

محمد رسول الله

له دیدگای قورئان و فهرمووده

ئاماده کردنی

مامۆستا اسماعیل بدوسهیی

له دیدگای قهرئان و فهرموده

ئاماده کردنی

مامؤستا اسماعیل سوسهیی

ناوهڕۆك

- ٤ - پێشه کی
- ١٥ - خانهواده و بنه ماله ی پێغه مبهری پێشهوا (ﷺ)
- ١٦ - پله و پایه ی پێغه مبهر له ناو گهل و نه ته وه که ی
- ١٩ - ناوه کانی پێغه مبهری پێشهوا (ﷺ)
- ٢١ - هاوسه ره کانی پێغه مبهر (ﷺ)
- ٢٣ - حیکمه تی فره هاوسه رگیری پێغه مبهر (ﷺ)
- ٣١ - منداله کانی پێغه مبهر (ﷺ)
- ٣٤ - مامه کان و پوره کانی پێغه مبهر (ﷺ)
- ٣٥ - سه راری و کو یله کانی پێغه مبهر (ﷺ):
- ٣٧ - نه وانه ی که کاتبی پێغه مبهر بون (ﷺ)
- ٤٠ - بانگبێژه کانی پێغه مبهر (ﷺ)
- ٤١ - پاسه وانه کانی پێغه مبهر (ﷺ)
- ٤٦ - وینه و شیوه و شکلی پێغه مبهر (ﷺ)
- ٦٧ - خراپه و ناله باری نه فامیه تی پیش پێغه مبهرمان (ﷺ)
- ٧٩ - هه ندیک وه سف و سیفه تی چاکی کو مه لگای پیش هاتنی پێغه مبهر (ﷺ)
- ٨٢ - روداوه کانی پیش له دایکبونی پێغه مبهر (ﷺ)
- ٨٨ - ئایه باوک و دایکی پێغه مبهر (ﷺ) وه باپیره ی موسلمان بون یان به کافری مردون؟
- ١٠٠ - له دایکبونی پێغه مبهر (ﷺ) و پێگه یشتنی
- ١١١ - پێغه مبهر ایه تی پێغه مبهر (ﷺ) و له چ میژویه ک بوو به پێغه مبهر (ﷺ)

- قوناغه کانی بانگه وازی - ۱۱۶ -
- سالی غه مگینی پیغه مبهەر (ﷺ) - ۱۳۵ -
- چهند دیمهن و وینه یه ک له ئازار و ئەشکه نجه کانی پیغه مبهەر (ﷺ) - ۱۳۷ -
- هه ندیک دیمهن و نمونه ی ئازار و ئەشکه نجه ی هاوه له کانی پیغه مبهەر (ﷺ) - ۱۴۸ -
- شه و رۆیی و بهرزبونه وهی پیغه مبهەر (ﷺ) بو ئاسمان - ۱۵۶ -
- په یمانی عهقه بهی یه کهم و دوه م - ۱۷۰ -
- کوچکردنی پیغه مبهەر (ﷺ) و هاوه لانی -رضي الله عنهم- - ۱۸۱ -
- دامه زرانندی مزگه وت و جهنگی بهدر - ۱۹۱ -
- جهنگی ئوحد - ۲۰۹ -
- سی گوچکه ی غه در و ناپاکی (که عبی کوری ئەشرف و حویه ی کوری ئەخطه ب و سه لامی کوری باوکی حوقه یق) - ۲۱۷ -
- جهنگی خه ندهق (ئه حزاب) له گه ل به نو قور په یظه - ۲۴۷ -
- جهنگی به نی موسته لیق - ۲۶۱ -
- (صلح الحديبية) و روداوه کانی - ۲۸۲ -
- ئازادکردنی مه که و پیشه کیه کانی - ۲۹۵ -
- جهنگی حونه یین و ته بوک و بهراوردی کوژراوه کانی جهنگه کانی پیغه مبهەر (ﷺ) - ۳۰۸ -
- هه ل سوکه وتی پیغه مبهەر (ﷺ) له گه ل هه وسهر و منداله کانی - ۳۲۳ -
- حه جی مال ئاواپی و نه خوشی پیغه مبهەر (ﷺ) - ۳۳۹ -
- وه فاتی پیغه مبهەر (ﷺ) و ئهرکی ئه و له سهر ئیمه - ۳۵۱ -

پیشەکی

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين اللهم طهر قلوبنا من الشبهات والشهوات وأعمالنا من الرياء يا رب العالمين، موسلمانانى بهرپرز و سهنگين السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

خۆشحال و بهختهوهرين الله تعالى ته مهنى دايين بگهريينهوه خزمهتتان له مالى الله تعالى له سه رهتاي ئه و مانگه بهرز و پيرۆز و بهرپرز كه مانگي ره مهزانه له رۆژي يه كه مه كه ي ره مهزاني (١٤٣٥) كۆچي رۆژي يه كشه مه له دواي نوژني عه سر بهرپزان و خوشه ويستان بۆ ئه وه ي ئه مساليش بتوانين خزمه تي ئايني ئيسلام بكه ين و توژيك له وه ي كه وا پيوست ده كا ئه داي سه ر شانمان بكه ين ئه ركه كه ي و ئيوه حالي بكه ين و تيبگه يه نين، له سالاني رابردو زورجار باسي (لا إله إلا الله) مان ده كرد باسي الله به يه كگرتنمان ده كرد به لام ئه وه ي ئه مسال بۆمان ئاماده كردون ته واو كه ري ئه وانه واته زنجيره ي (محمد رسول الله ﷺ) له دیدگای قورئان و فهرموده) با بزاني محمد رسول الله مه عناي چيه، محمد رسول الله (ﷺ) له و چه ند خاله دا پيتان ده ليين له بهرچي ئه و بابه ته مان هه لبارد بۆ ئه مسال.

يه كه ميان له بهر ئه وه يه چونكه شاهيدوماني كه پيي ده بيته موسلمان به خته وه ري دونيای پيوه يه و له مه يداني حه شر و حيساب و قيامه تيشدا ئيلا ئه وانه ي شاهيدومانيان به ته واوي هيناوه و تيبگه يشتونه و كاريان پيكر دوه رزگاريان ده بي ده چنه به هه شتي پر ناو و نيعمه ت دور ده كه ونه وه له دۆزه خي سوتين، له بهر ئه وه ئه وه مان بۆ هه لباردن كه ته واو كه ري شاهيدوماني (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمد رسول الله) يه، (محمد رسول الله) پله و پايه و گه ورايه تيه كه ي له وه يه كه پيغه مبه ر ده فهرموي (ﷺ) سويند به زاتي الله هيچ كه سيك نيه گوچكه ي له من بي و گوچيستي ناو و دهنگي من بوبي له ديان و نه سرانيه كان له جوله كه كانيش ته نانه ت عيسا و موساش ئه گه ر بزيا بان له سه ر روي زه وي

ئیسټا ئیلا ده بی ئیمانیان به من هیئابا و شوینی من کهوتبان^[۱]، کهواته له بهر ئه وه محمد رسول الله مان هه لټزاردوه (ﷺ).

وه یه کیکیش له و سوئاله زۆر گرنگانه ی ناو گوڤ و قهبر که هه مومان به پریشان به دنیاییه وه ده بی بمرین به تایبته له دنیای ئه مپووی پر له موسیبهت مردنی هه ریه که مان رهنگه زۆر نزیک بی یه که م پرسیاریش له و پرسیارانه ی له ناو گوڤ لیت ده کری (من ربك)؟ ئه و مان شیکرده وه له ساله کانی رابردو خوات کییه؟، له پاشان دوهم پرسیار لیت ده کری له بهر ئه وه ئه و بابه ته مان ئه مسال بۆتان دانا له بهر ئه وه ی چونکه مه لائیکه ته کان پیت ده لێن (من نبيك)؟ پیغه مبهرت کی بوو (ﷺ)؟ ئه گهر له دنیادا نه یناسی پییه وه ئاشنا نه بی نه زانی بنه ماله و ره چه له کی پیغه مبهر چیبوه (ﷺ) وه ناوه کانی وه سیفه ته کانی منداله کانی خاو و خیزانی عائیله که ی ئایه پیغه مبهر چۆن بوه و کیبوه و ره وشتی چیبوه وه شیوه و شکلی ئه گهر نه ناسی به دنیاییه وه وه ئیمانیشی پی نه هیئنی و کرده وهش نه که ی به و کرده وانیه که ئه و فهرمودیه تی ئه وه ئه و کات وه لامي قهبرت پی نادریته وه، له بهر ئه وه ئه و مان هه لټزارد بۆتان که به لکو ئیمه حالی بین و تیبگهین (محمد رسول الله (ﷺ)) مانای چیه؟ پیغه مبهر کیبوه (ﷺ)؟ وه بنه ماله که ی و وه خاو و خیزانه که ی و ره چه له که که ی و وه ئه خلاق و ره وشت و سیفه ته کانی به لکو وه لامي ناو گوڤرمان پی بدریته وه، که مه لائیکه ته کان پیان گوتی (من نبيك)؟ تۆش به زمانیکی پاراو و راشکاو بلیی (محمد بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم و هاشم من قریش و قریش من العرب رسول الله (ﷺ)) بۆ ئه وه ی پیت بکری ئاوا وه لام بده یته وه.

له پاشان له بهر خالیکی تریش ئه و بابه ته مان هه لټزارد به داخه وه و جیی نیگه رانیه که له ناو ئیمه ی میله تی کوردیش ئه مپو خه لکانیک په یدابونه عه قیده یان مونه ریف بوه و لایانداوه له ئه هلی سونه و جه ماعه که ده لێن قورئان به سه و وازیئن له سونه تی

[۱] صحیح مسلم (۱۵۳)، مسند أحمد (۸۲۰۳) (۸۶۰۹).

پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ)، جا ده‌یسه‌لمینین هر قورئان به‌س نیه ده‌بی محمدیش بناسری (ﷺ) وه ئیقتیداشی پیوه بکه‌ی و سونه‌ته‌کانیشی جیبه‌جی بکه‌ی ئه‌گه‌رنا خوای رب العالمین به‌ته‌ن‌ها قورئان لیت قبول ناکا، ئه‌مرۆ ئه‌و بیروبوچونانه‌ش هاتوه‌ته‌ناو ئیمه‌ زۆریک له‌حه‌دیه‌سه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ره‌تده‌کریته‌وه، ته‌نانه‌ت موخته‌زیله له‌ناومان شینبونه‌وه (په‌نا به‌خوای رب العالمین) که‌ئه‌مرۆ ئه‌و بوچونانه‌په‌یدا بوه له‌لای هه‌ندیک له‌خوینده‌واره‌کان به‌حساب، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک خه‌لک هه‌یه ره‌نگه‌خۆی پی داعیش بی ئیدیعی ئه‌وه ده‌کا که‌عه‌زابی قه‌بر و نیعمه‌تی قه‌بر به‌به‌لگه‌ی سه‌حیح و راست وجودی نیه مه‌هدی نایه‌ت له‌ئاخیری زه‌مان و ده‌جالیش شه‌ر و ئاژاوه‌یه و حه‌قیقه‌تی وجودی نیه یه‌ئجوج و مه‌ئجوجیش ده‌لین نه‌بوه و یان هاتوه و رۆیوه ئه‌وانه هه‌موی ره‌تده‌که‌نه‌وه که‌ئه‌وه هه‌موی پیچه‌وانه‌یه له‌گه‌ل عه‌قیده‌ی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه، له‌و پیناوه ئه‌وه‌مان هه‌ل‌بژارد که‌بزانی (محمد رسول الله (ﷺ)) بیناسین و بزانی زۆریش گرینگه ئه‌وه‌ی شوینی ئه‌و نه‌که‌وی ئیمانیشی پی نه‌هینی به‌دنیاییه‌وه چونه به‌هه‌شتی نابی، که‌پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) «**كُلُّكُمْ يَدْخُلَنَّ الْجَنَّةَ**» فه‌رموی هه‌موتان ده‌چنه به‌هه‌شت «**إِلَّا مَنْ أْبَى**» فه‌رموی ئیلا که‌سیک به‌خۆی نه‌یه‌وی و پشت له‌به‌هه‌شت بکا «**قَالُوا: وَمَنْ يَأْبَى يَا رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)**» کی هه‌یه به‌خۆی نه‌یه‌ویت بچیته به‌هه‌شت ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ)؟ فه‌رموی «**مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى**»^[۱] فه‌رموی ئه‌وه‌ی گوپرایه‌لی ئه‌مره‌کانی من بکا ده‌چیته به‌هه‌شت ئه‌وه‌ی پیچه‌وانه‌ی ئه‌مره‌کانی من بکا ئه‌و که‌سه نایه‌ه‌وی بچیته به‌هه‌شت، که‌واته‌کیلی به‌هه‌شت له‌دوای (لا إله إلا الله) (محمد رسول الله) یه‌ده‌بی ئه‌وانه به‌ده‌ست بیی و تی بگه‌ی و کار و کرده‌وه‌ی پی بکه‌ی ئینجا ده‌چیته به‌هه‌شت برای به‌ریزم.

^[۱] صحیح البخاری (۷۲۸۰)، مسند أحمد (۸۷۲۸).

له پیناو ئهوهشدا بزانی پێغه مبه‌ر چ پایه و پله‌یه‌کی نایابی هه‌بوه (ﷺ) له‌لای الله تعالی پێغه مبه‌ر ئه‌و پێغه مبه‌ره‌یه (ﷺ) که خوای رب العالمین هه‌لیبژاردوه له‌ناو هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان ریزی لێناوه، ته‌ماشای بکه‌ن زنجیره‌یه‌ک ئایه‌تی قورئان هه‌موی له‌ پێدا هه‌لگوتن و ریز لێنان و پله و پایه به‌رز کردنه‌وه‌ی پێغه مبه‌ره (ﷺ) که سێک ته‌ گه‌ر الله خوشی نه‌وی جیی ئه‌وه‌نده بایه‌خ و گرنگی نه‌بی چۆن خوای رب العالمین که لامی خوی که قورئانی پیرۆزه ئه‌و هه‌موو ئایه‌ته‌ی ده‌رباره‌ داده‌به‌زینی؟ کاتیک که ده‌فه‌رمویت: ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى﴾ [النجم: ۲] له‌ گه‌ل پێغه مبه‌ریتی (ﷺ): ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾ [النجم: ۱۱] له‌ پاشان ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾ [النجم: ۱۷] له‌ پاشان ده‌فه‌رموئ: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ [الشرح: ۱] دلی تۆمان فراوان کرد ئه‌ی پێغه مبه‌ر (ﷺ)، یان ده‌فه‌رموئ: ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ﴾ [الشرح: ۲] هه‌مومان له‌سه‌ر تۆ لادا هه‌له‌ و که‌م و کورتیه‌کان مه‌عسومان کردی ئه‌ی پێغه مبه‌ر (ﷺ): ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ [الشرح: ۴] یاد و پله و پایه‌ی تۆ له‌ دنیا و قیامه‌تا له‌ ریزی خوای رب العالمین له‌دوای خوای رب العالمین ناوت دی ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) ئه‌وه‌یه‌ پله به‌رز کردنه‌وه‌ی خوای رب العالمین، وه ده‌ش فه‌رموئ: ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ [النجم: ۵] ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى﴾ [النجم: ۳] قسه‌کانیشی هه‌روا نه‌بوه هه‌موی وه‌حی بوه‌ دوایه‌ ده‌فه‌رموئ: ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة: ۱۲۸] به‌لێ ئه‌و پێغه مبه‌ره‌ی که ره‌ئفه‌تی هه‌بوه له‌ گه‌ل ئیمه‌ له‌وپه‌ری ره‌ئفه‌ت سینه‌ فراوانی ره‌حم و به‌زه‌یی پێویسته‌ ئیمه‌ زنجیره‌یه‌ک دانیین و له‌ خزمه‌تیدا بین و وه‌ بیناسیین به‌ خه‌لکه‌ی خۆمان.

ته‌نانه‌ت خوای رب العالمین سویندی به‌ ته‌مه‌نی پێغه مبه‌ر خواردوه (ﷺ)، ده‌زان له‌به‌رچی؟ موفه‌سیرین ده‌فه‌رمون زانیانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ده‌لین چونکه‌ خوای رب العالمین سه‌دا سه‌د زانیویتی که پێغه مبه‌ری به‌ دیه‌یناوه (ﷺ) هه‌موو ژیانه‌که‌ی ئه‌وپه‌ری عیباده‌ت

و تاعه تی خوای رب العالمین هه موی له وپه پری خیرایه تی و چاکایه تیه له بهر ئه وه الله سویند به ته مه نی ده خوا و ده فەرموئ: ﴿لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ [الحجر: ٧٢] واته سویند به ته مه نی تو ئه ی موحه ممه د (ﷺ) هه ر شتیکی الله سویندی پی بخوا دیاره زۆر گرنگه له لای خوای رب العالمین وه زۆریش گرنگه له بهر ئه وه سویندی پی خواردوه. قاضی عیاض ده فەرموئ - رحمه الله -: (اتفق أهل التفسير في هذا أنه قسم من الله سبحانه وتعالى، بمدة حياة محمد (ﷺ)) ده فەرموئ هه موو زانایانی ته فسیر یه کده نگن له و ئایه ته ی سوپه تی حیجر الله سویندی به ماوه و ته مه نی پیغه مبه ر خواردوه (ﷺ) (وهذه نهاية التعظيم وغاية البر والتشريف^[١]) ئه وه ئه وپه پری به راستی ریزلیگرتن و به گه وره دانانی پیغه مبه ره (ﷺ) وه له وپه پری پله و پایه دانیتی.

به ریزان و خوشه ویستان خوای رب العالمین ریزه کانی زۆره بو پیغه مبه ری پیشه و (ﷺ) له بهر ئه وه ئه و بابه ته مان بو هه لێژاردن، ته ماشا بکه ن پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و زاته به رز و به ریزه یه که و هه مومان ئیش و کاری ئه وه مان پییه ئه گه ر هه ندیک جار گونا حکاریش بین شه فاعه ت و تکامان بو بکا نه ک ته نها هه ر ئیمه، گه وره یی پیغه مبه ر له وه دایه (ﷺ) هه موو ئومه ته کان هه دیسی سه حیحی پیغه مبه ره (ﷺ) له مه یدانی هه شر و حیسابدا (شفاعة العظمی) تکای هه ره مه زن و گه وره بو پیغه مبه ری پیشه وایه (ﷺ)، خه لکه که له مه یدانی هه شر و حیسابدا بیزاری دایان ده گریت ده چنه لای ئاده م پیغه مبه ر (ﷺ) ره تیان ده کاته وه و هیچی له ده ست نایه دینه لای نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا (عليهم الصلاة والسلام) ئینجا هه مویان ئاماژه ده که ن بو پیغه مبه ری پیشه و (ﷺ) محمد المصطفی ئه و ده فەرموئ ده رۆم هه تا بن عه رشی خوای رب العالمین خه لکه که ره ت ناکه مه وه زیکر و

[١] الشوكاني، ص ٨٦ - كتاب الشفا بتعريف حقوق المصطفى محذوف الأسانيد - الفصل الرابع في قسمه تعالى بعظيم قدره.

یادی الله ده کهم کرنۆش و سوجده ده بهم ئینجا خوی رب العالمین ده فهرموی «ارْفَعْ رَأْسَكَ مُحَمَّد (ﷺ)»، و سهرت به رزکه وه ئهی موحه مه د له سوجده و کرنۆشه کهت هه موو خه لکی قهرزاری موحه مه ده (ﷺ) بۆ ئه و مهیدانه جوله که کان دیانه کان ئومه ته کانی هه موو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ئیمه شی له گه لدابیی هه مومان قهرزاری محمد المصطفیٰ یی که ئه و کللی ده ستپیکردنی مهیدان و مه حکمه و حه شر و حیسابه، ده فهرموی الله ده فهرموی سهرت به رزکه وه «سَلْ تُعْطَهُ، اَشْفَعْ تُشَفَّعُ^[۱]» ئهی موحه مه د (ﷺ) داوا بکه پیت بدهم تکا بکه تکات رابگرم ئینجا مه حکمه که ده ست پیده کا و خه لکه که رزگاری ده بی.

له بهر ئه وه ئه وه مان بۆ هه لبژاردون پیغه مبه ر ده فهرموی (ﷺ): «فُضِّلْتُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ بَسِيت» ده فهرموی من به شهش خال به رزتر کرامه وه پله و پایه ی زیاترم پیدراوه له سهر هه موو پیغه مبه ره کان (عليهم الصلاة والسلام) ئه وه ی دراوه ته من له و شهش خاله نه دراوه ته پیغه مبه ره کانی تر (عليهم الصلاة والسلام)، یه که میان ده فهرموی «أُعْطِيتُ جَوَامِعَ الْكَلِمِ» خوی رب العالمین کۆکه ره وه ی وشه و وته زۆره کانی داوه ته من له ده رپرینیکی که مدا مانایه کی زۆر بیه خشی، هه ندیک جار یه ک فهرموده ی پیغه مبه ر (ﷺ) چهنده ها موجه له د کیتابی له سهر ده نوسری هیشتا مانا و واتای تیداماوه ئه وه یه جه وامیعول که لیم به چه ند دیرپیکی کورت پیغه مبه ر (ﷺ) مانا و واتای زۆر زه خم و گه وره و دور و دریشی ده به خشی و خه لکی تیده گه یاند، ده فهرموی «وَنَصِرْتُ بِالرُّعْبِ» وه من سه رخرام له لای الله به سهر دوژمنه کانم به وه ی ترسی خسته وه ته دلی دوژمنه کانم، ئه وه بۆ ئومه ته کانی پیشت نه بوه بۆ پیغه مبه رانی پیشت نه بوه (عليهم الصلاة والسلام) «وَأَحِلَّتْ لِيَ الْغَنَائِمُ» ده ستکه وته کانی جه نگ و شهر بۆ من هه لال بوه به لام بۆ پیغه مبه ران و ئومه ته کانی تر وانه بوه «وَجَعَلَتْ لِي

[۱] صحیح البخاری (۳۳۴۰) (۳۳۶۱) (۴۷۱۲)، صحیح مسلم (۱۹۴) (۱۹۵) (۲۲۷۸)، سنن الترمذی (۲۴۳۴).

الأَرْضُ طَهُورًا وَمَسْجِدًا» وه زهوی ههر ههموی بۆ من به پاك دانراوه له ههر شوینیك ویستت کرنۆش ببه و نوێژ بکه پاک و خاوینه لیّت قبوله مه گهر پیسیه کی زاهیری پیوهبی لای بدهی ئە گهرنا له ههر شوینیك بی تۆ سوجدە و کرنۆش بۆ الله ببه و ئومه ته که ی پیغه مبه ر (ﷺ) الله ئە و ریزه ی له پیغه مبه ر ناوه پاکه و خاوینه «وَأَرْسَلْتُ إِلَى الْخَلْقِ كَافَّةً» بۆ ههموو خه لکیش من هاتومه ئە وه نه بی بۆ چینیکی دیاریکراو بۆ گهل و نه ته وه یه کی دیاریکراو: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الأنبياء: ۱۰۷] هاتنه که شی به زه ییه بۆ ههر ههموو خه لکی ئە وه ی به دوای بکه وی ره حم و به زه ییه که ی توش ده بی و خه نی ده بی «وَحْتَمَ بِي النَّبِيُّونَ»^[۱] وه پیغه مبه ران به من کو تایان پیهات خاته مول ئە نبیائمه له به ر ئە وه ئیمه باسی پیغه مبه ر ده که ین (ﷺ).

پیغه مبه ر ئە و زاته یه (ﷺ) که ابن القيم الجوزیه ده فهرموی - رحمه الله - له (زاد المعاد) دا ده فهرموی له بنه ماله دا که س نایگاتی، له ههموو عه شیر ته کان و گهل و نه ته وه کانی سه ر روی زه وی باشتیرین نه وه کان نه وه ی ئیسماعیل پیغه مبه ره (ﷺ) پیغه مبه ریش له وانه، وه له نیو ئە واندا عه ره به کان، له نیو عه ره به کاندای کینانه، له نیو کینانه شدا قوره یش، له نیو قوره یشیدا هاشمییه کان، له نیو هاشمییه کانیش به نی عبد المطلب که پیغه مبه ر له وانه (ﷺ)، له نیو پیغه مبه رانیش (عليهم الصلاة والسلام) پیغه مبه رمان موحه مه د (ﷺ) له نیو ههمویان هه لێژێردراوه، چونکه ره سوله کان له نه بییه کان گه وره ترن پیغه مبه ر (ﷺ) ههم ره سوله و ههم نه بییه، وه له پاشان له نیو ره سوله کان ئولول عه زم که پینج پیغه مبه ره که ن له ههمویان گه وره ترن ئە ویشیان بۆ چونی راجیح و په سه ندی ئە هلی سونه و جه ماعه نوح (ﷺ) ئیبراهیم موسا عیسا محمد المصطفی (ﷺ) ئە و پینجه یان له ههموو ره سوله کان گه وره ترن، له نیو ئە و پینجه شدا ابن القيم ده فهرموی به لگه ی سه حیح هه یه دوانیان له

[۱] صحیح مسلم (۵۲۳) (۱۷۴۷)، صحیح البخاری (۲۹۷۷) (۳۱۲۴) (۶۹۹۸)، سنن الترمذی (۱۵۵۳) (۳۰۸۵).

هه‌مویان گه‌وره‌ترن له پینجه‌که‌ی تر ئیبراهیم (ﷺ) ئینجا پیغه‌مبه‌رمان موحه‌مه‌د (ﷺ)، له کۆتایه‌که‌شدا موحه‌مه‌د له ئیبراهیمی باپیره‌شی گه‌وره‌تره (ﷺ) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیفه‌ته‌باش و گه‌وره و پله و پایه‌کانی ئه‌وانی هه‌موی تیدا هاتوه‌ته‌جی سهره‌رای ئه‌وه‌ی (سید المرسلین) و خاته‌مول ئه‌نبیائیشه، له‌به‌ر ئه‌وه ئیبراهیم له هه‌مویان گه‌وره‌تره باپیری پیغه‌مبه‌رانه (ﷺ) وه‌خه‌لیلی خوای ره‌حمانه، به‌لام پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) (سید المرسلین) و خاته‌مو نه‌بیینه وه له پاشان دوباره ئه‌ویش خه‌لیلی خوای ره‌حمانه، که‌واته پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌کو موسا (کَلِیْمُ اللّٰهِ) یه له شه‌وی (ئیسراء و میعراج) دا رسته‌وخۆ له‌گه‌ل الله تعالی قسه‌ی کردوه، موسا له‌به‌ر ئه‌وه گه‌وره‌یه چونکه الله رسته‌وخۆ قسه‌ی له‌گه‌ل کردوه، به‌لێ موحه‌مه‌دیش (ﷺ) له شه‌وی (ئیسراء و میعراج) رسته‌وخۆ الله تعالی قسه‌ی له‌گه‌ل کرد که‌واته (کَلِیْمُ اللّٰهِ) یه، ئیبراهیم (ﷺ) خوای رب العالمین تا‌قی کردوه‌ته‌وه به‌وه‌ی که‌روبه‌روی طاغوته‌کانی سه‌رده‌می خۆی بو‌ته‌وه به‌هه‌مان شیوه پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌ش وایه (ﷺ)، وه له پاشان ئیبراهیم (خَلِیْلِ اللّٰهِ) یه، خه‌لیل ده‌زانن یانی چی؟ زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه ده‌فهرمون به‌چه‌ند مانایه‌ک دیت، یه‌ک له‌و مانایانه ئه‌گه‌ر بو‌ ئینسانه‌کان بێ که ئینسان ناتوانی ئه‌و نه‌وعه‌ خوشه‌ویسته‌ی هه‌بی و ده‌ربهری که‌لینی دلت هه‌موی پر بکاته‌وه هیچ بو‌شاییه‌کی به‌خالی نه‌هیلێته‌وه ته‌واو دلت لێ پر بی له‌وپه‌ری خوشه‌ویستی ئا ئه‌وه‌یان خه‌لیلایه‌تیه، ئه‌و کاته‌خوای رب العالمین سه‌دا سه‌د که‌واته پشتگیری ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ده‌کا که خه‌لیلی خۆیه‌تی سه‌دا سه‌دیش خوشیده‌وی هیچ نوقسانی و که‌م و کورتیه‌ک نیه له‌وپه‌ری خوشو‌یستن که‌سیکی تری به‌ ئاستی ئه‌و و له ئاستی ئه‌و خوشناوی و ئاوا پشتی ناگری^[۱].

[۱] کتاب مختصر زاد المعاد.

پیغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌فهرموئ: «مَنْ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ» واته: هه‌ریه‌ک شاه‌یدومانی بدا واته له دلی جیگیر بکا و ئیمانی وایی به زمانیش دانی پیدایی کرده‌وه کانیشی ئه‌وه‌ی زمانی گوتویه‌تی و له‌ناو دلیه‌تی بیسه‌لمینی ئه‌وه شاه‌یدومانی راسته‌قینه‌یه چونکه شه‌هاده له بیننه‌وه هاتوه که ده‌لیی (لا إله إلا الله) وه‌کو ئه‌وه وایه وه‌کو ئه‌و رۆژه‌ی رونا که له‌به‌رچاوت که هیچ په‌رستراویکی حق و ره‌وانیه جگه له الله ئینجا ده‌فهرموئ به تاک و ته‌نهایی و شه‌ریک بۆ الله په‌یدا نه‌کا «وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ» وه‌ دانیشبنی و شاه‌یدی بینی له دله‌وه و به زمان و به کرده‌وه بیسه‌لمینی که موحه‌مه‌د به‌نده‌ی راسته‌قینه‌ی خوی رب العالمین ه وه‌ ره‌سول و ره‌وانه‌کراو و پیغه‌مبه‌ری ئه‌وه «وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَابْنُ أُمَّتِهِ» وه‌ بشلی عیسا به‌نده‌ی خویه و ره‌سولی اللهیه نه‌ک کوری اللهیه (په‌نا به الله) «وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ» وه‌ وشه و ده‌رپرین و فهرمانی اللهیه که ره‌وانه‌ی کرد ئاراسته‌ی کرد بۆ مه‌ریه‌م و به‌دییه‌نا «وَرُوحٌ مِنْهُ» که له خوی رب العالمین وه‌ رۆح و گیانی عیسا دروستبوو بی باوک «وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ» بلی به‌هه‌شتیش حق و ره‌وایه و دی «وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ» ئاگری دۆزه‌خیش حق و ره‌وایه دی نه‌ک وه‌کو هه‌ندی‌ک خه‌لکی ئه‌و سه‌رده‌مه وه‌کو جه‌همی و موخته‌زیله‌کان ده‌لین رۆژیک دادی به‌هه‌شت و جه‌ه‌نم له‌ناو ده‌چی (په‌نا به الله)، خه‌لکیک ئه‌مرۆ په‌یدا بوه وه‌کو ئامۆژگاری بۆ خه‌لکه داعیه که و ماموستایه کانیش ئه‌وانه‌ی خویان پی زانایه و یان نامیلکه و نوسین ده‌رده‌که‌ن له الله بترسن وه‌رنه‌وه سه‌ر ریره‌وی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌هه‌شت و جه‌ه‌نم به‌وه‌ی لیتان هه‌له‌بوه نامیلکه‌یه‌ک یان له شوینی‌ک خویندوتانه‌وه و پیتان وایه ابن تیمیه و یان ابن قیم الجوزیه‌ش بۆچونی وابوه کاتی‌ک دادی کۆتاییان پی دی، ئه‌و بۆچونانه پوچه‌لن سه‌حیح و راست و دروستی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌ئایه‌ت و ه‌دیس ئه‌وه ده‌سه‌لمینی که به‌هه‌شت و جه‌ه‌نم هه‌تا هه‌تاین به‌بی کۆتا خوی رب العالمین ئیستاش به‌دییه‌ناون و بون و وجودیان هه‌یه «أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ» ئیمه ئه‌وه‌مان ده‌وی ئه‌مرۆ

بۆ خه‌لکی خۆمان له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌و زنجیرامان هه‌لبژاردوه به‌لکو خوای رب العالمین من و ئیوهی به‌رپێز و تیکرای موسلمانان حالی بکا و تی بگه‌یه‌نی له محمد رسول الله ئاوا ئیمانیکمان هه‌بی که پێغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ) ئینجا الله تعالی ده‌فهرموی پرۆ هه‌ر کرداریکت هه‌بوه پرۆ بۆ به‌هه‌شت واته ئه‌گه‌ر گونا‌حیشت هه‌بی ئه‌و باب‌ه‌ته ئیمان‌ه‌ت هه‌بی به (لا إله إلا الله) و به (محمد رسول الله) و به عیسا که عه‌بدی اللهیه و په‌وانه‌کراوی اللهیه (عليها الصلاة والسلام) ئینجا به‌هه‌شت حه‌ق و په‌وايه و هه‌تا هه‌تاییه جه‌هه‌نه‌م حه‌ق و په‌وايه هه‌یه و هه‌تا هه‌تاییه هه‌ر کار و کرده‌وه‌یه کی خراپ‌یشت هه‌بی ئه‌و تکتات بۆ ده‌کا و ده‌تباته به‌هه‌شت، وه‌لید ده‌فهرموی جابری کوری عومه‌ر له جونا‌ده‌وه ئه‌وه‌نده‌ی بۆ زیاد‌کردوه: «مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّانِيَةِ أَيَّهَا شَاءَ»^[۱] به‌لکو نه‌ک هه‌ر ئه‌وه پرۆ بۆ به‌هه‌شت له هه‌ره‌هه‌شت ده‌رگا‌که‌ی به‌هه‌شت له کامه‌ت ده‌وی خوای رب العالمین ده‌فهرموی فهرموو له‌وه‌وه بچۆ نیو به‌هه‌شت (الله به‌نسیبان بکا).

به‌وه هانتان ده‌ده‌ین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیمه پێغه‌مبه‌ر بناسین (ﷺ) ته‌فسیری هه‌موو قورئان حالی ده‌بین، زانایان ده‌فهرمون چونکه گوتیان ئه‌خلاق‌ی پێغه‌مبه‌ر چۆن بوه دایکه عایشه (ﷺ) دایکه عایشه -رضي الله عنها- فهرموی «وكان خلقه القرآن»^[۲] فهرموی ئه‌خلاق و په‌وشتی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر قورئانیک بوه له‌و گۆره، واته هه‌موو ئایه‌ته‌کانی قورئانی جیبه‌جی ده‌کرد هه‌لسوکه‌وته‌کانی هه‌موی به‌عه‌مه‌لی و کرداری ته‌فسیر کردنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان بوو، هه‌ریه‌کیک پێغه‌مبه‌ری ته‌واو ناسی (ﷺ) وه‌کو ئه‌وی‌کرد بزانه قورئانی سه‌دا سه‌د هه‌موی ته‌تبیق کردوه و جیبه‌جی‌کردوه.

تخوا حه‌یف و مخابن نیه تو لا‌عیبیک و فلا‌نیک و فیساریک که بۆ دونیا‌ته‌یان شتیکی دونیه‌وی که ده‌ته‌وی یا نه‌نیکت یا نه‌شیره‌تیکت یا نه‌سیکت له‌پیناو دونیا خوشت

[۱] صحيح البخاري (۳۴۳۵)، صحيح مسلم (۲۸)، مسند أحمد (۲۲۶۷۵).

[۲] الألباني، صحيح الأدب المفرد (۲۳۴)، صحيح لغيره أخرجه البخاري في ((الأدب المفرد)) (۳۰۸).

دهوئ شێوه و شکل و وینه‌ی بزانی وه بزانی وه‌سفی بکه‌ی وه ژیاننامه‌ی بخوینیته‌وه و هه‌ولئ بو‌ده‌ی یان گوئ رابگری له‌ خه‌لکی پیت بناسینن به‌لام هی پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وات نه‌زانی (ﷺ)؟ به‌ پشتیوانی الله له‌ ته‌وقی سه‌ری پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) گیانمان فیدایی هه‌تا نه‌عه‌له‌کان و بنی پپی هه‌ر هه‌موی ده‌خه‌ینه‌ به‌ر گوئچکه‌تان به‌ پشتیوانی خوای رب العالمین له‌ شێوه و شکل و ره‌نگیه‌وه له‌ قه‌د و قیافه‌یه‌وه وه له‌ قسه‌ و وته شیرینه‌کانیه‌وه له‌ هه‌لسوکه‌وتی له‌ گه‌ل عائیله‌ و هاوسه‌ران و مندا‌له‌کانیه‌وه له‌ گه‌ل ده‌ر و دراوسی و جیرانیه‌وه هه‌ر جاری و به‌ نمونه‌یه‌ک، وه ته‌نانه‌ت له‌ شه‌ر و جه‌نگه‌کان چۆن هه‌لسوکه‌وتی کردوه پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ)؟ هه‌ر هه‌موی (إن شاء الله) به‌ پشتیوانی الله له‌ کو‌تاییه‌ که‌ش ئه‌وکاته‌ باسی ئه‌وه‌شتان بو‌ ده‌ که‌ین ئه‌رکی ئه‌و له‌ سه‌ر ئیمه‌ چیه‌ و ئیمه‌ ده‌بی چیه‌که‌ین هه‌تا له‌ ژیاندا ماوین بو‌ پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ).

خانه‌واده و بنه‌ماله‌ی پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (صلی الله علیه وسلم)

گەر سه‌رنجی میژوی باسی ره‌چه‌له‌کی پیغه‌مبه‌ر بکه‌ین (ﷺ) یان هه‌ر هه‌موو سیره‌ش،
ئه‌وه‌ی وه‌رمانگرتوه و باسی ده‌که‌ین به‌ پشتیوانی الله هه‌موو له‌ ریوایه‌ته سه‌حیحه‌کانه
وه‌رمانگرتوه هه‌موو له‌ فهرموده‌کان و ئه‌سه‌ره‌کان هاتوه.

لی‌ره‌دا ئی‌مامی بوخاری ده‌فه‌رموی موحه‌مه‌د کی بوه؟ ده‌فه‌رموی (هو أبو القاسم) کونیه‌که‌ی
ئه‌بو لقاسم بوه (مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) ناوی محمد کورپی عه‌بدو‌لای کورپی
عبد المطلب بوه عبد المطلبیش کورپی هاشم بوه هاشمیش کورپی عبد مناف بوه وه‌ ئه‌ویش
کورپی قوصه‌ی بوه ئه‌ویش کورپی کیلاب بوه ئه‌ویش کورپی مورپی بوه ئه‌ویش کورپی
که‌عب بوه ئه‌ویش کورپی لوئه‌ی بوه ئه‌ویش کورپی غالب بوه ئه‌ویش کورپی فه‌ره
فه‌ریش کورپی مالیکه ئه‌ویشیان کورپی نه‌ضره ئه‌ویشیان کورپی کینانه‌یه وه‌ ئه‌ویشیان
کورپی خوزه‌یمه‌یه دوایه کورپی مودریکه‌یه کورپی ئیلیاسه کورپی موضره وه‌ له‌ پاشان
کورپی نیزاره و ئه‌ویش کورپی مه‌عه‌ده و مه‌عه‌دیش کورپی عه‌دنانه.

هه‌تا ئیره‌ زانایانی ئیسلام یه‌ کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه، ئی‌مامی زه‌هه‌بی ده‌فه‌رموی (وَعَدْنَانُ مِنْ
وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ (عليهما الصلاة والسلام) بِإِجْمَاعِ النَّاسِ^[۱]) به‌ یه‌ کده‌نگی هه‌موو
میژوو نوس و زانا و موسلمانان ئه‌و کابرایه عه‌دنان یه‌ کی‌که له‌ نه‌وه‌کانی ئیسماعیلی کورپی
ئیه‌راهیم پیغه‌مبه‌ر (عليهما الصلاة والسلام).

له‌ پاشان هاتا ئیره‌ ابن حه‌زمی ئه‌نده‌لوسی -رحمه الله- ده‌فه‌رموی له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌تا
سه‌ر عه‌دنان هیچ ئیختیلاف و جیاوازیه‌ک نیه له‌ ناوی باوک و باپیره‌کان ابن حه‌زمی
ئه‌نده‌لوسی ده‌فه‌رموی -رحمه الله-: (وعدنان بلا شك من ولد إسماعيل الذبيح رسول الله

[۱] کتاب تاریخ الإسلام - ت تدمري [شمس الدين الذهبي] ج: ۱ ص: ۱۷.

(ﷺ)، ابن ابراهیم خلیل الله ورسوله (ﷺ)^[۱] وه دهش فهرمویت ههتا ئهوی راست و دروسته هیچ ئیختیلافیکی له سهر نیه هه موو ناوه کان تهواوه.

ابن القيم الجوزیه له (زاد المعاد) ده فهرمویت ههتا ده گاته سهر ئیسماعیل و ئیبراهیم ئیختیلاف و جیاوازی زۆر ههیه تهنها له ناوه کان، ئه گهرنا پیغه مبههر (ﷺ) نه وهی ئیبراهیم پیغه مبههره (ﷺ)، وه له نه وه کانی ئیبراهیم پیغه مبههر (ﷺ) دوو کوری له پشتی هه بوه نه وه کان له دوو کوره پهیدا بونه، ئیسماعیلی هه بوه له گهڵ ئیسحاق، ئیسماعیل له هاجهره بوه ئیسحاقیش له سارا خاتونی هاوسهری بوه، له ئیسماعیل هیچ پیغه مبههریک پهیدا نه بوو (ﷺ) ههتا ده گاته سهر محمد المصطفی به لام له ئیسحاق یه عقوب پهیدا بوو له یه عقوبیش ههتا وه کو سهر عیسا پیغه مبههر (ﷺ) هه موو پیغه مبههره کانی به نو ئیسرائیل له نه وهی یه عقوب و ئیسحاقن ئهوانیش نه وهی ئیبراهیم پیغه مبههرن (ﷺ) وه (عليهم الصلاة والسلام).

پله و پایه ی پیغه مبههر له ناو گه ل و نه ته وه که ی

پیغه مبههر (ﷺ) ده فهرمویت: «بُعِثْتُ مِنْ خَيْرِ قُرُونِ بَنِي آدَمَ قَرْنًا فَقَرْنًا» «ده فهرمویت من له باشتترین سه ده کانی نه وه کانی ئاده م هاتوم سه ده به سه ده من له باشتترین سه ده کانی نه وه کانی ئاده م هاتوم سه ده به سه ده حَتَّى بُعِثْتُ مِنَ الْقَرْنِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ^[۲]» ههتا وه کو ئه وه سه ده هات که منی تیدا به بون و وجود هات باشتترین سه ده بوو که خوای رب العالمین منی لیدانا.

ئینجا له پاشان ده فهرمویت لییان پرسیه وه له پیغه مبههر (ﷺ) عه بدولموته لیبی کوری ره بیعه ی کوری حاریشی کوری عه بدولموته لیب ده فهرمویت: «أَتَى نَاسٌ مِنَ الْأَنْصَارِ النَّبِيَّ (ﷺ)،

[۱] جوامع السيرة ط العلمية [ابن حزم] ص: ۴.

[۲] صحيح البخاري (۳۵۵۷)، مسند أحمد (۸۸۵۷) (۹۳۹۲).

فَقَالُوا: إِنَّا لَنَسْمَعُ مِنْ قَوْمِكَ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ مِنْهُمْ: إِنَّمَا مَثَلُ مُحَمَّدٍ مَثَلُ نَخْلَةٍ نَبَتَتْ فِي كِبَا» ده‌لئ ئیمه له ئه‌نصاریه کانمان بیستوه که‌وا خه‌لکانیک ده‌هاتن پرسیاریان ده‌کرد ده‌یانگوت ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) ئیمه بیستومانه ده‌لئین نمونه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) موحه‌مه‌دی له‌ دایکبوه له‌ خه‌لکیک وه‌کو ئه‌وه‌ی دار خورمایه‌ک له‌سه‌ر کوفه‌کیک شین بوبی ئه‌ویش واته‌ ره‌چه‌له‌کی نیه‌ بنه‌ماله‌که‌ی بی‌ریزن و ته‌واو نین، پیغه‌مبه‌ریش توره‌بوو (ﷺ) به‌سه‌ر میمبه‌ر که‌وت «أَيُّهَا النَّاسُ، مَنْ أَنَا؟» خه‌لکینه ته‌ماشایه‌کن من کیم له‌ ناوتان ئایه‌ فی‌عه‌لن وایه‌ من وه‌کو دار خورمایه‌ک له‌ گوفه‌کی شین بوبی؟ یان بنه‌ماله‌که‌م دیاره‌ «قَالُوا: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ» گوتیان تو پیغه‌مبه‌ری الله‌ی «قَالَ: أَنَا مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ» پیغه‌مبه‌ر فهرموی من کوری عه‌بدولام ئه‌ویش کوری عه‌بدولموت‌ه‌لیبه‌، گوتیان به‌لئ ئیمه‌ وامن زانیوه‌ و بنه‌ماله‌که‌ت زور به‌رز و به‌ریزه‌ که‌وابی هیچ گومانمان تیدا نیه‌، که‌واته‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ کو‌تاییه‌که‌ی فهرموی خوای رب‌ العالمین مرو‌قه‌کانی هه‌موی دروستکرد و به‌دی‌هینان «فَجَعَلَنِي مِنْ خَيْرِ خَلْقِهِ» منی کرده‌ باشترین به‌دی‌هینراوه‌کان «ثُمَّ فَرَّقَهُمْ فِرْقَتَيْنِ» له‌ پاشان مه‌ردوم و به‌دی‌هینراوه‌کانی کرده‌ دوو تیره‌ و تاقمه‌ «فَجَعَلَنِي مِنْ خَيْرِ الْفِرْقَتَيْنِ» منیشی له‌ناو ئه‌و دوو تاقم و کو‌مه‌له‌ له‌ باشه‌که‌ی دانا و هه‌ل‌بژارد «ثُمَّ جَعَلَهُمْ قَبَائِلَ» ئه‌وانیکرده‌ تیره‌ تیره‌ «فَجَعَلَنِي مِنْ خَيْرِهِمْ قَبِيلَةً» منی کرده‌ باشترین تیره‌ و هۆزه‌کان «ثُمَّ جَعَلَهُمْ بُيُوتًا» هه‌ریه‌ک له‌و تیرانه‌شی کرده‌ چهند بنه‌ماله‌یه‌ک منیشی کرده‌ باشترین له‌و بنه‌مالانه‌ «وَأَنَا خَيْرُكُمْ بَيْتًا وَخَيْرُكُمْ نَفْسًا»^[۱] فهرموی ئینجا بزنان خه‌لکینه‌ من له‌ بنه‌ماله‌ له‌ هه‌ر هه‌موتان به‌رز و به‌ریزتر و گه‌وره‌تر و پاکترم وه‌ له‌ پاشانیش وه‌کو خودی خوشم له‌ هه‌موتان گه‌وره‌تر و به‌رز و به‌ریزترم.

[۱] مسند أحمد (۱۷۵۱۷).

که واته خه لکه باشه که هه موی شاهیدی ئه وه ده ده ن ره چه له ک و بنه ماله ی پیغه مبه ر (ﷺ) باشرین بنه ماله یه، ته نانه ت به رده کانی مه ککه ش ده یانزانی، فهرموده ی سه حیح و دروسته که جابری کوری سه مورپ ده گیریتته وه ده فهرموی پیغه مبه ر فهرمویه تی (ﷺ): «إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا بِمَكَّةَ كَانَ يُسَلِّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ، إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ»^[۱] فهرموی به ردیک هه بوو له مه ککه ئیستاش پی ده ناسمه وه و ده یزانمه وه و ده یناسم پیشی پیغه مبه رایه تیم ئه و به رده منی ده ناسی سه لامی لیم ده کرد که به لایدا ده چوم.

ئه و پیغه مبه ره پیشه وایه (ﷺ) هات و به دیار که وت له و بنه ماله یه دا که ده فهرموی: «مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي، كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بُيَانًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ» ده فهرموی نمونه ی من له گه ل نمونه ی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) وه کو ئه وه وایه هاتبن ئاوان دیوار و بینایه کیان دروست کردبی به جوانی و زور به ریک و پیکي «إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ مِنْ زَوَايَاهُ» ئیلا له یه ک لا که لینه کان و له یه ک لا دیواره کان و له یه ک لا غورفه کان بو شاییه کی بچوک مابی به قه دهر خشتیک یان بلوکیک، ده فهرموی «فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ» خه لکی به ده وره ی ئه و بینایه دا بسوریتته وه بلین (ما شاء الله) بینایه کی چهند جوانه سه ریان سور بمینئ ئای چهند دلگره دوایه بینن ئه و که لینه ی تیدا ماوه، وه ده لین «هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبَنَةُ؟» ئای ئه و که لینه ش پرکرا بووه به جوانی بینا که هیچ که م و کورتی نه ده ما، جا پیغه مبه ر ده فهرموی «فَأَنَا اللَّبَنَةُ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ»^[۲] ئا من ئه و خشته م خوی رب العالمین بینا و دیواری پیغه مبه رانی پی پرکرده وه من کو تای هه موو پیغه مبه رانم (عليهم الصلاة والسلام).

[۱] صحیح مسلم (۲۲۷۷)، سنن الترمذی (۳۶۲۴)، سنن الدارمی (۲۰).

[۲] صحیح البخاری (۳۵۳۵)، صحیح مسلم (۲۲۸۶)، مسند أحمد (۷۳۲۲) (۷۴۸۵) (۸۱۱۶).

ناوه‌کانی پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (صلی الله علیه وسلم)

ناوه‌کانی یه‌کجار زۆرن هه‌ندیکیان ده‌ژمی‌رین که له فرموده‌ی سه‌حیح هاتوه به‌و ئیعتیباره‌ی ئه‌گه‌ر له هه‌ر سیفه‌تییکی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ناویکی بۆ داب‌تاشین ناوه‌کان زۆر زیاد ده‌کات و چه‌ند سه‌د ناویکی ده‌بیت ابن القیم ده‌فرمو‌ی به‌لام ئه‌و ناوانه‌ی له حه‌دیه‌ی سه‌حیح هاتوه هه‌موشی پر مانان بۆتان ده‌لێینه‌وه و گوی‌ی لێ رابگرن با ناوی پیغه‌مبه‌ری خۆمان هه‌موو ناوه‌کانی بزانی‌ن (ﷺ).

موحه‌مه‌دی کوری جوبه‌یری کوری مو‌طعیم له باوکیه‌وه رپوایه‌ت ده‌کا ده‌فرمو‌ی پیغه‌مبه‌ر فرمو‌ی (ﷺ): «إِنَّ لِي أَسْمَاءً»، من چه‌ند ناویکم هه‌یه پیغه‌مبه‌ر ده‌فرمو‌ی (ﷺ) «أَنَا مُحَمَّدٌ» من ناوم موحه‌مه‌ده، موحه‌مه‌د ده‌زانن یه‌عنی چی؟ سیغه‌ی مو‌باله‌غه‌یه واته له‌به‌ر خه‌سله‌ت و سیفه‌ت و ئاکاری زۆر جوان هه‌نده‌ی هه‌یه زۆر ریزی لێ بنری و زۆر پێیدا هه‌لبگوتری و زۆر سوپاس بکری به‌لێ وابوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) «وَأَنَا أَحْمَدُ» ده‌فرمو‌ی من ناوم ئه‌حه‌مه‌دیشه، که ئه‌حه‌مه‌د له‌سه‌ر وه‌زنی ئه‌فعه‌له‌یه له‌به‌ر ئه‌وه‌ش (ممنوع من الصرف) چونکه له‌سه‌ر وه‌زنی فیه‌له و عه‌له‌میشه بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌روی نه‌حویه‌وه واته من هه‌رده‌م شوکرانه‌بژی‌ر و حه‌مد و سوپاسی الله‌ش ده‌که‌م و کردومه «وَأَنَا الْمَاحِي» من ناوم ماحیه و ره‌شکه‌ره‌وه‌م «الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِيَ الْكُفْرَ» به‌و مانایه‌ی پیغه‌مبه‌ر ده‌فرمو‌ی که الله به‌ من کوفری ره‌شکرده‌وه کوفری هینایه له‌رزین و ره‌شیکرده‌وه له مه‌که‌ه و له مه‌دینه «وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمَيَّ» ده‌فرمو‌ی منیش کۆکه‌ره‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌م حاشیرم ئه‌و ناوه‌شم هه‌یه که خه‌لکی کۆده‌که‌مه‌وه له مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا یان خه‌لکی شوین پێی من هه‌لده‌گرن به‌ هه‌ردو ماناکه‌ی «وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ أَحَدٌ» من ناویشم عاقیبه له‌پاش من هیچ پیغه‌مبه‌ریک نایه که‌واته کۆتایی

پێ دێ، وه دهش فهرموێ «وَقَدْ سَاءَ اللَّهُ رَعُوفًا رَحِيمًا»^[۱] واته ئه دوا کاروانهم که کهسی تری به دوا دا نایهت، جا زانایان له ته علیق له سه ر ئه وه ده فهرمون اللهیش له قورئان ناوی بردوه به (رءوف رحیم).

یه کیکی تر له ناوه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموێ «الْمُقَفِّي، وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ، وَنَبِيُّ الْمَرْحَمَةِ، وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ، وَنَبِيُّ الْمَلْحَمَةِ» ئه وانه هه موو ناو ن بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) که له ریوایه تیکی تری سه حیحی موسلیم ده فهرموێ «أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَحْمَدُ، وَالْمُقَفِّي، وَالْحَاشِرُ، وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ، وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ»^[۲]، ئیمامی نه وه وی ده فهرموێ (نَبِيُّ التَّوْبَةِ، وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ، وَنَبِيُّ الْمَلْحَمَةِ) ئه وانه هه مویان مانایان لیک نزیکه، واته من ئه و پیغه مبه رهم که وا وامکردوه ته و به ی قبول بێ ئه وه ی ئیمانم پێ بینێ هه ر گوناح و تاوانیکی کردبێ و شیرکیشی ئه نجام دا بێت که خوای رب العالمین لێ قبول بکا، وه پیغه مبه ری نیعمهت و به زهیم بۆ ئه و خه لکه م هیناوه وه هی ئه وه م که به زه ییه کان به فیعلی و کردار بگاته خه لکی^[۳]، وه له پاشان له فهرموده یه کی تر ده فهرموێ «وَأَنَا نَبِي الْمَلْحَمَةِ» یان «الملحمة»^[۴] من پیغه مبه ری شه ر و جه نگه کانم واته جه نگ و جیهادیش له دینی پیغه مبه ر (ﷺ) کوشتار له گه ل کافره کان یه کیکه له وه ی شیعار و دروشمه و به رنامه ی بۆ دانراوه له ئیسلامدا به و مانایه دێ زانایان ده فهرمون.

ئیمامی ابن القیم الجوزیه ده فهرموێ: (وَأَسْمَاؤُهُ (ﷺ) نَوَعَان) ناوه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) دوو جوړن، جوړی یه که میان (خاص: لا یشارکه فیه غیره من الرسل) جوړی یه که م له ناوه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) که س هاو به شی پیغه مبه ر نه بوه هه تا له پیغه مبه رانیس (عليهم الصلاة والسلام) هاو وینه ی نه بوه و تاک بوه و بۆ پیغه مبه ر بوه (کمحمد، وأحمد، والعاقب،

[۱] صحيح البخاري (۴۸۹۶) (۳۵۳۲)، صحيح مسلم (۲۳۵۴)، سنن الترمذي (۲۸۴۰).

[۲] صحيح مسلم (۲۳۵۵)، مسند أحمد (۱۹۵۲۵) (۱۹۶۲۱) (۱۹۶۵۱).

[۳] ذكره النووي في شرحه لصحيح مسلم (۱۷ / ۲۷).

[۴] الألباني، مختصر الشائل (۳۱۶)، حسن.

والحاشر، والمُقَفِّي، ونبي الرحمة) ده فهرموئ ئەوه تاییه ته کانه (والثاني) دوه میان (ما یشارکه فی معناه غیره من الرسل) ماناکه ی له پیغه مبه ره کانی تریش هاتوه ته جئ (ولکن له منه کماله) به لام هی پیغه مبه ره ته واوتر و به رزتره له هی پیغه مبه ره کانی تر (عليهم الصلاة والسلام) (فهو مختص بکماله دون أصله، کرسول الله، ونبيه، وعبد، والشاهد، والمبشر، والنذير، ونبي الرحمة، ونبي التوبة^[۱]).

هاوسه ره کانی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم)

یه که میان به ئیتیفاقی هه موو زانایان به بی ئیختیلاف دایکه خه دیجه بوه -رضي الله عنها- که پیغه مبه ره (ﷺ) له هه ره هه مویانی خوشترو و یستوه زوړیشی ریز لیگرتوه، له عه قیده ی ئەهلی سونه و جه ماعه ته نها ئیختیلاف و جیاوازی هه یه ئایه ئەویان خوشه و یستر بوه له دایکه عائیشه یان دایکه عائیشه؟ ئەوه شیان (والله أعلم) بۆچونی راجیح و په سه ند له ژیانیدا پیغه مبه ره (ﷺ) عائیشه چونکه خه دیجه نه مابوه له هه موانی خوشترو و یستوه به لام خه دیجه له لای پیغه مبه ره (ﷺ) خوشه و یستر بوه له وانیه ی که نه ماون له دایکه عائیشه ش -رضي الله عنهن-.

ئینجا له پاشان پیغه مبه ره (ﷺ) سه وده ی کچی زه معه ی هیئا له دوای دایکه خه دیجه -رضي الله عنها- وه فاتی کرد زه معه ی کچی ئەسه وده ی هیئا بوه خیزانی ئەویش قورپه شیه بوو.

له پاشان دایکی عه بدولآ که عائیشه خاتونی کچی ئەبو به کری سدیقه -رضي الله عنهم- ئەوی خواست و ئەوی هیئا، که دایکه عائیشه ئەوه نده پله و پایه ی هه یه له هیچیک له نیو سه رجی و لیفه کان که پیغه مبه ره (ﷺ) خه وتبی له گه ل هاوسه ره کانی وه حی بۆ دانه به زیوه ئیلا له گه ل عائیشه ئەوه رویداوه، له سه رجی پیکه وه خه وتون و له بن یه ک لیفه پیغه مبه ره

[۱] زاد المعاد لابن القيم (۱/ ۸۶).

(ﷺ) له بن یه ک پۆشاک وه حی بۆ هاتوته خوارهوه، کهواته ئهوهش پله و پایهیه که الله تعالی داویه تیه دایکه عائیشه و نهیداوته دایکه کانی تری ئیمانداران.

وه له پاشان ههفسه ی هیئا پیغه مبه ر (ﷺ)، ههفسهش کهوا کچی عومه ری کوری خهتاب بوو -رضي الله عنها-.

له پاشان زهینه بی کچی خوزهیمه ی هیئا ئه ویش کوری حاریسی قه سییه که له بهنو هیلال بوو بهناو بانگ بون.

له پاشان ئوم سه له مه ی هیئا که ناوی هیند بوو کچی ئه بی ئومه یه ی قوره یشی مه خزومیه بوو.

وه له پاشان زهینه بی کچی جه حشی کچه پلکی خوی هیئا پیغه مبه ر (ﷺ)، که زهینه بیش به وه شانازی ده کرد ده یگوت ئیوه ی هاوسه رانی پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر زهوی وه لی ئه مرتان هه بوه و ماره کراون به لام وه لی ئه مری من الله بوو له ئاسمان منی ماره کرد که خوی رب العالمین فهرموی: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾ [الأحزاب: ۳۷].

له پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) جوهیرییه ی هیئا جوهیرییه ی کچی حاریسی کوری ئه بی ضیراری موسته لقییه.

له پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) ئوم هه بیبه ی خوشکی معاویه ی کوری ئه بو سوفیانی هیئا -رضي الله عنهم- که ناوی رهمله ی کچی ئه بو سوفیان بوو.

وه له پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) سه فیه ی هیئا سه فیه ی کچی حویه ی کچی ئه خطه ب که یه کییک بوو له گه وره پیوانی بهنو نه زیری جوله که کان کچه که ی ئهوی ماره کرد^[۱].

[۱] ئیمامی نه وهوی له کتیه که ی خوی (تهذیب الأسماء واللغات) تۆماری کردوه.

وه ئیهمی نهوهوی دهش فهرموی قهتاده فهرمویه تی پیغه مبهەر (ﷺ) پازده هاوسهر و خیزانی هه بوه تهنه سئ سزده یانی پیغه مبهەر (ﷺ) له ژیر نیکاحی بوه بهرده وام که وه فاتیشی کردوه پیغه مبهەر (ﷺ) تهنه نووی له ژیر نیکاح بوه وه ئهوانه ی تریش ئیختیلافی زۆری له سه ره ئایه بیجگه له و پازدانه پیغه مبهەر (ﷺ) ههیه ماره ی کردوه و دوایه دهستی لی کردوه ته وه و یان ههیه ماره ی کردوه و ئافره ته که وه فاتی کردوه نه گه یشتوه ته مالی پیغه مبهەر (ﷺ).

لهوانه ئیهمی زه هابی له (سیر أعلام النبلاء) ناوی ئافره تییک ده هیئی به ناوی عاریه له کورده واری خۆمان ئه و ناوه زۆره ههیه ناوی عاریه یه، ده فهرموی عاریه یه کییک بوه له هاوسهره کانی پیغه مبهەر (ﷺ) ماره ی کرد به لام پیش ئه وه ی بیگوازیته وه وه فاتی کرد ئافره ته که و نه هاته مالی پیغه مبهەر (ﷺ).

حیکمه تی فره هاوسهرگیری پیغه مبهەر (ﷺ)

زۆر خه لک ههیه له دوژمنان و ناحه زانی ئیسلام شوبوهات دروستده کهن له سه ره ئه وه ی که پیغه مبهەر (ﷺ) چۆن ده بی ئه و هه موو خیزان و هاوسهره ی هه بوبی؟ یان ئه گهر هه یبوه له پینا و ئه وه هه یبوه ئاره زوه کانی خوی دابمرکینیتته وه و چه زی به شه هوه ت بازی و ئاره زوو بازی بوه (په نا به خوای رب العالمین) که پیغه مبهەر دوربوه له و شتانه (ﷺ)، باشتترین کیتاب که دیراسه ی ئه و بابته ی کردبی ئه وه ی خوینده واره و موسلمان ه پیویسته بیخوینیتته وه کتیه که ی شیخ صابونیه (الله پاداشتی بداته وه) که به ناوی (شبهات و أباطیل حول تعدد الزوجات الرسول - ده فهرموی ئه و گومان و پوچه لیانه ی دروستکراوه به رامبهەر ئه و فره ژنایه تیه ی پیغه مبهەر (ﷺ) که هه یبوه) ئهوانه هه مووی وه لام ده داته وه یه که به یه ک. یه که م خال ئیمه ده لیین له وه لامی ئهوانه پیغه مبهەر (ﷺ) له کاتی موراهیقایه تیدا ژن و هاوسهری نه هینا که به صادیق الأمینیش ناسرابوو، خه لکی مه که که له مندالایه تیدا ههر

خۆشیشیان ده‌ویست توانی هه‌تا ته‌مه‌نی (٢٥) سالی خۆی رابگری، که‌سی شه‌هوانی ئاره‌زوباز ناتوانی هه‌تا ته‌مه‌نی (٢٥) سالی خۆی رابگری یان هاوسهر و ژن ده‌هینی و خۆی ده‌پاریزی یان ئه‌وه‌یه توشی تاوان و گوناح و داوین پیسی ده‌بی (په‌نا به‌ الله)، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌وپه‌ری ئه‌خلاق و ره‌وشت توانی هه‌تا (٢٥) سالی خۆی بپاریزی به‌بی ئه‌وه‌ی هیچ شتیکی بیته‌ سهر له‌پروی ئه‌وه‌ی چاوی له‌ ناموسی که‌س بوبی له‌وه‌ زۆر پاک و به‌رزتر بوه.

دوهم خال له‌ وه‌لامی ئه‌وانه کاتیکی دایکه‌ خه‌دیجه‌ی هیئا -رضی الله عنها- دایکه‌ خه‌دیجه‌ بزنان چ ئافره‌تیکی بوه؟ ئایه‌ گه‌نج و کچ بوه پیغه‌مبه‌ر هیئای ته‌ماحی (ﷺ) تیبکا؟ ئه‌ گه‌ر که‌سیکی شه‌هوانیا (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) ده‌چوو له‌ دوا‌ی جوانترین کچه‌کانی مه‌که‌ ده‌گه‌را و ئه‌ویان ده‌دایه‌، به‌لکو‌ چوو دایکه‌ خه‌دیجه‌ -رضی الله عنها- بو‌خۆی داوای لی‌کرد بچیتته‌ داخوازی که‌ موعجه‌ب بوو به‌ ئه‌خلاق و ره‌وشت و به‌ها به‌رزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، پیغه‌مبه‌ر ته‌مه‌نی (٢٥) سال بوو دایکه‌ خه‌دیجه‌ ته‌مه‌نی (٤٠) سال بوو، (١٥) سال له‌ پیغه‌مبه‌ر گه‌ورتربوو (ﷺ) سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له‌پیش پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) دوجار شوی کردبوو به‌ دوو پیاوی تر، که‌واته‌ ئه‌ گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌به‌ستی شه‌هوه‌تبا نه‌ده‌چوو ئه‌و ئافره‌ته‌ بیوه‌ژنه‌ که‌ دوو شوی کردوه‌ و (١٥) سالی‌ش له‌ خۆی گه‌وره‌تره‌ ماره‌ی بکا.

ئینجا بزنان ته‌مه‌نی گه‌نجایه‌تی و کاملاًیه‌تی که‌ پیاو له‌سه‌ر شنگ و توانایه‌ و هه‌زی به‌ هاوسهر و خیزان و ئه‌و باب‌ه‌ته‌ شتانه‌یه‌ هه‌موی به‌ر‌یکرد له‌ گه‌ل ئه‌و ئافره‌ته‌ که‌ دایکه‌ خه‌دیجه‌ بوو -رضی الله عنها-، ته‌ماشای بکه‌ن پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) (٢٥) سال له‌ گه‌ل دایکه‌ خه‌دیجه‌ ژیا که‌ له‌ ته‌مه‌نی (٢٥) بوه‌ (٥٠) سال ئینجا دایکه‌ خه‌دیجه‌ -رضی الله عنها- وه‌فاتی کرد و گه‌رایه‌وه‌ لای خوای رب العالمین، که‌واته‌ (٢٥) سال له‌ گه‌ل یه‌ک ئافره‌تی بیوه‌ژنی (١٥) له‌ خۆی گه‌وره‌تر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مایه‌وه‌، ئینجا له‌پاش دایکه‌ خه‌دیجه‌ -رضی

الله عنها- پیغمبهر (ﷺ) سی سالیس مایه وه ژنی نه هیئایه وه ته مه نی بوه (۵۳) سال،
 نه وانه هه موی وه لامه بوئه و که سانه ی که وا گومان ده بن (په نا به خوی رب العالمین) که
 پیغمبهر (ﷺ) که سیکی ئاره زو باز بوه له بهر نه وه نه وهنده ژنه ی هیئاوه، به راستی نه وانه
 هیچی راست نین، له پاشان ته مه نی چوه (۵۳) سال ئینجا چ ئافره تیکی هیئا یه که مجار له
 دوی دایکه خه دیجه؟ نه و ئافره ته ی هیئا سه وده ی کچی زه معه، سه وده ی کچی زه معه ش
 بیوه ژن بوو ئافره تیکی بوو له ئافره ته کانی مه که نه ووی ماره کرد و هیئای و خواستی نه و
 خیزان و هاوسه ری بوو ئینجا چوو دایکه عایشه ی هیئا و له پاش هیجره تی بو مه دینه
 گواستیه وه.

که واته پیغمبهر (ﷺ) له پاش ته مه نی (۵۳) سالیدا ده ستیکرد به هاوسه رگریه کان
 نه وانه ش هه ریبه که یان سه به ب و هو کاریک هه بوو که پیغمبهر (ﷺ) وای لیها ت ژنه کان
 بینئ:

یه که م نه و ژن هیئانانه ی پیغمبهر (ﷺ) که سی موسلمان بوی نیه قسه ی لیبا، له بهر چی؟
 له بهر نه وه ی نه مر و فرمانی اللهیه، الله ده توانی هه موو شتیک حه لال بکا و
 هه رشتیکشی بوی حه رامی بکا چونکه نه و اللهیه نه گه ر تو خوت به عه بدی نه و ده زانی
 ده بیئاوا ته سلیمی فرمان و نه مره کانی بی، الله ده فه رموئته پیغمبهر (ﷺ): ﴿إِنَّا أَحَلَّلْنَا
 لَكَ أَزْوَاجَكَ﴾ [الأحزاب: ۵۰] که س بوی نیه قسه بکا نه ی موحه مه د (ﷺ) ئیمه نه و
 فرمانه ماندا هاوسه ره کانمان بو تو حه لال کرد چه ند هاوسه رت هه یه.

واته الله نه و ریگایه ی به پیغمبهر دا (ﷺ) که سی موسلمان قسه ی نامینئ به لام مونا ف و
 ده غه ل و دوروه کان نه وانه ی بیدین و شوبه و گومان دروستده که ن وه لامی نه وانیش له و
 چوار خاله سه ره کیه ده ده ینه وه که ده لیئ پیغمبهر (ﷺ):

یه که میان له پیناو چهند حیکمه تیکی ته علیمی و فیړکردن هاوسه ره کانی هیئا، ته علیمی و فیړکردن یه عنی چی؟ له بهر نه وه هیئای هه تا چهند هاوسه ریکی هه بن زیره ک و دانابن بو نه وهی دین وهرگرن له پیغه مبهړ (ﷺ) له ماله وه له هه موو حاله ته کان له گه لی بژین بیبینن چی ده کا بو دینداری نه وه به ئومه ته که ی بلینه وه و به ئافره ته کانیش بلینه وه و دهرزیان پی بلین چونکه پیغه مبهړ (ﷺ) پیغه مبهړی اللهیه و قدوه بوه و سه رمه شق بوه ده بی هه موو هه لسو که وت و قسه کانی وه گوته کانی بگو تریتته وه بو ئومه ت هه تا چاوی لیبکه ن و نه وه دینداریه، یه ک له وان دایکه عائیشه ی له پیناو نه وه هیئا و نه و حیکمه ته ی تیدا هه بوه چونکه دایکه عائیشه ئافره تیکی زیره ک بوو به لی دینی له پیغه مبهړ وهرگرت (ﷺ)، هه موو ئومه ت به پیاو و به ژنه کانه وه موحتاجی نه وه بون زورجار ده چون له دهرگای دایکه عائیشه یان ددها و ده یانگوت دینمان فیړکه و پیغه مبهړ چیبوه و چیکردوه و چوون بوه له و بواره دا فیړمان بکه نه ی دایکه عائیشه -رضی الله عنها-، وه ئوم سه له مه ش به هه مان شیوه، وه چهن دین ئافره تی تریشی ئاوا پیغه مبهړ (ﷺ) له و پیناوه دا هه تا دهرز و وانه فیړی ئومه ته که ی بکه ن نه وه حیکمه تی لیزانین و فیړکردن.

حیکمه تی دوهم نه وه بوه له هه ندیک له هاوسه ره کانی هه لوه شانده وهی عورپیکی جاهیلی و نه فامی، عورپیکی جاهیلی و نه فامی هه بوو له نیوان خه لکه که دا قورپه شیه کانیشی گرتبوه وه ده یانگوت نه گهر پیاویک مندالیک و که سییک به خیو بکا نه وه بیته مندالی نه و کاته وه کو مندالی نه و ته و او حیساب ده بی بوی نیه هاوسه ر و خیزانه که ی نه ویش بخوازی و بینن ده بیته باوکی حه قیقی میراتیشی لیده گری، خوای رب العالمین که زهیدی کوری حاریسه یه کییک بوو له کوپله کان دایکه خه دیجه -رضی الله عنها- به دیاری دایه پیغه مبهړ (ﷺ)، پیغه مبهړیش زوری خوشده ویست (ﷺ) له بهر نه وه ناوی دهرکردبوو به کوری موحه مه د (ﷺ)، پیغه مبهړ (ﷺ) زهینه بی کچی جه حشی کچه پوری خو ی بو زهید هیئا و

هاوسهری بوو، له پاشان خوای رب العالمین فهرمانی ئهوهبوو زهینهب تهلاق بدری له لای زهید بو ئهوهی ئهوه بنه ما بيشه رعيه جاهيليه ههلبوه شيننه وه خوای رب العالمین له بهرچاویان به دیاری بخت که کهس نابیته کوری کهس به حقیقی تهنها به به خێو کردنیک نابی پیشی بلێ باوکه و به کوری ئهوه ناو دهر بکا، ئهوهبوو زهید زهینهبی تهلاقدا پیغه مبهەر (ﷺ) خوای رب العالمین له سه روی حهوت ئاسمانانه وه بریاریدا و هه موو جاریک دایکه زهینهب به وه شانازی ده کرد به سهر خیزانه کانی تری پیغه مبهەر (ﷺ) دهی فهرموو ئیوه له زهوی ماره کراون و من له ئاسمان ئیوه وهلی ئه مرتان پیاو و ئینسانه کان بونه له کاتی ماره کردن وهلی ئه مری من اللهی رهحمان، کهواته له پیناو شه ريعهت دانان و راستکردنه وهی عورفیکی جه هالهت و نه فامی هه ندیک له و ژنانهی پیغه مبهەر (ﷺ) الله تعالی ریگایدا بیخوازی و بیهینێ و ماره ی بکا.

خالیکی تر له حیکمه ته کانی هینانی ئهوه فره ژنیهی پیغه مبهەر (ﷺ) ئه ویش لایه نی ئیجتیماعی و کۆمه لایه تی بوه، پیغه مبهەر (ﷺ) پیغه مبهیری الله بوو هه م سه رکرده یه کی زۆر دیار بوو ده با ده ولّه تی ئیسلامی دابمه زرینی، ده ولّه تداري و سیاسهت و ده ولّهت دامه زران دیش به بی جه ماوه ر نابی له هیه چ ولّات و شوینک له وه ته ی دنیا دونه یه و هه تا قیامه تیش دادی هیه چ گروپیک هیه چ لایه نیک هیه چ کۆمه له کهس و تا قمی که ئه گه ر جه ماوه ری له گه لدا نه بی ده ولّه تی پی دانامه زری و ئه گه ر داشی بمه زرینی زۆر له قووق ده بی زۆر به ئاسانی ده روخی، پیغه مبهەر (ﷺ) له و پیناوه دا به تو کمه یی زۆر به ریک و پیکی هه ستا لایه نه ئیجتیماعیه که ی خو ی زۆر به هیز کرد له گه ل قور هیشه کان و عه شایه ریه کان، له وانه دایکه عایشه -رضي الله عنها- خوای رب العالمین هینایه خه و نی که شتیکی بینی دیاری بوو مه لو تکه بوو له ناو پارچه قوماشیک ئالابوو جو برائیل له خه وندا فهرموی ئه ی پیغه مبهیری الله (ﷺ) ئه وه دیاری اللهیه بو تو، ده لی هه رکه سه رم

هه‌لداوه له خه‌ونه که پێغه‌مبه‌ر ده‌فهرموئ (ﷺ) عایشه‌ی کچی ئیهامی ئەبو به‌کر بوو مه‌لۆتکه که بوو له‌ناو قوماشه که ئالێنرابوو، ئینجا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) چوه داخوازی و که‌ لێی ماره‌ کرا ئەبو به‌کرێ سدیق ئەو پله و پایه‌ی پێ به‌خشا بوه خه‌زوری پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌م پاداشتێک بوو بۆ ئەبو به‌کر ئەو هه‌موو چاکیانه‌ی بۆ ئیسلام ده‌کرد وه هه‌م لایه‌نی ئیجتیماعی و کۆمه‌لایه‌تیشی پێ به‌هێزبوو، ئەبو به‌کر پیاویکی زۆر به‌رز و به‌رێز و دیاری ناو قوره‌یشیه‌کان بوو، وه‌ حه‌فسه‌شی هێنا کچی ئیهامی عومه‌ر عه‌ینه‌ن ئەوه‌ی پێ به‌هێزکرا، وه‌ زۆریکی تریش له‌ ئافره‌ته‌کانی لایه‌نی ئیجتیماعی و کۆمه‌لایه‌تی.

خالی کۆتایی له‌ حیکمه‌ته‌کانی هێنانی هاوسه‌رگیریه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ ئەو هه‌موو ئافره‌تانه هه‌ندی‌ک جار هه‌بوه لایه‌نی سیاسی بوه، بزانه‌ن پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) یه‌ک له‌ ئافره‌ته‌کان که به‌ناوی جوه‌یرییه‌ی کچی حاریس بوو که (بنو المصطلق) حاریث سه‌رکرده‌یان بوو گه‌وره‌یان بوو خۆیان کۆکرده‌وه هێرش بکه‌نه سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌دینه بگرن، هێزیکی زۆریان هه‌بو عه‌شایه‌ریکی زۆر بون، به‌لام پێغه‌مبه‌ر هه‌والی پێ گه‌یشته (ﷺ) له‌ ناکاو ده‌ستپێشخه‌ری کرد، له‌شکر کیشی کرد پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێش ئەوه‌ی حاریث و ئەوان بتوانن هێرش بکه‌ن ئەو شه‌و له‌ناکاو به‌سه‌ریدادان، که به‌سه‌ریدادان پیاوه‌کانی (بنو المصطلق) هه‌ر هه‌مویان هه‌له‌هاتن و رایان کرد، به‌خۆیان نه‌که‌وتن و له‌ناکاو بوو ئافره‌ته‌کان و مال و حالیان هه‌موو مایه‌وه، جوه‌یرییه‌ کچی ئەو حاریته‌ بوو سه‌رکرده‌ی (بنو المصطلق) پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هێنای له‌ گه‌ل خۆی، ئینجا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ ریزی لێنا هه‌یچی له‌ گه‌لدا نه‌کرد، ئیختیاری دایه ده‌ستخۆی ئایه‌ ئازادی بکا؟ یان شوو ده‌کا به‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)؟ هه‌ر ئازاد ده‌بێ هه‌تا به‌ کۆیلایه‌تی نه‌می‌نێته‌وه، که حاریثی باوکی سه‌رکرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئەو زه‌مانه‌ بوو ئەو هه‌واله‌ی زانی گوتی وه‌لاهی ئەو پیاوه‌ پێ ناچێ پیاوی دونیا بێ ئە‌گه‌رنا ناموسی منی که‌وته به‌رده‌ست من دامنا‌بوو هێرشی بکه‌مه سه‌ر ده‌با ئیستا ناموسی برد‌بام

ده با ئیستا ئابروی بردبام ئەو پیاوه شتیکی ههیه و ڕهنگه پێغه مبهری اللهیه (ﷺ)، به خۆی و هه موو عه شیرته ته که ی هاتنه وه له سه ر ئەو ڕوداوه موسلمان بون و به گه ل پێغه مبه ر (ﷺ) که وتن، ئا ئەو هه موو حیکمه تانه ی تیدا بوه.

صه فیه ی کچی خه یبه ری جوله که کان، کاتئ که وا صه فیه ئه ویش گیرا له جهنگی خه یبه ردا پێغه مبه ر (ﷺ) صه فیه یان بانگکرد، هه ندیک له موسته شریقه کان له عه لمانی و بیدینه کان قسه له سه ر صه فیه زۆر ده که ن که گوایه پێغه مبه ر (ﷺ) که کهوته به رچاوی ڕیوایه تیکی مه وزوع و دانراو ده هیئنه وه ده لئین له ناو له شکره که کهوته به رچاوی یه ک له سه حابه کان به به ری که وتبوو صه فیه زۆر ڕه و نه قدار و جوان بوو فەرمویه سه حابه که (په نا به الله) ئەوه درۆیه گوتی به ولادا بنین ئەو ئافره ته بزانه ئەوه کییه و لئی ده پرسمه وه، ده لئین دوایه ئیختیصابی کرد و له گه ل خۆی برد (په نا به الله)، ئەوانه هه موی درۆ و ده له سه یه هه موی رق و دوژمنانی ئیسلامه ڕیوایه تی سه حیح ئەوه یه گوی له صه فیه بگرن بزانه صه فیه چی ده لئ، صه فیه ده فەرموئ سویند به الله کاتیکی پێغه مبه ر هیرشی هیئا (ﷺ) بو سه ر خه یبه ر هیچ که سیکی نه بوو ئەوه نده ی موحه مه د رقم لئی بێته وه له به ر ئەوه ی باو کم سه ر کرده بوو مام سه ر کرده بوو میردیشم یه کیکی بوو له سه ر له شکره کان له و بنه ماله دا بوین و هه موو ده می باو کم و مام ئیمه یان تیژ ده کرده وه له سه ر ئەوه ی دوژمنداری پێغه مبه ر بکه ین (ﷺ)، ده لئ هه رکه گیراشم هه ر ئەو رقم لیبوو ده لئ هه رکه بینیم گوتیان ئەوه موحه مه ده (ﷺ) هه ر رقمه لیبوو، ده لئ هه رکه گوتیان ئەوه صه فیه یه کچی سه ر کرده که یانه ئە ی موحه مه د (ﷺ) سه حابه کان هیئایان، ده لئ پێغه مبه ر (ﷺ) له و په ری ئەده ب و ئەخلاق به رزیه وه صه فیه ده گیریته وه ده لئ ته ماشای منی کرد و پئی گوتم صه فیه سویند به الله من بو ئەوه نه هاتم خه لک بکوژم به لام هه رکه سیکی ده بێته له مپه ر و کو سپ له ژیر پئی ده عوه و بانگه وازی به ره و لای خوای رب العالمین و (لا إله إلا الله) الله ئەمری پیم کردوه

ئەوێ عینادی بکا دەبی یان تەسلیم بی و یان بیکوژم ئەمری اللھم جیبەجی کردو، تۆ خۆت باشتەر لەمن دەزانی صەفیە مامت و بابت و میڤردت و دار و دەستە کە ی ئیوێ چیان بە من کردو تۆ لەناویان ژیا ی هەر وازیان نەهینا لەبەر ئەوێبوو تەسلیم نەبون من هاتم لیڤە بە مەجبووری لییان دەین و بیانکەینە موسلمان ئەوێ بەر بەره کانیی کرد و عینادی کرد بیکوژین، صەفیە دەلی ئەوێندە ی عوزر بو هینامەوێ ئەوێندە جوانی بو ڤونکردنەوێ سویند بە اللھ هیشتا نەبوو مە هاوسەری هەر لە مەیدانی شەڤبوو بەرامبەر م پیڤەمبەر قسە کانی دە کرد (ﷺ) دەلی بوێ خوشەوێستری کەس لەلام، وا مەیتی باوکم لەویش کەوتو مەیتی میڤردم لەوێ کەوتو مەیتی مامم لەوێ کەوتو بوێ ڤونکردمەوێ باوکم و مامم و میڤردم چەند زالم بونە بەرامبەر بە پیڤەمبەر (ﷺ) بە حق ئەوانی کوشتو، دەلی ئینجا فەرموی صەفیە دل لە دل مەدە ئیمە بیڤریت لە گەل ناکەین تۆ خانەوادە یە ک ی هەر لەناو ئەو وەزە باش و ڤیک و ڤیکە ژیا ی لە ڤوی دونیاوێ باوکت سەر کردە بوێ و مامت سەر کردە بوێ و وە میڤردت سەر کردە بوێ ئە گەر دەلی ئازادت دەکەین ڤۆرەوێ لای خزم و کەست کینە و لە کوینە، ئە گەر دەشلی دەمینیتەوێ حەزناکەم بە جاریا یە تی بمینیتەوێ حەز دە کەم ڤریت لیڤگیری ئە گەر ئەوێش هەلدەبژیڤی بیته هاوسەری پیڤەمبەری پیڤەو (ﷺ) دایکی ئیمانداران بو دلدانەوێ خۆت ئەو ڤریت ل ی دەنیم و ئەو مافەت پی دەدەم، صەفیە دەلی دل زۆر زۆر خوشبوو ئەوێندە ی تر زانیم ئەو ڤیاوێ چەند بەرز و بەر ڤز و گەورە یە چەند خاوێن ئەخلاقە دەیتوانی هەرچی خراپە لە گەل بیکانە ک خوی هەریە ک لە سەربازە کانی سەحابە کان، دەلی زانیم ئەوێ کەسیکی خوا ییە دل نەرمبوو گوتم ئەوێ هەلدەبژیڤم لە خزمەت تۆدا بژیڤم ئە ی پیڤەمبەری اللھ (ﷺ)، دەلی گوتم (أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أنك رسول الله) (لا إله إلا الله) هیچ ڤەرستراویکی حەق و ڤەوا نیە جگە لە اللھ تۆش ڤەوانە کراو و پیڤەمبەری اللھ ی ئینجا صەفیە ی مارە کرد پیڤەمبەر (ﷺ).

صه فیه چی ده فهرموئی؟ سهرنجی کیتابه کانی سیره بدهن صه فیه ده فهرموئی من له بنه ماله سهرکرده کان ژیاوم زور پیاوی مه عقولیشم له ژیانم بینبوو پیش ته وهی شو بکه م به پیغه مبه ر (ﷺ) به س ده لئی سویند به الله ته وهنده ی له گه ل پیغه مبه ر ژيام (ﷺ) هیچ که سیکم نه بینوه ته خلاق و ره وشت و ریز و ئیحتیرامی وه کو پیغه مبه ر بوبی (ﷺ) له هه موو که سیک به ته خلاقتر و به ره وشتربوه، ته وه وه لامه بو ته وه که سانه ی که بیدين له زمانی صه فیه یه وه که له ناوی لیله مه له وانی ده که ن و له ناوی لیله ده یانه وی راوبکه ن چاویان هه لئایه به پیغه مبه ر (ﷺ) و به ئاینی ئیسلام.

منداله کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)

ئیامی نه وه وی ده فهرموئی: (کان له (ﷺ) ثلاثة بنین) پیغه مبه ر (ﷺ) سی کوری هه بوو (القاسم وبه کان یکنی) یه که م کوپ و نوبه ره ی قاسم بوو هه ر کونیه شی به وه ده رکردبوو پیان ده گوت باوکی قاسم به پیغه مبه ر (ﷺ) (وُلِدَ قَبْلَ النَّبوةِ، وَتُوفِي وَهُوَ ابْنُ سَنَتَيْنِ^[۱]) ده فهرموئی پیشی پیغه مبه ر یه تی پیغه مبه ر له دایکبوو (ﷺ) وه عومری بوه دوو سال و وه فاتی کرد ته وه قاسمه ی نوبه ری پیغه مبه ر (ﷺ)، وه دوهم کوری ناوی عه بدولا بوو که طه یب و طاهیریان پیگوتوه وه کو له قه ب به و کورهیان که ناوی عه بدولا بوه، وه سییه م کوری پیغه مبه ریش (ﷺ) ناوی ئیبراهیم بوه.

هه موو منداله کانی له و سی کورانه دوانیان هی خه دیجه بونه که یه که میان قاسم و دوه میان عه بدولا، سییه میان ئیبراهیم له ماریه ی قیبتی بوه که له مه دینه په یدا بوو پیغه مبه ر (ﷺ) ته وی هه بوو که باسی لیوه ده که ین له دواتر.

[۱] (تهذیب الأسماء واللغات) ج: ۱ ص: ۲۶.

وه دهشلین کوره کانی له بچوکیدا مردون ئیلامی نهوهوی دهفهرموئ ئیبراهیمیش تهنها
حهقده مانگ یان ههژده مانگ ژیاوه تهمهنی ههقده مانگ یان ههژده مانگ بوه نه بوه ته
دوو سال ئیبراهیم وهفاتی کردوه.

وه چوار کچیشی هه بوه پیغه مبهه (ﷺ)، یه که میان زهینه ب که کچه گه وره که ی بوه له
کچان بۆچونی راجیح و په سه ند قاسم له زهینه ب گه وره تر بوه نۆ به ره که ی کور بوه، له دوا ی
ئه و زهینه ب بوه، ئینجا له دوا ی زهینه بیش دیاره روقیه بوه، وه له دوا ی روقیه ئوم که لثوم
بوه، له دوا ی ئوم که لثومیش فاطیمه ی کچه بچو که که ی پیغه مبهه بوه (ﷺ) ئه وانیش -
رضی الله عنهن.

جا زهینه ب پیاوه که ی ناوی أبو العاص کور ی الربیع کور ی عبد العزی کور ی عبد شمس
بوه که کور ی پور ی زهینه ب بوه واته پور یکی هه بوو به ناوی هاله که خوشکی خدیجه
الکبری بوه هاله ئه وه شیان کور ی ئه و بوه و زهینه بی ماره کرد، و که زهینه ب له دوا ی
هیجره تی پیغه مبهه (ﷺ) که گه یشته وه باوکی چوو هیجره تی کرده وه بۆ مه دینه أبو العاص
هه ر به کافر ی مایه وه له کو تایه کهیدا له جهنگی به در گیرا و شه فاعه ت و تکای بۆ کرا و
فیدییه ی بۆ درا و گه رایه وه به لام جاریکی تر له ریگا دوباره گیرا و هات له مالی زهینه ب
په نا درا ئینجا له پاشان هات أبو العاص له مه دینه بوه موسلمان و پیغه مبهه (ﷺ) زهینه بی
پی دایه وه.

ئه وه ئیختیلافیکی فیهی دروست کردوه زانایانی فیهی ده فهرمون ئایه ئه گه ر کافر ییک به
کافر ی مایه وه له پیاوان ژنه که شی کافیره بوو هات بوه موسلمان و هیجره تی کرد بۆ (دار
الإسلام) له پاشان ژنه که ی شوی نه کرده وه له دوا ی ئه وه ی عیده شی ته واو بوو ئایه ئه گه ر
می رده که ی هات بوه موسلمان له دوا ی ماوه یه کی زۆربی و پاش عیده ش بی به بی ماره کردن
ده در یته وه له نوئ ماره نا کر یته وه؟ به ئی ئه وه بۆچونیکی کو مه لییک له زانایانی ئه هلی

سونه و جه ماعه یه ده فهرمون به بی ماره کردن ده یدر یته وه ماده م له سهرده می کافرایه تی ماره کرابی چونکه هه ندیک له ماره یه کانی سهرده می کافرایه تی شهرعیه و موافقه له گه ل شهرعیه تی ئیسلام و جاریکی تر ماره ناکر یته وه، و کومه لی دوه میش ده لئین ماره ده کر یته وه و نه ولاتره نه وه بکری.

وه روقیه و ئوم که لثومیش هه ردوکیان هاوسه ری عوسمانی کورپی عه ففان بون -رضی الله عنه- که روقیه له جهنگی به در پیغه مبه ر (ﷺ) دائیمن ئاوا تاقیکراوه ته وه به قه ده ر ئیمانی نه و پیغه مبه ری اللهیه (ﷺ) خوشی سهرکه وتنی به دری بینی که له شکره که ی گه پرایه وه به ره و مه دینه عوسمانی کورپی عه ففان که به شداری جهنگی نه کرد له جهنگی به در چونکه روقیه نه خوشبوو له سهر جیبوو، پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) برؤ ئاگات له هاوسه رت له کچه که م بی له روقیه به لام پیغه مبه ر (ﷺ) به و دلخوشیه له جهنگی به در گه پرایه وه له ده روازه ی مه دینه پیشوازیان لیکرد فهرمویان نه ی پیغه مبه ری الله (ﷺ) روقیه ی کچت وه فاتی کرد و گه پرایه وه لای خوی رب العالمین پیغه مبه ر (ﷺ) چاوی فرمیسکی کرد و ته سلیمی قهزا و قه ده ری خوی رب العالمین بوو.

له پاشان چوو ئوم که لثومی هینا که کچه که ی له روقیه بچو کتر بوو له عوسمانی ماره کرد فهرموی نه ی عوسمان تو شایسته ی نه وه ی بی هاوسه ر و ژن نه بی وه شایسته ی نه وه شی هه رده م تو زاوای پیغه مبه ربی (ﷺ) ئوم که لثومی پی به خشی و وه پیدایا، وه له پاشان که ئوم که لثومیش وه فات ده کا پیغه مبه ر (ﷺ) له سهر گوپرستان توند دهستی عوسمان ده گریت عوسمان ده گریه و پیغه مبه ر ده گریه (ﷺ) ده فهرموی نه ی عوسمان دلی خوت غه مگین مه که سویند به الله نه گه ر ده کچم هه بان یه ک له دوای یه ک هه ریه که یان له لای تو مردبان هه ر ده با تو زاوامبای و پیم بدابای، نه و عوسمانه ی که شیعه کان به ربه ره کانئی ده که ن بیدینه کان رقیام لییه خه لکیکی نه زانی ئیمه ش ژیاننامه ی ته و او نه خویند وه ته وه

هه‌ندیک جار ده‌لێ عوسمان لاواز بوه له‌روی سیاسه‌ت و ئیداره! که‌س ئه‌وه‌نده‌ی عوسمان به‌هێز و به‌قوه‌ت نه‌بوه به‌لام خاوه‌ن حه‌یا و شه‌رم بوه، ئه‌و به‌لایه‌ی له‌ سه‌رده‌می ئه‌ویش په‌یدا‌بوو گونا‌حی عوسمان نه‌بوو ئه‌مری خ‌وای رب‌ العالمین بوو تا‌قی‌کردنه‌وه‌یه‌ک بوو بۆ ئومه‌تی پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) پێ‌غه‌مبه‌ر ئاوا موژده‌ی پێ‌دا‌بوو، ئینجا له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ پێ‌ی ده‌لێن (ذو النورین) خاوه‌نی دوو پ‌وناکی دوو کچه‌که‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری له‌لا‌بوو (ﷺ)، یه‌که‌مجار پ‌وقیه‌ که‌ وه‌فاتیکرد پ‌وقیه‌ ئینجا ئوم که‌لثوم.

فاتیمه‌ش درایه‌ عه‌لی ک‌وری ئه‌بو ت‌الب که‌ بوه‌ زاوای پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، له‌ هه‌ر هه‌موو منداله‌کان زیاتر پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فاتیمه‌ی خ‌وش‌ویسته‌وه‌ فاتیمه‌ش زۆر باوکی خ‌وی خ‌وشده‌ویست، هه‌موو منداله‌کانی پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ سه‌رده‌می ژیا‌نی پێ‌غه‌مبه‌ر وه‌فاتیا‌ن کرد هه‌مویا‌ن -رضي الله عنهم- به‌لام ته‌نها فاتیمه‌ خاتون نه‌بی له‌ د‌وای پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ شه‌ش مانگ ع‌لی ئه‌سه‌حی وه‌ئه‌شه‌ه‌ری پ‌ی‌وایات ئیما‌می نه‌وه‌وی و ابن‌ القیم‌ الجوزیه‌ و زانا‌یا‌ن ده‌فه‌رم‌ون.

مامه‌کان و پ‌وره‌کانی پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)

پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ پ‌ی‌وایه‌تیکدا ده‌لێن یازده‌ مامی هه‌بوه‌ و له‌ پ‌ی‌واتیکدا ده‌لێن د‌وا‌زده‌ مامی هه‌بوه‌، ناوه‌کانیشیان ئه‌وانه‌ بوه‌: (حمزة ک‌وری عبد‌ المطلب که‌ شیریشی له‌ گه‌ل پێ‌غه‌مبه‌ر خ‌واردوه‌ (ﷺ) هه‌م ب‌رای شیرێ بوه‌ هه‌م مامیشی بوه‌، د‌وه‌میا‌ن عه‌باس ئه‌ویشیان باوکی عه‌بدو‌لا که‌ سه‌حابی پێ‌غه‌مبه‌ریش بوه‌ (ﷺ) خ‌وی و ک‌وره‌که‌ی وه‌ له‌ پاشا‌ن مامی پێ‌غه‌مبه‌ریش بوه‌ (ﷺ)، وأبو طالب باوکی ئیما‌می عه‌لی -رضي الله عنه- وه‌ ناوی عبد‌ المناف بوه‌، وأبو لهب ناوی عبد‌ العزی، والزبیر، وعبد‌ الکعبه‌، والمقویم، وضرار، وقثم، موغیره‌ که‌ له‌قه‌به‌که‌ی ح‌جل بوه‌، والفیداق که‌ ناوی موسعه‌ب بوه‌ ئا‌وانه‌ هه‌موو مامی پێ‌غه‌مبه‌ر

بونه (ﷺ) وه هندیکیش دهلین ناوی نه وفهل بوه موسعهب، وه هندیکیش دهلین عهوام
ئهویش مامی بوه و زیادکراوه پئی دهبته دوازده).

ئهوانه ههموی مامی پیغهمبه (ﷺ) تهنه دوانیان لهو دوازده مامهی پیغهمبه (ﷺ)
موسلمان بونه و لهسه ئیسلام مردون ئهویشیان همزهی پالنهوان و وه ئیمامی عهباس -
رضی الله عنهما.

وه پورهکانی پیغهمبه (ﷺ): (صفیه که دایکی زوبهیری کوری عهوام بوه، وه عاتیکه،
وبره، وأروی، وأميمة، وأم حکیم البیضاء).

لهوانه تهنه صفیه بوچونی تهواو و بهبی ئیختیلاف موسلمان بوه هندیکیش دهلین
بوچونی دروست له گهل ئهوهشدايه که ئورواش موسلمان بوه واته ئهوانی تر به کافری
مردونه.

له ههموو مامهکانی تهمن گهورهتر حارث بوه، حارث برا گهورهی ههموو مامهکانی
پیغهمبه (ﷺ) وه له ههمویان تهمن بچوکتتر عهباس بوه ابن القیم الجوزیه له زاد
المعاد دهفرموی.

سه راری و گۆیلهکانی پیغهمبه (ﷺ):

وه پیشهوا عوبهیده دهفرموی پیغهمبه (ﷺ) سه راریهکانی چوار بوه، سه راریان ههیه
جاریه مان ههیه ئیئیمان ههیه، با بزاین ئه و وشانه مانای چیه.

سه راری به و ئافرهتانه دهگوتری که کرین و فرۆشتنیان پئی دهکرا و جاریه بون وه پیاوه که
که گهورهیان بوه له گهلان جوت دهبوو جهمع دهبوو ئهوهش ری و شوینی شهرعی له
ئیسلامدا بو دانراوه و به ئهمر و فرمانی خوی رب العالمین به و بابهته جاریانه دهگوترا
سه راری جهمعه کهی، وه له پاشان ئیئمه ئه و بابهته جاریانهیه که گهوره کهی له گهلان کو
نه دهبوو و جهمع نه دهبوو له بهر ئه وه دهلین سه راری له سهریهت و نهیینی هاتوه واته به

نهینی دهیهینا چونکه جهمع و جیباعکردن له نیوان هاوسهره کانیس له کاتیکی نهینییه و به نهینییه تهنه له بهینی ژن و میرده کانه (والله أعلم بالصواب).

ئینجا پیغمبهر (ﷺ) دیاره له پیوانیش چهند کهسیک هه بونه وه کو کۆیله کراون و فرۆشراون بۆ دیاریکراوه و ههیبوه لهوانه زهیدی کۆری حاریشه ی کهلبی که باوکی ئوسامه یه که ههر دوکیان زۆر خوشویست بونه له لای پیغمبهر (ﷺ) و ناسرابون خوشه ویسته کانی پیغمبهر (ﷺ) ئوسامه ش و ناسرابو خوشه ویستی کۆری خوشه ویستی پیغمبهر (ﷺ)، که زهید له دوا ی ئه وه ی زهینه بی کچی جه حشی ته لاقدا له سهر فهرمانی الله ئه وه بوو ئوم ئه یمه ن که یه کیک بوو له به خێو که ره کانی پیغمبهر (ﷺ) که له مالی پیغمبهر ژیا بوو جاریه یه ک بوو له باوکی پیغمبهر وه (ﷺ) بۆ پیغمبهر مابۆ وه (ﷺ) ئه ویشیان موسلمان بوو بوو شوی کرد به زهید، زهید کۆریکی لیبوو ناویان لینا ئوسامه پیشتریش ئوم ئه یمه ن خیزانی ئه بو ئه یمه ن بوو کۆریکی هه بوو به ناوی ئه یمه ن، که واته ههر دوکیان له دایکه وه ئوسامه و ئه یمه ن برا بونه به لام ئه یمه ن به ته مه ن گه وره تر بوو و ئوسامه به ته مه ن بچو کتر، ته وبانیس که باوکی عه بدولایان پیده گوت ئه وه شیان ههر کۆیله ی پیغمبهر بوو (ﷺ)، وه شه قران و ئه بو رافیع و سه لمانی فارسیش ئا ئه وان ه ئه و کۆیلانه بون که پیغمبهر (ﷺ) هه ندیک هی خۆی بوو هه ندیکیش کۆیله بون له لای خه لکانی تر هه موشی له راهی خوی رب العالمین ئازاد کردن، وه سه فینه ش به هه مان شیوه وه ئه نه سه و ئه بو که بشه و وه پرووه یفیع و ره باحول ئه سوهد و مودعیم و ئه بو ضومه یه و یه سار و مه هرا ن و حونه یین و زهیدی کۆری ئه بو یه ساریش ئه وان ه هه موو پیغمبهر (ﷺ) له ژیا نی خۆی هه ندیکیان هی خۆی بوو هه ندیکیان هی خه لکی تر پیغمبهر ئازادی کردونه.

له بهر چی ئەوه مان هینایه وه؟ ئەوه وه لآمه بو ئەو کهسانه ی که ده لئین ئاینی ئیسلام و پیغه مبهەر (ﷺ) جاریه و کۆیلایه تیان په ره پێداوه و هه بوه و بهرده وام بونه له سه ری له وه لآمدا ده لئین نه خیر، ئاینی ئیسلام که هات کۆیلایه تی هه بوو جاریایه تی هه بوو سه رتا سه ری زه وی داگرتبوو ئینجا ئیسلام هات سیسته می بو دانا، ئینجا هات خوی رب العالمین له ئایه ته کانی قورئان وه پیغه مبه ری پێشه واش (ﷺ) له فهرموده کانی خویان و موسلمانانی هاندا له سه ر ئەوه ی هه تا پێتان بکری کۆیله کان و جاریه کان ئازاد بکه ن وای لیهات که له کۆتایی ده وله تی ئیسلام جاریه یه کی ئەوتۆ نه مایه وه وه کۆیله یه کی ئەوتۆ نه مایه وه زۆربه ی هه ره زۆریان ئازاد کران، هه ندیکیان خوی رب العالمین کردیه که فارهت بو هه ندیک له تاوان و گوناچه کان بو ئەوه ی به مه جبوری خه لکه کان هه ستن به ئازادکردنی کۆیله کان، پیغه مبه ریش (ﷺ) له ژیانیدا ماوه ماوه به شیوازی جیاواز موسلمانانی هانده دا و ده یفه رموو ئەوه ی که وا کۆیله یه ک ئازادکا ئەوه نده خیر و چاکه ی هه یه و الله گه ردنی ئازاد ده کا له ئاگری دۆزهخ و رزگاری ده کا ئا ئەوانه وایلیهات که وا کۆیلایه تی و جاریایه تی که مبیته وه له ژیر چه تری ده وله تی ئیسلامی چونکه هیچ ده وله تیک نه بوه له میژودا عه دالهت و دادپهروه ری بگاته ده وله تی ئیسلامی چونکه قورئان عه دالهت و دادپهروه ره سیفه تی خوی رب العالمین ه (کلام الله) یه قورئان له بهر ئەوه ئەوه ی قورئان مه نهه ج بی عه دالهت و دادپهروه ری پی ده کری.

ئهوانه ی که کاتبی پیغه مبه ر بون (صلی الله علیه وسلم)

زۆر بون لهوانه چوار خه لیفه راشیده که ئەبو به کر و عوسمان و عه لی هه مویان ده ست و خه تیان هه بوه و نوسه ری زۆر چاک بونه و زانا بونه، خه لکیک وا تیده گا له ناو ئیمه دا کاتییک باسی ئیمامی ئەبو به کر ده کری ئیمامی ئەبو به کر پیره میردیکی نه خوینده واری زۆر به ته قوا بوه یان ئیمامی عومه ر له کۆتاییه کهیدا پیریکی نه خوینده واری زۆر له الله ترس

بوه، ئەوانه هیچیان راست نین بەڵکو ئیمامی ئەبو بە کر و ئیمامی عومەر لە پێشی هاتنی ئیسلامیش لەناو قورەیشیەکان لە هەرە زاناکان بون خویندەوارییه کی زۆر چاکیان هەبوو وە زۆریش زانا بون حیسابییان بۆ دە کرا لەناو قورەیشیەکان برۆانامە ی ئەو کات لە روی خویندەواری هەر برۆانامە یە ک بەرز بوه ئەوان هەیان بوه و بە دەستیان هیناوه و زۆر چاک شارەزا بونه و ئاستی خویندەوارییان بەرز بوه، لە پاشان خالیدی کۆری سەعید و ئەبانی کۆری سەعید و عەلایی حەضرەمی وە ئوبە ی کۆری کەعب کە ئوبە ی کۆری کەعب لە مەدینە یە کەم کەس بوو لەوانە ی پیغەمبەر (ﷺ) هەلیبژارد (ﷺ) لە شاری مەدینە دا بیته نوسەری پیغەمبەر (ﷺ)، وە زەیدی کۆری ثابتیش بە هەمان شیوه کە زەید پیغەمبەر فەرمانی پێدا (ﷺ) فەرموی برۆ عیبرانیشت فیربه واتە زمانی جولە کە کان و عیبرانی کە جگە لە عەرەبی و فارسی و تورکی و کوردییە ئەویش فیربه لیی بیه خویندەوار ئیشمان پێی دەبی بۆ نامە نوسین و نامە هاتن و تەرجومە کردن و تیگەیشتن، دەولە تی ئیسلام دەولە تیکە کە پیغەمبەر دايمە زراند (ﷺ) لە سەرەتا و بۆ یە کەمجار لە وپەری ئەقافەت و وە لە وپەری تیگەیشتن وە لە وپەری رێک و پیکیدا بوه.

لەبەر ئەوە یە لیڕەش ئە گەر خەڵکانیک لە نیو ئیمە دا موسلمان بچن زمانی بیدینه کان و وە ئینگلیزی و وە تورکی و وە لە پاشان یان ئەلمانی و فەرەنسی و هەریه ک لەو زمانانە روسی فیڕ بین بە نیازی ئەو ی بەرگری بکەن لە ئیسلام و خزمە تی ئاینی ئیسلامی پێ بکەن ئەو هەچ جیاوازیه کی نیه وە کو ئەو فەرمانە ی پیغەمبەر (ﷺ) کە زەید جیبە جیی کرد ئەویش جیبە جیی کردبی بەلام هەر بۆ هەواو هەوەس و ئارەزو ی خۆت بچی تۆ ئەو زمانانە فیربی و دوايش لەولاوه ئیمانت دانەمە زرابی و کاریگەری خراپی لەسەرت هەبی ئا ئەو هیان دروست نیه و شەرعی نیه.

ئینجا له پاشان موعاویة ی کورپی ئەبو سوفیانیش دەمەوی لێردا هەلۆیستەیه ک بکەم موعاویە له دیدگای ئەهلی سونە و جەماعەدا، مەعاویە ئەو شیڕە پیاوێ بوو کە پێغەمبەر بایەخی پێداوە (ﷺ) دۆعای خەیری بوو کردووە وە بشاران مەعاویە خالی ئومەتی پێغەمبەرە (ﷺ)، لەبەر ئەوەی خوشکەکەی ئوم حەبیبە ڕەملە ی کچی ئەبو سوفیان هاوسەری پێغەمبەر بوو (ﷺ) کەواتە مەعاویە خالی موسلمانان و ئومەتی پێغەمبەرە (ﷺ)، ئەو پیاوێ هیچ عەیب و عار و کەم و کورتیەکی لێ نەبینراوە و دۆزرا بیتهووە کە بیته تانە و تەشەرە له عەدالایەتی سەحابیایەتی تەنها مەرۆف بوو وە کو باقی مەرۆفەکانی تر و سەحابەکانی تر، وە ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون له سەحابە گەورەکانە مەعاویە ی کورپی ئەبو سوفیان لەبەر ئەوەیە دەبی ئیمە کە ناوی دینین وە کو باقی سەحابە گەورەکانی تر خوشمان بوی وە پیشی بلیین (رضی الله عنه) الله لێی ڕازی بێ هیچ جیاوازیەکی له گەل سەحابەکانی تر نیە ئەوەی ڕوشیدا له نیوان مەعاویە و له نیوان عەلی -رضی الله عنهما- تەنها ئەو بوو ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون مەعاویە ئیجتیهادی کرد و له ئیجتیهادهکەی خەتەئی کرد بەس چونکە موحتهید بوو دڵسۆز بوو خەتەئی کرد یە ک ئەجری بوو دەنوسری، ئیمامی عەلی ئیجتیهادی کرد چونکە موحتهید بوو صەوابی کرد دوو ئەجری بوو دەنوسری زیاتر بوو نیە بە مەعاویە بلیی -رضی الله عنه-، ئەو شیڕە پیاوێ بوو بوو یە کەمجار ئەو له شکرە ی پێغەمبەر مەدحی دەکا (ﷺ) کە دەفەرموی جەنگایەتی و وە کوشتارکردن و جەنگ و جیهادی بەحری خێر و پلە و پایە ی هیندە هیندە یە و وە زیاترە له هی بەری و وشکانی یە کەمجار ئەو ئالایە و ئەو له شکرایەتیە و ئەو بابەتە جیهاده معاویە ی کورپی ئەبو سوفیان کردی -رضی الله عنهما-، وە موغیرە ی کورپی شوعبەش ئەویش کاتبی پێغەمبەر بوو (ﷺ).

بانگیژه‌کانی پیغه‌مبەر (صلی‌الله‌علیه‌وسلم)

چوار بانگ بیژی هه‌بوه که بانگیان ده‌دا: (یه که میان بیلالی کورپی ره‌باحی حه‌به‌شی -رضی الله عنه- یه کهم کهس بوو که پیغه‌مبەر مۆله‌تی پێدا (ﷺ) بانگ بدا، ئینجا ئه‌وه‌ی بانگ ده‌دا هه‌تا قیامه‌ت ئه‌و خیره هه‌موی بۆ بیلالی حه‌به‌شی ده‌روا و ئه‌و هه‌موو پاداشته وه‌رده‌گریته‌وه -رضی الله عنه-، وه‌عه‌مری کورپی ئوم مه‌کتومی قورپه‌یشی عامیری نابینا که که هه‌ندی‌ک ده‌لێن ناوی عه‌بدوڵا بوه، وه‌سه‌عدی قه‌ره‌ظ که مه‌ولای عه‌ماری کورپی یاسر بوه، وه‌ئه‌بو مه‌حزوپه‌ش که ناوی ئه‌وسی کورپی موغیره‌ی جه‌مه‌حی بوه، وه‌ئه‌بو مه‌حزوپه‌یه‌کی‌ک له‌وانه بوه که‌وا به‌ته‌رجیح بانگی ده‌دا واته‌چهند جارێک ده‌ی‌گوته‌وه و وه‌له‌پاشان له‌قامه‌تیش دوجار دوجار ده‌ی‌گوته‌وه وشه‌کان و ده‌رپینه‌کان، وه‌بیلالیش وه‌کو ئه‌و نه‌بو به‌لکو بانگه‌که‌ی جیاوازتر بوو).

ئیهامی ئه‌حمه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل ده‌فه‌رموی من بانگم وه‌رگرتوه و زۆربه‌ی ئه‌هلی حه‌دیسیش له‌ئه‌هلی مه‌دینه به‌بانگی بیلال بانگ ده‌ده‌ن به‌قامه‌تی بیلالیش، وه‌ئیهامی مالیک ده‌فه‌رموی دوباره‌کردنه‌وه‌که‌ی (الله اکبر) هه‌کانی ئیمه‌ وه‌له‌گه‌ل دوجار گوته‌ی له‌فزی ئیقامه‌قامه‌ته‌که‌شی به‌بی تیکرار کردنه‌وه ده‌فه‌رموی من ئاوام پێ په‌سندتر و ته‌واوتره، وه‌ئیهامی شافیعیش ده‌فه‌رموی له‌گه‌ل ئه‌هلی مه‌که‌که‌ ئیمه‌ بانگ ده‌ده‌ین به‌بانگی ئه‌بو مه‌حزوپه که ته‌رجیح بکه‌ین له‌بانگه‌که‌دا و وه‌دوجار دوجار قامه‌ته‌کان بلیینه‌وه، وه‌ئه‌بو حه‌نیفه و ئه‌هلی عی‌راقیش ته‌نها به‌بانگی بیلال بانگیان ده‌دا و به‌قامه‌تی ئه‌بو مه‌حزوپه، ئه‌و هه‌موه‌ ئه‌جر و پاداشته‌یان هه‌بوه هه‌رچوار بانگیژه‌که‌ی پیغه‌مبەر

(ﷺ).

پاسهوانه کانی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم)

پیغه مبهەر (ﷺ) ههتا الله تعالی فرمانی پێدا چیتر پاسهوانت نهبی پاسهوانی بوخوی داناو
 ههرس، ئه و پاسهوانه تایبه ته که ی پیغه مبهەر (ﷺ) یه کیان سه عدی کوری موعاذ بوو، که
 له جهنگی بهدر له لای باره گاتایبه ته که ی پیغه مبهەر (ﷺ) ئه و سه ره پهرشتیاری حیمایه کانی
 تر بوو، وه موحه مه دی کوری مه سلهمه له جهنگی ئوحوود سه ره وکی حیمایه کانی پیغه مبهەر
 بوو (ﷺ)، وه زوبهیری کوری عه وامیش له جهنگی خندهق، وه عه بادی کوری بشریش
 به هه مان شیوه هه ره سایه تی پیغه مبهیری کردوه (ﷺ)، وه کۆمه لێکی تریش له ئه نصاره کان
 حیمایه ی تایبه تی پیغه مبهەر بون (ﷺ) که له جهنگی ئوحوود عه ده د و ژماره یه کی یه ک له
 دوای یه کیان گیانی خویان فیدای ئیسلام کرد و پیش ره وحی پیغه مبهەر (ﷺ) گیانی خویان
 فیدا کرد بو ئه وه ی پیغه مبهەر ئه زیه ت نه خوا (ﷺ) ههتا خوی رب العالمین فهرموی: ﴿وَاللّٰهُ
 يَعِصْمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ [المائدة: ٦٧] به سه با حیمایه کانت بچنه وه ئه ی پیغه مبهەر (ﷺ)
 پاسهوانه کان پشوو بدن الله له مه ودوا ده تپاریزی و دهستی کافر و موشریکه کان نادا
 هیچت به سه ره بینن.

له پاشان پیغه مبهەر (ﷺ) چهند که سیکی تایبه تی داناوو بو ئه وه ی ئه گهر له ناکاودا که
 ره به روی کافره کان ده بویه وه و یان قسه و گفتوگۆی له گه ل ده کردن پیویستی ئه وه ی کردبا
 له سه ری کافره که بدری چهند که سیکی تایبه تی بو ئه وه داناوو له گه لی و له پشتی
 راده وه ستان کاتی که ئه گهر کافره کان کاتی ئه وه هاتبا پیغه مبهەر فرمانی بدابا (ﷺ)
 له سه ریان بدری ئا ئه وان شمشیر به دهست و شمشیر هه لکیش بون بو پیغه مبهەر (ﷺ):
 (یه که میان عه لی کوری ئه بو تالیب که زاوای بوو ئاموزاشی بوو، دوه میان زوبهیری
 کوری عه وام).

ئهوانه له ههره پاسهوانه تایبه ته کان بون که چاوه پروانی فهرمانی پیغه مبهریان ده کرد (ﷺ) له ههر روبرو بونه وهیه کدا شمشیر هه لکیشن ئه گهر پیغه مبههر فهرمان بدا له سهری کافر و بیدين و بی پروایه کان بدهن، ئه وه ابن القيم الجوزیه ئه و ناوانه ی به سه نه دی سه حیه وه به ریوایه تی قبول کراوه وه له زاد المعاد هیناوه، (وه میقدادی کوری عه مریش یه ک بوو له وان، وه موحه مه دی کوری مه سه له مه یه ک بوو له وان، وه عاصم کوری ثابت کوری أبي الأقلح یه ک بوو له وان، وه الضحاک کوری سفیان الکلابی ئه ویش یه ک بوو له وان، وه قه یسی کوری سه عدی عوباده ی ئه نساریش یه ک بوو له وان).

ئا ئهوانه به تایبه تی قه یسی کوری سه عدی عوباده ی ئه نساری له ئاستی ئه وه دانرابوو چون ئیستا ئیمه شار و ولاته کان نیازم و سیسته مه کان وایه به ریوبه ری پولیس هیه ئه ویش وه کو به ریوبه ریکی پولیس یی ک بوو له نیازم و له ده وله تی پیغه مبههر (ﷺ).

ئینجا موغیره ی کوری شوعه بش له جهنگی حه ده ییه ئه و ریوایه ته زور رون و ئاشکرایه که له پشت سهری پیغه مبههر راوه ستا (ﷺ)، کاتییک نوینه ری کافره کان هات که مامی موغیره بوو هات له و یوه و زوریش به زمان بوو له پیغه مبههر هاته پیش (ﷺ) ریشی پیغه مبههری گرت (ﷺ)، موغیره چه ند رۆژیک بوو بوبوه موسلمان به س چونکه پاله وان بوو ئیمانه که ی له دلی دامه زرابوو شمشیری له خوی به ستبوو وه ده موچاوی خوی پیچابوو ته نها کونی چاوه کانی دیار بوو له پشت پیغه مبههر راوه ستابوو (ﷺ)، کاتییک مامی موغیره دهستی بو ریشی پیغه مبههر برد (ﷺ)، گو تی موحه مه د هه لمه فریوی به وانه ی له ده ورو به رتن هاتون و پی ت وابی ده گه ی به مه که پی م وابی تو بکه ویته جهنگ ئهوانه هه مویان راده که ن و جیت ده هیلن من دونیام بینوه، ئه ویش شمشیره که ی هه لکیشا موغیره حیایه تایبه ته که ی پیغه مبههر (ﷺ) له سه ر سنگی مامی دانا و مامه که ی نه یزانی ئه وه موغیره ی برازایه تی، نوکی شمشیره که ی توژی ک گه یانده سنگی ئیشی پیگه یاند گو تی

تۆزیک برۆ پاش یه کجاری تر دهست بهرز نه که یته وه له ریشی پیغه مبه‌ر (ﷺ) ئه‌ گهر ده‌ته‌وی به گیان بمینیته‌وه ئه‌ گهر ده‌شته‌وی به شمشیره که به‌ناو سینگت بچیت دلت کون بکا جاریکی تر ده‌ستت به‌رزکه‌وه و بیده ریشی پیغه مبه‌ر (ﷺ)، سه‌حابه‌کان وا پیغه مبه‌ریان خوشده‌ویست (ﷺ).

به‌لێ خه‌لکیک هه‌یه ده‌لێ ده‌کرێ ماموستا داعی موسلمان شمشیر له ده‌ست بن؟ به‌لێ ده‌کرێ له هه‌موو بار و زروف و سه‌رده‌می‌کدا ئیسلام جی‌گیربوه به ده‌عوو و بانگه‌وازی له‌ولاشه‌وه پاسه‌وانیکردنی ده‌عوو و بانگه‌وازی و ته‌وحیده‌که‌ی، ئه‌ گهر لوان له ده‌ستت بی شمشیرت له ده‌ست بی بۆ ئه‌وه‌ی کافر و بی‌دین و بی‌پروایه‌کان وه پیره‌کانی شه‌یتان نه‌توانن رینگا به ده‌عوو و بانگه‌وازیه که‌ت بگرن وه نه‌توانن زمانت بگرن له‌وه‌ی که بلێی (لا إله إلا الله) وابوه پیغه مبه‌ر (ﷺ) وه سه‌حابه به‌ریزه‌کانی که له‌گه‌لشی بونه.

وه پیغه مبه‌ر (ﷺ) بیلالی حه‌به‌شی کردبوه به‌رپرسی نه‌فه‌قه‌ی تایبه‌تی خوی مالیه‌ی تایبه‌تی پیغه مبه‌ر (ﷺ) له‌به‌ر ده‌ستی بیلالی حه‌به‌شی بوه، بیلالی حه‌به‌شی ئالوگۆر و معامه‌له و هه‌ر شتیکی بازاری نه‌فه‌قه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) ویستبای وه سه‌رفکردنی بۆ مال و مندالی بیلال به‌رپرس بوه.

ئه‌وه‌تا جاریکیان گیردراوه‌ته‌وه که‌وا بیلال ده‌چیته بازار، پیغه مبه‌ر ده‌ینی‌ری (ﷺ) جاروابوه فه‌قیر و هه‌زار هاتون هیچی نه‌بوه پیغه مبه‌ر (ﷺ) بیانداتی فه‌رمویه‌تی بیلال برۆ له بازار قه‌رزیک بکه به‌لکو الله ده‌رگامان لیده‌کاته‌وه ئه‌و فه‌قیر و هه‌زاره با‌ئاوا ره‌وانه نه‌که‌ینه‌وه، ئه‌وه سه‌خیا‌یه‌تی پیغه مبه‌ر بوو (ﷺ)، نه‌ک وه‌کو هه‌ندی‌ک له ده‌وله‌مه‌نده‌کان نالین هه‌ر هه‌مویان هه‌بویه به‌لام کاتی‌ک هه‌زار و موحتاج و پیداو‌یستی‌ک له ده‌رگای ده‌دا و ده‌چیته لای هه‌شیه‌تی به‌لام نازانی چۆن قسه‌کانی ریز بکا به قسه‌ی بی بنه‌ما ئه‌و هه‌زاره به‌ری ده‌کا و وا ده‌زانی له پاره‌که‌ی که‌م ده‌بیته‌وه ئه‌ گهر به سه‌ده‌قه و به‌خشش پیی به‌خشی‌یان

به قهرز پیی بدا یان یارمه تیده ری بی ئاگای له وه نیه پاداشتی ده دریته وه و به ره که ت ده که ویته ماله که ی.

بیلال ده فهرموی چومه بازار یه ک له و جارانه یه ک له سه ره کافره کان له مه دینه له بازار بوو زور ده و له مه ند بوو گوتی وه ره ئه ی بیلال بوو تو ده بینم پیاویکی راستگویی ده ستپاکی هه موجار قهرز له وه و له وه ده که ی بوو ئاوا که م و ناتی قهرزه کان ده که ی؟ بوو نایه ی به یه کجار من قهرزه که ت بده می ماوه یه که ت بوو دیاری بکه م له پاشان له ماوه دیاریکراوه که پی م بده یه وه و کار و ئیشه کانی خوتی پی جیبه جی بکه ی؟ بیلالیش گوتی کاریکی چاکه. له وه ده رده که وی و به لگه ی تریش هه یه که وا که سابه ت و معامه له و کرین و فروشتن له گه ل کافره موسالیمه کان له بازاردا جائیز و دروسته ئه گهر معامه له و کرین و فروشتنه که نه چیته بابی وه لاء و ته عاونکردنی یان موالات بون بوی یان شتی هه رامی تیدا نه بی.

ده لی پاره که ی لی وهرگرت و بردی و سه رفی کرد و بوو پیغه مبه ر (ﷺ) و بوو خه لکه فه قیر و هه ژاره کان، کاتییک چه ند رۆژیک ما کاتی ئه وه بی پاره که ی بداته وه پاره نه بوو بیلال بیداته وه، له به ر ئه وه یه که سه ر بیلال چوه بازار و کافره که پیی گوت ئه و سی چوار رۆژه ت ماوه ئه ی بیلال ئه گهر پاره که نه یه ته وه ئه و کاته من ده زانی چیت لیده که م؟ ئه ویش گوتی نه خیر، گوتی من بوو ئه وه پاره که م پیدای هه تا جاریکتر له جیاتی پاره که بتکه مه وه کۆیله ئه و رقه ی له دلدا بوه و ئه و پیلانه ی بوو داناوه ته وه کافره که، بیلالیش گوتی به پشتیوانی الله هیچ جاریتر نابمه وه کۆیله، کاتییک ئه و شه وه داها ت که به یانیه که ی مه وعیده ئه گهر پاره که ی بوو نه باته وه ئه گهری ئه وه ی هه یه کافره که بیکاته وه کۆیله ها ته خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموی ئه ی پیغه مبه ری الله (ﷺ) من به یانی مه وعیده و کافره که ش وای پیگوتم چاره شم نیه و هیچ هه یه بچم بیده مه وه؟ پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) نه وه لا ئه ی بیلال هیچمان

نیه بیدهیتهوه با مهوعیده کهت بۆ دوابخا، گوتی مهوعیده کهم بۆ دواناخا ئه و کافره ئه و
 حقه دی ههیه و دهیهوی بمکاتهوه کۆیله دهنا منیش نابمهوه کۆیله ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ)،
 ده لئ بیلال چوه وه مال و بارگه ی تیکنه گوتی خواجه به پشتیوانی تو ده رۆم بۆ ئه وه نا پاره ی
 ئه و کابرایه بخۆن بهس بۆ ئه وه ی نیمه بیده مه وه و نه بمه وه کۆیله ده چمه شوین و
 ئاوه دانیه کی تر له وی هه تا پاره که پهیدا ده کهم و بۆی ده هیئمه وه تا نه بمه کۆیله له بهر
 چاوی لاده کهوم، ده لئ بیلال خۆی ریڤکخست و بوه کاتی نوێژی به یانی، پیش نوێژی به یانی
 پیغه مبه ر (ﷺ) له دوا ی بیلالی نارد، بیلال به خه مناکیه وه ده یویست نوێژ بکات و بۆی
 ده ربچی کهس پی نه زانی، ئه نهس چوه لای بیلال گوتی پیغه مبه ر سه لامی ههیه (ﷺ)
 ئه ی بیلال ده فهرموی هه تا مالی ئیمه بی، فهرموی ئه نهس من خۆم کو کردوه ته وه له بهر
 دهستی ئه و کافره قوتارم بی بچمه شوین و ئاوه دانیه کی تر، فهرموی پیغه مبه ر فهرموی
 ئیستا بگاته مالی ئیمه (ﷺ)، بیلال به گه لی کهوت هه رکه چوو بینی له بهر ده رگای مالی
 پیغه مبه ر (ﷺ) چهند حوشتریک باری له سه ره و هه یخ بوه، ده لئ یه که سه ر بیلال دلی
 خۆشبوو چوه ژوره وه نه یزانی چیه، پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) «أَبْشِرْ يَا بِلَالُ، أَبْشِرْ يَا بِلَالُ»^[۱]
 موژده ت لی بیلال موژده ت لی بیلال، ئه وه هه موی دیاره بۆ پیغه مبه ری الله هاتوه
 (ﷺ)، خوا ی رب العالمین له ئاخر چرکه و له حزه ده رگات لی ده کاته وه ئه گه ر ئیمانداری
 راسته قینه بی، فهرموی ئه و باره به شی قه رزه که ی تۆش ده کا به زیاده وه وه ره بیبه و به یانی
 قه رزه کهت بده وه و رامه که ئه ی بیلال ئه وه ی زیادیش بوو بیهینه بۆ (بیت المال) ی
 موسلمانان پیغه مبه ری الله (ﷺ) ته ماحی تیدا نیه و نایه وی.

ئینجا موعه یقیبی کوری ئه بو فاتیمه ی ده وسی ئه ویشیان له خزمهت پیغه مبه ر بوو (ﷺ)
 بهرپرسی مۆری پیغه مبه ر بوو (ﷺ) مۆره که له دهست ئه ودا بوو بۆ لی دانی هه ر نامه یه ک

^[۱] سنن أبي داود (۳۰۵۵).

و هەر نوسراویک پیغه‌مبەر بینوسیا (ﷺ)، وه عه‌بدو‌لای کوری مه‌سعود به‌رپرسی سیواک و نه‌عله و پیلای پیغه‌مبەر بوو (ﷺ) له خزمه‌تیدا بوو بۆی دابین ده‌کرد و خاوینی ده‌کرده‌وه و بۆی داده‌نا، وه ره‌باحی کوری ئەسوده و ئەنه‌سه له‌گه‌ل ئەنه‌سی کوری مالیک و ئەبو موسای ئەشعەری ده‌رگاوانی پیغه‌مبەر بون (ﷺ) ئە‌گەر یه‌کیک به‌اتبا لای له‌ ده‌رگای بدابا و مۆله‌تی بخواستبا ده‌با له‌وانه بخوازی ئینجا ئەوان ده‌رگایان لی ده‌کرده‌وه و ئیزن و مۆله‌تیان بۆ وه‌رده‌گرت له‌ پیغه‌مبەر و (ﷺ) ئینجا ده‌چونه ژوره‌وه.

ئه‌وانه مه‌به‌ستان ته‌نها لیی ئەوه‌یه بزانی پیغه‌مبەر (ﷺ) چەند به‌ نزام و سیسته‌م و ئیداره‌یه‌کی رێک و پێک ژیاوه له‌ ژیا‌نی خۆیدا ئەوه نه‌بی هه‌ر‌مه‌کی و هه‌روا بوبی ژیا‌نی پیغه‌مبەر (ﷺ) ئەو ده‌وله‌ت و یاسا و ئیدارانه‌ی ئیستا هه‌ن له‌ هه‌ر وڵات و شوینی‌ک هه‌ر شتیکی باش و جوانیان هه‌بی پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌وانی جوانتر و رێک و پێکتر و ته‌واوتر هه‌بوه.

وینه و شیوه و شکلی پیغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم)

پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌وپه‌ری جوانی جوان بوه وه له‌وپه‌ری ئاکار و به‌ژن و قیافه‌تی پیغه‌مبەر (ﷺ) دل‌گر بوه ئەوه‌تا ئیمامی نه‌وه‌وی ده‌فه‌رموی (کان رسول الله أزهر اللون) پیغه‌مبەر (ﷺ) ره‌نگی سپی بوه و سورایه‌تیه‌کی‌شی تیدا بوه ئەزه‌ر له‌ زمانی عه‌ره‌بی به‌و نه‌وعه ده‌لێن (أبيض مستنیر مائل إلى الحمرة) ئەو ره‌نگه‌ سپیایه‌تیه‌ی سپی پاک نه‌بوه به‌ل‌کو تو‌زی‌ک سورایه‌تی تیدا بوه ره‌نگه‌ سپیه‌که‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) (واسع الجبین) ناوچه‌وانی فراوان و پان بوه پیغه‌مبەر (ﷺ) (أدعج العینین) پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌فه‌رموی چاوه‌کانی ره‌شایه‌تیه‌که‌ی زۆر ره‌ش بوه له‌گه‌ل ئەوه‌دا کالانه‌ی چاوی‌شی زۆر گه‌وره‌بوه، وه ده‌ش فه‌رموی (وقیل أکحل) چاوی هه‌رده‌م وات هه‌ست ده‌کرد که ئەنه‌هو کلی تی‌کراوه (أهدب الأشفار) پیغه‌مبەر (ﷺ) برژانگه‌کانی درێژ بوه (مفلج الأسنان) پیغه‌مبەر (ﷺ) نیوان

ددانه کانی که لینی هه بوه ههروه کو ئیستا خه لکیک بو جوانی وای لیده کا هی پیغه مبهه
 (ﷺ) بوخوی وابوه (وكت اللحية) وه ریشی پیغه مبهه (ﷺ) گهوره بوه و پان و پور و پر
 بوه، ئینجا (تملاً صدره) سنگی داپوشیبوو ریشی پیغه مبهه (ﷺ) (عظیم المنکبین)
 پیغه مبهه (ﷺ) شانه کانی گهوره بوه و پان بوه (رحب الکفین والقدمین) ناو له په کانی
 پیغه مبهه (ﷺ) فراوان و گهوره بوه وه پییه کانی به هه مان شیوه (لیس بالطویل البائن ولا
 بالقصیر المتردد) پیغه مبهه (ﷺ) نه دریژیکی نه وهنده دریژ بوه له تام ده رچوبی خه لک له
 دریژیان نه که ویتته بهر دلی نه نه وهندهش کورت بوه پیغه مبهه (ﷺ) به کورت هه ژمار
 کرابی (رجل الشعر) پیغه مبهه (ﷺ) پرچه که ی توزیک له کوتایی موه کانی لولیکی هه بوه
 وه کو گروازه نه گه رنا نه ویتتر جوان هاتوته خواره وه (یضرب شعره إلى منکبیه) پرچی
 پیغه مبهه (ﷺ) هه تا نزیک سهر شانه کانی بوه له چیلچیلهی گویچکه ی دریژتر بوه (إذا
 تکلم رؤی کالنور یخرج من ثنایاه) نه گهر قسه ی کردبا پیغه مبهه (ﷺ) ددانه کانی و ده می
 ئاوا بریسکانه وهیه کی لیده هات که بریسکایه وه له دوره وه و زور جوان بوو ده تگوت للؤلؤ
 المرجانه (ضخم الرأس والکرادیس) سهری گه وره بوو پیغه مبهه (ﷺ) جا سهری گه وره بوو
 پیوان په سنده له کونیشه وه وا گوتراوه و تا ئیستاش ئینجا که رادیس نه و جومگانه ی دوو
 ئیسکه کان به یه که وه ده به ستیته وه ده فهرموئ نه وانیشی گه وره بون (في وجهه تدویر)
 ده موچاوی خرایه تیه کی هه بوو (ذا مشربة) واته موشی هه بوو له سهر سنگ و ملی هه تا
 ده هاته سهر ناوکی موه کانی رهش و باریک بون و چر و پر بون، ئینجا ده فهرموئ ئیامی
 نه وه وی ده فهرموئ (إذا مشی تقلع کأنما ینحط في صب) نه گهر رویشتا پیغه مبهه (ﷺ)
 زه وی ده تگوت له بن پیی ده هه ژئی نه وها رویشتنه که ی ده رویشتنه و زور به جوانی و به
 سام و هه یبه ته وه پیغه مبهه (ﷺ)، وه ده ش فهرموئ (یتلألاً وجهه کالقمر لیلۃ البدر)
 پیغه مبهه (ﷺ) له گه ل رویشتن که ته ماشات ده کرد ده موچاوی وه کو مانگی چواره
 ده دره وشایه وه به لکو له ریوایه ته سه حیحه کان به سه نه ده وه ده یهینینه وه بوتان ده رده که وی

یه کییک له سه حابه کان ده فهرموئ شه وییک له شه وه کان مانگه شه و بوو هاتمه ده ره وه پیغه مبه ریش هاته ده ر (ﷺ) وه لاهی ده لی سویند به الله شه وق و روناکی و جوانی ده موچاوی پیغه مبه ر (ﷺ) شه وق و جوانی مانگه شه وی بری چیت نه مان توانی ته ماشای مانگه شه و بکهین له بهر جوانی ده موچاوی پیغه مبه ر (ﷺ) ته ماشامان ده کرد، له پاشان ده فهرموئ (حسن الصوت) دهنگی زور خوشبوو پیغه مبه ر (ﷺ) (سهل الخدين) پیاویکی رۆح سوک و گیان سوک بوو ده موچاوی ده که وته بهر دلان که ده تبینی پیغه مبه ر (ﷺ) (ضلیع الفم) ده میشی پان و گه وره بوو پیغه مبه ر (ﷺ)، ئه وه ش نیشانه ی جوانی و باشیه بو پیاوان که ده می پان و گه وره قسه ی ته و او لی ده رده چی، ئینجا له پاشان ده فهرموئ (سواء البطن والصدر) پیغه مبه ر (ﷺ) سنگ و سکی وه ک یه ک بوو ئه وه نه بی سنگی که رشی هه بوبیت و له ده ره وه بی و سنگی له پاش بی یان سکی له ده ره وه بی و سنگی له پاش بی به لکو له ئاست و راستی یه کدا بوو، ئینجا له پاشان ده فهرموئ (أشعر المنکبین والذراعین وأعالی الصدر، طویل الزندین) پیغه مبه ر (ﷺ) سنگی توزیک به ره و به رزی بوو ئینجا له گه ل سکی راست بوو له پاشان ده ش فهرموئ باسکه کانی دریژ و گه وره بوو پیغه مبه ر (ﷺ) ئینجا باله کانیشی وابوو (رحب الراحة، منهوس العقبین) پیغه مبه ر (ﷺ) گوشتی له پاژنه یه وه به سه ره وه گوشته کانی که مبوو له پشته وه که پیت ده بینی، ئه وه نه وعه پییه ش زور جوان و په سه نده ئه وه نه بیت قه له و و گه وره بوبی ئاوا گوشتی که مبوو، له پاشان ده فهرموئ (بین کتفیه خاتم النبوة، کزر الحجلة وکبیضة الحمامة) ده فهرموئ له نیوان هه ردو شانی موری پیغه مبه رایه تی پیوه بوو، موره که ی پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر (ﷺ) وه کو هیلکه ی که و وابوو، حه جه له له زمانی عه ره بیدا هه ندیک له زانایان ده فهرمون بالنده یه که و دیاریکراوه هه ندیک ده فهرمون که وه واته وه کو هیلکه ی که و و وه کو هیلکه ی کوتر وابوو له بهینی هه ردو شانه کانی موی به سه ره وه بوو پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وه نیشانه و موری پیغه مبه رایه تی بوو (ﷺ) (وکان إذا مشی كأنما تطوی له الأرض، ویجدون

فی لحاقه وهو غیر مکرث) پیغه مبهەر (ﷺ) هه رکه ده پویشته له سه ر زه وی ده تگوت زه وی لول ده دری له بن پی ئاوا به سوک و سانایی و ئاسایی ده پویشته نه ک به ملا و به ولادا پروا بو پیش و پاش بی خه لکه که ی به دوا یوه بون و به دوا ی ده پویشته خیرایان ده کرد و زورجار نهیده گه یشتنی، له پاشان ده فهرمو ی (وکان یسدل شعر رأسه ثم فرقه) پیغه مبهەر (ﷺ) پرچی خوی ده هیناوه خواره وه هه مو ی له یه ک ئاست و راستدا به لام له پاشان پرچه که ی له ناوه راستیدا بو ئه ملا و ئه ولای ده برد و جیاوازی ده خسته هه ردو سه ره کانی پیغه مبهەر (ﷺ) وه پرچی خوی داده هینا و ریشی خوشی به جوانی داده هینا (ویکتحل بالأثم کل لیلۃ فی کل عین ثلاثة أطراف عند النوم^[۱]) وه پیغه مبهەر (ﷺ) هه موو شه وی به ماده ی ئیثمته که ئیستاش هه یه کلکی دیاریکراوی تایبه ته توزیک چاوه کان ده برژینیته وه هه موو شه وی له هه ر لا چاوکی سیجار ئه و کله ی تیده کرد پیش نوستنه که ی.

به ریزان و خوشه ویستان پیغه مبهیری پیشه و (ﷺ) ئیامی نه وه وی ئاوا وه سفی کرد وهرن ته ماشای ئافره تیکی پیره ژنیکی ره شمال نشینیش بکه ن بزانه ئه ویش چۆن وه سفی پیغه مبهیرمان بو ده کا (ﷺ)، ئیمه تیر نابین له وه سفه کانی ماده م نه مان بینیه به چاوان به ئومیدی ئه وه ی خوی رب العالمین له سه ر ریازه که ی ئه و بمان ژینی و بمان مرینی وه له قیامه تدا به خزمه تی بگه ین و وه چاومان پی بکه وی به لام ئیستا با گو یچکه کانمان تیر بی و می شکمان پر بی له وینه و دیمه نی پیغه مبهیر (ﷺ) هه رچه نه ده هه ندیک شتی ده بیته دوباره به لام ئه و ریوایه تانه شتان بو ده خوینی نه وه.

ئوم مه عبه د کاتیکی پیغه مبهیر (ﷺ) کوچ و هجره تی کرد له گه ل ئه بو به کری سدیق -رضی الله عنه- وه دوو که سیان له گه لدا بون عامیری کوپی فوه هیره و وه له پاشان ئه وه ی که

[۱] کتاب تهذیب الأسماء واللغات، ج: ۱ ص: ۲۵-۲۶.

مه‌ولای ئەبو بە کری سدیق بوو وە عەبدولای کورێ ئورە یقێط که رێگا نیشاندەریان بوو
 رۆشتن بەلای رەشمال نشینیەک که ئەو رەشمال نشینە دایکی مەعبەد بوو خوزاعی بون،
 ئەو ئافرەتە وای وەسف دەکری لەو رێوایەتە که ئیمامی ئەحمەد لە موستەدرە ک هیناویتی و
 وە ئیمامی زەهەبیش موافەقە ی لە گەڵ کردووە که قبولکراوە رێوایەتە که و دەهینریتەو،
 دەفەرموی «**كَانَتْ امْرَأَةً بَرْزَةً جَلْدَةً تَحْتَبِي بِفَنَاءِ الْخِيَمَةِ، ثُمَّ تَسْعَى وَتُطْعِمُ مِنْ مَرْبَهَا**»
 دەفەرموی پیغمبەر بەلای ئەو رەشمالە دا چوو (ﷺ) ئافرەتیەک که لە تەمەندا بە تەمەندا
 چو بوو پیر بوو پیرەژن بوو بەلام لە هیز و قوەتدا لە خۆی نە کەوتبوو ئینجا لە
 ناوەراستی رەشمالە که و لەلای ژورەو دەستەکانی لە ئەژنۆی وەر هینابوو دانیشتبوو
 هەرچی بەویدا چو بە سەخی تەبیەت بوو هەر رێوار و کاروانیەک بەو چۆلایەتیە دا چو بە
 ئاوی دەدایە ئە گەر هەبیا نانیشی دەدایە ئە گەر هەبیا «**فَسَأَلُوهَا لَحْمًا وَتَمَرًا لِيَشْتَرُوا مِنْهَا،**
فَلَمْ يُصِيبُوا عِنْدَهَا شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ» پیغمبەر (ﷺ) لە گەڵ ئەبو بە کری سدیق و دوو
 هاو ئە کە ی تر عامیری کورێ فو هەیرە و عەبدولای کورێ ئورە یقێط که هاو ئە لی سەفەر و
 کۆچە که بون چون داوایان لێ کرد ئە گەر خواردن هەبە و گوشت هەبە و خورمات هەبە و
 هەرچیت هەبە لیت دە کڕین بماندی، هێچیان دەست نە کەوت «**وَكَانَ الْقَوْمُ مُرْمِلِينَ مُسْنِتِينَ**»
 بە لکو خە لکە که ئەو سأل نەبوو بون و شکانی بوو وە لەو هەریش نەبوو حەیان و ئازە لە کان
 بلەو هەرین بە جوانی و رێک و پێکی شیریان لە گواندابی جا پیغمبەر (ﷺ) تەماشای
 یە کیەک لە بزەکانی کرد لەویدا بە سترابوو و نە بردرابوو بو لەو هەری بە جیابوو لەلای
 رەشمالە که، پیغمبەر (ﷺ) فەرموی «**مَا هَذِهِ الشَّاةُ يَا ثُوم مَعْبَد؟**» فەرموی ئەو بزە چیه
 لەوی ئە ی ئوم مەعبەد هیشتوتانەو؟ «**قَالَتْ: شَاةٌ خَلَفَهَا الْجَهْدُ عَنِ الْغَنَمِ**» ئەوە بزنیکی لەر
 و لاوازه نەیتوانی برۆا لە گەڵ مەر و مالاتە که بچیتە لەو هەری لیرە گەراو تەو لە بەر
 بیتاقەتی و بیهیزی، پیغمبەر فەرموی (ﷺ) «**هَلْ بِهَا مِنْ لَبَنٍ؟**» ئایە دەبی شیرێ تیدابی
 گوانە کە ی ئوم مەعبەد؟ دەلی ئەویش گوتی «**هِيَ أَجْهَدُ مِنْ ذَلِكَ**» گوتی لەوە زۆر لەر و

ده فهرموئ «رَأَيْتُ رَجُلًا ظَاهِرَ الْوَضَاءَةِ» من پیاویکم بینی ئەوەی بۆت دەلیم ئەی میرده کهم ده موچاوی زۆر بریسکاوه و جوانبوو «أَبْلَجَ الْوَجْهَ» وه له پاشان ده موچاوی له دوره وه ده تگوت تیشک ده دا و ده بریسکیته وه «حَسَنَ الْخَلْقِ، لَمْ تَعِبْهُ ثَجَلَةٌ، وَلَمْ تُزِرْ بِهِ صَعْلَةٌ» ده فهرموئ له پاشان ئەخلاق و ره وشتیشی زۆر جوانبوو هه لسوکه وتی له گه ل من و له گه ل ئەوانه ی له گه لی بون له وپه ری به رزی و جوانی بوو، وه له پاشان ئەو پیاوه سه ری بچوک نه بوو، وه سکیشی گه وه نه بوو، له پاشان ده فهرموئ «وَسِيمٌ قَسِيمٌ» به لکو ئەو پیاوه ئاکار و شیوه و شکل و قه د و قیافه تی یه کجار جوان بوو «فِي عَيْنَيْهِ دَعَجٌ» له چاوه کانی ره شایه تیه کی ره ش هه بوو واته چاوی جوان و ره ش بوو «وَفِي أَشْفَارِهِ وَطْفٌ» وه له پاشان برژانگه کانی چاوی درێژ و جوان بون، وه له پاشان ده فهرموئ «وَفِي صَوْتِهِ صَهْلٌ» وه دهنگی جه هوه ری بوو هه رکه دهنگی ده هات ده چوه ناو میشتکت و له میشتکت ده چه قی وه دهنگیشی نه زۆر به رز ده کرده وه و نه زۆر نزمیش بوو به جوانی لئی تیده گه یشتی «وَفِي عُنُقِهِ سَطَعٌ» وه له پاشان ملی هه م درێژ بوو هه م زۆریش جوان بوو ده که وته به ر دلان، له پاشان فهرموئ «وَفِي لِحْيَتِهِ كَثَافَةٌ» ریشیشیم بینی چر و پر بوو موه کانی و هیچ جیی نه بوو موی تیدا نه بی له سه ر شوینی ریشی، له پاشان ده فهرموئ «أَزَجُّ أَقْرَنُ» وه له پاشان موه کانی باریک و ره ش و جوان بوو، وه له پاشان ده فهرموئ «إِنْ صَمَتَ فَعَلَيْهِ الْوَقَارُ» ئە گه ر هاتو تو له به رامبه ری بیدهنگ بوبای ته ماشات کردبا به راستی و یقار و سام و هه یبه تی هه بوو به کرایه تی و به بیدهنگی «وَإِنْ تَكَلَّمَ سَمَاءٌ وَعَلَاهُ الْبَهَاءُ» ئە گه ر قسه شی کردبا قسه کانی هه ره موئ له جیی خۆی بوو سام و هه یبه تی تری پهیدا ده بوو به قسه کردن «أَجْمَلُ النَّاسِ وَأَبْهَاءُ مِنْ بَعِيدٍ» له دوره وه بتینیبایه جوانترین خه لک و مه ردوم بوو ته واو ده که وته به ر دلت «وَأَحْسَنُهُ وَأَجْمَلُهُ مِنْ قَرِيبٍ» له نزیکیشدا که ده هات وه کو له کورده واری نمونه یه ک هه یه ده لی زۆر جار هه یه له دوره وه جوانه و له پی شه وه که دیقه تی ده ده ی هه ندیک شیوه و شکل و ئەوانه ی ناکه ویتته به ر دلت ئەو جوانیه ی له دوره وه ی نیه یه عنی

دور کوژی نزیك خه‌سار نیه وه‌كو له كورده‌واری ده‌لین ده‌لی له دوره‌وه له‌وپه‌ری جوانی بوو وه له نزیكیش كه نزیك ده‌بویه‌وه زیاتر ده‌كه‌وته به‌ر دلت و جوانتریش بوو «حَلُوُ الْمَنْطِقِ» به‌راستی قسه‌كانی زۆر شیرین بوو «فَصْلٌ، لَا نَزْرَ فِيهِ وَلَا هَذْرٌ» قسه‌كانی وشه وشه‌ی ده‌رده‌بری جیاوازی ده‌خسته نیوانیان تییده‌گه‌یشتی به‌خیرایی قسه‌ی نه‌ده‌کرد كه تیینه‌گه‌یشتبای و زۆر وازح و پرون و ئاشكرا بوو قسه‌كانی «كَأَنَّ مَنَظِقَهُ خَرَازَاتُ نَظْمٍ، يَتَحَدَّرْنَ» قسه‌كانی ده‌تگوت وه‌كو دنکی مورو كه به داویكه‌وه بكری وه‌كو ته‌سبیح ئاوا قسه‌كانی وشه‌كانی له ده‌می به‌رده‌بووه یه‌ك له دوا‌ی یه‌ك به‌بی پچران قسه‌ی بو ده‌هات «رَبْعَةٌ لَا تَشْنُوهُ مِنْ طَوْلٍ» پیاویکی مام ناوه‌ندی بوو نه به‌رزیک‌ی ئه‌وه‌نده به‌رز بوو له‌به‌ر دلان بکه‌وی نه‌نزم‌یک‌ی ئه‌وه‌نده نزم بوو نه‌که‌ویته به‌ر دلان «وَلَا تَقْتَحِمُهُ عَيْنٌ مِنْ قَصَرٍ» چاوت كه ده‌كه‌وته سه‌ری ئه‌وه‌نده كورت نه‌بوو چاوتی له‌سه‌ر لا‌بده‌ی و بلی به‌ژن و بالای به‌رز نیه «غُصْنٌ بَيْنَ غُصْنَيْنِ» وه‌كو داریکی جوان له‌به‌ینی دوو داران مام ناوه‌ندی بوو «فَهُوَ أَنْضَرُ الثَّلَاثَةِ مَنَظَرًا» سی‌ک‌ه‌سی تری له‌گه‌لدا بوو به‌خوی چواره‌م بوو له‌هه‌ر سیانه‌که‌ی تر دلگیرتر و جوانتر بوو «وَأَحْسَنُهُمْ قَدْرًا» زۆر به‌رز و به‌ریزتر بوو له‌هه‌ر سیانه‌که‌ی تر «لَهُ رُفَقَاءُ يَحْفُونُ بِهِ» ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بون هه‌رده‌م ده‌وریان لیده‌دا و زۆر ریزیان لیده‌نا «إِنْ قَالَ اسْتَمَعُوا لِقَوْلِهِ» ئه‌گه‌ر قسه‌ی بکردبا سیانه‌که‌ی تر هه‌ستیان لی‌را ده‌گرت به‌ئه‌ده‌ب و ریزه‌وه له‌به‌رامبه‌ری ده‌وه‌ستان «وَإِنْ أَمَرَ تَبَادَرُوا إِلَى أَمْرِهِ» هه‌ر فه‌رمانیکی پیکردبان ده‌ستبه‌جی ده‌چون فه‌رمانه‌که‌یان جیبه‌جی ده‌کرد «مَخْفُودٌ مَحْشُودٌ» به‌راستی پیاویک بوو ده‌وری درابوو ئه‌وانه پاسه‌وانیه‌کی ئه‌وه‌نده چاکیان لیده‌کرد وه‌ریزیشی لیگیرابوو خزمه‌ت ده‌کرا له‌لایه‌ن ئه‌و سی‌ک‌ه‌سه‌وه «لَا عَابِسٌ وَلَا مَفْنَدٌ» که‌سیکی ره‌زا گرانی ده‌موچاو به‌ناو یه‌کدا هاتیه‌وه نه‌بوو هه‌رکه ده‌تبینی قسه‌کان و گو‌فتاره‌کان و وه‌ئا‌کاره‌کانی ده‌که‌وته به‌ر دلت ئینجا که‌سیک نه‌بوو به‌هیچ نه‌وعی‌ک سنوری به‌زینی به‌سه‌ر هیچ که‌س و شتی‌کدا بکات.

ئه‌بو مه‌عه‌د گوتی «هذا والله صاحب قریش الذي ذكر لنا من أمره ما ذكر» گوتی سویند به الله ئا ئه‌وه‌یان ده‌نا ئه‌و که‌سه‌یه که قوره‌یشیه‌کان راویان ناوه و له ولادتدا به‌ده‌ریان ناوه به‌دوایدا ده‌گه‌رین و ده‌نگوباس له‌شوینیتی «ولقد هممت أن أصحبه» وه‌لاهی حه‌زم ده‌کرد من هاوه‌لی بام و له خزمه‌تی بام «ولأفعلن إن وجدت إلى ذلك سبيلًا^[۱]» ئه‌وه‌ش هه‌ر ده‌که‌م دایکی مه‌عه‌د ئه‌گه‌ر رینگام هه‌بی‌ت و پیی بگه‌م.

که‌واته به‌رێزان و خوشه‌ویستان پیغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) ئا ئاوا بوه شیوه و شکلی ئه‌وه‌نده جوان و دلگه‌ر بوه ئا ئه‌وه‌نده قسه‌کانی شیرین بوه ئا ئه‌وه‌نده قه‌د و قیافه‌تی له‌وپه‌ری ریک و پیک بوه پیویسته ئاوا بیناسین ئه‌و جوانیه‌ی درابویه له‌لای خوای رب العالمین وه‌ ئه‌و ره‌وشت و ئه‌خلاقه به‌رزه‌شی درابویه که له‌داهاتودا به‌پشتوانی خوای رب العالمین باسی لیوه ده‌که‌ین و دینه‌سه‌ری.

ئه‌وه‌ی وه‌رمانگرتوه ئیستا بۆتان دیاری ده‌که‌ین به‌پشتیوانی خوای رب العالمین له سه‌حیحی بوخاری و سه‌حیحی موسلیم و له شه‌مائیله پهرتوکه نایابه‌که‌ی ئیمامی ترمزی و وه‌موسنه‌دی ئیمامی ئه‌حمه‌د و وه‌ (دلائل النبوة) ی ئیمامی به‌یه‌ه‌قی و وه‌ له (صحیح الجامع) و (سلسلة الأحادیث الصحيحة) ی ئه‌لبانی -رحمهم الله-، به‌رێزان و خوشه‌ویستان ده‌زانن بۆ ئه‌وه‌نده ده‌مینینه‌وه له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌تایبه‌ت وینه و شیوه و شکلی؟ له‌به‌ر چه‌ند خالیکه:

یه که‌میان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوشه که‌سیکت که خوشده‌وی بۆت وه‌سف بکری تۆ هه‌ر شیرینتر ده‌بی له‌لات و زیاتر له‌لات خوشه‌ویستر ده‌بی.

وه له‌به‌ر ئه‌وه‌شه قاضی عیاض و هه‌ندیک له‌زانایان ده‌فه‌رمون هه‌ر که‌س و شتییک که خوش بویستری له‌پیناوی سێ شته:

[۱] دلائل النبوة للبيهقي، صفحة: ۲۷۶، صلاح الدين العلائي، إشارة الفوائد (۲/۷۱۵).

یه که میان هه‌ندی‌ک جار شته که به‌خۆی جوانه و به‌رچاو و دل‌گره له‌به‌ر جوانی و به‌رچاوی و دل‌گرایه‌تی خوشته‌وی، جا ئیمه‌ش ده‌مانه‌وی بیسه‌لمینین که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شیوه و شکلی چهند دل‌گر بوه قه‌د و قیافه‌تی چهند که وتوه‌ته‌وه‌ته ناو دلان وه چهند شیرین بوه و چهند جوان بوه هه‌تا له‌لامان خوشه‌ویستری.

وه خالیکی تر خه‌لک و شته‌کان له‌به‌ر ئه‌وه خوش ده‌ویستری که وا که‌سه که هه‌ندی‌ک جار ده‌نگی خوشه ده‌نگه خوشه‌که‌ی وا ده‌کا خوشت بوی.

وه خالیکی تریش هه‌ندی‌ک جار که‌سه که چاکه‌یه‌کت له‌گه‌ل ده‌کا له‌به‌ر ئه‌وه خوشت ده‌وی.

جا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کو‌که‌ره‌وه‌ی هه‌ر سی سه‌به‌ب و هو‌کاره‌کانی خوشه‌ویستیه، هه‌م جوان و ری‌ک و پی‌که له‌وپه‌ری جوانی و ری‌ک و پی‌کی، هه‌م ده‌نگ خوشیش بوه، وه هه‌م گه‌وره‌ترین چاکه‌شی له‌گه‌ل ئیمه‌ کردوه که‌وا دین و وه‌حی خوی رب العالمین ی بو ئیمه هیناوه و شیک‌کردوه‌ته‌وه و ری‌گای به‌هه‌شتی پی‌نیشان داوین و وه ری‌گای دۆزه‌خیشی پی‌ترساندوین.

به‌لێ به‌راء ده‌فه‌رموی -رضی الله عنه-: «مَا رَأَيْتُ مِنْ ذِي لِمَّةٍ أَحْسَنَ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)» ده‌فه‌رموی من نه‌مبینیوه و نه‌مبینیوو هیچ که‌سی‌ک له‌مه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا به‌گه‌نجی‌کی تازه پی‌گه‌یشتوو تازه ده‌یه‌ه‌وی بلو‌غی بی و پی‌راب‌گا واته‌لاو و گه‌نجی‌کی له‌فه‌تره‌ی مو‌راهه‌قه‌ی هیشتا ته‌واو خۆی نه‌ناسیوه و بلو‌غی نه‌بوه، به‌راء ده‌فه‌رموی هیچ گه‌نجی‌ک و لاوی‌کم نه‌بینی جوان‌تری له‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتی که‌وا شمه‌ک و عابایه‌کی سور له‌به‌ر بکا واته‌هیچ گه‌نج و لاوی‌ک له‌جوانی نه‌یده‌گه‌یشتی «شَعْرُهُ يَضْرِبُ مَنْكَبَيْهِ» پرچه‌که‌ی نزیک بوو بوه‌وه له‌سه‌ر شانه‌کانی، وه له‌پاشان ده‌فه‌رموی

«بَعِيدَ مَا بَيْنَ الْمُنْكَبَيْنِ» هه‌ردو شانه‌کانی پان بوو ئەو شانه‌ی له‌و شانه‌ی دوربوو «لَيْسَ بِالطَّوِيلِ وَلَا بِالْقَصِيرِ»^[۱] نه‌ زۆر به‌رز بوو وه‌ نه‌ زۆر نزمیش بوو مام ناوه‌ندی بوو.

وه‌ به‌ هه‌مانشیوه‌ به‌راء له‌ ریوایه‌تیکی تر ده‌فهرموئ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَحْسَنَ النَّاسِ وَجْهًا» پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌موچاو و روی له‌ هه‌موو که‌سیک جوانتر بوو «وَأَحْسَنَهُمْ خُلُقًا» وه‌ له‌ هه‌موو که‌سه‌کان به‌ ئەخلاق و ره‌وشتی و ره‌وشتی «لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الْبَائِنِ وَلَا بِالْقَصِيرِ»^[۲] نه‌ زۆر درێژکی وابوو له‌به‌ر دلت بکه‌وی له‌ درێژیان جوانیه‌که‌ی ببا نه‌ کورتیکی واشبوو که‌ به‌ کورت حساب بی.

وه‌ ئەمجاره‌ ئەبی ئیسحاق بۆمان ده‌گیرێته‌وه‌ ده‌فهرموئ: «سُئِلَ الْبَرَاءُ» پرسیار له‌ به‌راء کرا «أَكَانَ وَجْهُ النَّبِيِّ (ﷺ) مِثْلَ السَّيْفِ؟ قَالَ: لَا، بَلْ مِثْلَ الْقَمَرِ»^[۳] گوتیان ئایه‌ روو و ده‌موچاوی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ کو شمشیری درێژ بوو واته‌ پان نه‌بوو وه‌ بازنه‌یی نه‌بوو؟ به‌رئیش له‌ وه‌لامی ئەو که‌سانه‌ فهرموئ نه‌خیر، به‌لکو ده‌موچاوی پانبوو وه‌ بازنه‌یی بوو وه‌ کو مانگ بوو.

وه‌ له‌ پاشان سه‌ماکیش ده‌فهرموئ گوئیستی جابری کوری سه‌موره‌ بوم -رضی الله عنهم- «قَالَ لَهُ رَجُلٌ: أَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَجْهُهُ مِثْلَ السَّيْفِ؟» لیان پرسی ئایه‌ ده‌موچاوی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ کو شمشیر وابوو درێژ بوو؟ «قَالَ جَابِرٌ» جابر فهرموئ «لَا» نه‌خیر نا وانه‌بوو «بَلْ مِثْلَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ» به‌لکو وه‌ کو مانگ و وه‌ کو خۆر وابوو هه‌م له‌ بازنایه‌تی وه‌ له‌ پانایه‌تی هه‌م له‌ ره‌نگ جوانی و دره‌وشانه‌وه‌ی «مُسْتَدِيرًا»^[۴] ده‌فهرموئ ئینجا نیشانه‌یان بۆ ده‌کا و ده‌لی پان بوو وه‌ بازنه‌یی بوو.

[۱] صحیح مسلم (۲۳۳۷)، صحیح البخاری (۳۵۴۹) (۳۵۵۱) (۵۸۴۸) (۵۹۰۱)، سنن أبي داود (۴۰۷۲) (۴۱۸۳).

[۲] صحیح البخاری (۳۵۴۹)، صحیح مسلم (۲۳۳۷)، سنن الترمذی (۱۷۲۴) (۳۶۳۵).

[۳] صحیح البخاری (۳۵۵۲)، سنن الترمذی (۳۶۳۶)، سنن الدارمی (۶۵).

[۴] صحیح مسلم (۲۳۴۴)، سنن الترمذی (۳۶۴۴)، سنن النسائي (۵۱۱۴).

دوباره جابری کوری سه موره ده فەرموی -رضي الله عنه- «رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) فِي لَيْلَةِ إِضْحِيَّانٍ» ده لئی من پیغه مبهرم بینی (ﷺ) له شهویک که شه وه که روناک بوو به هوی مانگه وه واته مانگ له چوارده بوو «وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ حَمْرَاءُ» پیغه مبهرم (ﷺ) عابا و پۆشاکیکی مه یله و سوری له بهردابوو «فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ إِلَيْهِ وَإِلَى الْقَمَرِ، فَلَهُوَ كَانَ فِي عَيْنِي أَحْسَنَ مِنَ الْقَمَرِ»^[۱] ده لئی له و شه وه دا من ته ماشای مانگم ده کرد له چوارده بوو ته ماشای روی پیغه مبه ریشم ده کرد (ﷺ) ده فەرموی به لام ده موچاوی پیغه مبهرم (ﷺ) له بهر چاوم زۆر جوانتر و روناکتر بوو دره و شاوه تر بوو له مانگی چوارده.

به لئی جابری کوری سه موره ش ده فەرموی هه ر ئه ویش ته ئکید ده کاته وه له هه دیسیکی تریش که ده موچاوی پیغه مبهرم (ﷺ) پان بوو و روناک بوو و دره و شاوه بوو، ده فەرموی: «كَانَ وَجْهُهُ مِثْلَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ، وَكَانَ مُسْتَدِيرًا»^[۲].

وه پیغه مبهرم (ﷺ) ئه و ده موچاوه گه شاوه ی ئه گه ر خه مناکبا پییوه دیار ده بوو ئه گه ر خه می هه با پییوه دیار ده بوو وه ئه گه ر خۆشیشی هه با پییوه دیار ده بوو، ئه ویشیان ئه نه س ده فەرموی -رضي الله عنه-: «وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا رُئِيَ ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ»^[۳] ئه گه ر بهاتبا و شتیکی پی ناخۆشبا پیغه مبهرم (ﷺ) خه میکی هه با به ده موچاویه وه دیار ده بوو.

وه رهنگی پیغه مبهرم (ﷺ) عه لی کوری ئه بو تالیب -رضي الله عنه- بۆمان ده گیریتته وه ده فەرموی: «لَوْنُ النَّبِيِّ (ﷺ) كَانَ أَبْيَضَ، مُشْرَبًا بِيَاضِهِ بِحُمْرَةٍ» ده فەرموی سپی بوو سپیایه تیه که ی تۆزیک سورایه تی تیدابوو سپی پاکیکی ته واو نه بوو «وَكَانَ أَسْوَدَ الْحَدَقَةِ،

^[۱] سنن الترمذي (۲۸۱۱)، سنن الدارمي (۵۸).^[۲] صحيح الجامع (۴۸۳۷)، أخرجه مسلم (۲۳۴۴) مطولاً.^[۳] سنن ابن ماجه (۴۱۸۰)، صحيح البخاري (۳۵۶۲) (۶۱۰۲) (۶۱۱۹)، صحيح مسلم (۲۳۲۰).

أَهْدَبَ الْأَشْفَارِ^[۱]» ده فهرموئ کالانی چاویشی گه وره بوو وه له پاشان برژانگه کانیشی دریژ بوو.

وه ئه نه س ده گیریتته وه و ده فهرموئ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَزْهَرَ اللَّوْنِ، كَانَ عَرَقُهُ اللَّوْلُو، إِذَا مَشَى تَكَفَّأً^[۲]» ده فهرموئ رهنگی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه زه ر بوو، ئه زه ر له زمانی عه ره بی سپایه تیه که توزیک سورایه تی له گه ل تیکه ل بیت، وه ده ش فهرموئ عاره قی پیغه مبه ریش (ﷺ) وه کو اللؤلؤ والمرجان بوو ئاوا دلۆپه کان له سه ر ده موچاو و لاشه ی دیار ده بوو، ئه گه ر بیش رۆیشتبا رۆیشتنیکی خیرایی ده کرد.

وه له پاشان سه ماکی کوپی حه رب ده فهرموئ گوئیستی جابری کوپی سه موره بوم - رضي الله عنهم - فهرموئ پیغه مبه ر (ﷺ) «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ضَلِيعَ الْفَمِ» پیغه مبه ر (ﷺ) ده می گه وره بوو ئه وه ش گوتمان شیواز و شیوه یه کی جوانه بو پیاوان له کۆن و له نوئ هه ر ئاوا دیارکراوه، وه له پاشان ده ش فهرموئ «أَشْكَلَ الْعَيْنِ» پیغه مبه ر (ﷺ) هه ندیک ده لئین (أَشْكَلَ) لیره به مه عنای کالانه ی چاوی گه وره بوو وه هه ندیکیش ده لئین نه خیر سپایه تیه که ی چاوی توزیک سورایه تی که می تیدا بوو که ئه وه ش له پیاوان په سه ند بوه قاضی عیاض ده فهرموئ مانا که ی ئاوا راستره «مَنْهُوسَ الْعَقَبَيْنِ» وه ئه و پشتی گوپانی ئینسان که وا پییه و له دوره وه ده بینری ئه وی گوشتی که م بوه و ئیسکه که ی ته واو دیار بوه ئه وه ش نه وعیکه له جوانی و په سه ندی بو پییه کان هی پیغه مبه ر وابوه (ﷺ)، ده لئ گوتمه سه ماک ئه وه ی که لئی گیراوه ته وه (ضَلِيعُ الْفَمِ) یه عنی چیه پیغه مبه ر (ﷺ)؟ «قَالَ يَعْنِي عَظِيمُ الْفَمِ^[۳]» یه عنی ده می گه وره بوو پیغه مبه ر (ﷺ).

[۱] صحیح الجامع (۴۶۲۱).

[۲] صحیح مسلم (۲۳۳۰)، صحیح البخاری (۱۹۷۳) (۳۵۴۷) (۳۵۶۱)، صحیح مسلم (۲۳۳۰).

[۳] صحیح مسلم (۲۳۳۹)، سنن الترمذی (۳۶۴۶) (۳۶۴۷)، مسند أحمد (۲۰۸۱۲) (۲۰۹۱۲) (۲۰۹۸۶).

له یه کهم جار، ئینجا «ثُمَّ فَرَّقَ بَعْدُ^[۱]» له پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که مه کهه‌ی فه‌ت‌ح کرد زانایان ده‌فه‌رمون که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستی کرد به‌وه که قژی له ناوه‌راستدا هه‌ر له‌یه‌ک بو‌لایه‌کی بیات و خه‌ته‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی دیاربکه‌و‌یت وای لی‌ده‌کرد (ﷺ).

له پاشان پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) ره‌بیعه‌ی کور‌ی عه‌بدو‌ره‌حمان بو‌مان ده‌گی‌ری‌ته‌وه ده‌فه‌رمو‌ی گو‌ییستی ئه‌نه‌سی کور‌ی مالی‌ک بوم ده‌لی پیغه‌مبه‌ر وه‌فاتی کرد (ﷺ): «وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلِحْيَتِهِ عَشْرُونَ شَعْرَةً بَيْضَاءَ» له ریش و له قژی ده‌لکه‌موی سپی نه‌ده‌بینرا که پیغه‌مبه‌ر وه‌فاتی کرد (ﷺ) بیست لکه‌موی سپی له ریش و له قژی نه‌ده‌بینرا واته‌زۆر کهم سپی بوو لک لک و داو داو نه‌ده‌بوه‌بیست دانه‌له‌قژی و له ریشی سپی بوو که له ته‌مه‌نی شه‌ست و سی سالی وه‌فاتی کرد (ﷺ)، من لکه‌مویه‌کم بینی ره‌بیعه‌ده‌فه‌رمو‌ی «فَرَأَيْتُ شَعْرًا مِنْ شَعْرِهِ فَإِذَا هُوَ أَحْمَرٌ» لکه‌مویه‌کی پیغه‌مبه‌ر مابوو (ﷺ) ته‌ماشام کرد سور ده‌رچوو ره‌نگی مه‌یله‌و سور بوو، ده‌لی منیش پرسیم پیم سه‌یر بوو «فَسَأَلْتُ فَقِيلَ: مِنَ الطَّيِّبِ^[۲]» ده‌لی ره‌نگی موی پیغه‌مبه‌ر وانه‌بوو (ﷺ) به‌لام ئه‌وه‌نه‌ی بو‌ن به‌کارده‌هینا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بو‌نی خو‌ش بو‌نه‌که‌وای لی‌کرد‌بوو هه‌ندی‌ک لکه‌موه‌کانی سور هه‌ل‌گه‌را‌بوو.

وه ابن سیرینیش -رضی الله عنه- ده‌فه‌رمو‌ی له ئه‌نه‌سی کور‌ی مالی‌کم پرس‌ی -رضی الله عنه- ده‌فه‌رمو‌ی: «هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) خَضَبًا؟» قَالَ: فَقَالَ: نَعَمْ، بِالْحِنَاءِ وَالْكَتَمِ^[۳]» ئایه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بو‌یه‌ی له ریش و سه‌ری ده‌دا؟ ده‌لی ئه‌نه‌سیش فه‌رمو‌ی «فَقَالَ: لَمْ يَبْلُغِ الْخَضَابَ» نه‌خیر پیغه‌مبه‌ر به‌وه‌رانه‌گه‌یشته (ﷺ) موه‌کانی وای سپی نه‌بوو بون که‌وا ره‌نگی بکاته‌وه «كَانَ فِي لِحْيَتِهِ شَعْرَاتٌ بَيْضٌ» چه‌ند لکه‌مویه‌کی زۆر کهم له ریشی

[۱] صحیح البخاری (۵۹۱۷) (۳۵۵۸) (۳۹۴۴)، صحیح مسلم (۲۳۳۶)، سنن أبی داود (۴۱۸۸).

[۲] صحیح مسلم (۲۳۴۷) (۲۳۳۸) (۲۳۴۱)، صحیح البخاری (۳۵۴۷) (۳۵۴۸) (۵۸۹۵)، سنن الترمذی (۱۷۵۴) (۳۶۲۳).

[۳] صحیح مسلم (۲۳۴۱) (۲۳۴۷)، صحیح البخاری (۳۵۴۷) (۳۵۴۸) (۳۹۱۹)، سنن أبی داود (۴۲۰۹).

پیغه‌مبەر (ﷺ) سپی بوو بوو، ده‌لّی له پاشان پیم گوت «أَكَاَنَ أَبُو بَكْرٍ يَخْضِبُ؟» ئایه ئیامی ئەبو بە کریش ریشی خۆی له خەنە دەنا و رهنگی ده‌گو‌ری؟ به‌لّی گوتی ئەبو بە کر وایده‌کرد، به‌لام هی ئەو به‌خەنە بوو، که‌تیم ماده‌یه‌ که‌ که‌ له‌ گه‌لّ خەنە که‌ ره‌شی قه‌ترانی ده‌رناچی که‌ ئەوه‌یان ئیمه‌ قه‌ناعه‌تمان پییه‌ که‌ زانایان ده‌فهرمون ره‌شی قه‌ترانی حه‌رامه‌ به‌لام له‌ ره‌شایه‌تی ده‌ربێ ئە‌گه‌ر به‌ نیه‌تی سونه‌ت بێ سونه‌ته‌ مه‌به‌ستت فیل‌کردن نه‌بێ له‌ داخوازی و یان هه‌ر ئیش و کاریکی تریان ته‌نها مه‌به‌ستت خو‌ رازاندنه‌وه‌ش بێ دروسته‌.

جابری کو‌ری سه‌موره‌ ده‌فهرمو‌ی: «وَكَانَ كَثِيرَ شَعْرِ اللَّحْيَةِ»^[۱] پیغه‌مبەر (ﷺ) مو‌ی ریشی زۆر و چر و پر بوو.

وه‌ ئیمای ترمزی ریوایه‌تی کردوه‌ ده‌فهرمو‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) «ضَخْمُ الرَّأْسِ وَاللَّحْيَةِ»^[۲] ریش و سه‌ری گه‌وره‌بوو، هه‌تا هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ده‌فهرمون ئەوانه‌ی له‌ پشت‌ه‌وه‌ پیغه‌مبهریان ده‌بینی (ﷺ) که‌ قسه‌ی ده‌کرد له‌ دوره‌وه‌ ده‌یانزانی ئەوه‌ پیغه‌مبهره‌ و که‌سیکی تر نیه‌ (ﷺ) له‌به‌ر پانی و گه‌وره‌یی ریشی له‌ به‌ینی گو‌یچکه‌کان و سه‌ر شانه‌کانی چه‌په‌ و راسته‌ی له‌ دوره‌وه‌ و له‌ پشت‌ه‌وه‌ ریشی ده‌جو‌لا و دیار بوو به‌وه‌ ده‌ناسراوه‌ ریشی ئاوا پان و درێژ و گه‌وره‌ بوو پیغه‌مبەر (ﷺ).

ئه‌نه‌س ده‌فهرمو‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ): «ضَخْمُ الرَّأْسِ وَالْيَدَيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ»^[۳] پیغه‌مبەر (ﷺ) سه‌ر و ده‌ست و پێی گه‌وره‌ بوو (ﷺ).

[۱] صحیح مسلم (۲۳۴۴)، سنن الترمذی (۳۶۴۴)، سنن النسائي (۵۱۱۴).

[۲] الحاكم، المستدرک علی الصحیحین (۴۲۴۵).

[۳] صحیح الجامع (۴۸۱۹).

وه له پاشان ئەمجاره له (صحيح الجامع) هاتوه و ئەلبانی به حەسەنی داناوه دەفەرمون له وه‌سفی پێغه‌مبەر (ﷺ): «**كَانَ ضَخَمَ الْهَامَةِ، عَظِيمَ اللَّحْيَةِ**»^[۱] هامة له زمانى عەرەبى به سەر ده‌گوترى واتە سەرى گەورە بوو ریشیشى پان و گەورە بوو پێغه‌مبەر (ﷺ).

ئەبو هورەیره فەرمویەتى له وه‌سفی پێغه‌مبەر (ﷺ): «**كَانَ شَبَحَ الذَّرَاعَيْنِ**» قۆله‌كانى پێغه‌مبەر (ﷺ) پان و ئەستور بوو، ئینجا «**بَعِيدَ مَا بَيْنَ الْمُنْكَبَيْنِ**» بەینى شانە‌كانى لێك دوربوو بون و پان بوو «**أَهْدَبَ أَشْفَارِ الْعَيْنَيْنِ**»^[۲] وه برژانگە‌كانیشى درێژ بوو.

گیانمان فیدای ئەو پێغه‌مبەرە نازدار و جوان قەد و قیافە‌ریک و پێکە‌بى، با بیین بزانیان بۆنى چۆن بوە پێغه‌مبەر (ﷺ)، ئارەقەى پێغه‌مبەر (ﷺ) له گۆلاو زۆر بۆن خوشتر بوە ئیستا بۆتان دەردە‌که‌وى بە‌لکو هیچ گۆلاویک خۆى له بۆنى ئارەقەى پێغه‌مبەر نە‌داوه (ﷺ) گیانمان فیدای بى.

ئەو‌ه‌تا ئەنەس دەفەرموى: «**ما شمت شیاً قط مسکا ولا عنبرا أطيب من ریح رسول الله (ﷺ) ولا مسست شیاً قط حريرا ولا دياجة ألین مسا من کف رسول الله (ﷺ)**» گیانمان فیدای بى، دەفەرموى ئەنەس هیچ شتێک نیه له دنیا بۆنم کردبى بۆنى ئەو‌ه‌ندەى له میسک و عەمبە‌ریش که بۆنم کردبى بۆنى خوشیان نە‌دە‌گە‌یشتە بۆنى ئارەقەى پێغه‌مبەر (ﷺ) وه هیچ شتێک نیه تە‌نانه‌ت له حەریر و ئاوریشمیش دەستم لى دابى ئەو‌ه‌ندەى دەست و ناو له‌پى پێغه‌مبەر (ﷺ) نە‌رم بوبى که‌واتە پێغه‌مبەر وابوو (ﷺ).

ئەمجاره دوباره ئەنەس دە‌گیرێتە‌وه دەفەرموى پێغه‌مبەر (ﷺ): «**أَزْهَرَ اللَّوْنِ، كَأَنَّ عَرَقَهُ اللَّوْلُؤُ**» دلۆپە ئارەقە‌كانى پێغه‌مبەر (ﷺ) دە‌تگوت لۆ‌لۆ و مەر‌جانە له دورە‌وه وات هەست دە‌کرد ئە‌گەر نیو چاوانى سەر کۆلمەى گیانمان فیدای بى ئە‌گەر ئارەقەى کردبا

^[۱] صحيح الجامع (٤٨٢٠).^[۲] صحيح الجامع (٤٨١٦).

دلۆپه ئاره‌قه کان وه کو لوء لوء و مهر جان ده‌دره و شایه وه به‌سه‌ر کو‌لمه جوانه که‌یه وه دیاربوو به‌سه‌ر ناوچاوانی، وه ده‌ش فهرموئ «إِذَا مَشَى تَكْفًا، وَلَا مَسِسْتُ دِيْبَاجَةً وَلَا حَرِيرَةً أَلَيْنَ مِنْ كَفِّ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)، وَلَا شَمِمْتُ مِسْكََةً وَلَا عَنْبَرَةً أَطِيبَ مِنْ رَائِحَةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)»^[۱].

وه جابری کوری سه‌موره ده‌فهرموئ جارێکیان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نوێژم کرد، له‌ پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): «ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أَهْلِهِ وَخَرَجْتُ مَعَهُ» چوه‌وه ناو مال و منداله‌ که‌ی منیش له‌ گه‌لی چوم «فَاسْتَقْبَلَهُ وَلَدَانُ» دوو مندال پیشوازیان له‌ پیغه‌مبه‌ر کرد (ﷺ) «فَجَعَلَ يَمْسَحُ خَدَّيْ أَحَدِهِمْ وَاحِدًا وَاحِدًا، قَالَ: وَأَمَّا أَنَا فَمَسَحَ خَدَّيْ» ده‌فهرموئ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوو منداله‌ که‌ هاتن به‌ ده‌ستی موباره‌ کی نه‌رمی به‌ رومه‌ تیدا هی‌نان، ده‌فهرموئ منیش وامکرد «فَوَجَدْتُ لِيَدِهِ بَرْدًا، أَوْ رِيحًا كَأَنَّمَا أَخْرَجَهَا مِنْ جُؤْنَةِ عَطَّارٍ»^[۲] ده‌فهرموئ سویند به‌ الله ده‌ستی که‌ له‌ رومه‌ تی منیشدا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ستم به‌ ساردایه‌ تی و فی‌نکایه‌ تیه‌ کی زۆر خوشکرد بۆنیکی وام بۆنکرد که‌ ئه‌نه‌ هو له‌ ناو گولاو فروشه‌ هه‌ره‌ راقیه‌ کان هاتبێته‌ ده‌ره‌ وه‌ ئه‌و بۆنه‌ ئاوا هاته‌ بن لوتم که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستی به‌ رومه‌ تمدا هی‌نا.

له‌ به‌ر ئه‌وه‌ بوه‌ ته‌ ماشا بکه‌ن و سه‌رنج بده‌ن دایکی ئه‌نه‌س ئومو سوله‌یم ئه‌و ئافره‌ته‌ به‌رز و به‌ریزه‌ی که‌ باشت‌ترین ماموستا و ریگای هه‌ل‌بژارد بۆ فی‌ر کردن و به‌ ئه‌خلاق کردن و ته‌ربیتدانی کوره‌ که‌ی ئه‌نه‌س که‌ بردی کردییه‌ خزمه‌تکاری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌نه‌س ده‌گیریته‌وه‌ و ده‌فهرموئ جارێکیان پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) هاته‌ مالی ئیمه‌، ده‌لی ئاره‌قی کردبوو به‌ریدا رۆیشتبوو، ده‌لی له‌ پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) تو‌زی‌ک هات ماندوبوو له‌ مالی ئیمه‌ پالیدایه‌وه‌ جیگامان بۆ راخستوو پالیدایه‌وه‌، ده‌لی تو‌زی‌ک ئیسراحه‌تیکرد و هه‌ستایه‌وه‌، ئاره‌قی کردبوو دوباره‌ له‌ پال‌دانه‌وه‌ که‌شی، ده‌لی یه‌ کسه‌ر دایکم گوتی ئه‌نه‌س وه‌ره‌ ده‌لی کاتی‌ک هی‌شتا به‌ ئاگا نه‌هاتبوو گوتی ئه‌نه‌س وه‌ره‌ با له‌ کیسمان نه‌چی برۆ ئه‌و

^[۱] صحیح البخاری (۱۹۷۳) (۱۱۴۱) (۱۹۷۲)، صحیح مسلم (۱۱۵۸) (۲۳۳۰)، سنن الترمذی (۷۶۹) (۲۰۱۵).

^[۲] صحیح مسلم (۲۳۲۹).

جامه بینه ئاره‌قه‌ی پیغه‌مبهرم (ﷺ) بۆ بسره‌وه و له‌ناو جامه‌که‌ی بکه، ده‌لێ منیش چوم و وامکرد پیغه‌مبهر به‌خه‌به‌ر هات (ﷺ) له‌گه‌ل ئیش و کاره‌که‌ی که ئیمه کردمان فهرموی: «يَا أُمَّ سَلِيمُ، مَا هَذَا الَّذِي تَصْنَعِينَ؟» ئه‌ی دایکی سوله‌یم ئه‌وه چیده‌که‌ی تۆ؟ «قَالَتْ: هَذَا عَرَقُكَ نَجَعَلُهُ فِي طِبْنَا» گوتی ئه‌وه ئاره‌قه‌ی تۆیه ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌گه‌ل گولاه‌وه‌کانی خۆمان تیکه‌ل یه‌کی ده‌که‌ین «والله وهو من أطيب الطيب^[۱]» سویند به‌الله ئاره‌قه‌که‌ی تۆ بۆنی زۆر له‌گولاه‌وه‌که‌ی ئیمه‌خۆشتره، له‌ریوایه‌تیکی تر ده‌فهرموی که پیغه‌مبهر پپی فهرموو (ﷺ) ئه‌وه چی ده‌که‌ی ئوم سوله‌یم؟ ئه‌ویش له‌وه‌لامدا گوتی ئه‌وه ئاره‌قه‌ بۆن خۆشه‌که‌ی تۆیه ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ): «نَرْجُو بَرَكَتَهُ لَصِبْيَانًا» ده‌مانه‌وی ئه‌و خیر و به‌ره‌که‌ته‌ی ئاره‌قه‌که‌ت و هی تۆ مینیته‌وه بۆ ئیمه و منداله‌کانمان به‌کاری ده‌هینین و تییان هه‌لده‌سوین، به‌لێ پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌ئیتیفای ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌زاتی وه ئاره‌قه‌ی وه پاشماوه‌ی وه ههر شتیکی پیغه‌مبهر (ﷺ) تفی وه ههریه‌ک له‌و شتانه‌ی که‌وا هه‌یبوه ههر هه‌موی ئاوێک که به‌کاری هینابی ئاسه‌واره‌کانی هه‌موی خیر و پیت و به‌ره‌که‌ت بوه ئه‌گه‌ر ئیستاش بمابا به‌ریواتی سه‌حیح ههریه‌ک له‌شته‌کانی پیغه‌مبهر (ﷺ) به‌س ریوایه‌ته‌که‌ سه‌حیح بی ئه‌و کاته پیت و به‌ره‌که‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ) له‌موه‌کانی و ئاسه‌واره‌کانی ههر هه‌بوه و هه‌یه، ته‌نانه‌ت سه‌حابه‌کان موی پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) به‌کارده‌هینا بۆ شیفای نه‌خۆشیه‌کانیان به‌لام ئه‌وه تایبه‌ته به‌پیغه‌مبهر (ﷺ) بۆ هیچ پیاو چاک و ئافره‌تیکی تری سالیحه‌ بۆچونی ته‌واوی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌ ئه‌وه نیه له‌پاش وه‌فاتی پیغه‌مبهر (ﷺ) ته‌نها بۆ پیغه‌مبهر بوه موحه‌مه‌د (ﷺ)، ئینجا فهرموی بۆ ئه‌وه‌ی پیت و به‌ره‌که‌تی بۆ منداله‌کانمان لی وهرگرین، پیغه‌مبهر چی فهرموو؟ فهرموی «أَصَبْتُ^[۲]» به‌راست راست کردوه و پیکاته‌واته پیت و به‌ره‌که‌تی تیدایه ئاره‌قه‌که‌ی من.

^[۱] صحیح مسلم (۲۳۳۱) صحیح البخاری (۶۲۸۱)، سنن النسائي (۵۳۷۱).^[۲] صحیح مسلم (۲۳۳۱) صحیح البخاری (۶۲۸۱)، سنن النسائي (۵۳۷۱).

وه به‌رێزان و خۆشه‌ویستان مۆری پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) که باسمان کرد ئه‌بو سه‌عید ده‌گیریته‌وه ده‌فه‌رموی: «**كَانَ خَاتَمَ النَّبُوَّةِ فِي ظَهْرِهِ بَضْعَةٌ نَاشِرَةٌ**»^[۱] وه‌کو پارچه‌گۆشتیک به‌رزتر بوو له‌ پیست و گۆشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ به‌ینی شانه‌کانی بوو.

له‌ ریوایه‌تیکێ تر جابری کۆری سه‌موره -رضي الله عنه- ده‌فه‌رموی من مۆره‌که‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌رم بینێ (ﷺ) له‌ به‌ینی هه‌ردوو شانه‌کانی بوو له‌ پشته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): «**مِثْلَ بَيْضَةِ الْحَمَامَةِ**»^[۲] وه‌کو هیلکه‌ی کۆتر وابوو ئاوا تۆزیک ئه‌ستورتر بوو ره‌نگی له‌ پیستی جیاوازتر بوو وه‌ موشی له‌سه‌ر بوه (والله أعلم بالصواب).

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری اللهیه‌ هیچ وه‌سفیکێ تری ناوی بیکه‌ین له‌روی گه‌وره‌یی له‌ هه‌موو مه‌خلوقات و به‌دییه‌تێراوه‌کان له‌ بۆچونی راجیح و په‌سه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه به‌رز و به‌رێزتر و گه‌وره‌تر بوه وه‌ له‌ جوانیش که‌س سه‌ری لێ نه‌داوه له‌ ده‌نگ خۆشیش به‌هه‌مان شیوه‌ بۆ ئومه‌ته‌که‌شی دلسۆزیه‌که‌ی له‌ داها‌تودا به‌ پشتیوانی خوای رب‌ العالمین ده‌یخه‌ینه‌ به‌ر گۆیچکه‌تان ئا ئه‌و پیاوه‌ به‌رز و به‌رێزه‌ راسته‌ ئیمه‌ نه‌مان بینێ و چاومان لێ تیر نه‌بوه و به‌لکو به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی له‌ قیامه‌ت بیبینین با هه‌ول بده‌ین به‌لام ئه‌و پیاوه‌ بۆ ئومه‌ته‌که‌ی له‌ کۆتایی ئه‌وه‌ ده‌لێین ده‌فه‌رموی: «**وَدِدْتُ أَنِّي لَقِيتُ إِخْوَانِي الَّذِينَ آمَنُوا بِي وَلَمْ يَرُونِي**»^[۳] ده‌فه‌رموی خۆزگه‌م ئه‌و برایانه‌ی خۆم بیبینیا خوشکه‌کانی خۆم بیبینیا ئه‌وانه‌ی ئیمانیا به‌ من هیناوه و به‌ چاو منیا نه‌بینیوه واته‌ ئیمه‌ش ده‌گیریته‌وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خۆزگه‌ی بۆ بینینی ئیمه‌ کردوه با ئیمه‌ش ئه‌و خۆزگه‌ی به‌ینینه‌جی به‌وه‌ی ریباز و به‌رنامه‌که‌ی بگرینه‌به‌ر خۆشان بوی له‌ خۆشان زیاتر و له‌ هه‌موو که‌س و عائیله و پاره و پول و دونیامان وه‌ ریبازه‌که‌ی بگرینه‌به‌ر و جیبه‌جیی بکه‌ین سونه‌ته‌کانی زیندو

[۱] السلسلة الصحيحة (۲۰۹۳).

[۲] صحيح مسلم (۲۳۴۴)، سنن الترمذي (۳۶۴۴)، سنن النسائي (۵۱۱۴).

[۳] مسند أحمد (۱۲۵۷۹).

بکهینهوه به لکو له قیامه تدا به دیداری شادبین و بیبین، یان ده فهرموئ: «طوبی لمن رآنی و آمنَ بی» خوشحالی و خوشبهختی بو ئهوانه ی منیان بینی به چاوی سهریان و ئیمانیان پی هینام واته سه حابه کان -رضي الله عنهم- چونکه بوچونی راجیحی موحه دیسین که ابن حجر پیداکری له سه ر ده کا له (نخبة الفكر) هیناویتی له (مصطلح الحديث) ده فهرموئ پیناسه ی سه حابه که سیکه: (من لقي النبي مؤمنا به ومات على الإسلام) هه ر که سیک به دیداری پیغه مبه ر شادبوئی (ﷺ) به خزمه تی گه یشتی بروای پی هینابی له سه ر ئیسلامه تی وه فاتی کردبی و مردبی ئا ئه وه یان سه حابی بوه چ ئافره تی چ پیاو بوئی، ئینجا ده فهرموئ «ثم طوبی ثم طوبی ثم طوبی» پیغه مبه ر ده فهرموئ (ﷺ) له پاشان خوشبهختی بو ئهوانه خوشبهختی بو ئهوانه خوشبهختی بو ئهوانه «لمن آمن بي ولم يرني»^[۱] بو ئهوانه ی که وا ئیمانیان به من هیناوه و به چاوی سه ر منیان نه بینیه.

که واته ئیمه له خوشبهختیه کی زور داین، هه ر ته نگه شه و ناخوشیه کت هه بی برای به ریزم دلت خوش بکه بو ئه وه ی که وا تو له خوشبهختیادی ماده م ئیمانت به پیغه مبه ر هیناوه (ﷺ)، ئومه تی ئه وه ی به ئومیدی ئه وه ی له قه بر و قیامه تدا خوشحال و به خته وه رتر بین وه له مهیدانی حه شیر و حیسابیشدا پیش ئه وه ی بکهینه پردی سیرات، که بوچونی راجیحی په سه ندی ئه هلی سونه و جه ماعه لهوانه له سه رده میه کانیش ابن عثیمینیش بوچونی وایه -رحمه الله- هه وزی که وسه ری پیغه مبه ر (ﷺ) له پیش پردی سیراته نه ک له دوای پردی سیرات خه لکه که که تینویان ده بی ده چن له وی ئا و ده خونه وه به دهستی پر خیر و به ره که تی پیغه مبه ر (ﷺ) له مهیدانی حه شر و حیساب زه حمه تییا بینیه و زور راوه ستاون ئینحا ده چن له پردی سیرات ده په رنه وه به ئومیدی ئه وه ی ده ر نه کریین له سه ر هه وزی که وسه ر

^[۱] صحیح الجامع (۳۹۲۳).

پێغه مبه‌رمان بناسین (ﷺ) ئومیدمان پێی هه‌بی به‌لكو له‌ ئاوه‌ كه‌ی بخۆینه‌وه به‌ ده‌ستی پر خێر و به‌ره‌ كه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ).

خرابه و ناله‌ باری نه‌فامیه‌تی پیش پێغه‌مبه‌رمان (ﷺ)

عه‌طائی كۆری یه‌سار ده‌فه‌رموی: «لَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ» ده‌لێ گه‌یشتمه‌ عه‌بدوڵای كۆری عه‌مری كۆری عاص -رضي الله عنه- كه‌ سه‌حه‌به‌ بون ده‌لێ پیم گوت «أَخْبَرَنِي عَنْ صِفَةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي التَّوْرَةِ» ده‌لێ گوتم هه‌واڵم پێده‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) چۆن وه‌سف كرابوو له‌ ته‌وراتی جوله‌ كه‌ كان «فَقَالَ: أَجَلٌ» گوتی به‌لێ «وَاللَّهِ إِنَّهُ لَمَوْصُوفٌ فِي التَّوْرَةِ بِبَعْضِ صِفَتِهِ فِي الْقُرْآنِ» گوتی سویند به‌ الله ئه‌و وه‌سف و سیفه‌ تانه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) كه‌ قورئان چۆن باسیكردوه‌ و وه‌سفی كردوه‌ ئاواش له‌ ته‌ورات وه‌سف كرابوو باس كرابوو ئه‌وه‌ی باسكرابوو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ [الأحزاب: ٤٥] گوتی له‌ ته‌ورات ئه‌و برگه‌ هاتبوو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌به‌ستی پێ موحه‌مه‌د بوه ئیمه‌ تۆمان ره‌وانه‌ كردوه‌ و ده‌كه‌ین به‌ شاهیدی له‌سه‌ر ئومه‌ته‌كان وه‌ موژده‌ده‌ربی و وه‌ ترسینه‌ربی له‌سه‌ر عه‌زابی خوای رب العالمین «وَحِرْزًا لِلْأُمِّيِّينَ» وه‌ په‌رژین و پارێزه‌ربی بۆ ئه‌وانه‌ی نه‌خوینده‌وارن واته‌ عه‌ره‌به‌كان ئه‌وكات هه‌ندیکیان ناویان وا ده‌ركردبوو، وه‌ له‌ پاشان ده‌فه‌رموی هه‌ر له‌ ته‌وراتیش هاتبوو «أَنْتَ عَبْدِي وَرَسُولِي» تۆ ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌نده‌ی منی و ره‌وانه‌كراوی منی له‌ زۆربه‌ی برگه‌كان هه‌م له‌ قورئان هه‌م له‌ حه‌دیسی سه‌حیح هه‌م له‌و برگه‌ سه‌حیحه‌ی له‌ ته‌وراتیش هه‌بوه‌ عه‌بد به‌ پیش ره‌سول ده‌خستری له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ زانایان ده‌فه‌رمون چونكه‌ عه‌بدایه‌تی بۆ الله كه‌ پێغه‌مبه‌ران كردویانه‌ (عليهم الصلاة والسلام) له‌وپه‌ری ته‌واوی ئه‌نجامیان داوه‌ وه‌ عه‌بدایه‌تیش بۆ خوای رب العالمین له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی گه‌وره‌تره‌، ئه‌وان عه‌بدیکی راسته‌قینه‌ی الله بونه‌ ئینجا الله خه‌لاتی پێغه‌مبه‌رایه‌تی پێ به‌خشیون «سَمِّيتُكَ الْمُتَوَكَّلَ» الله تعالی له‌ ته‌وراتدا فه‌رمویه‌تی ناوم

و تورِه و توش نیه له گه‌ل خه‌لکی (ولا سَخَّاب في الأسواق) ده‌نگی به‌رز ناکاته‌وه له بازارِه‌کان (ولا يجزي السيئة بالسيئة) وه خراپه به خراپه وه‌لام ناداته‌وه (ولكن يعفو ويصفح) به‌لکو ده‌بورئ و دلّیشی پاک ده‌کاته‌وه له گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ی هه‌له‌ی له گه‌ل ده‌که‌ن (أمتهم الحمادون) ئومه‌تی ئه‌و موحه‌مه‌ده (ﷺ) له ته‌ورات نوسرابوو که‌عب‌الأخبار ده‌فه‌رموئ ئه‌وانه زۆر ستایش کارن واته‌ه‌مد و سوپاسی الله زۆر ده‌که‌ن (يحمدون الله في كل منزلة) له هه‌ر شوینیک‌بن ه‌مد و سوپاس و شوکرانه‌ی الله ده‌که‌ن (ويكبرونه على كل نجد، يأتزرون إلى أنصافهم، ويوضئون أطرافهم) ده‌فه‌رموئ وه له هه‌رکاتیک‌یش که‌وا به‌رز بینه‌وه به‌سه‌ر هه‌ر شوینیک‌دا الله به گه‌وره راده‌گه‌یه‌نن و (الله أكبر) ده‌که‌ن هه‌ر شتیک‌یان بۆ بئ‌پشت به‌خوای رب العالمین ده‌به‌ستن، وه له پاشان ده‌فه‌رموئ (لهم في جوف الليل دوي كدوي النحل، مولده بمكة، ومهاجره بطابة، وملكه بالشام^[۱]) ده‌فه‌رموئ له ته‌وراتیش باسیک‌راوه ئومه‌ته‌که‌ی ئه‌و موحه‌مه‌ده (ﷺ) له شه‌واندا وه‌کو ده‌نگی می‌ش هه‌نگوین ده‌نگیان بۆ دئ‌واته هه‌ل‌ده‌ستنه‌وه شه‌و و نوێژه‌کان ده‌که‌ن ده‌نگیان لی‌وه دئ‌گزه‌گزیان دئ‌و ه‌مد و سوپاس و عیباده‌تی خوای رب العالمین ده‌که‌ن، له مه‌که‌که له دایک ده‌بئ‌، وه ده‌چیته مه‌دینه بۆ هیج‌ره‌ت، وه مو‌لک و ده‌سه‌لاتی ده‌چیته شامیش.

که‌واته پی‌غه‌مبه‌ری پی‌شه‌وا (ﷺ) له ته‌ورات ناوی هاتوه وه دیانه‌کانیش ناسیویانه هه‌روه‌کو خوای رب العالمین له ئایه‌تی قورئانیش ده‌فه‌رموئ: ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾ [البقرة: ۱۴۶] هه‌ر چۆن مندالی خۆیان شاره‌زان و ده‌یناسن ئه‌وها موحه‌مه‌دیش ده‌ناسن که پی‌غه‌مبه‌ری اللهیه (ﷺ) به‌س لاملی ده‌که‌ن و نایه‌ن بر‌وا و ئیمانی پی‌بینن.

[۱] أخرجه الدارمي في المقدمة: ١ / ٤٥ من طريق الأعمش عن أبي صالح قال: قال كعب: ورجاله ثقات، وجاء في دلائل النبوة للبيهقي: ١ / ٣٧٧، عن أم الدرداء قالت: قلت لكعب الأخبار - وذكر شبيهًا بهذا البيهقي وقد جاء عند الدارمي: ١ / ٦، من طريق معاوية بن صالح عن أبي فروة، عن ابن عباس، أنه سأل كعب الأخبار.

جا بزانی کۆمه‌لگای ئەوکاتی پێش هاتنی پێغه‌مبەر (ﷺ) به تاییه‌ت عه‌ره‌ب و قوره‌یشیه‌کان له چ ژيانیکدا ده‌ژيان که پێغه‌مبەر هات (ﷺ) ئەو سه‌رده‌مه سه‌رده‌می بت په‌رستی بوو عه‌ره‌به‌کان بت په‌رستیان وه‌رگرت له بت په‌رسته‌کانی نه‌وه‌کانی نوح پێغه‌مبەر (ﷺ) وه له گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی ئیبراهیم، چونکه دوو جو‌ر وه دوو خالی سه‌ره‌کی هه‌یه له شیرک و هاوبه‌شی سییه‌میان نیه، ئەو شیرک و هاوبه‌شییه هه‌موی یان سه‌رچاوه‌ی گرتوه له قه‌ومی نوحه‌وه کاتییک که‌وا پیاوچاکه‌کانیان وه‌فاتیان کرد وینه‌یان له‌سه‌ر شیوه‌ی داتاشین ده‌چونه سه‌ر قه‌بره‌کانیان و وینه‌کانیان له کو‌تایدا په‌رست عیبا‌ده‌تیان کردن و هاواریان لیده‌کردن وه‌کو هاواری الله‌یان ده‌کرد، وه جو‌ری دوه‌میش په‌رستش و عیبا‌ده‌تی ئەستیره‌کان له گه‌ل خوای رب العالمین که ئەوه هی قه‌ومی ئیبراهیم بوو کاتییک ئیبراهیم له‌ناویان په‌یدا بوو، هه‌تا ئیستاش هه‌ر ئەم دوو جو‌ره شیرکه هه‌یه یان ئەوه‌یه پیاوچاکه‌کان ده‌په‌رستری‌ن و ده‌چنه سه‌ر گو‌ریان و هاواریان لیده‌که‌ن ئەو شتانه‌ی بو‌ غه‌یری الله نابی‌ ئەنجام بدری ئیلا ده‌بی بو‌ الله بی‌ بو‌ ئەوان ده‌یکه‌ن یان ئەوه‌یه هه‌یه له سیه‌رباز و جادو‌گه‌ر و کاهینه‌کان ده‌چن ئەستیره‌کان ده‌په‌رستن و سیه‌ر و جادوی پیده‌که‌ن.

جا ئەو نه‌وعه په‌رستشه که هی بت و سه‌نه‌مه‌کان بوو هاته ناو قوره‌یشیه‌کان ئەگه‌رنا قوره‌یشیه‌کان پێشتر له‌سه‌ر دینی ئیبراهیم پێغه‌مبەر بون (ﷺ)، وه که‌می‌کیش هه‌بون چوبونه سه‌ر دینی (أهل الكتاب) یان بوبونه جو‌له‌که و یان بوبونه نه‌سرانی و دیان، ئینجا پێغه‌مبەر (ﷺ) ئا له‌و کاته بوو خوای رب العالمین ده‌ینی‌ری، با بزانی خراپه‌کانی ئەو کۆمه‌لگایه چی‌بوو که پێغه‌مبەر (ﷺ) هاته ناویان.

یه‌که‌میان قوماریان زو‌ر ده‌کرد قوما‌ر کردن له‌سه‌ر پا‌ره و پول ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر هاوسه‌ره‌کانیان له‌سه‌ر ناموسی‌ان شتیکی به‌رب‌لاو بوو له‌ناویان زو‌ریان ده‌کرد و ئەنجامیان

دهدا (په نا به خوای رب العالمین)، سهرنجی ئه مړوی ئیمهش بده قوماړ کردن له ناو
 موسلمانان پهیدا بوه ته وه له گازینۆکان و له شوینانه ی که کراوه ته وه له هوتیله کان (په نا
 به خوای رب العالمین) شوینی قوماړ چیه کان ئیستا هه یه و باوه، ئه وه شتیکی جه هاله تی
 پیش هاتنی ئیسلامه له ناو ئیمه زیندوبوته وه ئه مړۆ، که خوای رب العالمین ده فهرموئ:
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ الله تعالى ئایه تی ره وانه کرد که پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و شتانه ی
 حه رام کرد که باس ده کا له پیش هاتنی پیغه مبه ر (ﷺ) له ناو کۆمه لگا هه بوو باو بوو،
 ده فهرموئ ئه ی گه لی پرواداران: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ
 الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [المائدة: ۹۰] ئه ی گه لی پرواداران ئیوه به دورکه ونه وه
 له ئاره ق و ئه و شتانه ی بیهوشتان ده کا که الله ناوی خه مری هینا هه رشتیکی تریش وه کو
 خه مر بیهو شکه ربی ئه وانیش ده گریته وه و حه رامکرا به و ئایه ته: ﴿وَالْمَيْسِرُ﴾ مه یسیریش
 جوړیکه له قوماړکردن واته وازبینن له قوماړیش و لئی به دورکه ونه وه: ﴿وَالْأَنْصَابُ﴾ وه
 حه یوان و ئاژه له کان چیتر له سه ر نوسوب سه ر مه برن بو بت و سه نه مه کان به ردیکی
 دیاریکراو هه بوو ده چون له وی حه یوان و ئاژه له کانیاں ده کرده قوربانی و له وی سه ریاں
 ده بری الله حه رامیکرد له سه ر ئومه تی پیغه مبه ر (ﷺ): ﴿وَالْأَزْلَمُ﴾ ئه زلامیش ئه وه بوو
 که وا ده هاتن ته یر و بالنده یان ده هینا هه ندیک جار هه بوو هه لیان ده فراند ئه گه ر ئیش و
 کاریکیان هه با ده یانگوت ئه گه ر ئه و ته یر و بالنده بیته وه لیږه بنیشی ئه وه ئیشه که ده که ین
 و خه یری تیډایه ئه گه ر لیږه نه نیشی و ئاوانه کا ئیشه که ناکه ین و خه یری تیډا نیه و شه یری
 تیډایه، وه کو هه ندیک له ناو ئیمهش ئیستا ئه و شتانه زیندوبونه وه، هه یه ده چی له سه ر
 قه بره کان حه یوان سه ر ده بری (په نا به الله) ئه وه جائیز نیه پیغه مبه ر (ﷺ) له حه دیسی

سه حیحداه فهرمویه تی: «لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ»^[۱] الله له عنه تی لی کردوه به دوو ته فسیر ته فسیری ده که ن زانایان:

۱. یان هه والمان پیده دا پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموی هه والتان پیده ده م الله له عنه تی کردوه له و که سانه ی که واثه ل سهر ده بری بو بیجگه له خوی رب العالمین.
۲. یان ئه وهیه ئینشائه و دوعایه واته دوعا ده که م الله له عنه ت بکا له و که سانه ی که واثه ل بو غیری الله سهر ده برن (په نا به خوی رب العالمین).

گوی بگرن شیخی مه زه به بی ئیمای شافعی ئه گهر ئیمه ی میله تی کورد وه مامۆستا به ریزه کانیش ده لئین زۆربه ی خه لک له سهر مه زه به بی ئیمای شافعیه ئه و قسه و قه زیانه وایمه که ن بلین وه لا ئه وه ی گوتی حه یوان له سهر مه رقه د سهر بری ئه وه دینیکی نوییه و وه هابییه و فلانه، ئیمای نه وه وی له شهرحی موسلیمدا له شهرحی ئه و حه دیسه دا ده فهرموی ئه و حه دیسه ئه وه ده گریتته وه حه رامه بو غیری الله سهر برینی ئاژه له کان، وه کو له سهر ده می پیش هاتنی پیغه مبه ر (ﷺ) ئاژه ل سهر ده بردران له سهر نوسوب وه هه روه ها ده فهرموی وه کو له زه مانه که ی ئیمه ش ئه گهر ئاژه ل ده بردرین له سهر قه بره کان بو پیاو چاکه کان سهر بردرین (په نا به خوی رب العالمین) ئیمای نه وه وی ده فهرموی ئه وه شیان حه رامه و حه دیسه که ده یگریتته وه، که واته هه ندیک جاریش ده فهرموی حه رامیه که ی ده بیته شیرک و هاوبه شی ئه گهر تو به نیه تی که سییک سهری بری ئه و ئاژه له پیت وایی ده توانی چاکه ت پی بگه یه نی یان زه ره رت له سهر لا بدا ئا ئه وه یان شیرک و هاوبه شییه^[۲].

جوړیکی تر له سهر برینی حه یوانه کان ئه وهیه ئه گهر پیاویکی گه وره یان خو شه ویستیکی یان که سیکی دیار بچیتته ئاوه دانیه ک خه لکه که به پیرییه وه بین و حه یوانی له بن پیی له

[۱] صحیح مسلم (۱۹۷۸)، سنن أبي داود (۴۵۳۰)، سنن النسائي (۴۴۲۲) (۴۷۳۴).

[۲] شرح النووي علی صحیح مسلم ۱۳ / ۱۴۱.

عەرز بدهن ئیهامی نه‌وه‌وی و زانایان هه‌مویان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شیرک و هاوبه‌شیه
 حه‌رام و تاوان و گوناچه‌ چونکه‌ تۆ ئه‌و پیاو و که‌سه‌ت گه‌وره‌ کرد هه‌یناته‌ ئاستی خوای
 رب‌ العالمین چونکه‌ سه‌ربرینی ئاژه‌له‌کان ته‌نها ده‌بی له‌په‌ناو الله‌ بی و به‌ناوی الله‌ بی ئینجا
 گوشته‌که‌ی حه‌لل ده‌بی و جائیز و دروست ده‌بی، که‌واته‌ خه‌ته‌رناکه‌ ترسناکه‌ با
 بگه‌رینه‌وه‌ لای خوای رب‌ العالمین ئه‌و هه‌موو شتانه‌ی سه‌رده‌می نه‌فامیه‌ت ئیستا له‌ناو
 ئیمه‌ په‌یدا بوه‌ته‌وه‌ به‌ناوی دینداریش ده‌کری (په‌نا به‌ الله‌).

یان پڙمین له‌ناو ئیمه‌ ئه‌وه‌ هه‌یه‌ خه‌لکانیک ئه‌گه‌ر یه‌کیک بپڙمی له‌سه‌ر ئیشیک بن و
 بیانه‌وی بچن و به‌ریکه‌ون ده‌لین ئه‌وه‌ سه‌بری هه‌ینا تازه‌ ئیشه‌که‌مان لی تیکده‌چی و خراپه‌،
 ئه‌وه‌ وه‌کو ئه‌زلامه‌که‌ی سه‌رده‌می نه‌فامیه‌تی پیش هاتنی پیغه‌مبه‌ره‌ (ﷺ) حه‌رامه‌، هه‌ر
 شتیکێ داهاتوو هه‌یج هه‌لسوکه‌وت و شتیکێ تۆ نه‌ حه‌رامی ده‌کا نه‌خراپی ده‌کا نه‌باشی
 ده‌کا هه‌موی له‌ده‌ست خوای رب‌ العالمین ه‌سه‌به‌به‌ خیر و چاکه‌کانت به‌ینه‌جی پشت به‌ الله‌
 به‌سته‌ با پڙمین و هه‌یج شتیک له‌و شتانه‌ نه‌تگه‌رینه‌ته‌وه‌ (والله‌ اعلم بالصواب).

وه‌ خالیکێ تر له‌و خاله‌ خراپانه‌ی له‌ناو کۆمه‌لگای نه‌فامیه‌ت هه‌بوو که‌ پیغه‌مبه‌ر هات
 (ﷺ) بۆ ئه‌وه‌ی نه‌یه‌یلێ ئه‌ویش ئاره‌ق خواردنه‌وه‌ بوو، ئیستاش له‌ناو ئیمه‌ به‌داخه‌وه‌ ئاره‌ق
 له‌ هه‌موو شتیک زۆرت‌ره‌ ریگای ته‌واوی پیدراوه‌ پیشان هه‌ر شه‌رم ده‌کرا و به‌ یاساش
 نه‌ده‌کرا که‌سیک ئاره‌ق خانه‌ و دوکانی ئاره‌ق بکاته‌وه‌ له‌ گه‌ره‌که‌ موسلمانانه‌کان، ئیستا (په‌نا
 به‌ خوای رب‌ العالمین) له‌ چه‌ندین جی ناو کوردستانی خۆمان ئاره‌ق خانه‌ و دوکانی
 ئاره‌قه‌کان چه‌ند مه‌تریکی له‌ مزگه‌وته‌کان دورن و ده‌کرینه‌وه‌، که‌سیش ناتوانی پێیان بلێ
 له‌ پشتی چاوتان دوو برۆیه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لکانیک به‌هیز له‌ پشتیانن ئه‌گه‌ر هه‌ر ناویک
 بیی و هه‌ر قسه‌یه‌ک بکه‌ی ده‌لین ئازادی خه‌لکه‌که‌ت تیکداوه‌، و ئه‌گه‌ر به‌رگریش له‌
 ئیسلام و قورئان ده‌که‌یت و حه‌ق ده‌لێی له‌سه‌ر میمبه‌ره‌کان ئا ئه‌و کاته‌ ئازادی بۆ خه‌لکی

موسلمانی دینداری شوینکته و تهی پیغه مبه ر نیه (ﷺ) به و پیوه رانه ی نه فامیه ت ئه مرؤ شته کان له ناومان پیوه ر ده کرین (په نا به خوی رب العالمین) با بترسیین له خومان.

(نکاح الاستبضاع) هه بوو ئه و سه رده مه (نکاح الاستبضاع) ئه و نه وعه هاوسه رگیرایه تیه بوو ئه گهر که سییک به رپرسبا و ناوداربا یان ئازابا ئه و کاته ئافره ته کانیا ن ده بردن ده یانگوت با شه وییک له لای تو بمینیته وه تو له گه لی جه مع بیه به لکو مندالیکی ئازا و چاو نه ترس یان باشمان بیی (په نا به خوی رب العالمین) ئه مرؤ له ناو ئیمه ش هه ندیک مه سول و به رپرس و خه لکی ده وله مه ند هه ن خه لکیک ده یو ثایه تیان بو ده کا به به لگه وه ئافره تیان بو ده بات و شه و له لایان ده مینیته وه، ته نانه ت بوه له ناو ئیمه دا و کو مه لگاش (په نا به الله) هه یه هاوسه ر و خیزانی خوی بردوه، له سه رده می هه شتا کان هه ر زور بوو بو ئه من و به عسیه کان ئیستاکه ش هه ر له ناوماندا ماوه ئه وانه هه موی شتی نه فامیه و له ناوماندا هه یه.

(وَأَدِّبْنَ) زینده به چالکردنی کچه کان ئه وه ش زولم و سته میکی تر بوو که ئاینی ئیسلام و هاتنی پیغه مبه ر (ﷺ) بو مافی کچه به سته زمانه کانیش بوو ئه و کاته ی که وا باو که دل ره قه کان له سه رده می نه فامی که کچیان ده بوو چاویان شین و مور هه لده گه را ده موچاویان ره ش هه لده گه را خوی رب العالمین باس ده کا غه مگین ده بون، ئینجا که کچه که یان تو زییک پیی ده گرت و گه وره ده بوو ده یان رازانده وه هه ندیک جار هه بوو ده یانگوت وه ره کچه که مان بته یین بو سه فره و سیاحت، ده چون له بیریکدا تییان ده هاویشت و به ردیان به سه ردا ده دا هه تا ده مرد یان هه ندیک زه ویان قول ده کرد و ئه و منداله به سته زمانه ی که وا هیه گوناح و تاوانی نه بوه له ژیر زهویه که دایان ده نا و خو لیان به سه ردا ده کرد، ته نانه ت یه ک له جاره کان یه ک له سه حابه کان که ته وبه ی کردوه و گه راوه ته وه لای الله ئیستا ناوه که م له خه یال نیه ده فه رموی سویند به الله بو ئه وه ده گریه م کچه که ی خو مم برد که

خۆلم به سهردا ده کرد هه ندیک خۆل به ریشم کهوت منی ئه وهنده خۆش ده ویست تۆزی له ریشم ده کرده وه نه یده زانی ده مه وی زینده به چالی بکه م و بمری، ئا ئاوا بیویژدانی به ربلاوبوو ئا ئاوا منداله کان ده کوژران ئاینی ئیسلام پشتگیری کاری کچه کان و ئافره تان بوو بۆ ئه وه هاتبوو مافه کانیا ن دابین ببی، ئینجا هه بوو مندالی خۆشی ده کوشت له پیناو ئه وه ده یکوشت ده یگوت وه لاهی نیمه و پاره و پو لم نیه با نه مینن ئه و مندالانه ئه وهنده مه سروفیان بکیشم، ئیستاش خه لکیک له ناو ئیمه په یدا بوه (په نا به الله) رۆژانه و هه ندیک جار هه فتانه و مانگانه پرسیارمان لیده کری ئافره ت هه ملی هه یه و له چه ند مانگیکه و یان له چه ند رۆژیکه وه لا پیمان ناچیتته سهر و مندالمان زۆره له باری ده به یین؟ کۆمه لکی زۆر له زانایانی ئیسلام ده فهرمون ههر که سییک منداله که ی خوی بچوینن و له باربیا رۆح و گیانی وه بهر هاتبی منداله که له پیناو ئه وه دابی بلی من پیم به خیو نا کری و ته کلیم له سهر قورسه، خۆ تۆ رزق و رۆزیا ن ناده ی؟ وه کو ئه وه وایه منداله که ت زینده به چال کردبی و قه تلّت بۆ ده نوسری ئه ی خوشکی موسلمان ئه ی برای موسلمان رزق و رۆزی تۆیش له سهر خوی رب العالمین، ده بی ئومه تی پیغه مبه ر (ﷺ) زۆر و زیاد بکری ن نه ک ئه و فکر و بۆچونه هاتوه ته ناومان، (په نا به الله) ته نانه ت دکتۆره کانی خویان پی مولته زیمه شن گونا حبارن که ئافره ت دیتته لات ده لپی ئه و هه موو منداله ت بۆ چیه؟ ئه وه فکره ی جوله که کانه ابن عثیمین ده فهرمو ی چوه ته میشکی موسلمانان (په نا به خوی رب العالمین)، ئه گه رنا له دیدگای قورئان و فهرموده له ئیمان لا وازیتته ئه گه رنا پیویسته لیی بگه ری هه تا خوی رب العالمین ده تدا تی مندالت په یدا بی و هه بی با له شکر و ئومه تی پیغه مبه ر زۆری (ﷺ)، هه دیسی سه حیحه له سهره که پیغه مبه ر ده فهرمو ی (ﷺ): «إني مكاثرٌ بكم الأمم»^[۱] لیبگه ری ن مندالتان زۆر هه بی چونکه من ئومه ته کان زیاد ده که م له سهریا ن و ژماره ی ئومه تی خۆم به سهر ئه وانی تره وه و که یفم پیی دی، ده بی لیبگه ریی

[۱] سنن أبي داود (۲۰۵۰)، سنن النسائي (۳۲۲۷).

ئىلا ئە گەر عوزرى شەرعیت هەبوو ئەى ئافرەت دکتۆریکی موسلمانەى مولتەزیمە پاپەند بە ئیسلام لە الله ترس لە ئیسلام تیگەیشتبوو گوتی ئەى ئافرەت بەو حمل و سکهوه ئە گەری ئەوهی هەیه سەدا نەوهد و نوێه کەهێ تر بۆلای الله پییوه بچی و بمری، ئا لەو حالەتە زانایان قسەیان لەسەر کردووە ئایە دروستە منداڵە کە بچوینری بەقوربانى دایکە کە بکری یانە نا؟ ئە گەرنا بۆ هەواو هەوهسى خویان هەیه دەلی ئافرەت هەیه (پەنا بە الله) دەلی جسم و لاشەم تیک دەچی ئەو هەموو منداڵەم ببی، ئەو جسم و لاشەت هەر بۆ ژیر خاک و عەرزە و پۆژیک دادی دەپزى خوی رب العالمین وای لە تۆ کردووە منداڵت هەبی لە الله بترسە ئەى ئافرەتی موسلمان، یان هەیه دەلی من تاقەتم نیە دەوامم هەیه، دەوام خۆ واجب نیە؟ تەنانت زۆریک لە دەوامەکانی ئافرەتەکان کەمیکى کەمیان نەبی مەرچی شەرعیشی تیدا نیە هەتا حەلال بی نابى لە پیناو دەوامتدا تۆ نەهیلی منداڵت ببی و زۆربى، بەلی خوی رب العالمین دەفەرموی: ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ * بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ [التکویر: ۸- ۹] لە مەیدانی حەشر و حیسابدا دەلی زیندویان دەکەمەوه کچەکانی زیندە بەچال کرابون و منداڵەکانی لە ترسی رزق و پۆزی کەمی کوژرابون زیندویان دەکەمەوه و دەلینە باوکەکانیان و ئەوانەى ئەوانیان کوشتووە، لەبەرچی ئیمەتان کوشت گوناح و تاوانمان چیبوو؟ ئینجا خوی رب العالمین یش دەفەرموی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِّنْ إِمْلَاقٍ﴾ [الأنعام: ۱۵۱] یان: ﴿خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ [الإسرائ: ۳۱] واتە لەبەر زۆر هەژاری خۆتان و بلین هەژار دەبین نە کەن منداڵە کانتان بکوژن.

وہ خالیکی تری خراپەى سەردەمی نەفامی روت و قوتی ئافرەتەکان بوو کە ئیستا لەناو ئیمە سەری هەلداوەتەوه و زۆرە، پیش هاتنی پیغەمبەر (ﷺ) ئافرەتەکان وەکو گوشتی قەساب خویان دەخستەروو ریوایەت کراوە لە میژودا ئافرەتەکان بۆ دەرەوه خویان زۆر جوان دەکرد بەلام لە مالهوه ئافرەتەکان بۆ میژدەکانیان بە ئیزعاجیهوه تەماشایان دەکردن و

ژیر فرمان نه ده بون به لام بو دهره وه خویمان وه کو گوشتی قهساب ده خسته پروو، وه کو هندیک (په نا به خوی رب العالمین) له ئافره ته کانی ئیستا که له الله ناترسین پیویسته تهوبه بکه و بگه رینه وه لای الله، بو دهره وه خویمان دهره رازینه وه و بو خۆشه کهن وه کو ئافره ته کانی نه فامی سهرده می پیش هاتنی پیغه مبه ر (ﷺ) بو ماله وهش له گه ل پیاوه کانیان ناگونجین و نادوین و وه خویمان که حق وایه بو ئه وان بوخۆش بکه و بره رازینه وه ئه وه ناکه ن.

وه له پاشان دۆستایه تی نیوان نیر و مییه کان ژن و پیاوه کان به حهرامی به بی ئه وه ی لیک ماره بکرین ئه وهش ئیستا باوه له ناومان و ههیه، (په نا به الله) بی شه رمی گه یشتوه ته ئه و ئاسته ی سویند به الله دوینی دوا ی نوژی به یانی گه نجیک ته له فون ده کا ده لی ماموستا وه لاهی نازانم پرسیاره کهش چون بکه م به لام من تازه له دوا ی ئه وه ی بانگیدا و نوژم کرد خۆشه ویسته که م ته له فونی بو کردم و من ئاره زوم جولا ئوم هاته وه ئایه رۆژه که م به تاله یانه نا؟ خه لک ئه مرۆ ئاوا بی شه رم بو، ئیمه ش پیمان گوت یه که مجار له الله بترسی شه رم و حه یا پهیدا بکه خه ریکی ناموسی خه لکی خه لکی کیش خه ریکی ناموست ده بیت دلنیا به به وه له سهرت ناچی خوی رب العالمین تۆله ت لی ده ستینیتته وه، ئا ئه وه پهیدا بوته وه له ناومان وه کو خوی رب العالمین ده فهرموی: ﴿وَلَا تُتَّخَذِ الْاِخْدَانُ﴾ [النساء: ۲۵] ئه وانهش نا کرئ و نابی دۆستایه تی له نیوان ژن و پیاو و کچ و کوره کان پهیدا بی به بی ماره کردن بلین وه لا ئیمه دۆستی یه کین و ئیمه له گه ل یه کتر خۆشه ویستی دهرده برین و براده رایه تی ئه وه هی نه فامیه ت و نه زانینه له پیش هاتنی پیغه مبه ر هه بوو (ﷺ) خوی رب العالمین حهرامی کردبوو.

وه له پاشان ئالا هه لکردنی ئه و که سانه ی کهوا به دره وشتیان ده کرد و لاشه فرۆش و داوین پیس بون له ئافره تان شوینیان بو دیاری کردبون، ئیستاش له نیو کۆمه لگای موسلمانان (په نا

به الله) ئافره تی به دره وشتی لاشه فروش هه ندیک جار یاساشیان بو دهرده چی و بهرگریشیان لی ده کری و شوینی تایبه تیشیان بو داده نری وه کو سه رده می نه فامیه تیه که ی پیش هاتنی پیغه مبه ر (ﷺ).

ئینجا عه سه بیه ت و ده مارگیرایه تی هۆزه کان بو یه کتر و گهل و نه ته وه کان بو یه کتر هه تا له سه ر گوناح و تاوانیشبا هه ر پشتگیری یه کتریان ده کرد ده مارگیر بون بو یه کتر، خه لکه که ی به رامبه ر له سه ر حه قیش با هی به رامبه ر گهل و هۆزه که یان ده یان کوشتن و لییان ده دان (په نا خوی رب العالمین) ده یانگوت (انصر أخاك ظالما أو مظلوما) به عه کسی ریوایه ته سه حیه که ی پیغه مبه ر (ﷺ)، ده یانگوت عه شیرته که ت براکه ت بنه ماله که ت نه گه ر زالمه هه ر سه ری بخه نه گه ر مه لومه هه ر سه ری بخه پیغه مبه ر هات مه عنای نه وه ی راست کرده وه فهرموی نه گه ر زالم بوو دهستی بگه ر مه هیله زولمه که بکا نه ک سه ریبخه ی و پشتی بگری به رامبه ر به به رامبه ره که ی، ئا نه وه راست و دروسته نه گه ر مه زلومیش بی له گه لیدابه.

ئینجا له نا کاو هیرشیان ده کرده سه ری یه کتر جاریه و کویله کان له وه وه زور ده بون یه کتریان ته فر و تونا ده کرد ناموسی یه کتریان ده برد یه کتریان تالان ده کرد ئا نه وانه هه بوو له ناو موخته مه ع و کۆمالگایه که ی.

وه له پاشان نه وه ی حه ق و راستیا وه هه ندیک له ئیش و کاره کانیش سه ریان بو دانه ده هینا و نه یانده کرد ده یانگوت ئیمه گه وره ی، جاری وابوو بی ئاوه دانی دیوه خان و بی قاوه یی دیوه خان بون به لام هه ر رۆحیان گه وره بوو (په نا به الله) وه کو له ناو کۆمه لگای ئیمه شدا نالیین هه موو هه ندیک له کاربه ده ست و یان ئاغا کان هه بونه جاری وابوو پارهی نه بوو ئیمکانیه تی نه بو قاوه ی دیوه خانیشی پی ئاماده نه ده بوو به س ده یگوت ئاخر من ئاغام جیاوازم له گه ل کرمانج و فلانه کان نه و ئیشه له من ناوه شیته وه سه پانی بکه م و نه لی ره بی م

سواری پشتی و لّاخ بم و ئەوها و ئاوا و ئاوا... ئەوه وابون موشریک و کافرەکانی پیش هاتنی پیغەمبەر (ﷺ) هەندیک ئیشی دیاریکراو دەیانگوت لەسەر پشتی و لّاخى چاک سوار بین تیجارەت و بازرگانی بى دەیکەین ئەو ئیشانەى تر لە ئیمە ناوہ شیئەوہ جوتیاری و زەوی کێلان و دروینە کردن و ئەو بابەتانه (پەنا بە خۆی رب العالمین).

هەندیک وەسف و سیفەتی چاکى کۆمەلگای پیش هاتنی پیغەمبەر (ﷺ)

یە ک لە سیفەتە باشەکانیان جوړیک لە جوړەکانی نیکاح و هاوسەرگیرایەتی شەرعیان هەبوو، کە ماوہ لەناو ئیسلامدا ئەویش دایکە عائیشە دەفەرموی: «أَنَّ النَّكَاحَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ كَانَ عَلَى أَرْبَعَةِ أَنْحَاءٍ» دەفەرموی نیکاح و هاوسەرگیرایەتی لە سەردەمی نەفامیەت پیش هاتنی پیغەمبەر (ﷺ) لە چوارلایە دەکراو واتە چوار جوړ بوو:

یە کەمیان دەفەرموی وەکو ئەو وەابوو خەلکیک دەچوێ داخواری کچە کە وەمالی باوکە کە ی پیشوازی لی دەکردن وەکو ئیستا لە ئیسلام وایە ئینجا مارەییان بو دیاری دەکرد و کچە کەیان پی دەبەخشی بە شاهییدی و وە لە پاشان ئیعلانیان دەکرد و دەیانگوت فلان بوته هاوسەری فلان ئا ئەو وەکو ئەوێ ئیسلام وایە.

دوهمیان دەفەرموی پیاو هەبوو دەیگوتە خیزانە کە ی خۆی ئەگەر لە سوڤی مانگانە پاک بویە وە پیم بلی و خۆت بشۆ وەرە دەتەمە لای فلان پیاو پیاویکی ئازایە ئاوا بەناو بانگە ئەوەندە وەسفە چاکانەى هەیه لەلای ئەو بمیئوہ هەتا دەبیە دوگیان، و وە لە پاشان دەیهیناوہ و دەیگوت رۆلە کەم و مندالە کەم لە فلانە بەلکو بەو بچی.

جوړی سییەم لە جوړەکانی هاوسەرگیری سەردەمی نەفامیەت دایکە عائیشە دەفەرموی کۆمەلێک خەلک کە لە دە زیاتر نەبون بەلکون کەمتر بون کو دەبونەوہ دەچون جوت دەبون لە گەل یە ک ئافرەت، ئەگەر حەملی پەیدا بوبا و دوگیانبا کە مندالە کە دەبوو

ئه‌وانه‌ی سه‌ر ناس بون له‌ناو خه‌لکی ده‌یان هینا ده‌یانگوت ئه‌و منداله له‌و هه‌شت نو نه‌فه‌ره به کامه‌یان ده‌چی هه‌تا بیده‌ینی و هی ئه‌و حساب بی.

وه جووری چواره‌م و کو‌تایش ده‌لی خه‌لکیکی زورجار وابوو کو‌ده‌بونه‌وه له‌سه‌ر ئافره‌تیک که ئه‌و ئافره‌ته ئالای هه‌لده‌گرت و نیشانه‌ی خوی نیشانه‌ی خه‌لکی ده‌دا که زیناکه‌ره و (په‌نا به‌ خوای رب العالمین) هه‌ر پیاویک بچوبایه لای مانعی نه‌بوو ره‌تی نه‌ده‌کرده‌وه.

ئا ئه‌و چوار جووره جوت بون و نیکاحانه هه‌بون پیش هاتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌لام ده‌فه‌رموی «فَلَمَّا بُعِثَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ، هَدَمَ نِكَاحَ الْجَاهِلِيَّةِ كُلَّهُ، إِلَّا نِكَاحَ النَّاسِ الْيَوْمِ»^[۱] پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دایکه عائیشه ده‌فه‌رموی که هات بوه پیغه‌مبه‌ری الله هه‌موو جووره نیکاح و هاوسه‌رگریه‌کانی هه‌لوه‌شاندوه ئه‌و چواره‌ی باسمان کرد، ئیلا یه‌کیانی هیشته‌وه که خه‌لکی ئیستا له‌سه‌ری ده‌روا دایکه عائیشه فه‌رموی که له‌ناو ئیمه‌ش ماوه و باقیه.

وه له‌پاشان راستگویی بلاو بوو له‌ناو خه‌لکه‌که خه‌لکیکی که میان دروی ده‌کرد زوربه‌یان راستگو بون، ئا ئه‌وه له‌سه‌رده‌می نه‌فامی سیفه‌تیک چاک بوو که به‌داخه‌وه ئیستا ئیمه‌ موسلمانیشین درو له‌ناومان زوره راستگویی که‌مه.

ئینجا ریز لێنانی میوان له‌به‌ر هیچ مه‌سله‌حه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندیه‌ک نا ئه‌گه‌ر میوانیان هاتبا زور ریزیان ده‌گرت زوربه‌ی کو‌مه‌لگای پیش هاتنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وه له‌پاشان له‌ئیسلا میشدا ئه‌وه بوه شتیکی چاک که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ»^[۲] هه‌ر یه‌کیک برۆای ته‌واو به‌الله و رۆژی دوا‌یی بی با ریز بگری له‌میوانه‌کانی.

^[۱] صحیح البخاری (۵۱۲۷)، سنن أبی داود (۲۲۷۲).

^[۲] صحیح البخاری (۶۰۱۸) (۵۱۸۵) (۶۱۳۶)، صحیح مسلم (۴۷) (۱۴۶۸)، سنن أبی داود (۵۱۵۴).

وه له پاشان گهر وهعد و بهلئینکیان بدابا زۆربهیان خاوهنی وهعد و بهلئینی خویان بون، ئینجا ریژی دراوسییان زۆر دهگرت ئهگهر دراوسییهکیان دوژمنیکی دراوسییهکهی تریشی پهنا بدابا بیگوتبا ئهوه من پهنامداوه ریژم لی بگره لهبهراووسییهتی ریژی لیدهگرت و هیچی له دوژمنهکهی نهدهکرد، وه سهبر و تهحهمولیان زۆربوو، وه بهراستی پیاوی ههلهکهوتوو و ئازاشیان تیدابوو، وه له پاشان ریژی ئهوه مانگانهیان دهگرت که کوشتار و خوین پرشتن تیدا حهرام بوو، وه قهتاوقهتیش ئهوه نهبیستراوو له ناویان که یهکی بچی زینا بکا له گهله دایکی یان له گهله خوشکی وه له گهله ئهوانه ی که به مههرم دادهنرین له شهریعهتی ئیسلام و دوایی پیغمهبر (ﷺ) بو ئومهته کهی باسیکرد، که بهداخهوه ههندیک لهو شتانه ئیستا لهناو ئیمه دا هیه.

کهواته بهریزان و خوشهویستان ئهوهی له سهردهمی نهفامیهتیش نهبوه پیش هاتنی پیغمهبر (ﷺ) بهداخهوه ئیستا برۆنه ئهوه شوینانه ی که خهلهکی لیگیراوه بههوی ئنتهرنیت و بههوی موبایل و بههوی ئهوه بهدرهوشتی و بهره لاییه، وه له ئیعلامه کانیش که نیشان دهدری به پاساوی ئهوهی ئازادیه ئهمرۆ لهناو ئیمه دهبینری چهندین برا له گهله خوشکی و چهندین کوڕ له گهله دایکی و وه چهندین باوک له گهله کچهکانی خویان (پهنا به خوای رب العالمین) توشی ئهوه حهرام و تاوان و گوناچه گه ورا نه بونه.

وه له پاشان ههر له سهردهمی نهفانیهت خوشۆردن له دوای جهنابهت هه بوه خویان دهشۆرد و پاک و خاوین ده کردهوه، ئینجا له پاشان منداله کانیا سونهت دهکردن، وه له پاشانه که ئهگهر یهکی دزی کردبا دهستی راستهیان دهبری، ئا ئهوانه هه موی رهفتاری جوان و ریک و پیک بون که له سهردهمی نهفامیهتیش هه بون، ئینجا ئهگهر پیغمهبر (ﷺ) هات که بینی چهج و عومرهشیان ده کرد ئهوانه له ئیسلامیش بونه شتی چاک و وه پیغمهبر

(ﷺ) سه لماندی له ریگای وه حیه وه که هه ندیک له و شتانه بمینیتته وه له ناو ئومه تی ئیسلام و خوای رب العالمین پیی رازییه.

روداووه کانی پیش له دایکبونی پیغه مبهەر (ﷺ)

ئینجا له پیش هاتنی پیغه مبهەر (ﷺ) روداویکی زۆر گهوره رویدا، ئه و روداووه گهوره ئه وه بوو که ئه بره هه ی سه روک و ده سه لاتداری یه مهن کاتییک که وا نه سهرانی بوو پیی گه یشت که وا (کعبه الله) خه لکی زۆر له ده ور کو ده بیته وه و پۆل پۆل خه لک و نه ته وه کان لییه و له وئی و لاته کان ده چن له وئی زیاره تی که عبه ده کهن، ئه وه بوو که وا ئه بره هه رقی له دلدا دروستبوو بوخوی کۆشک و نیشانه یه کی دروست کردبوو که س نه ده چوو زیاره تی ئه وئی بکا شه یتان هینایه ناو دلی که وا بی (کعبه الله) تییک بدا، ئه بره هه پیلانی دارشت خوای رب العالمین یش پیی ئاگادار بوو، له شکریکی زۆری کو کرده وه فیلی زۆر زه به لاح و گه وه و راهینراوی هینا موده ره ب، ئه وانه ی هینا و به ره و (کعبه الله) هات که خوای رب العالمین کردیه سوپه تییک له قورئانی پیروژ که ده فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَبِ الْفِيلِ﴾ [الفیل: ۱-۵] میژونوسان ده فه رمون ئه بره هه که هات به و له شکره زۆره قوره یشیه کان هه موو رایانکرد بو ده شت و ده ر و شاخ و به رزاییه کان، که س نه یده توانی باری ئه بره هه ببا له شکره که ی ئه وه نده گه وه و زه به لاح بوو به لام ئه بره هه بیئاگا له وه ی خوای رب العالمین و ئاگاداره، هه ره تا حه د و سنورییک خوای رب العالمین ریگا و مؤله ت و جله وی زالمه کان دریژ ده کا و پییان ده دا له حه دییک ته داخول ده کا و پرایده گری هیژیش نیا به رامبه ر هیژی خوای رب العالمین بوه ستی، خوای رب العالمین ده فه رموی ئایا نا بینی ئه ی موحه مه د (ﷺ) ئیوه ش قوره یشیه کان خوای رب العالمین چیکرد به خاوه ن فیله کان ئه وانه ی فیلیان هینابوو ده یانگوت له شکره که مان تییک ناشکی بو ئه وه ی که عبه له ره گه وه ده ربینن و ئاسه واریشی نه مینی: ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ﴾ خوای رب العالمین وای

نه کرد پیلانه گلاوه که‌ی ئەوان گومرا ببی و بزر و ون بییت و ئاسه‌واری نه‌میئێ نه‌توانن که‌عبه‌ بروخێنن: ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ خوای رب‌ العالمین چه‌ند بالنده‌یه‌ کی‌ بچوک ره‌وانه‌ی کردن که‌وا بالنده‌ی تایبه‌ت بون، ئەو بالنده‌ی موفه‌سیرین ده‌فهرمون هه‌ریه‌ک له‌ پێو قاچه‌کانیدا به‌ په‌نجه‌کانی به‌ردیکی هه‌لگرتبوو به‌ هی قاچی دوه‌میش به‌ردیکی تر به‌ دندوکیش به‌ردیکی تر ته‌نها سی به‌ردیان پێبوو، به‌رده‌کانیش له‌ چی بون؟ زۆر ره‌قیش نه‌بون وه‌کو خۆل و گل‌ وابوو توژیکی به‌کتری گرتبی، ئەوانه‌هاتن ئەو سه‌ربازانه‌ی خوای رب‌ العالمین که‌ بالنده‌کان بون ته‌یره‌ن ئەبابیل بون خوای رب‌ العالمین فهرموی برۆن له‌شکری ئەبره‌هه‌ی موجریمی خوین رێژی زالم ئەوه‌ی به‌خۆی ده‌نازی و توشی توغیان بوه ته‌فر و تونای بکه‌ن، ئەمری الله‌ وایه‌ له‌شکره‌کان و سه‌ربازه‌کانی خوای رب‌ العالمین هه‌ندیکی جار دیار نین، کوره‌چی ده‌که‌ی ئەه‌ی به‌شهر و ئینسان و زالم و سته‌مکار ئە‌گه‌ر خوای رب‌ العالمین می‌روله‌ و می‌روستانت بو بنیری به‌ له‌شکر و ئەمری پێیکا؟ وه‌لاهی می‌روله‌ و می‌روستان ناگه‌رینه‌وه‌ ده‌تخۆن ژیا‌نت لی تال ده‌که‌ن ناتهی‌لن، کی‌ هه‌یه‌ بتوانی به‌رامبه‌ر خوای رب‌ العالمین رابوه‌ستی؟ له‌ می‌روله‌ رابگره‌ هه‌تا فیل و ئەسپه‌کانیش هه‌تا چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نیه‌کانیش ته‌نانه‌ت هه‌تا نه‌وه‌وی ئەو سه‌رده‌مه‌ش هه‌مویان مه‌خلوقی خوای رب‌ العالمین ن ناتوانن له‌ ئەمر و فهرمانی الله‌ ده‌ربچن خوای رب‌ العالمین بفهرموی ده‌بی له‌ناوبچن ده‌بی له‌ناوبچن، ئەوه‌تا ئەبره‌هه‌ و سه‌رله‌شکره‌ و به‌خۆی ده‌نازی پێی وایه‌ کاره‌که‌ی پێ ئەنجام ده‌دری له‌ فیله‌کان ده‌خوری برۆن به‌ره‌و پێش، موفه‌سیرین ده‌فهرمون فیله‌کان هه‌تا هاتنه‌ نزیک که‌عبه‌ هه‌ر به‌ره‌و پێش و به‌ خیرایی ده‌رۆشتن له‌ویوه‌ که‌ تی‌یان ده‌خو‌رین و ده‌یانگوت برۆنه‌ پێش، فیله‌کان رویان ده‌سو‌راند و نه‌ده‌چونه‌ پێش و له‌ شوینی خۆیان ده‌چه‌قین، ئە‌گه‌ر فیل عینادیت له‌گه‌ل بکا نه‌ک فیل ئە‌گه‌ر جاشکیک ئە‌گه‌ر هی‌ستریک ئە‌گه‌ر حه‌یوان و ئازهلێکی زۆر بچو‌کتر له‌ فیل عینادیت له‌گه‌ل بکا و پێدا‌بگری و چه‌موش بی، ساحیب و خاوه‌نه‌که‌ی هیچی پێ له‌گه‌ل نا‌کری ئە‌ی ئە‌گه‌ر فیلێک خوای

رب العالمین ئەمری پێبکا بۆهسته چیتربه قسهی ئەبرههه مه که؟ وهستان فیه کان لهوئوه تهیره نه بابیلیش له سهریان نهوعی ئەو تائیره سیخویانه نیه که زالم و سته مکاره کان زورجار پێیوه دهخوړن و دهبرن دهلین تائیره ی ئەوهامان ههیه نهوعی تائیره کانی ئیف شازدهی ئەمریکی نه بوو، به لکو تهیره نه بابیل چه ند بالندهیه کی وابچوک بون ته نه یه کاو سی بهردیان پێبوو، بهرده کانیش وه کو گوتمان موفه سیرین دهفه رمون وه کو خۆل و گل تۆزیک ته ربی و یه کتر بگری ئاوا بون له دنکی نوک بچوکار بون له دنکه نیسک تۆزیک گه وره تر بون هه ندیک له موفه سیرین دهفه رمون، خوی رب العالمین فهرموی: ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ ئەوه ئەمره ئەی تهیره نه بابیل برۆن ئەو بهردانه ی که وا بهردن و له سیجیلن واته له گل و خۆلی وه کو سوتینراو و گهرم کراون ئەوه بهن هه ریه ک له و بهردانه لو تهوقی سه ری سه رکرده سه ربازیه کانی که خویان پی پالنه وانه و دین که عبه تیک دهدهن بدهن لیان بدهن و بزائن چیان به سه ردی: ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾ [الفیل: ۱-۵] هه ره ئەوهندهیان خۆشی بوو له شکری ئەبرههه خوی رب العالمین دهفه رموی وه کو ئەوهیان لیهات چۆن کایه ک ئەگه ربینی هه یوان و ئازله کان کاویژی پی بکهن و بیجون و چی به سه ردی ئاوا ی لیدی یان وه کو لۆکه یه ک و ئەوانه له بار یه کی بکه یته وه ئاوا دارزینه ناو یه ک، هه ندیک له موفه سیرین دهفه رمون میشکیان کولا له ناو یه کتردا دارزی به گه رویاندا هاته خواره وه ده هاته ناو هه ناویان ئەویش داده رزی و له شوینی خویان ده که وتن و په کیان ده که وت، ئەبرههه ش یه کیک بوه له وانه به ریکه وتوه به برینداری مابۆوه خوی رب العالمین ویستویه تی وا سه رشوړی بکا، هه رکه هه لیان گرتوه وه هه تا یه مه نیان برده وه له ریډا پارچه پارچه گوشته کانی لیده بووه.

ئوه ی بیهوی به ربه ره کانیی خوی رب العالمین بکا ئەگه ره موسلمانانیش هیزی ته واوی مادیان نه بی به لام موسلمانانه کان راسته قینه بن وه کو پیغه مبه ر (ﷺ) وه کو سه حابه کان

پشت به خوای خوڤیان بیهستن له کاتی هه ره ناکاو خوای رب العالمین له ئاخیر چرکه و له حزه کان ته داخل ده کا و هه موو کاتییک ته پهن ئه بابیل ههیه و خوای رب العالمین زالم و ستهم کاره کانی پی له ناو بیا.

به لئ جا ابن کثیر ده فهرموئ ئه و روداو به زانین چ په یوه ندیه کی به له دایبونی پیغه مبه ره وه ههیه (ﷺ)، ابن کثیر ده فهرموئ: (هَذِهِ مِنَ النِّعَمِ الَّتِي اَمْتَنَ اللَّهُ بِهَا عَلَيَّ قُرَيْشٍ، فِيمَا صَرَفَ عَنْهُمْ مِنْ أَصْحَابِ الْفِيلِ) ئه وه له و ناز و نيعمه تانه هه ژمار ده کړئ که خوای رب العالمین وه کو فزل و منه ته وه به سهر قوره یشیه کانی کرد که (أَصْحَابِ الْفِيلِ) و ئه بره هه و ئه وان هه رهت کرده وه نه یه یشت بتوانن به سهر که عبه و وه به سهر قوره یشیه کان زالبین (الَّذِينَ كَانُوا قَدْ عَزَمُوا عَلَى هَذِهِ الْكَعْبَةِ وَمَحُوا أَثَرَهَا مِنَ الْوُجُودِ) ئه و ئه بره هه و له شکره ی که وا دایان نابوو عه زمیان جهزم کردبوو که عبه له بن ره گ و ریشه وه ده ربینن وه هیچ ئاسه واریکی که عبه نه مینئ له سهر روی زهوی (فَأَبَادَهُمُ اللَّهُ) خوای رب العالمین له ناوی بردن (وَأَرْغَمَ أَنْفَهُمْ، وَخَيَّبَ سَعْيَهُمْ) هه موو قسه کان و پیلانه کانی لی کردنه خه یال پلاو هیچیان پی نه ماوه و به دهستی به تال گه رانه وه لوتیان له زهوی چه قی خوای رب العالمین وای لی کردن (وَأَضَلَّ عَمَلَهُمْ) وه گومرای کردن و عه مه له کانیشیان هیچی نه ما (وَرَدَّهُمْ بِشَرِّ خِيْبَةٍ) به پروو ره شیه وه زور به په شیمانیه وه ره وان هه کردنه وه (وَكَانُوا قَوْمًا نَصَارَى) ئا ئه وان هه نه سرانیه کان بون دیانه کان بون (وَلَكِنْ كَانَ هَذَا مِنْ بَابِ الْإِرْهَاصِ وَالتَّوْطِئَةِ لِمَبْعَثِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ئا ئه وه مان مه به سته ابن کثیر ده فهرموئ ئه و روداو له و شاره که وا مه که بوو له ناو قوره یشیه کان له و ساله دا ئه وه پیشه کی و ری خوش کردن بوو بو هاتنی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وه نه بی له بهر قوره یشیه کان خوای رب العالمین ئه و روداو هه وای لی کردن بی رویدابی و ئه بره هه پروو رهش بی و تیک شکابی و گه رابیته وه (فَإِنَّهُ فِي ذَلِكَ الْعَامِ وُلِدَ عَلَى أَشْهَرِ الْأَقْوَالِ) چونکه له و ساله بوو پیغه مبه ر (ﷺ) له به ناو بانگترین وته که کانی زانایان له

دایکبوو (وَلِسَانُ حَالِ الْقَدَرِ يَقُولُ) جا دهفه رموی زمانی حالی دهسه لاتی خوی رب العالمین نه وهی لی وهرده گیرئ ده لی (لَمْ نَنْصُرْكُمْ - يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ - عَلَى الْحَبَشَةِ لَخَيْرِيتِكُمْ عَلَيْهِمْ) قوره شیه کان وا تیینه گهن من ئیوه م سهر خست به سهر حه به شیه کان نه بره هه که حه به شی بوو له شکره هینابوو ئیوه چاکترن و له بهر چاکی ئیوه بی ئیوه م سهر خست بی (وَلَكِنْ صِيَانَةً لِلْبَيْتِ الْعَتِيقِ) به لکو له پیناو پاراستنی نه و ماله ی خوم که وا مالیکی کونه و له میژنه بنیاد نراوه له سهر زهوی (الَّذِي سَنَشَرُّهُ وَنُعْظِّمُهُ وَنُوقِّرُهُ بِبَعْثَةِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ مُحَمَّدٍ) به لکو نه و ماله به پزتریش ده که م شکودارتری ده که م به هینان و هاتنی پیغه مبه رمان موحه مه د (ﷺ) (خَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ) که کوتای پیغه مبه رانه (عليهم الصلاة والسلام).

جا به لی میژونوسان دهفه رمون باوکی پیغه مبه ر (ﷺ) عه بدولا که یه کیک بوه له کوره ههره خوشه ویسته کانی عبد المطلب، که ریوایه ت هه یه عبد المطلب گوتی ده یکه مه قوربانی چونکه زور له لام خوشه ویسته نه گهر الله (۱۰) کورم بداتی من بهرگری بکه م له ئاوی زمزم و که عبه ی پییه وه که (۱۰) کوره که ی درایه له هه ندیک ریوایه ته کانی سیره له سیره ی ابن هشام هاتوه هه ندیک زانایان به سه حیچی دانانین و هه ندیکیش قبولیان کردوه ئینجا له پاشان خزم و کهس و خه لکه کان کو بونه وه (۱۰۰) حوشتریان کرده قوربانی بو نه وهی عه بدولا بمینیتته وه باوکی پیغه مبه ر (ﷺ).

ئینجا باپیری پیغه مبه ر (ﷺ) ژنی بو عه بدولا هینا باشتین ژنی بو هینا له باشتین تیره و هۆزه کانی مه که که که و ئامینه ی کچی وه هه ب بوو نه ویش کوری عبد مناف بوو نه ویش کوری زوهره بوو نه ویش کوری کیلاب بوو، جا زور پیکه وه نه مانه وه نه و دوو هاوسه ره باوک و دایکی پیغه مبه ر (ﷺ) به لکو باوکی پیغه مبه ر (ﷺ) به تیجاره ت و بازرگانی رۆیشت به ره و شام له گه رانه وهی له به ینی نیوان مه که که و مه دینه نه جه لی هات و وه فاتی کرد و گه رایه وه لای خوی رب العالمین به لام ئامینه خاتون پیغه مبه ری به حه ملی خویه وه

هه‌ل‌گرتبوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ سکی دایکی بوو، ئینجا له‌ پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموی: «أنا دعوة أبي إبراهيم وبشري عيسى عليها السلام ورأت أمي حين حملت بي أنه خرج منها نور أضأت له قصور الشام»^[1] جا به‌ریزان و خوشه‌ویستان لی‌رده‌دا ده‌مانه‌وی ته‌فسیری نه‌وه‌تان بو بکه‌ین پیغه‌مبه‌ر فەرمو ی (ﷺ) به‌ ریوایه‌تی سه‌حیحه‌وه‌ که بو‌مان هی‌نانه‌وه‌ که ده‌فه‌رموی من دوعاکه‌ی باو‌کم ئیبراهیم بوم چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر نه‌وه‌ی ئیبراهیمه (ﷺ) که ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر له‌ قورئاندا تو‌مار بوه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۹] ئیبراهیم له‌به‌ر الله‌ پاراوه‌ (ﷺ) خواجه‌ ره‌وانه‌کراو و پیغه‌مبه‌ریکیان بو ره‌وانه‌ بکه‌ی به‌ زمان‌ی خو‌یان ئایه‌ته‌کان‌ی الله‌یان به‌سه‌ردا بخو‌ینیتته‌وه‌ په‌رتوک و نوستاو‌یان فی‌ربکا که قورئانی پی‌روژه‌ وه‌ حیکمه‌تیان فی‌ربکات و کارله‌جیی وه‌ به‌ حیکمه‌ت و پیغه‌مبه‌رایه‌تیه‌وه‌ش پیغه‌مبه‌ر هات وه‌ ته‌سکیه‌یان بکا له‌ شیرک و کوفر و خورافات ده‌ریان بی‌نی به‌ره‌و ته‌و‌حید و الله‌ به‌یه‌ک‌گرتن و کاری چاکه‌ خوی رب‌ العالمین تو‌عه‌زیزی واته‌ زال و ده‌سه‌لاتداری به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک ئه‌ل حه‌کیمی واته‌ کاره‌کانت له‌جیی، وه‌ ده‌ش فەرمو ی من مژده‌ی عیسا بوم که خوی رب‌ العالمین ده‌فه‌رموی عیسا پیغه‌مبه‌ر فەرمو ی ئه‌ی به‌نو ئیسرائیل: ﴿يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ [الصف: ۶] مژده‌ی پیدان له‌پاش من که‌سی‌ک دی که پیغه‌مبه‌ره‌ ناوی ئه‌حمه‌ده‌ که پیغه‌مبه‌ر ناوی مو‌حه‌مه‌د و ئه‌حمه‌د بوه‌ ئه‌وه‌ش هاته‌جی، ئینجا ده‌فه‌رموی دایکیشم له‌ خه‌وندا بی‌نی که‌وا شتی‌کی له‌ دامیندا ده‌رچوو هاته‌ده‌ر روناکی بوو ئه‌و روناکیه‌ قه‌سه‌ره‌کان‌ی شام‌یان هی‌ بوس‌رای روناک کرده‌وه‌ واته‌ دین و ته‌و‌حیدی پیغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) که‌وا هی‌نای شام و هه‌موو ولاته‌کان‌ی روناک کرده‌وه‌ و په‌یدا‌بونی پیغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ).

[1] سلسلة احادیث صحیحة (۱۵۴۶)، ابن‌کثیر، البدایة والنهایة (۲/۲۵۶).

وه ده‌ش فهرموی له فهرموده‌یه ک که ابن عباس ده‌فهرموی پیغه‌مبه‌ر فهرمویه‌تی (ﷺ):
 «ما بعث الله نبياً من الأنبياء إلا أخذ عليه الميثاق» خوی رب العالمین هیچ پیغه‌مبه‌ریکی
 ره‌وانه نه‌کردوه ئیلا به‌لینی ئه‌وه‌ی لی وهرگرتوه «لئن بعث الله محمداً وهو حي ليومنن به
 ولينصرنه، وأمره أن يأخذ الميثاق» پی گوتوه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ره که خوی رب العالمین ئه‌گه‌ر
 تو له ژياندا بوی موحه‌مه‌د له‌ناوتان په‌یدا بوو ده‌بی ئیمانیسی پی بینی و سه‌ریشی بخه‌ی،
 به‌ئومه‌ته‌که‌شت بلین ئه‌گه‌ر له‌ژياندا بون موحه‌مه‌د هات سه‌ری بخه‌ن و ئیمانی پی بینن
 «لئن بعث محمد وهم أحياء ليومنن به ولينصرنه» ئه‌گه‌ر ئیوه‌ زیندوبون ئومه‌ته‌که‌ خوی رب
 العالمین ئاوی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کان گوتوه به‌ئومه‌ته‌کانیان بلین ئیمانی پی بینن و سه‌ریبخه‌ن.

نایه باوک و دایکی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه باپیره‌ی موسلمان بون یان به‌کافری مردون؟
 هه‌رچه‌نده‌ ئه‌و پرسیاره‌ ده‌مانه‌وی له‌پیشه‌کیدا پیتان بلین زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه
 ده‌فهرمون ئه‌و جو‌ره‌ پرسیارکردنانه هیچ خیر و چاکه‌یه‌کی پیوه‌نیه‌ بو قیامه‌تمان که
 لیپرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بی، واته‌ نه‌ له‌سه‌ری ده‌چیته‌ جه‌ه‌نه‌م نه‌ له‌سه‌ری ده‌چیته‌ به‌هه‌شت
 پیویسته‌ نه‌کری باشته‌ و عیلمیکی سود به‌خش نیه‌، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا زانایان
 ئیختیلافیان له‌نیوان په‌یدا بوو و قسه‌یان لی‌کردوه.

ئیمامی سیوطی کتابیکی له‌سه‌ر نویسه‌ به‌لام هه‌ندی‌ک له‌زانایان ره‌خنه‌ له‌ئیمامی سیوطی
 ده‌گرن موحه‌دیشن له‌پاش ئه‌و ده‌فهرمون ئیمامی سیوطی له‌وی نه‌پی‌کاوه‌ و مه‌یلی به‌لای
 ئه‌وه‌دا کردوه هه‌رچه‌نده‌ سه‌نه‌دی سه‌حیحی به‌ده‌ست نه‌که‌وتوه که بلیت باوک و دایکی
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌هلی فه‌تره‌ حیساب بونه‌ و به‌کافر حیساب نه‌بونه‌، که‌واته‌ بو‌چونی یه‌که‌م
 ده‌لین ئه‌هلی فه‌تره‌ن به‌و مه‌عنایه‌ی که‌وا ته‌کلیفی شه‌رعیان ئه‌وه‌نده‌ له‌سه‌ر بوو له‌سه‌ر
 ری‌بازی ئیبراهیم بو‌بن بت و سه‌نه‌میان نه‌په‌رستی ئه‌وانه‌ له‌قیامه‌ت دوو بو‌چونی له‌سه‌ره
 ئه‌هلی فه‌تره‌ یان ئه‌وه‌یه‌ تا‌قیده‌کرینه‌وه‌ جاریکی تر له‌لای خوی رب العالمین ئه‌گه‌ر له‌

تاقیکردنەوێه که دەرچون ئینجا دەچنە بەهەشت ئەگەر دەرئەچون دەچنە دۆزەخ هەندیکیش دەلێن لەنیوان بەهەشت و جەهەنمدا دەبن ئەو بۆچونەیان زەعیفتەر، بەلام دەلیلەکیان نە سەحیحە و نە حەسەنە ئەوانە ی دەلێن ئەهلی فەترە حیسابن.

وێ بۆچونی دوهم دەلێن که بۆچونە که هەر یە کجار یە کجار زەعیفە و هیچ بەلگە یەکیان پێ نەهاتووە تەوێه نە ک لە حەسەن زەعیفەکانیش زەعیفی ئاوانین گوێی لی رابگیری که دەلێن پێغەمبەر بوێ پێغەمبەر (ﷺ) باوک و دایکی لە قەبر زیندووبوێه ئیمانیا پێهینا چەند دەقە یە ک و لە پاشان مردنەوێه ئەوێهشیان هیچ دەلیلیان نیە.

بۆچونی سێیەم دەلێن ئەوانە لەسەر کوفر مردون چەند حەدیسێکی سەحیح دەهیننەوێه دەلێن ئەوێهش کار ناکاتە سەر ئەوێه کەوا بلێن پێغەمبەر (ﷺ) لە پلە و پایە ی کەمبێتەوێه چونکە باوکی ئیبراهیمیش لەسەر کوفر مرد بە ئیتفاق بە نەسی ئایەتی قورئانی هیچ کاری نەکرده سەر ئیبراهیم پێغەمبەر (ﷺ) که ئیمامی نەوێه ی زانایە که لە زانایەکان ئەوێه بۆچونیەتی وێ هەندیکێ تریش لە زانایانی تر.

دەمانەوێ ئەو هەلوێستە بکەین ئینجا حەدیسەکان بخویننەوێه ئایە ئەهلی فەترە لە قیامەتدا دەچنە ئەعراف یا ن بەهەشتین یا ن دۆزەخین؟

ئەهلی سونە و جەماعە بۆچونی جیا جیا یا ن هە یە دەتوانین بلێن سی بۆچون هە یە:

بۆچونی یە کەم لەسەر ئەوێه کەوا ئەهلی فەترە دەلێ ئەوانە ی لەسەر شیرک نەمردبێ هەمو یا ن بۆ بەهەشتن ئەگەر کوفریشیا ن هەبو بێ لەبەر ئەوێه هیچیا ن پێ نەگەشتوێه لەبەر ئەو ئایەتە: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ [الإسراء: ١٥] که خوای رب العالمین فەرمو یەتی ئیمە هیچ کەسیک تۆلە ی لی ناستیننەوێه و عەزابی نادەین هەتا رەوانە کرا و پێغەمبەری بۆ رەوانە نە کەین.

بۆچونی دوهم دهرباره‌ی ئه‌هلی فتره ده‌لی به‌لکو ئه‌وانه نه‌عه‌مه‌لی چاکیان هه‌یه که‌وا پێی بچنه به‌هه‌شت نه‌پێغه‌مبه‌ریشیان پێ گه‌یشته که‌وا حوجه‌ی له‌سه‌ر کردبن و به‌هۆیه‌وه بچنه ئاگری دۆزه‌خ له‌و ناوه‌دا ده‌مینه‌وه نه‌به‌هه‌شتینه و نه‌دۆزه‌خی، بۆچونی‌کیش هه‌یه ده‌لی هه‌لوێسته ده‌که‌ین و راده‌وه‌ستین هه‌یج قسه‌یه‌کی لێناکه‌ین بۆمان یه‌کلا نه‌بۆته‌وه.

بۆچونی سییه‌م که‌ بۆچونی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه ئه‌وانه ده‌فه‌رمون به‌لکو ئه‌وانه ئینتیحان و تاقی ده‌کرینه‌وه، ئه‌وه بۆچونی هه‌ندی‌ک له‌ زانایانی ئه‌هلی ته‌حقیقه له‌وانه ده‌تونین بلیین بۆچونی ابن کثیر -رحمه‌ الله- ئه‌ویش ئه‌وه‌ی راجیح و په‌سه‌ند کردوه، ئه‌وه‌شی بشیه‌وی له‌و باب‌ه‌ته ته‌واو شاره‌زایی بۆی دیاریده‌که‌ین سی ته‌فسیر هه‌یه بیخوینێته‌وه کار و ئیشه‌کان و وته‌کانی بۆیه‌کلا ده‌بیته‌وه:

یه‌که‌میان تفسیر ابن کثیر که‌ به‌ دور و درێژی له‌ ته‌فسیر کردنی ئایه‌تی [الإسراء: ١٥] باسی لێوه ده‌کا و هه‌موو ریوایه‌ته‌کان ده‌هینێ ئینجا جه‌مع و ته‌وفیقیش ده‌کا له‌ به‌ینی به‌لگه‌ و ده‌لیله‌کان ئه‌ویان زۆر چاکه‌.

ئینجا فتح‌البیان ابن لطف‌القنوجی ئه‌ویشیان ته‌فسیرێکی چاکه‌ دوو بۆچون ده‌هینێ کورته‌ پوختی‌کت ده‌داته ده‌ست.

وه‌ زۆر به‌ جوانی و درێژی له‌ بواری ئسولیشه‌وه که‌ به‌لگه‌کان لێک هه‌لده‌وه‌شینێته‌وه و له‌ پاشان به‌لگه‌کان شیده‌کاته‌وه و جه‌مع و ته‌وفیقت ده‌داتێ به‌راستی ئه‌و په‌رتوک و ته‌فسیره‌ نایابه‌ی الشنقیطی ه‌ -رحمهم الله- أضواء‌البیان له‌ ته‌فسیرکردنی [الإسراء: ١٥].

کورته‌ی قسان له‌ أضواء‌البیان ده‌فه‌رموی و ابن که‌سیریش هه‌ر بۆچونی وایه ده‌فه‌رموی: (أَنَّ الْجَمْعَ بَيْنَ الْأَدَلَّةِ وَاجِبٌ مَّتَى مَا أُمْكَنَ بِلَا خِلَافٍ) بۆیه‌ک هه‌ینانه‌وه و کو‌کردنه‌وه‌ی هه‌موو به‌لگه‌کان به‌یه‌که‌وه واجبیکی پێوستیه له‌سه‌ر موسلمانان و زانایان بیکه‌ن هه‌تا پێیان بکری به‌بی جیاوازی (لِأَنَّ إِعْمَالَ الدَّلِيلَيْنِ أَوْلَى مِنْ إِلْغَاءِ أَحَدِهِمَا) چونکه‌ ئه‌گه‌ر دوو

دهلیل هه بون پیت وابوو دهلیله کان یه ک ناگرنه وه زانایان بیهینن وای لیبکه ن یه ک بگریته وه و به ههردو دهلیله کان ئیش بکری ئا ئه وه یان چاکتره له وهی به یه ک دهلیل ئیش بکری (وَلَا وَجْهَ لِلْجَمْعِ بَيْنَ الْأَدْلَةِ إِلَّا هَذَا الْقَوْلُ بِالْعُذْرِ وَالِامْتِحَانِ) که واته دهلی جه معی به لگه کانی ئه هلی فه تره به وه ده بی ئیامی شه نفیتی ده فهرموی ئه گهر بلیین ئینتیحان ده کرین له قیامهت ئه هلی فه تره.

له بهر ئه وه ئه وه هه لویسته ده کهین و بۆتان رونده کهینه وه پرسیار له و بوارانه زۆر ده کری وه زۆرجاریش گوئیست بوینه هه ندیک له زانایان یان بلیین هه ندیک له داعی و بانگخوازه کان به ناله باری به بی له بهرچاو گرتنی بۆچونه کان و به لگه هیئانه وه وه لامیان ده ده نه وه و خه لکه که له کۆل خویان ده که نه وه ئا ئه وه ش که م و کورتیه بۆ زانستی شه رعی له بهر ئه وه به چاکمان زانی لیڤه دا بهرچاوی هه موو خه لکه که رۆن بکهینه وه و به لگه کان بیینه وه و به کورتی و پوختی هیچی تیدا نه هیلینه وه.

له بهر ئه وه فهرموده که له موسنه دی ئه بو یه علا هاتوه که ابن که سیریش به چه ند ریوایه تی که له ته فسیره که ی تۆماری کردوه که ئه نه س ده فهرموی پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ): «يُؤْتَى بِأَرْبَعَةٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» چوار جوړه که س له قیامه تدا ده هیئرین «بِالْمَوْلُودِ وَالْمَعْتُوهِ وَمَنْ مَاتَ فِي الْفَتْرِ وَالشَّيْخِ الْفَانِي» ده فهرموی ئه و چوار که سه ئه وانه ن: یه که میان ئه وه ی که به مندالی مردوه به تایبهت مندالی کافره کان، وه دوه میان ئه وه ی شیت بوه و هیچ هۆشی له خوی نه بوه به شیتایه تی مردوه، وه سییه میان ئه هلی فه تره ئه وانه ی هیچ پیغه مبه ریکیان پی نه گه یشتوه و به دیاریکراوی بۆیان نه هاتوه، وه چواره میان که سیکی خه فای که له به ته مه نیان و پیربونیان ده خه فی و له سه ر خه فایه تیه که ی ده مرئ هۆشی له خوی نامینئ عه قلی نامینئ ئه و چوار که سه له قیامه تدا ده هیئرین «كُلُّهُمْ يَتَكَلَّمُ بِحُجَّتِهِ» هه ریه که یان به لگه ی خویان ده هیئنه وه، منداله که ده لی ئه ی خوی خوی رب العالمین من مندال بوم فامم

نەبو هەتا بەدوای پێغەمبەر بکەوم (ﷺ) من هیچم نەدەزانی و مردم چیم لێدەکە، ئینجا لە پاشان شیتە کە دەلی هیچ هۆشم لەخۆم نەبو من شیت بوم چیم لێدەکە ئەو خوای خوای رب العالمین هەتا عەقلم هەبێ و وەکو خەڵکە کە تر پێی راست بگرمەبەر، ئەو کەسە ئەهلی فەترەشە دەلی هیچ بەلگەمان بەدەست نەبو هیچ کەسیک بۆ ئێمە نەهاتبوو تیام بگەیهنێ پێغەمبەرانیان نەبینبوو (عليهم الصلاة والسلام)، ئەو کەسە کەوا خەفاشە و لە پیریان ئەویش دەلی من خەفام هۆشم لەخۆم نەما وەکو شیت لێهات ئەو خوای خوای رب العالمین چیم لێدەکە، خوای خوای رب العالمین یش دەفەرموی لە حەدیسە کە پێغەمبەر دەفەرموی «فَيَقُولُ الرَّبُّ، عَزَّ وَجَلَّ، لِعَنْقٍ مِنَ النَّارِ: اَبْرُزْ»^[۱] خوای رب العالمین دەفەرموێتە پارچە ئاگریک وەرە بەدیارکەرە و وەرە پیش پارچە ئاگریک دەهینن ئینجا خوای رب العالمین دەفەرموی بەلی راستە لەدوینادا ئێوە وابون بەلام لێرە تاقیتان دەکەمەوه برۆن خۆتان لەو ئاگرە بدەن دەلی ئەوانە کەوا هیدایەت و رێنویان نەبوە کە لەوێ عەقل و هۆشیان تەواوە شتە کە بە بەرچاوی خۆیان دەبین دەکشێنەوه فەرمانی الله جیبەجێ ناکەن ئینجا خوای رب العالمین دەفەرموی من دەمزانی ئێوە ئەگەر عەقل و هۆشیشتان هەبا و ئاگاداریشبان لە دوینادا فەرمانی منتان جیبەجێ نەدە کرد ئێوە برۆن بۆ ناو ئاگری جەهەنەم، هەندیکیشیان خۆیان بە ئاگرکەدا دەدەن و دەربازیان دەبێ و ناسوتین پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) ئەمری الله سەدا سەد جیبەجێ دەکەن الله تعالی دەفەرموی دەمزانی ئێوەش ئەگەر عەقل و هۆشتان هەبا و ئاگاداربان بەلگەتان بۆ هاتباو فەرمانی منتان جیبەجێ دە کرد ئێوەش برۆن بۆ بەهەشت.

جا لەبەر ئەو فەرمودەشە وە ئەو فەرمودانەش کە پێغەمبەر فەرمویەتی (ﷺ) ئیستا دینە سەری هی دایک و باوکی وە هی هەندیک خەڵکی تر لە ئەهلی فەترەش بوبن بۆناو ئاگر

[۱] البوصيري، إتحاف الخيرة المهرة (۱۷۷/۸)، أخرجه البزار (۷۵۹۴)، وأبو يعلى (۴۲۲۴)، والبيهقي في ((الاعتقاد)) (ص ۱۶۹).

ئینجا زانایانی ئەهلی سونه و جه‌ماعه‌ ئه‌و جه‌مع و ته‌وفیقه‌یان کرد که ده‌فهرموی ئه‌وانه‌ی که‌وا ده‌دیس‌ی سه‌حیح ده‌رباره‌یان هاتبێ بۆناو ئاگرن ئه‌وه ئه‌وانه‌ن له مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا له‌و تاقیکردنه‌وه ئه‌گه‌ر ئەهلی فه‌تره‌ش بن قوتاریان نابێ ئه‌و کاته‌ فه‌رمانی الله ده‌شکێنن ده‌نێردرێن بۆ جه‌هه‌نم پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌ی پێدراوه و ئه‌و زانیاریه‌ی پێ گوتراوه له‌به‌ر ئه‌وه فه‌رمویه‌تی بۆناو ئاگرن، وه ئه‌وانه‌ی تریش رزگاریان ده‌بێ که ده‌دیس دیاری نه‌کردون و فه‌رمانی الله له مه‌یدانی حه‌شر و حیسابدا جیبه‌جی ده‌که‌ن، أبو الحسن الأشعري ش ئه‌وه‌ی له ئەهلی سونه ریوایه‌ت کردوه وه ئیمامی به‌یهه‌قیش له کتابی الاعتقاد ده‌فهرموی ئه‌و بۆچونه له هه‌موو بۆچونه‌کانی تر سه‌حیح تر و په‌سه‌ندتره.

به‌رێزان و خۆشه‌ویستان با بیینه‌سه‌ر فه‌رموده سه‌حیحه‌کان ئیمامی ئەحمده‌ ریوایه‌تی ده‌کا له موسنه‌ده‌که‌ی له بوره‌یده ده‌فهرموی بوره‌یده فه‌رموی: «خَرَجْنَا مَعَ الرَّسُولِ ﷺ» ده‌لێ ئیمه‌ ده‌رچوین جارێکیان له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) «حَتَّى إِذَا كُنَّا بِوَدَّانَ» هه‌تا گه‌یشتینه شوینیك ناوی وه‌دان بوو «قَالَ: مَكَانَكُمْ حَتَّى آتِيَكُمْ» پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ): ئیوه لی‌ره دابنیشن تو‌زیک مؤله‌تم به‌دن هه‌تا دیمه‌وه لاتان و رۆیشت «فَانْطَلَقَ، ثُمَّ جَاءَنَا وَهُوَ سَقِيمٌ» پیغه‌مبه‌ر رۆیشت (ﷺ) ماوه‌یه‌کی که‌می پێچوو هاته‌وه زۆر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) لاشه‌ و جسم گران دیاربوو به مه‌عنای خه‌می پێوه دیاربوو «فَقَالَ: إِنِّي أَتَيْتُ قَبْرَ أُمِّ مُحَمَّدٍ» پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ): من تازه مؤله‌تم له ئیوه خواست قه‌بری دایکی موحه‌مه‌د که دایکی منه (ﷺ) لی‌ره‌دا بوو چوم سه‌ردانم کرد «فَسَأَلْتُ رَبِّي الشَّفَاعَةَ» له‌به‌ر الله پارامه‌وه تکام قبول بکا له دایکم خۆشبێ «فَمَنْعَنِهَا» پیغه‌مبه‌ر ده‌فهرموی خوای رب العالمین منی قه‌ده‌غه کرد (ﷺ) «وَإِنِّي كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَزُورُوهَا^[۱]» منیش

[۱] مسند أحمد (۲۳۰۱۷) (۲۲۹۵۸) (۲۳۰۰۳)، صحیح مسلم (۹۷۷) (۱۹۷۷)، سنن أبي داود (۳۲۳۵) (۳۶۹۸).

هه‌تا ئیستا ئیوه‌م قه‌ده‌غه کردبوو بچن سهردانی گۆر و قه‌بره‌کان بکه‌ن له‌مه‌ودوا برۆن سهردانی گۆره‌کان بکه‌ن.

ئه‌و فهرموده‌یان ئیامی به‌یهه‌قی له‌ رێگایه‌کی تر به‌ له‌فزیکی تر هیناویتی ئینجا پیتان ده‌لێن که‌ فهرموده‌یه‌کی سه‌حیحه‌ له‌ هه‌موو رێگاکانیه‌وه، که‌ ئه‌لبانی له‌ (أحكام الجنائز) هیناویتی، ابن حبان له‌ سه‌حیحه‌ که‌ی، ئیامی حاکم له‌ موسته‌دره‌ که‌ی، ئیامی زه‌هه‌بیش موافیقه‌ که‌ ئیامی حاکم فهرمویه‌تی سه‌حیحه‌.

ئیامی به‌یهه‌قی ده‌فهرموی: «انتهی النَّبِيُّ ﷺ إِلَى رَسْمِ قَبْرِ فَجَلَسَ» ئه‌و به‌و رپوایه‌ته‌ هیناویه‌تیه‌وه که‌ بوره‌یده‌ و ئه‌و سه‌حابانه‌ فهرمویان پێغه‌مبه‌رمان بینی (ﷺ) له‌گه‌ڵی له‌ سه‌فهردا بوین له‌ شوینیک قه‌بری‌ک دیاربوو چوه‌ سه‌ر قه‌بره‌ که‌ی و دانیشتن «وَجَلَسَ النَّاسُ حَوْلَهُ» خه‌لکیش له‌ ده‌وره‌ی دانیشتن «فَجَعَلَ يَحْرُكُ رَأْسَهُ كَالْمَخَاطِبِ» بینمان پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیچ ده‌نگی لێوه‌ نه‌ده‌هات به‌س سه‌ری ده‌جولاند و ده‌تگوت یه‌کی‌ک ده‌یدوین و قسه‌ی له‌ گه‌ڵ ده‌کا «ثُمَّ بَكَى» له‌ پاشان پێغه‌مبه‌ر له‌ هارژنی گریانیدا و گریا «فَاسْتَقْبَلَهُ عُمَرُ» ئیامی عومه‌ر هاته‌ خزمه‌تی و فهرموی «فَقَالَ: مَا يُبْكِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟» ئه‌وه‌ چیه‌ ده‌تگریه‌نی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) «قَالَ: هَذَا قَبْرُ أَمْنَةَ» فهرموی ئه‌و گۆره‌ی وا له‌سه‌ری دانیشتوم ه‌ی ئامینه‌ی دایکه‌م، له‌ پاشانه‌ که‌ فهرموی «بِنْتٍ وَهَبٍ، اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي فِي أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا فَأَذِنَ لِي» من مۆله‌تم له‌ الله خواست ئه‌گه‌ر بێمه‌ ئه‌و ناوچه‌ سهردانی گۆری دایکه‌م بکه‌م فهرموی برۆ سهردان بکه‌ و رێگای پێدام «وَاسْتَأْذَنْتُهُ فِي الْاسْتِغْفَارِ لَهَا فَأَبَى» من هه‌ولمدا خ‌وای خ‌وای رب العالمین مۆله‌تم بدا دا‌وای لیب‌وردن بکه‌م بۆ دایکه‌م به‌لام خ‌وای رب العالمین نه‌یه‌شت «فَأَبَى عَلَيَّ» فهرموی دا‌وای لیب‌وردنی بۆ مه‌ که‌ «وَأَدْرَكْتَنِي رِقَّتُهَا فَبَكَيْتُ» دلم به‌ دایکه‌م سوتا که‌ بۆناو ئاگره‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌ستم به‌ گریان کرد، به‌رپ‌یزان و خ‌ۆشه‌ویستان ئینجا

بوره‌یده و سه‌حابه‌کانی تر ده‌فهرمون «فما رأينا ساعةً أكثرَ باكيًا من تلك الساعة»^[۱] هیچ کات و رۆژیک پیغه‌مبه‌رمان نه‌بینی (ﷺ) ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وکاته بگریه له هه‌موو کاتیکی زیاتر گریا.

وه له پاشان له سه‌حیحی موسلیم هاتوه ئه‌بو هوریره رپوایه‌ت ده‌کا و ده‌فهرموی: «زَارَ النَّبِيُّ (ﷺ) قَبْرَ أُمِّهِ، فَبَكَى وَأَبَكَى مِنْ حَوْلِهِ» جاریکیان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌ردانی گۆری دایکی کرد، پیغه‌مبه‌ر گریا و سه‌حابه‌کانیش هه‌موو ده‌ستیان به‌گریان کرد «ثم قال: اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي فِي زِيَارَةِ قَبْرِ أُمِّ فَأَذِنَ لِي» من مۆله‌تم خواست له‌خوای په‌روه‌ردگارم سه‌ردانی گۆری دایکم بکه‌م مۆله‌تی دام «وَأَسْتَأْذَنْتُهُ فِي الْإِسْتِغْفَارِ لَهَا فَلَمْ يَأْذَنْ لِي» داوام کرد له‌خوای خۆم مۆله‌تم بدا داوای لی‌بوردن بکه‌م له‌دایکم خوشبیی به‌لام الله مۆله‌تی نه‌دام «فَزُورُوا الْقُبُورَ، تُذَكَّرُكُمْ الْآخِرَةُ»^[۲] له‌مه‌ودوا ئیوه‌ش سه‌ردانی گۆر و قه‌بره‌کان بکه‌ن تا قیامه‌ت و مردنتان به‌بیر بیته‌وه.

وه به‌هه‌مان شیوه ئیهای موسلیم له‌ئهنه‌سیشه‌وه رپوایه‌تی کردوه ده‌فهرموی: «أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ» پیاویک گوتی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) «أَيْنَ أَبِي؟» باوکی من ئیستا له‌کوویی و مردوه؟ «قَالَ: فِي النَّارِ» فهرموی باوکت بۆناو ئاگره «فَلَمَّا قَفَى دَعَاهُ» که‌پیاوه‌که‌پشتی له‌پیغه‌مبه‌ر کرد و رۆیشت (ﷺ) پیغه‌مبه‌ر بانگی کرده‌وه و فهرموی دلت هیچ نه‌کا «إِنَّ أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ»^[۳] باوکی من و باوکی تو هه‌ردوک بۆناو ئاگرن.

هه‌ندیکی له‌عوله‌مایان ویستویانه‌ئه‌وانه‌ی که‌ئهو بۆچونانه‌یان هه‌بوه که‌وا ده‌لین باوک و دایکی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌هلی فه‌تره‌بونه‌یان ئه‌وه‌یه موسلمان بونه، ئه‌وانه‌ده‌لین ئه‌و

[۱] البيهقي، دلائل النبوة (۱/۱۸۹)، [له‌متابعة]، أخرجه سفيان في ((حديثه)) (۲۲۰)، والبيهقي في ((دلائل النبوة)) (۱/۱۸۹) واللفظ له.

[۲] صحيح مسلم (۹۷۶)، سنن أبي داود (۳۲۳۴)، سنن النسائي (۲۰۳۴).

[۳] صحيح مسلم (۲۰۳)، سنن أبي داود (۴۷۱۸)، مسند أحمد (۱۲۱۹۲) (۱۳۸۳۴).

حه‌دیسە سه‌حیح نیه ئە گەر له موسلیمیش هاتبی به‌لام زانایان له‌وانه پێشه‌وا نه‌وه‌وی -
 رحمه الله- که شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمی کردوه شیخیکی گه‌وره‌ی مه‌زه‌به‌ی ئیمامی
 شافیه‌یه ده‌فه‌رموی ده‌فه‌رموی ئەو هه‌دیسانه ئا‌وای لی وهرده‌گیری: (فیه جواز زیارة
 الْمُشْرِكِينَ فِي الْحَيَاةِ) دروسته سه‌ردانی که‌سی موشریک و کافر بکه‌ی ئە گەر که‌سه‌ که
 موشریکه‌ که له ژياندا بوو (وَقَبُورِهِمْ بَعْدَ الْوَفَاةِ) وه دروستیشه سه‌ردانی گۆری کافر و
 موشریکه‌ کانیش بکه‌ی بۆ په‌ند و وانه و عیبه‌ت وهرگرتن له پاش مردنیان (لَأنَّه إِذَا جَازَتْ
 زِيَارَتَهُمْ بَعْدَ الْوَفَاةِ فِي الْحَيَاةِ أُولَى) ئە گەر دروستبی له پاش مردنیان بچیه سه‌ر گۆریان
 ئا‌واش دروسته له ژياندا بچیه سه‌ریان (وَفِيهِ النَّهْيُ عَنِ الْإِسْتِغْفَارِ لِلْكَفَّارِ) ئەو هه‌دیسانه
 نه‌وه‌شی لی‌وه‌ر ده‌گیری الله نه‌هی کردوه و قه‌ده‌غه‌ی کردوه دا‌وای لی‌بوردن بکه‌ی له الله
 بۆ کافره‌کان ئە گەر که‌سی نزیکیش بن، قسه‌ که‌ی نه‌وه‌وی ئەوه ده‌گه‌یه‌نیت - رحمه الله-
 که به‌وه رازیه باوک و دایکی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ‌ناو ئاگرن (په‌نا به‌ خ‌وای رب العالمین).

ئ‌وه ئەوه ناگه‌یه‌نی که هه‌ندی‌ک له‌و زانایانه‌ی بۆ‌چونی تریان هه‌یه گوتویانه ئیمه‌ چۆن
 ده‌بی له‌به‌ر پیغه‌مبه‌ر دل‌مان بێنی واب‌لین (ﷺ)? له‌لای خ‌وای رب العالمین فه‌رمانه‌کان
 یه‌ کلاکه‌ره‌وه‌یه ئەو هه‌دیسانه‌ی پیغه‌مبه‌ر سه‌حیح (ﷺ)، باوکی ئیبراهیمیش کافر بوو
 الله تعالی به‌ نه‌سی ئایه‌ت قه‌ده‌غه‌ی ئیبراهیمی کرد که‌وا دا‌وای لی‌بوردنی بۆ بکا، وه خ‌یزانی
 نوح و لوطیش بۆ‌ناو ئاگرن خ‌وای رب العالمین نه‌یه‌یش پیاوه‌کانیان تکیان بۆ بکه‌ن،
 که‌واته ئەوه عه‌داله‌ت و دادپه‌روه‌ری خ‌وای رب العالمین ه‌.

وه له‌ هه‌دیسە که‌ی تر دا‌هی ئەنه‌س ئیمامی نه‌وه‌وی ده‌فه‌رموی: (فیه أن من مات على الكفر
 فهو في النار) هه‌ر یه‌ کی‌ک له‌ ئەه‌لی فه‌تره‌بی و ک‌ی بی له‌سه‌ر کوفر مردبی بۆ‌ناو ئاگره
 (ولا ينفعه قرابة المقربين) وه ئە گەر خه‌لکی نزیک‌ی ئەوان هه‌رچه‌ندی‌ک باش بی و
 پیغه‌مبه‌ریش بی سود و که‌لکی بۆ ناگه‌یه‌نی ئە گەر بۆ‌خ‌ویان ئیماندار نه‌بن و عه‌مه‌لیان

نەبێ (وفیه: أن من مات في الفترة على ما كانت عليه العرب من عبادة الأوثان) دەلێ لهو فەرموده ئەوهش وەرده گیرێ خەڵکانیک کهوا له ئەهلی فەتره لهسەر بت پەرستی و شیرک و یان کوفری عەرهبه کان مردون ئا ئەوانه (فهو من أهل النار) ئا ئەوانه بۆناو ئاگرن (وليس في هذا مؤاخذه قبل بلوغ الدعوة) ئا ئەوه ئەوهیان لێ وەرنا گیرێ که بلیی وهلاهی دهعوهیان پێ نه گەشتوه، چونکه (فإن هؤلاء كانت بلغتهم دعوة إبراهيم) ئیمامی نهوهوی دهفرموی بهلگه لهسەر ئەوانه ئەوهیه قورەیشیه کان باوک و دایکی پێغه مبه ریش (ﷺ) که لهوان بونه خو دهعوه و بانگه وازی ئیبراهیم پێغه مبه ریان گەشتبوی (ﷺ) دهبا کافر نه بن دهبا بت نه پەرستن (وغیره من الأنبياء^[۱]) وه جگه له هی دهعوهی ئیبراهیم پێغه مبه ر پێغه مبه ره کانی تریشیان گەشتبوی.

ئینجا له پاشان ئیمامی بهیههقی له عامری کوری سهعد ئەویش له باوکیهوه ریوایهتی کردوه دهلێ: «جاء أعرابيٌّ إلى النبيِّ (ﷺ) فقال إنَّ أبي كان يصلُّ الرَّحِمَ وكان وكان» دهلێ پیاویکی ئەعرابی هاته لای پێغه مبه ر (ﷺ) گوتی باوکی من سیلهی رهحمی جیه جی ده کرد ئەوهنده باشبوو ئاواي ده کرد (فأین هو؟) ئیستا ئەو دهبی له کوی بی؟ پێغه مبه ریش (ﷺ) فەرموي (في النَّارِ) بۆناو ئاگره باوکت (قال: فكان الأعرابيُّ وجدَّ من ذلك) ئەعرابیه که دلی شکا و که ئەنه هو قسهیه کی قورس بوو پێی گوترا، ئینجا پێغه مبه ر فەرموي (فقال: يا رسولَ الله فأين أبوك؟ قال: حيثما مرتَّ بقبرٍ كافرٍ فبشرُهُ بالنارِ^[۲]) ئەعرابیه که له وهلامیدا گوتی ئەی پێغه مبه ری الله (ﷺ) ئەی باوکی تو له کوییه مادهم هی من ئەوهنده باشیش بوه و بۆناو ئاگره؟ پێغه مبه ریش له وهلامیدا فەرموي بهلای هەر گۆرێکدا رۆشتی ئەگر کافر بوو مزگینی پێ بده به ئاگر، مهعنای باوکی منیش بۆناو ئاگره وه کو زانایانی ئەو

[۱] شرح صحيح مسلم (۷۹/۳).

[۲] إسناده صحيح على شرط الشيخين، وأعله بعضهم بالإرسال، أخرجه البزار (۱۰۸۹) واللفظ له، والطبراني (۱۴۵/۱)

(۳۲۷)، وابن السني في ((عمل اليوم والليلة)) (۵۹۵).

فهرموده شهرحیان کردوه و دهفهرمون، ئینجا ئه و ئه عرابیه دهلی من موسلمان بوم باریکی زۆر قورسم کهوته سهر که په ککهوته بوو بوم به لای ههر قهبری کدا دهبا بچم ئه مری پیغه مبهه بوو (ﷺ) بمزانیبا کافره دهبا بچمه سهرینگانی گۆره که ی و پیی بلیم موژدهت لیبی به ئاگری جهه نه م ئه و ته کلیفه م دهلی خسته سهره خۆم.

ئینجا له پاشان بزائن ابن کثیر چ دهفهرموی، دهفهرموی (وَالْمَقْصُودُ أَنَّ عَبْدَ الْمُطَّلِبِ مَاتَ عَلَى مَا كَانَ عَلَيْهِ مِنْ دِينِ الْجَاهِلِيَّةِ) ئیامی ابن کثیر دهفهرموی له سهر دینی نه فامه تی و کافرایه تی مرد (خِلَافًا لِفِرْقَةِ الشَّيْعَةِ فِيهِ) ئه و بوچونانه ی زۆر بره و به وه دهدهن که عه بدولموته لیب و باوک و باپیری پیغه مبهه (ﷺ) بو به ههشتن ئه وه به پیچه وانیه ی بوچونی ئه وان به وه بوچونی شیعه کانه (وَفِي ابْنِهِ أَبِي طَالِبٍ^[1]) وه ئه بو تالیبی کوری عبدولموته لیبیش بوئاو ئاگره ههروه کو دهلی به دریژی له سیره که ی خۆم ابن کثیر دهفهرموی له وه فاتی ئه بو تالیب به لگه کان دههینمه وه و به دریژتر باسی ده که م.

له کو تایی ئه و توژی نه وه و ئه و قسانه ده رباره ی ئه هلی فه تره و باوک و دایکی پیغه مبهه (ﷺ) له (دَلَالِ النُّبُوَّةِ) وته که ی ئیامی به یهه قیتان بو دههیننه وه به وهنده کیفایهت دههینین و پیمان وایه به سه که ئیامی به یهه قی دهفهرموی: (وَكَيْفَ لَا يَكُونُ أَبَوَاهُ وَجَدُهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بِهَذِهِ الصِّفَةِ فِي الْآخِرَةِ وَقَدْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْوَثْنَ) ئیامی به یهه قی دهفهرموی چۆن باوک و باپیره ی پیغه مبهه (ﷺ) له قیامهت وایان به سهر نایه و ناچنه ناو ئاگر له گه ل ئه وه ی له گه ل قهوم و گه له که ی خویان بتیان ده په رست (حَتَّى مَاتُوا، وَلَمْ يَدِينُوا دِينَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ) خو هه تا مردیشن هیچ به لگه و ریوایه تییک نیه هاتبنه سهر دینی عیسای کوری مه ریه میش (ﷺ) (وَكُفْرُهُمْ لَا يَقْدَحُ فِي نَسَبِهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) جا ئه گهر بلین ئه وان کافر بونه ئه وه هیچ که م و کورتیه ک ناگه یه نیته خانه واده و نه سه بی

[1] البداية والنهاية، ابن کثیر، ج: ۲ الصفحة: ۳۴۲.

پیغه مبهەر (ﷺ) (لَاِنَّ اَنْكِحَةَ الْكُفَّارِ صَحِيحَةً) چونکه ژن و میردایه تی و هاوسه رگیرایه تی به شیک له کافره کان راست و دروست بوه (وه کو دوینیش باسماں کرد) (اَلَا تَرَاهُمْ يُسَلِّمُونَ مَعَ زَوْجَاتِهِمْ) ئایه تو نایان بینی ئەوان موسلمان دهن و خیزانیشیان که موسلمان دهن (فَلَا يَلْزَمُهُمْ تَجْدِيدُ الْعَقْدِ) ئەوه عهقدی نیکاح و ماره کردنه وهیان هی کافره کان که موسلمان دهبون پیوستی نه بوو پیغه مبهەر نه یده فهرموو (ﷺ) وهره لیکتان ماره بکهینه وه مادهم بهو نیکاحه سه حیهی سه رده می کافرایه تی که له گهل ئیسلام تیکی ده کرده وه نیکاح و ماره برینیان هه بوبا (وَلَا مُفَارَقَتُهُنَّ) وه پیغه مبهەر لیکی جیا نه ده کرده وه (اِذَا كَانَ مِثْلُهُ يَجُوزُ فِي الْإِسْلَامِ^[۱]) چونکه نمونه ی ئەو نیکاحه ی ئەوان کافران به شیک که دهیانکرد له ئیسلامیشدا هه بوو.

ئینجا ابن کثیر ده فهرموو: (وَإِخْبَارُهُ ﷺ) عَنْ أَبِيهِ وَجَدَهُ عَبْدَ الْمُطَّلِبِ بِأَنَّهُمْ مِنْ أَهْلِ النَّارِ هه والدانی پیغه مبهەر (ﷺ) له فهرموده سه حیه کان که هاتوه باپیری و باوکی بوناو ئاگرن (لَا يُنَافِي الْحَدِيثَ الْوَارِدَ عَنْهُ مِنْ طَرُقٍ مُتَعَدِّدَةٍ أَنَّ أَهْلَ الْفِتْرَةِ وَالْأَطْفَالَ وَالْمَجَانِينَ وَالصُّمَّ يُمْتَحِنُونَ فِي الْعَرَصَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) ده لی ئەوه ئەوه هه ئناوه شینیته وه که ماوهیه ک پیش ئیستا له سه ره تای وتاره که باسماں کرد ئەوانه ی ئەهلی فه ترهن یان مندالن به مندالی ده مرن یان شیتن یان ئەوانه ی ته واو که رن له ریواتیکی تر له هه دیسه که هاتوه و گوئیستی هیچ نابن ئا ئەوانه ئینتیحان ده کرین له گوړه پانی قیامه تدا (كَمَا بَسَطْنَاهُ سَنَدًا وَمَتْنًا فِي تَفْسِيرِنَا عِنْدَ قَوْلِهِ تَعَالَى ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ [الإسراء: ۱۵]) ده لی له وی به سه نه د و به ریوایه ته کان به دور و دریژی له ته فسیری ئایه تی [الإسراء: ۱۵] هیئاومه ته وه و باسم لیکردوه (فَيَكُونُ مِنْهُمْ مَنْ يُجِيبُ) هه یانه له مهیدانی هه شر و حیسابدا فهرمانه که ی الله جیبه جی ده کهن به ناو ئاگره که دا ده رۆن ئەوانه بو به هه شتن (وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُجِيبُ) هه شیانه

[۱] کتاب صحیح السیره النبویه للألبانی

[ناصر الدین الألبانی] ص: ۲۸.

هیدایه تی نه بوه و فرمانه که جیبه جی ناکا ده پرسیتته وه ئه وهشیان بۆناو جه هه نه مه (فَيَكُونُ هَؤُلَاءِ مِنْ جُمْلَةِ مَنْ لَا يُجِيبُ) جا ئه وانیه پیغه مبه ریش هی باوک و باپیره ی خوی که حه دیسه که ی فهرموه ده رباره یان ده بی له وانیان حساب بکه یان ابن کثیر فهرموی که وه لامی الله ناده نه وه له مهیدانی حه شر و حیسابدا به ناو ئاگره که دا برۆن و رزگاریان بی (فَلَا مَنَافَةَ^[۱]) که واته به لگه کان تیگ ناگیرین و یه کتر هه لئاوه شیینه وه.

جا ئه لبانیش -رحمه الله- ده فهرموی باشتین جه مع و ته و فیک و وته کان وته که ی ابن که سیره -رحمه الله- که له سیره که ی خویدا وای فهرموو ئیمه بۆمان خویندنه وه ده لی ئه وه ئه وه ده که یه نیت جه مع و ته و فیک له به ینی به لگه کان.

له دایکبونی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) و پیگه یشتنی

دیاره ئیختیلاف و جیاوازی له نیوان زانایانی میژونوس و سیره نوس هه یه که ئایه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له چ میژویه ک له دایکبوه، هه ر له به ر ئه وه شه ئه و زانایانه ی ده فهرمون ئاهه نگگیرانی له دایکبونی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که پیا یان بیدعه ته ئه و کۆمه له زانایه ده فهرمون خه لک کۆبیتته وه ده لین دیاریش نیه سه دا سه د له چ رۆژیک له دایک بوه چونکه ئیختیلاف و جیاوازی زۆر هه یه ئه وه ش ده که نه یه کیک له به لگه کان، هه ندیک له زانایان ده لین له دوی (ربیع الأول) پیغه مبه ر له دایک بوه (صلی الله علیه وسلم)، وه هه ندیکیان ده لین له هه شتی (ربیع الأول) له دایک بوه، وه هه ندیکی تر ده فهرمون له ده ی (ربیع الأول) له دایک بوه، به لام زۆرینه ی زانایانی سیره نوس ده فهرمون له دوا زده ی (ربیع الأول) پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له دایک بوه، ده فهرمون له چ شوینیک له دایک بوه؟ له و شوینیه ی ئه و کات پیی ده گوترا (دار أبي طالب أو شعب بني هاشم) له دۆلی به نو هاشم له مالی أبو طالب که (دار أبي طالب) یان پیده گوت له وئی له دایک بوو، که له سه رده می حه جاجی کورپی ئه بو یوسفی

[۱] کتاب البداية والنهاية - ت التركي

[ابن کثیر] ج: ۳ ص: ۴۲۹.

سهقه فی به ناوی برا که ی ئەو دۆل و شوینه ناوی دەرکرد، به ناوی موحه مه دی کوری یوسفی
 برای چه جاجی کوری یوسف، به لام ئیستا ئەو شوینه ئەو هی چوبیته چه جی مالی خوی رب
 العالمین که پیغه مبهری لی له دایکبوه (ﷺ) پیی ده لئین مه کته بهی عامه که له لای که عبه وه
 دیاره ئەو هی سه رنجی دابی بینایه کی له سه ره و مه کته به عامه یه ئا له وی پیغه مبهر (ﷺ)
 له دایکبوو، وه ئەو هی باوه شی بو پیغه مبهر کرده وه (ﷺ) له باوه شی خوی به خوی کردبوو
 یه ک له ئافره ته کان ئوم ئەیمه ن بو، ئوم ئەیمه ن که وا ناوی به ره که ی چه به شی بو که وا
 یه کی که بو له جاریه کانی عه بدولای باوکی پیغه مبهر (ﷺ)، وه یه که م که س که شیری
 دابیته پیغه مبهر (ﷺ) ئوه یبه ی جاریه ی ئەبو له هه بی مامی پیغه مبهر بوو (ﷺ)، وه له
 پاشان وا باوبوو له ناو عه ره به کان ئەوکات ئە گهر مندالیان بوبا و له ئاوه دانی و شاره کان
 بان ده یانگوت پیویسته منداله کانمان ماوه یه ک بنیرینه نیوان خه لکه کانی له بادیه و له
 ده شتن بو ئەو هی له ویدا باشت به خیو بکری و زمانیکی چاکتر فی ربی و وه میشکی کۆل
 نه بی، واته له بهر ئەو سه به ب و هوکارانه بوو زانایان ده فهرمون منداله کانیاں ده نارد
 ده شت لای ئافره تی که له وی به خوی بکه ن له بهر ئەو هی هه تا زمانی راستی عه ره بی و
 فه صیح ته واو و فی ربین ده یانگوت له شاره کان فه صاحته ئەوه نده نه ماوه وه بو ئەو هی
 میشکیان تیژ بی و جه و و هه وایه کی خوش و چاک هه لمژن له و پیناوه بوو پیغه مبهریش
 (ﷺ) باپیره ی عبد المطلب بریاریدا که وا ره وانیه ی بکات بو به نی سه عد، یه ک له
 ئافره ته کانی به نو سه عد به نو سه عدی کوری به کر که وا ناوی هه لیمه ی سه عدی به نو
 پیغه مبهری به نسیب بوو (ﷺ) له گه ل خوی برد و بوه شیردهری دوه می پیغه مبهر (ﷺ) له
 دوی ئوه یبه ئەله وی شیری دایه و پیغه مبهری پیگه یاند (ﷺ).

پیغه مبهری پیشه وا (ﷺ) رۆژیک له رۆژه کان ده چی گه مه ده کا له گه ل منداله کانی به نو
 سه عد یه کی که له برا شیریه کانی خوی له گه لدا ده بی، ئه ویش که ده گه ریته وه ماله وه به و

ههوالهوه که پیغه مبهەر (ﷺ) روداوی له تکردنی سینگ یه که مجاری پرویدا کهوا (شق صدرای پیغه مبهەر (ﷺ) سینگ له تکردنی ئهوه روداویکی رۆن و ئاشکرایه ئهوانه ی بهر به ره کانیی ئهوه ریوایه ته ده کهن له زانایان به لگه یان به دهسته وه نیه چونکه له سه حیحه موسلیم و وه جاریکیشیان له سه حیحه بوخاری و موسلیم ئهوه روداوانه توومار بوه به لام لیڤه ئیختیلاف و جیاوازی دروستبوه له نیوان زاناکان ئایه چهند جار پیغه مبهەر (ﷺ) سینگ له تکراره و دلی هاتوه ته دهر و شور اوته وه له ناو تهشتیکی زیڤین؟ که ئیستا دهیگپینه وه بو تان له ریوایه تی سه حیحه موسلیمدا هاتوه، بوچونی په سهند و راجیح که ابن کثیر و جگه له وه ده فهرمون دوجاران ئهوه پرویداوه، جاریکیان پیغه مبهەر مندالبوو (ﷺ) له بهنو سه عد که ئه نهس ده گپریته وه ده فهرموی پیغه مبهەر فهرموی (ﷺ): «**أَتَاهُ جِبْرِيلُ** (ﷺ)، **وَهُوَ يَلْعَبُ مَعَ الْعِلْمَانِ، فَأَخَذَهُ، فَصَرَعَهُ، فَشَقَّ عَنْ قَلْبِهِ**» ده لی پیغه مبهەر گپرایه وه (ﷺ) فهرموی من گهمه ده کرد له گه ل منداله کانی بهنو سه عد کاتیکی جو برائیل هات له ریوایه تیکی له ریوایه ته کان ده لی دوو بالنده ی وه کو بازی سپی بون له سهر سهری من بون هاتن دابه زین و یه کیان جو برائیل بوو ده فهرموی سینگیان شق و له تکردم ئینجا له پاشان دلیان دهرهینام «**فَاسْتَخْرَجَ الْقَلْبَ، فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ عِلْقَةً. فَقَالَ**» جو برائیل پارچه یه کی دهرهینا له ناو دلما و فهرموی «**هَذَا حَظُّ الشَّيْطَانِ مِنْكَ**» ئه وه به شی شهیتانه له دلندا هه بوه ئه وه دهرم هینا ئه ی موحه مه د (ﷺ) «**ثُمَّ غَسَلَهُ فِي طَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ بِمَاءٍ زَمْزَمَ**» ده لی له پاشان دلی له ناو جام و تهشتیکی زیڤیندا شوشتم به ئاوی زمزم، ده لی له پاشان «**ثُمَّ لَامَهُ**» له پاشان دلی له شوینی خوی دانام و برینه که ی دوریه وه جو برائیل، له پاشان ده فهرموی «**ثُمَّ أَعَادَهُ فِي مَكَانِهِ، وَجَاءَ الْعِلْمَانُ**» ئینجا گه پراننده وه لای خوی و تهواو دلّم جیگیر بوه وه و ئینجا منداله کان رایانکرد «**يَسْعَوْنَ إِلَيَّ أُمَّهُ**» بو دایکه شیر دهره که ی حه لیمه گوتیان ئه ی حه لیمه ئا ئه و برایه مان که قوره یشیه له گه لماندا بوو ئیستا هاتن خه لکیک له عهر زیاندا و ویستیان بیکوژن حه لیمه ش به دله راوکیوه رایکرده دهره وه له گه لیان و پیغه مبهەر ده فهرموی (ﷺ)

که گوتیان «إِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ قُتِلَ» کورہ قورہیشیه که تیان ئه ی حه لیمه کوشته ده لئی ئه ویش رایکرد و «فَاسْتَقْبَلُوهُ، وَهُوَ مُتَّقِعُ اللَّوْنِ» هاتن پیغه مبهریان بینی (ﷺ) رهنگی زهرده لگه رابوو گورابوو رهنگی پیغه مبهر (ﷺ) پیان گوت ئه وه چی پرویداوه؟ و فهرموی هاتن منیان له زه ویدا و سنگیان له تکردم و دلّیان دهرهینام و دایانناوه شوینی خوی ئه نه سی کوری مالیک ده فهرموی سویند به الله «وَقَدْ كُنْتُ أَرَى أَثَرَ ذَلِكَ الْمَخِيطِ فِي صَدْرِهِ»^[۱] ده فهرموی من له مه دینه چهند جاریک سینگی پیغه مبهرم بینی (ﷺ) جیگای دورینه وه کانی جو برائیلی لئ دیاروو که واته شتیکی حه قیقی و راست بوه خوی رب العالمین بو پیغه مبهر کردویه تی (ﷺ).

جا جاری دوه میش پیغه مبهر (ﷺ) پیش ئه وه ی بچیته (ئیسراء و معراج) زانایان ده فهرمون بو ئه وه ی ئاماده بی بو ئه و سه فهره دور و دریژه بو برینی نیوان ئاسمانه کان بو داخل بون و به شداربونی له گه ل ملأ الأعلى و مه لائیکه ته کان ئه وه هیژ و قوه ت و توانای ده وی له توانای ئینسانی عاده تی نیه له بهر ئه وه پیغه مبهر فهرموی (ﷺ): «وَكُنْتُ فِي مَكَّةَ» ده فهرموی من شه ویکیان له مه ککه بوم پیش ئه وه ی بچمه (ئیسراء و معراج)، ده فهرموی «فَشَقَّ سَقْفَ بَيْتِي»^[۲] که لینییک که وته سه قفی ماله که م سه ربانه که ی جو برائیلی لئ دابه زی هات سینگی له ت کردم دلّی دهرهینام له ته شتییک و جامیکی زیڕین به ئاوی زمزم شوردی ئینجا ده لئی سینگ و دلّمی پر کرد له حیکمه ت و ئیمان ئینجا دوریه وه و ئینجا بوراق هات و سه فهری (ئیسراء و معراج) م کرد.

که واته پیغه مبهر (ﷺ) له بوچونی په سه ند و راجیح دوجار سینگی شه ق و له تکراره و دلّی شوراوه ته وه و ئینجا چوه ته (ئیسراء و معراج) له جاری دوه مه کهیدا، له پاشان له ناو به نی سه عددا پیغه مبهر (ﷺ) دایکی حلیمه السعدیه دلّی پیی سوتا که سینگی له تکراره

[۱] صحیح مسلم (۱۶۲)، سنن النسائي (۴۵۲)، مسند أحمد (۱۲۲۲۱) (۱۲۵۰۶) (۱۴۰۶۹).

[۲] صحیح البخاری (۳۴۹) (۱۶۳۶) (۳۳۴۲)، صحیح مسلم (۱۶۲) (۱۶۳)، سنن الترمذی (۲۱۳) (۳۱۵۷).

دایکیشی له لای نیه، له گه‌ڵ خۆی هینای و بارگهی تیکنا و هینایه‌وه لای دایکی گوتی
 حالیکێ وای به‌سهر کوره‌که‌تان هاتوه و دایکیشی بۆ دڵخۆشکردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) می‌ژوو
 نوسان ده‌فهرمون وه‌گه‌ڵ خۆی خستوو گوتی ڕۆله‌که‌م ئه‌ی موحه‌مه‌د با بچین به‌ره‌و شاری
 یه‌ثریب واته‌مه‌دینه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وه‌ی ئیستا گوتی با بچین سه‌ردانی ماله‌خاله‌کانی
 باوکت بکه‌ین له‌وێ بۆ ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و ترس و ناخۆشی و زه‌حمه‌تیه‌ی بۆی
 توش بوو بوو به‌وه‌ی سینگێ له‌تکرا‌بوو هیچی له‌سهر نه‌می‌نی.

ئامینه له‌گه‌ڵی چوو پیغه‌مبه‌ری له‌گه‌ڵدا‌بوو (ﷺ) هه‌رکه‌ چون گه‌شت و سه‌فه‌ره‌که‌ی
 خۆیانکرد (گیانمان فیدای پیغه‌مبه‌ری (ﷺ)) به‌ دڵخۆشی چوو دایکی له‌گه‌ڵیدا بوو به‌لام
 له‌ گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و منداله‌ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ش سالاندا‌یه له‌سهر بۆچونی په‌سه‌ند و ڕاجیح،
 مندالی شه‌ش سالانه‌ زۆر پێویستی به‌ دایکیه‌تی که‌ حه‌نونه‌تی بداتی و باوه‌شی بۆ
 بکاته‌وه فرمیسکی بسپێته‌وه به‌لام ئه‌مر و فه‌رمانی خوای رب‌ العالمین وایه له‌ گه‌رانه‌وه‌ی
 به‌ره‌و مه‌که‌که له‌ نیوان ئه‌و ئاقاره‌دا له‌ ئه‌بواء که‌ شوینیکه‌ خوای رب‌ العالمین فه‌رمان ده‌کا
 (ملك الموت) ڕۆ ده‌بی موحه‌مه‌ده‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م (ﷺ) بیدا‌یک بمینیته‌وه و من خۆم
 په‌روه‌رده‌ی بکه‌م و به‌خێوی بکه‌م، له‌وێوه دایکی وه‌فات ده‌کا ئامینه‌ خاتون و هه‌ر له‌ ئه‌بواء
 ده‌یشارنه‌وه.

فرمیسکه‌کانمان بۆ پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) له‌ ته‌مه‌نی شه‌ش سالیدا بی دایک و باوک مایه‌وه
 هیچ که‌سیک نه‌بوو فرمیسکی بسپێته‌وه و له‌ باوه‌شی خۆی بگری، ئه‌وه ئه‌مر و فه‌رمانی
 خوای رب‌ العالمین بوو هه‌تا هه‌موو خه‌ڵک بزانی ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دایک و باوکیشی
 نه‌بوه په‌روه‌رده‌ی بکا خوای رب‌ العالمین به‌سیبوه په‌روه‌رده‌ی کردوه و ئه‌خلاق و ڕه‌وشتی
 زۆر جوانی وه‌رگرتوه، له‌به‌ر ئه‌وه مه‌وله‌وی شاعیر ده‌فهرموی:

(هه‌تیو به‌ ئه‌ده‌ب عومی عه‌لامه‌)

له مه موعجزتر موعجیزه کامه

ده فەرموئ پیغه مبهەر (ﷺ) بی دایک و باوک گه وره بوو بی باوک بوو هه تیو بوو وه له گه ل
 ئه وه دا له و په پری ئه خلاق و ره وشت بوو چونکه زۆربه ی ئه و مندا لانه ی باوکیان نامینئ
 بیناز ده بن په روه رده یان که ده بیته وه و دایکیان رهنگه نه توانئ په روه رده ی بکا ئه گه ر
 دایکی نه شمینئ خراپتر، ئینجا له گه ل ئه وه دا پیغه مبهەر (ﷺ) مه وله وی ده فەرموئ (هه تیو
 به ئه ده ب) هه تیو بوو پیغه مبهەر (ﷺ) به س ئه ده ب و ئه خلاقیک زۆر جوانی هه بوو، له
 پاشان ده فەرموئ (عومی عه لامه) پیغه مبهەر (ﷺ) دهستی نویسنی نه بوو نه خوینده وار بوو
 به لام له و په پری زانایی زانا بوو هیچ زانایه ک نهیده گه یشتئ و خوی لینه ده دا، ئینجا
 ده فەرموئ (له مه موعجزتر موعجیزه کامه) له و موعجیزه ده بی چ شتیکی تر موعجیزه تر بی
 خوای رب العالمین به هه تیوی ئه وه نده به ئه خلاق و به ره وشت و به ئه ده بی کرد وه له گه ل
 ئه وه دا به نه خوینده واری ئه وه نده زانای کرد.

به لئ پیغه مبهەر (ﷺ) کئ هات بوه دایکی و له باوه شی خوینا؟ ئوم ئه یمن، ئوم ئه یمن که
 جاریه که ی باوکی بوو که له باوکی ئه یمن ئه یمنی هه بوو له پاشان باوکی ئه یمن که
 نه مابوو له کۆتایی شوی کرد به زهید و له ویش ئوسامه ی بوو واته ئوسامه و ئه یمن برا بون
 له دایکه وه، ئه و ئوم ئه یمنه جاریکیان دایکه عائیشه ده گیریته وه و ده فەرموئ چونکه
 پیغه مبهیری به خیو کردبوو (ﷺ) شهرمیکی ئاوی نه بوو وه کو دایکیک ته ماشای
 پیغه مبهیری ده کرد (ﷺ) ده فەرموئ جاریکیان ئوم ئه یمن له مالان بوو، پیغه مبهیر فەرموئ
 ئاوم بۆ بینه عائیشه، ده لئ منیش ئاوم بۆ هینا ئه ویش ئاوه که ی خوارده وه، ئوم ئه یمنیش
 دیار بو توینی بوو فەرموئ ئه ی پیغه مبهیری الله (ﷺ) موحه مه د هه سته تۆش ئاو بۆ من
 بینه، عائیشه ده لئ روی خۆم پرانده وه وه کو ئافرهت ده یکه ن پیغه مبهیر ئاگای لی نه بی
 (ﷺ) ئای ئای ئوم ئه یمن ئه وه چی ده لئی ئه وه پیغه مبهیری اللهیه؟ ده لئ ئوم ئه یمن روی

تێکردم و فەرموی عائیشه تۆ هەروا پێغه‌مبەرت بینووه بەس من له مندالی دەیه‌ها جار له باوه‌شی خۆم گرتوه و کرم کردوه‌ته‌وه ئە‌گەر ئاوی ویستبێ و تینو بوبێ بۆم هیناوه چ قەیدی ده‌کا ئە‌گەر ئیستا ئە‌ویش هە‌لبستیته‌وه بۆ دایکه‌که‌ی که باوه‌شی بۆ کردبۆوه به مندالی ئاوی بۆ بینێ؟ پێغه‌مبەر فەرموی راست ده‌کا ئوم ئە‌یمەن ئە‌ی عائیشه من ده‌چم ئاو بۆ دایکه‌ ئوم ئە‌یمەن ده‌هینم و با بیخواته‌وه، ئاوی بۆ هینا و خواردیه‌وه.

له پاشان ئوم ئە‌یمەن هینایه‌وه له باوه‌شی خۆی گرت و له مالى (عبد المطلب)ی باپیری پێغه‌مبەر ژیا (ﷺ) تا ته‌مه‌نی گه‌شته هه‌شت ساڵان، خوای رب العالمین جاریکی تر پێغه‌مبەری تاقیکرده‌وه، له ته‌مه‌نی هه‌شت ساڵیدا فەرمانیدا به (ملك الموت) برۆ ئە‌و پشت و په‌نایه‌ی دنیا که (عبد المطلب)ی باپیریتی لێی بستیته‌وه (عبد المطلب)یش ده‌بێ بمری و وه‌فات بکا، پێغه‌مبەر (ﷺ) له ته‌مه‌نی هه‌شت ساڵیدا به‌بێ باپیره‌ش مایه‌وه، ئە‌مجاره‌ برای باوکی حەقی که له دایک و باوک برابوو له‌گه‌ڵ عە‌بدوللا ئە‌بو تالیب باوکی ئیمامی عە‌لی به‌خۆیه‌وه گرت و پێغه‌مبەری به‌خێو کرد (ﷺ) زۆر له‌گه‌ڵی به‌ به‌زه‌یی بوو وه‌ زۆریشی خۆشده‌ویست به‌لام که‌م ده‌رامەت بوو ئە‌بو تالیب پاره و پولیکی ئە‌وتوی نه‌بو، پێغه‌مبەریش (ﷺ) هەر له‌و مندالیه‌یدا پیاویکی به‌ عیزه‌ت بوو حەزی لێبوو به‌ره‌می ده‌ستی خۆی بخوا شه‌رمه‌زاری که‌س نه‌بێ له‌به‌ر ئە‌وه چوو بۆ بازاره‌کان ده‌ستی کرد به ئیش و کار، لێی ده‌پرسن ئە‌ی پێغه‌مبەری الله (ﷺ) تۆ چ ئیش و کاریکت ده‌کرد ده‌فەرموی «**مَا بَعَثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا رَعَى الْغَنَمَ**» هیچ پێغه‌مبەریک نیه (عليهم الصلاة والسلام) ئیلا شوانایه‌تی مه‌ری کردوه گوتیان تۆش ئە‌ی پێغه‌مبەر (ﷺ) چ ئیشیکت ده‌کرد؟ فەرموی منیش سویند به‌ الله «**وَأَنَا رَعَيْتُهَا لِأَهْلِ مَكَّةَ بِالْقَرَارِيطِ**»^[۱] ده‌لێ منیش شوینیک که ناوی قەراریطه‌ می‌گه‌له مه‌ری مه‌که‌یه‌کان شوانایه‌تیم ده‌کرد و له‌وی ده‌م له‌وه‌راند.

[۱] ابن عدي، الكامل في الضعفاء (۲۱۶/۶)، يعرف بعمر بن يحيى بن سعيد، أخرجه البخاري (۲۲۶۲) باختلاف يسير.

پیغه‌مبەر (ﷺ) هیواش هیواش نه‌ش و نمایکرد ئەو بی باوک و دایکه له‌وپه‌ری ئەخلاق و ره‌وشتدا ناسرا به راستگۆ هەر له مندالیه‌وه ناسرا به ئەمین، له‌بەر ئەوه بوو خه‌دیجه خانی کچی خوه‌یلید که تاجیره‌یه کی یه کجار گه‌وره بوو له شاری مه‌ککه شو‌ره ژن بوو ئافره‌تییک بوو به په‌نجه ئاماژه‌ی بۆ ده‌کرا له ئەخلاق و ره‌وشت وه له جوانی و ر‌یک و پ‌یکی له پاره هه‌بون و ده‌وله‌مه‌ندی چه‌ندین پیاوی به‌توانای ناوداری ئەو سه‌رده‌م چونه داخوازی به‌لام شوی نه‌کرده‌وه له‌پاش ئەوه‌ی دوجار شوی کردبوو به‌لام هەر خه‌دیجه ناردی به‌دوای پیغه‌مبەر (ﷺ) گوتی له‌تۆ بازرگان‌یکی ئەمین و راستگۆتر نادۆزمه‌وه ئەوه‌نده پاره و پوله‌م هه‌یه له‌گه‌ڵ مه‌یسه‌ره‌ی یه‌ک له خزمه‌تکاره‌کانم پ‌یویسته بچ‌يته شام و بازرگان‌یم بۆ بکه‌ی، پیغه‌مبەریش چوو هاته‌وه (ﷺ) خ‌یر و به‌ره‌که‌تیکی زۆری له‌گه‌ڵ خۆی ه‌یناوه پاره‌یه‌کی زۆری بۆ خه‌دیجه ه‌یناوه و د‌لی داوه خه‌دیجه ل‌یی وه‌رگرت و قبول‌ی بوو، هه‌رکه له مه‌یسه‌ره‌شی پرس‌ی چ‌یت ب‌ینی له‌و پ‌یاوه له‌ر‌یگادا؟ گوتی وه‌لاهی ئەخلاق و ره‌وشته‌که‌ی زۆر به‌رزبوو وه زۆریش جوان هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد ئەمین بوو راستگۆش بوو ئامانه‌ته‌که‌ی زۆر به‌ساغ‌ی گه‌یانه‌ ج‌یگای خۆی، له‌بەر ئەوه خه‌دیجه ئاره‌زوی جولا به‌لای ئەوه‌دا باشت‌رین پ‌یاو ئەو پ‌یاوه‌یه با له‌خۆیش‌ی بچو‌کت‌ر‌بی با بی باوک و دایک‌یش بی با که‌م ده‌رامه‌ت‌یش بی شوی پ‌ییکا له‌ج‌یات‌ی پیغه‌مبەر بچ‌يته داخوازی (ﷺ) خه‌دیجه بانگی نه‌ف‌یسه‌ی کرد که ده‌سته خوشکی بوو ئافره‌تیکی قسه‌زان بوو فهرموی وه‌لاهی به‌د‌ل‌مدا هاته‌وه نه‌ف‌یسه ئە‌گه‌ر بچی له‌لایه‌ک به‌موحه‌مه‌د ب‌ل‌یی (ﷺ) ب‌ل‌ی ئەو خه‌دیجه خه‌ل‌ک زۆر هاته‌وه‌ته داخوازی و ره‌تی کردونه‌ته‌وه پ‌یاوی زۆر مه‌عقول و دیار به‌لام هه‌ز ده‌کا موحه‌مه‌د ب‌يته داخوازی و ل‌یی قبول بکات ئەو‌یش شوی پ‌یده‌کا، ئەوه‌بوو پیغه‌مبەر (ﷺ) ر‌ازی‌وو به‌قسه‌ی نه‌ف‌یسه چوو هه‌وال‌یدا به‌مامه‌کان‌ی، مامه‌کان‌یش زۆر د‌لیان خۆش‌بوو له‌گه‌ل‌ی چون بۆ داخوازی خه‌دیجه بۆ پیغه‌مبەر (ﷺ) به‌لام پیغه‌مبەر نه‌باوکی و نه‌دایکی له داخوازیه‌که‌ی نه‌بوو ئەوه هەر بۆ ئەوه‌یه که ب‌سه‌لم‌ی‌ن‌ری ئە‌گه‌ر پ‌یاو که‌خۆی پ‌یاو‌بی ر‌یگای

الله بگریته بهر و پشتیوانی الله به دهست بێنی که سی تری له دنیا هه ندیک جار پێویست نیه و له وپه ری بهرزی بهرز ده بێته وه، به لێ پێغه مبه ر چوو (ﷺ) له مامی خه دیجه خه دیجه یان داخوازی کرد و ئه ویش پێی به خشین و خه دیجه ی ماره کرد و دایکه خه دیجه - رضی الله عنها- بوه یه که م خیزانی پێغه مبه ر (ﷺ) وه بوه ئه و ئافره ته ی که وا پشتیوانی پێغه مبه ر بوو (ﷺ) بوه یه که م دایکی ئیمانداران -رضی الله عنها-.

دایکه خه دیجه ئه و ئافره ته بهرز و به ریزه بوو که جارێکیان جوهرائیل هات فەرموی ئه ی موحه مه د (ﷺ) له الله وه هاتوم و راید ه که یه نم برۆ ئه گه ر چویه وه مال به خه دیجه بلێ خوای رب العالمین سه لامی هه یه بۆ خه دیجه، خه دیجه ئه و ئافره ته بهرز و به ریزه یه که دایکه عایشه ده فەرموی جارێکیان موحه مه د (ﷺ) هه ر ده یگوت خه دیجه خه دیجه یان دهسته خوشکی خه دیجه ها ئه وه ببه ن دیارییه بۆ دهسته خوشکی خه دیجه خه دیجه خوشی ده و یست ئه وه یان خوشکی خه دیجه یه هاتوه و ریزی لیبگرن، ده لێ منیش غیره ی ئافره تایه تیم هه ستا گوتم ئه وه چیه ئه ی پێغه مبه ری الله (ﷺ) هه ر ده لێی خه دیجه خه دیجه الله بۆی قه ره بوو کردیته وه له جیی ئه و پیره ژنه به ئافره تیکی گه نج و لاو و ناسک، ده لێ پێغه مبه ر فەرموی (ﷺ) عایشه تو چیت ده وی که سیک ئه گه ر خوای رب العالمین رزق و نسیبی وا کردبێ خوشه ویستیه که ی له دلی پێغه مبه ری الله (ﷺ) دانابی، فەرموی که س قه ره بوی خه دیجه م بۆ ناکاته وه له و کاته ی دهستم کرد به بانگه وازی ده هاتمه وه مال وه خه دیجه خاتون دلی ده دامه وه ئه و کاته ی که سم نه بو پشتگیری کارم بێ و ئیمانم پێ بێنی بۆ یه که مجارم بوو هاتمه وه خه دیجه ده سته جی شاهیدومان ی هیئا و ئیمانی پیم هیئا، خه دیجه منداله کانی بۆ به خێو ده کردم، خه دیجه دلی خوش ده کردم، خه دیجه پشتگیری کاری ده کردم، کێ هه یه و کێ هه یه... عایشه ده فەرموی دلم وای لیها ت خوایه یا ره بی هه ر بیده نگ بێ پێغه مبه ر (ﷺ) بریا برینه که ی دلیم نه کولاند بایه وه.

پێغه‌مبەر (ﷺ) له‌و ته‌مه‌نه‌ی نه‌ش و نما کردنی بوو که به‌ راستگۆ ناسرابوو خه‌دیجه‌ش زۆر دلی خۆشده‌کرد و له‌گه‌ڵیدا بوو، هه‌موو منداله‌کانی پێغه‌مبەر (ﷺ) ته‌نها ئیبراهیم نه‌بی له‌ خه‌دیجه‌ په‌یدابون وه‌کو ئاماژه‌مان بۆ کرد له‌ سه‌ره‌تا و رابردودا، ئینجا خه‌دیجه‌ پشتگیری کاریکی ته‌واوی پێغه‌مبەر بوو (ﷺ) که ئه‌و ماله‌ ناوبانگی زۆریان ده‌رکرد مالی پێغه‌مبەر (ﷺ) له‌ناو قوره‌یشیه‌کان، له‌ سولح و مه‌سله‌حه‌ته‌کان وای لیهات پێغه‌مبەر به‌شداری پێده‌کرا (ﷺ)، ئه‌وه‌بوو کاتییک که‌وا (کعبه‌ الله) تێکیاندا و ویستیان بنیادی بنینه‌وه که بنیادیان نایه‌وه له‌سه‌ر هه‌ندییک له‌ ریوایه‌ته‌کان ده‌لێن که‌عه به‌ ئه‌و حیجره‌ی ئیسماعیل که ئیستا له‌ پشتیه‌تی نیوه دیواریکی هه‌یه و به‌ بازنه‌یی سوڤاوه‌ته‌وه که به‌ناو که‌عه حیسابه‌ ئه‌وه‌ی ته‌واف بکا نابێ به‌ناو ئه‌ویدا بچێ و ده‌بی به‌ ئه‌ودیوی تردا بچێ ده‌لێن ئه‌وه بناغه‌که‌ی ئیبراهیم پێغه‌مبەر بوو (ﷺ) که‌عه به‌ ئه‌وه‌نده گه‌وره بوه به‌لام قوره‌یشیه‌کان چونکه ده‌سه‌لاتی مادی و پاره و پولیان که‌م بوو که بنیادیان نایه‌وه ئاوا به‌ بچوکی وه‌کو شیوه و شکله‌که‌ی ئیستا بنیادیان نایه‌وه و ئه‌و حیجره‌ی ئیسماعیلیان لێ جیاکرده‌وه و ئه‌وه‌نده مه‌تره‌یان له‌ که‌عه ده‌ره‌ینا ئینجا له‌ سه‌رده‌می عه‌بدوڵای کوری زوبه‌یریش که ده‌بیته خه‌لیفه‌ی موسڵمانان له‌ مه‌ککه له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌وا ئیمامی عه‌لی نامیڤ و وه‌فات ده‌کات وه‌حه‌سه‌نیش نامیڤ ئینجا عه‌بدوڵای کوری زوبه‌یر جاریکی تر که‌عه‌ی له‌سه‌ر حیجره‌ی ئیسماعیله‌وه به‌پان و پۆری بنیاد نایه‌وه به‌لام هه‌جایی کوری ئه‌بو یوسفی سه‌قه‌فی کاتییک که‌وا عه‌بدوڵای کوری زوبه‌یری شه‌هید کرد و کوشتی که کوری ئه‌سمائی کچی ئیمامی ئه‌بو به‌کریش بوو کاتییک که‌وا له‌وی دوباره که‌عه‌یان له‌سه‌ر ئه‌مری خه‌لیفه‌ی موسڵمانان تێک دایه‌وه و وه‌کو وینه‌ی ئیستا ئاوا بنیادیان نایه‌وه که قوره‌یشیه‌کان کردبویان.

جا ئه و که عبه یه که بنیادیان نایه وه قورپه یه کان گه یشتنه (حجر الأسود) که داینبینه وه و جیگیری بکه ن له شوینی خوی له بهر ئه وه ی له لای قورپه یه کان (حجر الأسود) و که عبه پله و پایه ی هه بوو دلیان پیوه بوو هه ریه ک له تیره کانی قورپه یه گوتی من دایده نیمه وه کیشه و ئاژاوه له نیوانیان دروستبوو، ئه وه بوو یه کیکیشیان گوتی پیم باشه که سیک بکه نه که م له نیوان خوتاندا، گوتیان کی بی ئه و که مه؟ گوتیان کی له لای ئه و لایه وه هات لیان به دیار که وت ئه مړۆ با ئه و که م بی، له ناکاو سه ریان هه لبری و بینیان محمد المصطفی (ﷺ) هات و بوه که م له نیوانیان و پیی رازی بون هه موو گوتیان ئه وه (الصادق الأمين) رازینه به هه ر حوکه میکی ئه و موحه مه ده بیدا با گه نج بی و له ئیمه و له زۆربه مان بچو کتر بی، جا پیغه مبه ریش (ﷺ) حیکمه تی خوی به کاره ینا و ئه و کاته فهرموی عابایه ک بینن به رده که ی له ناوه راستی عاباکه ی دانا و فهرموی هه ریه کیکی سه رکرده ی تیره کانی قورپه یه که که زی لییه (الحجر الأسود) دابنی با بی لچکیکی عابایه که ی بگری به رزی بکاته وه به ره و (کعبه الله) جا هه رکه به رزیان کرده وه هه مویان پله و پایه ی ئه وه یان پی به خشرا که (الحجر الأسود) یان له شوینی خوی دانا وه ته وه، و به دهستی پر خیر و به ره که تی خوی (الحجر الأسود) ی هه لگرت پیغه مبه ر (ﷺ) له و شوینه ی دانا یه وه که ئیستا لیی دانراوه و ئینجا خه لکه که ئاژاوه و کیشه که یان له نیواندا نه ما.

که پیغه مبه ر ئه وه ابوو (ﷺ) ئینجا دهستی به وه کرد فه می ئه وه ی کرد پیغه مبه ر (ﷺ) که وا الله تعالی پاراستی پیش پیغه مبه رایه تیش هه ندیک هه له و که م و کورتی هه یه له ناو قورپه یه کان نابی ئه نجام بدری، بو نمونه له فهرموده ی سه حیح هاتوه پیغه مبه ر (ﷺ) له ژیانیدا نه گوشتی ئه و ئاژه لانه ی خواردبوو که وا له سه ر نوسوب کافر و موشریک و بت په رسته کان سه ریان ده بری نه خوشی قهت له سه ر نوسوب که یوان و ئاژه لی سه ر بریوه، قهت له ژیانیدا کړنوشی نه بردوه و سوجه دی نه بردوه بو هیچ بت و سه نه میک وه پیغه مبه ر

(ﷺ) له خراپه‌کانی سهرده‌می نه‌فامیه‌ت پارێزراو بوو خوای رب العالمین پاراستبوی وه ئه‌و ژیریه‌شی دابویه که فه‌می ده‌کرد چ راسته و چ هه‌له‌یه.

له‌به‌ر ئه‌وه سهره‌تای پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌خه‌و بینینی راست و دروست وه‌حیه‌که‌ی ده‌ستی پیکرد.

پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و له‌چ میژویه‌ک بوو به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

پای په‌سه‌ند و راجیح له‌حه‌قده‌ی په‌مه‌زانی سالی چل و یه‌که‌می له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیشتا چل و یه‌ک نه‌بو بوو به‌ته‌واوه‌تی له‌چلش تیپه‌ری کردبوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ریک ده‌کاته‌به‌رامبه‌ر شه‌شی هه‌شت واته‌مانگی ئابی سالی (٦١٠) زاینی وه‌کو‌أبو الحسن الندوی و وه‌هه‌ندیکی تر له‌زانایانی میژونوس لیکیان داوه‌ته‌وه و ئاویان هیناوه‌ته‌وه.

دایکه‌عائیشه‌بۆمان ده‌گیریته‌وه -رضی الله عنها- ده‌فهرمویت: «أَوَّلُ مَا بُدِيَ بِهٖ رَسُوْلُ اللهِ (ﷺ) مِنَ الْوَحْيِ الرَّؤْيَا الصَّادِقَةُ فِي النَّوْمِ» یه‌که‌مین جار وه‌حی و نیگا بوو پیغه‌مبه‌ر هات (ﷺ) که‌ده‌ستی پیکرد به‌خه‌ون بینین بوو (که‌هه‌ندیکی له‌زانایان ده‌فهرمون شه‌ش مانگی خایاند ئه‌و خه‌ون بینانه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌خه‌ونی پیغه‌مبه‌ران به‌هی پیغه‌مبه‌ری ئیمه‌شه‌وه (ﷺ) وه‌حی بوه‌پیی گوتراوه (الرؤیا الصالحة) یان (الرؤیا الصادقة) واته‌خه‌ونی باش یان خه‌ونی راست) «فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ» پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دایکه‌عائیشه‌ده‌فهرموئ هیچ خه‌ونیکی نه‌ده‌بینی له‌وماوه‌ئییلا وه‌کو‌روناکی به‌ره‌به‌یان روناکی ده‌دایه و سه‌دا سه‌د ده‌هاته‌جی و له‌جی بوو راست بوو «ثُمَّ حُبَّ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ» پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوايه‌دلی خوشبوو به‌وه‌ی بچی که‌نارگیربی و بجیته‌شوینه‌چۆل و بیابانه‌کان و وه‌یه‌ک له‌شاخه‌کانی دیاریکرد له‌غاری حیراء له‌ویوه‌په‌رستشی خوای رب

العالمین بکا «فَكَانَ يَخْلُو بِغَارِ حِرَاءٍ يَتَحَنَّتْ فِيهِ» له ویډا ده‌چوو له غاری حیراء ته‌شکه‌وتی حیراء عبادت و په‌رستشی ته‌نجام ده‌دا و مال و منډال و ئاوه‌دانی به‌جی ده‌هیشت.

له پاشان ده‌فهرموئ چه‌ندین شه‌و وای ده‌کرد ئینجا ده‌هاته‌وه له‌لای دایکه خه‌دیجه -رضی الله عنها- دوباره خوی ئاماده ده‌کرده‌وه زاد و زه‌خیره‌ی ده‌برده‌وه جاریکی تر ده‌چوه‌وه چه‌ندین شه‌وی تر ئاوا به‌رده‌وام ده‌بوو له عبادت و په‌رستشه‌که‌ی.

له پاشان ر‌وژیک له ر‌وژه‌کان که حه‌قده‌ی ر‌ه‌مه‌زان بوه له‌سه‌ر ب‌و‌چونی په‌سه‌ندی می‌ژونوسان له سالی چل به‌ره‌و چل و یه‌که‌می له دایک‌بونی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌مجاره‌یان که‌سیک د‌یته لای پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) که جو‌برائیل، جو‌برائیل دی و پی‌غه‌مبه‌ر ده‌گیر‌یته‌وه (ﷺ) ده‌فهرموئ دایکه عائیشه له‌و ر‌یوایه‌ته هی‌ناویه‌تیه‌وه که‌وا ده‌ل‌ی که‌سیک هات منی توند له باوه‌ش گرت و گوشیمی ئینجا فهرموئ «اقْرَأْ» ده‌ل‌ی گوتی بخوینه، ده‌ل‌ی منیش گوتم «مَا أَنَا بِقَارِيٍّ» من خوینده‌واریم نیه هه‌تا بخوینم «قَالَ: فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّى، بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي» جاری دوهم منی له باوه‌ش گرته‌وه و منی گوشی دوباره پی‌ی گوتم بخوینه هه‌رکه به‌ریدام گوتی بخوینه، ده‌ل‌ی منیش دوباره پی‌م گوت «مَا أَنَا بِقَارِيٍّ» من خوینده‌واریم نیه «فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ، حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي» دوباره زور به توندی منی گوشی و به‌ریدام و ئینجا گوتی بخوینه ده‌ل‌ی جاری سی‌یه‌میش گوتم خوینده‌واریم نیه، ده‌ل‌ی ته‌مجاره فهرموئ منی گرت و له باوه‌ش به توندی و به‌ریدام فهرموئ: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ * أقرأ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ [العلق: ۱-۵] یه‌که‌مین ئایه‌ته‌کانی قورئان که دابه‌زی به‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری پی‌شه‌وا (ﷺ) سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌کانی سو‌ره‌تی العلق تا ئایه‌تی پی‌نجه‌م به‌سه‌ری دابه‌زی.

پیغه مبه‌ر ده‌فهرموئ (ﷺ) دایکه عایشه لیی ده‌گیږیته‌وه که بۆ ئه‌وانی گێږاوه‌ته‌وه ده‌فهرموئ من سام گرتوو بوم له‌ شوینی خۆم یه‌ کسه‌ر هاتمه‌وه و گه‌رامه‌وه لای دایکه خه‌دیجه هیچم پئی نه‌ گوترا ته‌نها گوتم «زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي» جیگا که‌م بۆ ږابخه‌ن و پیمدا بده‌ن و با توژی‌ک پشوو بده‌م، ده‌لئ دایکه خه‌دیجه وای له‌ گه‌ل کردم ده‌لئ هه‌رکه ترسه‌ که‌م له‌سه‌ر نه‌ما ږوم کرده خه‌دیجه گوتم «لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي» وه‌لاهی له‌ خۆم ده‌ترسیم شتی‌کم به‌سه‌ربئی واته‌ یان عه‌قلم له‌ ده‌ست بده‌م و یان شتی‌کم به‌سه‌ر بی‌ت که‌وا شته‌ که‌ ناخۆش بئی، ده‌لئ دایکه خه‌دیجه‌ش فهرموئ «فَوَاللَّهِ لَا يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا» نه‌خیر مه‌ترسه له‌وه ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) خوای رب العالمین قه‌ت شتی وا توشی تو ناکا تو زه‌بون بکات و ناخۆشی وات به‌سه‌ربئی له‌به‌رچی؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فهرموئ «إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ» تو سیله‌ی ږه‌حم به‌جئ ده‌گه‌یه‌نی زۆر به‌ جوانی ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ)، جا سیله‌ی ږه‌حم خه‌لکی‌ک وا تی‌گه‌یشتوه به‌س سه‌ردانی‌کردنه نه‌خیر سیله‌ی ږه‌حم پیناسه‌ که‌ی له‌ دیدگای شه‌ریعه‌تی ئیسلامدا زانایان ده‌فهرمون ته‌نها له‌ هاتوچۆ‌کردن زیاتره‌ واته‌ ئه‌ گه‌ر هه‌ژاربئی ئه‌و که‌سه‌ی سیله‌ی ږه‌حمی له‌ گه‌ل ده‌ که‌ی تو هه‌بون بی ده‌بئی پئی به‌خشی و پئی بده‌ی ئه‌ گه‌ر غه‌مناک بئی و تو نه‌ت بئی ده‌بئی غه‌می ږه‌وینیته‌وه ئاوا سیله‌ی ږه‌حمی ته‌واوه، واته‌ تو ده‌چی له‌ گه‌ل خزمه‌ نزیکه‌ کانت ئه‌وانه‌ی سیله‌ی ږه‌حمت له‌ گه‌ل هه‌نه‌ ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) هه‌تبئی یارمه‌تیان ده‌ده‌ی و سه‌ردانیان ده‌ که‌ی و غه‌میان ده‌ږه‌وینیته‌وه، له‌ پاشان فهرموئ دایکه خه‌دیجه -رضي الله عنها- «وَتَحْمِلُ الْكَلَّ» وه‌ تو که‌سی‌کی په‌که‌وته و یان فه‌قیر و هه‌ژاربئی تو باره‌ که‌ی هه‌لده‌گری باری چه‌ندیش قورسیش بئی له‌ گه‌لی «وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ» وه‌ که‌سی نه‌بوو له‌ هه‌ر بواری‌ک نه‌بوبئی تو هه‌ولئ ئه‌وه ده‌ده‌ی شتی بۆ به‌ به‌ره‌م بی‌نی و پئی به‌خشی «وَتَقْرِي الضَّيْفَ» واته‌ ږیزی میوانانیش ده‌گری «وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ» ئه‌ گه‌ر هانات بی‌ننه‌ به‌ر که‌سی‌ک شتی‌کی لی قه‌ومابئی حه‌ق و ږه‌وابئی تو له‌ گه‌لیدا ده‌بی و ده‌چی پشتگیری کاری ده‌بی.

تۆ له ناو خه لکه که ده عوه ت ده کرد «لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا حِينَ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ» خۆزگه ئه و کاته زیندوبام که خزم و کهس و گه له که ت شار به دهرت ده که ن ئه ی موحه مه د (ﷺ)، پیغه مبه ر زۆر جیگای سه ر سوپرمان بوو له لای ئه و خزم و که سانه ئه وه نده ریژی لی ده نی ن چۆن ده ری ده که ن به ته عه جوب و سه رسوپرمانیه وه پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) «أَوْ مُخْرِجِي هُمْ» فهرموی ئایه ئه و خزم و که سانه ی من من به دهر ده نی ن له شارد ا و ولات به دهرم ده که ن؟ وه ره قه ش فهرموی «قَالَ وَرَقَّةٌ: نَعَمْ» به لئ به لئ دلنیا به چونکه «لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي» هیچ که سی ک نه بوه له پیغه مبه ران له پیاوچا کانی پیش تۆ (عليهم الصلاة والسلام) ئه گه ر ئه و په یامه ی هینابی راسته ریگا به گه له که ی خوی پیشان بدا الله یان پی بناسینی ئیلا دوژمنکاری کراوه له لایه ن گه ل و نه ته وه که ی خوی «وَإِنْ يُدْرِكُنِي يَوْمُكَ أَنْصُرَكَ نَصْرًا مُّؤَزَّرًا» سویند به الله ئه گه ر ئه و رۆژه م لی دابی و من مابم له ته مه ندا من سه رت ده خه م به پشتگیری کردنیکی ته و او و به هیز «ثُمَّ لَمْ يَنْشَبْ وَرَقَّةٌ أَنْ تُوفِيَّ وَفَتَرَ الْوَحْيِ»^[۱] دایکه عایشه ده فهرموی پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموی وه ره قه ئه وه نده ی نه برد و وه فاتی کرد و گه رایه وه لای خوی رب العالمین وه وه حیش ماوه یه کی پیچوو نه هات بو پیغه مبه ر (ﷺ).

رهنگه پرسیا ری ئه وه بکری ت وه ره قه ی کوری نه وفه ل به موسلمان ی مرد به هه شتی ه یان دۆزه خیه؟ بوچونی په سه ند و راجیح چه ندین به لگه ی حه دیسمان له ده سته پیغه مبه ر ده فهرموی (ﷺ) من وه ره قه م دیت له یه ک له به هه شته کان، له ریوایه تیکی تر ده فهرموی دوو به هه شتی هه بون و پیی درابون، له ریواتیکیش ده فهرموی به جل و به رگی سپیم بینی ئه گه ر بو ناو ئاگر با جل و به رگی سپی له به ر نه ده کرا له رۆژیی دوایدا واته ئه وه که لکی هه بو بو وه ره قه ی کوری نه وفه ل وه ره قه ی کوری نه وفه ل به هه شتی ه و چونکه له و کاته وه

[۱] صحيح البخاري (۳) (۲۲۳۸) (۳۳۹۲)، صحيح مسلم (۱۶۰) (۱۶۱)، سنن الترمذي (۳۳۲۵) (۳۶۳۲).

به دلی خوئی ئەوهندهی له توانایدا هه‌بو ئیمانی هیناوه به پیغه‌مبەر (ﷺ) وه‌عدی ئەوه‌شیدا ئە‌گەر بمابا سه‌ریشی به‌خستبا و له‌گه‌لێشیدا با.

له‌ پاشان ماوه‌یه‌ک وه‌حی دواکه‌وت، چه‌ند ئە‌و وه‌حیه‌ دواکه‌وت؟ ئیختیلاف و جیاوازی زانایانی له‌سه‌ره‌ به‌لام بۆچونی راجیح و په‌سه‌ند هه‌ر ئە‌وه‌ش ده‌چێته‌ عه‌قلی سه‌لیم ماوه‌یه‌کی زۆر نه‌بوه‌ هه‌ندیک ریاویه‌ت ده‌لێن سی‌ سأل بوه‌ نا ئە‌وه‌یان زۆره‌، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی له‌ ریاویه‌تی سه‌حیحی بوخاریدا هاتوه‌ ده‌فه‌رموی که وه‌حی نه‌ده‌هات بۆ پیغه‌مبەر (ﷺ) ماوه‌ی که‌وته‌ نیوان ئە‌وه‌نده‌ هه‌ز و ئاره‌زوی کرد پیغه‌مبەر (ﷺ) حیکمه‌ته‌ که ئە‌وه‌بوه‌ هه‌تا پیغه‌مبەر ته‌واو بێته‌وه‌ سه‌ر خوئی ترسه‌کانی نه‌می‌نێ هه‌ز و ئاره‌زو و خوشی بۆ ئە‌وه‌ بکا جارێکی تر ئە‌و وه‌حیه‌ بۆی بێته‌وه‌، هه‌رکه‌ وای لێهات ئینجا ماوه‌یه‌ک الله دوايخست -جل شنه‌- به‌ حیکمه‌تی خوئی.

به‌لێ فه‌تره‌ی وه‌حی بۆچونی دروستی زانایان له‌ سی‌ مانگ تیپه‌ری نه‌کردوه‌ نه‌ک بوبیته‌ ئە‌وه‌نده‌ ساله‌ و ئە‌وه‌نده‌ ماوه‌ زۆره‌، ئینجا که پیغه‌مبەر هاته‌وه‌ سه‌ر خوئی (ﷺ) جارێکی تر وه‌حی ده‌ستی پێکرد.

قوناغه‌کانی بانگه‌وازی

که پیغه‌مبەر وه‌حی بۆ هات و بوه‌ پیغه‌مبه‌ری الله یه‌کلا بۆوه‌ پیغه‌مبەر (ﷺ) که پیغه‌مبه‌ری الله‌یه‌، ئه‌رکی ئە‌وه‌ی که‌وته‌ سه‌ر یه‌که‌مین جار که جارێکی تر دوباره‌ له‌ دواي ئە‌شکه‌وتی (حیراء) وه‌حی بۆ هات له‌ دواي ئە‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی پێچوبوو پیغه‌مبەر ده‌فه‌رموی (ﷺ) رۆژیکیان ده‌رۆیشتم له‌ کۆلانی‌ک له‌ کۆلانه‌کانی مه‌که‌که‌ بینیم کورسیه‌ک له‌ نیوان زه‌وی و ئاسمانه‌وه‌یه‌ فریشته‌یه‌کی له‌سه‌ره‌ بینیم ئە‌و فریشته‌ و که‌سه‌ بوو که له‌ غاری (حیراء) هاتبوه‌ لای من، ده‌لێ سویند به‌ الله بینیم نیوانی ئاسمان و زه‌وی داگرتبوو، شه‌ش سه‌د بالی هه‌بوو ئە‌وه‌یان جوهرائیل بوو (عليه السلام) له‌سه‌ر وینه‌ و

دیمه‌نی خۆی ئەمجاره هاته خزمه‌ت پێغه‌مبەر و (ﷺ) خۆی پێ نیشاندا، جوهرائیل له عه‌قیده‌ی ئەهلی سونه و جه‌ماعه گه‌وره‌ی هه‌موو فریشته‌کانه چهند ئه‌رکیکی پێ سپێرداوه یه‌ک له ئه‌رکه‌کان هه‌ینانی وه‌حی له‌لای خوای رب العالمین بۆ پێغه‌مبهران (عليهم الصلاة والسلام) چونکه ئه‌مینى ئاسمانه‌کان و زه‌وی بوه، وه له پاشان ئه‌رکی عه‌زابدانى ئومه‌ته‌کان که خوای رب العالمین و یستبیتى هه‌ر ئومه‌تیک عه‌زاب بدا جوهرائیل سه‌رپه‌رشتیاری مه‌لائیکه‌ته‌کانی عه‌زاب بوه، له یه‌ک له رێوایه‌ته‌کان هاتوه ده‌لێ قه‌ومی لوت کاتى الله بریاریدا سه‌راونوقمیان بکا و نغوړیان بکا له ژیر زه‌وی جوهرائیل هات به یه‌ک لا باڵ شه‌ش سه‌د باڵی هه‌یه به یه‌ک لا باڵ ئه‌وه هیز و قوه‌تی مه‌لائیکه‌ته‌کانه ده‌فه‌رموێ له خاکی قه‌ومی لوتی گیر کرد هه‌ر هه‌موو له‌بن زه‌وی ده‌ره‌ینان خه‌لکه‌که‌ش هه‌موو له‌سه‌ربوو به‌و یه‌کلا باڵه ئه‌وانه‌ی گه‌یانده‌ بن ئاسمانی دنیا ئینجا له‌وێ سه‌راو نوخیان کردنه‌وه ئه‌و قوورته‌ی هه‌بوو ئه‌و خاکی که هه‌لکه‌ندرابوو به‌ لا‌باڵه‌ که‌ی جوهرائیل به سه‌راو نخونی خه‌لکه‌که‌ که‌وتنه‌وه ناوی، کى هه‌یه قودره‌ت و توانای هه‌بی به‌رامبه‌ر؟ ئه‌وه یه‌کیکه له جوندی و سه‌ربازه‌کانی الله جوهرائیل به‌رامبه‌ر به‌ الله و سه‌ربازه‌کانی الله بوه‌ستى، جوهرائیل ئه‌رکی ئه‌وه‌شی پێ سپێردرابوو ئه‌گه‌ر له‌شکری کافره‌کان هه‌رشیان بکردبا سه‌ر موسلمانه‌کان جوهرائیل ده‌بوه سه‌ر له‌شکری فریشته‌کان ده‌هات ده‌جنگه‌ له‌گه‌ڵ کافره‌کان وه‌کو له‌ جه‌نگی به‌در ئه‌وه‌ رویدا وه‌کو له‌ جه‌نگه‌کانی تریش هه‌بوو و رویداوه خوای رب العالمین جوهرائیل و له‌گه‌ڵ چهند فریشته‌یه‌کی ناردوه هه‌ر جاره و به‌ ژماره‌یه‌ک هاتوه و شه‌ر و جه‌نگی کردوه له‌گه‌ڵ کافره‌کان شان به‌شانی پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ).

پێغه‌مبەر (ﷺ) ئەمجاره وه‌حی بۆ هات ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثِرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ * وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾ [المدرثر: ١-٧] له‌و حاله‌ته‌بوو که چوه‌وه ماله‌وه ئەمجاره‌ فهرمو‌ی (دثرونی، دثرونی) که جوهرائیلی بینه‌وه تو‌زیک دوباره‌ سام و هه‌یه‌تی لی نیشته‌ گوتی دوباره‌ دامپۆشنه‌وه دامپۆشنه‌وه

خوای رب العالمین ئایه ته کانی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدَّثَرُ﴾ ی نارد واته ئه ی ئه و که سه ی خۆت پیچاوه ته وه و داپۆشیوه کاتی خۆ پیچانه وه نه ما ههسته وه و رابکه: ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ الله ئه مرت پیده کا هه لسه وه دهستبه که به بانگه وازی خه لکی بترسینه له عه زابی خوای رب العالمین له ئاگری دۆزه خ و جه هه نه م میژونوسان ده فهرمون له و له حزه و چرکه وه پیغه مبه ر (ﷺ) ئیسراحه تی نه ما که وته به ر فهرمانی خوای رب العالمین سه د له سه د فهرمانه که ی جیبه جی کرد دهستی کرد به دهعه و بانگه وازی.

چوار قۆناغی هه بوه دهعه و بانگه وازی پیغه مبه ر (ﷺ):

یه که میان (الدعوة السریة) به نهیئ پیغه مبه ر (ﷺ) دهستیکرد به بانگه وازی سی سالی خایاند.

وه دهعه ی جه هری و ئیعلانی کرد و به راشکاوانه خه لکی بانگ ده کرد به ره و ئیسلام، قۆماغی دوهم بوو له پاش ئه و سی ساله ئا ئه وه به بی ئه وه ی شه ر و کوشتار و روه روبونه وه بکا له گه ل کافر و موشریکه کان له کوشتن و برین به لام ته نها له قسه و حوجه و به لگه هیئانه وه خه ریک بوو به به لگه کان، ئه وه شیان له پاش ئه و سی ساله بانگه وازی نهیئ دهستی پیکرد هه تا پیغه مبه ر (ﷺ) کوچ و هیجره تی کرد بو شاری یه سرب که بوه ته مه دینه ی پیغه مبه ر (ﷺ).

وه قۆناغی سییه مله مه دینه دهستی پیکرد دهعه و بانگه وازی به ئاشکرا له گه ل به رگریکردن به شه ر و چه ک له دهعه و بانگه وازییه که ی و له خۆیان و موسلمانان ئه وه ش سه ره تای ئیعلانکردنی جه نگ و جهاد و قیتال بوو که الله مۆله تی به پیغه مبه ردا (ﷺ) ئه و قۆناغه ش هه تا سولحی حوده ییبه ی خایاند.

به لام له پاش سولحی حوده ییبه قۆناغی چواره م هات هی دهعه و بانگه وازی ئاشکرای پیغه مبه ر (ﷺ) هه تا وه فاتی کرد تا ئیستاش زانایانی ئه هلی سونه و جه ماعه ده فهرمون

هەر ئه‌و قۆناغه‌ی ماوه‌یه‌وه‌ی بۆ ئێمه‌ ده‌بی به‌رده‌وام بین له‌سه‌ری، ئه‌ویش ده‌عوه‌ و بانگه‌وازی به‌ ئاشکرایه‌ی وه‌ له‌ گه‌ڵ جه‌نگ و جیهاد و کۆشتار له‌ گه‌ڵ ئه‌و که‌سانه‌ی کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ دروستده‌که‌ن له‌سه‌ر ڕێگای ده‌عوه‌ و بانگه‌وازیه‌وه‌ له‌ کافر و موشریکه‌کان تا حوکمی ئیسلام و قورئان جیگیر ده‌کری ئه‌وه‌ قۆناغی کۆتایی بوو له‌ ده‌عوه‌ و بانگه‌وازیه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ).

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و سی‌ س‌ا‌له‌ی ده‌عوه‌ی به‌ نه‌ینی کرد چۆن ده‌ستی پێکرد؟ به‌وه‌ ده‌ستی پێکرد پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هات له‌سه‌ر کێوی سه‌فا راوه‌ستا به‌لام سه‌ره‌تا با باسی ئه‌وه‌ بکه‌ین ک‌ی ئیمانی پ‌ی ه‌ینا و بوه‌ موس‌لمان؟ کۆمه‌ڵ و دوفعه‌ی یه‌ که‌م له‌ موس‌لمانان یه‌ که‌مین که‌س به‌بی ئیختیلاف و جیاوازی له‌سه‌ر ڕوی زه‌وی له‌ ژن و له‌ پیاوان له‌ کۆیله‌کان و جاریه‌کان له‌ گه‌ڵ حور و ئازاد و سه‌ربه‌سته‌کان دایکه‌ خه‌دیجه‌ بوو -رضي الله عنها- یه‌ که‌م که‌س ئه‌و خه‌لاته‌ی پ‌ی به‌خشا هه‌رکه‌ هاته‌وه‌ ماله‌وه‌ و وه‌ره‌قه‌ی کورپی نه‌وفه‌ل وایگوت یه‌ که‌سه‌ر دایکه‌ خه‌دیجه‌ یه‌ که‌م که‌س بوو فهرموی (أشهد أن لا إله إلا الله وأنت رسول الله) شاه‌یدومانی ه‌ینا ئه‌و خه‌لاته‌ گه‌وره‌ به‌و شو‌ره‌ ژنه‌ به‌رز و به‌ریزه‌ به‌خشا.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌مانه‌وی بۆتان باسی ئه‌وه‌ بکه‌ین ئایه‌ دایکه‌ خه‌دیجه‌ فه‌زل و گه‌وره‌یه‌یه‌ که‌ی چه‌ند بوه‌؟ ئیختیلاف و جیاوازی هه‌یه‌ له‌به‌ینی زانایانی ئه‌ه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئایه‌ دایکه‌ عایشه‌ یان دایکه‌ خه‌دیجه‌ به‌رز و به‌ریزتر بونه‌ پله‌دارتر بونه‌ به‌لام ئیتیفاق هه‌یه‌ به‌بی ئیختیلاف ئه‌و دوو خ‌یزانانه‌ی هاوسه‌رانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خه‌دیجه‌ و عایشه‌ -رضي الله عنهن- له‌ هه‌ر هه‌موو ئه‌وانی تر پله‌دارتر بونه‌ به‌لام له‌نیوان ئه‌و دوانه‌دا زانایان چوار بۆچونیان هه‌یه‌:

بۆچونیک ابن القیم هیناویه تیه وه ده فەرموئ زانایان هه لۆیسته یان کردوه و پراوه ستاون هیچ قسه یان لی نه کردوه گوتویانه نازانین کامه یان پله دارتره به سه ر ئه وه ی تر، ئه وانه به لگه یه کی ئه وتویان نیه.

بۆچونی دوهم ده لێن دایکه عائیشه له دایکه خه دیجه بهرز و بهرپزتر و پله دارتر بوه که ئیمامی سه فارینی فەرمویه تی و پریوایه تی کردوه له ئیمامی بول به لانی که یه کیکه له زانایانی مۆته ئه خیرینی مه زه به بی ئیمامی ئه حمه دی کوری حه نبه ل ئه ویش ده فەرموئ ابن حه مدان وای فەرموه و له وه وه گێراومه ته وه، ئه وه ش له بهر ئه وه ی ده لێن دایکه عائیشه عیلمی زیاتر بوه و بانگه وازی زیاتری کردوه.

بۆچونی سییه م ده فەرموئ دایکه خه دیجه پله دارتره له دایکه عائیشه ئه وه شیان بۆچونی (ابن قدامة المقدسی، و پیشه واه ابو بکر محمد بن داود، و وه ئیمامی السهیلی، وه حافز ابن حه جهری عه سقه لانی ش ئه وه بۆچونیه تی) ده لێن ئه وه ی خه دیجه کردی بۆ ئیسلام و ئومه تی ئیسلام و پیغه مبه ر (ﷺ) دایکه عائیشه و کهس پیی نه کراوه.

به لام بۆچونی په سه ندی کو تا که چواره میانه ئه وه بۆچونی ابن تیمیه و به باش دانانی ابن قهیمی جه وزیه یه ده فەرمون ته فسیل هیه له هه ندیک شتدا درپژێ ده که نه وه و ده فەرمون له هه ندیک شت و خالدا دایکه خه دیجه له پیش دایکه عائیشه یه (پله دارتره) له مه سه له ی پشتگیری کردنی بانگه واز پاره و مال به خشین له پیناو بانگه وازی و ده عوه و ئیسلام هه موو پاره که ی خۆی ته رخا ن کردبوو وه یه که م ئافره تی که که ئیمانی به پیغه مبه ر هیناوه (ﷺ) وه له سه رخستنی پیغه مبه ر و دلدا نه وه ی پیغه مبه ر (ﷺ) له وه ی دایکه عائیشه ناگاته دایکه خه دیجه ئه و پله دارتره، به لام له روی عیلم و زانستی و بلاو کردنه وه ی عیلم و زانستی دایکه عائیشه بهرز و بهرپزتره له بهر ئه وه ی دایکه خه دیجه له عیلم و زانستی ئه وه نده نه ژیاوه و ئه وه نده شی نه بوه که دایکه عائیشه هه ببوه چونکه دایکه عائیشه -رضی الله

عنها- له ههموو ئافرهتانی ئومهتی پیغه مبهەر (ﷺ) زانتر بوه و زانیاری زیاتری سود به خشی به ئومهتی پیغه مبهەر گه یاندوه (ﷺ).

له پاشان پیغه مبهەر (ﷺ) له پاش دایکه خه دیجه دوه مین کهس که له مندا لان ده کاته یه که مین کهس عه لی کورپی ئه بو تالیبی زاوای پیغه مبهەر (ﷺ) وه ئامۆزای که له مالی ئه وان ده ژیا پیغه مبهەر زوری خوشده و یست (ﷺ) که رای په سه ند ته مه نی ده سال بوه عه لی کورپی ئه بو تالیب ته مه نی ده سال بوه له دوا ی دایکه خه دیجه ئه و ئیمانی هی ناو بوه موسلمان، وه له دوا ی ئه و زهیدی کورپی حاریشه له کۆیله کان یه که م که سه به لام له روی ژماره ی مرو فقه کان و نه وه کانی ئاده م سییه مه که بوه ته موسلمان زهیدی کورپی حاریشه که وا یه کی ک بوو له کۆیله کانی خه دیجه به دیاری دایه پیغه مبهەر (ﷺ) زور خوشه و یست بوو له لای پیغه مبهری الله (ﷺ)، هه رکه دایک و باوکی دین و دهید و زنه وه له یه مه نه وه پیی ده لێن و هه ره ئه ی زهید من باو کتم و ئه و یتر ده لێ من مامتم دایکیشت وای سه لام هه یه که وا بگه ریته وه و بتهینه وه تو مان دۆ زیه وه، پیغه مبه ریش (ﷺ) دلی ناخوش ده بی زهیدی لێ بستینه وه ده فهرمو ی من هیچ قسه یه ک نا که م به لام با زهید بی خوی بریاره که بدا، که بانگی زهید ده که ن باوکی و مامی ده لێن ئه ی زهید ئیمه باوکت و مامتین فهرموو له گه لمان و هه ره وه و با بچینه وه، زهید ده فهرمو ی سویند به الله هیچ کهس هه ل نا بژیرم به سه ر پیغه مبهری الله (ﷺ) ئه وه ی باو کم و دای کم و مامم بۆم ده که ن ئه و به زیاده وه کردویه تی سه ره رای ئه وه ی شتی زور با شتر و ئه خلاق و ره و شتی به ر زتریشم لێ بینیه، پیغه مبه ر دلی زور خوشبوو پیکه نی فهرمو ی مامی زهید و باوکی زهید چی لی بکه م؟ زهید ئه وه له گه لتان نایه ته وه و زهید له مالی پیغه مبه ر مایه وه (ﷺ)، زهیدی باوکی ئوسامه -رضی الله عنهما-، وه له پاشان هه ر چوار کچه که ی پیغه مبه ر (ﷺ) له پاش زهید که باوکیان بینی و داوای

ئهوه ده کا پیغه مبهری اللهیه (ﷺ) یه ک له دواى یه ک هاتنه خزمه تی و شاهید و مانیان هیئا و بونه موسلمان.

که واته یه کهم خانه واده وه یه کهم بنه ماله وه یه کهم خیزان که به ژن و پیاو و کوپله کهی مالیانه وه و منداله کهی که به خپوی ده کهن عه لی کورپی ئه بو تالیب و وه کچه کانی خویه وه بونه موسلمان و یه کهم خال و باره گای ده عوه و بانگه وازی بۆلای خوای رب العالمین مالى پیغه مبهری پیشه و بوو (ﷺ)، ئینجا له دواى ئه وان پیغه مبهر هاته دهر (ﷺ) ئه بو به کری سدیقى بینى که براده رى خو ی بوو به ویشی راگه یاند من بومه پیغه مبهری الله (ﷺ) یه کهم کهس له پیاو و حور و ئازاد و سه ربه سته کان ئه بو به کری سدیق بوو له پاش ئه وهنده که سانه ی تر ژمار دمان بوه موسلمان ئه ویش به دواى پیغه مبهر کهوت (ﷺ)، ئه ویش چوو کو لی نه دا هه ندیک خه لکی ده عوه و بانگه واز کرد له وانه عوسمانی کورپی عه فان موسلمان بوو له سه ر ده ستی ئیمامی ئه بو به کر که عوسمان له و کاته ته مه نی سی و چوار سالان بوو، وه له پاشان عه بدولر ه حمانی کورپی عه وف که عه بدولر ه حمانی کورپی عه وفیش ته مه نی سی سالان بوو ئه ویشیان له سه ر ده ستی ئیمامی ئه بو به کر بوه موسلمان، وه چه ندیکی تریش سه عدی کورپی ئه بی وه قاس و زوبه یری کورپی عه و امیش ئه وانه ش له ته مه نه کانی سی سزده و پازده و حه قده سالاندا بون ئه وانه ش له سه ر ده ستی ئه بو به کری سدیق بونه موسلمان.

ئهوه بوو پیغه مبهر (ﷺ) الله تعالی فرمانی پیده کا ده عوه و بانگه وازی کهی ئاشکرا بکا وه عه شیرت و تیره کهی خو ی پیش هه موو که سییک ئاگادار بکاته وه له (لا إله إلا الله) و وه پیان را بگه یه نی ئه و ره وانه کراو و پیغه مبهری اللهیه (ﷺ)، جا ئه بو هور هیره ده گیر یته وه و ده فهرموی: «قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ [الشعراء: ٢١٤] قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا» ده فهرموی پیغه مبهر (ﷺ)

که الله تعالی فهرمانی پیدای و فهرموی تو هۆز و گه له نزیکه کانی خۆت بانگهواز بکه به رهو ئیسلام یه کسه ر ئه ویش رابوو و ههستا بهو فهرمانه ی خوای رب العالمین فهرموی ئه ی گه لی قورهبیش یان وشه یه کی نمونه ی ئه و وشه ی هیناوه فهرموی ئه بو هورهبیره ده فهرموی پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ)، فهرموی «اَشْتَرُوا أَنْفُسَكُمْ، لَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا» وهرن بو خۆتان به دهستی خۆتان خۆتان رزگار بکه ن و خۆتان بکرن شتیکی له لای خوای رب العالمین واته کرده وه ی چاک بکه ن و ئیمان بینن چونکه من له هاناتان نایه م و ناتوانم هیچتان بو بکه م «عَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ» ئه ی عه باسی مامم کورپی عه بدولموته لیب «لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا» من ناتوانم هیچ شتیکت بو بکه م له لای الله ئه گه ر تو لی ره ئیمان نه هی نی و بروا نه هی نی و شتیکت بوخۆت به دهست نه هی نی «وَيَا صَفِيَّةُ عَمَّةَ رَسُولِ اللَّهِ» ئه ی سه فیه ی پوری پیغه مبه ری الله (ﷺ) پیغه مبه ر پیی فهرموو ئه ی پوره سه فیه من ناتوانم هیچت بو بکه م ئه گه ر تو له دونیادا شتیکت به دهست نه هی نی له ئیمان و له ئیسلام «لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا» من هیچم له دهست نایه بو بکه م له لای خوای رب العالمین «وَيَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ، سَلِّينِي مَا شِئْتَ مِنْ مَالِي، لَا أُغْنِي عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا»^[۱] ئه ی فاتیمه ی کچه خوشه ویسته که م پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) له مالی دنیا تو خوشه ویستی له لام هه رچیم هه یه لیم داوا بکه هه تا پی ت به دم به لام بوخۆت شتیکت بکه له لای خوای رب العالمین هیچم پی ناکرئ بو ت ئه گه ر ئیمان نه هی نی و موسلمان نه بی.

جا پیغه مبه ر (ﷺ) دهستی کرد به دهعوه و بانگهوازی چوو له سه ر کیوی صه فا راوهستا له یه ک له ریوایه ته کان بانگی کردن ئه ی به نو عه بدولموته لیب ئه ی به نو هاشم ئه ی به نو فیه ر ئه ی به نو فلان و فلان هه موو کو ببنه وه و ده وره م لی بده ن کاریکی گرینگم هه یه پی تان، پیغه مبه ر (ﷺ) روی تی کردن و هه موو خه لکه که هاتن پروه و پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وه ی ئه و

[۱] صحیح البخاری (۲۷۵۳) (۳۵۲۷) (۴۷۷۱)، صحیح مسلم (۲۰۴) (۲۰۶)، سنن الترمذی (۳۱۸۵).

رۆژه پێی نه کرابی نوینه‌ریکی خوی نارد زانی شتیکی گرنکه، جا پیغه‌مبه‌ر روی تیکردن (ﷺ) فهرموی ئیوه پیم برۆا ده‌که‌ن ئه‌و دۆله که له‌به‌ر چاوتانه ئه‌گه‌ر بلیم ئیستا سواریک هاتوه و شه‌ری بۆتان هیناوه یان له‌شکریکی تیدایه له‌ناکاوه هیرشتان ده‌کاته سه‌ر که هیچیش به‌به‌رچاوان نابین؟ له‌یه‌ک له‌ریوایه‌ته‌کان له‌سیره‌ی ئیبنو هیشامدا ده‌لی به‌یه‌که‌نگ گوتیان هوتافیان کیشا و گوتیان «مَا جَرَّبْنَا عَلَيْكَ كَذِبًا» ئیمه قه‌تاوقه‌ت هیچ درۆیه‌که‌مان له‌تۆ نه‌بینیوه، (مَا) مای نافیه‌یه له‌زمانی عه‌ره‌بیدا (كَذِبًا) نه‌کیره‌یه قاعیده‌ی زمانی عه‌ره‌بیه ئه‌گه‌ر نه‌فی نه‌کیره‌ی له‌دوا هات (تفید العموم) واته گشتیه‌یه‌عنی درۆی گه‌وره و بچوکیشان له‌تۆ نه‌بینیوه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌برینه‌که وابوه، یان له‌ریوایه‌تی تر ده‌فهرمون زانایان و میژونوسان و سیره‌نوسان ده‌فهرمون گوتیان ئیلا راستیمان له‌تۆ بینیوه هه‌موو شتیکت پێ برۆا ده‌که‌ین، پیغه‌مبه‌ریش فهرموی (ﷺ) ده‌نا من موژده‌ده‌ر و ترسینده‌رم له‌لای خوای رب العالمین بۆتان هاتوم من پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) روی تیکردن و فهرموی ئینجا له‌ویوه رق و کینه‌ی ئه‌بو له‌هه‌بی مامی که به‌کافرایه‌تی ژیا و به‌کافرایه‌تیش مرد له‌وی له‌پیش هه‌موو کافره‌کان پیش هه‌ر هه‌موان ده‌ستپیشخه‌ری کرد له‌کوفر و بی‌دینی و حیقده‌که‌ی، هه‌ردوو ده‌سته‌کانی خوی ده‌ره‌ینا ده‌سته‌کانی ڕوه‌و پیغه‌مبه‌ر راگرت (ﷺ) وه‌کو له‌کورده‌واری ده‌لێن گه‌شکه‌ی پێگرت (په‌نا به‌خوای رب العالمین) ئه‌و جورئه‌ته‌ی به‌خویدا و شه‌یتان هانیدا له‌سه‌ر ئه‌وه، ئینجا گوتی «أَلْهَذَا جَمَعْتَنَا؟ يَا بَنَ أَخِي» هه‌ر بۆ ئه‌وه ئیمه‌ت کو‌کردبووه لی‌ره؟ ئه‌ی کو‌ری برام هیچی ترت پێ نه‌بو؟ واته شتیکی گالته‌جارییه و گالته‌ی پیکرد ئه‌بو له‌هه‌ب به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و وته‌که‌ی، له‌وی پیغه‌مبه‌ر به‌سه‌ر خویدا شکایه‌وه به‌لام له‌به‌ر خاتری خوای رب العالمین قبولی کرد بۆ ئه‌وه‌ی سه‌بر و ئارامی گرت فهرمانی ئه‌وه‌ی پێ نه‌بو تۆله‌ی خوی بستی‌نیته‌وه له‌سه‌ر ده‌عوه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو ئه‌بو له‌هه‌بیش خوای رب العالمین تۆله‌ی لی‌کرده‌وه و که سو‌په‌تی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ [المسد: ١] دابه‌زی خوای رب العالمین فهرموی هه‌ردو ده‌سته‌کانی ئه‌بو

له هه ب پرزى كه گه شكه ي پى به تو گرت ئه ي موحه مه د (ﷺ) چونكه ئه بو له هه ب گوتى
 «تبن لك يابن اخي» تو دابريى تو به هيلاك بچى ئه ي كورى برام هه ر بو ئه وه ئيمه ت
 هينا؟ خواى رب العالمين ده فهرموى به هيلاك بچى هه ردوو ده سته كانى پرزى هى ئه بو
 له هه ب كه گه شكه ي پى گرتى و ئه و قسانه ي پيگوتى: ﴿وتب﴾ ئه وه نه بى ئه وه
 فه رمانى كى و له داها توو بيته جى الله فه رموى ده سته جى ئيستا فه رمانه كه م جي به جى
 ده كه م با ده سته كانى له شويى خوى پرزن، به لى ميژونوسان ده فهرمون ئه بو له هه ب
 نه خو شيه كى گرت له ده سته كانى گو شته كانى هه موى هه لوه را و ئيسك و ده ماره كانى
 مايه وه و چاره سه رى پينه كرا.

پيغهمبر (ﷺ) ئاوا بهردهوام بوو له دهعوه و بانگهوازيه كهى و دهستى پيكرده سورايه وه
له گهرهك و كوْلانه كانى مهكه دهيفهرموو «قُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ تَفْلِحُوا» ته گهر ئيوه
بليِن هيچ په رستراويكى حق و رهوا نيه جگه له الله سهرفراز دهن تهى قورپه شيه كان،
ته بو له هه بي مامى له رق و كينهى دليه وه كه كافر و بى پروا بوو له سهر تهو حاله ش مرد
ورده بهردى كو كرده وه و له دواى دهرؤيشت له ههر كوْلانه يه كى بچوبا پيغهمبر واى
گوتبا (ﷺ) له گوزينكى موباره كى پيغهمبر (ﷺ) نيشانهى ده گرته وه و ورده بهرده كانى
ليده دا و ده يگوت پيى پروا مه كه ن ته وه برازاى منه ههر له بچوكيه وه فرچكى به درؤ وه
گرتوه و درؤتان له گه ل ده كا (په نا به خواى رب العالمين).

پيغه مبهەر (ﷺ) له و چرکه ساته وه دهستیکرد به دهعوه و بانگه وازی دوژمنی بو په یدابون به ئاشکرا سونه تی خوایی وایه به ریزان خوښه ویستان له سوږه تی (العصر) خوی رب العالمین پیمان نیشانده دا ده فهرموی: ﴿وَالْعَصْرِ﴾ سویند به کات و زهمه ن چونکه گرنگی کات و زهمه ن له وه دایه هه موو چاکه کان هه موو ږوداوه کان وه ژيانی مروڤ و جنوکه کانیش هه ر له زهمه ن و کات دایه به سه ری ده به ن له بهر نه وه الله سویندی پی خوارد

فهرموی سویند به کات: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ﴾ هه موو مروڤه کان به تیڤرا ئه لف و لامی (الْإِنْسَانَ) ئیستیغراقیه واته ئه وهی کهوا مروڤ و ئینسانه ههر هه مویان له خه ساره تمه ندیتان (فِي خُسْرٍ) (فِي) فی زه پڤیهیه واته له ناو خه ساره تمه ندیدا قول بونه ته وه و نقوم بونه خه ساره تمه ندی دهوری داوون وه کو ژوریک کهوا لیی دابنیشن، ئینجا خوای رب العالمین ده فهرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئیلا ئه وانهی پروا بینن به عیلم و زانستییه وه الله بناسن: ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ عه مه لیش بکهن به ئیمان و الله ناسیه که یان: ﴿وَتَوَّاصُوا بِالْحَقِّ﴾ وه یه کتریش رابگه یه نن له سهر حق و رهوا ده عوه و بانگه وازی بکهن به رهو حق و رهوا و ئیسلام و الله به یه کگرتن: ﴿وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ﴾ [العصر: ۱-۳] ئه گهر ئه وه شیان کرد به دنیاییه وه که سییک پرواداری راسته قینه بی کار و کرده وه بکا به (لا إله إلا الله) و کرده وه چاکه کان ئه نجام بدا خه لکیش ده عوه و بانگه واز بکا به رهو ئیسلام و رپی راست و حق دوژمنی لی پیدایا ده بن له بهر ئه وه ده بی یه کتر رابگه یه نن به سه بر و ئارامی ئارامی و سه برتان هه بی وه کو پیغه مبه ر هه بیوو (ﷺ) له ده عوه و بانگه وازی کهیدا له داهاتودا چهند دیمه نییک ده خهینه بهر گو یچکه تان ئه و کاته دنیایا ده بن سه بری پیغه مبه ر (ﷺ) چهند بوه وه هی سه حابه به ریزه کانیشی.

به لی پیغه مبه ر (ﷺ) ههر له و ساته وه ختانه دا بوو کهوا سه ره تا نزیکه ی چل و هه ندیک نه فهر بونه موسلمان ابن هیشام و ئه هلی سیره واریوایه ت ده کهن ابن که شیریشی له گه ل - رحمهم الله -، له بهر ئه وهی ئاسان نه بو ده عوه و بانگه وازی له ناو ئه و قوره یه شیه دل ره قانه له ناو ئه و خه لکه به ده سه لات، پیغه مبه ر (ﷺ) تاقه سوار بوو له سه ره تادا ته نها له ماله وه خه دیجه له گه لیدا بوو له گه ل کچه کانی و له گه ل ئیمامی عه لی ئاموزای - رضي الله عنهم - که سی وای له گه لدا نه بوو له ده ره وه ش چهند که سییک بون له بهر ئه وه نهیده توانی پیغه مبه ر

(ﷺ) زۆر به فراوانی دهعوو و بانگهوازیه که ی فراوان بی تهنها چل و هندیک نهفه
بروایان پیهینا.

ئینجا ئیامی عومهر و ئیامی حمزهش حمزه له پیش عومهرهوه -رضی الله عنهما- بوه
موسلمان روداوو که ی ئیامی حمزهش هندیک له میژونوسان دهفهرمون مورسه له
هندیکیش کاری پیده کهن و دهیهینهوه دهلین جیگای پهند و وانه و عیبرهته، جاریک له
جارهکان ئیامی حمزه دهگهریتهوه له یه ک له رۆژهکان چوهته راو و هاتهوه له ریگادا
جاریهیه کی عهبدو لای کوری جهدعان که جاریه که موسلمانیش نهبوو بهلام سۆزی
مروقایه تی ههستا بو پیغه مبه (ﷺ) که به ره به یانیه که ی بینبوی ئه بو جههل له سهر کیوی
سهفا و له و ناوهراستان ریگای به پیغه مبه رگرتبوو (ﷺ) جوین و قسه ی ناله بار و
سوکیه تی به پیغه مبه رگرتبوو (ﷺ)، له یه کیک له ریوایه تهکان دهلی ورده
به ردی هینابوو له نیو چاوانی موباره کی پیغه مبه ریشی دهدا (ﷺ) تا به خوینیدا هینا، جائه و
جاریه ی عهبدو لای کوری جهدعان دلی به پیغه مبه ر سوتا (ﷺ)، حمزه ی شیر ی الله و
شیری پیغه مبه ره که ی الله (ﷺ) کهوانی له دهسته و له دهستیک شمشیر کهل و پهلی
راوی پییه و به ئارهقه و ماندبونهوه دهگهریتهوه ئه و جاریه ریگای پیده گری سۆزی
حمزه ی دهجولینن و هیچی تری پی ناکری، دهلی حمزه تو له کوی بوی؟ نه تبینی ئه مرۆ
من ئه بو جههلم بینی له کیوی سهفا ریگای رگرتبوو به برازا کهت ورده به ردی له نیو چاوانی
دهدا ههتا به خوینیدا هینا ئینجا جوین و سوکیه تی و قسه ی ناشرینیش مه پرسه چهندی
پیگوت، دهلی تو راست دهلی و وا پرویداوه؟ دهلی بهلی، دهلی تو له راو بوی و ئاگات لی
نهبوو، حمزه دهلی ئیستا له کوپیه ئه بو جههل؟ حمزه غیره ی دهجولن بو برازا که ی و
به خوی و کهوانه که ی به ئارهقه رشتنه که ی که له راو هاتوه تهوه و کردویه تی دهچیته سهر
سهری ئه بو جههل کۆریان بهستوه و له مهجلیس و کۆر دانیشتون و ئه بو جههل

ده گێریتتهوه و خه لکه که ی تریش له کافره کان له قاقای پیکه نین ده ده ن ده لێن موحه مه دی
 وا لیکردوه (ﷺ)، حه مزه ی پاله وان ده چێ له سه ر سه ری ئه بو جه هل راده وه ستی چونکه
 میژونوسان ده فهرمون هیچ که سییک نه بوه له قوره شیه کان به قه د حه مزه ی پاله وان ئازا
 بوبی هه ر هه موو تیره ی قوره شیه کان لێی ده ترسان و حیسابیان بۆی ده کرد هیچ که س
 نه یگه شتوه تی له ئازایه تی و غیره ت گه شتبیته حه مزه ی مامی پیغه مبه ر (ﷺ) وه هه م برای
 شیر ی پیغه مبه ریش بوو (ﷺ)، گو تی بۆم هه سته وه ئه بو جه هل من بیستومه تو ئه مرۆ
 ئیهانه و سوکایه تیت به برازا که م کردوه موحه مه د (ﷺ)؟ ئه ویش گو تی به لێ چونکه ئه و
 سوکایه تی به خوایه کانی ئیمه ده کا، گو تی دیاره تو نه تزانیوه ئه ی ئه بو جه هل که وانه که ی
 بلند کرد له یه ک له ریوایه ته کان له ته ختی نیو چاوانی ئه بو جه هلیدا به خوینیدا هیئا و
 ریشی ئه بو جه هل سور بوو له خویندا و ئینجا حه مزه پیی گو ت تو نه تزانیوه من ئیمان و
 بروام هیئاوه به برازایه که م؟ ئه و پیغه مبه ری اللهیه.

ده لێ خزم و که سه کانی ئه بو جه هل و دار و ده سته ی که و تنه خو هه لبسته وه ئه بو جه هل
 ده یزانی حه مزه چ پاله وانیکه له وی ده بی خوین سه رکان ببا بنه ماله ی ئه بو جه هل له ره گ و
 ریشه ده ردی تازه یه که سه ر گو تی حه قی خو یه تی و تو له ی خو ی سه ندوه ته وه حه مزه ی
 پاله وان لێی بگه رین دابنیشن له شوینی خو تان و هیچمان پی له گه لی نا کری، ئینجا ئیمامی
 حه مزه هات به دوای پیغه مبه ردا گه را (ﷺ) هه تا دۆزیه وه و فهرموی تو له م سه ندوه وه له ئه بو
 جه هل له نیو کوړ و مه جلیسه که ی خویدا و ریگام پی نیشاندە تازه من وام گو توه ده بی
 راستگوو ده ربچم و به راستی ببه موسلمان بوه موسلمان.

چه ند رۆژیکی خایاند عومه ری کوری خه تابیش بوه موسلمان، له رودای ئیمامی عومه ر
 که ده لێن بوه ته موسلمان چه ندین ریوایه ت هه ن به لام ریوایه تی له هه مو یان سه حیحر و
 ته واوتر ئه وه ی چوه ته لای خوشکی و له وی خه بابی بینیوه ئه وانه هیچیان سه حیحی ته واو

نین له بهر ئه وه میژونوسان هه ر به کورتی ده یلین له روی سحه ته وه ده فەرمون عه بدولای کوری مه سعود فەرمویه تی «مَا زِلْنَا أَعَزَّةً مُنْذُ أَسْلَمَ عُمَرُ^[۱]» ته نها ئه و ریوایه ته سه حیه که عه بدولای کوری مه سعود فەرموی ئیمه به عیزه ت بوین موسلمانان کان پیشتەر ژیر دهسته بوین زه لیل بوین به لام له و رۆژه ی عومه ر بوه موسلمان موسلمان هه مویان به عیزه ت بون و هه ر به عیزه ت زیان.

ئینجا بۆچونی راجیح و په سه ند دۆعا که ی پیغه مبه ر بوو گیرابوو (ﷺ) که فەرموی «اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ بِأَحَبِّ هَذَيْنِ الرَّجُلَيْنِ إِلَيْكَ يَا جَهْلٍ، أَوْ بِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ^[۲]» فەرموی ئه ی خوای رب العالمین له بهر ت ده پاریمه وه به یه کیک له و دوو پیاوانه کامیان له لای تو خوشه وسته به و ئیسلام به عیزه ت بخه ئه ی خوای رب العالمین که ئه بو جه هله و یان عومه ری کوری خه تاب، ئینجا دیاره زانایان ده فەرمون «وَكَانَ أَحَبَّهُمَا إِلَيْهِ: عُمَرُ» به دیار که وت که له و دوو پیاوانه خوشه وسته که له لای الله عومه ری کوری خه تاب بوو.

ئه وه بوو موسلمانان عه زیه ت ده دران پیغه مبه ر (ﷺ) رۆژیکیان ئه بو به کری سدیق هاته لای فەرموی ئه ی پیغه مبه ری الله (ﷺ) حه ز به وه ده که م که دایکه عائیشه بۆمان ریوایه ت ده کا ده فەرموی باوکم چوه لای پیغه مبه ر (ﷺ) گوتی حه زم به وه یه بيم له لای (کعبه الله) وتاریک بخوینمه وه و به گوێچکه ی قوره شیه کان ته واودا بچرپینم که (لا إله إلا الله) مه عنای چیه؟ پیغه مبه ریش فەرموی (ﷺ) ئه ی ئه بو به کر ژماره ی موسلمانان که مه ره نگه بهرگریان پی لیت نه کری، ئه بو به کر عائیشه ده فەرموی -رضي الله عنها- ئه وه نده پیداکری کرد و ئیلحاحی کرد پیغه مبه ر ریگای پیدا (ﷺ)، پیغه مبه ر هات بۆخوی له لای (کعبه الله) دانیش ت موسلمانان کان هه ر که سه له سه ره گه ره ک و کۆلانه کانی تیره و هۆزه کانی خویان

[۱] صحيح البخاري (۳۶۸۴) (۳۸۶۳).

[۲] سنن الترمذي (۳۶۸۱)، مسند أحمد (۵۶۹۶).

دوربه دوری ته ماشای ئه بو به کر و پیغه مبهریان ده کرد (ﷺ) نه یانده ویرا بین لیی کوئینه وه له بهر توند و تیژی و خراپه کاریه کانی قوره شیه کان بهرام بهریان.

له بهر ئه وه یه زانایان ده فهرمون یه کهم و تاربیژ له ئیسلامدا ئه بو به کری سدیقه بویه که مجار و تاری خوینده وه له لای (کعبه الله) روی کرده قوره شیه کان هه رکه دهستی پیکرد قوره شیه کان هیواش هیواش غیره ی کوفر و بیدینیان جولّا هاتن به ره و لای ئه بو به کری سدیق دهستیان کرد به لیدانی ئه بو به کری سدیق نه یانه شت و تاره که ی ته و او بکا، به لی زورجاران وایه له لایه ن ئه بو جه هله ریشه و پیشه کانی ئه وانه ی له سهر ری ئه بو جه هل ده رۆن له هه موو میژوی ئیسلام هه ر وابوه و تاربیژ و بانگخوازه حق و ره وایه کان ئه گه ری ئه وه ی هه یه لیشیان بدری مه عنای ئه وه نیه بی حکمه تن، ئه وه ی ئه مپۆ بلی خه تیه که ئه گه ر لاده دری یان لییده دری یان ده گیری یان ئه زیه ت ده دری به و مه رجه ی خه تیه که خاوه ن ئیمان بی له سهر ریازی راسته قینه ی پیغه مبهری پیشه وایی (ﷺ) عیلم و زانستی پیپی و عه مه لیشی پی بکا مه لیئ ئه وه حکمه تی نیه و خراپه و نابی ماموستا خه تیب داعی لیی بدری، یه کهم خه تیبی ئیسلام ئه بو به کری سدیق پیغه مبهر له پالیه تی و له ته نیشته تی (ﷺ) هیچیشی پی نا کری غهیری دؤعا، لییده دری هه تاوه کو عتبه بن أبي ربیعه هات و به نه عل و پیلاوه کانی له ده موچاوی ئه بو به کری سدیقیدا هه موی کرده برین هیچیک له ده موچاوی نه ما خوینی لی نه یه له گه ل ریش و ده موچاو و هه موی تیکه ل یه ک بوو کهس نه یناسیه وه له به نی ته میم و وه له خزم و کهس و کاره کانی ئه بو به کر به چوار دهسته و به له هوش خوچون ئه بو به کریان برده وه ماله وه.

پیغه مبهر (ﷺ) فه رمانی پینه کرا به ده ست هیچ بهر گریه کی لیبکا بهس بزائن هه لویستی ئه بو به کری سدیق که بردیانه وه ماله وه به نو ته میم هه موی لیی خربونه وه و گوتیان ئه بو به کر ده مری ئه و کات ئیمهش قسه مان ده بی له سهر ئه و که سانه ی لییانداه و خزم و

کەسەکانیان وایان گوت، ئەبو بە کری دانی ئیوارە کە ی بەهۆش خۆی هاتەوێ ئوم خەیری دایکیان بانگ کرد گوتیان نان و ئاوێکی بۆ بێنە، یە کەمجار ئەبو بە کر چاوی هەلھینا ئایە ترسابوو؟ خەتیبە کان مامۆستا کان داعیە کان ئەوانە ی پێگای ئەبو بە کرتان گردۆتە بەر بە چاو سور کردنەوێ ک و لادانییک و عەزیەتدان و گرتن و ئەشکەنجە دانییک نابێ دەبی وەکو ئەبو بە کری سدیق بن نابێ ترستان لی بنیشی و پێباز و پێگا راستە کە بەربدەن، ئەبو بە کر چاوی هەلھینا یە کەم قسە ئەوێ کرد فەرموی «**مَاذَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)**» پێغەمبەر لە دوای من چیکرد؟ خەمی خۆی نەبو خەمی پێغەمبەری بوو (ﷺ)، دایکی گوتی نان و ئاو بخۆ، فەرموی سویند بە الله نابێ نە نان نە ئاو لە گەروی ئەبو بە کر بچیتە خوارەوێ هەتا هەوالی پێغەمبەرم بۆ دەهینی (ﷺ)، گوتی لە کوێ هەوالی بێنم؟ گوتی هەوالە کە ی برۆ لای ئوم جەمیلی کچی خەتاب چونکە ئوم جەمیل بە ژیر بە ژیری موسلمان بوو، هەرکە ئوم خەیر دایکی ئەبو بە کر چوێ لای ئوم جەمیل، ئوم جەمیل گوتی نە ئەبو بە کر دەناسم نە موحەمەد دەناسم (ﷺ) نە یویرا خۆی ئاشکرا بکا، گوتی بەلام هەر ئەوێندەم پێدەکری ئە ی ئوم خەیر لە گەلت بێم بۆلای کورە کەت، گوتی دەوەرە لە گەلم، هەرکە هات بینی ئەبو بە کر لەناو ئەو خوین و ناخۆشیەدایە و هەموو لاشە ی برینە یە کسەر لە هاواریدا هەم بۆ ئەوێ سەرنجی دایکی زیاتر رابکیشی هەم بۆ ئەوێ خوشکیکی موسلمانێ ئەبو بە کر بوو زۆر دلی پپی سوتا و گریا گوتی ئە ی الله لەناویان ببا ئەوانە ی کەوا تۆیان وا لیکردوێ ئە ی ئەبو بە کر، چیت بەسەر هاتوێ؟ ئەبو بە کریش فەرموی واز لەمن بێنە بەلام ئوم جەمیل پێغەمبەر چیدەکا (ﷺ) لە کوێیە؟ ئەویش ئیشارەتیدا گوتی ئەها ئەوێ دایکت واشت لیڕە کوێدە کاتەوێ و کافیرە یە ئایە قسە بکەم یان نا؟ گوتی گوێ بەو مەدە ئاساییە قسە بکە، گوتی لە مالی الأرقم بن أبي الأرقم ه، جا دایکی هات خواردنی بۆ ئەبو بە کر هینا جاری دوهم گوتی ئەوێ هەوالت زانی دەبخۆ و بخۆوێ، گوتی وەلاهی سویند بە الله

ئه‌مجاره‌ش نابێ ئاو و خواردن له‌ گه‌روم بچیته‌ خوار هه‌تا به‌ چاوی سه‌ر نه‌مبه‌ن پێغه‌مبه‌ر نه‌بینم (ﷺ).

ئه‌وه‌ خۆشه‌ویستی سه‌حابه‌كان بوو ئه‌وه‌ دلسۆزی پاسه‌وانه‌كان و حیایه‌کانی پێغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) له‌سه‌ر ئیسلام هه‌رچیان به‌سه‌ر ده‌هات باکیان به‌س ئیسلام سه‌لامه‌ت بێ و پێغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) هه‌یچی به‌سه‌ر نه‌یه‌.

ده‌لێ به‌ دوو ده‌سته‌ ئوم جه‌میل و ئوم خه‌یری دایکی ئه‌بو به‌ کری سدیق بردیان که‌ دنیا ته‌نهایی بوو خه‌لک به‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌بو بۆ مألّی الأرقم بن أبي الأرقم له‌وێوه‌ پێغه‌مبه‌ر بینی (ﷺ)، فهرموی دلم خۆشه‌ ئه‌بو به‌ کر ده‌تبینم که‌وا له‌سه‌ر پێ ده‌رۆی سوپاس بۆ الله هه‌یچی ئه‌وه‌هات لێنه‌هاتوه‌ ئه‌و برینانه‌ش الله شیفات بدا، فهرموی من ئه‌وانه‌م ناوی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) فهرموی من دلم خۆشته‌ به‌وه‌ی به‌ خزمه‌ت گه‌یشتم، له‌یه‌کیک له‌ ریوایه‌ته‌كان ده‌فهرموی پێغه‌مبه‌ر هه‌ستاه‌ به‌پیر ئه‌بو به‌ کره‌وه‌ چوو توند سه‌ری گرت و له‌ باوه‌شی خۆینا ده‌ستیکرد به‌ ماچکردنی سه‌ر و ده‌موچاو و شانی ئه‌بو به‌ کر هه‌موو سه‌حابه‌کانی تریش وایان کرد ئینجا قسه‌کانی له‌ گه‌ل کرد، ئه‌بو به‌ کریش فهرموی ئه‌وه‌ ئوم خه‌یری دایکه‌مه‌ هه‌شتا هه‌ر کافیره‌یه‌ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌زده‌ که‌م دۆعاشی بۆ بکه‌ی وه‌ داواشی لێبکه‌ی بێته‌ موسلمان، ئه‌وه‌بوو پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دۆعاشی بۆ کرد داواشی لێکرد بێته‌ موسلمان خه‌یری ئه‌وه‌ی پێوه‌بوو ئه‌و چونه‌ بۆلای پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و ئان و سات و کۆر و مه‌جلیسه‌دا دایکی ئیمامی ئه‌بو به‌ کر بوه‌ موسلمان.

ئه‌وه‌ خه‌مخۆری ئه‌بو به‌ کر بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ئه‌مرۆ موسلمانان ده‌لێن ئیمه‌ ژماره‌یه‌ک هه‌ین بۆچی خوای رب العالمین سه‌رمان ناخا؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دلسۆزیه‌ که‌ی ئه‌بو به‌ کرمان نیه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قوربانیه‌کانی سه‌حابه‌کانمان له‌ناودا نیه‌، ئه‌مرۆ به‌ ئه‌سته‌م ئه‌گه‌ر چاویکت لێ سورکریته‌وه‌ و دیناریکت پڕوا ئا ئه‌و کاته‌ سه‌د بیانوو ده‌هینیته‌وه‌ به‌ناوی حیکمه‌ت که‌

حیکمهت نیه هیچیان خۆت دۆرده خه یته وه له بانگهوازی و دینداریه کهت و رپیازه راسته قینه که ی الله و پیغه مبهەر (ﷺ) به خه لکی نیشانی بدهی، ئه بو به کر له وی خه می ئه وه ده خوا موسلمانیک زیاد بی هم دلسۆزی بو دایکی به ئاگری دۆزهخ نه سوتی وه هم له لایه کی تریشه وه دلسۆزی بو ئیسلام که موسلمانیک زیاد بی.

که کافره کان ئه وانه یان زانی و موسلمانان زور ئه زیه تدا ئه وه بوو موسلمانان کان شوینیکیان دۆزیه وه که حه به شه بوو که مه لکی ئه وی به ناوی نه جاشی پاشاکه ی ئه وی دادپه روه ر بوو نه سپرانی بوو، ئه وه بوو کۆمه لیک له موسلمانان هیجره تیان کرد بو ئه وی که له وی جیگایان بویه وه و جیگیر بون که عومه ر بوه موسلمان یه ک له بوچونه کان ده لی هاتنه وه بو جاری دوه میش دوباره ئه زیه تدران و چونه وه که ئه و شوینه یان به ده سته که وت قوره یشیه کان هه ستان بریاریکی زور ترسنۆکانه ی زالم و سته مکارانه یاندا به سه ر پیغه مبهەر (ﷺ) گوتیان ئه وه له وی په ره ده ستینی و لیڤه خه لک و زیاده کات کۆبونه وه سه رکرده قوره یشیه کان گوتیان چاره مان ئه وه یه موحه مه د بکوژین (ﷺ)، ئه و بریاره یاندا و چونه لای به نو هاشم و به نو عبد المطلب داوایان لیکردن موحه مه دیان ته سلیم بکه ن که سییک بیکوژی و ئه وانیش هه موو کۆبونه وه خوینیکی زور بده نه به نو عبد المطلب و ئه وانیش رازی بن و به حیسابی قوره یشیه کان که (نعوذ بالله) موحه مه د به لایه و له کۆلی خۆیان کرده وه، به لام ئه مری الله و نه بوو به نو عبد المطلب و به نو هاشم ده سته رداری پیغه مبهەر نه بون (ﷺ) موسلمانان کان له بهر ئیسلامه تی وه خزم و که سه کانی تریشیان له بهر خزم و که سایه تی و عه شایری پشتگیری ئه وه یانکرد گوتیان ئیمه قه تاوقه ت موحه مه دتان ته سلیم ناکه ین (ﷺ) بیکوژن، ئه وانیش بریاری ئه وه یاندا که واهه ساریان له سه ر دابنن بپچری نیوانی قوره یشیه کان له گه ل به نو هاشم و به نو عبد المطلب، ئه وه بوو چون له دۆلی آبی طالب له ویدا کۆبونه وه موسلمانان کان و وه کافره کانی خزم و که سی پیغه مبهەر (ﷺ)

ته‌نھا ئه‌بو له‌هه‌بی مامی پیغه‌مبه‌ر نه‌بی (ﷺ) ئه‌ویان گه‌رایه‌وه‌ ناو قوره‌یشیه‌کان و شه‌رمی به‌خۆی نه‌بو هیچ شتی‌ک کاری تی نه‌ده‌کرد کافر‌بوو وازی هینا له‌ پشتگیری کاریکردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئه‌وه‌ له‌ سالی حه‌وته‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر رویدا (ﷺ) له‌ سالی ده‌یه‌م کۆتایی پیهات سی سالی له‌ ئابلۆقه‌ ئابوری و ئیجتیماعیه‌ی وه‌ سیاسیه‌ی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ژیا له‌ گه‌ل خزم و که‌سه‌کانی له‌ موسلمانانه‌کان و له‌ کافره‌کان جاری وابوو نان نه‌بو بیخۆن.

به‌ندی یه‌ که‌م ئه‌وه‌بوو نه‌ده‌با ژنیان به‌دی وه‌ نه‌ده‌با ژنیشیان لی بخوازن.

وه‌ به‌ندی دوه‌می نوسراویکیان نوسی که‌ له‌ که‌عه‌ به‌لیان واسی گوتیان بو ئه‌وه‌ی هه‌موو به‌به‌رچاومان بی ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو نه‌شتیان پی بفروشن و نه‌شتیان لی‌بکرن لینه‌گه‌رین که‌سیش بچیته‌ ناویان بو کرین و فروشتن.

وه‌ به‌ندیکی تریان ئه‌وه‌بوو که‌وا دلایان پییان نه‌سوتی ئه‌گه‌ر بینن له‌ هه‌ر حال و باریکدا ده‌ژین هه‌ر که‌سیک هی‌رشیان بکاته‌ سه‌ریان چیان به‌سه‌ردا بی‌نی قوره‌یشیه‌کان پشتگیری کاریان نه‌بن.

ئه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ گه‌ل خدیجة‌ الکبری‌ی هاوسه‌ر و خیزانی و له‌ گه‌ل که‌چه‌کانی وه‌ له‌ گه‌ل خزم و که‌سه‌کانی موسلمانانه‌کان و وه‌ کافره‌کانیش که‌ له‌ گه‌لی مانه‌وه‌ ئه‌و سی سالیان زۆر به‌ ناخۆشی به‌ری‌کرد، به‌لام له‌ کۆتایه‌که‌یدا خوای رب‌ العالمین دلی که‌سیک له‌ که‌سه‌کانی نه‌رمکرد له‌نیو قوره‌یشیه‌کان که‌وا ناوی هشام کوری عمرو کوری ربیعة کوری الحارث بوو چوه‌ لای موعیمی کوری عه‌دی ئه‌ویش له‌ پاشان کۆمه‌لیک له‌ قوره‌یشیه‌کانی تریان کۆکرده‌وه‌ گوتیان بو ئیمه‌ زۆر نه‌نگی و بی ئابرویه‌ ئه‌و خه‌لکه‌ له‌ویدا و له‌برسان ده‌یان‌ه‌وی بمرن خزم و که‌سی ئیمه‌ن موحه‌مه‌دیشیان ته‌سلیمی ئیمه‌ نه‌کرد (ﷺ)، وهرن ئیمه‌ له‌و عه‌یبه‌ خۆمان ده‌ربینین بچین سه‌حیفه‌ که‌ لی‌بکه‌ینه‌وه‌ و وه‌ له‌

پاشانه که سولح و ئاشتهوایی بکهین له گه‌لیان و با بی‌نه‌وه ناو قورەیشیه‌کان و بژین، ئەوه‌بوو خه‌لکه قورەیشیه‌که به قسه‌ی هیشام و موتعیمی کوری عه‌دییان کرد و وه پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) هه‌والی ئەوه‌ی پێیاندا له‌و ئان و ساته‌ بوو فەرمو‌ی ئەو لاپه‌ره‌ی نوسیویانه‌ مۆرانه‌ که یه‌ کێکه‌ له‌ سه‌ربازه‌کانی الله چوه‌ هه‌م‌و‌ی خواردوه‌ ئیلا یه‌ک وشه‌ی نه‌توانیوه‌ بخوا ئەویش زکری خ‌وای رب‌ العالمین ه‌ ئەویش ناوی خ‌وای رب‌ العالمین ی تێدایه‌.

به‌لێ قورەیشیه‌کان که چون ته‌ماشایان کرد لاپه‌ره‌که‌ هیچی نه‌مابوو نوسراوه‌که‌ ئیلا ناوی خ‌وای رب‌ العالمین مۆرانه‌ نه‌یتوانی‌بوو بیخوا، جا که‌سیک بیه‌وی دژایه‌تی الله بکا ئەوه‌ بینێته‌ به‌رچاوی مۆرانه‌ که‌ چهند بچوکه‌ ئە‌گه‌ر خ‌وای رب‌ العالمین فەرمانی پێکا سه‌ربازیکی ونی خ‌وای رب‌ العالمین ه‌ له‌ناکاو دوژمنه‌کانی خ‌وی پێ ده‌شکێنێ، و ئاشته‌واییه‌که‌ دروستبوو به‌نو عبد‌ المطلب و به‌نو هاشم به‌ موسلمان و کافره‌کانیانه‌وه‌ هاتنه‌وه‌ ناو شاری مه‌که‌ و دۆله‌که‌یان به‌جێ هێشتوو پێکه‌وه‌ ژیان و ئاشته‌وایی دروستبوو ته‌نها ئە‌بو جه‌هل زۆر زۆری پێ ناخۆش بوو به‌لام هیچی پێ نه‌کرا له‌ گه‌ل ئەو هه‌موو خه‌لکه‌ و قورەیشیه‌کان.

سالی غه‌مگینی پی‌غه‌مبه‌ر (صلی‌الله‌ علیه‌وسلم)

له‌ سالی ده‌یه‌می پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) چهند مانگیک له‌ د‌وای ئەوه‌ی ئاب‌ل‌و‌قه‌ ئابوری و سیاسی و ئیجتیماعیه‌ی که‌ له‌سه‌ریان هه‌لگیرا به‌نو عبد‌ المطلب و وه‌ به‌نو هاشم هاتنه‌وه‌ ناو مه‌که‌ له‌و‌یوه‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) پشتگیری‌کاری ده‌ره‌وه‌ی مالی که‌ ئە‌بو‌ تالیبی مامی بوو واته‌ باوکی عه‌لی کوری ئە‌بو‌ تالیب عه‌لی کوری ئە‌بو‌ تالیب -رضی‌الله‌ عنه‌- ئەو پیاوه‌ به‌ته‌مه‌نه‌ که‌ زۆر پشتی پی‌غه‌مبه‌ری ده‌گرت (ﷺ) ئە‌مر و فەرمانی الله وابوو وه‌فاتی کرد و گه‌رایه‌وه‌ لای خ‌وای رب‌ العالمین، له‌ سه‌ره‌مه‌رگدا پی‌غه‌مبه‌ر ده‌چی (ﷺ)

وہ فائز نہ ہوئے وہ ہموو چاکانہی تہو تالیب بوی ہہ بوہ کہوا ہیدایہ تی بیی بہ لام کہ سییک
 اللہ رینمونی نہ کا و ہیدایہ تی تہو فیقی نہ دا ہیچ ہیژ و قوہ تییک نیہ ہیدایہ تی بدا، تہو
 جہل لہ سہرینگانی دہبی لہ گہل چہند قورہیشیہ کی تر پیغہ مہر دہ فہرموی (ﷺ)
 کاریکی وابکہ مامہ ہہ تا پیم بکری رزگارت بیی لہ مہیدانی حہ شر و حیساب و قیامت
 بلی (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) لہو لاوہش تہو جہل پیی
 دہ گوت لادہدہی تہو تالیب لہو تہمہ نہی خوت لہ ریگای باب و باپیرہت؟ تہوہ بوو تہو
 تالیب شہرمیکرد لہ بہر تہو جہل و دہوروبہری ہیدایہت و رینمونی تہو فیقی نہو
 شاہیدومانی بہ سہر زمانیدا نہ ہات و پیغہ مہر ہیچی بو نہ کرا (ﷺ)، تہنہا تہوہندہی
 پیکرا وہ کو عہباس پیی دہلی تہی موحمہد (ﷺ) تہوہی تہو تالیب بوتوی کرد ہیچ
 کہ سییک بوتوی نہ کرد بہ لام تو چیت پیکرا بوی بکہی؟ پیغہ مہر دہ فہرموی (ﷺ) سویند
 بہ اللہ ہر تہوہندہم پیکرا کہ تازار و تہشکہنجہکانی ناو جہہنہم یہ کجار یہ کجار
 زوربوو: ﴿فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ [النساء: ۱۴۵] دہبوو بہ لام من وام لیگرد ئیستا بہ
 تکا و شہفاعہ تہ کہم ہر لہ ناو جہہنہم ہہ میشہییہ بہ لام دوو پولی ناگر لہ ژیر پیی
 دادہنن ناو میشکی لہ گہلی دہ کولیت تہوہ کہ مترینی عہزابی ناگری دوزہخہ (پہنا بہ
 خوی رب العالمین)، چونکہ خوی رب العالمین ئایہ تی رہوانہ کرد فہرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي
 مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ [القصص: ۵۶] تہی موحمہد (ﷺ) بہ تو ناگری
 تہوہی خوشتویست و سوزت بوی ہہ بوو رزگاری بکہی و ہیدایہت و رینوینی تہو فیقی
 بکہی لہ بہر تہوہی ہیدایہت و رینمونی دوو بہشی سہرہکیہ یان تہو فیقیہ تہنہا لہ دہست
 اللہیہ کہ لہ کوفرہوہ خہلک پیی دہبیٹہ موسلمان لہ گوناحوہ پیی دہبیٹہ چاکہ کار و
 تہوبہ کار و دہ گہریتہوہ یان ہیدایہ تی ئیرشادی و رینمونیہ پیغہ مہران (عليهم الصلاة
 والسلام) بہس دہیانتوانی رینوینی بکہن و ہیدایہ تی ئاشکرا کردنی دہعوہ و رینیشاندانی
 بکہن.

جا له پاشان به ئیختیلاف له نیوان زانایان هه ندیکیان له وانه ابن کثیر -رحمه الله- ده فەرموئ تهنه سئ رۆژی خایاند خه دیجه ی هاوسهری پیغه مبه ریش (ﷺ) له پاش مردنی ئه بو تالیب واته پشتگیریکاره که ی مالیی ئه وه ی دلی ده دایه وه ئه ویشیان وه فاتی کرد و گه رایه وه لای الله به لام ابن جهوزی به غدادی -رحمه الله- ده فەرموئ دوو مانگ هه تا سئ مانگی خایاند له پاش مردنی ئه بو تالیب ئینجا خه دیجه وه فاتی کرد ئه و سأل ناوی لیئرا (عام الحزن) واته سالی غه مگینی بو پیغه مبه ر (ﷺ)، له ماله وه دل دهره وه ی نه ما له دهره وه ش پشتگیری کاری نه ما مامه که ی ئه بو تالیب به لام الله به سیه تی -جل شئه- هه ر ئه وی له گه لدا بوو خوی رب العالمین سه ریخست.

چهند دیمهن و وینه یه ك له نازار و ئه شكه نجه کانی پیغه مبه ر (ﷺ)

به لئ ئه و ماوه میژونوسه کان ده فەرمون له کاتی مه که دا و له پاش ده عوه و بانگه وازی پیغه مبه ر (ﷺ) که به ئاشکرا کردی چهن دین خالی تیدایه له ئه زیه ت و نازار و هه لسوکه وتی قوریه شییه کان له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) و له گه ل موسلمانانه کان.

خالی یه که م ئه وه بوو زور نازار و ئه زیه تیان ده دان به قسه و دیعایه له شوین کردن به جوین پی فروشتن به سوکایه تی پیکردن ته نانه ت به لیدان و به گرتن، وه هه تا گه یشته پله ی ئه وه ی به کوشتن کاتئ که وا سومه یه و یاسر ئه و بنه ماله ی تازه موسلمان بوو بون ئه بو جه هل و پیره کانی ئه بو جه هل وازیان لیان نه هیئا له یه ک له ریوایه ته کان پیغه مبه ر (ﷺ) به لایاندا چوو له ژیر ئه شکه نجه بون هیچی پی نه کرا بۆیان، یاسر گوتی چیمان لیده که ی پیغه مبه ر (ﷺ)؟ به سترابوو و ئه شکه نجه ده درا پیغه مبه ریش فەرموئ (ﷺ) «صبراً آل یاسر، فإنَّ موعدکم الجنة» واته له دونیادا هیچم پی نا کرئ بۆتان ئارامتان هه بی به هه شت بۆ ئیوه یه سه بر بگرن، سه بریان گرت و یاسر له ژیر ئه شکه نجه دا ته مه نی له ده ستدا و گیانی ده رچوو گه رایه وه لای خوی رب العالمین، سومه یه ش ئه بو جه هلی رق له دل وازی لی

نه هیئا و هاته سهر سهری رۆژیک له رۆژه کان که له زهویان بهستباووه ههر دوو قاچه کانی و دهسته کانی روه و ئاسمان ده پروانی ئازاریان دهدا و ئه بو جههل پپی گوت ئه وهی من بیستومه سومهیه تو ئیمان نیه به موحه مه دت هیئاوه به لکو ئاشقی موحه مه د بوی له بهر جوانی یان ئه وینداری و دلداریه له گه لی ده که ی؟ سومهیه ئه وهی پی قبول نه کرا وه لامي دایه وه له هه ندیک له ریوایه ته کان ده لئین به قسه ی ناخوش له هه ندیکی ده لئین تفیکی کرد له روی ئه بو جههل و ئه بو جههل حه ربه که ی ده ره یئا و له دامینی سومه یهیدا و ئا له ویدا گیانی ده رچوو، یه که م شه هیده که به دهستی کافره کان کوژرابی خوینی رژابیتته خاکی مه که سومه یه ی کچی خیاط بوو.

له پاشان روه روه بونه وه موسلماننه کان و پیغه مبه ریان کرد (ﷺ) به وهی چه ندین مفاوه زاتیان له گه ل پیغه مبه ر کرد (ﷺ) وه ره مالت ده دهینی وه ره پله و پایه ت ده دهینی جوانترین ئافره تت بو ده خوازین ئه گه ر نه خوشی باشتترین پزیشکت بو ده هیئین چاره سهرت بکا ئا ئه وانه ش نرخه نه بوو پیغه مبه ر ههر خه ریکی بانگه وازی و الله به یه کگرتنه که ی بوو رایده گه یاند به خه لکی، له پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) ههر خه ریکی ئه وه بوو هاوه له کانی له سهر عه قیده و بیرو پروا په روه رده ده کرد بو ئه وهی بینه پۆلی یه که می دامه زراندنی ده و له تی ئیسلامی و بانگه وازی راسته قینه، ئه وه بوو پیغه مبه ر (ﷺ) ئه ویش به ده ر نه بو له ئازار و ئه شکه نجه کان، هه ندیک وینه له و وینانه ی پیغه مبه ر ئازار و ئه شکه نجه ی پیخواردوه:

یه ک له وان عوقبه ی کوری ئه بی موعیط ئا ئه و پیاوه یه کیک بوو له سهر کرده کانی قوره شیه کان، له سهره تا پیاویکی نه رم و نیان بوو به ته بیعه ت وابوه که بۆمان ده گیریتته وه ابن عه باس له یه ک له ریوایه ته کان که ئه لبانیش قبولیه تی ئه و ریوایه ته و ده یکاته شاهید بو ریوایه ته که ی تریش ئیستا بۆتان ده گیرینه وه ده لی وه رگیراوه و قبول کراوه ابن عه باس ده فهرموی عوقبه ی کوری ئه بی موعیط وه کو قوره شیه کانی تر نه بوو ده هات له کوڕ و

مه جلیسی پیغه مبه‌ر داده‌نیشته (ﷺ) له سه‌رخو بوو گوئی ده‌گرت له پیغه مبه‌ر (ﷺ) قسه‌ی ناخو‌شی پی نه‌ده‌گوت ئازاری نه‌ده‌دا به‌لام له‌ولاوه براده‌ریکی گیانی به‌گیانی هه‌بوو که له‌یه‌ک له‌ریوایه‌ته‌کان که‌وا ابن مه‌سعود ریوایه‌تیکردوه ئه‌ویشیان ته‌به‌رانی و ئه‌بو داودیش هی‌ناویه‌تیه‌وه و هه‌یشه‌میش له‌مجمع‌الزوائد ده‌فه‌رموی له‌و ریوایه‌ته‌ی دوه‌مه‌وه ئه‌و که‌سه‌ی گیانی به‌گیانی له‌گه‌ل عوقبه‌ی کورپی ئه‌بی موعیط براده‌ر بوو زۆریه‌کتریان خو‌ش ده‌ویست ئوبه‌ی کورپی خه‌له‌ف بوو، چوبوو به‌تیجاره‌ت بو‌شام هه‌رکه‌هاته‌وه له‌ماله‌وه شه‌وی‌پرسی ده‌نگوباسی ئه‌و موحه‌مه‌ده‌چی لی‌هاته‌وه (ﷺ)؟ له‌هاوسه‌ره‌که‌ی ئوبه‌ی کورپی خه‌له‌ف پرسى، گو‌تی وه‌لا په‌ره‌ی سه‌ندوه و خه‌لک زۆر به‌دوای که‌وتوه، گو‌تی ئه‌ی براده‌ره‌گیانی به‌گیانیه‌که‌م عوقبه‌ی کورپی ئه‌بی موعیط ده‌بی‌چیکا؟ ئه‌و چی لی‌هاته‌وه؟ گو‌تی وه‌لا ئه‌ویش ده‌لین به‌دوای ئه‌و که‌وتوه چونکه‌ده‌چی داده‌نیشی و خو‌ی لی‌بیده‌نگ ده‌کا وه‌کو ئه‌بو جه‌هل و ئه‌وان نا‌کا قسه‌ی پی‌بلی و به‌درۆی بی‌نیته‌وه، ده‌لی ئاخیری وای لی‌هاته‌که‌وا به‌یانی هاته‌ده‌ره‌وه ئوبه‌ی کورپی خه‌له‌ف له‌بازاردا عوقبه‌ی کورپی ئه‌بی موعیطی بینی روی لی‌وه‌رگیرا عوقبه‌سه‌لامی لی‌کرد سه‌لامی لی‌وه‌رنه‌گرتیه‌وه، گو‌تی له‌به‌رچی وام لی‌ده‌که‌ی ئه‌ی ئوبه‌ی؟ گو‌تی من بیستومه‌تۆش داوته‌ئه‌و نه‌فامی و نه‌زانیه‌ی به‌دوای موحه‌مه‌د که‌وتوی (ﷺ)؟ گو‌تی نه‌خیر وا نیه‌به‌لام من وه‌کو قوره‌یشیه‌کانم له‌گه‌ل نه‌کردوه سوکایه‌تی پی‌که‌م، گو‌تی ئه‌و پوه‌ی من له‌تۆ حه‌رام بی‌براده‌رایه‌تیان نه‌می‌نی قوره‌یشیه‌کانیش به‌خرایی ناوت ده‌هینن بزانه‌عوقبه‌هه‌تا تۆ نه‌چی قسه‌به‌موحه‌مه‌د نه‌لیی.

بزائن عوقبه‌بو‌ئه‌وه‌ی براده‌رایه‌تی ئوبه‌ی له‌ده‌ست نه‌دا شه‌یتان ئه‌و فیله‌ی لی‌کرد له‌ناو قوره‌یشیه‌کان ناو بداته‌وه و پشتگیری لی‌که‌ن، ئه‌وه‌بوو گو‌تی چیکا‌م باشه‌ئه‌ی ئوبه‌ی؟ گو‌تی برۆ له‌کو‌ر و مه‌جلیسه‌که‌ی دانیشه‌تف بکه‌روی پیغه‌مبه‌ر (په‌نا به‌الله) پی‌گوت

«إلا أن تدفل بوجه رسول الله (ﷺ)» ئەویش نه یگوت (رسول الله) گوتی موحه مه د ئیمه ده ئیین (رسول الله)، گوتی برۆ تف بکه روی پیغه مبه ر (ﷺ) (په نا به الله).

عوقبه ی گیلی گه مژه ی نه زان به قسه ی ئوبه ی کوری خه له ف له گه ل قوره یشیه کان هات له کۆر و مه جلیسی پیغه مبه ر دانیش (ﷺ)، کاتی که وا پیغه مبه ر دهستی کرد به قسه عوقبه تفیکی کۆ کرده وه زمانی شه له ل بی وه کو شه له ل بوو له ناو بچی وه کو له ناو چوو رویکرده پیغه مبه ر و (ﷺ) تفیکی له روی موباره کی چوارده ی مانگی گه شاهه (وه کو مانگ گه شاهه بوو روی پیغه مبه ر (ﷺ)) عوقبه تفه که ی له روی پیغه مبه ر کرد (ﷺ) به ناشیرین ترین وشه جوینی پیدا، پیغه مبه ر (ﷺ) زۆر به غیره ت بوو فه رمانی به ده ست نه بو ملی عوقبه بگری و له ویدا تۆله ی لی بستینیته وه به لام غیره تی جولاً پیغه مبه ر (ﷺ) روی تیکرد و گوتی بزانه عوقبه ئەوه نیوان من و نیوان تۆ رۆژیک دادی رهنگه له مه که که ده ربچی ئەو خیل و عه شیره ت و قوره یشیانه نه بن له پشت بن ئە گه ر له شاخه کانی مه که که ده رچی سویند به الله ئەوه وه عده بی له به ینی من و تۆ ئە ی عوقبه ئەوها بریار ده ده م به خوای رب العالمین سویند ده خۆم ده بی له سه رت بده م و بتکوژم به کوشتنیکی له سه رخۆ له تۆله ی ئەو تفه ی تۆ کردته من ئە ی عوقبه به لام با بۆت بمینی و رۆژی خۆت دادی، هه ر ئەوه نده ی پیگوت پیغه مبه ر (ﷺ)، بزانه خوای رب العالمین چی بۆ پیغه مبه ر ده کا؟ پیغه مبه ر له سه ر ئیسلام تف له روی کرایه ئە ی ماموستای به ریز ئە ی داعیه کان ئە ی خه تیه کان ئە ی موسلمانان به دلنیا ییه وه ئیوه ش ئە گه ر راست بکه ن و ریی پیغه مبه رتان گرتبی (ﷺ) ده بی له لاتان زۆر ئاسایی بی پیرانی ئە بو جه هل و عوقبه ی کوری ئە بی موعیط و وه له پاشان ئوبه ی کوری خه له فیک هه بی خه لکیک هان بدات سوکایه تیت پی بکری و تف له روت بکری تۆش رهنگه هه ندیک جار ده سه لاتیش نه بی به لام شته که له

دَل و میشتکت هه لگره ئه گهر که سه که نه بوه موسلمان له پوژی خویدا موسلمان به غیره ته وه کو پیغه مبهه (ﷺ) تۆله ی ئیسلام و روی خۆت که موسلمان یی بکه وه.

ئه وه تا جهنگ جهنگی به دره سه حابه کان بۆمان ده گیرنه وه له وانه ابن عه باس ده فهرموی له جهنگی به دردا عوقبه ی کوری ئه بی موعیط گوتیه قورپه شیه کان با له گه لتان نه یه م، ئه بو جه هل گوتی له بهرچی؟ گوتی وه لا من شتیکم هه یه له گه ل موحه مه د (ﷺ) سویندی له من خواردوه ئه گهر له شاخه کانی مه که که ده رچم له ههر شوینیک بمبینی به له سه ر خویی بمکوژی منیش دلنایام قسه ی خوی ده هیئتته جی ئه گهر له دهستی بی، گوتیان وه ره مه ترسه ئیمه حوشتریکی سوری چالاکت ده دهینی له مهیدانی جهنگی به در ئه گهر ئیمه له پاشه کسه دا بوین تۆ خیرا رابکه و خۆت قوتار بکه، ده لی یه کسه ر پیغه مبهه (ﷺ) له جهنگی به در که زالبوو به سه ر قورپه شیه و کافره کاند ئه له ویوه عوقبه ی کوری ئه بی موعیط ویستی به حوشتره سوره که ی رابکا و هه لی به لام سوارچاکه کانی پاسه وانانی تاییه تی ئیسلام و موحه مه د (ﷺ) ئه و پوژه پوژی فورقان بوو پوژی بهرز کردنه وه ی (لا اله الا الله) بوو ئه و پوژه بوو که تۆله کان ده ستیندرایه وه ئه و پوژه بوو که قورپه شیه کانی به که یفی خویان گالته و گه پیان ده کرد به موسلمانان له کاتی مه که که هیزیان هه بو ئه و پوژه یه که وا هیزیان نه ما و ده بی تۆله یان لی بستینریته وه و لوتیان له زه وی بچه قینری له بهر ئه وه حوشتره که ساتمه یه کی کرد و له یه ک له چۆله وانیه کان مه فره زه و له شکری موسلمانان به سه ر عوقبه دا هه لگه یشتن و توند گرتیان و بردیانه ناو دیل و ئه سیره کان که حه فتا له کافره کان دیل و ئه سیر و ژیر دهسته ی موسلمانان بون.

کاتی که جهنگ کو تای ی پیهات پیغه مبهه روی سوراند (ﷺ) وا ده بین عوقبه ی کوری ئه بی موعیط ئه وه ی تفی کردوه ته روی پیغه مبهه (ﷺ) وه له پاش ئه و تفه ئه و عوقبه به وهنده ش نه وه ستا جاریک له جاره کانی تریش له لای (کعبه الله) عابای له گه ردنی

پیغه مبه‌ر توند کرد (ﷺ) پیغه مبه‌ر فهرموی سویند به الله ئە گهر عوقبه عاباکه‌ی به‌رنه‌دابا و شلی نه‌کردباوه خهریک بوو ههردوو چاوم دهر بپه‌ری، وه جارێکی تریش به‌فیتی ئەبو جه‌هل و ئەوان چه‌ند ریخۆله‌ک و پیسایێ و پاشاوه‌ی قه‌سابخانه‌کانی قورپه‌یشه‌کان هه‌بو عوقبه‌ هینای له‌سه‌ر ملی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) دانا که له‌ سوجده‌ و کرنۆش بردن بوو، که‌س نه‌بو بتوانی له‌سه‌ر ملی لا‌بدا فاتیمه‌ ئەو کاته تازه‌ پیراده‌ گه‌شت گه‌نج بوو هات له‌سه‌ر ملی لا‌یدا و گوتی بۆ وا له‌و پیاوه ده‌که‌ن که موحه‌مه‌ده (ﷺ) قسه‌ و جوینی پیدان و پیغه‌مبه‌ری برده‌وه مال (ﷺ).

پیغه‌مبه‌ر ئاو‌ری سو‌رانه‌وه له‌ جه‌نگی به‌در عوقبه‌ی کوری ئەبی مو‌عیط وا له‌ناو ئەسیره‌کانه‌ پیغه‌مبه‌ر چاوی سو‌ر بوو (ﷺ) فهرموی هه‌ی هه‌ی سه‌حابه‌کان ئەوه عوقبه‌ی کوری ئەبی مو‌عیط که‌وا تفی کردوه‌ته‌ روی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ مه‌که‌ عابای له‌ گه‌ردنی توند کردوه‌ ریخۆله‌کی به‌سه‌ردا داوه‌ چۆن ده‌بی به‌ دیلی بگه‌ڕیت و به‌می‌نی له‌سه‌ر روی زه‌وی؟ وه‌لا‌هی ئی‌مامی عه‌لی ده‌فه‌رموی هه‌ر ئەوه‌نده‌م گوی لیبوو سه‌حابه‌کان هه‌رکه‌س هه‌ل‌یک‌یشا شمشیر ئە گه‌ر یه‌ک که‌س له‌ سه‌حابه‌کان بکه‌وتایه‌ به‌ر ده‌ستی سه‌حابه‌که‌ی تر چاوی نه‌یده‌بینی سه‌ری په‌ل بدا‌با به‌لام ده‌لی خۆشبه‌ختانه‌ من پیش هه‌مویان گه‌شتمه‌ عوقبه‌ له‌ناو دیله‌کان ده‌رم هینا فهرموم ئەی پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) دایکم و باو‌کم به‌ فیدات بی چی لیبکه‌م؟ فهرموی «أقتلوه صبرا» به‌ له‌سه‌ر خویی بیکوژه‌ و تۆله‌که‌ی لیبکه‌وه له‌ناوی به‌.

له‌به‌ر ئەوه به‌لی ئەسیر و دیله‌کانیش هه‌تا ئیستا بۆچونی جمه‌وری عوله‌مای ئەه‌لی سونه‌ و جه‌ماعه‌ ئە گه‌ر خه‌لیفه‌ی موس‌لمانان ئە گه‌ر ئەمیری موس‌لمانان ئەمیری شایسته‌بی بریار به‌ده‌ست ئەو ده‌بی بۆ چاو شکاندنێ کافره‌کان ئایه‌ بیانکوژی یان بیان هیل‌یته‌وه‌ یان فیدی‌ه‌یان له‌ به‌رامبه‌ر وه‌ربگه‌ڕی یان ئاوا به‌ره‌ل‌ایان بکا و بیاندا‌ته‌وه‌.

به لای عوقبه لهوئ کۆتایی پیهات ههه چهند سالیك توانی، ئه گهر موسلمانان ئارامیان هه بهی له دهعوو و بانگهوازیه کی راسته قینه دا هیزی له شکری شهیتانی و کافر و بیدینه کان وه لاهی ههه چهند سالیك دهتوانن خویان رابگرن له کۆتایه که ی خوی رب العالمین ئارام و سهبری دلی موسلمانان دههینی تۆلهیان لی دهستیته وه رسوایان ده کا.

به ریزان و خو شه ویستان جاریکتر پیغه مبهری پیشهوا (ﷺ) ته ماشا بکهه و سه رنج بدهن ئازار و ته زیه تیه کی تری پیغه مبهر (ﷺ) که له سه حیجی موسلیمدا هاتوه ئه بو هور هیره بۆمان ده گیریتته وه ده فهرموئ ئه بو جههل جاریک له جاره کان هات بینی پیغه مبهر (ﷺ) و له کرنۆش و سوجده بردندایه له روه و (کعبه الله).

له بهر ئه وه ی نویره کان راسته پینج نویره فهرزه که فهرز نه کرابوو هه تا پیغه مبهر چوه ئاسمان و شهوی ئیسرا و معراج (ﷺ) به لام له سه ره تای پیغه مبهرایه تی پیغه مبهر (ﷺ) ئه هلی سونه و جه ماعه یه کدهنگن به ریوایه تی سه حیج دهیهینن که جوبرائیل هات له یه ک له دۆله کانی مه کهکه پیغه مبهری فی ره نویره و فی ره ده ستنویره شۆردن کرد له ویوه پیغه مبهر (ﷺ) دو رکاعهت دو رکاعهت نویره کانی ده کرد خه دیجه ی خیزانیشی فی رکرد وه له پاشان عه لی کوری ئه بو تالیبی ئامۆزاشی فی رکرد که سه ره تا موسلمان بون دوو رکاعهت دوو رکاعهت نویره هه ره له سهریان بوو ده یانکرد هه تا پینج نویره فهرزه که له سهریان فهرزکرا له شهوی (ئیسراء و معراج) ۱۸.

ئینجا پیغه مبهر (ﷺ) ئه بو هور هیره ده فهرموئ ئه بو جههل هات پیغه مبهر نویره ده کرد له لای (کعبه الله) ئه بو جههل رویکرده دار و دهسته که ی خوی و قوره یشیه کان و کافره کان گو تی ئه وه چیه؟ موحه مه د هه ر ئیستاش به رده وامه به ئاشکرا دی کرنۆش و سوجده ده با بۆ خوا که ی خوی قسه ده لی به خوایه کانی ئیمه «وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى، لَئِنْ رَأَيْتَهُ يَفْعَلْ ذَلِكَ لَأَطَّانٌ عَلَى رَقَبَتِهِ - أَوْ لَأَعْفَرَنَّ وَجْهَهُ» گو تی ئه مجاره من بینم موحه مه د واکا خوی هه لکیشا ئه بو

جه هلی ناپاله وانی نه زان وایزانی به پیغه مبه ر ده ویری (ﷺ)، گوتی ئه مجاره من بیبیم ده چم قاج ده خه مه سهر گهردن و ملی ده بی لوت و ده موچاوی له خۆل وهردهم و بیچه قینم به ته وای نه یه لم سهر راست بکاته وه مادهم وا ده کات و کرنوش بو خوا که ی خوی ده با، ده لی ئه بو جه هل هات پیغه مبه ر وابوو (ﷺ) له سوجه بردندا بوو له ناو نوێژدا بوو هات که به حیسابی خوی وا له پیغه مبه ر بکا (ﷺ) ههنگاو به ههنگاو له ئاخیر چرکه ساتدا خوی رب العالمین سونه تی وایه بو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) بو شوینکه وتوانی ئینجا ته داخل ده کا و فرمان ده کا، له سهره تادا بزانی ئیمانی پیغه مبه ره که ی (ﷺ) یان ئه گهر پیاو چاکیک و ئافره تیکی سالیحه به لایه کی به سهر بی بایی چهنده؟ وه کافره که ش تا چهند مه غرور ده بی؟ له سهره تا الله تعالی ته داخل ناکا.

ئه بو جه هل رویشته هه تا گه یشته نزیک پیغه مبه ر (ﷺ) قوره یشیه کان وا ته ماشای ده که ن کاتیکیه ک ههنگاو مابو پی به رزکاته وه بنیته سهر ملی پیغه مبه ر (ﷺ) «وَهُوَ يَنْكُصُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَيَتَّقِي بِيَدَيْهِ» پشتا و پشت کشایه وه ئه بو جه هل و رهنگی تیکچوو به ههردوو دهستی وایده کرد که ئه نه هو که سیکی پال پیوه ده نی و له سهر ریگی خوی پشتا و پشت گه رایه وه و رهنگی تیکچوو، رویان تیکرد «فَقَالُوا: مَا لَكَ؟ يَا أَبَا الْحَكَمِ» دار و دهسته که ی پیاو گوت تو پاله وانه که ی چهند چرکه و له حزه یه ک پیش ئیستا بوی ئیستا خیره رهنگت تیکچوه ئه ی ئه بول حه که م؟ «فَقَالَ: إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ لَخَنْدَقًا مِّن نَّارٍ وَهُوَ لَأَجْنَحَةٌ» گوتی من بینم دۆلکی ئاگرین له نیوان من و موحه مه د پهیدا بوو بالیشم ده بینم له سهر ئه و دۆله باله کان وایان لیده کردم بۆم ده هاتن، ده لی پیغه مبه ریش (ﷺ) ئینجا که له نوێژ بویه وه ئه وه بوو سه به ب نزولی کو تایی ئایه ته کانی سورپه تی (العلق) که خوی رب العالمین ده فهرموی: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى * عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ نابین ئه و که سه ی قه ده غه ی ده کا، به نده که ی من که موحه مه ده (ﷺ) کاتیکی نوێژ ده کا: ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى * أَوْ أَمَرَ

بِالتَّقْوَى ﴿ نازانی ئەو ئەبو جهله و قورەیشیه و دار و دەسته کانی ئەگەر ئەوه له سەر
 ریڤگای هیدایهت و رینوینییه، و فرمان ده کا به ته قوای الله و به ته وحید و الله به یه کگرتن
 بوچی وای لیده کا؟

خوای رب العالمین که وای فهرموو ئەو ئایه تانه ی دابه زاند پیغه مبه ر له نوێژ بویه وه (ﷺ)
 به ئەبو جهله ی گوت ئەگەر هه رچی بکه ی من نوێژه کانم هه ر ده که م کړنۆش بو خوای خۆم
 هه ر ده به م -جل شئه-، جا خوای رب العالمین پالپشتی هه لۆیسته که ی پیغه مبه ری کرد
 (ﷺ): ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ الله سویند ده خوا ده فهرموو ئەگەر واز نه هیئێ
 ئەبو جهله به پیش په رچه می ده یگرین (نَسْفَعًا) یانی گرتنیکی زۆر توند، به و پیش
 په رچه می خوی ده یگرین ئینجا له سەر ده م رای ده کیشین: ﴿نَاصِيَةٍ كُذِّبَتْ خَاطِئَةً﴾ له بهر
 ئەوه ی ئەبو جهله ئەوه ی به پیش په رچه م ده یگرین به فریشته کان که سیکی له هه له دایه
 که سیکی درۆزنه قسه کانی درۆیه و موحه مه د راسته (ﷺ)، له پاشان ده فهرموو: ﴿فَلْيَدْعُ
 نَادِيَهُ﴾ ئەگەر خوی هه لده کیشی به و خه لکه ی له پشتین لایه نه که ی و دهسته و تاقمه و
 دائیره که و نادیه که ی با بچی بیان هیئێ خوای رب العالمین ده فهرموو، شه ر له مه یدان بوه
 شه ری خوای رب العالمین و ئەبو جهله، ئەبو جهلیکی به سیتی پیس پری ناوی سکی
 پیساییه، ئەبو جهلیک که وا گیان و رۆح و هه موی به دهستی خوای رب العالمین ه،
 خواجه ک غه زه بی لیگرتوه ده بی چون ئیهانه ی بکا له سەر محمد المصطفی (ﷺ) که هیچ
 خراپه ی نیه بو ئەبو جهله و ئەوان ته نها دلسۆزه بو ئەوانیش ده لێ وهرن بنه موسلمان
 به لکو رزگارتان بی له ئاگری دۆزه خ بچن بو به هه شتی پان و به رین به لام به قسه ی ناکه ن،
 ده لێ ئینجا خوای رب العالمین فهرموو: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ با ئەو بچی دهسته و تاقمی خوی
 بانگ بکا: ﴿سَدْعُ الزَّبَانِيَةِ﴾ ئیمه فریشته کانی ده رگاوانانی جه هه نه م ده نیڕینه خوار.

له‌بەر ئه‌وه‌بوو پێغه‌مبەر (ﷺ) فهرموی «والله لو دنا مني لخطفته الملائكة عَضُواً. يعني أبا جهل^[١]» فهرموی سویند به‌الله ئه‌گەر ئه‌بو جه‌هل یه‌ک شاقاوی تر له‌من نزیک بو‌باوه یه‌ک‌سەر پشتاو پشت نه‌گه‌راباوه سویند به‌الله مه‌لایکه‌ته‌کان حازر بون و ده‌مبینی الله ئه‌مری پێ کردبون و ده‌هاتن پارچه‌پارچه‌یان ده‌کرد به‌به‌رچاوی قوره‌یشی و مه‌که‌یه‌کان له‌سەر ده‌م‌رایان ده‌کی‌شا بۆ‌ناو ئاگری دۆزه‌خ خه‌لکه‌که‌هه‌موو ده‌با بی‌بینن.

به‌لێ پێغه‌مبەر (ﷺ) ئه‌وه‌هه‌موو سه‌بر و ته‌حه‌موله‌ی هه‌بوه‌ دوژمنانی ئیسلام ئه‌وه‌هه‌موو رێگایانه‌یان گرت‌ه‌بەر بۆ ئه‌وه‌ی پێغه‌مبەر ئازار و ته‌زیه‌ت بده‌ن (ﷺ)، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ش نا به‌رێزان و خۆشه‌ویستان به‌لێ پێغه‌مبەر (ﷺ) لێره‌وه‌ ئه‌وه‌ سه‌بر و ئارامیه‌ی بوه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌حابه‌کان زیاتر سه‌بر و ئارامی بگرن وه‌ موژده‌شی پێده‌دان به‌ سه‌رکه‌وتن.

پێغه‌مبەر بۆ‌خۆی ده‌فهرموی (ﷺ) که‌ له‌ موسنه‌دی ئیمامی ته‌حه‌ده‌هاتوه‌ له‌ سونه‌نی ترمزی وه‌ ابن‌ماجه‌ش رێوایه‌تی کردوه‌ وه‌ ئیمامی ترمزی ده‌فهرموی (حدیث حسن صحیح) ته‌لبانیش خۆی لێ بێده‌نگ کردوه‌ واته‌ پێی رازییه‌، که‌ ئه‌نه‌س ده‌فهرموی پێغه‌مبەر فهرموی (ﷺ) «لَقَدْ أُذِيتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُؤْذِي أَحَدٌ» ده‌فهرموی من له‌پێناو الله ئه‌وه‌نده‌م ئازار و ته‌شکه‌نجه‌ و زه‌حه‌متی بینی هیچ که‌س له‌سەر ئه‌وه‌ زه‌ویه‌ له‌پێناو الله ئه‌وه‌ ئازار و ته‌شکه‌نجه‌ی نه‌بینیوه‌ «وَأُخِفْتُ فِي اللَّهِ وَمَا يُخَافُ أَحَدٌ» وه‌ من له‌بەر خاتری خوای رب‌ العالمین ئه‌وه‌نده‌م ترس هاتوه‌ته‌ سه‌ر و ترسین‌رام له‌ پێناو خوای رب‌ العالمین که‌سیک ئه‌وه‌ ترسه‌ی نه‌هاتوه‌ته‌ سه‌ر «وَلَقَدْ أَتَتْ عَلِيَّ ثَلَاثٌ مِنْ بَيْنِ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، وَمَا لِي وَبَلَالٌ مَا يَأْكُلُهُ ذُو كَبِدٍ» ده‌فهرموی پێغه‌مبەر (ﷺ) سی‌رۆژیان شه‌و به‌سه‌رماندا ده‌هات من و بیلال نه‌بو که‌ خاوه‌ن ژیانیک و خاوه‌ن جه‌رگیک که‌ بیخوات و پێیوه‌ بژی ئیمه‌هیچمان نه‌بو له‌وه‌ی

[١] صحیح الجامع (٥٢٦٩)، أخرجه مسلم (٢٧٩٧).

که پییوه بژین و بیخوین و بیخوینه وه «إِلَّا مَا يُوَارِي إِبْطَ بِلَالٍ»^[۱] ئیلا ئه وهنده ی که وای بیلال
حه شاری ده دا و شار دبویه وه واته که میکی کهم نه بی نه مان بوو پییوه بژین و بخوین.

ئه وهش له بهر ئه وه نه بو پیغه مبه ر (ﷺ) قوره شیه کان به راستگۆی تینه گن هه ر به
راستگۆی تیده گه یشتن به لام حقد بوو له دلیان و دژایه تی حه قیقه ت و راستیه کانیا
ده کرد، ئه وهش به و به لگه کاتییک ئه بو جه هل جار یکیان به پیغه مبه ری گوت (ﷺ) «قَدْ
نَعْلَمُ يَا مُحَمَّدُ أَنَّكَ تَصِلُ الرَّحْمَ» ئیمه چاک ده زانین تو سیله ی ره حم به جی ده گه یه نی ئه ی
موحه مه د (ﷺ) «وَتَصَدَّقُ الْحَدِيثَ» وه قسه کانی ده یکه ی راستگۆی تییدا له بهر ئه وه ی
درۆمان لیت نه بینیه وه ئه وه ئه بو جه هل پییگوت «وَلَا نُكْذِبُكَ» ئیمه تو به درۆ ناهینیه وه
«وَلَكِنْ نُكْذِبُ الَّذِي جِئْتَ بِهِ» به لکو ئیمه ئه وه مان پی راست نیه و به درۆی ده هینیه وه که
هیناوته ده لئی له لای خوی رب العالمین ه ئه گه رنا تو که سیکی راستگۆی پرواشت پی
ده که ین به لام ئه وه ی هیناوته راستگۆیی نیه و ته واونیه و درۆینه له بهر ئه وه خوی رب
العالمین ئه و ئایه ته ی زانایان ده فهرمون له سه ر ئه بو جه هلی دابه زاند و ده فهرموی: ﴿قَدْ نَعْلَمُ
إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَأْيَتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ الله
ده فهرموی ئیمه ده زانین ئه ی موحه مه د (ﷺ) به و قسه ی ئه بو جه هل و سه رانی تری
قوره ش کاتییک ده لین تو به درۆ ناهینیه وه و ئه و ئایه تانه ی خوی رب العالمین پروا پی
ناهیین و به درۆی ده هینیه وه تو غه مگین ده بی: ﴿وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ
مَا كُذِّبُوا﴾ له پیش توش پیغه مبه ران به درۆ هیرانه وه له لایه ن گه ل و نه ته وه کانیا به لام
ئه وان ئارامیان گرت له سه ر ئه وه ی به درۆیا ن ده هینانه وه: ﴿وَأَوْذُوا حَتَّىٰ أَتَتْهُمْ نَصْرُنَا وَلَا
مَبْدَلَ لِكَلِمَةٍ أَلَلَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَائِ الْمُرْسَلِينَ﴾ [الأنعام: ۳۳-۳۴] فهرموی به لئی ئه وان
ئارامیان گرت پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) له سه ر ئه وه ی به درۆیا ن ده هینانه وه وه

[۱] سنن ابن ماجه (۱۵۱)، سنن الترمذی (۲۴۷۲)، مسند أحمد (۱۲۲۱۲) (۱۴۰۵۵).

ئه زیهت و ئازار دران له پیناو من به لام هه تا سه رکه وتنی منیان گه یشتنی ئارامیان گرت که سه رکه وتنیان بۆهات بشزانه وشه و وته کانی خوی رب العالمین گۆرانکاری به سه ردا نایه واته تۆش ئه گهر ئارام بگری وه ئومه ته که شت نه سر و سه رکه وتنی ئیمهت بۆ دی تۆ هه والی پیغه مبه رانی پیشتریشته پیدراوه.

هه ندیک دیمه ن و نمونه ی ئازار و ئه شکه نجه ی هاوه له کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)

دیمه نه کانی ئازار و ئه زیهت و ئه شکه نجه ی پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه له کان گه لیک زۆرن ئیمه ته نها چهند نمونه یه کی ئاشکرمان بۆتان هه لبژاردوه یه کییک له و نمونه نه عه بدولای کوری مه سعوده -رضي الله عنه- ئه و پیاوه به رز و به رپزه له روی ئیمانه وه وه له روی لاشه و جهسته یه وه لاواز بوو به لام له ئیمانه وه چه قیوو شاخیک بوو، یه ک له جاره کان مۆله تی خواست و گوتی ده چم له لای (کعبه الله) ئایه ته کانی قورئان بۆ یه که مجار به دهنگ ده خوینم ده چرپینم به گوچکه ی قوره شیه کان، گوتیان ئاخر به رگه ی ئه وه ناگری قوره شیه کان ته حه مول ناکه ن گوئ بگرن له ئایه ته کانی قورئان ئه گهری ئه وه ی هه یه ئازارت ده ن لیتده ن.

به لئ عه بدولای گوئی به وه نه دا و چوو له وئ بۆ یه که مجار سوپه تی (الرحمن) چهند ئایه ته کانی یه که می خوینده وه ئینجا هه رکه خویندی وه قوره شیه کان به ربونه سه ری و لیاندا هه تا وای لیها ت ده موچاوی به خویندا چوو، له پاشان هاته وه و موسلمانان کان پیان گوت پیمان نه گوتی قوره شیه کان وازت لینا هیئن؟ فهرموی ده نا سویند به الله ئه گهر به یانیش بیه وئ وابکه م واده که م و هیچ ترسم نیه له سه ر قورئان با لیم بدری.

ئه وه تا ئه بو زه ری غیفاریش -رضي الله عنه- که ده بیته موسلمان مۆله تی ئه وه وهرده گری بچی له لای (کعبه الله) یه ک به دهنگی موسلمان بونی خوی ئاشکرا بکا، ئه وه تا ئاشکرای کرد و یه ک به دهنگی گوتی قوره شیه کان گویتان لیبی (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن

محمد رسول الله) قورپه‌یشیه رق له دله کان یه ک یه کیکی هاندا به‌وهی کوڤینه‌وه له‌سه‌ر نه‌بو زه‌ری غیفاری و لیاندا هه‌تا هه‌موو لاشه و جه‌سته‌یان ماندو کرد و شه‌که‌ت کرد و له زه‌وی که‌وت، هه‌تا عه‌باسی مامی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که هیشتا موسلمانیش نه‌بو دلی پیی سوتا و به‌لایاندا چوو گوتی نه‌وه چیده‌که‌ن ئیوه قورپه‌یشیه‌کان؟ نه‌وه له به‌نو غیفاره نه‌وانه‌ی که‌وا نه‌وه عه‌شیره‌ت و تیره‌ن له‌نیوان مه‌ککه و مه‌دینه نیشه‌جین تیجاره‌ت و بازرگانیه‌کانی ئیوه له شام که ده‌یکه‌ن و دینه‌وه هه‌موو به‌لای نه‌وانه وه به‌نو غیفار مه‌شه‌ورن به زه‌لام کوشتن و ریگری وه‌لاهی نه‌و پیاوه‌یان لییکوژن قه‌ت له قورپه‌یشیه‌کان خو‌شنابن، ئینجا ده‌ستیان لی هه‌لگرت، ئینجا نه‌بو زه‌ر به‌وه پاشگه‌ز نه‌بویه‌وه له ئیسلام و ئیمان به‌وه نه‌شکه‌نجه‌دانه به‌یانیه‌که‌شی دوباره جاریکتر هاته‌وه وای گوته‌وه و دوباره جاریکتر لیان دایه‌وه و دوايه ده‌ستیان لی هه‌لگرت.

له پاشان خه‌بابی کورپی ته‌ره‌ت نه‌و پیاوه به‌رز و به‌ریز و مه‌زنه که له‌وه سه‌حابانه‌یه له سه‌ره‌تا‌کان بوه موسلمان کوپله بوو له‌بن ده‌ستی ئافره‌تییک به‌ناوی ئوم نه‌نمار، نه‌و ئوم نه‌نماره زور حاقیده بوو به‌رامبه‌ر به‌ئیسلاام دل ره‌ق بوو هه‌رکه زانی خه‌باب بوه‌ته موسلمان خه‌باب دوکانیکی هه‌بو بو ئوم نه‌نمار ئیشی تیدا ده‌کرد هی ئاسنگه‌ری، کاتی که‌وا ئوم نه‌نمار نه‌وه‌ی زانی رۆژانه ده‌هات پارچه ئاسنیکی سور ده‌کرده‌وه له‌سه‌ر ئاگر هه‌تا ته‌واو داخ و گه‌رم ده‌بوو به‌سه‌ری خه‌بابی کورپی ته‌ره‌تیه‌وه ده‌نا سه‌حابه‌کان ده‌گیرنه‌وه ده‌فه‌رمون وه‌لاهی نه‌وه‌ی به‌ویدا ده‌چوو له‌دور به‌دوری کزه‌کزی سوتانی پیسته‌که‌ی خه‌باب و موه‌کانی بونی دونیای داگرتبوو ده‌هات و بۆنمان ده‌کرد، ئینجا هه‌تا له‌هۆش خۆی ده‌چوو ئوم نه‌نمار ده‌یگوت هه‌تا هه‌لنه‌گه‌ریته‌وه له‌دینی ئیسلام و واز نه‌هینی له‌موحه‌مه‌د ئاوا ئازارت ده‌ده‌م، هه‌تا نه‌و رۆژه‌داهات خه‌باب هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری الله وه‌لاهی نه‌وه‌نده ئازار ده‌دریم له‌هۆش خۆم ده‌چم نازانم چی بکه‌م له‌ده‌ست

ئوم ئەنمار؟ پیغه مبهەر فهرموی (ﷺ) دۆعات بۆ بکه م؟ فهرموی بۆم بکه، فهرموی خوایه تۆله ی خه باب له ئوم ئەنمار بستینیته وه، تۆله که به وه هات به پیزان و خوشه ویستان میژونوسان ده فهرمون ئوم ئەنمار نه خوشیه کی له سه ری گرت وه کو سه گ ده چه پی وه کو گورگ ده یلورانده له ئیش و ژانه که ی پزیشکانی ئەو سه رده مه ده رمانی ئەوه یان بۆ دانا گوتیان ده بی پۆژانه و چه ند پۆژ جارێک ئاسنیک داخ بکه ن به سه ری وه بنری له ئیش و ژانی داخه که ی و سوتانه که ی ئاگای له ئیشی ژانه سه ر نه مینئ، ئینجا ئەوه دۆعای پیغه مبهەر بوو (ﷺ) خه باب ده هات ئاسنه که ی که به سه ری خه باب وه ده نا ئوم ئەنمار که رمی ده کرد به سه ری ئوم ئەنماریه وه ده نا هه تا ژان و ئیشه که ی نه مینئ و لوره لوره که ی وه کو سه گ و گورگی نه مینئ له هۆش بچی ئەوه تۆله ی خوایه.

به پیزان و خوشه ویستان بیلالی چه به شی -رضی الله عنه- کۆیله بوو له بن دهستی ئومه یه ی کورپی خه له ف بیلال تاوان و گوناحی هه ر ئەوه نده بوو که تۆله یان لی ده ستانده وه ده یگوت اللهی تاک اللهی تاک (لا إله إلا الله) دادپه روه ری و حق هه ر ئەوه نده ی ده گوت خۆ هیچی تر نه بو، وه کو به درێژایی میژو تا ئیستاش و قیامهت دادی موسلمانان هه ر ئەوه ده لێن و ده لێنه وه دوژمنان وازیان لی ناهینن، ئومه یه ی کورپی خه له ف بیلالی ده هیئا له یه کیک له ریوایه ته کان له گه رمایی حیجاز که له ویدا خۆر و هه تاو و تیشکی پۆژ راسته وخۆ له سه ر زهوی ده دا گه رمایه تیه که ی زۆر گه رمه ئەوه ی چوبیته چه جی مالی خوای رب العالمین ههستی پیکردوه و تامی کردوه و ده بینئ جا له و گه رمایه ئومه یه بیلالی ده هیئا له و زهویه دا هه ردو پییه کانی و هه ردو دهسته کانی له زهویدا پوه و ئاسمان بوو ئەو سندی ده کرد و وه ده یبه سه ته وه هه تا جو له ی نه بی، به ردی گه وره ی گه رمی ده هیئا له سه ر سکی دایده نا، قامچی توند و په یتی ده هیئا به دهستی خۆی ئومه یه خه لکی وا ده کرد ده وره له بیلال بده ن به قامچیه کان لئی ده دا ده یگوت هه لگه ریوه له دینی موحه مه د (ﷺ)،

بیلالیش له‌سه‌ر خۆی ږوه و ئاسمان ده‌یروانی مه‌عنه‌وییه‌ن لئی دیار بوو که‌وا پاداشته‌که‌ی به‌هه‌شته‌الله لئی رازی ده‌بی ژیا‌نی دنیا ماوه‌یه‌کی که‌م و کورته‌و له‌سه‌ر خۆ ږویده‌کرده ئومه‌یه‌و ده‌یگوت (أحد، أحد) ئه‌ی الله‌ی تاک ئه‌ی الله‌ی تاک هه‌لناگه‌ریمه‌وه له‌دینی موحه‌مه‌د (ﷺ) تا له‌کو‌تاییه‌که‌ی ئه‌بو به‌کری سدیق ږوژیکیان چوو بیلالی کرپه‌وه له‌ئومه‌یه‌ی کورپی خه‌له‌ف، به‌لام تو‌له‌ی بیلالیش به‌وه‌هات که له‌جه‌نگی به‌در ئومه‌یه‌ی خۆی په‌نا دابوو به‌یه‌کیک له‌سه‌حابه‌کان (والله‌ أعلم) عه‌بدو‌ره‌حمانی کورپی عه‌وف بوه که له‌گه‌لی براده‌ر بوه له‌پیشتردا به‌لام بیلال که ده‌یبنی قبولی ئه‌وه ناکا په‌نا بدری عه‌بدو‌ره‌حمان ده‌لی چه‌ندیک راست و چه‌پم کرد بیلال خۆی نه‌گه‌یه‌نیته ئومه‌یه‌ی ده‌لی گوتی ئه‌ی عه‌بدو‌ره‌حمان ږیگام بده وه‌لاهی نابی ئومه‌یه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی به‌ژیانه‌وه بمینی ئه‌وه‌نده‌ی عه‌زیه‌ت داوم له‌پیناو خوای رب‌العالمین من‌وا سه‌بر و ئارامم گرت ئیستا ده‌سه‌لاتم هه‌یه و تو‌له‌ی لی ده‌که‌مه‌وه تو‌له‌ی خۆم و موس‌لمانه‌کان، ده‌فه‌رموی شمشیری راده‌وه‌شاند بیلال هه‌تا گه‌یشه‌ته من نوکه شمشیریکیش به‌قاچی من که‌وت بریندار بوم به‌لام له‌پشتی من ئومه‌یه‌ی ده‌ره‌ینا و له‌سه‌ریدا و خوینی ږشت و تو‌له‌ی خۆی و موس‌لمانانی لی‌کرده‌وه له‌جه‌نگی به‌در.

ئه‌وه ئاکام و دوا‌ږوژی هه‌ر زالم و سته‌مکار و بی‌دین و کافریکه که‌وا ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی موس‌لمانان ده‌دات بی باکانه له‌وکاته‌ی ده‌سه‌لاتی هه‌یه به‌لام الله ږوژی داده‌هینیت که تو‌له‌ی لی بستینیته‌وه هه‌ندیک جار به‌ده‌ستی موس‌لمانان و به‌ږوژی ږوناک.

به‌ږیزان و خو‌شه‌ویستان ئه‌بو به‌کری سدیقیش ئه‌وه‌نده ئازار و ئه‌زیه‌ت و ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌درا هه‌تا وای لی‌هات بارگه‌ی تی‌ک بنی و نمونه‌مان بو‌تان هینانه‌وه له‌را‌بردودا که‌یه که‌م و تار بیژ بوو له‌پیناو خوای رب‌العالمین ئینجا ده‌مو‌چاویان سور کرد له‌ناو خویندا و وه‌قسه‌یان پی‌ده‌گوت ږیگریان لی ده‌کرد له‌ده‌عوه و بانگه‌وازیه‌که‌ی بارگه‌ی تی‌کنا ئه‌ویش هه‌جره‌ت

بکات بۆ حه‌به‌شه به‌لام له رێگادا زه‌یدی کۆری ده‌غینه پێپرا گه‌یشت، که یه‌کیک بوو له سه‌رۆک تیره‌کانی ناوداره‌کانی عه‌ره‌بی ئه‌و کات گوتی پێویست نیه‌ تۆ ئه‌با به‌ کر برۆی تۆ پیاویکی سیله‌ی ره‌حم جێبه‌جێ ده‌که‌ی، پیاویکی یارمه‌تی هه‌ژاره‌کان ده‌ده‌ی، پیاویکی ناودار و زانای، پیاویکی چاکی، چۆن ده‌بی مه‌که‌ تۆ به‌ده‌ربنی و برۆی؟ وه‌ره‌ له‌ په‌نای من وه‌ره‌وه‌ ناو مه‌که‌، ئه‌ویش بریاریدا رازی بوو به‌ قسه‌که‌ی کۆری ده‌غینه‌ هاته‌وه‌، له‌وێ کۆری ده‌غینه‌یش به‌ قوره‌یشیه‌کانی گوت ده‌ست له‌ ئه‌بو به‌ کر نه‌ده‌ن من په‌نام داوه‌، ئیهامی ئه‌بو به‌ کر ته‌نها مه‌رجی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر بوو له‌ کۆلانه‌کان و له‌ ئاوه‌دانیه‌کان وتار نه‌خوینێته‌وه‌ و خه‌لکی سه‌رنج رانه‌کیشی به‌ره‌و ئیسلام، به‌لام ئه‌بو به‌ کر یه‌که‌م خه‌طیبی ئیسلامه‌ وه‌ داعیه‌ و رێبازی الله و پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) چاک گرتوه‌ته‌ به‌ر و تی گه‌یشتوه‌ ده‌زانێ مۆله‌تی ئه‌وه‌ی بۆ نیه‌ له‌ مالدای به‌س گیانی سه‌لامه‌ت بێ و مال و سامانی سه‌لامه‌ت بێ و نه‌گیری و لێی نه‌دری بانگه‌وازی واز لێ بێنی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌بو به‌ کر سدیق -رضی الله عنه- ئه‌و پیاوه‌ به‌رز و به‌رێزه‌ ژورێکی دروستکرد له‌ حه‌وشه‌که‌ی خۆی به‌لای ده‌ره‌وه‌ له‌ویدا که له‌ به‌نی جومه‌ح له‌ویدا ده‌ژیا و له‌و گه‌ره‌که‌ بوو له‌و ژوره‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ نوێژ کردن ئه‌بو به‌ کر سدیق وه‌ قورئانی ده‌خویند به‌ ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی، تا وای لێهات هه‌موو مندال و ژنه‌کانی قوره‌یشیه‌کان ئه‌وه‌ی بۆ ئاو ده‌چوو بۆ بازار ده‌چوو هه‌رکه‌ گوئی له‌ ده‌نگی ئه‌بو به‌ کر ده‌بوو قورئان خۆشی سه‌رنج راکێشه‌ ده‌هاتن ده‌وره‌یان له‌ ژوره‌که‌ی ئه‌بو به‌ کر سدیق ده‌دا کاریگه‌ری تێده‌کردن، قوره‌یشیه‌کان به‌وه‌ چاویان چوه‌ پشتی سه‌ریان و گوتیان قبولی ئه‌وه‌مان نیه‌ منداله‌کانمان سه‌رنج راده‌کیشی به‌ ده‌نگه‌که‌ی و وه‌ نوێژ ده‌کا به‌ به‌رچاوی ئه‌وان، هه‌ر چه‌ند ئیهامی ئه‌بو به‌ کر فهرموی من له‌ مالی خۆم له‌ مالی خۆشم ناتوانن قه‌ده‌غه‌م بکه‌ن من ژوریکم کردوه‌ له‌سه‌ر حیسابی خۆم قورئانی تێدا ده‌خوینم و نوێژی تێدا ده‌که‌م.

ئهوهش به لگهیه بۆ ئهوهی ههر مامۆستایه ک ههر داعیه ک ههر کهسیک له راهی خوای رب العالمین رینگای بۆ خه لکی رۆن ده کرده وه ریبازی پیغه مبهری گرتبوه بهر (ﷺ) ده عوهی ده کرد ئه گهر لئی قه دهغه کرا له ههر مزگهوت و ئاوه دانیه کان نابی بوهستی ته نانهت ده بی مالی خۆی بکاته مۆلگهی ئه وهی خه لکی موسلمان تیبگه یه نی و حالی بکا و له مونا سه با ته کان به ژدار بی و وتار و قسه ی هه بی و رۆنکردنه وه بۆ خه لکی بدا نابی کۆل بدا وه کو ئه بو به کری سدیق.

کاتیکی هه چیان پی له گه ل ئه بو به کر نه کرا قورپه شیه کان کورپی ده غینه یان بانگ کرد گوتیان وه ره ئیمه قبولمان نیه تو په نای ئه بو به کرت داوه گله یان لی مه که لئی قبول ناکه ین ئه وهی ئه نجام ده دا برۆ پی بلی و تو پشتیوانیه که ی لی بستینه وه، عائیشه -رضی الله عنها- ده فهرمو ی له مال بوین کورپی ده غینه هاته لای باو کم ئه بو به کری سدیق پی پرا گه یاند گوتی ئه ی ئه بو به کر من مۆله تم بۆ وه رگرتبوی تو بیده نگ بی و له مالی خۆت بی، ده لی ئه ویش گوتی من ههر ته نها له مالی خۆم، گوتی ده لین ژوریکت دروست کردوه له نزیک ده رگا که ی خۆت و له حه وشه که ت له و یوه قورئان ده خوینی و نو یژ ده که ی سه رنجی قورپه شیه کان مندال و وه خه لکه که و ئافره ته کانت پرا کیشا وه؟ قورپه شیه کان ئه وه یان قبول نیه ئه ی ئه بو به کر حه ز ده که م واز به یینی له وه ئه گه رنا من پشتیوانی خۆم و په نادانه که ت هه لده وه شینه مه وه.

ئیهمی ئه بو به کری سدیق دایکه عائیشه ده گیریتته وه چی فهرمو و؟ گوتی وه ره له راهی الله کوره به جیم مه هیله کوره با نه مکوژن قورپه شیه کان با نه مگرن با ئه زیه تم نه دهن مال م لی نه ستین کوره وه ره پشت پی ده به ستم چۆن تو په نام ناده ی؟ نا ئه وانه هه چیان نه بو اللهی ناسیوو ته وه کولی کرده سه ر خوای رب العالمین له وه لامیدا گوتی «أَرَدَ جَوَارِكَ يَابْنَ الدَغْنَةَ» گوتی ئه و په نادانه ی تۆم ره تکرده وه له ئیستا و هه لم وه شانده وه، گوتی ئه ی

چیده که ی ئەبو بە کر من دلّیشم پیت دەسوتی؟ گوتی من رازیم بە پەنادانی خوای رب العالمین الله بەسمه ئە گەر اللهم هەبیت و پشت بەو ببەستم هیچی کەسی ترم ناوی کوری دەغینه چیتەر منەتم لەسەر مە کە و هەلم وەشاندهوه کار و ئیشی خۆم هەر دە کەم دەعوە و بانگەوازی هەر دە کەم ئە گەر لە ماله وەش بی وانه و دەرسە کان هەر دە لیمەوه بیمنەت بن لەوه خو نابی لە ماله وەش لیم قەدەغە بکەن، ئەبو بە کری سدیق وا بەردەوام بوو دەبی ئیمەیش چاو لە ئەبو بە کری سدیق بکەین ئا ئەوانە بە لگە ی راستەقینەن نە ک بە چاو سورکردنەوێه ک و بە جاریک قەدەغە کردنیکی دەعوە و بانگەوازی دەرس و وانه کان لە مالی خوای رب العالمین لئی بکشینەوه و بلیین گیان و مالمان سەلامەت بی بەسە، مالی خۆت بکە شوینی دەعوە و بانگەوازی ئەوەت لەسەرە.

لە پاشان عوسمانی کوری مظعون -رضي الله عنه- کە لە یەکیک لە بۆچونە کان دەلین برای شیر ی پیغەمبەر بوە (ﷺ) ئەو سەحابە بەرپزە کە لە سەحابە بەرپز و موسلمانە سەرەتاییەکانی موسلمان بوو بوو لە ئەوەل جاره کان، ئا ئەوەش وەلیدی کوری موغیرە کاتییک گەراوه ناو مە ککە لە حەبەشە هاتەوه ئەو کات ئەو پەنایدا نەوه ک کافرەکان، کافرەکان قبولیان نەبو موسلمانان زۆر ئەزیەت دەدا، بەلام هەرکە بینی رۆژانە دەهاتە دەری فلانە سەحابە و موسلمان برایەتی فلانە ئافرەتە خوشکییتی لە ئیمان و لە ئیسلام و عەقیدە ئازار و ئەزیەت دەدرین ئەویش چونکە وەلیدی کوری موغیرە پەنای داوه ئا ئەوکاتە ئازار و ئەزیەتی بەسەردا نایە و یژدانی قبولی نە کرد ئیمانی جولاً چو لای وەلیدی کوری موغیرە گوتی من چیتەر پالپشتی تۆم ناوی تەحەمولی ئەوه ناکەم من بە سەلامەتی بسورپیمەوه و خوشک و برا موسلمانەکانم ئازار و ئەزیەت بدرین، گوتی ئاخر ئە گەر پەنایە کەت لئی بستینمەوه و پشتگیری نە کەم ئە ی عوسمان وازت لئی ناهینن قورەیشیەکان؟ گوتی من تەنھا پشتگیری خوای رب العالمین م دەوی منیش وە کو برا و

خوشکه کانم ئازاره کان با تام بکه م و تهحه مول بکه م، ئه وه بو عوسمان پشتگیریه که ی له وی هه لوه شانده وه گوتی به خۆت ئیعلان بکه عوسمان، ئه وه بو عوسمان گوتی ئاگادار بن قورەیشیه کان ئه و کۆر و مه جلیسه هه موو بزانی من چیتر پشتگیری کردن و په نادانی وه لیدی کوری موغیره م ناوی، هه ر له و کۆر و مه جلیسه وه بو که له بید شیعره کانی ده خوینده وه که گوتی هه موو ناز و نیعمه ته کان له ناوچونی بو هه یه، یه کسه ر عوسمانی کوری مه ظعون لیبوه به وه لام هاتوو گوتی نه خیر ناز و نیعمه ته کانی به هه شت له ناوچونی بو نیه، لیان بوه ده مه قالی و شه ره قسه ئه خیری قورەیشیه ک هه ستایه وه له عوسمانی کوری مه ظعونیدا ته نانه ت له چاو یکیدا چاوه که ی سپی هه لگه را له یه ک له ریوایه ته کان ده لی ده سته جی رژا و کویر بوو، وه لیدی کوری موغیره هه ستایه وه گوتی برازا که م په نادانی من باشتر نه بو بو تو؟ گوتی نه خیر نا وه لا ئیستا ئوخشنی دلم هات منیش وه کو برا و خوشکه کانی تری موسلمانم له سه ر ئیسلام لیمدرا وه لاهی ئاماده م چاوه که ی تریشم له پیناو خوی رب العالمین و له سه ر ئیسلام دابنیم سه بر و ئارامی بگرم.

ئه وه یه ئیمان و هیزی موسلمانان له بهر ئه وه له هیچ سه رده م و کاتیکی قورەیشیه کان تا ئیستا و قیامه تیش قه ت به موسلمانان راسته قینه ناویرن موسلمانان راسته قینه ی الله دوست گیانی له سه ر ده ستیتی، مردن بون شه هیدییه بوی ده چیته به هه شته پان و به رینه که، ئازار و ئه شکه نجه دانی ته رازوه خیره کانی پی زیاد ده بی، کاتیکی مالی لیده بهن الله بوی قه ره بوو ده کاته وه له دنیا و له قیامه ت، کاتیکی سومعه ی ده بهن رۆژیک دادی خوی رب العالمین ئاشکرای ده کا کافر و بی دینه کان بی سومعه ده کا و ئه و هه ر سومعه به رزه دیعایه یه له شوینی کراوه، له دنیا و له قیامه ت الله سه ری ده خا هه ندیک جاریش هه ر له دنیا دا الله دوژمنه کان رسوا ده کا و ده خاته به رده ستی به ده ستی خوی ئوخشنی دلی خوی و موسلمانان

بیئنی تۆلهی لی بستینیتته وه وه کو پیغه مبهەر (ﷺ) له جهنگی بهدر له عوقبهی کوری ئه بی موعیطی سهنده وه و وه بیلال له ئومهیهی کوری خه له فی ستانده وه.

شه و رۆیی و بهرزبونه وهی پیغه مبهەر (ﷺ) بو ئاسمان

پیغه مبهەر (ﷺ) له پاش نه مانی خه دیجهی خیزان و هاوسه ری وه مامی ئه بو تالیب وه ئه وه هموو ئازار و ئه شکانجانه رویکرده طائف که دایکه عائیشه -رضی الله عنها- فهرموی ئه ی پیغه مبهەر (ﷺ) هیچ رۆژیک داهات له سهرت ئازار و ئه شکه نجه کان و دل شکانه که ت زه حمه تری له جهنگی ئو خود؟ پیغه مبه ریش فهرموی (ﷺ) «لَقَدْ لَقِيتُ مِنْ قَوْمِكَ مَا لَقِيتُ» ده لی عائیشه تو چی ده لی؟ وه لاهی ئه وهی من تامم کرد و به سه رم هات به دهستی گهل و نه ته وه که ی تو قورپه شیه کان وه به دهستی ئه هلی مه ککه و ده ور و به ری هیچ که سیک تامی نه کرد وه «وَكَانَ أَشَدَّ مَا لَقِيتُ مِنْهُمْ يَوْمَ الْعَقَبَةِ» ئه وهی له هموو رۆژان ناخو شتر و زه حمه تر بوو دل تیدا شکا له رۆژی عه قبه بوو «إِذْ عَرَضْتُ نَفْسِي عَلَى ابْنِ عَبْدِ يَالِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ فَلَمْ يُجِبْنِي إِلَى مَا أَرَدْتُ» که وا چوم به دهستی خوم له گهل زهید خوم نمایش کرد له سه ر به نو سه قیفی سه ر کرده کانیان که له تائف ده ژیان که یه کیان ناوی کوری عبد یالیل بوو کوری عبد کلال و دوو برا که ی تر وه لامیان نه دامه وه «فَانْطَلَقْتُ وَأَنَا مَهْمُومٌ عَلَى وَجْهِي» من به دل شکاوی و به غه مگینی گه رامه وه هیچ وه لامیکی ئه وتویان نه دامه وه «فَلَمْ أَسْتَفِقْ إِلَّا وَأَنَا بِقَرْنِ الثَّعَالِبِ» من هو شم نه هاته وه سه ر خوم ئه وهنده دلشکام ئه وهنده یان ئازار دام ئه وهنده یان قسه ی ناخوش پیگوتم و مندالیان به دوا خستم هه تا گه ی شتمه ئه شوینه ی پی ده گوتری (قرن الثعالب) نزیک بومه وه له مه ککه «فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَإِذَا أَنَا بِسَحَابَةٍ قَدْ أَظْلَتْنِي» سه رم بلند کرد بینیم پارچه هه ور یک وا سیبه رم لیده کا خوی رب العالمین ره حمی پیم کرد «فَنَظَرْتُ فَإِذَا فِيهَا جَبْرِيلُ، فَنَادَانِي» ته ماشای ناو هه وره که م کرد بینیم جو برائیلی له ناودا بوو هاواری لیده کردم و بانگی ده کردم «فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ سَمِعَ قَوْلَ

قَوْمَكَ لَكَ وَمَا رَدُّوا عَلَيْكَ» باش بزانه ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) الله بیستی قه‌ومه‌که‌ت و تائیفیه‌کان چیان پیکردی و چیان پیگوتی و چۆن ره‌تیان کردیته‌وه «وَقَدْ بَعَثَ إِلَيْكَ مَلَكَ الْجِبَالِ لِتَأْمُرَهُ بِمَا شِئْتَ فِيهِمْ» له‌به‌ر ئه‌وه‌ الله وا غه‌زه‌بی گرتوه فریشته‌ی شاخه‌کانی بۆت ناردوه ئه‌وه ئیستا وا له‌لای من ئاماده‌یه هه‌ر فهرمانیکی پیده‌که‌ی الله قبولیه‌تی -جل شئه‌- ئه‌گه‌ر فهرمانی پیده‌که‌ی شاخه‌کان لیکبداته‌وه و هه‌مویان له‌ناو بیا بۆ ئه‌وه‌ی دلت بیته‌وه سه‌ره‌خۆ و چیتر غه‌مگین نه‌بی فهرمانه‌که‌ت جیبه‌جی ده‌کا «فَنَادَانِي مَلَكُ الْجِبَالِ فَسَلَّمَ عَلَيَّ ثُمَّ قَالَ» ده‌لی فریشته‌ی شاخه‌کانیش سه‌لامی لیمکرد و پیگوتم و بانگی کردم ئه‌ی موحه‌مه‌د «فَقَالَ: ذَلِكَ فِيمَا شِئْتَ» ئه‌وه‌ی ده‌ته‌وی وا من له‌به‌ر ئه‌مر و فهرمانی تو پراوه‌ستاوم «إِنْ شِئْتَ أَنْ أَطْبِقَ عَلَيْهِمُ الْأَخْشَبِينَ» وه‌لاهی ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی ئه‌و دوو زنجیره‌چیایه‌ی مه‌که‌ه و طائف که‌وتوته‌ن ئیوان هه‌ردوکیان به‌یه‌کدا ده‌ده‌م و هیچ که‌سیان نه‌می‌نی ته‌فر و تونایان ده‌که‌م له‌سه‌ر ئه‌مر و فهرمانی خوای رب العالمین، پیغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ) ئه‌وه‌ ره‌حم و به‌زه‌یی ئه‌و بوه ئه‌وه‌ حیکمه‌تی ئه‌و بوه قه‌ت به‌رگری بۆخۆی نه‌ویستوه له‌خۆی نه‌کردوه ئیلا ویستویه‌تی ئاینی ئیسلام و که‌لیمه‌ و وشه‌ی (لا إله إلا الله) سه‌ربکه‌وی و دواړۆژی چاکی هه‌بی «بَلْ أَرْجُو أَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ مِنْ أَصْلَابِهِمْ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَحْدَهُ، لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»^[۱] فهرموی ئه‌وه مه‌که‌ه ئه‌ی فریشته‌ی شاخه‌کان به‌لکو من ئومییدی ئه‌وه ده‌خوازم خوای رب العالمین له‌داهاتودا و له‌نه‌وه‌کانی قوره‌یشیه‌کان و ئه‌و عه‌ره‌بانه‌خه‌لکانیک ده‌ربچن و پی‌بگه‌ن و په‌روه‌رده‌بن که‌ته‌نها الله بپه‌رستن و شیرک و هاوبه‌شی بۆ ئه‌مجام نه‌ده‌ن، به‌لی ئه‌وه‌ش بوو کوره‌که‌ی ئه‌بو جه‌هل عیکریمه‌بو به‌باشترین پاله‌وانی ئیسلام و ته‌نها الله‌ی په‌رست و شیرکی په‌یدا نه‌کرد وه‌ده‌یه‌های تریش ئومیده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر هاته‌جی (ﷺ).

^[۱] صحيح البخاري (۳۲۳۱) (۷۳۸۹)، صحيح مسلم (۱۷۹۵).

خوای رب العالمین کاتی که‌وا بینی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چوه طائف و دلی شکیئرا و هاته‌وه
 نه‌مجاره خوای رب العالمین خه‌لاتیک به پیغه‌مبه‌ر ده‌به‌خشی (ﷺ) دلی ده‌داته‌وه، سه‌ر
 زه‌وی له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌نگه‌به‌ر بوو دۆسته‌کانی نه‌وه‌نده ده‌سه‌لاتدار نه‌بون بتوانن
 پشتگیریه‌کی وای پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن (ﷺ) له‌و ناخۆشی و دل برینداریا‌نه ده‌ری بینن به‌لام
 خوای رب العالمین گه‌یشته‌وه ئاسته پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ خه‌لاتیکی گه‌وره‌ی پی به‌خشی
 نه‌ویش خه‌لاتی (الإسراء والمعراج) بوو.

پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قازی عیاض ده‌فه‌رموی له‌پاش گه‌رانه‌وه‌ی له طائف وه سالییک پیش
 هیجره‌تکردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خوای رب العالمین بریاریدا گه‌شتیکی سه‌ر زه‌وی شه‌و
 ره‌وی پی بکات و وه گه‌شتیکی ئاسمانیش میعراج‌ه که‌ هه‌لیبکیشی به‌ره‌و ئاسمانه‌کان
 چه‌ندین نیشانه‌ی گه‌وره‌به پیغه‌مبه‌ر پیشان بدا (ﷺ) وه‌کو خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی:
 ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ [النجم: ۱۸] نه‌و شه‌وه مه‌به‌ستمان نه‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) بیننی چه‌ند نیشانه و به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یی خوای رب العالمین و نیشانه و به‌لگه
 گه‌وره‌کان بیننی.

به‌ریزان و خۆشه‌ویستان بو‌تان ده‌گی‌رینه‌وه بزانی چۆن چوه (بیت المقدس)؟ وه له‌ویشه‌وه
 چۆن هه‌لفری به‌ره‌و ئاسمانه‌کان (ﷺ)؟ له‌پیشتردا له‌باسی له‌تکردنی سینگ‌ی باس‌مان کرد
 که‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) من له‌ شوینی‌کدا بوم نه‌و شوینه هه‌ندی‌ک له‌ زانایان
 ده‌فه‌رمون مالی خۆی بوه و له‌ ریوایه‌تیکیش ده‌فه‌رموی له‌حه‌تیمی واته (بین الرُّكنِ
 والمقام) له‌به‌ینی روکنی (الحجر الأسود) و مه‌قامی ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر بوم (ﷺ) ده‌فه‌رموی
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، که‌وا کاتی‌ک که‌سی‌ک هاته‌لام بینیم جو‌برائیله پیغه‌مبه‌ر نیشانه‌ی کرد بو
 سه‌حابه‌کان ده‌ستی له‌خوار ملی دانا له‌سه‌روی سنگیه‌وه ده‌فه‌رموی نه‌له‌ویوه هات
 له‌تیکرد و شه‌قیکرد و بری هه‌تا له‌ناو‌کمی تیپه‌رکرد و سنگی کردمه‌وه نه‌مجاره دلی

دهره‌ینام شۆردی له جامیک و ته‌شتیکی زیڕین ئینجا دل و سینگى پر کردم له ئیمان و له
 حیکمه‌ت له پاشان دایخسته‌وه و ئینجا فهرمانى پیکردم پیغه‌مبه‌ر ده‌فهرموئى (ﷺ) که
 لی‌ره‌وه ئیستا باسى ده‌که‌ین ئە‌نه‌س ده‌گیریت‌ه‌وه و ده‌فهرموئى پیغه‌مبه‌ر فهرموئى (ﷺ) ئینجا
 «أَتَيْتُ بِالْبُرَاقِ» بوراقى بۆ هینام جو‌برائیل، بوراق چیه ئە‌ه‌ی پیغه‌مبه‌رى الله (ﷺ)؟
 ده‌فهرموئى «وَهُوَ دَابَّةٌ أَبْيَضُ طَوِيلٌ» گیانله‌به‌ریكى به‌رزى دریژ بوو پشت و ئە‌وانه‌ی سه‌رى
 له‌گه‌ل پشت و کلکى دریژ بوو له پاشان ده‌فهرموئى سپى بوو، ده‌فهرموئى «فَوْقَ الْحِمَارِ
 وَدُونَ الْبَغْلِ» له گویدریژ به‌رزتر بوو له ولاغه به‌رزى ئە‌سپ و هیستر و ئە‌وانه‌ش تو‌زیک
 نزمتر بوو، ده‌فهرموئى «يَضَعُ حَافِرُهُ عِنْدَ مُنْتَهَى طَرَفِهِ» هه‌رکه ته‌ماشام ده‌کرد له روشتندا
 که سواری پشتى بوم هه‌ریه‌ک هه‌نگاوى ئە‌و بوراقه‌ی که ده‌یه‌او‌یشت هه‌تا چاوم حوکمى
 ده‌کرد بازى ده‌دا و ئینجا له‌ویوه به‌عه‌رز ده‌که‌وت و ده‌رو‌یشت ئە‌وه‌نده بازه‌کانى به‌هیز و
 دور و دریژ بون، ئینجا ده‌فهرموئى «فَرَكَبْتُهُ حَتَّى أَتَيْتُ بَيْتَ الْمَقْدِسِ» من سواری پشتى ئە‌و
 بوراقه‌ بوم هه‌تا هاته‌ (بیت المقدس) «قَالَ فَرَبَطْتُهُ بِالْحَلَقَةِ الَّتِي يَرْبِطُ بِهَا الْأَنْبِيَاءُ» من ئە‌و
 بوراقه‌ جله‌وه‌که‌ی و ئە‌وه‌ی له‌ملى بوو په‌ته‌که به‌ستامه‌وه له‌و شوینه‌ی که پیغه‌مبه‌ران
 (عليهم الصلاة والسلام) ولاخ یان یوراقیان لى ده‌به‌ستایه‌وه، ده‌فهرموئى «قَالَ: ثُمَّ دَخَلْتُ
 الْمَسْجِدَ، فَصَلَّيْتُ فِيهِ رَكْعَتَيْنِ» له پاشان چومه‌ ناو مزگه‌وت (بیت المقدس) دوو رکاعه‌ت
 نو‌یژم کرد بۆ خوای رب العالمین «ثُمَّ خَرَجْتُ» له پاشان هاته‌ ده‌ره‌وه «فَجَاءَنِي جِبْرِيلُ (عَلَيْهِ
 السَّلَام) بِإِنَاءٍ مِنْ خَمْرٍ وَإِنَاءٍ مِنْ لَبَنٍ، فَاخْتَرْتُ اللَّبَنَ، فَقَالَ جِبْرِيلُ (عَلَيْهِ السَّلَام): اخْتَرْتَ
 الْفِطْرَةَ^[۱]» ده‌لئى جو‌برائیلش پى گوتم کاتیک جامیکى بۆ هینابوم له ئاره‌ق و وه
 جامیکیشى بۆ هینابوم له شیر من شیر که‌م هه‌ل‌بژارد فهرموئى فیطره‌ت و (لا إله إلا الله) و
 ر‌ی‌بازى راسته‌قینه‌ت هه‌ل‌بژارد ئە‌ه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ).

[۱] تا ئی‌ره له سه‌حیحى موسلیمدا هاته‌وه به‌ژماره (۱۶۲).

له پاشان مالیکی کوری صهعهعه بۆمان دهگیریتتهوه دهفهرموئ پیغهمبهر (ﷺ) دهبارهی شهوی ئیسراو میعراجدا فهرموئ «بَيْنَا أَنَا فِي الْحَطِيمِ - وَرُبَّمَا قَالَ : فِي الْحِجْرِ - مُضْطَجِعًا إِذْ أَتَانِي آتٍ فَقَدْ - قَالَ : وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ : فَشَقَّ - مَا بَيْنَ هَذِهِ إِلَى هَذِهِ» ئهو روداووی سینگ له تکردنی دهگیریتتهوه ئینجا له پاشان وه کو بۆمان گیرانهوه دهفهرموئ «فَانْطَلَقَ بِي جِبْرِيلُ حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الدُّنْيَا» دهلی ئینجا له (بیت المقدس) هوه ههتا ئهوئی گیرایهوه و دهفهرموئ له (بیت المقدس) هوه جوپرائیل منی له گهڵ خوی هه لکیشا و بهرز کردهوه به رهو ئاسمانه کان «فَاسْتَفْتَحَ، فَقِيلَ: مَنْ هَذَا؟ قَالَ: جِبْرِيلُ. قِيلَ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ: مُحَمَّدٌ» دهلی له ئاسمانی یه کهم ده رگاوانی ئاسمانی یه کهم له فریشته کان، لیروه وه ابن حجر العسقلانی لهو روداو دهفهرموئ ئه وه چهند پهند و وانه یه کی لی وهرده گیری:

یه کهم مؤلهت خواستن بۆ ههر شوینییک که مولکی خۆت نه بی و دهچی جوپرائیل له ئاسمانی یه کهم مؤلهتی له ده رگاوانی ئاسمانی یه کهم خواست.

دهفهرموئ ئه وهشی پی جیگیر ده بی که ئاسمانه کان ده رگایان هه یه وه مه لائیکه تی پاسه وانی هه یه ئه وه ده رگایانه ده رگاوانیان هه یه ئه وه به وه جیگیر ده بی له عه قیده ی ئه هلی سونه و جه ماعه.

ئینجا ده لی کاتییک داوای کرد فریشته که گوتی تو کیی له ده رگای ئاسمان ده ده ی؟ گوتی من جوپرائیلی فریشته م، گوتی ئه وه کییه له گه لئدایه؟ گوتی موحه مه دم له گه لدایه (ﷺ)، ده لی فریشته که گوتی «وَقَدْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ؟» دیاره پیغه مبه رایه تی بۆ هاتوه موحه مه د ته واو بوته پیغه مبه ری الله (ﷺ)؟ «قَالَ: نَعَمْ» جوپرائیلیش فهرموئ به لی «قِيلَ: مَرْحَبًا بِهِ، فَنِعْمَ الْمَجِيءُ جَاءَ. فَفَتَحَ» فهرموئ به خیری بی به خیری بی موحه مه د (ﷺ) به راستی باشتین هاتوو موحه مه ده هاتوه بۆ ئاسمانه کان ئیستا، ده رگای ئاسمانی یه کهمی لی کرده وه «فَلَمَّا خَلَصْتُ فَإِذَا فِيهَا آدَمُ» دهفهرموئ له ئاسمانی یه کهم که پیم نایه ناو ئاسمانی یه کهم بینیم ئاده م له وی بوو

(ﷺ) «فَقَالَ: هَذَا أَبُوكَ آدَمُ» ده‌لئ جوبرائیل پیی گوتم ئا ئه‌وه باپیره‌ت ئاده‌مه ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) «فَسَلَّمَ عَلَيْهِ» ده‌لئ منیش سه‌لامم لیی کرد «فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ السَّلَامَ» ده‌لئ ئه‌ویش سه‌لامه‌که‌ی وه‌لام دامه‌وه «ثُمَّ قَالَ: مَرْحَبًا بِالابْنِ الصَّالِحِ» ده‌لئ له پاشان ئاده‌م که سه‌لامی لی وه‌رگرمه‌وه گوته به‌خیری ئه‌ی کوره‌چاکه‌که‌م ئه‌ی نه‌وه چاکه‌که‌م «وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ» به‌خیری ئه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌باشه‌که (ﷺ) «ثُمَّ صَعِدَ حَتَّى أَتَى السَّمَاءَ الثَّانِيَةَ، فَاسْتَفْتَحَ» ده‌لئ ئینجا منی به‌رز کرده‌وه جوبرائیل له ئاسمانی یه‌که‌م بۆ ئاسمانی دوهم له‌ویش داوای کرد ده‌رگای ئاسمانی دوهمی لیبرکریته‌وه، ده‌لئ له پاشان دوباره‌فریشته‌که گوته ئه‌وه کیت پییه و تو کیی؟ ده‌لئ گوته من جوبرائیل و موحه‌مدم پییه (ﷺ)، ده‌لئ گوته دیاره پیغه‌مبه‌رایه‌تی بۆ هاتوه موحه‌مه‌د (ﷺ)، ده‌لئ گوتم به‌لئ و ده‌رگای لیبرکریته‌وه و ده‌لئ ئه‌ویش به‌خیری هی‌نام فریشته‌ی ده‌رگاوانی ئاسمانی دوهم گوته به‌خیری باشت‌ترین هاتوو بۆلامان موحه‌مه‌ده (ﷺ)، ده‌لئ ده‌رگای لیکردمه‌وه و هه‌رکه له ئاسمانی دوهم چومه ژوره‌وه بینیم یه‌حیا پیغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) له‌گه‌ل عیسا که ئه‌وانه هه‌ردوکیان کوره‌پوری یه‌کترن پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) «وَهُمَا ابْنَا الْخَالَةِ» دایکیان خوشک بوه «قَالَ: هَذَا يَحْيَى، وَعِيسَى، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمَا» ده‌لئ جوبرائیل فه‌رموی ئا ئه‌وه‌یان یه‌حیا‌یه و ئه‌وه‌شیان عیسا‌یه ده سه‌لامیان لی‌بکه ده‌لئ سه‌لامم لی‌کردن و ئه‌وانیش سه‌لامیان لی‌وه‌رگرمه‌وه و رویان تی‌کردم و گوته‌یان «مَرْحَبًا بِالْأَخِ الصَّالِحِ، وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ» گوته‌یان به‌خیری به‌خیری براه چاکه‌که‌مان پیغه‌مبه‌ره‌چاکه‌که (ﷺ) «ثُمَّ صَعِدَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ» له پاشان جوبرائیل ده‌لئ منی به‌رز کرده‌وه بۆ ئاسمانی سییه‌م به‌همان شیوه‌ی ئاسمانی یه‌که‌م و دوهم مؤله‌تی خواست و ده‌رگاوانی ئاسمانی سییه‌م قسه‌ی له‌گه‌ل کرد و له کوته‌یه‌که‌یدا ده‌رگای لی‌کردینه‌وه و به‌خیری هی‌ناین و ده‌لئ له پاشان بینیم «إِذَا يُوسُفُ، قَالَ: هَذَا يُوسُفُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ» له ئاسمانی سییه‌م یوسفم بین و سه‌لامم لیی کرد ده‌لئ سه‌لامی وه‌لام دامه‌وه و ئه‌ویش گوته به‌خیری به‌خیری براه چاکه‌که‌م و پیغه‌مبه‌ره‌چاکه‌که (ﷺ)، ده‌لئ له

پاشان بۆ ئاسمانی چواره‌م رۆیشتین به هه‌مان شیوه‌ی ئاسمانی یه‌که‌م و دوهم و سییه‌م فریشته‌که که‌وته گفتوگۆ له‌گه‌ڵ جوبرائیل و ده‌رگای لی‌کردمه‌وه و به‌خیری هی‌نام، ده‌لێ له ئاسمانی چواره‌میشه‌وه ته‌ماشام کرد ئیدریس پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ)، ده‌لێ سه‌لامم لی‌کرد له‌سه‌ر داوای جوبرائیل و ئه‌ویش به هه‌مان شیوه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی تر وه‌لامی دامه‌وه گوتی به‌خیری بۆ بۆ یه‌که‌که‌م پی‌غه‌مبه‌ره‌ چاکه‌که (ﷺ)، ده‌لێ دوا‌یی منی برد به‌ره‌و ئاسمانی پینجه‌م ئه‌ویش ده‌رگایان لی‌کردینه‌وه به هه‌مان شیوه و جاری جاران ده‌لێ هه‌رکه چومه ئاسمانی پینجه‌م بینیم ه‌ارون پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) سه‌لامم لی‌کرد له‌سه‌ر داوای جوبرائیل و ئه‌ویش وه‌لامی دامه‌وه و گوتی به‌خیری بۆ بۆ یه‌که‌که‌م پی‌غه‌مبه‌ره‌ چاکه‌که (ﷺ)، ده‌لێ دوا‌یه به‌رزی کردمه‌وه به‌ره‌و ئاسمانی شه‌شه‌م به هه‌مان شیوه‌ی ئاسمانه‌کانی تر داوای ده‌رگا کردنه‌وه‌ی کرد و که ده‌رگایان لی‌کردمه‌وه و به‌خیریان هی‌نام و بینیم له ئاسمانی شه‌شه‌م موسا بوو (ﷺ)، ده‌لێ سه‌لامم لی‌کرد و ئه‌ویش وه‌لامی دامه‌وه و سه‌لامی لی وه‌رگرتمه‌وه و به‌خیری هی‌نام گوتی به‌خیری بۆ بۆ یه‌که‌که‌م پی‌غه‌مبه‌ره‌ چاکه‌که (ﷺ)، له پاشان ده‌فه‌رموی «فَلَمَّا تَجَاوَزْتَ بَكِيَّ» تو‌زیک رۆیشتم تی‌په‌ر بوم له موسا پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) موسا ده‌ستی کرد به‌ گریان «قِيلَ لَهُ: مَا يُبْكِيكَ؟» گوتیان ئه‌وه چیه ده‌تگرینی؟ «قَالَ: أَبُكَ» ده‌لێ ئه‌ویش گوتی من ده‌گریه‌م «لِأَنَّ غُلَامًا بَعَثَ بَعْدِي يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِهِ أَكْثَرُ مَنْ يَدْخُلُهَا مِنْ أُمَّتِي» موسا پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رموی (ﷺ) ئا ئه‌و گه‌نجه بۆ یه‌مان موحه‌مه‌د له‌پاش من هاتوه (ﷺ) بوه‌ته پی‌غه‌مبه‌ری الله ئومه‌ته‌که‌ی ئه‌و زۆر ژماره‌یان زیاتره له ئومه‌تی من که ده‌چنه به‌هه‌شت ده‌گریه‌م بۆ ئومه‌ته‌که‌ی خۆم، پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌لێ ئینجا به‌جیم هی‌شت چوم به‌ره‌و ئاسمانی حه‌وته‌م له‌گه‌ڵ جوبرائیل، ده‌لێ ئینجا ده‌رگایان لی‌کردینه‌وه به هه‌مان شیوه‌ی ئاسمانه‌کانی تر ئینجا به‌خیریان هی‌نام و ده‌لێ له پاشانه‌که له ئاسمانی حه‌وته‌م ئی‌براهیم پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) ده‌لێ جوبرائیل پی‌ی گوتم «هَذَا أَبُوكَ إِبْرَاهِيمُ» ئه‌وه‌ش با‌پیره و باو‌کته ئی‌براهیم پی‌غه‌مبه‌ره (ﷺ)، ده‌لێ گوتی سه‌لامی لی‌که سه‌لامم لی‌کرد و وه‌لامی

دامهوه و ئەویش گوتی «مَرْحَبًا بِالابْنِ الصَّالِحِ، وَالنَّبِيِّ الصَّالِحِ» به خێریی رۆڵه و کوره چاکه کهم ئەهێ پێغه مبه ره چاکه که، ده لێ «ثُمَّ رُفِعَتْ لِي سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى» ده لێ ئینجا له پاش ئەو کاته بۆ من بهرز کرایه وه و نزیک بومه وه له خوای رب العالمین (سدره المنتهی) په رده که هه لگه را «فَإِذَا نَبَقُّهَا مِثْلُ قِلَالٍ هَجَرَ» پێغه مبه ره ده فەرموی (ﷺ) به روبومی ئەو دار خورمایه ی له وی بینیم وه لاهی ئەوه نده ی مه شکه و کونده کانی هه جهر بوو خورمایه کانی پێیوه بوو ئەوه نده گه وره بوو، وه چونکه دیاره مه شکه و کونده ی هه جهر گه وره تربوه له مه شکه و کونده ی مه دینه و شاره کانی تر، له پاشان ده فەرموی «وَإِذَا وَرَقُهَا مِثْلُ آذَانِ الْفِيلَةِ» من بینیم په لک و لقی ئەو دار خورمایانه په لکه کانی ئەوه نده ی گوئی فیل گه وره و پان بوو نهم بینبوو شتی وا له دنیا «قَالَ: هَذِهِ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى» ده لێ جو برائیل پێی گوتم ئەوه (سدره المنتهی) یه ئا ئەوه ئەو دار خورمایه یه و شوینی کۆتای هه موو مه خلوقاته کانه و نزیک بویته وه تۆ له خوای رب العالمین «وَإِذَا أَرْبَعَةٌ أَنْهَارٍ» چاوم هه له ینا چوار روبار بون «نَهْرَانِ بَاطِنَانِ، وَنَهْرَانِ ظَاهِرَانِ» دوو روباریان ژیر زه وی حیساب بون و نادیار بون دوانیشیان ئاشکرا بون «فَقُلْتُ: مَا هَذَانِ يَا جَبْرِيلُ؟» ئا ئەو دوانه ی که وا دیار نین چین؟ فەرموی ئەوانه ی دیار نین «فَنَهْرَانِ فِي الْجَنَّةِ» ئەوه دوو روباری به هه شتن «وَأَمَّا الظَّاهِرَانِ فَالنَّيْلُ، وَالْفُرَاتُ» به لام دوو روباره که ی تر ئەوه روباری نیل و فوراته «ثُمَّ رُفِعَ لِي الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ» له پاشان من بهرز کرامه وه (البیت المعمور) یش بهرز کرایه وه پیم نیشاندرا، (بیت المعمور) یش ئەو شوینه یه که وا خوای رب العالمین له ئاسمانی دروست کردوه له ریوایه تی سه حیح هاتوه ده لێ ئەگه ر بکه ویته خوار رێک ده که ویته سه ر (کعبه الله) ی سه ر روی زه وی له به رامبه ره ئەوه مه لائیکه ت و فریشته کان ته واف به ده وری ئەو به یته ده که ن له ئاسمانه کان و له ویوه خوای رب العالمین ده په رستن، هینده گه وره یه و ژماره ی مه لائیکه ته کان هینده زۆره رۆژانه هه فتا هه زار مه لائیکه ت ده چن له یه کییک له ریوایه ته کان به بی ئەوه ی مه لائیکه تییک توانیبتی دوباره ی بکاته وه له ژماره زۆری

فریشته کان له وه ته‌ی ئه‌و به‌یته له‌ویدا دانراوه ده‌چنه ناوی و به‌ده‌وریدا ده‌سورپینه‌وه، ده‌لئ له پاشان «ثُمَّ أُتِيَتْ بِإِنَاءٍ مِنْ خَمْرٍ، وَإِنَاءٍ مِنْ لَبَنٍ وَإِنَاءٍ مِنْ عَسَلٍ، فَأَخَذْتُ اللَّبَنَ» ده‌لئ له‌ویشه‌وه جوهرائیل جامیك له‌خه‌مر و ئاره‌قی هی‌نا وه له‌جامیك له‌شیری هی‌نا جامیكیش له‌هه‌نگوین من شیره‌که‌م هه‌ل‌ب‌ژارد، ده‌لئ فهرموی «هِيَ الْفِطْرَةُ» به‌راستی فیت‌ره‌تت هه‌ل‌ب‌ژارد شتیکی سروشتی که (لا إله إلا الله) و ته‌و‌حید و ر‌ی‌بازی راسته‌قینه‌یه بو‌خ‌وت و ئومه‌ته‌که‌ت «الَّتِي أَنْتَ عَلَيْهَا وَأَمَّتُكَ» ئه‌و فیت‌ره‌ت و ر‌ی‌بازه‌ی خ‌وت و ئومه‌ته‌که‌ت که له‌سه‌رین، ده‌لئ له‌پاشانه‌که‌خوای رب‌العالمین دواندی و قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کا، ئینجا «ثُمَّ فُرِضَتْ عَلَيَّ الصَّلَوَاتُ خَمْسِينَ صَلَاةً كُلَّ يَوْمٍ» خوای رب‌العالمین به‌خ‌یره‌اتن له‌پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ده‌کا (ﷺ)، به‌لام بو‌چونی ر‌اجیح و په‌سه‌ند پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌چاوی سه‌ر خوای رب‌العالمین ی نه‌بینیوه له‌و شه‌وه.

ل‌یره‌دا زانایان ده‌فه‌رمون ئایه‌هیچ مرو‌ث‌یک له‌دونیادا ده‌توانی به‌چاوی سه‌ر خوای رب‌العالمین بین‌ی؟ ابن‌تیمیة ده‌فه‌رموی (وَقَدْ اتَّفَقَ أَئِمَّةُ الْمُسْلِمِينَ عَلَى أَنَّ أَحَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَا يَرَى اللَّهَ بَعِيْنِهِ فِي الدُّنْيَا) هی‌چ‌یک له‌بر‌واداره‌کان به‌چاوی سه‌ریان زانایانی موس‌لمانان یه‌که‌ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌دونیادا خوای رب‌العالمین نابین (وَلَمْ يَتَنَازَعُوا إِلَّا فِي النَّبِيِّ (ﷺ) خَاصَّةً) هی‌چ جیاوازی‌یه‌که‌نیه‌هیچ ئینسانه‌کان ته‌نها بو‌پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) جیاوازی‌یه‌که‌هه‌بوه که هه‌ندی‌کیان ده‌ل‌ین به‌چاوی سه‌ر بین‌یویه‌تی له‌وانه له‌ابن‌عه‌باس ر‌ی‌وایه‌ت کراوه و ر‌ی‌وایه‌تی‌که‌له‌ئیمامی ئه‌حمه‌د به‌لام زانایان وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه به‌وه‌ی که ده‌فه‌رمون (أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) لَمْ يَرَهُ بَعِيْنِهِ فِي الدُّنْيَا دَلَّتْ عَلَى ذَلِكَ الْآثَارُ الصَّحِيْحَةُ الثَّابِتَةُ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) وَالصَّحَابَةِ وَأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ^[۱]) هه‌موو به‌ل‌گه‌کانی راست و دروست له‌ئاثار و هه‌دیس و ئه‌وه‌ی له‌سه‌حابه‌کان و موس‌لمانان و پ‌یشه‌وایانان گ‌ی‌رد‌راوه‌یه که‌وا به‌ل‌گه‌ی ئه‌وه‌ن و ئه‌وه

[۱] مجموع فتاوی، ج: ۲، ص: ۳۳۵.

جیگیر ده کهن پیغه مبهەر (ﷺ) به چاوی سهر خوای رب العالمین ی نه بینی، ئه وهی ئه وهی ابن عهباسیش ده فهرموئ له گهڵ ئیهامی ئه حمده نمونهی ئه وانیش که فهرمویا نه مه به ستیان پئی چاوی سهر نه بو به لکو به موتله قی پیغه مبهەر بینویه تی چونکه له ریوایه تیکی تر له ابن عباسه وه ده لئ به دڵ خوای رب العالمین ی بینی به چاوی سهر نه بو که له دایکه عایشه شیش ده پرسن ههر وه لامی ئه وه ده بی.

له بهر ئه وهیه ابن قهیمی جهوزیه ده فهرموئ له سه حیحی موسلیمدا هاتوه که ابن عهباس ده لئ به دڵ خوای رب العالمین ی بینوه نه ک به چاوی سهر ئه وهیان سه حیح تره، وه دایکه عایشه و ابن مه سعودیش ده فهرمون: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ * عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ [النجم: ۱۳-۱۴] ده لئ له ویوه جوبریل بوو جاریکی تر پیغه مبهەر (ﷺ) به چاوی سهر له سهر دیمهن و وینه و شیوه و شکلی خوی بینی ئه وه نه بی ئه و ئایه ته به لگه بی اللهی به چاوی سهر بینیبی پیغه مبهەر (ﷺ)، له بهر ئه وه دایکه عایشه ده فهرموئ «مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا (ﷺ) رَأَىٰ رَبَّهُ فَقَدْ أَعْظَمَ، فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ»^[۱] ده فهرموئ ههریه کیگ گومان ببا و بلی پیغه مبهەر موحه مه د (ﷺ) به چاوی سهر له لای (سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ) یان له ئاسمان خوای رب العالمین ی بینی له شهوی میعراجدا ده فهرموئ ئه وه بوختان و دروی کردوه و هه لئ به ستاوه به خوای رب العالمین.

وه ئه بو زه ریش -رضی الله عنه- ده فهرموئ پرسیارم له پیغه مبهەر (ﷺ) کرد «هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟» ئایه به چاوی سهر اللهت بینوه ئه ی پیغه مبهیری الله (ﷺ)؟ «فَقَالَ: نُورٌ، أَنَّىٰ أَرَاهُ؟»^[۲] نوریک له گه ل من به ربه ست بوو ته نها نور و روناکیه کم بینی من چی بینم و چۆن بینم؟

[۱] صحیح مسلم (۱۷۷)، صحیح البخاری (۳۲۳۴) (۶۱۱۲) (۴۸۵۵)، سنن الترمذی (۳۰۶۸) (۳۲۷۸).

[۲] صحیح مسلم (۱۷۸)، سنن الترمذی (۳۲۸۲)، مسند أحمد (۲۱۳۱۳) (۲۱۳۹۲) (۲۱۴۹۸).

ئەو نور و ڕوناکیە ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون ئەو پەردە نورینیە بوو لە نێوان خوای رب العالمین و پێغەمبەر (ﷺ) کە پێغەمبەر نەیتوانی بە چاوی سەر خوای رب العالمین ببینی لەبەر ئەوەی هیچ لاشە و جەستەیه ک هیچ عەقل و ھۆش و ڕۆحیک وە هیچ چاویک لە توانیدا نە خوای رب العالمین ببینی لەبەر ئەوەی اللہ تەوہجوھی کردە یە ک شاخ لەو کاتە ی کەوا موسا قەومە کە ی داوایان لێی کرد با اللہ ببینن بە چاوی سەر خوای رب العالمین فەرموی تەماشای ئەو شاخە بکەن یە ک تەوہجوھی کرد بۆ شاخە کە شاخە کە تاواوە، ئەهلی سونە و جەماعە دەفەرمون دەبێ بۆ جاریکی تر خوای رب العالمین زیندومان دەکاتەو بە ھێز و توانایە کی زیاتر بە میشک و ڕۆحیکی گەورەتر و بەھێزتر لە دنیا دا چاوە کەمان ھێندە ھیزی ھەبێ ھەتا بتوانین بە چاوی سەر یە کیکە لە ھەرە ناز و نێعمەتە گەورەکانی قیامت کەوا خوای رب العالمین مان ببینن -جل شئە- اللہ لەوانمان بکا کە ببینن، لە ڕیوایەتیکێ تر پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) «رَأَيْتُ نُورًا»^[۱] من تەنھا ڕوناکیە کم بینی پەردە یە کی نورینم بینی.

لەبەر ئەوە پێشەوا عثمان بن سعید الدارمی دەفەرموی (اتفاق الصحابة على أنه لم يره)^[۲] سەحابە ھەمویان یە ک دەنگ بونە کە بە چاوی سەر پێغەمبەر (ﷺ) خوای رب العالمین ی نەبینیو.

ئینجا پێغەمبەر دەفەرموی (ﷺ) ھەرکە گەر پامەوہ پەنجا نوێژ لەسەر خۆم و ئومەتە کەم لە یە ک ڕۆژدا فەرزکرا، موسا پێگوتم ئە ی موحەمەد (ﷺ) خوای رب العالمین چی لەسەر پێویست کردی؟ دەلی گوتم پەنجا نوێژ لە شەو و ڕۆژیکدا فەرموی وەلاھی ئەوە ی من شارەزای ئومەت و مڕۆقە کان ب م ئومەتە کە ی تۆ ناتوانن پەنجا نوێژ ئەنجام بدەن لە شەو و ڕۆژیک تەمبەلی زۆری لێدە کەن من پیم باشە تۆ ئە گەر بچیەوہ لای خوای رب العالمین و

^[۱] صحیح مسلم (۱۷۸).^[۲] کتاب مختصر زاد المعاد [محمد بن عبد الوھاب] ص: ۱۰۶.

له بهری بپارێیهوه بهراستی ههتا خهفیف و سوکی بکا له سههر خۆت و ئومه ته کهت، دهلی گه پرامه وه و خوای رب العالمین که نوێژی لادا له په نجاهیه که چلی له سههرمان هیشته وه، دهلی دوباره گه پرامه وه لای موسا جاریکی تر گوتی هیشتا ههر زۆره من ته جروبهم ههیه له گهڵ به نو ئیسرائیل ئه ی موحه مه د (ﷺ)، دهلی دوباره گه پرامه وه و هه تمه وه ده ی تری لادا، ههتا له کو تاییه که ی کو تاجار کردیه پینج خوای رب العالمین، دهلی به لام خوای رب العالمین دهنگیک هات له لای ئه وه وه هه رکه گه پرامه وه بوه پینج و چیت نه گه پرامه وه لای، فهرموی «أَمْضَيْتُ فَرِيضَتِي، وَخَفَّفْتُ عَنْ عِبَادِي»^[۱] فهرموی دنیابه موحه مه د (ﷺ) خیری ههر په نجا نوێژه که م تازه نویوه بو ئومه ته کهت به و پینج نوێژه فهرزه ی که ده یکن به لام ئه وه له سهرم سوک و ئاسان کردن له بهر تکا و شه فاعه ته کانی تو ئه ی موحه مه د (ﷺ).

پیغه مبه ر (ﷺ) گه رایه وه چه ندین دیمه نی تریشی بینی هه ندیکیان ریوایه تی زه عیفی له سه ره و هه ندیک سه حیح، هه رکه هاته وه پیغه مبه ر (ﷺ) له و شه وه دا له عه قیده ی ئه هلی سونه و جه ماعه دا به لاشه و جهسته له گهڵ رۆحی چوو بوو ئه و که سانه ی ده لێن وه کو خه ون چوه ئه وه راست نیه ئه و که سانه ی ده لێن ههر رۆحی چوه و لاشه ی له مه ککه بوه ئه وه راست نیه، ئه وه راسته که وا به لاشه و جهسته له گهڵ رۆحه که ی وه کو گه شتیکی ئاسایی خه لکه که ی تر که ده یکن به لاشه و جهسته و رۆحیانه وه ئه ویش وا خوای رب العالمین بو پیغه مبه ر ریکی خست (ﷺ) و بر دیه ئاسمانه کانیش، ئه وه ی بلی عیلمی ئیستا قبولی ناکا دینی ئیمه ش ئه و عیلمه قبول ناکا که ریوایه ته سه حیحه کان رهت ده کاته وه خوای رب العالمین به راستی داناوه و پیغه مبه ریش (ﷺ) له ریوایه تی سه حیح گیراویه تیه وه ئه گه ر خوایه ک بتوانی رۆژ و ئاسمان و زهوی و رابگری که ئه وانه هه مویان مه خلوقی ئه ون هه موشی موسه خه ر کردوه بو مرۆقه کان له ناو هه موو مرۆف و

[۱] صحیح البخاری (۳۲۰۷) (۳۳۹۳) (۳۴۳۰)، صحیح مسلم (۱۶۴) (۱۶۸)، سنن الترمذی (۳۱۳۰) (۳۳۴۶).

مه‌خلوقاته‌کانیش موحه‌مه‌د له‌همویان گه‌وره‌تر و به‌پ‌یزتره (ﷺ) له‌لای خو‌ی زۆر ئاسانه له‌ده‌سه‌لات و قودره‌تی ئه‌و اللهیه له‌یه‌ک شه‌و و به‌وه‌نده‌چرکه و ده‌قیقانه‌پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) بگاته (بیت المقدس) و له‌و‌یش هه‌لبکشی به‌ره‌و حه‌وت ئاسمانه‌که و له‌و‌یش دابه‌ز‌یته‌وه و ب‌یته‌وه مه‌که ه‌یشتا پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) خه‌لکه‌که‌ی مه‌که به‌خه‌به‌ر نه‌هات‌بن له‌خه‌وه‌که‌یان و هه‌ر له‌و شه‌وه مابنه‌وه و ئینحا به‌یانی به‌ناویاندا بگه‌ر‌ی و پ‌یغه‌مبه‌ر بفهرمو‌ی ئه‌وه‌م بین‌ی (ﷺ).

قور‌ه‌یشیه‌کان سه‌ریان سو‌ر‌ما گوتیان چۆن ئه‌وه‌ت بین‌یوه؟ گوتی وه‌لا من چوم له‌یه‌کیک له‌ری‌وایه‌ته‌کان ده‌فه‌رمو‌ی له‌(بیت المقدس) و ده‌نا بو‌مه‌علومات‌تان قور‌ه‌یشیه‌کان خو‌ای رب‌العالمین کۆمه‌لی پ‌یغه‌مبه‌رانی ه‌ینایه‌ئهو‌ی ئیبراهیم بو‌و موسا بو‌و عیسا بو‌و من پ‌یش نو‌یژیم بو‌یان کرد له‌و‌ی بومه‌ئیمامی پ‌یغه‌مبه‌ره‌کان (عليهم الصلاة والسلام)، ئی گوتیان ئه‌گه‌ر وایه‌عه‌مری کور‌ی ه‌یشام به‌پ‌یکه‌نینه‌وه گوتی ماده‌م وایه‌وا ده‌ل‌یی موحه‌مه‌د ده‌وه‌ره‌ئ‌یمه له‌جوله‌که و دیانه‌کان وه‌سف‌ی موسا و عیسا‌مان زانی‌وه ه‌ی ئیبراهیمیش بو‌مان وه‌سف‌که‌ئه‌وانه‌پ‌یاوی چۆن بون؟ پ‌یغه‌مبه‌ر فهرمو‌ی (ﷺ) «أما عيسى ففوق الرتبة ودون الطویل، عريض الصدر» پ‌یاویکی ه‌ینده‌بالا به‌رز نه‌بو عیسا زۆریش کورت نه‌بو سینگی پان بو‌و «ظاهر الدم» زۆر خو‌ین شیرین بو‌و «جعد» پرچی هه‌موو گروازه‌بو‌و «الشعر، تعلوه صهبة» تو‌زیک ره‌نگی به‌لای سپی و سو‌رایه‌تیشی ت‌یدا‌بوو هه‌روه‌کو «كأنه عروة بن مسعود الثقفي» عه‌روه‌ی کور‌ی مه‌سه‌ودی سه‌قه‌فی تو‌زیک به‌عیسا ده‌چی ئه‌وه له‌به‌ر چاو‌تانه و ده‌بینن، به‌لام هه‌رچی موسا بو‌و فهرمو‌ی «فضخم آدم» موسا به‌پ‌راستی بالا به‌رز و به‌شان و شه‌و‌که‌ت و گه‌وره‌بو‌و لاشه‌و جه‌سته‌که‌ی به‌ه‌یز دیار‌بوو وه‌ئه‌سمه‌ر بو‌و وه «طوال» زۆر بالا‌ی در‌یژ بو‌و «كأنه من رجال شنوءة» وه‌کو به‌نو شه‌نوئیه‌کان که بالا‌یان چه‌ند به‌رزه‌ئه‌وها بو‌و به‌ه‌یزیش دیار‌بوو «متراکب الأسنان» ددانه‌کانی له‌سه‌ریه‌کتر بون

و له پال یه کتر بون «مقلص الشفة، خارج اللثة، عابس» هه‌رکه ته‌ماشات ده‌کرد سام و هه‌یبه‌تی هه‌بوو ده‌م به زه‌رده‌خه‌نه نه‌بو لی‌ی ده‌ترسای زۆر به‌هیزیش دیار بوو «وَأما إبراهيم فوالله لأشبهه الناس بي خلقا وخلقاً^[۱]» به‌لام هه‌رچی ئیبراهیم پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) سو‌ی‌ند به الله له شیوه و شکل و دیمه‌نی عه‌ینی من بوم وه له ئه‌خلاق و ره‌وشتیشی من وام بینین.

ئی گوتیان باشه ئه‌وه ئه‌وانه‌ت وه‌سف کرد (زانایان وه‌سفه‌که‌ی راسته) (بیت المقدس) چۆن بوو؟ تو‌ خو‌ نه‌چویه (بیت المقدس) بۆمان وه‌سف‌که، پی‌غه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی وه‌لامم دانه‌وه گوتی شه‌و بوو من چوم به شه‌ویش لی‌ی ده‌رچوم، ده‌لی‌ جو‌برائیل له‌نا‌کاو فلیمه‌که‌ی هیناوه به‌رامبه‌رم و پی‌ی نیشاندام هه‌رکه ئه‌و قسه‌م کرد (بیت المقدس) وینه‌که‌ی له به‌رامبه‌رم جو‌برائیل به‌لابالیک رایگرت، ده‌لی‌ ئینجا منیش یه‌ک به‌یه‌ک دیمه‌نه‌کانی (بیت المقدس)م بو‌گوتن و ده‌لی‌ گوتم ئه‌و ده‌رگه‌ی له‌و شوینه‌بوو وا من چومه‌ناوی و ئا ده‌رگایه‌کی‌شی له‌فلان شوین بوو ئا‌ئاوا بوو بینایه‌که‌ی، ده‌لی‌ سه‌ریان سو‌رما و هی‌چیان پی‌ نه‌کرا ئیلا ئه‌وه نه‌بی‌ که‌وا به‌ درۆم بیننه‌وه حا‌قید بون د‌ل ره‌ق بون، ئینجا ده‌لی‌ بلاو بو‌ه‌وه ده‌نگه‌ باسه‌که‌ و که‌ ده‌چنه‌لای ئه‌بو به‌کری س‌دی‌ق پی‌ی ده‌لین ها‌وه‌له‌که‌ت وا ده‌لی‌، ده‌فه‌رموی وای‌گوت؟ گوتیان به‌لی‌، گوتی سو‌ی‌ند به‌الله ئه‌گه‌ر له‌زمانی ئه‌و بی‌ست‌بی‌ت‌تان له‌ده‌می ئه‌و ها‌تب‌ی‌ته‌ده‌ر ئه‌و ق‌سانه‌ده‌ه‌ینده‌ش زی‌اتر بل‌ی‌ من له‌ئ‌ی‌ستاوه‌پی‌ی بر‌وا ده‌که‌م و راست‌گ‌ویه‌ مو‌حه‌مه‌د (ﷺ)، ئه‌وه س‌دی‌قایه‌تی ئ‌ی‌مامی ئه‌بو به‌کر بوو که‌وا له‌دور به‌دوریش ئه‌وه‌نده‌م‌ت‌مانه‌ی به‌پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) به‌هه‌موو ق‌سه‌و گوتنه‌کانی بر‌وای ده‌کرد و ته‌س‌دی‌قی ده‌کرد و ئ‌ی‌مانی پی‌ ده‌ه‌ینا.

له‌کو‌تایدا ته‌نها ئه‌وه ده‌ل‌یین وه‌کو‌أبو الحسن الندوي و زانایان فه‌رمویانه‌په‌ند و وانه‌له‌وه ئه‌وه ده‌رده‌خات که‌پی‌غه‌مبه‌رمان (ﷺ) گه‌وره‌ی هه‌موو پی‌غه‌مبه‌رانه‌که‌ (بیت المقدس) و

[۱] الدر المنثور السيوطي - جزء: ۹ صفحة: ۱۸۳.

که عبه‌ش هه‌ر هی موسلمانانه هه‌تا قیامه‌ت نابیی جوله‌که کان به هی خویانی دابننن ته‌و شه‌ره‌ی ئیستا و له رابردوش ده‌کرا و هه‌تاوه‌کو جوله‌که کان ده‌رده‌په‌رئیرن له ئیسرائیل و له (بیت المقدس) وه به دنیاییه‌وه حق و ره‌وايه بو ته‌وه‌ی جوله‌که کان له‌وی نه‌مینن کللی (بیت المقدس) وه کو ئیامی عومه‌ر بو یه که‌مجار رزگاری کرد باپیره سه‌لاحه‌دینیش بو دوهم جار وه سییه‌م جاریش سه‌ر له‌شکری موسلمانان به دنیاییه‌وه (إن شاء الله) الله پیمانی ده‌به‌خشیته‌وه رزگاری ده‌کاته‌وه و جوله‌که کان سه‌ر شو‌ر ده‌کات و وه موسلمانان له چنگیان ده‌پاریزی وه کو ئیستا جاریکی تر پیلانیان له موسلمانانه‌کانی فه‌له‌ستین داناوه‌ته‌وه الله جوله‌که کان رسوا بکا و له‌ناویان ببا و موسلمانانه‌کان بپاریزی و سه‌ریانبخا.

په‌یمانی عه‌قه‌به‌ی یه‌که‌م و دوهم

جا دوژمنانی ئیسلام که‌وته‌نه ته‌وه‌ی زیاتر ئازار و ته‌شکه‌نجه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بده‌ن پاله‌په‌ستوی بخرنه‌ سه‌ر ته‌وه‌بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستیکرد به‌نمایشکردنی ئیسلام به‌سه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کانی ده‌هاتنه‌ شاری مه‌که‌که بو تیجاره‌ت و بازرگانی یان له مه‌وسیمه‌کانی حه‌ج و زیاره‌تکردنی مالی الله که‌خه‌لکه که ئیسلامی له‌سه‌ر نمایش ده‌کردن و وه خوی پی‌ده‌ناساندن به‌نیه‌تی ته‌وه‌ش بوو که رینگا و جینگایه‌کی باشت‌ر له مه‌که‌که بدو‌زیته‌وه تاوه‌کو خوی و سه‌حابه‌کان بچن له‌وی ده‌عوه و بانگه‌وازی زیاتر بره‌و پیبده‌ن و وه ده‌وله‌تی ئیسلامی دابه‌زرینن.

دوو به‌یعه‌ زور مه‌شه‌ور و به‌ناو بانگن واته‌ دوو گه‌ت و دوو به‌لین نامه که له‌نیوان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و ته‌نساره‌کان رویدا یه‌که‌میان پی‌ده‌لین به‌یعه‌ی عه‌قه‌به‌ی یه‌که‌م واته په‌یمان و به‌لین و گه‌تی عه‌قه‌به‌ی یه‌که‌م، عه‌قه‌به‌ شوینیک بوو که له مه‌که‌که ده‌رده‌چوی شوینیک بوو خه‌لکی هه‌ندی‌ک جار ده‌هاتن له‌وی کو‌ده‌بونه‌وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و شوینه بو جاری یه‌که‌م ابن القیم الجوزیه بو‌مان ده‌گی‌ریته‌وه که به‌یعه‌ی عه‌قه‌به‌ی یه‌که‌م بوو

ده‌فهرموئ «إن رسول الله (ﷺ) لقي عند العقبة في الموسم ستة نفر من الأنصار كلهم من الخرج» ده‌فهرموئ پیغه‌مبەر (ﷺ) له کاتی خه‌لکه که بو حه‌جی مالی الله هاتبون چونکه حه‌ج له‌پیش هاتنی پیغه‌مبهریش (ﷺ) خه‌لکیک بر‌وای پیی هه‌بو ده‌هاتنه خزمه‌ت (کعبه الله) ده‌فهرموئ له عه‌قه‌به که شوینیکه گه‌یشته شه‌ش که‌سی ئه‌نساریه کان هه‌مویان له خه‌زهرجیه کان بون چونکه ئه‌نساریه کان بریتی بون له ئه‌وس و خه‌زهرج که دوژمنداری زیاتر له سه‌د سالی له نیوانیاندا هه‌بو خوینیان ده‌رشت ئه‌وه‌بوو پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌وی چاوی به‌وان که‌وت، که دایکه عایشه ده‌گیریته‌وه -رضی الله عنها- ده‌فهرموئ خیر و به‌ره‌که‌ت بوو جه‌نگی بعاث، جه‌نگی بعاث ئه‌و جه‌نگه بوو له نیوان ئه‌وس و خه‌زهرجیه کان پرویدا به‌فیتی جوله که‌کانی ئه‌وکات به‌سه‌دان خه‌لکی تیدا کوژرا و وه مالی یه‌کتریان تالانکرد و نزیکه‌ی چوار تا پینج سال پیش ئه‌وه‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) به‌چیته شاری یه‌ثریب بیته شاری پیغه‌مبەر (ﷺ) به‌چیته مه‌دینه ئه‌و جه‌نگه پرویدا، جا ئه‌و جه‌نگه بوه مایه‌ی ئه‌وه‌ی که‌س نه‌بو پیکیان بینیته‌وه سه‌رکرده‌یه‌کی وایان نه‌مابوو به‌وه رازی نه‌بون به‌یه که‌وه ئه‌وس و خه‌زهرجیه کان که‌سیک بریار بده‌ن بیته برا گه‌وره‌ی یه‌ثریب و مه‌دینه‌یه کان، جا له‌و پیناوه‌دا ئه‌وانه‌ش ده‌گه‌ران به‌دوای ئه‌وه‌دا چاره‌سه‌ریه‌کیان بو هه‌بی پیغه‌مبەر (ﷺ) گه‌یشته شه‌ش که‌سیان له‌وانه (أبو أمامة که‌أسعد کوری زُرارة، وه عوف کوری الحارث، وه رافع کوری مالک، و وه قطبة کوری عامر، وه عقبه کوری عامر، وه جابر کوری عبد الله کوری رئاب)، پیغه‌مبەر (ﷺ) بانگی کردن به‌ره‌و ئیسلام ئا ئه‌وانه هه‌مویان دلیان نه‌رمبوو ده‌ست به‌جی له‌وی بونه موسلمان به‌لام که‌وستان بگه‌رینه‌وه پیغه‌مبەر (ﷺ) ته‌ماحی ئه‌وه‌ی کرد بگه‌رینه‌وه ده‌عوه و بانگه‌وازی بکه‌ن له یه‌ثریب مصعب کوری عمیر وه‌کو ره‌وانه‌کراوی خوی پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌گه‌ل ئه‌و شه‌ش که‌سه ناردی به‌ره‌و شاری یه‌ثریب که‌نیشته‌جی بیی له مالی أسعد کوری زُرارة و بانگه‌وازی بکه‌ن به‌ره‌و ئیسلام.

ئەو موسعه بهی که له مه کهه گهنجیکی دهوله مه ند بوو به بۆن خوشیه که ی خه لکی مه کهه له سه ری گهره ک که به دیار ده که وت و له کو لانه کان خه لکه که له ماله وه ده یانگوت ئەو موسعه به هات که س هینده ی ئەو ناتوانی ئاوا خوی بۆن خوش بکا و برازینیته وه ئەو ها ناسرابوو که بوه موسلمان دایکی گوتی ئە گهر واز نه هیینی له ئیسلامه تی من ئەو هه موو مال و سهروه ت و سامانه ی هه ته و پیتده دهین لیت ده ستینه وه، له کوتایه کهیدا موسعه ب رازی بوو به وه ی موسلمان بی هه موو مال و سهروه ت و سامان و خوشیه کانی لی بستیندریته وه، ئینجا هه تا گه یشته ئەو ه ی موسعه ب کهوا به فه قیری و هه ژاری مایه وه پاره و پولی نه ما به لام ئیمانی هه بو له بهر ئەو ه یه زانایان ده فه رمون نابی ئیمان به هیچ شتیک بگوردریته وه عه قیده و بیرو پروا نابی به هیچ شتیک بگوردریته وه ته نانه ت خاکت ولاتت مالت سهروه ت سامانت ده سه لاتت پاره ت مندالت خیزانت ئەوانه هه موی هه ندیک جار الله داوای ئەو ه ت لیده کا که له پیناو ئیمان و عه قیده که ت ده ستیان لی بهردهیت و ده ستبهرداریان بی وه کو پیغه مبه ران کردویانه (عليهم الصلاة والسلام) وه سه حابه به ریزه کان به کردار جیبه جیان کردوه و وابونه.

ئینجا که چونه وه مه دینه له و یوه ده ستیان کرد به بلاو کردنه وه ی ئیسلام ماله کانی مه دینه له بهر ئەو ه ی کیشه یان هه بوو دل نه رمتر بون له خه لکه که ی مه کهه زوتر و به ئاسانتر ئیسلامه تی له ناویان بلاو بویه وه، ئا ئەو کاته جاریکی تر دینه وه خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) شه ش که سی تریشیان له گه له و ئەو دوازه ده که ی تر به یعه تی له گه ل ده به ستنه وه ئینجا به یعه ی عه قه به ی دوهم دی.

به یعه ی عه قه به ی دوهم ته واو مه دینه ئیسلامه تی به خویه وه هه لگرتبوو هه فتا و پینج که سیان که هه فتا و سییان پیاو بون و دوانیان ئافره ت بون نه سیبه ی کچی که عبی نه نصاری له و دوو ئافره تانه بوو که له جهنگی ئو حود دا پاسه وانی هه ره تایبه تی پیغه مبه ر

بوو (ﷺ) راسته ئافرهت بوو به لام چوبوه شه‌ر و جه‌نگ به سه‌دان پیاوانی ئه‌وکات ئه‌گه‌ر ده‌وره‌یان لی دابا پیی نه‌ده‌ویران هه‌ندی‌ک جار هه‌بوه نه‌سیبه هه‌شتا برینی له لاشه و جه‌سته‌ی بوه ئینجا مه‌یدانی شه‌ر و جه‌نگی به‌جی نه‌هیشتوه، پیغه‌مبه‌ر ده‌فهرمو‌ی (ﷺ) ئه‌وه‌ی من له نه‌سیبه بینیم له یه‌ک له جه‌نگه‌کان شمشیره‌کان ده‌بریسکایه‌وه له‌سه‌ر سه‌ری کو‌لی نه‌ده‌دا و پاسه‌وانی ده‌کرد له پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ پیاو و ئافره‌تانی سه‌حابیان به‌پراستی نه‌وعی‌کی تایبه‌ت بون خوای رب العالمین به‌دییه‌نابون له به‌رگری‌کردن له عه‌قیده و بیرو‌پروا و ئیسلام له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئاوا به‌ ئاسانی ئیسلام بلا‌وبویه‌وه و ده‌وله‌تی دامه‌زراند.

به‌لێ له به‌یعه‌ی عه‌قه‌به‌ی دوهم پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) له‌گه‌ل عه‌باسی مامی، که عه‌باس هیشتا موس‌لمان نه‌بو بوو به‌لام دلی به پیغه‌مبه‌ره‌وه بوو وه‌کو برازای خوی خوشیده‌ویست، له سییه‌کی شه‌ودا و له تاریکایی شه‌ودا چونه عه‌قه‌به‌ی دوهم چونه عه‌قه‌به و له‌وئ به‌یعه‌ی دوهمی عه‌قه‌به به‌ستن ئه‌وه‌بوو ئه‌نساریه‌کانیش هاتبون گو‌ی له پیغه‌مبه‌ر بگرن (ﷺ)، له‌وئ پیغه‌مبه‌ر فهرمو‌ی من به‌یعه‌تتان له‌گه‌ل ده‌به‌ستم ئه‌ی ئه‌نساریه‌کان که موس‌لمان بونه من قه‌ده‌غه‌ بکه‌ن له دوژمنه‌کانم ده‌ستیان پیم نه‌گا کاتی‌ک دیمه‌ ناوتان ئیسلامه‌تی بلا‌وبیته‌وه شیرک په‌یدا مه‌که‌ن بۆ خوای رب العالمین زینا نابی بکری ریا نابی بخوری وه‌خه‌لک به‌ ناحق نابی بکوژری ئه‌وه‌موو به‌یعه‌ت و په‌یمان و به‌لینه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ل حه‌فتا و پینج که‌سه‌که‌ی ئه‌نساریه‌کان و له‌گه‌ل حه‌فتا و پینج که‌سه‌که‌ی شاری یه‌ثریب به‌ستا که‌ دوانیان ئافره‌ت بون، یه‌کیان ناوی نه‌سیبه‌ی کچی که‌عب بوو وه‌کو گوتمان وه‌ ئه‌ویت‌ریشیان ئافره‌تی‌ک بوو له‌ به‌نی مازنی به‌نو نه‌جار که‌ نوسه‌یه‌ له‌وان بوو وه‌ أسماء بنت عمرو بن ع‌دی یه‌کی‌ک بوو له‌و ئافره‌تانه‌ی تر که‌ دوهم بوو له‌ حه‌فتا و پینج که‌سیه‌که‌ی ئه‌نساریه‌کان.

به‌لّی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌لامی به‌ده‌ست هیئا، هه‌ندی‌ک له‌ میژونوسان ده‌فهرمون عه‌باسیش قسه‌ی کرد گوتی ئیمه‌ لی‌ره هه‌موو خزمه‌کانی موحه‌مه‌د (ﷺ) تاک تاکمان نه‌بی پشتگیریمان لی‌کردوه ئه‌گه‌ر ئیمانی‌شان پی‌ نه‌هینابی قه‌ت نه‌مانه‌یشتوه بتوانن بیکوژن قوره‌یشیه‌کان ئازار و ته‌زیه‌تیه‌کی وای بده‌ن له‌ناو بچی موحه‌مه‌د (ﷺ) به‌لام موحه‌مه‌د دلی ئوقره‌ی نه‌ماوه له‌ناو ئیمه‌ بمینیته‌وه له‌پیناو به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازیه‌که‌ی حه‌زی به‌ هه‌جره‌ت کردنه له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌گه‌ر ئیوه‌ش ده‌توانن بیپاریژن ناموسی و وه‌گیانی موحه‌مه‌د (ﷺ) ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی بوی جیبه‌جی بکه‌ن له‌ ئیستا مه‌ردبن و به‌لّینی مه‌ردایه‌تی و پیاوه‌تیمان پی‌ بده‌ن؟ ئه‌گه‌ر ناتوانن با له‌ناو ئیمه‌ بمینیته‌وه باشترو ته‌ولاتره، ده‌لّی دیاره پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ وای فهرموو عه‌باسیش وایگوت به‌پرائی کوری مه‌عروور ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری گرت (ﷺ) له‌ پاشان گوتی «فوالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَنَمْنَعَنَّكَ مِمَّا نَمْنَعُ أَرْبَنَا، فَبَايَعَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ» فهرموی سویند به‌و خواجه‌ی که‌ توی به‌ پیغه‌مبه‌ر ره‌وانه کردوه ئه‌وه‌ی که‌ ئیمه‌ مال و منداڵ و ناموسی خۆمانی پی‌ ده‌پاریژین غیره‌تی ته‌نساریه‌کانیش ده‌زانی چه‌نده له‌سه‌ر ناموس، ته‌نسار زۆر به‌ناوبانگ بون له‌ پاراستنی ناموس، ده‌فهرموی سویند به‌ الله به‌ویشه‌وه تو ده‌پاریژین وه‌کو ناموسی خۆمان وه‌کو مندالی خۆمان گیانمان له‌سه‌ر ده‌ست ده‌بی ده‌ به‌لّینان له‌گه‌ل به‌سته‌ ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری الله «فَنَحْنُ وَاللَّهُ أَهْلُ الْحَرْبِ» بشزانه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئیمه‌ چاک راهاتوین له‌سه‌ر شه‌ر و جه‌نگه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌رمان هه‌ر هه‌بوه له‌ نیواندا و هه‌ر کردومانه و له‌ ئاماده‌باشیدان ئه‌گه‌ر جه‌نگیش رویدا، وه‌ له‌ پاشان ده‌لّی بۆمان ماوه‌ته‌وه له‌ باوک و باپیره‌مان جورئه‌ت و جه‌نگاوه‌رایه‌تیه‌که‌ پشتمان پی‌ به‌سته‌ ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) پیغه‌مبه‌ری الله، وه‌ له‌ پاشان گوتیان بیستومانه ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) با چاکت پی‌ بلّین فلانه که‌سه‌کان له‌ناو قوره‌یش زۆر ته‌زیه‌تیاں دای ئه‌گه‌ر ده‌لّی هه‌ر ئیستا لی‌ره ته‌جروبه‌مان بکه‌ و ناگه‌رینه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌نده که‌سه‌مان ده‌چینه‌ سه‌ر ئه‌و قه‌بیله و تیره و ئه‌وانه‌ی ته‌زیه‌تیاں دای له‌ناو

قوره‌یشیه کان سوئند به الله تۆله ت دهستینینه وه به کرداریش بمان بینه چیت بۆ ده کهین، پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) ئه وه م داوا نیه لیتان به لام که موسلمانان ده نیرم بۆ شاره که تان وه منیش کۆچ ده که م و دیمه ناوتان ئه و به لینانه تان له یادی و بمان پاریزن، هه موو به یه ک دهنگی گوتیان پیغه مبه ر (ﷺ) زۆر دل خوشبوو که گوتیان به لئ ده تپاریزین فهرموی «**بَلِ الدَّمِ الدَّمُ وَالْهَدَمُ الْهَدَمُ**» فهرموی خوینمان وه کویه کبی خوین به خوین و وه پروخان به پروخان و «**أَنَا مِنْكُمْ وَأَنْتُمْ مِنِّي**» من تازه له ئیوه م ئه نساریه کان و ئیوه ش له منن پشتم پیتان ده به ستم له پاش پشت به ستن به خوای رب العالمین «**أَحَارِبُ مَنْ حَارَبْتُمْ وَأَسَالِمُ مَنْ سَالَمْتُمْ**» پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) منیش جهنگی ئه و که سه ده که م که جهنگی ئیوه ی ئه نساری ده کا وه له گه ل ئه وه ش ئاشته وایی ده که م که له گه لتان له ئاشته وایی دایه.

ئه وه زه مینه سازیه کی زۆر باش بوو به فهرمانی خوای رب العالمین بۆ ئه وه ی موحه مه د (ﷺ) دلی خوشبوو که وا سه حابه کان ئازار ده درین شوینیکی زۆر له بار و گونجاوی بۆ دۆزینه وه بینه پشت و په نایان.

جا لی ره دا ده مانه وی بچینه سه ر خزمه ت قورئانی پیرو ز بزانی قورئانی پیرو ز چۆن بۆمان پرونده کاته وه له هه موو سه رده م و کاتی کدا وه له گه ل پیغه مبه ریش (ﷺ) کافر و بی پروا کان چیان دا وایه له موسلمانان؟ وه قوره‌یشیه کان چیان داوا بوو له پیغه مبه ر (ﷺ)؟ له ئه نجامدا الله پیمان ده فهرموی نابی ئیمه به هیچ جوړیک له عه قیده و بیرو پروا مان ته نازول بکهین له وه لاء و به پرا ئدا لابه دین به لکو ده بی هه ر دوستی الله بین و الله بناسین له پیناو الله گیانمان مالمان مندالمان خاکمان زه ویان هه موی بکهینه قوربانی، ئه وه تا خوای رب العالمین ده فهرموی له سو ره تی [الإسراء: ۷۳-۷۷] که زۆر گرنگه هه موو داعیه کان هه موو ماموستا کان وه هه رکه سیکی ش ئیدیعی ئه وه ی کرد که بللی من ده مه وی حوکی ئیسلام بگه رینمه وه بانگه وازی ده که م فهرمان ده که م به چاکه ری ده گرم له خراپه ئه و چه ند

ئایه تهی سوڤه تی (الإسراء) بخوینیته وه و به تهفسیر تی بگا له واتاکه ی و به کردار جیه جیی بکا له ژیان ی رۆژانه یدا ئه و کاته هه موو کافره کان جنس و وه ره گه زیان و قسه یان و شیوازیان له هه موو کاتیک هه ر یه که موسلمانیش ده بی هه ر یه کبی و له سه ر ریازی الله و پیغه مبه ر (ﷺ) لانه دا، الله تعالی ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا﴾ کاده له زمانی عه ره بی ئه وانه ی شاره زان ئه فعالی موقاره به یه واته زۆر نزیک بوو وه نزیک بونه وه له وه ی قوره ی شیه کان و کافره کان به فیتنه و ئاشوبت به ن به وه ی که واه له وه حی و نیگا و فهرمانه که ی من لات بده ن ئیفتیرا بکه ی و درۆ بکه ی به قسه کان و وه حیه که ی من شتیکی وا بلیی له دین و قورئان که ئه وان پیی رازینه نه ک ئه و قورئانه ی من بوئۆم ناردوه له هه موو سه رده میک هه ر وابوه به لی خوا ی رب العالمین ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا لَا تَخَذُوكَ خَلِيلًا﴾ ئه گه ر تو لاتدا له قورئانه که ی من هه ندیک ئایه تت له به ر دلی ئه وان تهفسیر نه کرد و نه تگوت و کردارت پی نه کرد واته ئیفتیرات کرد (نعوذ بالله) به قورئانه که ی من الله ده فهرمویته پیغه مبه ر (ﷺ) ئا ئه و کاته ئینجا ئه وان به دۆستت ده گرن، واته ئه وه قاعیده و بنه مایه ده بی ئیمه ئه وه ی لی وه ربگرین هه ر کافر یکی موته لق هه ر موشریکیک أهل الكتاب بن یان کافره کانی تر یان هه ر موڤته د و هه لگه راوه یه ک ئه گه ر له موسلمان یکی راسته قینه رازی بوو به دۆستی خو ی گرت و پشتگیری لی ده کرد و مه دحی ده کرد له وه دلنیا بن خه له لیک هه یه لی ره دا ئیلا ئه گه ر سیاسه تی کاتی بی وابکا ئه گه رنا به حه قیقه ت کافره که ئه گه ر وایگوت دیاره تو له قورئانی راسته قینه لاتداوه له به ر ئه وه ئاوا له گه لت دۆسته، الله فهرمویه تی ئه ی موحه مه د (ﷺ) ئه و کاته به دۆستت ده گرن ئه گه ر تو قورئانه که بگۆری بو یان، ئیستاش جوله که زل هیزه کافره کان له سه رتاسه ری زه وی ئه وان ئیسلامه تیمان بو ته عریف ده که ن موسلمانانی لاواز و نه زان و بی عیلمیش هه ندیک جار ده لێن ته واره، یه عنی ئه مریکا دی جوله که دی ده لی ئیسلامه تی ده بی وابی ئاوا برۆ مزگه وت ئاوا وه ره ده ره وه شیوه و شکلت وابی مندالت

وابی چ قهید ده کا ژن و پیاو تیکه‌ل بن که ئه‌وه توند ره‌وییه بلیی لیکیان جیابکه‌وه با ئافره‌ت حوریه‌تی هه‌بی و خوی دانه‌پۆشی ئاوا ئاوا ئاوا... ئه‌وه ئاوایه ئه‌و ئایه‌ته ده‌یگریته‌وه ئه‌و نه‌وه دینه‌ دینیکه که جوله که و کافره‌کان ئاویان ده‌وی به‌ گویره‌ی مرازی خویان وه به‌ گویره‌ی خواستی خویان دینه که داده‌تاشن به‌لام ئه‌و دینه‌ دینیکی حه‌قه که الله بۆ ئیمه‌ی ناردوه الله چی فەرموو ئه‌و جیه‌جی بکه کافر لیت رازییه لیت رازی نیه ئه‌وه‌ت مه‌به‌ست نه‌بی با الله لیت رازی بی و له‌سه‌ر سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) با به‌ دۆست نه‌گرن و به‌ دوژمنت بزائن، ئه‌وه‌ی الله دۆستی بی هه‌ر ده‌باته‌وه وه‌کو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر کافر و سه‌ر روی زه‌وی هه‌موو دوژمنی بن ئه‌وه‌ی اللهش دوژمنی بی و له‌ خه‌ت لابدا له‌ موسلمانانه‌کان الله پشتگیریکاری نه‌ کا‌قه‌تاوقه‌ت سه‌رناکه‌وی ئه‌گه‌ر هه‌موو دونیا هه‌یزبی و له‌به‌ر ده‌ستی بی و بۆشی به‌کار به‌یتری، ئینجا الله ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْلَا أَن تَبْتَكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ ئه‌گه‌ر ئیمه‌ تۆمان جیگیر نه‌کردبا ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) راوه‌ستامان نه‌کردبای له‌سه‌ر به‌رنامه‌ راست و دروسته که خو‌نزیك بوو تو و ات لیها‌تبوو له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی ده‌عوه و بانگه‌وازی مه‌یلیکی یه‌کجار که‌مت هه‌بی بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وان پیی بینه موسلمان تو‌زیک نه‌رم له‌گه‌لیان قسه‌ بکه‌ی و له‌گه‌لیان بدوی و نه‌رمی بنوینی مه‌یلیکی که‌می وات ده‌بوو به‌لام ئیمه‌ لی ناگه‌ریین جیگیرمان کردی ئه‌و مه‌یله که‌مه‌شت هه‌بی، هه‌ندیک له‌ موفه‌سیرین ده‌فه‌رمون مه‌یله که‌چی بوو؟ کاتی که‌وا ئه‌بو جه‌هل و سه‌رکرده کافره‌کان گوتیانه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که ئیمه‌ دینه‌ کو‌ری تو بیلال و خه‌باب و ئه‌وانه‌ی که‌وا بنه‌ماله‌ نینه و ناودار نینه پیشت‌ر کو‌یله بونه‌ روو مه‌که ئه‌وان روو له‌ ئیمه‌ بکه ئیمه‌ قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌ین و پشت له‌وان بکه هه‌تا ئیمه‌ ته‌واو ده‌بین له‌ کو‌ره که له‌ پاشان رو‌بکه ئه‌وان و ئیمه‌ به‌ری بکه، له‌ ته‌ما‌حی ئه‌وه‌ی که‌ بینه موسلمان هه‌ندیک له‌ زانایان ده‌لین ئه‌و فکر و بۆچونه ئه‌گه‌ری هه‌بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بلی ئه‌و هه‌موو خه‌لکه و سه‌رکرده ده‌بنه موسلمان، چ قهید ده‌کا با وا بکه‌م بیلال و خه‌بابیش ره‌نگه‌ پییان ناخۆش

نه بی له پیناو ئه وهی ئه وان بینه موسلمان و موسلمانان به هیژبن به لام الله قبولی نیه -جل شئه- ئه و مه یله که مه شی به کردار نه کرد و نه یوو پیغه مبه ر (ﷺ)، ئینجا خوی رب العالمین ده فهرمویتته پیغه مبه ر (ﷺ): ﴿إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾ ئه ی موحه مه د (ﷺ) خو ئه گهر هه تبا مه یله که مه که بو ئه وهی ئه بو جه هل و ئه وان بینه موسلمان پشتت له بیلال و ئه وان کردبا له کوڤ و مه جلیسه که ئه وها نه رمیه کی وات نواندبا له گه ل سهر کرده کافره کان الله ده فهرموئی دوو ئه وهنده ی خه لکی تر له دونیا و له قیامت عه زابم ده دای ئه ی موحه مه د (ﷺ)، لیروه زانایان ده فهرمون ئه وه به لگه یه له سهر ئه وهی قدوه کان سهرمه شقه کان چ پیغه مبه ران بن (عليهم الصلاة والسلام) چ زاناکان و سهر کرده ی موسلمانان بن ئه گهر نه رمی بنوینن و غه له ت بکه ن له دیندا دوو ئه وهنده ی خه لکی تر عه زابیان قورستره و به هیژتر الله عه زابیان ده دا له به ر ئه وهی ئه وان ده یزانن وه شاره زانه ده بی پیداکری بکه ن و ئه گهر ئه وان گومر ابن خه لک و جه ماوهر و ئه وانه ی به قسه یان ده که ن ئه وانیش گومر ده بن (په نا به خوی رب العالمین)، جا له پیغه مبه ر قبول نه کرا الله ده فهرموئی دوو ئه وهنده ی خه لکی ترت عه زاب ده ده م ئه گهر توو بته وئی بو سهرنج راکیشانی سهر کرده قورپه شیه کان بو ساتیکی که میش بی پشت بکه یته بیلال و خه باب الله منه تی به سهر کرده نیه منه تی به هیژ نیه الله بوخوی له هه موو که س و شتیک به هیژتره -جل شئه- منه تی به وهیه ده بی الله تعالی منه ت بکا به سهر عه بده کان نابی به ئیمان و ئیسلام بونیان منه ت بکه ن به سهر خوی رب العالمین: ﴿قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُم بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾ [الحجرات ۱۷] پیان بلئی ئه ی موحه مه د (ﷺ) ئیوه منه ت مه که ن که ده بنه موسلمان بوخوتان چاکه به لکو الله منه ت له سهرتان ده کا ناز و نیعمه تی که هیدایه تی داوون ئیوه پیی بونه موسلمان، ئه مرؤ ئه و غه له تانه زور ده کری ده بی زور ئاگاداربین وه لاهی چونه به هه شت ئاسان نیه وه لاهی ریبازه راسته قینه که ی ئیسلام ته تبیق کردنی سه د له سه د وه کو پیغه مبه ر کردویه تی (ﷺ) باجی ده وئی، توو به ئیسراحه تی خوت

له بهر کۆندیشن و له ماله کهی خۆت بی دیعایهت له دوا نه کری و عهزیهت نه دریی و نه گیریی و کۆسپت بۆ دروست نه کری و تفت له پروو نه کری و قسهت پی نه گوتری دینیکی وا بکهی وه لا کافر و بی دین و مورتهد و هه لگه پراوه کان ئاماژهی باشت بۆ بکهن بڵین ئه ها دینداری ئه وه باشه بۆ تۆش وه کو ئه و نابی؟ ئا ئه وانه زۆر خه ته رنا که خوای رب العالمین له پیغه مبهری قبول نه کردوه (ﷺ) جا ئیمه چین له ئیمه قبول بکا؟ پیغه مبهری سه رزه نشت کرد وه پیغه مبهری (ﷺ) هه ره شهی ئه وهی لی کرد ئه گهر وات کرد با دوو ئه وه ندهی خه لکی تر له دنیا و له قیامهت عه زابم ده دای، ئه وه خالی یه که م و داوا کردنی یه که می هیزی کوفره له هه موو سه رده میک واته ده یانه وی به تالت که نه وه له عه قیده و بیرو بروات ده یانه وی لا ری ت بکهن له ری بازه راسته قینه که ت پیدا گر نه بی خاوهن ری بازی وه لاء و به پرائی راسته قینه نه بی به هه ر فرت و فی لیک هه بی ده یانه وی فی لت لی بکهن و لا ری ت بکهن و الله ت لی تور ه کهن -جل شئه-، ئه گهر تو پی ت دا گرت وه کو پیغه مبهر وای کرد (ﷺ) له گه ل سه حابه کانی لا ری نه بوی به قسه ت نه کردن ئیسلامه تیه که ت وا جیبه جی کرد که الله داوای لی کرد بوی -جل شئه- ئینجا داوا کردنی دوهم دیته جی خو هه ر وازت لی ناهینن، له داوا کردنی دوهم سییه می له گه لدا نیه داوا کردنی دوهم ئه وه یه الله ده فهرمو ی:

﴿وَأِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ خو نزیک بوو له دوا ی ئه وهی تو به قسه ی ئه وانه ت نه کرد له وه حی و قورئان و ری بازه راسته قینه که لات نه دا به قسه ی ئه بو جه هل و ئه وانه ت نه کرد و نه رمیت له گه ل نه نواندن مه یلت نه بو بۆ لای ئه وان و پشتت نه کرده بیلال و خه باب ئا له و کاته وه ئیستیفزازت ده کهن هیزی کوفر وازت لی ناهینن ده توروژینن لی ره و له وی قسه ت له سه ر هه لده به ستن ری گات پی ده گرن وه هه ولی ئه وه ده دن که ئیزعاجت بکهن بتوروژینن یان روبه پرویان بیته وه و ئه و کاته ش فهرمانی روبه روبونه وه نه هاتبوو له لای خوای رب العالمین یان بۆ ئه وه وات لی ده کهن: ﴿لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ تا وه کو له ولات و خاکی ئه وان برۆی و به جیی بیلی بۆیان وات لی ده کهن

ههتا مه ککه یان بۆ به جی بیلی وات لیده کهن ههتا بلین ئه و به لایه له کۆل خۆمان ده کهینه وه و با پروا و یه خه ی ئیمه به ردا، ئینجا خوی رب العالمین ده فەرموئ: ﴿وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ به لام دلخۆشبه ئه ی موحه مه د (ﷺ) ئه گهر خاک به ده ریشته بکهن ئه وه فەرمانی ههجره تی پیغه مبه ر بوو (ﷺ) واته که ئه نه هو خوی رب العالمین ده فەرموئ ده ستته خۆشبی ئه ی موحه مه د (ﷺ) به قسه ی ئه وانت نه کرد مه یلته نه بو بۆلای ئه وان نه رمیت نه نواند له گه لیان عه قیده و ئیسلامی خۆت تی که نه دا له سه ر ری بازه راسته قینه که رۆیشته با ئیستیفزازیشته بکهن و بتوروژین برۆ قه یناکه به جیان بیله و خاکیان بۆ بمینینه وه به س: ﴿وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ من نایان هیلمه وه له پاش تو زۆر بمینینه وه له سه ر ئه و خا که ی تو ئیلا تو له یان لی ده ستینمه وه، هه ندیک موفه سیرین ده فەرمون ته نها سأل و نیویک له پاش ههجره تی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه و ئایه ته مانای ئه وه یه جهنگی به در هاته گوړی ئه وه ی پیغه مبه ری به ده رنا (ﷺ) له مه ککه ئه وه ی ئیستیفزازی کرد و ئازاریدا ئه وه ی وروژاندی ئه وه ی قسه ی پیگوت هه موو سه رکرده قورپه شیه خویان به پالنه وان ده زانی کافره کان له جهنگی به در هه موو جه نازه یان له وی کهوت و الله پاش سأل و نیویک وه عد و به لینی خوی هینایه جی و تو له که ی لی ستانده وه ئینجا خوی رب العالمین ده فەرموئ له پاش تو زۆر نامینینه وه جهنگی به در هاته تو له مان لیان کرده وه: ﴿سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾ ئه وه ش فەرمان و ئه مر ی ئیمه یه خوی رب العالمین ده فەرموئ وه ری باز و ریگای ئیمه یه بۆ پیغه مبه رانی پیش تو ش و امان ره وانه کردبوو جیگیر بن له سه ر ئیسلام و عه قیده سه ریان ده خه ین جا بزانه ئه وه ناگوړی فەرمان و ئه مره کانی ئیمه بۆ تو ش ئه ی موحه مه د (ﷺ) بۆ ئومه ته که شته هه رکاتی که ئیوه به رده وام بن له سه ر ئیسلام و عه قیده ی پاک له سه ر الله به یه کگرتن -جل شنه- ئه گهر ئازار دران هه رچیتان لی هاته سه رکه و تنتان بۆ ده نیرم ناهیلم زۆر بمینینه وه کافره کان ئه گهر ولات

به ده‌ریشیان کردن ئیلا تۆله‌یان لی ده‌ستی‌نمه‌وه وه کو خوی رب العالمین له جه‌نگی به‌در تۆله‌ی لی ستاندنه‌وه.

جا ئه‌وانه بوو به‌رێزان و خۆشه‌ویستان شاری مه‌دینه و یه‌ثریب زۆریان بونه موسلمان یه‌ک به‌یه‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مۆله‌تی هاوه‌له به‌رێزه‌کانی خۆیده‌دا به‌ نه‌ینی له‌ شاری مه‌که‌که ده‌چونه‌ ده‌ر و به‌ره‌و شاری یه‌ثریب هه‌جره‌ت بکه‌ن و کوچ بکه‌ن ئیلا ئیمامی عومه‌ر نه‌بی به‌ ئاشکرا لئی ریوایه‌ت کراوه هه‌جره‌تی کردوه.

کوچکردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌لانی -رضی الله عنهم-

موشریک و قورەیشیه‌کان هه‌رکه زانیان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دۆست و خه‌لکی په‌یدا کردوه له‌ شاری یه‌ثریب که‌ بوه شاری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌دینه وه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ (الإسرائ والمعراج) گه‌رايه‌وه وه‌ زانی موسلمانەکان هیواش موسلمانەکان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مۆله‌تی پێدان و فهرموی ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی برۆا و به‌ ئازاره‌ له‌ ده‌ست قورەیشیه‌کان و کافره‌کان با بچیتته شاری یه‌ثریب و شاری مه‌دینه، ئه‌وه‌بوو موسلمانەکان ابن عبد البر ده‌فهرموی یه‌که‌م که‌س له‌ موسلمانەکان ئه‌بو سه‌له‌مه‌ بوو کاتی‌ک خیزانه‌که‌ی به‌ناوی ئوم سه‌له‌مه‌ی کچی ئه‌بی ئومه‌یه قورەیشیه‌کان و کافره‌کان لێیان قه‌ده‌غه‌کرد و پێیان نه‌دا رۆیشت هه‌جره‌تی کرد کوچی کرد به‌ره‌و شاری مه‌دینه چوو له‌ قوباء جیگیر بوو، له‌ دوا‌ی سالی‌ک ئینجا ماله‌ خه‌زوره‌کانی و قورەیشیه‌کان مۆله‌تیاندا که‌ ئوم سه‌له‌مه‌ بچیتته‌ لای خیزانه‌که‌ی له‌ قوباء له‌ پاشان عامری کورپی ره‌بیعه‌ و هاوسه‌ره‌که‌ی به‌ناوی له‌یلای کچی حه‌ثمه‌ی کچی غانیم که‌واته‌ ئافره‌تیکی سه‌حابیه‌ بوه‌ ناوی له‌یلا بوه‌ وه‌ خیزانی عامری کورپی ره‌بیعه‌ بوه‌ ئه‌و دوانه‌ش پیکه‌وه هه‌جره‌تیان کرد له‌پاش ئه‌بو سه‌له‌مه‌ و وه‌ مال و مندا‌له‌که‌ی ئه‌بو سه‌له‌مه‌، وه‌ له‌ پاشان ئه‌بو ئه‌حمه‌دی کورپی جه‌حش که‌ زاوا‌ی ئه‌بو سوفیان بوو ئه‌ویشیان کچه‌که‌ی ئه‌بو سوفیانی به‌ناوی فاربعه‌ی کچی ئه‌بو سوفیانی له‌لابوو ئه‌و بنه‌ماله‌ی به‌نو جه‌حش

چوار بنه ماله بون و چوار خاو و خیزان بون هه مویان هیجره تیان کرد ئه بو سوفیان پییان رانه گه یشت هه رکه چوه سهر ماله کانیا بونی به تال بوه و رۆیشتون و کوچیان کردوه.

له پاشان عومهری کوری خهتاب کهوا باوه ابن الاثیر ریوایه تی کردوه گوايه ئیمامی عومهر به ئاشکرای چوه و ههولی ئه وهیداوه کهوا گوتویه تیه قورپه شیه کان من وا کوچ ده کهم و ئه وهی جورئه تی ههیه بابی له و دۆله خوی بیوه ژن بکات و یان دایکی رۆرۆی بۆ بکات و ونی بکا بابی خوی تاقیبکاته وه به لام ئه و ریوایه ته له (أسد الغابة) هاتوه له (ج: ٤، ص: ٥٢) که ئه لبانی ده فهرموی زه عیف و لاوازه و جیگای ئه وه نیه که بگێردرێته وه له بهر ئه وهی سی گومان لیکراو و مه جاهیل له سه نه ده کهیدا ههیه به لام بۆچونی راجیح و په سه ند ئیمامی عومهریش له گه ل عیاش له گه ل بیست سواری تر له گه ل قورپه شیه کان له موسلمانان هیجره تیان کرد و رۆیشتن به ره و شاری مه دینه ئه وه بوو کهوا قورپه شیه کان هه ستیان به وه کرد موسلمانان کان ریگا و ده رگایان بۆ بۆته وه و په ناگه یه کیان پهیدا کردوه کهوا ئه نساره کان و شاری مه دینه یه له وی کهوتنه خو و پیلان بگێرن له پیغه مبه ر (ﷺ)، کاتی که پیغه مبه ر (ﷺ) خوی له گه ل ئیمامی ئه بو به کر له گه ل ئیمامی عه لی -رضی الله عنهما- وه له گه ل هه ندیکی تر له سه حابه کان ئه وانیه ی پشت و په نایان هه بوو له ناو قورپه شیه کان مابونه وه زۆربه ی هه ره زۆریان کوچیان کرد و به ره و مه دینه رۆیشتن قورپه شیه کان کو بونه وه له دارونه دوه و پیلانی ئه وه یان داناوه کهوا چی له موحه مه د بکه ن (ﷺ)؟ الله ده فهرموی: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ [الأنفال: ٣٠] ده فهرموی بزانه ئه ی موحه مه د (ﷺ) ئه وانیه ی له دارونه دوه و دانیشن و پیلانگێرت لی ده که ن و پیلانت بۆ داده نینه وه هه ندیکیان بۆچونیان ئه وه یه کهوا بته ستنه وه و که له پچه ت بکه ن: ﴿لِيُثْبِتُوكَ﴾ جیگرت بکه ن له مه که و زیندانیت بکه ن: ﴿أَوْ يَقْتُلُوكَ﴾ هه ندیکیشیان پیلانیان ئه وه یه کهوا بتکوژن:

﴿أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ هه ندیکیشیان پیلانیان ئه وهیه وه ده رت نین و بتنیرنه شوینیک که ئاوه دانیه کی ئه وتوی لی نه بی نه فیت بکه ن و به لا که ی تو به حیسابی خو یان له کۆل خو یان بکه نه وه: ﴿وَيَمَكُرُونَ﴾ ئا ئه وان وا له و پیلان گێریه دان خوی رب العالمین ده فهرموی و پیلان ده گێرن به لام: ﴿وَيَمَكُرُ اللَّهُ﴾ تو ئه ی موحه مه د (ﷺ) الله ت له پشته له به رامبه ر پیلان گێرانی ئه وان خوی رب العالمین یش تۆله یان لی ده ستینیتته وه به وه ی هه لی ده وه شینیتته وه و پشتگیری تو ده کا: ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينِ﴾ الله باشتیرین ئه و زاتانه یه -جل شنه- که مه کر و فرت و فیل و حيله کان هه لبه وشینیتته وه هی کافر و هی قوره یشیه کان.

ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) زانی کار له کار ترازاه کاتی ئه وه نه ماهه ده بی موحه مه دیش (ﷺ) کۆچ بکا رۆژانه ش له ولاره ئه بو به کری سدیق ده یدواند ده یفه رموو مۆله ته منیش کۆچ بکه م ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ)? له ریوایه تی سه حیح هاتوه پیغه مبه ریش پیی ده فهرموی (ﷺ) له سه رخۆبه ئه ی ئه بو به کری سدیق ئه گه ری ئه وه هه یه الله مۆله تم بدا و هاوه لیکی چاکت بو په یدا بی بو کۆچه که ت واته موحه مه د (ﷺ) له گه لت کۆچ ده کا.

دایکه عایشه بۆمان ده گێریته وه و ده فهرموی رۆژیکیان پیغه مبه رم بینی (ﷺ) له ناکاو گوتیان ئه وه موحه مه ده ده هات به ره و مالی ئیمه که له و کاته دوا ی نوژی نیوه روان بوو له گه رمای حیجاز قه ت پیغه مبه ر نه هاتوه ته مالی ئیمه (ﷺ) ده لی هه ر ئه وه نده ش نا بینیمان دور به دوری ده مامکی خۆیدا بوو به س چاوه کانی دیاربوو، ده لی ئیمامی ئه بو به کر دور به دوری فهرموی دایکم و باو کم فیدات بی یا رسول الله وه لاهی دیاره کاریکی گرنگ رویداوه له به ره ئه وه به و ناکاویه ی و له و کاته دیی به ره و ماله که مان، ده لی هه رکه هاته ژوره وه و ده مامکی خوی کرده وه پیغه مبه ر (ﷺ) ده لی فهرموی ئه وانه کین لیره؟ با بچه نه ده ر، ده لی منیش گوتم هه ر ئه هلی خۆتن ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه بو به کر ده فهرموی، ده لی ئینجا فهرموی مۆله ت هاتوه له لای الله ئه مشه و کۆچ ده که ین ئه ی ئه بو به کر سدیق،

دهلئ ئەبو به کریش له خۆشیان فهرموی یا رسول الله وه لاهی من دوو و لآخم راگرتوه یان دوو حوشر ئەوه چوار مانگه به خێویان ده کهم قه له ویان ده کهم به هیزیان ده کهم بو ئەوهی ههردو کهان کۆچی پێکهین، پێغه مبه ر فهرموی (ﷺ) ئاوا لیت قبول ده کهم که پاره یی کهیانم لی وه ربگریه وه من به و لآخی خۆم یان به حوشری خۆم کۆچ بکه م، دهلئ ئینجا رپک کهوتن و له شه ودا که ئەبو جه هل پیلان رپژی ئەوه یکرد بکوژری پێغه مبه ر (ﷺ) وه سه ره قوره شیه کانی تر پپی رازی بون یازده کهسیان هات له یه ک له ریوایه ته کان دهلئ به سه ره پهرشتیاری ئەبو جه هل هه ریه کیان له تیره یه ک له گه نجه کانی به حساب کهسیان له بهر دهستی قوتار نه بی و کوشتنیکی وائهنجام بدهن پێغه مبه ریش له مالی خوی بوو (ﷺ)، پێغه مبه ر ئیمامی عه لی هینا ئەو گه نجه لاه تازه پێگه یشتوه ی که له هه موو کهس له و نزیکتر بوو له روی خزم و که سایه تی و یه کهم مندا ل بوو موسلمان بوو بوو، هینای له شوینی خوی داینا و گوتی یا عه لی له شوینی من بخه وه ئەو ئەمانه تانه ی قوره شیه کان له لای منیان دانا وه تو به ئەمانه ته وه به دهستیان بگه یه نه وه چونکه قوره شیه کان له گه ل ئەوه ی دژایه تیان ده کرد ده یانزانی هیچ ده ستیک له دهستی پێغه مبه ر پاکتر نه (ﷺ) له هه موو کهس راستگوتره زیڕ و زیو و موجه وهه رات و هه رچی هه یان بوو هی ئەو سه رده مه به ئەمانه ت ده یانه ینا له لای ئەویان ده سپارد و دایانده نا ئینجا فهرموی ئەو ئەمانه تانه جیه جی بکه وه له پاش ئەوه ی من کۆچ ده که م، ئیمامی عه لی ئەو سه ربازه چاونه ترسه به غیره ته موسلمان بوو که پری دهلئ ئیمان بوو له شوینی پێغه مبه ر خه وت (ﷺ) گوئی به وه نه دا شمشیره کان ئەو ده برن یانه نا گرنگ ئەوه یه الله لی رازی بی و گیانی فیدای پێغه مبه ر بی (ﷺ)، ئیسلام ئەو گه نجان ه په روه رده ده کا و پیده گه یه نی خاوه ن عه قیده ن له بهر ئەوه یه له هه موو سه رده می کدا هیزی کوفر له گه نجی موسلمان ی خاوه ن عه قیده ده ترسی و چۆکی ده شک ی له به رامبه ریان.

به لّی پیغه مبهری پیشه واته دهه (ﷺ) خوی رب العالمین ئه مر و فەرمانی و ابوو چنگیک له خۆلی بهردهرگای خۆیانیدا و پرژاندی به ده موچاوی ئهوانه ی دهوری مالی پیغه مبهریان دابوو (ﷺ) کاتی کهوا خوی رب العالمین وایکرد له خهوه کهیان هه لئه ستن و خهویان به سهردا هات ئاگادار نه بون که پیغه مبهر رۆیشت به ناویاندا (ﷺ) چوه مالی ئه بو به کری سدیق و به پشته مالی ئه بو به کری سدیق بۆ ئه وه ی ئیمه ش چاوی لیبه کهین له و کاته ی نه خشه سازی هه ر کاریکی نه یی له پیناو الله تعالی ده کهین ئیقتیدای پیوه بکهین و هه موو شته کانی نه ییایه تی بیاریزین و ئینجا له پشته مالی ئیمای ئه بو به کر هه ردوکیان ده رچون به ره و شاخیک له شاخه کانی مه که له ویوه ئه شکه وتیکی لیبوو به ناوی (ثور) چونه ناو ئه و پیغه مبهر (ﷺ)، کاتی که به هوش خویان هاتنه وه ئه بو جه هل و به حساب ئه و پاله وانانه ی کهوا کافر بون ده یانویست پیغه مبهر بکوژن (ﷺ) هه ر یه کی که هه ندیک خۆلی له سهر سهره و چاوی خۆی وایکرد و گو تیان ره نگه نه رۆشتی به لام هه رکه بینیان ئیمای عه لی له ناو جیگایه که یه تی و له هه ندیک له ریوایه ته کان ده لّی عه لییان برد له لای (کعبه الله) به ستیانه وه هه ندیک ئازاریاندا ئینجا له شکر و مه فرهزه کانیان په رتکرد به سهر هه موو ریگایه سهره که کان گو تیان ده رنه چیت به ره و مه دینه و نه چیت به ره و یه ثریب ئه و موحه مه د و ئه بوبه کر چون مالی ئیمای ئه بو به کریشیان پشکنی هیچیان لی نه دۆزیه وه و ئه مر و فەرمانی الله و ابوو سی شه و و سی رۆژان پیغه مبهر (ﷺ) له و ئه شکه وته مایه وه به لام ریگای ئه وه یان گرتبوه بهر عه بدولای کوری ئیمای ئه بو به کر رۆژانه ده چوو هه والی ناو قوره یشیه کانی وه رده گرت و ئیواران ده چوو هه واله که ی بۆ پیغه مبهر و باوکی ده برد (ﷺ)، وه له پاشانه که ئه سمائی کچی ئیمای ئه بو به کر دایکه عایشه ده فره موی بینیم کاتی که بارگهی تی کنا بۆ باو کم و بۆ پیغه مبهر (ﷺ) ئه و پشته ینده ی له پشته ی بوو کردیه دوو پارچه بوخچه کانی بۆ گری ده دان و له سهری بوخچه کانی به ست که پیغه مبهر و (ﷺ) ئیمای ئه بو به کر له گه لّ خۆیانیان ده برد، ده فره موی له و رۆژه ناوی لیئرا ئه سماء کونیه و

ناسناوی به‌وه ده‌رکرد که (ذات النطاقین) واته خاوه‌نی دوو پشتین ئینجا ئەسماء له‌و کاته بوه که تازه حه‌ملی هه‌بوه به‌ عه‌بدو‌لای کورپی زوبه‌یری کورپی عه‌وام کاتییک که‌وا ئەسمائی کچی ئیهامی ئەبو به‌ کر ئینجا خواردن و خۆراکیشی بۆ ده‌بردن به‌و ره‌زالت و زه‌حمه‌تیه‌ی زۆر جاران بۆ پیغه‌مبه‌ر و بۆ باوکی (ﷺ) وه -رضی الله عنه- کاتییک له‌ شاخه‌ که‌ مانه‌وه ئەو سی شه‌و و سی رۆژه‌ی.

وه له‌ پاشان میگه‌ له‌ مه‌ره‌ که‌ی ئیهامی ئەبو به‌ کر هه‌یبوو به‌ شوانه‌ که‌ی خۆی ئیهامی ئەبو به‌ کر عامری کورپی فوه‌هه‌یره‌ ده‌یبرد له‌ویدا مه‌ره‌کانی ده‌له‌وه‌راند کاتییک که‌وا شیره‌که‌یان لی‌ده‌خواردوه‌ پیغه‌مبه‌ر و (ﷺ) ئیهامی ئەبو به‌ کر ئینجا عامر مه‌ره‌کانی ده‌هینایه‌وه‌ به‌ره‌و مه‌که‌که‌ ئه‌مر و فه‌رمانی الله و ابوو قوره‌یشیه‌کان چونه‌ سه‌ر ئەشکه‌وته‌ که‌ش نه‌یانتوانی پیغه‌مبه‌ر بینن (ﷺ)، ئەوه‌ له‌و کاته‌یه‌ که‌ خوای رب العالمین ده‌فه‌رموی هه‌ر یه‌ کییک الله پشتگیری بکا دوژمنی چهند گه‌وره‌ش بی ده‌پاریزری ئه‌مر و فه‌رمانه‌ که‌ وایه‌ به‌و مه‌رجه‌ی ته‌وه‌ کولیکی ته‌واو له‌سه‌ر الله بکه‌ی له‌پاش هینانه‌جیی سه‌به‌ب و هوکاره‌ شه‌رعه‌کان کاتییک خوای رب العالمین له‌ سو‌ره‌تی [التوبة: ٤٠] ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه‌ قوره‌یشیه‌کان و که‌س نه‌بون پشتگیری له‌ موحه‌مه‌د بکه‌ن (ﷺ) سه‌ریبخه‌ن هه‌جره‌ت و کوچی کرد له‌ پیناو من له‌ گه‌ل هاوه‌له‌ که‌ی ئەبو به‌ کر سدیق ئەوه‌ بزانه‌ به‌ د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه‌ الله سه‌ریخستوه‌ و وه‌ الله سه‌ری ده‌خا -جل شئنه‌-: ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ﴾ ئە‌و کاته‌ی کافر و موشریکه‌کان ئەوانه‌ی بی پروابون ئەو دوانه‌ که‌ له‌ گه‌ل یه‌ک رۆشتن موحه‌مه‌د و ئەبو به‌ کر سدیق (ﷺ) ئەبو به‌ کریش -رضی الله عنه- : ﴿إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ﴾ الله ده‌فه‌رموی هه‌رکه‌ ئەوانم ناردنه‌ ناو ئەوه‌ی بگه‌نه‌ ئەشکه‌وته‌ که‌ی له‌وی مانه‌وه‌: ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ ئە‌و کاته‌ بوو که‌ ئیهامی ئەبو به‌ کر فه‌رموی ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئا ئەوه‌ چاو و سه‌ری قوره‌یشیه‌کانه‌ وه‌لاهی ئە‌گه‌ر ته‌ماشای به‌رپیان بکه‌ن ئیمه‌

ده بینن له ناو ئه شکه و ته که ئه شکه و ته که ئه وهنده گه وره نیه پیغه مبه ریش له وه لامی ئه بو به کری سدیقا فهرموی: ﴿لَا تَحْزَنْ﴾ ئه ی هاوه له که م ئا ئه وه یه وه لام بو شیعه کانیش کاتیکی ئیهامی ئه بو به کر له قورئانی پیروژ موفه سیرینی ئه هلی سونه و جه ماعه ده فهرمون بریاری سه حابایه تی له گه ل پیغه مبه ر بو دراوه (ﷺ) که الله ده فهرموی: ﴿إِذْ يَقُولُ لِصُحْبِهِ﴾ که پیغه مبه ر (ﷺ) گوته هاوه ل و سه حابه که ی که ئه بو به کری سدیق بوو که گوته رهنگه ئه گه ر ته ماشای به ریپیان بکه ن ئیمه ده بینن فهرموی: ﴿لَا تَحْزَنْ﴾ ئه ی ئه بو به کر غه مگین مه به ترس دات نه گری: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ الله له گه لماندایه هر که سیکی اللهی له گه لدابی پاریزراوه هر که سیکی اللهی له گه لدابی سه رکه وتوه هر که سیکی اللهی له گه لدابی ئیلا ئامانجه کانی ده پیکی الله پاداشتی ده داته وه، هه ندیک له موفه سیرین ده فهرمون بوچی پیغه مبه ر (ﷺ) وه کو له و ئایه ته هاتوه نه یگوته ئه بو به کری سدیق (لا تخف) مه ترسه؟ له بهر ئه وه ی ئه بو به کر ترسی نه بو که سیکی و اتینه گا ئه بو به کر له رزیبی و ترسابی ئه بو به کر یه کیکی بوه له پیاوه هه ره به غیره ت و جورئه ته کان به لام خه می هه بوو (حزن) له گه ل (خوف) دوو شتی لیک جیاوازن، پیغه مبه ر فهرموی (لا تحزن) غه مگین مه به، ئینجا ئه و موفه سیرانه ده فهرمون واته ئه بو به کر خه می ئه وه دایگر تبوو پیغه مبه ر بکه ویتته به رده ستی ئه وان (ﷺ) ئه وان ئازاری بده ن یان دینی ئیسلام کو تایی پی بی له خه می ئه وه دا بوو نه ک ترسی هه بی، له بهر ئه وه پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) وه کو له ئایه ته که هاتوه غه مگین مه به نه ی فهرموو مه ترسه چونکه ئه بو به کر نه ده ترسا گوته له بهر ئه وه غه مگین مه به چونکه الله مان له گه له: ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ جا الله تعالی ده فهرموی ئارامی و سه کینه تم به سه ریان دابه زاند سه رکه وتوم کردن هه ندیک سه ربازم بو ناردن خه لکیکی نه یده بینن له فریشته و مه لائیکه ته کان و سه ربازه ونه کانی الله که سه ربانبا و له گه ل موحه مه د دابن (ﷺ) ده لی و امکرد خوی رب العالمین که

وشه ی کافر و بی‌دینه کان و موشریکه کان دابه‌زی و ژیر زه‌وی بی‌ت و بکه‌وی و وه وشه‌ی
خوایی که (لا إله إلا الله) به‌رزبیته‌وه و سه‌رکه‌وتوو بی‌اللهش عه‌زیزه واته زاله وه
حه کیمه کارله‌جییه له هه‌موو ئیش و کاره‌کانی.

به‌لئ به‌رێزان و خو‌شه‌ویستان له دوا ی ئه‌و سئ شه‌و و سئ رۆژه پی‌غه‌مبه‌ر به‌رێکه‌وت
(ﷺ) له‌گه‌ل ئه‌بو به‌کری سدیق پیاو‌یکیشیان به‌کری گرت له‌یه‌ک له‌ریوایه‌ته‌کان ده‌لئ
عه‌بدو‌لای کوری ئوره‌یقیق بوه له‌گه‌ل عامری کوری فوه‌یره ئینجا له‌گه‌ل ئه‌بو به‌کر و
پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) به‌رێکه‌وتن به‌ره‌و شاری یه‌ثریب و مه‌دینه به‌لام لیوار و که‌ناری
ده‌ریایان گرت رێگایه‌کی دورتر بو ئه‌وه‌ی سه‌لامه‌ت‌ترین هه‌تا له‌رێگا که‌یشتنه ئوم مه‌عه‌د،
ئه‌و ئافره‌ته‌ی که له سه‌ره‌تای زنجیره‌ی (محمد رسول الله (ﷺ)) بۆمان گوتن که
وه‌سف‌پی‌غه‌مبه‌ری کرد (ﷺ) وه له‌ویدا که‌وا له‌بزنیکی له‌ر و لاوازی بی شیر پی‌غه‌مبه‌ر
(ﷺ) گوانی ده‌ستی پیداهینا و شیری لی‌هات و تیر شیریان خواردوه ئه‌وه‌ش
مو‌عجیزه‌یه‌کی پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ)، له‌رێگادا قوره‌یشیه‌کان هی‌چیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما
هه‌موو کافره‌کان له هه‌موو سه‌رده‌مه‌کان هه‌ر وان ئینجا فه‌رمانی ئه‌وه‌یان ده‌رکرد و بلاویان
کرده‌وه له‌را‌گه‌یاننده‌کانیان گوتیان ئه‌وه‌ی مو‌حه‌مه‌د و ئه‌بو به‌کری سدیق چ به‌زیندویتی
چ به‌مردویتی بۆمان بگری و به‌ی‌نی ئا ئه‌وه‌نده ئه‌وه‌نده خه‌لاته‌ی ده‌ده‌ینی له‌یه‌ک له
ریواته‌کان گوتیان سه‌د حوشتی پیده‌ده‌ین حوشت‌یش ئه‌و کاته زۆر به‌نرخ بوو، سو‌راقه‌ی
کوری مالی‌ک ده‌لئ ئه‌وه‌ چوه می‌شکم و له‌دوره‌وه تارماییه‌کم بینی گوتم باشه نی‌چیریک
بۆم په‌یدا‌بوو سه‌د حوشت‌ره‌که‌ی قوره‌یشیه‌کان به‌ده‌ست ده‌هینم زانیم ئه‌وه مو‌حه‌مه‌د و
هاوه‌له‌که‌یه‌تی (ﷺ)، ده‌لئ به‌ئه‌سپی‌کی زۆر چاکم له‌گه‌ل شیر و تیرم له‌گه‌ل خو‌م برد
به‌دوایاندا رۆیشتم چه‌ند هه‌نگاو‌یک مابوو پێیان بگه‌م له‌ویوه پی‌غه‌مبه‌ر ئاوری سو‌راندوه
(ﷺ) ئه‌بو به‌کر پێی را‌گه‌یاند ئه‌وه که‌سی‌ک له‌شوینانه، له‌یه‌ک له‌ریوایه‌ته‌کان ده‌لئ

پیغه مبهەر فهرموی (ﷺ) خوی رب العالمین چۆکی و لاخه کهی بشکینی له زهوی بهیته
 خوار پیهان نه گائهو کهسه، دهلی له ناكاو سورپاقه به خوی ده گیریتتهوه دهلی له و راسته رییه
 و لاخه کهم زور چاک و خیرا دهرویشته چهند ههنگاوێک مابوو پییان بگهه یه کهسه
 و لاخه کهم ههر چوار پهلی کهوته ناو زهوی ههتا تهژنویه کانی ههرچه ندم کرد له سهەر پشتی
 هاتمه خوار و رامکیشا و نه هاته دهروهه، دهلی زانیم کار له کار ترازه تهو موحه مه ده
 کهسیکی ئاسایی نیه (ﷺ) دهلی هاوارم لیکرد گوتم وه لاهی له لای منه وه سه لامهت ده بی
 ههرچیت دهوی بۆت ده کهم فهرمان بکه و لاخه کهم بیته دهروهه له بهر تو و له تووه یه
 و لاخه کهم وای لیها تهوه، دهلی ئینجا پیغه مبهەر فهرموی (ﷺ) ئه ی سورپاقه بۆچی هاتی؟
 گوته وه لاهی بۆ تهوه هاتبوم هه وائلم پیدرابوو که بتانگرم به لام ئیستا که ههر به لین و
 په یمانیک هه یه ده تدهمی بهس قوتار و رزگارم بی، پیغه مبه ریش پیی فهرموو (ﷺ) له
 دوی ئیمه ههرچی به دوی ئیمه دا هات دهستخه له تی بده لی نه گهریی به دواماندایی و
 پاریزگاریمان لیبه که تهوه به لین بی ئیستا و لاخه کهت ده رده چیت له ژیر زهوی قاچه کانی
 ده ردیت و دیتته وه لات، دهلی سورپاقه ش دهلی به لینم پیدایا و سویندیشم بۆی خوارد که وای
 ده کهم و به دلنیا ییه وه، ئینجا سورپاقه ده گیریتته وه دهلی من به یانیه زوه که ی دوژمنی بوم و
 ده مویت بیگرم له ئیواره که ی که به سه ریرا گه یشتم بومه پاسه وانیکی تاییه تی موحه مه د
 (ﷺ) تهوه ی ده یویت روبکاته تهو ریگایه من پاسم ده کرد و دهستغه له تم ده دان و
 نه مده هیشت به دویاندا برۆن، دهلی به لام پییم گوت ئه ی موحه مه د (ﷺ) شتیکم بۆ بنوسه
 له نیوان من و تویی ته گهر تهو کاتانه ی سه رکه وتی و تهو سه رکه وتنانه ی تو باسیده که ی
 من بینمیه وه لات و بروام پیبکه ی، دهلی پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) ئه ی ته بو به کر (ته بو
 به کریش زور خوینده واریکی چاک و نوسه ریکی چاک بوو) دهلی گوته شتیکی بۆ
 بنوسه، له یه کییک له ریوایه ته کان دهلی له سه ر پارچه ئیسکییک له وی بوو له یه کیکیان
 دهلی پارچه پیستییک بوو له یه کیکیان دهلی پارچه قوماشییک بوو سورپاقه به ته بو به کریدا

و ئەبو بە کر چەند شتیکی بۆ نوسی و دایهوه دەستی سورپاقە و پیڤه مبهەر (ﷺ) له گەڵ هاوه له کانی رۆیشت و وه سورپاقەش له ویوه گه رایه وه.

جا پیڤه مبهیری پیڤه و (ﷺ) گه یشته قوباء له ویوه ماوه و مزگه وتی دروستکرد پیڤه مبهەر (ﷺ) له پاشان ده چی به رهو شاری یه ثریب که له دواتردا ناوی ده رکرد به شاری پیڤه مبهەر (ﷺ) مه دینه که مه دینه پیش چونی ئیسلام تاریک بوو گومرایی لیوو به لام به چونی ئیسلام بۆناو مه دینه شاری یه ثریب بوه (المدينة المنورة) واته بوه شاری روناک به چونی پیڤه مبهریش (ﷺ) بوه (المدينة النبي) واته شاری پیڤه مبهەر (ﷺ) وه ئیستاش هه ره وه ناوهی له سه ره و وه ناوه سه حیح و دروستتره به کار بهیتری (المدينة النبي) له وهی بلیی (المدينة المنورة) راسته شاری یه ثریب بوه شاری روناکی به چونی ئیسلام بۆ تهوی به لام به چونی پیڤه مبهەر (ﷺ) بوه شاری پیڤه مبهەر (ﷺ).

ئه و ریوایه تهش کهوا ده گوتری به ریزان و خوشه ویستان که پیڤه مبهەر (ﷺ) کاتی کهوا ته نساریه کان هه والیان پیگه یشت کهوا موحه مه د (ﷺ) به ریکه وتوه له مه که ته وهندهی نه ماوه بگاته مه دینه ته نساریه کان ده فهرمون رۆژانه ئیمه ده چوین له دواي نوژی به یانیه کان چاوه ری هاتنی پیڤه مبهەر بوین (ﷺ) تا گه رمایی گه رما ده یگه راندینه وه ماله کان به لام پیڤه مبهەر (ﷺ) هه ره له قوباء که مایه وه چەند شه و و رۆژیک له ویوه ته سمایی کچی ته بو به کری سدیق پیان گه یشت ته سماء به حه ملیه وه عه بدولای کوری زوبیر له سکیدا بوو ئا ته و کورهی له قوبائی له پاش هیجره تی له مه که له قوباء داینا و له دایک بوو، واته له پاش هیجره تی پیڤه مبهەر (ﷺ) یه که م مندالی سه حابه کان که له دایک بوو عه بدولای کوری زوبیری کوری عه وام بوو ته و سه حابه بچوکه له ویوه له دایک بوو، ئینجا پیڤه مبهەر (ﷺ) ته نساریه کان ده گیرنه وه و ده لێن رۆژیکیان جوله که یه ک به سه ر یه ک له قه لایه کانی خویان که وتبوو له شاری مه دینه ته ماشای ده کرد هه ندیک خوشتری

لئ و ن بوو بوو له دوره‌وه بینی ئەوه خەڵکیک وا دین دوو کەسن له دوره‌وه لئی دیارن
 کەوا شمه‌کی سپیان له‌به‌ره گوتی ئەی گەلی عەرەب و ئەنسارەکان ئەی ئەوس و
 خەزرجیه‌کان ئەوهی ئیوه چاوه‌روانین وا به‌دیارکەوت من له‌سه‌ری قەلات وا ده‌یانبینم،
 ده‌لئ هه‌مومان ئەوهی چه‌کمان له‌مال هه‌بوو چه‌کمان له‌خۆمان به‌ست و شمشیر و تیر و ڕم
 به‌مندال و گه‌وره و بچوک و ژنه‌وه هه‌مومان ڕۆیشتین چوینه پیشوازی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ).
 به‌لام ئەو ڕیوایه‌ت و گێڕانه‌وهی که ده‌لئ سه‌حابه و ئەنسارەکان دوفیان پێبوو لیان ده‌دا
 (طلع البدر علینا) یان ده‌گوت ئیمامی به‌یهه‌قی ده‌فه‌رموی ئا ئەوه‌یان سه‌نه‌دی زه‌عیفه
 له‌ویوه ئەو ڕوداوه ڕوینه‌داوه به‌لکو ده‌لئ ئەو ڕوداوه له‌وکاته ڕویدا کاتیکی پیغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) سی هه‌زار چه‌کداره هاوه‌له به‌ڕیزه‌کانی گه‌ڕانه‌وه له‌شه‌ری ته‌بوک هاتنه‌وه ناو
 مه‌دینه له‌ویوه منداله‌کان و هه‌ندیکی له‌گه‌نجه‌کانی ئەنساریان له‌گه‌لدابوو دوفیان لیدا و
 ئەو سروده‌یان گوته‌وه له‌پیشوازی سی هه‌زار له‌شکره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که به
 سه‌رکه‌وتویی له‌جه‌نگی ته‌بوک گه‌ڕانه‌وه، ابن القیم جه‌وزیه‌ش ئەوه ته‌ئکید ده‌کاته‌وه له
 (زاد المعاد) ده‌فه‌رموی هه‌ر به‌به‌لگه‌ی ئەوهی که له‌سروده‌که هاتوه و له‌شيعره‌که هاتوه
 (ثنيات الوداع) ده‌لئ (ثنيات الوداع) شوینیکه ده‌که‌ویتته سه‌ر ڕیگای به‌ینی مه‌دینه و شام
 به‌لام پیغه‌مبه‌ر به‌و ڕیگایه (ﷺ) به‌ئیتفاقی هه‌موو میژوو نوسان له‌و ڕیگایه نه‌بو هاته
 ناو مه‌دینه، ده‌لئ ئەوه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تره‌که‌وا (طلع البدر علینا) له‌و کاته نه‌گوترا له
 کاته‌که‌ی تر گوتراوه که له‌شکری موسلمانان له‌جه‌نگی ته‌بوک گه‌ڕانه‌وه (والله أعلم
 بالصواب).

دامه‌زراندنی مزگه‌وت و جه‌نگی به‌در

پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) کۆچی کرد شاری مه‌که‌که که له‌لای شیرین و خوشه‌ویست بوو
 وه‌کو شوینی له‌دایکبوونی هه‌موو که‌سیکیش هه‌ر وایه له‌پیناو خوای رب العالمین و

عه قیده و بیروبروای خوئی و هاوه له بهرینه کانی (ﷺ) ئەوانیش -رضی الله عنهم- به جییان هیشت چون بهره و شاری به تریب، ئەوه بوو پیغمبەر (ﷺ) یه کهمجار گه یشته ئەو دی و گوند و ئاوادانیه که ناوی قوباء بوو له جنوب و له خواروی شاری مه دینه بوو ماوه یه که و مه سافه یه که ده ما بگه یته مه دینه ده گه یشتیه قوباء له نیوان مه که و مه دینه دا، ئینجا پیغمبەر (ﷺ) له وی مزگه وتیکی دروستکرد و بۆماوه ی چوار رۆژ له وی مایه وه، له پاشان پیغمبەر (ﷺ) له بهر به یانیه که یه هندی که میژونوس ده فهرمون رۆژی ههینی بوو قوبائی به جیه یشت و بهره و شاری به تریب که وتهری هه که هه واله که یان زانی و یه کی که له جوله که کان به سهر قه لایه که له قه لاکانی مه دینه که وتبوو بۆ ئەوه ی حوشتی لی و ن بوو بوو بیاندۆزیته وه له هاواریدا و گوتی خه لکی عه ره ب و مه دینه ی ئەوه ی ئیوه چاوه روانی بون ئەوه هات به ره و لاتان پیغمبەر (ﷺ) خه لکه که هه موو تی که چوه پیشوازی له گه وه و له بچو که کان، وه پیغمبه ری پیشه وا (ﷺ) که له دوا زده ی (ربیع الاول) بوو بۆچونی راجیح و په سه ند ه یجره ت و کوچیکرد، ئەو ه یجره ت و کوچه ی پیغمبەر (ﷺ) چه ندین خیر و بیری پیوه بوو وه ره چه رخانیک بوو له میژوی ئیسلامدا وه دامه زرانندی ده وله تی ئیسلام بوو وه کوژانه وه ی شه ر و ئاژاوه و ئاشوب بوو له مه دینه له نیوان ئەوس و خه زره جیه کان که نزیکه ی یه که له میژونوسه کان ئیامی ته به ریش بۆچونی وایه نزیکه ی (۱۲۰) سال خوینرێژی و دوژمنکاری له نیوان ئەو تیرانه هه بوو له شاری به تریب که پی گوترا مه دینه ی پیغمبەر (ﷺ) به لام به چونی پیغمبەر بۆ ئەوی (ﷺ) الله دلی نه رمکردن و بۆیه کی هینانه وه ئینجا پیغمبه ریش (ﷺ) بوه هو کاریک بۆ پیکه اتن و سولح و ئاشته وایی یه که جاره کی له نیوان ئەو تیره و خه لکانه ی شاری مه دینه، وه یه کهم شت پیغمبەر (ﷺ) که هه ولیدا بنیادی بنی له شاری مه دینه مزگه وت بوو ئەوه ش له بهر گرنگی مزگه وته یه کهم شت پیغمبەر (ﷺ) مزگه وته که ی خوئی که پی ده گوتری مزگه وتی پیغمبەر (ﷺ) ئیستاش ماوه له شاری مه دینه ئەوه ی بنیادنا له پیناو

ئه‌وه‌ی باره‌گایه‌کی تاییه‌ت هه‌بی خه‌لکی لی کۆبیته‌وه له‌پیناو خوای رب العالمین هه‌م اللهی تیدا بپهرستن وه‌کو نوێژ و عیباده‌ت و ئیعتیکافه‌کان وه‌هه‌م تیدا کۆبینه‌وه بپاره‌گرنگه‌کانیان بده‌ن له‌سه‌ر هه‌ر شتیکی دیته‌پیشیان، واته‌مزگه‌وت له‌یه‌ک کاتدا شوینی عیباده‌ت و نوێژ کردن بوو وه‌له‌هه‌مان کاتیشدا شوینی پیگه‌یاندنی هاوه‌له‌کان بوو ده‌رس و وانه‌یان له‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌نیو‌مزگه‌وتدا به‌داخه‌وه‌که ئیستا و له‌میژوی ئیسلامیش زۆرجار ئه‌وانه‌ی چاویان به‌روناکی ئیسلام هه‌لنایه‌مزگه‌وته‌کان قه‌ده‌غه‌ده‌که‌ن له‌و کاره‌هه‌میشه‌یه‌ی که‌مزگه‌وت له‌پیناویدا بنیاد نراوه‌له‌پاش عیباده‌تی خوای رب العالمین له‌نوێژ که‌ده‌رس و وانه‌گوتنه‌وه‌یه‌له‌ناو‌مزگه‌وته‌کان، ئینجا کۆمه‌لیک له‌سه‌حابی به‌ریژ پیگه‌یشتن له‌زانکۆی مزگه‌وتدا و به‌عه‌قیده‌و بیروپروایه‌که‌یان ئاشنا‌بون و ده‌رس و وانه‌کانیان لیوه‌رگرت، ئینجا مزگه‌وت له‌هه‌مان کاتدا شوینی ئه‌وه‌بوو که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆچونه‌کانی لی یه‌کلایی ده‌کرده‌وه‌و مه‌شوه‌ره‌تی ده‌کرد به‌سه‌حابه‌کان، وه‌مزگه‌وت شوینی ئه‌وه‌بوو که‌وا له‌شکری لی ریکده‌خسترا له‌سه‌حابه‌پاله‌وانه‌به‌هیزه‌کان بۆ کاتی جه‌نگ و جیهاد و روبه‌روبونه‌وه‌ی دوژمنانی ئیسلام.

ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌لای چه‌پی مزگه‌وته‌که‌ی ژوره‌کانی دروستکرد حوَجْره‌کان بۆ هاوسه‌ره‌کانی چونکه‌له‌شاری مه‌دینه‌بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌ماوه‌یه‌کی پیچوو مزگه‌وتی دروستکرد ئینجا دایکه‌عائیشه‌ی -رضی الله عنها- گواسته‌وه، ئینجا له‌پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) براه‌تی له‌نیوان ئه‌نساره‌کان وه‌له‌گه‌ل موهاجیره‌کان که‌له‌مه‌که‌که‌چوبون براه‌تی له‌نیوانیان دروستکرد، گوتی ئیوه‌برای یه‌کن و پیویسته‌یارمه‌تی یه‌کتر بده‌ن وه‌کو خوای رب العالمین -جل شئه- باسی ده‌کا له‌قورئانی پیروژ ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [الحشر: ٩]

الله ده فهرموئ ئەنسارێه کان که له شوینی خۆیان نیشته جی بون و له سهەر مأل و حالی خۆیان بون و له ولاتی خۆیان بون که ئیمان چوبوه ناو دلیان دامه زرابوو له ناو دلیان ئا ئەوانه به خوشحالیه وه و به خوشه و یستیه وه بۆ ئەوانه ی هیجرت و کوچیان کرد بۆلایان له شاری مه کهکه وه پیشوازییان لیکردن و خوشیان ویستن و برایه تیان له گهڵ به کار هینان به بی ئەوهی له دلیان هیچ دودلیه ک هه بی هیچ ناخوشیه ک هه بی یان ئە گه ری ئەوهی مابی بلین بۆ ئیمه پاره یان پی بدهین یارمه تیان بدهین له گه لیاندابین مأل و حالی خۆمانیان له پیش دابنیین که ئەوانه یان هه موو کرد به دل سافی وه به دلخۆشی و به خوشحالیه وه به وهی خوای رب العالمین به وانی دابوو له دنیا موهاجیره کانیا یان ئەوانه ی کوچیان کردبوو له مه کهکه بۆ مه دینه ئەنساریه کان به پیش خۆیان ده خستن، به لی ئیثار له و کاته وه بۆته ره وشتیکی جوانی موسلمانان که الله له قورئاندا پیادا هه لداوه وه پیغه مبه ریش وایکردوه (ﷺ) وه هاوه له به ریزه کانیشی پیشه نگی چاک بون، ئیثار یه عنی له شته کانی دنیا دا له و به شه ی له دنیا دا هه ته له پاره و سامان و هه ر شتیکی دنیا یی که وا هه تبی دلت پیی خوشبی بیده ی به برا موسلمانه که ت به خوشکه موسلمانه که ت ئەو به پیش خۆت بخه ی له و به شه ی دنیا ی خۆت ئەوه ئەوکات ئیثار کردوه ئیمانت دامه زراوه وه ره وشتیکی جوانی سونه تیت نواندوه به لام له عبادەت و په رستش نا له عبادەت و په رستش ئیثاری تیدا نیه خه لکی به پیش خۆت بخه ی ده بی تو له هه ر پیشه وه بی و به شی قیامه ت زیاتر بوی، ئیثاره کهش به مه عنایه راسته که ی که دنیا ی خۆت ده ده یته خه لکی و به پیشیان ده خه ی له موسلمانان بۆ ئەوه یه هه تا به شت له قیامه ت زیاتر بی، ئینجا به بی ئەوه ی که وا ره زیلی قرچۆکی و رژدییان له ناو هه بوبی ئا ئەوانه الله ده فهرموئ سه رفراز و سه رکه وتوبون ئەنساره کان به و ره وشته جوانه ی که نواندیان.

پێغه‌مبەر (ﷺ) چونکه جوله‌كه‌ش ده‌ژيان له شاری مه‌دینه په‌یمانی به‌ست و نوسیه‌وه له‌نیوان خۆی و جوله‌كه‌كان كه‌وا ئه‌وانه‌ی له‌ویدا ده‌ژيان به‌نو قه‌ینوقاع بون به‌نو نه‌زیر بون وه به‌نو قورهبه‌زه بون سی تیره‌ی جوله‌كه‌كان بون، ئا ئه‌وانه پێغه‌مبەر (ﷺ) په‌یمانی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ به‌ستن هه‌ر دوژمنیک بێته‌ سه‌ر شاری مه‌دینه ده‌بی ئه‌گه‌ر دوژمنی ئێمه و موسڵمانه‌كان بوو ئێوه هاوپه‌یمانی بن له‌گه‌ڵمان و به‌رگری بکه‌ن ئێمه‌ش گیان و مال و نامۆستان ده‌پاریزین به‌لام به‌و مه‌رجه بوو كه‌وا پێغه‌مبەر (ﷺ) فه‌رمانی له‌ ده‌ستدا بوو، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر هاوپه‌یمانیه‌ك له‌گه‌ڵ هیزی کوفر له‌گه‌ڵ جوله‌كه‌كه‌ به‌ستری له‌نیوان موسڵمانان و سه‌رکرده‌ی موسڵمانان له‌گه‌ڵ ئه‌وان مه‌رجی ئه‌وه‌ی تێدايه ده‌بی ده‌ست بالایی و وه ده‌سه‌لاتی ته‌واو وه فه‌رمانی یه‌کلاکه‌ره‌وه له‌ ده‌ستی موسڵمانان بی وه‌کو له‌ مه‌دینه له‌ ده‌ستی پێغه‌مبەر بوو (ﷺ)، گه‌ورایه‌تی ده‌وله‌ی ئیسلامی نه‌درایه جوله‌كه‌كان یان بگوتری ئێوه سالی‌ک ده‌سه‌لاتان له‌ده‌ستی و ئێمه سالی‌ک نه‌خیر ئه‌وه له‌ ئیسلامدا نیه و به‌لکو ده‌بی ده‌سه‌لاتی بالا هه‌ر له‌ ده‌ستی موسڵمانان و سه‌رکرده‌ی موسڵمانان بی وه‌کو له‌ ده‌ستی پێغه‌مبەر بوو (ﷺ) له‌ شاری یه‌ثریب و مه‌دینه.

به‌لام جوله‌كه‌كان دیاره‌ ناپاک بون له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جوله‌كه‌ هه‌ر به‌ ناپاکی هاتون و خوای رب العالمین وا وه‌سفی کردون ئه‌وه‌بوو یه‌ک له‌ دوای یه‌ک پیلانی جو‌راو جو‌ریان له‌ پێغه‌مبەر گیرا (ﷺ) له‌ولاوه به‌نو نه‌زیر جاریک ویستیان پێغه‌مبەر ئیغتیال بکه‌ن و تیرووری بکه‌ن (ﷺ).

جا تیروور و ئیغتیالکردن و خیانه‌تکردن ئه‌وه به‌شی جوله‌كه‌ و کافره‌كان بوه وه ئیستاش به‌رده‌وامه و هه‌تا قیامه‌تیش جاروبار راگه‌یاندنه‌كان بۆیان په‌رده پۆش ده‌که‌ن ئه‌گه‌رنا موسڵمانی خوایی ئه‌وه‌ی له‌ الله ده‌ترسی و له‌سه‌ر رێبازی الله و پێغه‌مبەر ده‌روا (ﷺ) به‌شی نیه له‌ خیانه‌ت و له‌ درۆ و له‌ تیرووری ناحه‌ق و نا‌ره‌وا به‌لکو موسڵمانان پاکن چاکن

چاونه ترسن پروا ورو گیان له سهر دهستن بو دهیفاع و بهرگری له ئیسلام و له عه قیده و بیروبروایان.

ئه وه بوو پیغه مبهه (ﷺ) جو برائیل ئه وکات بوی ئاشکرا کرد که یه ک له جوله که کان و له سهر ئه و بینایه و باله خانه یه تو له ژیری وهی دهیه ویت بهردیکت به سهردا بدا و تو له ناوچی ئه ی موحه مه د (ﷺ) به زوترین کات ئه وی به جی بهیله، پیغه مبهه به جی هیشت (ﷺ) له دهستی ئه وان رزگاری بوو بریاری ئه وهیدا به نو نه زیر نابی له ویدا بمینین و په یان هه لوه شایه وه له گه لیان.

وه به نو قوره یزه ییش له کو تاییه که ی به دیار ده که وی (إن شاء الله) له داهاتودا چ خیانه تیکیان له جهنگی خهندهق له گه ل پیغه مبهه کرد (ﷺ) وه پیغه مبهه ریش تو له ی لیستانده وه (ﷺ) به فهرمانی خوی رب العالمین.

ئه و شتانه ی پرویدا له وی و پیغه مبهه (ﷺ) که بو یه که م جار له مالی ئه بو ئه یوبی ئه نساری میوان بوو ئه و پیاوه بهرز و بهر یزه له شاری مه دینه که پیغه مبهه چوه مالیان (ﷺ) حوشتره که ی هیخ بوو له کو لانی ئه وان و له بهر ده رگای ئه وان که حوشتره که یان بهر په لا کرد له کویدا هیخ ببی له وی پیغه مبهه میوان ببی (ﷺ)، ئه بو ئه یوبی ئه نساری پیاویکی بهرز و بهر یزه ده فهرموی سویند به الله خانه که ی ئیمه ژوریک له سهر وه بوو یه ک له خواره وه بوو ئیمه حه زمان کرد پیغه مبهه بچیته سهر به لام ئه و فهرموی خه لک دیت میوانم ده بی با ئه زیهت نه خون ئیوهش ئه زیهتدان پی نه گا و ئیسراحه تان لی تیکنه چی من له خواره وه ده بم، ده لی له گه ل خیزان و هاوسه ره که م کاتییک له سهر وه بوو وه لاهی چوبوین له لایه کی ژوره که داده نیشتن چونکه ده مانگوت چون ده بی به سهر شوینی کدا برۆین که پیغه مبهه ری اللهی (ﷺ) له ژیری وهیه ئه وهنده ئه ده بمان ده کرد، ده فهرموی وه لاهی شتیکیان هه بو ئاومان تیدا هه لده گرت له سهر وه ئاوی لی رژا ته نها شتیکیان هه بوو که رابخه یان به خو ماندا

بدهین ئهومان هینا دهمانه بهری و وشکمان کردهوه بۆ ئهوهی دلوپه ئاوێک نهچی به پیغه مبهەر بکهوی (ﷺ)، دهلی ئینجا له کو تاییه کهی توانیمان قهناعهت به موحه مه د بینین (ﷺ) پیغه مبهری الله که بیته سه ره وه و خواره وه جیبیلی له دوا ی چهند شهو و پوژیک.

ئه بو ئه یوبی ئه نساری ئه و پیاوه بهرز و مهزنه ی کهوا چوو بۆ قوسته نینیه پرزگاری بکا له ولاتی تورکه کان له ژیر قه لا و شوره ی قه لای قوسته نینیه وه فاتی کرد و ئه جه لی هات که به ته مه نیش یه کجار گه وه و مه زن بوو ته نها بۆ ئه وه ی ئه و مزگینه به ده ست بینێ که پیغه مبهەر فهرموی (ﷺ) ئه وه ی قوسته نینیه پرزگار ده کا له شکره که و سه ربازه کان و سه رله شکره که با شترین له شکر و جوندی و سه ربازی ئه و سه رده مه ن مه دحیکردن پیغه مبهەر (ﷺ) به لام به نسیبی نه بو له وی وه فاتی کرد و له وی شاردرایه وه.

جا پیغه مبهەر (ﷺ) له شاری مه دینه ده وله تی را گه یاند ده ستوری دانا پیغه مبهەر (ﷺ) که ده ستوره که ی قورئانی پیرو ز بوو، خه لکیک لی ره و له وی ئیستا و له میژینه شه هه نه که ده لین چۆن ده بی قورئان ده ستور بی؟ یان هه یه به بیانوی ئه وه ی ده لی چۆن ده بی ئه گه ر ده وله تیشته هه بی قورئان له وه گه وه تره (کلام الله) یه نابی بلین ده ستوره چونکه ده ستور نو سینه وه یه که و ئه گه ری هه یه بر گه ی لی لا بده ی و جار یکی تر بر گه یه کی تر له شوینی دابنی، ئه و بۆ چونا نه هه موی خو دزینه وه یه له وه ی کهوا قورئان ئیش و کار پینه که ی ئه گه ر نا قورئان ده ستور یکی ته واوی موسلمانانه هه ر ده وله تیکی موسلمانان که دامه زرا ده بی قورئان ده ستوری بی وه له قورئانه وه هه موو شته کان وه ربگری وه حه دیسه سه حیحه کانی پیغه مبهەر (ﷺ) ئه وه ی جیگای ئیجتیهادی موجه ته هی ده کان مافیان هه یه له ده وله تی ئیسلامی ئیجتیهادی تیدا بکه ن به مه رجه شه رعیه کانی موجه ته هیدین وه له گه ل ئه وه دا ئه وه ی جیگای ئیجتیهاد نیه و برا وه ته وه و دامه زرا وه و سه پینرا وه ئا ئه وه یان نابی ده ستی لی بدری و قسه ی لی بکری وه کو خوی ده قاوده ق ده بی جیبه جی بکری.

به‌لئ له پاشان هەر له‌وئ بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خوای رب العالمین هه‌ندی‌ک له میژونوسان ده‌فرمون له مانگی شه‌عبان بوو سالی دوه‌می کوچی بوو به‌رامبه‌ر به (۶۲۴) زاینی خوای رب العالمین فرمانیدا به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) روگه و قیبله‌که‌ت بگۆره‌ ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) که پیشتر روگه‌ی موسلمانان (بیت المقدس) بوو ئه‌ له‌ویوه و له‌و میژوه‌وه خوای رب العالمین فرمانیدا فرموی بیگۆره‌ روبکه (کعبه الله) و قیبله‌ی هه‌میشه‌یی موسلمانان هه‌تا قیامه‌تیان لئ دادئ با بیته (کعبه الله).

چه‌ندین سه‌رییه و وه‌ چه‌ندین غه‌زوه‌ی کرد پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیش ئه‌وه‌ی جه‌نگی گه‌وره‌ی به‌در دابئ، ئه‌وانه‌ پیرانه‌ گه‌ین هه‌مویان باسبکه‌ین به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌تان بو باس ده‌که‌ین غه‌زوه‌ ئه‌و جه‌نگانه‌ بوه‌ که به‌ سه‌ر له‌شکرایه‌تی و به‌شداری فیعلی پیغه‌مبه‌ر بوه (ﷺ)، سه‌رییه‌ هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر بون (ﷺ) کو ده‌بونه‌وه‌ له‌سه‌ر فرمانی ئه‌و وه‌ مؤله‌تی ئه‌و ده‌چون شه‌ریان ده‌کرد ده‌جه‌نگان یان ده‌چونه‌ سه‌ر کافره‌کان به‌بئ به‌شداری فیعلی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌حابه‌یه‌ک ده‌بوه‌ سه‌رله‌شکریان و ده‌چون.

به‌لام له‌ کو‌تایه‌که‌یدا له‌سالی دوه‌می کوچی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ مانگی ره‌مه‌زанда که مانگی ره‌مه‌زانیش ته‌نها ئه‌و سائه‌ واجب و په‌سه‌ند کرابوو بو ئه‌وه‌ی موسلمانان رۆژوی تیدا بگرن تالیی رابین له‌ گه‌رماییه‌کان و ناخۆشیه‌کان و تینویایه‌تی فیره‌سه‌بر و ئارامبن له‌ مه‌یداندا لنگ چه‌قیوبن روه‌و کافره‌کان ئه‌وه‌بوو خوای رب العالمین ئه‌و روداوه‌ی هینایه‌ پیش، ئه‌بو سوفیان به‌خۆی و نزیکه‌ی چل که‌سیک له‌ بازرگانیکی پر پاره و پول و به‌ به‌ره‌م له‌ شامه‌وه‌ ده‌گه‌رايه‌وه‌ و هه‌وال گه‌یشه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که ئه‌و قوره‌یشیانه‌ له‌ ژیاناندا له‌ ماوه‌ی سی‌زده‌ سال هه‌یچ غه‌دریک نه‌ما له‌ پیغه‌مبه‌ری نه‌که‌ن (ﷺ) له‌ موسلمانان نه‌که‌ن به‌وه‌ی پاره‌یان لئ بستینن ئازاریانده‌ن قسه‌یان پی بلین لیانده‌ن ته‌نانه‌ت لیشیان بکوژن خوینیشیان برژین و بیشیانگرن و زیندانیشیان بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پیی وابوو که‌وا

فرسه تیّکه بۆی هه لکه وتوه هه لیّکه نابێ له دهستییدا ئه وه بوو بانگیکرد له موسلمانان کان سیسه د و هه ندیک موسلمان هه ندیک ده لێن سیزده هه ندیک ده لێن چوارده هه ندیک ده لێن هه قده بۆچونی جیاواز هه یه ئایه له سیسه ده که به زیاده وه بون موسلمانان، خۆیان ریکخست و بچن ریکگا بگرن به و کاروانه ی ئه بو سوفیان تۆله ی مال و پاره و پول و به روبومه کانی خۆیانان لیّکه نه وه و به یهین (بیت المال) موسلمانانی پێ ده و له مه ندر بکه ن به لام فهرمانی الله که ئه و ریکگایه ی داوه شتیکی تری ده و ی خوی رب العالمین مه رج نیه ئه وه ی ئینسان بیر لیّکاته وه ته نانه ت پیغه مبه ریش بێ (ﷺ) ئه و بیته جی ئه وه ی الله ده یه و ی هه ر ئه و ده بی خوی رب العالمین ریکگای پیدان و موسلمانان کان بچنه سه ر ریکگایان له و لاشه وه قوره شیه کان هه والیان پیگه یشته که تیجاره ت و بازرگانی و قافله که یان که وتۆته مه ترسی ئه بو جه هلی له عینی فیرعه و نی ئومه ت هه ستاوه بانگه وازی کرد بۆ قوره شیه کان ده بی بچین قافله و کاروانه که مان رزگار بکه یین و تۆله ی بستینینه وه له موحه مه د (ﷺ) له موسلمانان کان، ئه وانیش نزیکه ی به هه زار که سه وه له و په ری چه ک و تفاق و خۆئاماده کردنه وه هاتن به ره و شاری مه دینه پیغه مبه ریش (ﷺ) بۆ جه نگ خوی ئاماده نه کردبوو موسلمانان چه ک و تفاقیک وایان پێ نه بوو هه ر بۆ ئه وه چوبون ریکگا به و چل نه فه ره بگرن و وه کاروانه که یان لی بستین و به روبومه که به یینه وه بۆ مه دینه ئا له و ی فهرمانی الله دیت ده بی جه نگ ده ست پیّکا.

ئه وه بوو پیغه مبه ر (ﷺ) به و له شکره که مه ی خوی بی چه ک و تفاق به فهرمانی خوی رب العالمین کافره کانیش له و لاوه به و هه موو چه ک و تفاقه به و هه موو خۆ ئاماده کردنه هاتن به س خوی رب العالمین ده فه رموی: ﴿بَطْرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ [الأنفال: ٤٧] ئه بو جه هل به پیشیان که وتبوو به طران بوو بوو غروریه ت گرتبوی بۆ ئه وه نده ی بوو

کهوا به خه لکی پيشاندا هیز و باز و قوه تیان چهنده وه بۆ ئه وه بوو کهوا رینگا به دهعه وه و بانگه وازی موحهمد بگری (ﷺ) وه بیته سهر موسلمانان.

به لام خوای رب العالمین فهرمانی وابوو که له وی له شکره کان روبه روی یه ک بونه وه شهو داها ت پیغه مبه ر (ﷺ) کهوته پارانه وه له بهر خوای رب العالمین له بهر ئه وه ی موسلمان له ههر ته نگه به ریه ک پیویسته له سهری بکه ویته پارانه وه له بهر خوای رب العالمین چونکه هیز هه موی له لای اللهیه سهر که وتن هه موی له لای خوای رب العالمین ه، چهنده هیزت هه بی به خۆت مه نازه ئیلا روبکه خوای رب العالمین پیغه مبه ر (ﷺ) تاوه کو به یانی ریوایه تکراره نه خه وت سه حابه کان یه ک له وی و یه ک له وی و چهنده که سیکیان به پاسه وان مانه وه هه مویان خه وتن، ئیمامی ئه بو به کر ده فهرموی دلم به پیغه مبه ر سوتا (ﷺ) بینیم ههر ده پارایه وه و ده گریا هاواری ده کرد ده یگوت ئه ی خوایه ئه گهر ئه و کۆمه له که سه له ناو بچن به دهستی ئه بو جه هل و قور هیشیه کان جاریکی تر تۆ به تاک و ته نهایی له سهر روی زه وی ناپه رستری خوای رب العالمین ئه و به ئینانه ی به منتدا بۆم بینه حی سهرم بخه به سهر دوژمنه کانم، ده لی تا عاباکه ی ویستی له سهر شانی بکه ویته خوار ئه بو به کر ده لی گرتمه وه له بهر ئه وه ی دهستی ئه وه نده بهرز کرد بۆ وه ژیر که وشه کانی به دیار که وتبوو ههر ده گریا و ده پارایه وه، ده لی گوتم ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) وه لاهی خوای رب العالمین به فیرو ت نادا به ئینه کانت بۆ ده هیئتیه حی گیانی من و دایکم و باو کم به فیدات بی به سیه تی به سیه تی خۆت ته زیه ت مه ده الله له هانات دی -جل شئه-.

جا ابن القیم الجوزیه له (زاد المعاد) دا ده فهرموی جا ئه و شه وه بوو خوای رب العالمین وه کو له قورئاندا باسده کا که به یانیه که ی روبه روبونه وه دروست ده بوو خوای رب العالمین بارانی نارد، باران یه کیکه له سهر بازه کانی الله هه ندیک جار ده یه وی خه لکیکی پی له ناو ببا خوای رب العالمین وه کو غه زه ب ده نیری وه خه لکیکیش پی ده ژیننه وه و یارمه تی ده بی

بۆیان، ئەو بارانە وابوو دوو سەرە بوو، بۆ کافر و موشریک و قورەیشیەکان بوه قور و لیتە ی بەرپییان بوه ناخۆشی و زەحمەتی بۆ لەشکرەکیان ئەوان پییوه دۆران بەلام بۆ موسلمانەکان بوه پالپشتی و بەرپییان پییوه نەرمتەر بوو پییان لە قورا نەدەچوو چاکتر توانیان خۆ رابگرن لەو مەیدانەدا لە یە ک کاتدا ئەو تەنها بە الله دەکری بارانە کە هەم رەحمەت بوو بۆ ئیمانداران هەم غەزەبیش بوو بۆ کافر و قورەیشی و موشریکەکان.

بەیانێ داهاوو هەردوو لەشکر لەبەرەمبەر یە کەن، ئەبو جەهل وادەزانێ بردنەو بە هیزی زۆرە پییغەمبەریش (ﷺ) پشتی قایمە بە خوای رب العالمین دەزانێ بردنەو بە هیزی دونیای زۆر نیە لەویۆه داوا دەکەن قورەیشیەکان زۆرانبازی بکەن تاک بە تاک سێ پالەوانی خۆیان دەرەهینن عوتبە ی کورپی رەبیعه وە کورپە کە ی وەلید و وە براکە ی شەبیە بەدوای دەکەون دەلێن بۆمان وەرنە دەرەو ئە ی لەشکری موحەمەد (ﷺ)، ابن القیم دەفەرموی سێ لە گەنجانی ئەنساری رۆیشتن روهو رویان چون تۆلە ی الله و پییغەمبەر (ﷺ) لەو سەرکردە قورەیشیانە بکەنەو، دەلێ بەلام عوتبە روی تیکردن و فەرموی بکشینەو پاش ئیوه مان ناوی ئەوانە ی لە خۆمانن لە قورەیشیەکان با ئازابن بینە دەرەو، لەویۆه پییغەمبەر فەرمانیدا (ﷺ) نە یگوتە کورپی خەلکی ئیوه برون بە کوشتن بچن ئیمەش لە ماله وە دادەنشین چەپلە ئافەرینتان بۆ لیدەدەین خۆم و برازام و کورپە کانم بەناو با سەرلەشکربن و بەلام لە مەیداندا با هیچیان بەسەر نە یه و عەزیەت نە بینن ئەو ی نە گوت پییغەمبەر (ﷺ) پییغەمبەر بۆ خاتری الله بوو، فەرموی حەمزە کە لە حەمزە خۆشەو یستر نەبوو لەناو ئەو لەشکرە بۆ پییغەمبەر (ﷺ) لە خزمە کانی خۆی حەمزە پالەوانە مامی پییغەمبەرە (ﷺ) براهەتی لە شیری زۆری خۆشەو یست پییغەمبەر (ﷺ)، فەرموی حەمزە وەرە دەرەو، لەولاشەو تەماشای کرد لە بنەمالە کە ی خۆی ئەو یتریش کە زۆری خۆشەو یست عەلی کورپی ئەبو تالیب بوو هەم لەلایە ک عەلی لە کۆتایی بوه زاوای و وە هەم لەلایە کیتەر عەلی

کورپی ئەبو تالیب ئامۆزایه‌تی و یه‌که‌م مندالیشه موسلمان بو و په‌روه‌رده‌ی به‌رده‌ستی پی‌غه‌مبه‌ریشه (ﷺ) هه‌م پی‌غه‌مبه‌ر له‌سه‌ره‌تا که‌ه‌بیره‌ی مرد له‌مالی ئەوان گه‌لیان ژیا وه هه‌م که‌ئیامی عه‌لی ته‌مه‌نی گه‌یشه‌هه‌شت نۆ ساڵان پی‌غه‌مبه‌ر خه‌دیجه‌ی گواسته‌وه و هه‌ینایه‌مالی خۆی و له‌گه‌ڵ پی‌غه‌مبه‌ر ژیا (ﷺ) فهرموی عه‌لی تۆش بۆیان برۆ ده‌ره‌وه، له‌ولاشه‌وه پی‌غه‌مبه‌ر فهرموی ئەبو عوبه‌یده‌ی کورپی حاریس که‌ه‌اریس مامی گه‌وره‌ی پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) فهرموی تۆش برۆ ده‌ره‌وه، هه‌رسیکیان چونه‌ده‌ره‌وه به‌رامبه‌ر به‌عوتبه و شه‌یبه و وه‌لیدی کورپی عوتبه، هه‌لیانکی‌شا شمشیر ئەوه‌یه‌خوای رب‌العالمین هه‌ندی‌ک له‌موفه‌سیرین ده‌فهرمون له‌سورپه‌تی (الحج) فهرموی: ﴿هَٰذَا خَصَمَانِ اٰخْتَصَمُوْا فِیْ رَبِّهٖم﴾ [الحج: ١٩] ئا ئەو شه‌ش که‌سه‌دوو تاقم و کۆمه‌لن دژایه‌تی و شه‌ری یه‌کتر ده‌که‌ن زۆرانبازی ده‌که‌ن له‌سه‌ر الله قورپه‌شیه‌کان شیرک بۆ الله په‌یدا ده‌که‌ن و موسلمانه‌کان ده‌لێن شه‌ریکی نیه و تاک و ته‌نهایی الله راده‌گه‌یه‌نن.

ئینجا له‌وێ حه‌مزهی پال‌ه‌وان یه‌که‌م که‌س بوو به‌زوترین کات که‌س نه‌ده‌گه‌یشه‌ حه‌مزه له‌ئازایه‌تی و پال‌ه‌وانیه‌تی عوتبه‌ی له‌عه‌رزدا و کوشتی، ئینجا عه‌لی پال‌ه‌وان راسته‌گه‌نجه و ته‌مه‌نی زۆر نیه به‌لام زۆر ئازایه‌عه‌لش به‌رامبه‌ره‌که‌ی خۆی کوشت، به‌لام ئەبو عوبه‌یده بۆخۆی تۆزیک به‌ته‌مه‌ندا چوبوو ئامۆزای پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) نه‌یتوانی به‌رامبه‌ره‌که‌ی ته‌واو بکوژێ به‌لام توانی برینداری بکا و ئەویش توانی ئەبو عوبه‌یده بریندار بکا به‌لام ئەوکات وابوو یاسای زۆرامبازی دوانه‌که‌ی تر مافیان هه‌یه پال‌پشتی ئەبو عوبه‌یده بکه‌ن له‌ولایه‌وه حه‌مزه و له‌ولایه‌شه‌وه عه‌لی پڕۆیشتن و کافره‌که‌ی تریشیان کوشت و ئەبو عوبه‌یده‌شیان به‌برینداری هه‌ینایه‌وه ناو له‌شکری موسلمانان.

ئینجا جه‌نگه‌که‌ده‌ستی پیکرد شه‌ره‌که‌ده‌ستی پیکرد و جه‌نگه‌که‌گه‌رم بوو، له‌ولایه‌وه له‌کو‌تایه‌که‌ی بۆمان ده‌رده‌که‌وی ئەو پیاوه‌به‌رز و به‌رپژه‌حه‌مزهی پال‌ه‌وان کاتی‌ک ئومه‌یه‌ی

کورێ خه‌له‌ف که ده‌گیری پێغه‌مبەر (ﷺ) که جه‌نگه‌ که کۆتایی پێده‌هێنێ جه‌فتا له‌ کافره‌کان ده‌کوژرێن جه‌فتایان به‌ دیل ده‌گیرێن ئینجا ئومه‌یه‌ ده‌لێته‌ عه‌بدوره‌حمانی کورێ عه‌وف که به‌و خۆی په‌نا ده‌دا له‌ گه‌ل عه‌لی کورێ ده‌لێ بمپاریزه‌ له‌ ده‌ستی موسڵمانه‌کان ئیمه‌ شیریکی زۆرمان هه‌یه‌ عه‌بدوره‌حمان تۆ براده‌ری گیانی به‌ گیانی من بوی له‌پیش هاتنی ئیسلام له‌ مه‌ککه‌ شیریکی زۆرت پێده‌ده‌ین و فیدییه‌کی زۆرت پێده‌ده‌ین، ده‌لێ ئینجا عه‌بدوره‌حمان ده‌لێ ئومه‌یه‌ له‌ منی پرسێ گوتی ئه‌وه‌ی له‌ناو شه‌ره‌که‌ی من نه‌که‌وته‌ به‌رچاوم کێبوو ئه‌وه‌ی که‌وا په‌ره‌موچه‌ی نه‌عامه‌ی له‌سه‌ر سینگێ خۆی چه‌قاندبوو کێبوو ئه‌وه‌؟ ده‌لێ وه‌لا ئه‌وه‌ چه‌مه‌زی مامی پێغه‌مبەر بوو (ﷺ)، ئومه‌یه‌ سه‌ر باده‌دا و ده‌لێ ئه‌وه‌ی ئه‌مڕۆ ده‌ردی به‌ ئیمه‌ کرد له‌و مه‌یدانه‌ لوتی ئیمه‌ی قوره‌یشی شکاند وه‌لاهی ئه‌و پیاوه‌بوو به‌ راست و چه‌پ پێی نه‌ده‌وێراین ئه‌بو جه‌هل خۆی تێده‌کرد من خۆم تێده‌کرد فلان خۆی تێده‌کرد راست و چه‌پی نه‌ده‌پاراست و جه‌نازه‌ی زۆریک له‌ سه‌رکرده‌کان و قوره‌یشیه‌کانی له‌وێ خست.

ئه‌وه‌ چه‌مه‌زه‌ بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ هه‌ندیک له‌ میژونوسان ده‌فه‌رمون له‌به‌رچی ئه‌جه‌لی چه‌مه‌زی حیکمه‌ت چیبوو زوو هات و له‌ جه‌نگی ئوحود شه‌هید ده‌بی و ده‌گه‌رێته‌وه‌ لای الله؟ هه‌ندیک له‌ زانایان ده‌فه‌رمون چونکه‌ قوره‌یشیه‌کان و له‌ناویان بلاو بوووه‌ کافره‌کان ده‌یانگوت کاکه‌ موحه‌مه‌د هی ئه‌وه‌ نیه‌ (ﷺ) ئاینه‌که‌ی راستیی و اللهی له‌پشت بێ له‌به‌رئه‌وه‌ سه‌ربه‌که‌وی چه‌مه‌زی له‌ گه‌ل چه‌مه‌زه‌ له‌ گه‌ل هه‌ر له‌شکریک بێ و له‌ گه‌ل هه‌ر ده‌وله‌تیک بێ ئه‌و ده‌وله‌ت و له‌شکریه‌ ناشکی، بۆ ئه‌وه‌ی خوای رب‌ العالمین نیشانی بدات چه‌مه‌زه‌ش یه‌کیکه‌ له‌سه‌به‌به‌کان هه‌رچه‌ندیک ئازایی و پالنه‌وانیی پاداشتی چه‌مه‌زی به‌وه‌ دایه‌وه‌ کردیه‌ (سید الشهداء) که له‌ جه‌نگی ئوحود باسی ده‌که‌ین و گه‌رایه‌وه‌ لای خوای

رب العالمین و وه له پاشان چه مزهش نه ما له مهیدانه که که کافره کان بلین پیغه مبهه به هوئی
ئه وه وه سهرده کهوئی (ﷺ) به لکو الله سه ریده خست و ری بازه کهی راست بوو.

خوای رب العالمین ده فهرموئی: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ ئه ی موحه ممه د (ﷺ)
ئیوه هانا و هاوارتان هیئا بو خوای په روه ردگارتان الله وه لامی دانه وه بینن ئه وه جهنگی
به در وا کو تایی پیهات: ﴿أَنِّي مُدِّدُكُمْ بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَكَةِ مُرْدِفِينَ﴾ ئه وه نه بی ئیوه به
له شکرایه تی خوتان سه رکه وتبن من هزار له مه لائیکه ته کانم یه ک له دوای یه ک به
سه رله شکرایه تی له فهرموده ی سه حیج هاتوه که وا جو برائیل سه رله شکری فریشته کان بوو
الله فهرموئی هزار فریشته م بو تان نارد له و جهنگ به شداری کرد له گه لتان لوتی ئه بو
جه هل و قوره یشیه کانیاں شکاند: ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى﴾ به لام وا تی نه گه ی ئه ی
موحه ممه د (ﷺ) ئه ی موسلمانان کان که وا ئیوه به هوئی مه لائیکه ته کانه وه سه رکه وتن ئه و
مه لائیکه تانه ته نها موژده بوو بو ئیوه م نارد که پشتگیریتان لیده که م: ﴿وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِـ

قُلُوبُكُمْ﴾ وه هه تا دلتان ئارام بیته وه ئه وه م بو ره وانه کردن ئه گه رنا بزائن: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ سه رکه وتن نه به مه لائیکه ت و فریشته یه نه به هیچ که س و شتی که نه به
هیئ و قوه ته ته نها سه رکه وتن له لای خوای رب العالمین ه الله فهرمان بکا کی سه ربکهوئی
ئه و سهرده کهوئی ئه وانی تر سه به ب و هو کارن: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأَنْفَال: ۹-۱۰]
خوای رب العالمین زاله به سه ر هه موو شتی کدا چه کیم و کارله جیی له هه موو شتی کدا.

عه لی کوپی ئه بو تالیب بو مان ده گیریته وه ده فهرموئی «لَقَدْ رَأَيْنَا يَوْمَ بَدْرٍ» هه ریه ک له و
مهیدانه با ئه گه ر ئیمه ی بینیا له جهنگی ئیمه ت ده بینن «وَنَحْنُ نَلُودُ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)» له
هه مومان ئازاتر پیغه مبهری الله بوو (ﷺ) هه مومان له کاتی زور ناخوشیه کان و
ئه زیه ته کان و ترس هانامان ده برد بولای پیغه مبهر (ﷺ) پشت به پیغه مبهر به ستین (ﷺ)
ئه و په ناگه ی هه ره مومان بوو له هه ر هه موشمان ئازاتر بوو «وَهُوَ أَقْرَبُنَا إِلَى الْعَدُوِّ»

پیغمبهر (ﷺ) لینگى چه قاندبوو له مهیدانى جهنگه کهدا «وَكَانَ مِنَ أَشَدِّ النَّاسِ يَوْمَئِذٍ بَأْسًا»^[۱] پیغمبهر (ﷺ) شمشیری دهووشاند کافرهکان نهدهویران نزیکى کهونهوه له ههمومان نزیکتر له کافرهکان پیغمبهر بوو (ﷺ) ئا ئهوه سهرکردهیه له مهیدانى جهنگ و جیهاد دا نهک کورى خه لکی بنیڕیته پیشهوه و بهخوی له مالهوه له ئیسراحه تدابى پیغمبهر (ﷺ) بهخوی له پیش ههمویان بوو.

ئیمامى عهلى گىراویه تیهوه به سه نهدى سه حیهوه ده فهرموى ئیمه ئه وهندهى پیغمبهر نزیک نه بوین (ﷺ) له کافر و له قورەیشیه کان وه ئه وهندهى ئه ویش ئازا نه بوین ئه گهر تینمان بۆ ده هات ده چوین له په نای پیغمبهر شهرمان ده کرد (ﷺ) له پاشان پیغمبهر قایدی مهیدان بوو له ههر ههمویان له بریاردان گه وره تر پیغمبهر بوو (ﷺ) له دواى ئه و ئیمامى حه مزه و باقى سهرکرده کانی تر، له بهر ئه وه پیغمبهر فهرموى (ﷺ) ههر که سى که سه که حه مزه ی پاله وان و عه لى کورى ئه بو تالیب و عوبه یده ی کورى حاریث که یه کیان مامى پیغمبهر بوو (ﷺ) حه مزه و دوانه که ی تر ئاموزای بون، خزمه نزیکه کانی خوی ده نارد بۆ شوینه کانی مه ترسیدار پیغمبهر (ﷺ) ئه وه نیشانه ی ئه وه بوو چونکه برۆای به جهنگه کان هه بوو چونکه که سیکی مه بده ئى بوو ده یزانی خیر و بیرى قیامهت له وه دا ده بی به لام دائیمه ن ههر سهرکرده یه ک برۆای به شته که نه بی و ههر پله و پایه ی خوی بوى ههر هه ولى ئه وه ده دا خوی و دار و دهسته نزیکه کانی و کوره کانی و ئاموزا و برازا کانی سه لامه تبین و کورى خه لکی به کوشت بدا، پیغمبهر (ﷺ) له و مهیدانه دا کاتى که وا سهرکرده بوو که ئه وانه کوئیایان پیهات عوتبه و شه یبه و وه لید کوژران پیغمبهر رو یکرده سه حابه کان ئوسه یدی ساعیدی بۆمان ده گىڕیته وه و ده فهرموى پیغمبهر (ﷺ) «إِذَا أَكْتَبُوكُمْ فَارْمُوهُمْ، وَاسْتَبَقُوا نَبْلَكُمْ»^[۲] فهرموى لیان مه چنه پیش ئیوه ئه ی سه حابه کان ئه گهر کافره کان

[۱] حکم الحدیث: إسناده صحيح، مسند أحمد (۶۵۴) (۱۰۴۲) (۱۳۴۷).

[۲] صحيح البخاري (۳۹۸۴) (۲۹۰۰) (۳۹۸۵)، سنن أبي داود (۲۶۶۳) (۲۶۶۴)، مسند أحمد (۱۶۰۶۰).

هیرشیان هیئا و نزیک بونه‌وه ئیوه تیر بارانیان بکه‌ن شمشیره کانتان دهرمه‌هینن هه‌تا ته‌واو نزیک ده‌بنه‌وه و به‌ناو یه‌ک وه‌رده‌بن ئه‌و کاته به‌ شمشیر شه‌ر بکه‌ن.

له‌ کو‌تایه‌ که‌یدا هه‌فتا له‌ قوره‌یشیه‌ کان کوژران ئه‌وه‌ بو‌چونی راجیح و په‌سه‌ند و سه‌حیحه‌ وه‌ هه‌فتایان به‌دیل گیران له‌ناو کوژراوه‌ کان فیرعه‌ونی ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌بو‌جه‌هل مه‌یتی که‌وتبوو، ئه‌بو‌جه‌هل ئاوا کوژرا که‌عه‌بدوره‌حمانی کو‌ری عه‌وف ده‌فه‌رموی له‌ ریوایه‌تی سه‌حیحه‌ ده‌فه‌رموی دوو می‌رد منداله‌ی تازه‌ پیگه‌یشتوی ئه‌نساریه‌ کان هاتن هه‌ردوکیان یه‌کیان ناوی معاذ بوو یه‌کیان ناوی معوذ بوو ده‌لێ معاذ پیگه‌گوتم ئه‌ی عه‌بدوره‌حمان ئیمه‌ ده‌مانه‌وی مامه‌گیان پیمان نیشاندی ئه‌بو‌جه‌هل کییه‌، ده‌یناسی تو؟ ده‌لێ منیش گوتم رۆله‌ بو‌چیته‌ ئه‌بو‌جه‌هل؟ ئه‌بو‌جه‌هل که‌سیکی وایه‌ و وایه‌... ده‌لێ گوتی سویند به‌ الله‌ زانیومه‌نه‌ پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وای (ﷺ) زۆر عه‌زیه‌ت داوه‌ و قسه‌ی پیگه‌گوتوه‌ له‌ مه‌که‌که‌ ده‌بی‌ تو‌له‌ی الله‌ و پیغه‌مبه‌ری الله‌ی لی‌بکه‌ینه‌وه‌ (ﷺ)، ده‌لێ منیش سه‌رم سو‌رما گوتم چۆن کو‌ره‌ که‌م؟ گوتی وا ئیمه‌ لی‌ی ده‌چینه‌ پیش وه‌لا‌هی یان ده‌بی‌ ئه‌و به‌مانکوژی یان ده‌بی‌ ئیمه‌ بیکوژین، ده‌لێ ئه‌و‌یت‌ریش هات به‌ چ‌رپه‌ چ‌رپ و نه‌ه‌ینه‌وه‌ به‌بن گو‌یی ئاوا چ‌رپاندم ده‌لێ زۆر دلم‌ شادبوو دوو گه‌نجی تازه‌ پیگه‌یشتوو می‌رد منداله‌ ئه‌و غیره‌ته‌یان هه‌بی‌ بو‌ دینی الله‌ و به‌رگریکردن له‌ پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) ده‌لێ له‌ناکاو چاوم گیرا بینیم ئه‌بو‌جه‌هل شه‌ری ده‌کرد ده‌لێ گوتم ئه‌ها ئه‌و پیاوه‌ی سه‌ر و لا‌خه‌ که‌ی شه‌ر ده‌کا ئه‌وه‌ ئه‌بو‌جه‌هله‌، ده‌لێ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م بینی رایانکرد بو‌ ئه‌بو‌جه‌هل، له‌ ریوایه‌تیکی تر معاذ کو‌ری عمرو کو‌ری الجموح ده‌فه‌رموی به‌لکو‌ من گو‌ییست بوو بوم که‌ سه‌ربازی زۆر چاک و پاسه‌وانی تایبه‌تی چاکی له‌گه‌ل‌دایه‌ ئه‌بو‌جه‌هل لی‌ ناگه‌رین لی‌ی نزیک بینه‌وه‌، ده‌لێ له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌لینم دایه‌ الله‌ تو‌له‌ی الله‌ و پیغه‌مبه‌ری الله‌ی لی‌بکه‌مه‌وه‌ (ﷺ) ئه‌گه‌ر له‌ویش بکوژریم، معاذ ده‌فه‌رموی لی‌ی نزیک بومه‌وه‌ هه‌لم‌ کی‌شا شمشیره‌ که‌ له‌ رانی ئه‌بو‌

جههلم دا نازانم رانه کم قرتاند یان نا له سهر و لاخه که ی که و ته خواره وه ده لئ به لام له ولا وه عیکریمه ی کوری هات هه تا شمشیر گرتی له سهر شانی منیدا ده لئ سویند به الله شان و پیل و باسکه کم بهس به پیستیکی به شانمه وه مابوو ده لئ کوئم نه دا و دورکه و تمه وه له بهر نه وه له بهر جههل ئینجا معوذ هات له و یوه نه بو جههلی له خویندا سورکرد و نه یه یشت نه بو جههل راست بیتته وه به لام گیانی هیشتا له بهر دا مابوو ده لئ دور به دوری چوم پییه کم له سهر دهسته که ی خۆم دانا لیم بوو بوه به لا، خوین فرکه ی ده کرد نه وه غیره تی موسلمانانه نه وه غیره تی نه ساریه کان بوو نه وه غیره تی پیوانی پهروه رده ی به رده سستی پیغه مبهر بوو (ﷺ) له بهر نه وه له هه موو سه رده م و کاتییدا گه نجانی خاوه ن ئیمانی ته قوا که له الله ده ترسین ده یانه وی تۆله ی الله و پیغه مبهری الله له دوژمنانی الله بکه نه وه دوژمنان چۆکیان ده له رزی له بهرامبهریان چونکه گه نج خوین گهرمه به ئیمانه پره له ئیسلام دیفاع و بهرگری ده کا گوئی لی نیه هه رچی به سهر بی له بهر خاتری الله و وه له پیئاو ریبازه که ی پیغه مبهری پیشه و (ﷺ)، ده لئ پییه کم له سهر باسک و دهسته کم دانا خو شم راده کیشا بو سه ره وه هه تا باسکه کم له کوئل خۆم کرده وه و فره مدا، ئینجا له کوئایی جهنگدا پیغه مبهر فهرموی (ﷺ) کی ده چی هه والی نه بو جههلم بو دینیتته وه ده بی مابی یان نا؟ عه بدولای کوری مه سعود ده لئ من چوم، گه رام به ناو مه یته کانی قوره ی شیه کان بینیم نه بو جههل گیانی له بهر مابوو له ریواتیک ده لئ پیم له سهر سه ری دانا و له ریواتیک ده لئ له سهر باسکی دانا شمشیری هیشتا به دهسته وه بوو بهس که و تبوو نه یده توانی هه لبستیته وه، ده لئ پیم گوت ها حالت خو شه؟ الله رسوای کردی نه ی دوژمنی خوای رب العالمین، ده لئ هیشتا هه ر عینادی گرتبوی و گوتی به لئ لی ره که و توم و به لام خو به ده ست خزمانی خۆم و خه لکانی خۆم کوژراوم، کیبوو له منیدا و منی کوشت؟ هیشتا هه ر پرسپاری نه وه ی ده کرد، ئینجا ده لئ له کوئایه که یدا به چه ندین ریوایه ت هاتوه عه بدولای

کورپی مه سعود له ملی دهدا و دهیکوژئی و تهواوی ده کا، ئینجا پیغه مبهەر که ده چیتته سهری (ﷺ) ده فهرموی ئه وه فیرعه و نی ئومه ته که ی من بوو ئه بو جه هل جه نازه ی لی ره که وتوه.

له پاشان جه نازه ی قوره یشیه کانیاں کو کرده وه هفتا بون و سه رکرده کان به جیاواز و خه لکه که ی تر به جیاواز له دۆلکی هه لکه نیو و قورتیکیان بو دانان و خۆلیان به سه ردا دان پیغه مبهەر ئه وانی دواند (ﷺ) فهرموی ئه ی سه ره قوره یشیه کان که منتان ئه زیه ت دهدا نه تانده هیشت دینی الله ته و او بلاو بیته وه له مه ککه حالتان خوشه ئیستا؟ ئیستا بینیتان کی حق و راسته، خوی من راستبوو یان بته کانی ئیوه؟ گه یشتن به شوینی خۆتان، لییان پرسی ئه ی پیغه مبهیری الله (ﷺ) ئه وانه مردون بوچی ده یان دوینی و قسه یان له گه ل ده که ی؟ پیغه مبهەر فهرموی (ﷺ) سویند به الله له ئیوه باشتتر گوئیستی قسه کانی من.

ئینجا لی ره دا ئه هلی سونه و جه ماعه بوچونی جیاوازیان هه یه ئایه مردوه کان راسته وخۆ گوئیان له دهنگی که سیکی زیندو ده بی که ده یاندوینی و قسه یان له گه ل ده کا یانه نا؟ بوچونی راجیح و په سه ند که قه ناعه تمان ئیمه ش به و بوچونه یه کو مه لیکی ئه هلی ته حقیق له ئه هلی سونه و جه ماعه ده فهرمون ئه وه تایبه ت بوو بو پیغه مبهەر (ﷺ) له و روداوه وه کو موعجیزه یه ک ئه گه رنا به به رده وام مردو ئاگای له زیندوه کان نیه و زیندو قسه بکا نایانگاتی مه گه ر خوی رب العالمین سه لامی لیبه کن له ریگای فریشته کانه وه بیان گه یه نیتی (والله أعلم بالصواب).

به ریزان و خوشه ویستان موسلمانان سه رکه وتن و سی رۆژ سونه تی پیغه مبهەر وابوو (ﷺ) مه یدانی جه نگ و گۆره پانه که ی به جی نه ده هیشت سی شه و و سی رۆژان له به در مایه وه هه تا کافره کانیاں شارده وه وه له موسلمانه کانیش ئه وانه ی شه هید بوو بون له سه ر ریوایه تیک ده لی سیزده له سه ر ریواتیک ده لی چوارده له به ینی ئه وه ندانه بون موسلمانه کان که شه هید بوو بون ئا ئه وانیشیان هی نایه وه له نیو شه هیده کان باوکی

حوزه یفه ی تیدابوو، له پاشان پیغه مبهەر (ﷺ) گه پرایه وه شاری مه دینه به سه رکه وتویی وه کافره کان سامیان لی نیشته له ده وروبهری مه ککه و مه دینه دا وه هه موو عه شیرته ته کان هه ولی ته وه یاندا په یمان به ستن له گه ل پیغه مبهەر (ﷺ) بو ته وه ی هیرشیان نه کریتته سه ر خوای رب العالمین لوتی کافره کانی وا له جهنگی به در شکاند.

جهنگی ئوحد

له پاش چه ند روداویکی تر له سالی سییه می کوچی له سه ر بوچونی راجیح و په سه ند له ناوه راستی مانگی شه وال کافره کان خو یان ئاماده کرد و کوکرده وه بو ته وه ی توله ی جهنگی به در بکه نه وه به سه ر په رشتی ته بو سوفیانی گه وره ی قوره ی شیه کان کافره کان سی هه زار چه کداریان کوکرده وه و چه ندین ژنیشیان له گه ل خو یان هیئا بو ته وه ی هانده ربن بو پیاهه کان و هاتنه مه یدان هاتنه ده وروبهری مه دینه، پیغه مبه ریش (ﷺ) پرسى کرد پاویژی کرد به سه حابه کان بوچونی کوئا له وه سه ریده ر کرد که بچن به ر له کافر و موشریکه کان بگرن و نه گه نه ناو شاری مه دینه، پیغه مبه ر (ﷺ) سه رته تا هه زار کهس بون له چه کداره کانی سه حابه کان به لام هه ندیک مونا فقیان له گه لدا بون به سه رکردایه تی عه بدولای کوری ئوبه ی کوری سه لول که سه رکرده ی مونا فاق و ده غه ل و دوروه کان بوو، له ریگادا سی سه د کهسی هاندا عه بدولای کوری ئوبه ی کوری سه لول له له شکری پیغه مبه ر (ﷺ) ته وانه ی گه رانده وه و ته واه نه چونه مه یدانه که له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) ته نها حه فسه د چه کداری له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ)، که روبه ر و بونه وه له جهنگی ئوحد پیغه مبه ر (ﷺ) بریاریدا ته ی عه بدولای کوری جوبه یر برۆ سه ر ته و لوتکه شاخه و ته و شوینه به رزاییه و گردیله به جی مه هیله خۆت و په نجا له تیر هاویژان ته گه ر ئیمه سه رکه وتین و ژیرکه وتین ئیوه ته وی به رمه دهن، ته وه بوو چون له وی په یدابون و سه حابه کان خو یان جیگیر کرد له سه ر فه رمانی پیغه مبه ر (ﷺ)، به لام له پاشان پیغه مبه ر

پیشه‌وا (ﷺ) کاتی‌ک که‌وا ئەو فهرمانه‌یدا و شه‌ر و جه‌نگ ده‌ستی پیکرد موسڵمانه‌کان سهره‌تا وایانکرد که کافره‌کان به‌زن و پاشه‌کشه‌بکه‌ن، ههرکه ئەوانه‌ی سهر گرده‌که بینیان واه‌سه‌حابه‌کان به‌ره‌و پیش ده‌چن و کافره‌کان پاشه‌کشه‌ده‌که‌ن گوتیان بردمانه‌وه‌هه‌ندی‌ک خۆیان به‌خۆوه‌نه‌گرت گوتیان ئیمه‌ش ده‌چین غه‌نیمه‌کو‌ده‌که‌ینه‌وه‌و جه‌نگ کو‌تایی پی‌هات ههرچه‌نده‌عه‌بدو‌لا له‌به‌ریان پارایه‌وه‌وه‌رن فهرمانی پی‌غه‌مبه‌ر مه‌شکینن (ﷺ) به‌لام‌خۆی و ته‌نها ده‌که‌س له‌سه‌حابه‌کان مانه‌وه‌له‌په‌نجا‌که‌له‌وی ئەوانیتر هه‌موو شوینه‌که‌یان به‌جیه‌یشت و رو‌یشتن، له‌ولاشه‌وه‌سهرکرده‌ی سوارچا‌که‌کانی قوره‌یشیه‌کان ئەوانه‌ی که‌وا شه‌ریان ده‌کرد خالیدی کوری وه‌لید بون له‌سهر پشته‌ی و‌لاخ ئەو ئەوه‌ی بینی و له‌پشته‌ی موسڵمانان سورایه‌وه‌و له‌ویدا ته‌واو جه‌نگی ئو‌حود ناخۆشی و زه‌حمه‌تیه‌کان رویدا که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌وته‌تیو قوره‌یشیه‌کان له‌گه‌ل چه‌ند پاسه‌وانیکی تایبه‌تی خۆی (ﷺ) له‌ویوه‌شه‌ر ده‌ستی پیکرد به‌ته‌واوه‌تی، پی‌غه‌مبه‌ر ئەو پاله‌وانه‌بوو له‌یه‌ک له‌ریوایه‌ته‌کان شمشیره‌نو کیلویه‌که‌ی پی‌بوو، نو کیلو به‌قسه‌خۆشه‌به‌سه‌عات شه‌ری پی‌بکه‌ی به‌لام‌پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌و شمشیره‌ی و ده‌ستی راست به‌(بسم الله، الله اکبر)ه‌وه‌کو‌لی نه‌دا راست و چه‌پ له‌کافره‌کانی ده‌دا و له‌خۆی و له‌موسڵمانانی پاس ده‌کرد، سه‌عدی کوری ئەبی وه‌قاس له‌لایه‌ک شه‌ریکی وایده‌کرد که‌وا که‌س نه‌یده‌بینی ڕم و تیره‌کان چۆن ده‌هاو‌یژیت یه‌ک له‌دوای یه‌ک نزیکه‌ی هه‌زار تیر و ڕمی هاو‌یشت له‌و ڕۆژه‌دا سه‌عدی کوری ئەبی وه‌قاس پاله‌وانه‌که‌ی خاله‌وانانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئینجا ئەبو ته‌لحه‌ش له‌لایه‌کی تر ته‌نانه‌ت سهره‌په‌نجه‌کانیشی له‌گه‌ل ڕمی کافره‌کان په‌ری کاتی‌ک که‌وا بو پی‌غه‌مبه‌ریان هاو‌یشت (ﷺ) ئەو ده‌ستی دایه‌به‌ر، ئینجا ئەبو دوجانه‌ش سینگ و سهر و مل و گیانی هه‌موی دانا‌بوو له‌به‌ر ئەو تیر و ڕمانه‌ی که‌بو پی‌غه‌مبه‌ر ده‌هات (ﷺ)، به‌لام‌له‌ولاوه‌نه‌سیبه‌ی ئوم‌عه‌ماره‌ی ئەنصاریه‌ئه‌و ئافره‌ته‌پاله‌وانه‌که‌هه‌زار پیاوی ئەو سهرده‌مانه‌ی ئیستا به‌هیچ نه‌وعی‌ک باری نابهن به‌سه‌دان پیاوانی سهرده‌می خۆشی

نەیانده توانی ڕوه و نەسیبه بوهستن ههركه ئاوی ده دایه برینداره کانی موسلمانان ده یویست تیماریان بکا و ته داویان بکا چاوی کهوت به وهی له شکری قورەیشیه کان ده وری پیغه مبهریان داوه (ﷺ) گیانی خۆی فیدا کرد بۆ پیغه مبهر ئاوه کهی فرەدا ده پیمانە کانی فرەدا ڕوه و پیغه مبهر چوو ده ستیکرده شمشیر نەسیبه راست و چهپ له کافره کانیدا، هه تاوه کو پیغه مبهر (ﷺ) ده فەرموی سویند به الله «ما التفتُ یمیناً و شمالاً یوم أحد إلا ورأيتها تقاتلُ دوني» ده فەرموی راست و چهپ ئاورم ده دایه وه له راست و چهپ نەسیبه م ده بینی شه ڕیده کرد وه کو حیمایه یه کی تایبه تی پاسه وانی له من ده کرد، له پاشان پیغه مبهر بینی پیاوه کهی نەسیبه ش هاریکاری نەسیبه ده کا وه کورە کهشی له گه لیه تی له بهر ئه وه له ناو گهرمه گهرمی شه ڕدا پیغه مبهر فەرموی (ﷺ) «اللهم اجعلهم رفقائي في الجنة بارک الله علیکم اهل البيت» فەرموی ئه ی ئه هلی بهیت ئیوه عائيله و بنه ماله یه کی ته واو به میرد و ژن و منداله وه پاسه وانی له پیغه مبهر ده کەن (ﷺ) خواجه له بهرت ده پارێمه وه بیانکه ره فیک و هاوه لێ من له به هه شتدا، به لێ به ڕیزان و خۆشه ویستان ئا ئه و ڕۆژه بوو دوانزه برینی له لاشه و جهسته ی پهیدا بوو به ڕم و تیر و شمشیری قورەیشیه کان له لاشه ی نوسه یبه ی کچی که عبی ئه نساریه ی پاله وان.

به لێ پیغه مبهر (ﷺ) له ناو ئه و گهرمه گهرمه ی شه ڕ بوو بۆچونی په سه ند له گه ل ئه وه دایه ئوبه ی کورپی خه له ف بوو کاتییک له مه ککه گوتی و لاخیکم راگرتوه قه له وی ده که م بۆ ئه وه ی له سه ر پشتی و لاخه که بتکوژم ئه ی موحه مه د (ﷺ)، پیغه مبهر فەرموی به پشتیوانی الله من ده تکوژم، ئا له و گهرمه گهرمه که پاسه وانه کانی پیغه مبهر (ﷺ) ئه نساریه کان هه وت بون پاسه وانه تایبه تیه کانی یه ک له دوا ی یه ک شه هید بون پیغه مبهر بۆخۆی مابویه وه (ﷺ)، وه لاهی ئیمامی عه لی ده فەرموی من گومانی ئه وه م برد بینیم له ولایه کوژراوه کان به ناویاندا گه ڕام پیغه مبهری تیدانه بوو (ﷺ) له ولایه ئاورم دایه وه

له‌نیو موسلمانان کان پیغه‌مبهرم نه‌ده‌بینی به‌پیوه‌بی و شه‌ربکا ده‌لی گوتم هه‌بی و نه‌بی وه‌لاهی پیغه‌مبهر به‌غیره‌ته و رانا‌کا و هه‌لنایه به‌لام ئیلا الله وه‌کو عیسا هه‌لیکی‌شاوه‌ته ئاسمان غه‌زه‌بی له‌ئیمه‌گرتوه‌که نه‌مان توانیوه‌ته‌واو پاسه‌وانی لی‌بکه‌ین نه‌مان توانیوه‌ته‌واو غیره‌تی خو‌مان سه‌لمینین، ده‌لی هه‌رکه‌چومه‌پیش بینیم پیغه‌مبهر له‌ناوه‌راستی قور‌ه‌شیه‌کان بوو دایک و باوکی خو‌م فیدا‌کرد و به‌شمشیر هیشتا هه‌ر شه‌ری ده‌کرد ده‌لی هه‌لمکی‌شا شمشیره‌که‌چاوم هیچی نه‌بینی راست و چه‌پ کافره‌کانم کوشت هه‌تا گه‌یشتمه‌خزمه‌ت پیغه‌مبهر (ﷺ).

ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کوری جه‌را‌حیش ده‌فه‌رموی هه‌مومان قه‌ده‌مه‌مان شکا هه‌رکه‌هه‌وال‌په‌یدا بوو گوتیان مو‌حه‌مه‌د کو‌ژراوه‌به‌لکو پیغه‌مبهر نه‌بو موسعه‌بی کوری عومه‌یر بوو چونکه‌تو‌زی‌ک به‌پیغه‌مبهر ده‌چوو (ﷺ) شه‌هید کرابوو ده‌لی منیش له‌ولاوه‌چوم هاوارم کرد گوتم ئه‌گه‌ر پیغه‌مبهر کو‌ژرابی ده‌بی ئیمه‌ش بکو‌ژرین ئه‌گه‌ر نه‌کو‌ژرابی ده‌بی پاسه‌وانی بین، ده‌لی گویم لی‌بوو پیغه‌مبهر ده‌یفه‌رموو هاوه‌له‌به‌ریزه‌کانم الله سه‌رمان ده‌خا و من لی‌ره‌م وه‌لاهی ماوم نه‌مردوم من محمد رسول الله (ﷺ) ده‌لی دایک و باوکی خو‌م فیدا‌کرد روه‌و پیغه‌مبهر چوم (ﷺ) به‌لام هه‌رکه‌بینیم پیغه‌مبهر ریشی ته‌ر بوو بوو له‌خوینی سو‌ردا هه‌موو ریشی ته‌ر بوو بوو عب‌دالله کوری قومئه‌ی مو‌جریم هاتبوو له‌ولاوه‌شمشیریکی له‌کلاوی پیغه‌مبهر دابوو (ﷺ) دوو ئالقه‌ی ئاسنین که‌وتبونه‌سه‌ر کو‌لمه‌ی و تی‌ی چوبونه‌خواره‌وه‌نه‌زیف بوو بوو ریشی هه‌موی سو‌ر بوو بوو له‌خویندا، ده‌لی دایک و باو‌کم به‌قوربان کرد گوتم ئه‌وه‌کی وای لی‌کردی؟ گوتی عب‌دالله کوری قومئه‌ی خوای رب العالمین بیرزینی و پارچه‌پارچه‌ی بکا، ده‌لی شمشیریکیشی له‌سه‌ر شانیدا‌بوو ده‌ستی راسته‌ی نه‌یده‌توانی شمشیر بگری پیغه‌مبهر (ﷺ)، فه‌رموی پیغه‌مبه‌ری الله سویند به‌الله ئه‌گه‌ر دوو هیله‌ک و در‌عم له‌به‌ر نه‌با وه‌لاهی ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی هه‌بوو پیلیم له‌بنه‌وه‌په‌ل‌درا‌با

و لیبوابوه بۆ یه ک مانگ نهیده توانی دهستی تهواو بهرز کاتهوه پیغه مبهەر (ﷺ) ئه و هه موو ئازارانه ی بینی، ددانه کانی کهوته خوار پیغه مبهەر (ﷺ)، ههردو سه ر چۆکه کانی تهواو دامالرابون و خوینی لیده هات، ئه بو عوبه یده ده لئی چاوم هیچی نه بینی هه ر ئه وه ندهم پیکرا زمانم ده نا به رومه تی پیغه مبهەر (ﷺ) ئه و ده مارانه ی خوینی لیده هاته خوار ده م لیسایه وه بۆ ئه وه ی زیاتری لی نه یه ت له لایه کیش ده چوم شمشیرم ده رده هینا و له گه ل کافره کان شه رم ده کرد هه تا نزیک نه بنه وه، ده لئی له و نا کاوه بوو کاتییک سواریک له ولا وه هات رمیکی به دهسته وه بوو پیغه مبهەر فهرموی (ﷺ) به رمدن ئه ی سه عدی کوری ئه بی وه قاس دایکم و باو کم فیدات بی بهاوی به لام ئه و سواره بۆ من لیبگه ری، له ریوایه تیکی تر ده لئی هه ربه یه کیان دایه ده ست پیغه مبهەر (ﷺ)، له ریوایه ته که ی تر دا ده لئی تیرییک بوو یان رمییک بوو داینا نیشانه ی گرت له گه ردنی ئوبه ی کوری خه له ف ئه وه ی له مه که که گو تی ده تکوژم له سه ر پشتی ئه و و لاخه ئه ی موحه مه د (ﷺ)، ئا له و کاته وه پیغه مبهەر (ﷺ) فهرموی (بسم الله، الله اکبر) رمه که ی هاویش ت یان هه ربه که له گه ردنی ئوبه ی کوری خه له ف چه قی له سه ر و لاخه که ی کهوته خوار ده یبۆراند وه کو هیستر و مانگا وه له زه رینی ده دا وه کو گویدریژ هاوار هاواری بوو، گو تیان بۆ وای برینه که ت یه کجار بچوکه؟ گو تی نازانن کی له منی داوه و ئیشه که ی زۆره و پییوه ده چم.

ئینجا له کو تایی جه نگه دا کاتییک که وا کافره کان توانیان هه فتا له سه حابه کان له وانه هه مزه ی پاله وان مامی پیغه مبهەر (ﷺ) بکوژرین و الله به شه هیدی قبول کردن، ئینجا عه لی کوری ئه بو تالیب ده فهرموی سویند به الله نه مان ده زانی چیبکه یین له برینه که ی پیغه مبهەر (ﷺ) له کو تاید ا پارچه یه ک هه سیرمان دۆزیه وه له یه ک له ریوایه ته کان ده لئی به سه ر کو لمه ماندا تاوانده وه هه تا نه زیفیه که ی خوینی کو لمه ی پیغه مبهەر (ﷺ) راوه ستا.

پێغه مبه‌ر ئه‌ گهر وا ئازار و ئه‌زیه‌ت و ئه‌شکه‌نجه‌ی بینیی خوینی لیها تیی له‌سه‌ر ئیسلام ئیمه‌ چین؟ مامۆستایان ده‌بی زۆر ئاماده‌بن زۆر له‌وه‌ زیاتر له‌سه‌ر حه‌ق و ره‌وایه‌تی له‌سه‌ر بلاوکردنه‌وه‌ی ده‌عه‌وی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ له‌سه‌ر سه‌رخستنی ئیسلام و به‌رچاو رو‌نکردنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ر و میله‌ت له‌ حه‌قیقه‌ت و راستیه‌کان به‌سه‌ریان بی و ئارام بگرن له‌ کو‌تایه‌ که‌یدا سه‌رکه‌وتن بو‌ پێغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ).

ئه‌وه‌بوو پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) کو‌لی نه‌دا له‌و مه‌یدانه‌دا له‌ گه‌ل ئه‌و برینه‌شیدا بیلال ده‌فه‌رموی وه‌لاهی من خۆم دا‌بوه‌ له‌ شانیکێ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بن پیلیم خستبوه‌ سه‌ر شانم وه‌ عه‌لیش له‌ لایه‌کی ئینجا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ ماندبون و شه‌که‌تیان ده‌یتوانی شاقاو به‌هوی و بروا ئه‌گه‌ر نا نه‌یده‌توانی ئه‌وه‌نده‌ ماندوبوو بوو له‌ پیناو خوی رب العالمین.

کوا ئیمه‌ چی‌مان کردوه‌ بو‌ الله ئه‌ی ئومه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)؟ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ت وابوو، کوا مامۆستایانی ئاینی که‌ ئیمه‌ ده‌لێین میراتگری پێغه‌مبه‌رین (ﷺ) چی‌مان لیها توه‌ له‌سه‌ر ئیسلام؟ کوا برینه‌کانی لاشه‌مان؟ کوا ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌مان؟ داخوا ده‌ قسه‌مان پێگوتراوه‌ یانه‌ نا، دوو دیعایه‌ت له‌ شوین کراوه‌ یانه‌ نا، ئه‌وێتر هه‌ر هه‌موی تو له‌ مه‌یدان بوی و هیچت پینه‌ کراوه‌ ئه‌ گهر پێشت کرا ده‌بی ئارام بگری و ئیقتیدا بکه‌ی به‌ پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ).

جا پێغه‌مبه‌ر ها‌ته‌ سه‌ر جه‌نازه‌کان که‌ بینی حه‌مه‌زی پال‌ه‌وانیشی تێدا یه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) زۆر غه‌مگین بوو فه‌رموی رازیم به‌ قه‌زا و قه‌ده‌ری الله، له‌ پاشان فه‌رموی کو‌یان بکه‌نه‌وه‌ جه‌نازه‌ی موس‌لمانانه‌کان نه‌ بیانشو‌ن نه‌ نو‌یژیان له‌سه‌ر بکه‌ن به‌ شه‌م‌ک و جل و به‌رگه‌ خو‌یناویه‌که‌ی خو‌یان بیاننێژن دوو دوو سی سی له‌ یه‌ک قه‌بریان دانین فه‌رموی «أَيُّهُمْ أَكْثَرُ أَخْذًا لِلْقُرْآنِ» له‌ پێش پێشه‌وه‌بی و ره‌و قیبه‌له‌ ئه‌و دابنن، وه‌ له‌ پاشان فه‌رموی ها‌وه‌له‌ به‌ریزه‌کانم ئیوه‌ش پێ شاهیدبن «أنا شهيد على هؤلاء يوم القيامة^[۱]» وه‌لاهی منیش شاهیدی

[۱] صحيح البخاري (۱۳۵۳)

دهدهم له سهر ئهوانه که له پیناو خوای رب العالمین گیانی خوایان به ختکردبوو، وه له پاشانه که فرموی «إِنِّي فَرَطٌ لَّكُمْ، وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ»^[۱] فرموی من له پیشی ئیوه دام ئه ی سه حابه کان ده گهریمه وه لای خوای رب العالمین و وه له سهر حهوزی که وسهر ده بم و له پیشی ئهوانیش ده چمه به ههشت به لام بزنان من شاهیدی بو ئهوانیش دهدهم.

ئینجا انس کوری النضر و حه مزه ی پالهوان و شیری الله و پیغه مبهری الله و (ﷺ) یه مانى باوکی حوزه یفه له جهنگی ئوحد بوو نه ک به در وه عه مری کوری جه موح و عه بدولای کوری جه حش و موسعه بی کوری عومه یر له و مه یدانه دا شه ید بون.

موسعه بی کوری عومه یر ئه و کوره و پیاوه دهوله مهنده ی مه ککه به لام ئه وهنده فه قیر و هه ژار بوو بهس به ئیمان دهوله مهند بوو بوو کۆلی نه ده دا له و مه یدانه ی که شه ید ده بی کفن نیه پیی کفن بکه ن هه تا وه کو ده یه ینن شمه ک و جل و بهرگه که ی خوی ته و او داینا پۆشی هه تا له گه ل خوینه که ی بیشار نه وه به لکو هه ندیک له په لکه دار ده یینن له سهر قاچ و پیی داده نین و ته و او هه تا بیشار نه وه به لام بر دیه وه و شه یدیک بوو له شه یده کانی ئیسلام.

ئینجا پیغه مبه ر فرموی (ﷺ) ئه ی هاوه له به ریزه کانم ئه بو سوفیان لوتی زۆر بهرز بو ته وه قوره یشیه کان واده زانن ته و او برایه وه و سه رکه وتوبون من داواتان لیده که م ناگه رپینه وه مه دینه به لکو بچین بو (حَمَاءُ الْأَسَد) له ویدا جاریکی تر بهرگری بکه ین و هیزی خو مان نیشان بده ین بو ئه وه ی کافره کان جورته تی ئه وه نه که ن بی نه وه سه ر مه دینه ئینجا خوای رب العالمین فرموی: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ [آل عمران: ۱۷۲] ئه وانه ی وه لامی پیغه مبه ریان دایه وه له هاوه له به ریزه کان له گه ل ئه و ماندوبون و شه که تیه ی له جهنگی ئوحد بینیبویان فرموی ئیلا

[۱] صحیح البخاری (۱۳۴۴) (۳۵۹۶) (۴۰۴۲)، صحیح مسلم (۲۲۹۶)، سنن النسائي (۱۹۵۴).

ئهوانه شم دهوئ که له جهنگدا له گه لمدان بون نه ک سهربازی نویم بو بئ ههتا بزانی ئیمه وره مان بهرزه و پهشیان نین قورهیشیه کان بزانی خوای رب العالمین دهفهرموئ ئهوانه ی به دهنگ پیغه مبهروه چون (ﷺ) که له جهنگه که به شداریان کردبوو له پاش ئه وه موو ئازار و ئه شکه نهجه و برینداریه ی به سه ریاندا هاتبوو الله دهفهرموئ چاکه یان کرد ئهوانه له الله ترسان فهرمانی پیغه مبهریان جیبه جئ کرد (ﷺ) پاداشتیکی مه زن و گه وره یان ده بی.

له دوای جهنگی ئو خود جوله که کانی نیو مه دینه و ده ره وهش وه کافره کان و موشریکه کانیش جورئه تی ئه وه یان پهیدا کرد ئهوانه ی به لئین و په یمانیشیان هه بوو هه ندیک هه لئان وه شانده وه گوتیان ته واو کو تایی ده ولئه تی ئیسلامه کو تایی موحه مه ده (ﷺ)، جا له و پیناوه دا روداوی ره جیع رویدا که کو مه لئیک له سه حابه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) له وانه خوبه یی کوری عه دی و عاسیمی کوری ثابت ئه وانه تییدا شه هید بون و گیانیان له ده ستدا الله به شه هیدی قبول کردبن، ئینجا بیئری مه عونه کاتییک چه ند به ناو بانگه و ده یه ها سه حابیش له ویدا نزیکه ی هه فتایان تییدا شه هید بون له باشتین سه حابه کان بون که له ویدا خیانه تیان لیکرا له لایه ن کافره کان، له پاشان به نو نه زیریش پیلانی ئه وه یان داناوه یه کیکیان چوه سه ر به رزاییه ک له بینایه کان که پیغه مبه ر له ژیر ئه و بینایه راوه ستابوو به ردیکی به سه ردا بدا و پیغه مبه ر بکوژی (ﷺ) به لام پیغه مبه ری الله (ﷺ) جو برائیل هه والی بو هیئا و له وئ لاچوو و له پاشان تو له ی له به نو نه زیر ستانده وه به وه ی به ده رینان له ئاوه دانیه کانی مه دینه و په یانی له گه ل هه لوه شانده وه، ئینجا جهنگی به دری دوهم داها ت که به دری بچوک بوو، ئینجا غه زوه ی دومه الجندل داها ت.

سئ گۆچکە ی غەدر و ناپاکی (کەعبی کۆری ئەشرف و حویە ی کۆری ئەخطەب و سەلامی کۆری باوکی حوقەیق)

ئەو سئ پیاو سئ سەرکرده کە ی جوله کە کان بون کە پیلانگێریه کی به تهواوی و ئاشکرایان ده کرد له دژی پیغه مبهەر (ﷺ) و وه له دژی موسلمانان زۆر کینه له دل بون، یه که میان کەعبی کۆری ئەشرف کە یه کییک بوو له سەرکرده کانی جوله کە کان کە دایکی له بهنو نه زیر بوو باوکیشی عه رهب بوو له عه شیرەتی (طه ی) بوو به لام به دایکی زیاتر ناو هه لده دران جوله کە کان و ئەو هی دایکی جوله کە با به جوله کە یان حساب ده کرد له بهر ئەو یه کییک بوو له سەرکرده کانی جوله کە کان وه دایکی له بهنو نه زیر بوو، ئینجا کەسیکی شاعیر بوو، ئینجا بازرگان و ده وله مهند بوو، قه لایه کی هه بوو قه لایه کی حاسی وه گه وره و مه زن ده که و ته نیوان بهنو نه زیر و بهنو قورە یزیه کان له جوله کە کان، ئەو پیاو زۆر حقد له دل بوو به رامبه ر به پیغه مبهەر و (ﷺ) به رامبه ر به ئیسلام، ئەو هه بوو له کۆتایه کە ی به دریژی باسی ده که یین چۆن پیغه مبهەر (ﷺ) له دوا ی پیلان گێرانه کانی له دوا ی جهنگی به در که چوو قورە یشیه کانی هاندا له پیغه مبهەر و (ﷺ) وه بوه مایه ی ئەو هی جهنگی ئو خود به رپا بیی ئەو هیه پیغه مبهەر بریاری کوشتنی ده دا (ﷺ).

وه دوه میان حویه ی کۆری ئەخطەب باوکی سەفیه ی هاوسه ری پیغه مبهەر (ﷺ) دایکی ئیمانداران له دوا ی کەعبی کۆری ئەشرف ئەو بوه گه وره ی جوله کە کان، حویه ی کۆری ئەخطەب ئەویش له بهنو نه زیر بوو کاتییک پیغه مبهەر (ﷺ) بهنو قه ینوقاع و بهنو نه زیری ده رکرد له شاری مه دینه له سه ر ناپاکی و خیانه ته کانیان خویان گرته وه له شوینه کانی خه یبه ر ئا له ویوه حویه ی کۆری ئەخطەب پیلانی ده گێرا له پیغه مبهەر و (ﷺ) له موسلمانان له کۆتایه کهیدا به ده ست هه لکیشی پالپشتی - ئەبو رافیه ی - سەلامی کۆری باوکی حوقەیق که هه ردوکیان دوو سەرکرده ی جوله کە بون حویه ی و ئەو، ئەو هه بوو غطفانیان هه لخه له تاند و هانیاندا ن له گه ل قورە یشیه کان و باقی عه ره به کانی تر جهنگی خه نده قی لی

پهیدا بوو، له ولاشهوه حویهی کورپی ته خطه ب که ئه ویش قه لای هه بوو دهوله مه ندیش بوو که سیکی سه رکدهش بوو ته وه بوو توانی به نو قوره یزهیش قه ناعهت پیبینی که ناپاکی بکه ن له په یمانه که یان له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) که له جهنگی خه ندهق وا بریار بوو ناپاکیه که جیبه جی بکه ن به لام پیغه مبه ر سه رکه وت (ﷺ) تهو تۆله ی سانه وه له به نی قوره یزه کاتیکی ده وره ی گرتن حویه ی کورپی ته خطه ب له ویدا بوو له گه ل جوله که کانی به نو قوره یزه گیرا و پیغه مبه ر (ﷺ) سه عدی کرده حه که م و بریاری ته وه ده رچوو له سه ریان بدری و له ویه کوژران.

ئینجا بوکی رافیعیش که ناوی سه لامی کورپی باوکی حوقه یق بوو گه وره ی جوله که کانی خه یبه ر بوو، ئا تهو پیاوهش یه کجار دهوله مه ند بوو بازرگانیه کی گه وره ی ده کرد له سه رده می خوی له به رته وه ی زۆربه ی سه ره کانی قوره ییش و عه ره به کان له گه لی دۆست بون هاوپه یمان بون قسه یان لیوه رده گرت، ئا ته وهش ته وه ی قۆسته وه بو ته وه ی هانیان بدا له دژی پیغه مبه ر (ﷺ) به شداریکرد له هه موو پیلانه کان له دژی پیغه مبه ر و موسلمانان (ﷺ)، ته وه بوو له کوتاییه که ی پیغه مبه ری پیشه وا بریاری کوشتنی ته ویشیدا مه فره زیه کی بو ساز کرد و له ناو قه لاکه ی خوی کوژرا که له داهاتودا به دریژی بۆتان باس ده که ی.

ئه وانه سی کوچکه ی خیانهت و ناپاکی و غه در بون له دژی دهوله تی ئیسلام و پیغه مبه ری پیشه وا (ﷺ) ئیستاش با بین به دریژی باسی که عبی کورپی ته شرف بکه ی، چون پیغه مبه ر (ﷺ) بریاریدا بکوژری له ناو قه لاکه ی خویدا؟ وه چون کوژرا و کی کوشتی و ده رته نجامه که ی چیوو؟

ئهو پیاوه زۆر حقد له دلدا بوو که موسلمانان کان له جهنگی به در سه رکه وتن نه حه واوه له ماله که ی خوی سه ره جوله که کانی بانگی ناو قه لای خوی کرد و کۆبونه وه ی پیکردن،

گوتی ئیوه چیده‌لین به‌رامبه‌ر به‌موحه‌مه‌د (ﷺ)؟ ئەوانیش به‌یه‌کده‌نگی گوتیان ده‌نگان ده‌نگی تۆیه تۆ چ بریاریک بده‌ی ئیمه‌ رازین، گوتی پیموایه‌ دژایه‌تی بکه‌ین و وای لیبکه‌ین که‌وا ئەو سه‌رکه‌وته‌ خه‌یر لی نه‌بینی ئە‌گه‌ر وا زال بی‌ موحه‌مه‌د هیچ حساب بۆ ئیمه‌ش نامینیته‌وه‌ جا پیتان ده‌لیم ئە‌گه‌ر بمکه‌نه‌ نوینه‌ری هه‌موتان من نوینه‌رایه‌تیتان ده‌که‌م له‌ دژایه‌تیکردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌موو گوتیان تۆ نوینه‌ری ئیمه‌به‌، هه‌ستا بارگه‌ی کۆکرده‌وه‌ و چوه‌ لای قوره‌یشیه‌کان له‌وی ئە‌بو سوفیان و هه‌موو سه‌ره‌ قوره‌یشیه‌کانی هاندا برینی کولاندنه‌وه‌ یه‌ک به‌ یه‌ک به‌ ماله‌کاندا گه‌را که‌وا لیان کوژرابوو له‌ جه‌نگی به‌در هانی ده‌دان و برینی ده‌کولاندنه‌وه‌ هه‌تا وای لیکردن قه‌ناعه‌تیا‌ن هات دانه‌نیشن ئە‌وه‌بوو خویان کۆکرده‌وه‌ بۆ جه‌نگی ئو‌حود هه‌روه‌کو له‌ رابردو باسه‌مانکرد جه‌نگی ئو‌حود چۆن به‌رپابوو و چۆن رویدا و وه‌ چی به‌سه‌ر سه‌حابه‌ و پیغه‌مبه‌ر هات (ﷺ)، ئینجا شاعیریش بوو شیعی ده‌نوسیه‌وه‌ و ده‌یگوت به‌ تاییه‌ت له‌سه‌ر ناموس و ئافره‌تانی موسلمانان وه‌ خه‌لکی هانده‌دا ته‌شقه‌ره‌ بکه‌ن به‌ ناموسی موسلمانان و ئافره‌تان وه‌ جویی ده‌دا به‌ پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) له‌ شیعه‌کانیدا، پیغه‌مبه‌ر هه‌ستیکرد (ﷺ) ئە‌و پیاوه‌ هیچ خه‌یریکی پیوه‌ نه‌ماوه‌ دوژمنیکی دل‌ ره‌قه‌ و له‌ناو مه‌دینه‌ و له‌ ده‌ورو به‌ری مه‌دینه‌ش ماوه‌ له‌به‌ر ئە‌وه‌ ترسناکی زۆره‌ له‌سه‌ر ده‌وله‌تی ئیسلام، پیغه‌مبه‌ر بریاریدا (ﷺ) رۆژیک له‌ناو هاوه‌له‌کانی فهرموی «مَنْ لَابَنِ الْأَشْرَفِ؟» کئی هه‌یه‌ کورپی ئە‌شرف که‌ که‌عه‌ بۆم بکوژی؟ به‌لێ پیغه‌مبه‌ر ئە‌و بریاره‌ی ده‌رکرد (ﷺ)، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که‌عبی کورپی ئە‌شرف قه‌لایه‌کی زۆر حاسیی هه‌بوو حیمایه‌ و پاسه‌وانی زۆری هه‌بوو وه‌ له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئاسان نه‌بوو که‌سیک بیگاتئ و بیکوژی که‌م له‌ سه‌حابه‌کان له‌ خویانرا بینی بلین ئیمه‌ ده‌یکوژین به‌لام له‌ولایه‌وه‌ که‌ گوییستی بریاری پیغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سه‌له‌مه‌ که‌ له‌ شیردا برای که‌عبی کورپی ئە‌شرف بوو له‌ ئە‌وسیه‌کان بوو شیریی خواردبوو له‌ ئافره‌تیک له‌گه‌ل که‌عبی کورپی ئە‌شرف ئە‌و هه‌ستاوه‌ و گوتی پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) به‌سه‌ر چاو و سه‌ر

من بۆت ده کوژم، به لّام ماوهیه کی پیچوو بیری کرده وه موحه مه دی کوپی مه سله مه که ته وه کاره ئاسان نیه له بهر ته وه هاته وه خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموی یا رسول الله (ﷺ) پیویسته مۆله تم پیبده ی ههرچی بلیم له لای ته وه گوناح نه بی پیویسته من دوژمنکاری خۆم به رامبه ر به تۆ له لای ته وه ئاشکرا بکه م له سه ره وه بلیم رقم له موحه مه د هه ستا وه (ﷺ)، پیغه مبه ریش فهرموی برۆ مۆله تبی بۆ تۆ گوناحت له سه ر نیه ههرچی ده ته وی بیلّی به لّام که عبی کوپی ته شرف م بۆ بکوژه، که پیغه مبه ر ته وه بریارهیدا (ﷺ) موحه مه دی کوپی مه سله مه دلّی خوشبوو له لای ئاسانتربوو، ته وه بوو مه فره زه یه کی پیکهینا ته وه مه فره زه یه چوار که سیتر له گه لّ موحه مه دی کوپی مه سله مه که ئامر مه فره زه که یان بوو بونه پینج که س، ته وانه ش ناوی ته ندانه کانی مه فره زه که بون که چون بریار بوو که عبی کوپی ته شرف بکوژن (یه کیان ناوی سه لیکانی کوپی سه لامه که ته بو نائیله ی پیده گوترا ته وه شیان له شیره وه برای که عبی کوپی ته شرف بوو شیر ی له گه لّ خواردبوو، سییه میان عوبادی کوپی بشر بوو، وه چواره میان حاریشی کوپی ته وس بوو، پینجه میشیان ته بو عه بسی کوپی جه بر بوو، که یه که میشیان ئامیرکریان موحه مه دی کوپی مه سله مه بوو).

ته وه بوو موحه مه دی کوپی مه سله مه وه کو ته وه گیرانه وه له سه حیحی بوخاریش تۆمار بوه به لّام ته وه ی ئیمه بۆ ئیوه ده یلّین به دور و درێژتره له کو تایه کهیدا سه رچاوه کانتان پی ده یلّین هه مویمان کو کردوه ته وه ته نها کورته پوختیک له سه حیحی بوخاری باسی کراوه، ئینجا موحه مه دی کوپی مه سله مه ده چیته لای که عبی کوپی ته شرف ته ویش پیی سه یر ده بی له وه ته ی موحه مه دی کوپی مه سله مه بوه ته موسلمان هاتوچۆی که عبی کوپی ته شرف نه ده کرد، که عب پیی ده لّی بوچی هاتوی؟ ده لّی چیت لی بشارمه وه دلّم ته نگ بوه پاره و پولیکی ته وتۆمان نه ماوه له وه ته ی به دوای ته وه موحه مه ده که وتوینه ئیستا لی هه ست پیده که م هه ر داوای سه ده قه و خیرمان لیده کا ده یه وی به سه ده قه و خیر خه لکه که

بژینئ پیّم وایه ده‌یه‌وئ پاره‌کانمان لیّ بیا، که‌عب به‌وه دلّی خوشبو وایزانی موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سله‌مه له رقدا چوه به‌رامبه‌ر به پیّغه‌مبه‌ر (ﷺ)، گوتی ئەه‌ی پیّم نه‌ده‌گوتن موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سله‌مه که‌وا ئەو موحه‌مه‌ده راستگۆ‌نیه ئاوايه ئاوايه...؟ موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سله‌مه‌ش هیچی نه‌گوت بۆ ئەوه‌ی ئاشکرا نه‌بیّ، گوتی بۆچی هاتی بۆلام که‌عب پیی گوت؟ گوتی بۆ ئەوه هاتوم ئە‌گەر هه‌ندی‌ک خورمام به‌قهرز و سه‌له‌م بده‌یتی مأل و مندالم پیّ بژینم، گوتی به‌سه‌رچاو و سه‌ر زۆرم هه‌یه، گوتی ده‌باشه با ئەوه له به‌ینمان بیّ جارێکی تر ده‌گه‌رپیمه‌وه لات بۆ ئەوه‌ی لیّت وه‌ربگرم ئەوه ئیستا نیوانمان بویه‌وه، موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سله‌مه گه‌رايه‌وه و ئە‌مجاره سه‌لیکانی کورپی سه‌لامه‌یان نارد که به ئە‌بو نائيله مه‌شهور بوو ئە‌ویش چوه لای و سه‌لامی له که‌عبی کورپی ئە‌شرف کرد و پیی سه‌یر بوو ئە‌ویش چۆته لای ئە‌ویش به‌هه‌مان شیوه پیی‌گوت که‌وا من واده‌زانم موحه‌مه‌د (ﷺ) پاره و نانمان لیّ ده‌خوات و راستگۆیه‌که‌ی ته‌واو نه‌بیّ، که‌عب دلّی پیی خوشبو به‌قسه‌ی ئە‌بو نائيله هه‌ر به‌ویشی گوت ئەه‌ی پیّم نه‌ده‌گوتن ئاخیری واتان به‌سه‌ردیّت؟ به‌لام ئە‌بو نائيله گوتی ئەوه نه‌یّنی بیّ له به‌ینمان که‌عبی کورپی ئە‌شرف ئەه‌ی برای شیریم من هاتوم هه‌ندی‌ک خورمام به‌قهرز و سه‌له‌م بده‌یتی خه‌لکی‌کی تریشم له‌گه‌لدايه ئە‌وانیش ئەو بۆ‌چونه‌یان هه‌یه، گوتی ده‌رگا‌کانی من هه‌موی کراوه‌یه له‌سه‌ر ئیوه ئە‌وانه‌ی دژایه‌تی موحه‌مه‌د بکه‌ن لیّ هه‌ل‌بگه‌رپینه‌وه که‌عبی کورپی ئە‌شرف به‌ ئە‌بو نائيله‌ی گوت.

له‌ کوّتایه‌که‌یدا ئە‌بو نائيله و موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سله‌مه و سیّ که‌سه‌که‌ی تر له سه‌حابه‌کان پیکرا ده‌چنه لای که‌عبی کورپی ئە‌شرف و داوای خورمای لی‌ده‌که‌ن به‌ سه‌له‌م و قهرز بیانداتی، ئە‌ویش ده‌لیّ له به‌رامبه‌ردا چی له‌ ره‌هن داده‌نین؟ ده‌لین تو بلیّ ئەه‌ی که‌عب بۆ ئەوه‌ی دلّیابی و هیچ گومان دروست نه‌کا، گوتی ئافره‌ته‌کانتان که‌عبیش پی‌اوێکی بالّا به‌رزی به‌رچاو بوه بۆ ئە‌وکات گوتیان تو شاعیری و به‌رچاوی ئافره‌ت نابی

له لات دابنیین چونکه له سه‌رده‌می جه‌هاله‌ت وابوو هه‌ندی‌کجار ئافره‌تیا‌ن له ره‌هن داده‌نا له پیناو به ده‌سته‌یینانی شته ماده‌کان (په‌نا به خوای رب العالمین) ئه‌وه ری‌زی هی‌ز و بی‌روبو‌چونه نه‌فامیه‌کان بوو ئی‌ستاش له‌گه‌ل‌دابی له هه‌ندی‌ک شوین هه‌یه به‌رامبه‌ر به ئافره‌تان موسلمانان و ئیسلام ئه‌وانی ر‌زگار کرد و ری‌زی له ئافره‌تان نا، ئی گوتی باشه منداله‌کانتان مو‌حه‌مه‌دی کو‌ری مه‌سه‌مه‌ش گوتی نا‌کری دوایه‌که ده‌لین ئی‌وه له‌به‌رامبه‌ر ئا ئه‌وه‌نده خورما باو‌کتان ئی‌وه‌ی کرد‌بوه ره‌هن پی‌وه‌ی ده‌ش‌کی‌نه‌وه له دا‌هاتودا ئه‌ی که‌عب، ئی گوتی باشه چی داده‌نین به ره‌هن فهرموو من ئاماده‌م؟ مو‌حه‌مه‌دی کو‌ری مه‌سه‌مه‌ گوتی چاکه‌کانمان چه‌کیش ئه‌و کاته به‌نرخ بوو به ره‌هن داده‌نرا به‌لام مو‌حه‌مه‌دی کو‌ری مه‌سه‌مه مه‌به‌ستی‌کی تری هه‌بوو ئه‌بو ناییله‌ش مه‌به‌ستی‌کی تری هه‌بوو مه‌به‌ستی‌ان ئه‌وه‌بوو ر‌وژیک بتوانن به چه‌که‌وه ب‌چنه لای بلین ئه‌وه چه‌که‌کانمان بو هی‌نای هه‌تا بتوانن به ئاسانی بیکوژن چونکه پاسه‌وانی زوری هه‌بوو له‌به‌ر ده‌رگا و له ده‌وره‌ی قه‌لا‌که‌ی، گوتی من ر‌ازیم ر‌وژیک له ر‌وژه‌کان وهرن چه‌که‌کانتان بینن و خورما‌که‌تان بیه‌ن، هه‌رکه هاتنه‌وه مه‌فره‌زه‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ر پینج که‌سه‌که هه‌واله‌که‌یان بو پی‌غه‌مبه‌ر هی‌نایه‌وه (ﷺ)، پی‌غه‌مبه‌ری پیشه‌وا زور دل‌خوش بوو شه‌وی چوارده‌ی (ربیع الأول) له سالی سییه‌می کوچی ئه‌وه بو‌چونی په‌سه‌ند و ر‌اجیحه له نو‌یژی عیشادا مه‌فره‌زه‌که‌هاتن نو‌یژیان له دوای پی‌غه‌مبه‌ر کرد (ﷺ) ئینجا گوتیان پی‌غه‌مبه‌ری پیشه‌وا بریارمان داوه و وا ده‌چین بو کوشتنی که‌عبی کو‌ری ئه‌شرف ئه‌و دوژمنه‌ی ئیسلام و تو له کو‌لت ده‌که‌ینه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر زور دلی خوشبوو (ﷺ) له دوای نو‌یژه‌که له‌گه‌لیان ر‌وشت هه‌تا لای ده‌رگای مزگه‌وت دوایه فهرموی هه‌تا ئیره به‌س نیه سویند به الله له‌گه‌لتان دیم هه‌تا به‌قیع له به‌قیعه‌وه ده‌ستی له‌پشت دان فهرموی شی‌ره کو‌ره‌کانی ئیسلام پاله‌وانه‌کانی ئیسلام دو‌عیای خه‌یرتان بو ده‌که‌م ئومید ده‌که‌م به سه‌ری که‌عبه‌وه بۆم بینه‌وه و که‌عبتان کوشتبی ئه‌مشه‌و نه‌مابی له‌سه‌ر روی زه‌وی، ئه‌و مه‌فره‌زه یه‌کجار یه‌کجار ته‌رجیح بوو به قسه‌کانی

- ۲۲۳ -

له‌ناو دهستی ئەبو نائیلە ی ناو وه دهستی‌کیشی له‌ناو دهستی موحه‌مەدی کورپی مه‌سله‌مه ناو رۆیشتن به‌ره‌و ئەو شوینه، له‌ویوه ئەبو نائیلە گوتی پیاسه‌ بکه‌ین خۆشه‌ مانگه‌شه‌وه پیویست نیه‌ دابنیشین که‌عبی کورپی ئەشرف پیاسه‌یان کرد چه‌ند جاریک به‌هیواش و هیمنی له‌ پشته‌وه ئەبو نائیلە دهستی برده‌ بن پرچی که‌عبی کورپی ئەشرف که‌وا پرچی درێژ بوو بۆنیکی زۆر خۆشی لیده‌هات گولّاو و عه‌تری لیدابوو به‌لام نه‌یزانی بوو ئەوه‌ کوّتا جاریتی گولّاو و عه‌تر له‌خۆی بدات که‌عبی کورپی ئەشرف، دهستی برده‌ بن پرچی و هینايه‌ ده‌ره‌وه‌ گوتی که‌عب ئەو بۆنه‌ خۆشه‌ چیه‌ له‌ سه‌رت دێ؟ بۆنیکت له‌ خۆت داوه‌ قه‌ت بۆنی وام نه‌کردوه‌، که‌عبیش ئەوه‌نده‌ی تر غروریه‌ت گرتی گوتی ئەو بۆنانه‌ی بۆ من دێ و له‌خۆمی ده‌ده‌م که‌س نیه‌تی له‌سه‌ر رۆی زه‌وی، جاریکی تریش دهستی تیئایه‌وه‌ و دهستی خۆی بۆنکرد ئەبو نائیلە، بۆجاری سییه‌م که‌ رۆیشتن دهستی له‌بن پرچی که‌عب نا گوتی چه‌زده‌ که‌م سه‌رت نزمکه‌یه‌ته‌وه‌ ته‌واو بۆنه‌ که‌ی هه‌لمژم و بۆنی بکه‌م، که‌عب توژیکی سه‌ری خۆی نزمکرد له‌پشته‌وه‌ بنی پرچی گرت زۆر به‌ توندی سه‌ری هینايه‌ خواره‌وه‌ هاوه‌له‌ به‌رپژه‌کانی تریش شمشیریان هه‌لکیشا ئا ئەوه‌ جفره‌ بوو له‌ نیوانیاندا و هه‌لیانکو‌تایه‌ سه‌ر که‌عبی کورپی ئەشرف به‌ شمشیر چه‌ندین برینیان تی‌کرد و له‌و ساکه‌ گۆره‌ی که‌وت، به‌لام که‌سیکی خورت بوو که‌سیک بوو ئەویش شه‌ر و شتی وای بینیبوو شمشیره‌ که‌ی هه‌ولدا له‌ ده‌ست بستینێ له‌ یه‌ک له‌ سه‌حابه‌ کانیدا به‌ناوی ئەبو عه‌بس کاتێ که‌وا برینداری کرد هه‌ولێ ئەوه‌یدا رابکا ده‌نگیکی لیوه‌هات که‌عب، موحه‌مەدی کورپی مه‌سله‌مه‌ ده‌لێ یه‌ک به‌ ده‌نگی له‌ هاواریدا و هاواری کرد ئەو باخ و باخاته‌ هه‌ژاوه‌ له‌ولاشه‌وه‌ ژنه‌ که‌ی هاواری کرد وه‌لامی ده‌نگی که‌عبی دایه‌وه‌، ئەوه‌بوو ده‌لێ ئاگره‌کان و روناکیه‌کان هه‌مویان هه‌لکران له‌ قه‌لاکان وه‌ له‌ناو ماڵ و ئاوه‌دانیه‌کانی جوله‌که‌کان، موحه‌مەدی کورپی مه‌سله‌مه‌ ده‌لێ هیشتا که‌عب ته‌واو نه‌بوو بوو خوینی له‌به‌ر ده‌رپۆیشت ده‌لێ له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌لینه‌ که‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر بێنمه‌جی (ﷺ) من ئامیر مه‌فرزه‌ که‌م موهیمه‌ که‌ی به‌ ته‌واوی بکه‌م

دهلئ نه مزانی چیبکه م به لام ئاسنیکی نوک تیژم پیبوو میغوه لیکم پیبوو له پشته شمشیره که مه وه دهرم هیئا له سهر ناو کیم دانا به هیژ بردمه ژوره وه هه تاوه کو سهر زه که ری هه لم زړاند ئینجا خوینی ته واو لی رۆیی و دهنگیکی ئه وتۆی نه ما که عب، له ریواتی ابن سه عدیش ده گیریتته وه ده فهرموی به لکو موحه مه دی کوری مه سله مه له پاش ئه و برینه گه وره له که عبی کرد سه ریشی بری و سه ره که ی له گه ل خوی هیئا.

ئینجا جوله که کان کۆبونه وه و ئه وه چی قه و ماوه و چی بوه؟ ئه و مه فرهزه هه مویان رۆیشتنه وه به ره و مه دینه چونکه قه لا کانی جوله که کان و نیشته جی بونیان ماوه یه ک له مه دینه دوربون وه کو کۆمه لگایه کان ئیستا چهند کیلۆمه تریک که له شاری هه ولیر دورن، ئینجا له ریگادا موسلمانانه که کهوا بریندار بوو بوو رویکرده مه فره که فهرموی (ئه وانه ئاوا ئیثاریان هه بوو ئاوا گیانی خویان له پینا و الله به خت ده کرد) روی تیگردن و فهرموی له بهر برینه کانی من من ناتوانم وه کو ئیوه برۆم با ئیوه له سهر من هیچ به لایه کتان به سهر نه یه تخوا با ئه و هه واله خوشه بگاته پیغه مبه ر (ﷺ) به زوترین کات با ئه منیش بیه قوربانی لیره به جیم بیلن با جوله که کان بمگرن به لام موسلمانانه کانی تر به تایبهت ئامیر مه فرهزه ی موسلمانان موحه مه دی کوری مه سله مه ده زانی ئه وه ئه مانه نه ته له ئه ستۆی ئه ودا و به جیی ناهیلئ و ده فهرموی برا که م وه لاهی یان هه مومان ده کوژرین یان توش له سهر ملهان بار ده کهین و ده تبهینه وه بو خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ) ژیر کهوشی ده گرن و له پشته خویانی ده کهن و هیواش هیواش ده رۆنه وه به ره و شاری مه دینه ی پیغه مبه ر (ﷺ)، کاتی که ده گه نه به قیع له ویدا موحه مه دی کوری مه سله مه ته کبیر لیده دا هه مویان به یه ک دهنگ مه فرهزه که ده فهرمون (الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر) پیغه مبه ر له شه و و نوژدا ده بی (ﷺ) هه رکه دهنگیان ده بیستی له وه لامدا له مالی خوی پیغه مبه ریش ده فهرموی (الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر)، هه ر پینج که سه که له سهر ریوایه تی ئینو سه عد سهری که عبیشیان پییه

هاتن به ره و ده رگای مالی پیغه مبه ر (ﷺ)، پیغه مبه ر ده رگای لی کردنه وه و روی تی کردن پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) «أفلحت الوجوه» خواجه ئه و ده موچاوانه گهش بکه یته وه و سه رفرازیانکه ی له دنیا و قیامت که ئه مری پیغه مبه ری الله یان جیبه جی کرد (ﷺ)، ئه وانیش به یه ک ده نگه وه رویان کرده پیغه مبه ر گوتیان «وَجْهَكَ مَفْلَحٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ» ده موچاوی تو سه رفرازه و سه رکه وتوه ئه ی پیغه مبه ری الله (ﷺ)، جا پیغه مبه ر فهرموی ئه ی ئه وه ئه بو عه بس چی لیها توه؟ گوتیان شمشیری پی که وتوه و خوینی لی ده تکیته وه و نه زیف بو، فهرموی بو ئیره ی بین لی می نزدیک بکه نه وه، کات ئه و کاته یه که دوعا قبول ده بی کیش دوعا ده کا؟ محمد المصطفی (ﷺ)، هه رکه برینه که ده هیئنه به ر دهستی هه ندیک له تفی خوی پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر برینه که ی داده نی په نجه ی پیوه ده نی ده فهرموی خوی رب العالمین خوینی ئه و هاوه له م رابگری، ده ست به جی خوینه که راده وهستی و وه لاهی ئه بو عه بس ده فهرموی هه تاوه کو وه فاتی کردوه ده فهرموی هیچ جاری تر شوینی ئه و برینه م نه ئیشا و زور به زوترین کات برینه که شم قه پات بو، پیغه مبه ر دوعای بو کرد (ﷺ)، ئا ئه وانه مه فره زه کانی پیغه مبه ر بون (ﷺ).

جا له نیو جوله که کان ده نگوباس بلاو بویه وه گوتیان ئه وه هاوه لانی موحه مه د ئه وه ی کوشتوه، ئه وه بوو خه لکیکیان پیکه ینا نوینه رایه تی جوله که کان بکا و هاتنه لای پیغه مبه ر (ﷺ) له دوی چه ند رۆژیک به لام پیغه مبه ر که نوژی به یانی بوو له و رۆژه هاته مزگه وت مژده ی به موسلمانانه کاند فهرموی که عبی کوری ئه شرف رۆیشت و تازه نه ما سه ریان بو من هینا یان له و ریوایه تانه ی تر فهرموی موحه مه دی کوری مه سلهمه و فلان و فلان له سه حابه کان کوشتیان، که جوله که کان له دوی چه ند رۆژ هاتنه لای پیغه مبه ر (ﷺ) گوتیان هاوه له کانی تو که عبی کوری ئه شرفی ئیمه یان کوشتوه ئه وه غه در و خیانه ته ئه ی موحه مه د له به لینه کان، پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) با وه لامیان بده مه وه، گوتیان که عب

که سیکی باش بوو هیچ خیانه تی له گهڵ تۆ نه کردبوو ئه ی موحه مه د (ﷺ)، پیغه مبه ر
 فه رموی به لکو خیانه تکار بوو من ئاگام له هه موو خیانه ته کانیانه به لکو جوین فروش بوو
 به رامبه ر به موسلمانان و پیغه مبه ری الله (ﷺ) به لکو چوو قوره یشیه کانی له ئیمه هاندا
 ئینجا پیی فه رمون پیغه مبه ر (ﷺ) جوله که کان چاک بزانن ئه وه ی ریی که عب
 هه لبیزیری له خیانه ت و جوین فروشتن سویند به الله مه سیر و ده رئه نجامی که عب
 چاوه روانی ده کا زۆر به توره ییه وه ئه وه ی پیگوتن، جوله که کان له جیی خویان ده لی
 له رزین و هیچ قسه یه کیان بۆ نه ماوه و گه رانه وه و ترسیان لی نشت زانیان ئه وه به
 فه رمانی پیغه مبه ر بوه (ﷺ).

روداویکی بچوکی پالنه وانی ئامیر مه فره زه که موحه مه دی کوری مه سه له مه:

ئه و پیاوه ژیا له ئه وسیه کان بوو وه باقی ئه ندامه کانی تری مو فره زه که شی له ئه وسیه کان
 بوو هه تا سه رده می مه عاویه ی کوری ئه بو سوفیان له ژیاندا بوو به ته مه ندا چوبوو به لام
 ئه و کاته ی که مه عاویه مه روانی کوری حه که می کرده والی له سه ر مه دینه رۆژیک له
 رۆژه کان موحه مه دی کوری مه سه له مه ده چیته کۆر و مه جلیسه که ی مه روانی کوری
 حه که م ده بینن بونیامینی جوله که ی به نو نه زیریه کان که یه کییک بوه له جوله که کان وا له
 کۆر و مه جلیسه که ی مه روانی کوری حه که مه، جا مه روانی کوری حه که م روو ده کاته
 موحه مه دی کوری مه سه له مه ده لی ئه وه که عبی کوری ئه شرف چۆن کوژرا تۆ ئامیر
 مه فره زه که بوی چۆنتان کوشت ئه ی موحه مه دی کوری مه سه له مه؟ جا جوله که که له وی
 غیره ی جوله کایه تی هه لده ستی ده مارگیرایه تی هه لده ستی و روده کاته مه روانی کوری
 حه که م پیش ئه وه ی موحه مه دی کوری مه سه له مه جواب داته وه ده لی به غه در و خیانه ت
 که عبی کوری ئه شرف کوژرا، یه که سه ر له وی موحه مه دی کوری مه سه له مه ئیانی ده جوللی
 به رز ده بیته وه روده کاته مه روانی کوری حه که م ده لی ئه وه ی کوشتی من بوم له گه ل

هاوه له کانم به فهرمانی پیغه مبهەر کوژرا (ﷺ)، ئایه پیغه مبهەر ده کری به غه در و خیانه ت له کوږ و مه جلیسه که ت مه پروانی کوږی چه که م ناو ببرد ری؟ له پاشان ږوده کاته جوله که که و ده لی سویندی به الله سویند ده خوم ئه و یه مینه له سه رمبی له هر شوینی که له کو لانه کانی مه دینه و غه یری مه دینه به و پیری ی خوم ئه گهر شمشیرم به ده ست بوو بتگه می بنیامین ده بی تو له ی پیغه مبهرت لی که مه وه ئه و سوکایه تیه ت پیکرد له و کوږ و مه جلیسه ده بی بتکوژم، ده لی بنیامین چه جمانی نه ما له بهر ئه وه ی ده یزانی هاوه لانی پیغه مبهر راستگو ن (ﷺ) به تاییه ت له بهرگری کردن له پیغه مبهر (ﷺ) ئیمانیان به رزه گیانیان به خت ده که ن، ده لی بنیامین هر جاریک بیویستبا بچیه ناو شاری مه دینه که له نزیک شوینه کاتی به نو قوره یزه کاتی خوی بنیامین له وی نیشته جیوو وه موحه مه دی کوږی مه سله مه ش مالی له نزیک مزگه وته که ی پیغه مبهر بوو (ﷺ) له مه دینه، ده لی هر کاتی که بنیامین ده یویست بچیه بازار که سیکی له پیش خوی ده نارد ده یگوت ږیگا که م بو که شف که ن بزنان موحه مه دی کوږی مه سله مه له سه ر ږیگایه یانه نا؟ له بازاره یانه نا؟ به خیرایی ده چوو شته کانی خوی جیبه جی ده کرد و ده گه ږایه وه مال وه ترسی وا لی نیشتبوو، ته نها ږوژیکیان ئافره تیکی سه حابیه وه فات ده کا موحه مه دی کوږی مه سله مه ش به دوای جه نازه که یدا ده روا بو سه ر به قیع که ئافره ته که ده شارنه وه موحه مه دی کوږی مه سله مه ئاوږ ده داته وه به لای راسته ی ده بینئ دور به دوری و چند ه نگاویک لی دوره بنیامینه که ی که وه عدی پیدابوو شمشیری له ده ست بی ده یکوژئ ئه وه ی گوتی که عبی کوږی ئه شرف به غه در و خیانه ت کوژرا غه در و خیانه تی پالداوه لای پیغه مبهر (ﷺ) وا له وی ږاوه ستاوه موحه مه دی کوږی مه سله مه ئیمانی فول بوو به رز بوه وه وه عده که ی خوی و الله ی به بیر هاته وه ویستی سوینده که ی نه شکینی شمشیری له ده ستدا نه بوو هاوه له کان ده لین بینیمان نه مانزانی موحه مه د چند به خیرایی ږویشته بو سه ر گوږیک له گوږه کان که وا دارخورمای لی چینرابوو شه تل بون ئیستا چه یزه رانی که و دارخورمایه کی

دهرهینا رای کرد بۆ بنیامین، بنیامین له شوینی خوی جوله که ترسنۆکن لهرزۆکن ئیلا ئە گەر بههیزبن زۆربن له گهڵ یه کدابن و موسلمانان یه کبی ئەو کات خویان به جورئەت ده کهن، ده لێ له رزی له بهر دهستی و موحه مه دی کورپی مه سلهمه به سه ری راگه یشته بهو داره له تهوقی سه ری ده دا له قاچی ده دا له پشتی ده دا، ده لێ هه تا سه حابه کان هه موو گه یشتنی بۆ وای لیده که ی؟ فهرموی تۆله ی پیغه مبه ری الله ی لی ده ستینمه وه (ﷺ)، ده لێ هه تا داره که هه موی له دهستی موحه مه دی کورپی مه سلهمه پارچه پارچه بوو به لام هه موو لاشه و گیانی بنیامینیش رۆچوو له خویندا و خوینی له بهر ده رۆیشته و له هۆش خوی چوو ده لێ ئینجا چهند سه حابه یه ک موحه مه دی کورپی مه سلهمه مان گرت و له باوه شی خۆمانمان ناو بردمانه وه بۆ ماله که ی خوی.

به لێ سه حابه کان ئاوا به رگریان له الله و پیغه مبه ری الله ده کرد (ﷺ) ئاوا ئە گەر که سییک سوکایه تی کردبا به پیغه مبه ر تۆله ی الله و پیغه مبه ری الله یان لی ده ستانده وه ئەو سه حابه به رز و به رپێزه -رضي الله عنه- ئاوا ی ئەنجامدا و ئاوا یکرد.

سه رچاوه کان که ئەو سود و که لکانه ی لیوه رده گیرئ له سه حیحی بوخاری تۆماره، وه له پاشان کتابیکی سه رده می یه کجار نایاب هه یه هی دکتۆر صلاح عبد الفتاح الخالدي که له (دار القلم دمشق) چاپکراوه (صور من جهاد الصحابة عمليات جهادية تنفذها مجموعات خاصة من الصحابة) که ئەویش له ویوه کورت و پوختی کردوه ته وه ده لێ ئەو روداوه ی که عبی کورپی ئەشرف و کوشتنه مه ی له کتیبی (المغازي) محمد بن عمر الواقدي و له (السيرة النبوية) ابن هشام وه ریگرتوه و له (تاریخ الأمم والملوك) الطبري و له (دلائل النبوة) للبيهقي و له (البداية والنهاية) ابن کثیر و له (قادة النبي ﷺ)) هی دانه ری به رپێز محمود شیت خطاب و له (قصص من حياة الرسول ﷺ) وأصحابه) محمد علي دولة.

یه کیکی تر له وانیه کهوا سه‌ری جوله کهکان بوو به‌ناوی ئەبو رافیع که هه‌ندیکی له زانایان ده‌فهرمون ناوی سه‌لامی کوری ئەبی حوقه‌یق بوو که له سه‌حیحی بوخاریش باسه‌که به‌کورتی و پوختی هاتوه، وه هه‌ندیکیش ده‌لین ناوی عه‌بدو‌لای کوری ئەبی حوقه‌یق، بوو جا ئەو پیاوه بازرگانیکی گه‌وره بوو وه سه‌رکرده‌یه‌کی سیاسی بوو وه سه‌روکی جوله کهکانی خه‌یبه‌ر بوو وه خاوه‌نی قه‌لایه‌کی به‌هیزی حاسی بوو، ئەو کهسه بوو کهوا له دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شان به‌شانی که‌عی کوری ئەشرف و وه شان به‌شانی حویه‌ی کوری ئەخطه‌ب که له‌را‌بردوش ئاماژه‌مان پێدا پیلانگێری ده‌کرد له پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، به‌تایبه‌تی له‌و کاته‌ی به‌نو قه‌ینوقاع و به‌نو نه‌زیر که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له مه‌دینه له‌سه‌ر خیانه‌ته‌کانیان وه‌ ده‌ری‌نان و چون له‌خه‌یبه‌ر خۆیان گرته‌وه و ئەو پشتی به‌وان ئەستورتر بوو وه زیاتر که‌وته پیلانگێری له‌ دژی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، جا له‌ شاری مه‌دینه‌ش ئەوش و خه‌زرج هه‌بون ئەوسیه‌کانیش موسڵمانی زۆر چاک بون خه‌زرجه‌کانیش موسڵمانی زۆر چاک بون، به‌ هه‌ردوکیان ئەنساریه‌کانیان پیک هینابوو که له‌ مه‌دینه ده‌ژیان له‌ کاری چاک و خیر مونا‌فیه‌سه و به‌ربه‌ره‌کانیی یه‌کتریان ده‌کرد ئا ئەوه‌شیان شتیکی شه‌ریه‌ ئەوسیه‌کان ئەگه‌ر خیریکی چاکیان ئەنجامدا با پالەوانی‌تیه‌کیان بۆ ئیسلام تۆمار کردبا خه‌زرجیه‌کان ده‌یانگوت با ئیمه‌ش به‌پیش براه‌یه‌کانی ئەوسیه‌کانمان بکه‌وینه‌وه خیریکی له‌وان چاکتر بکه‌ین پالەوانی‌تیه‌کی گه‌وره‌تر بۆ ئیسلام و بۆ پیغه‌مبه‌ر نیشان بده‌ین (ﷺ)، ئەوه‌بوو له‌ رابردودا باسه‌مانکرد ئەوسیه‌کان بون به‌ سه‌ره‌په‌رشتی موحه‌مه‌دی کوری مه‌سه‌لمه‌ و ئەبو نائیه‌ و سی‌ سه‌حابه‌ که‌ی تر هه‌ر پینجیان ئەوسی بون کاتی که‌وا چون بۆ کوشتنی که‌عی کوری ئەشرف و له‌ خوین گه‌وزاندیان و تۆله‌ی الله و پیغه‌مبه‌ریان لی‌کرده‌وه (ﷺ)، ئەمجاره‌ خه‌زرجیه‌کان هه‌ر بیریان ده‌کرده‌وه گه‌نجه‌ خه‌زرجیه‌کان چی بکه‌ن بۆ ئیسلام باشه‌ وه‌کو ئەوه‌ی ئەوان کردیان، ده‌لی عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک ئەو پیاوه به‌رز و به‌ریزه‌ بیری ده‌کرده‌وه رۆژیکی

هاته خه یالی گوتی خو من بیستومه ئەبو رافعی سهلامی کوری ئەبی حوقه یق زور
 دژایه تی پیغه مبه‌ر ده‌کا (ﷺ) با منیش بیر له‌وه بکه‌مه‌وه ریگایه‌ک دابنیم هه‌ندی‌ک له
 خه‌زرجیه‌کانی تر ئاماده‌ بکه‌م پێیان بلیم به‌لکو بچین بیکوژین ئە‌گەر پیغه‌مبه‌ر رازی‌بی
 (ﷺ) به‌و پالەوانی‌تیه‌ له‌ الله نزیک ده‌بینه‌وه زیاتر -جل شئه-، ده‌لی ئه‌ویش چوو هه‌ندی‌ک
 له‌ سه‌حابه‌کانی تری بانگ‌کرد له‌ خه‌زرجیه‌کان له‌وانه‌ عه‌بدو‌لای کوری ئونه‌یس و
 مه‌سعودی کوری سینان و حاریشی کوری ره‌بعی و ئه‌سوه‌دی کوری خوزاعی بونه‌ پینج
 که‌س، عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک بو‌چونه‌که‌ی خوی پێیان گوت هه‌مویان رازی‌بون،
 عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک چوه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گوتی ئیمه‌ ئه‌وه‌نده‌ که‌سه‌مان
 بیرمان کردوه‌ته‌وه‌ ئە‌گەر مو‌له‌تمان بده‌ی بچین ئە‌بو رافیع له‌ کو‌لت که‌ینه‌وه‌ و له‌ کو‌ل
 مو‌سلمانان که‌ینه‌وه‌ و بیکوژین، پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) دلی خو‌شبوو به‌و پالەوانیه‌تیه‌ و
 ئازایه‌تیه‌ی گه‌نجه‌کانی مو‌سلمانان فەرموی وه‌ره‌ ئه‌ی عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک پیم‌ بلی
 چۆن ده‌توانن بچن بیکوژن له‌ قه‌لایه‌کی وا حاسی‌دایه‌ و دوره‌ له‌ شاری مه‌دینه‌ له‌ خه‌بهر
 داده‌نیشی؟ گوتی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) تو‌ ئیمه‌ ناناسی ئیمه‌ پالەوانین له‌ پیناو خوای رب
 العالمین یان ده‌چین ده‌کوژرین و شه‌هیدین یان ده‌یکوژین و ئه‌وکات مو‌ژده‌که‌ت بو
 ده‌هینینه‌وه‌ ئە‌گەر دلت له‌سه‌ربیی و ره‌وانه‌مان بکه‌ی و ریگامان پینه‌گری، پیغه‌مبه‌ریش
 فەرموی (ﷺ) فەرمون خو‌تان ئاماده‌که‌ن و له‌ روژی رو‌یشتنان ئاگادارم که‌نه‌وه‌ وه‌رنه
 لام له‌ گه‌لتان کو‌ده‌بمه‌وه‌ و ئینجا به‌ریتان ده‌که‌م، عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک ده‌لی پیم‌ وابوو
 ئە‌و رو‌ژه تازه‌ له‌ دایکی خو‌م به‌ وه‌لد بومه‌ ئه‌وه‌نده‌ دلم‌ خو‌شبوو پیم‌ وابوو جه‌ژنه‌، ده‌لی
 سه‌حابه‌کان وا پالەوان بون کاتی‌ک کاری‌کی گرنگیان پێ ده‌سپێردرا خاوه‌ن ئیمان بون
 الله‌یان ته‌واو ناسی‌بوو ده‌یانزانی به‌هه‌شت حه‌قیقه‌ته‌ و راسته‌ فەرمانه‌کانی پیغه‌مبه‌ریان
 سه‌د له‌ سه‌د (ﷺ) جیبه‌جی ده‌کرد ده‌لی، هه‌واله‌که‌م خیرا خیرا گه‌یانه‌ چوار هاوه‌له‌که‌ی
 ترم له‌ خه‌زرجیه‌کان ده‌لی ئه‌وکاته‌ ئه‌وانیش رازی‌بون و رو‌ژی‌که‌مان دانا که‌ له‌ نیوه‌ی مانگی

(ذو الحجة) ی سالی پینجه می کوچی بوو، دهلی چوینه خزمهت پیغمبهر (ﷺ) گوتم پیغمبهری الله ئیمه له ئاماده باشیداين فهرمان بکه و چه کمان له خۆمان بهستوه و وا دهروین، پیغمبهریش (ﷺ) له گهلیان هاته دهرهوه و ئامۆژگاریکردن فهرموی تهقوای اللهتان هه بی له الله بترسن دلم پیتان خۆشه به پشتیوانی خوای رب العالمین دۆعای خهیرتان بو ده کهم بهرپکهون، مهفرهزه کهی پیغمبهر (ﷺ) به گه ورايه تی و سه ره پهرشتی عهبدو لای کورپی عهتیک بهرپکهوتن، پیغمبهریش فهرموی (ﷺ) به عهبدو لای کورپی عهتیک ئامیر مهفرهزه کهتان بی ئه مره کان له ئه و وهر بگرن، پیاویکی لیزانی ئازا بوو وه له بهر دوو هو میژوو نوسه کان ده فهرمون عهبدو لای کورپی عهتیک کرایه ئامیر مهفرهزه که: یه که میان له بهر ئه وهی عهبدو لای کورپی عهتیک له شاری مه دینه شیر ی ئا فره تیکی جوله کهی خوارد بوو ئه و ئا فره ته جوله که که دایکی شیر ی عهبدو لای کورپی عهتیک بوو له و کاته دا له خه یبه ر ده ژیا بو ئه وهی له ریگای دایکه شیر یه که ی بگاته ناو قه لای خه یبه ر. دوه میان عهبدو لای کورپی عهتیک وه کو جوله که کان به عیبری قسه یان ده کرد ئه ویش وه کو ئه وان به ئاسانی هه ر وایان ده زانی جوله که یه کاتییک به عیبری قسه ی ده کرد و له عیبری تی ده گه یشت.

له بهر ئه و دوو هوکاره بوو وه زوری ش ئازابوو پیغمبهر فهرموی (ﷺ) با ئه وه ئامیر مهفرهزه که بی و سه ره پهرشتیارتان بی و وه لی ئه مرتان بی.

مهفرهزه که بهرپکهوتن گه یشتنه نزیک خه یبه ر له نزیک خه یبه ره وه له بهر ئه وهی خه یبه ر قه لایه کی پۆلاین بوو شوریه کی گه وره شی به ده وره دا کرابوو وه چه ندین قه لا و قه سری حه سین ی مه نیعی وه حاسیی تی دابوو وه سه ره پهرشتیارانی سه ر قه لاکه و پاسه وانه کان هه رده م هو شیار بون له بهر ئه وهی که عبی کورپی ئه شرف کوژرابوو له رابردوو وه حویه ی کورپی ئه خطه بیش کوژرابوو له بهر ئه وه به ئاسانی نه یانتوانی کاته که روناک بوو رۆژ

بوو بچنه ناو قه‌لای خه‌ییه‌ر، له نزیك قه‌لای خه‌ییه‌ر باریان خست و ئەو پینج که‌سه
 کۆبونه‌وه، گوتیان چیبکه‌ین باشه؟ عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک گوتی من هه‌والیک ده‌نیرم بۆ
 دایکه شیریه که‌م منی ئەوه‌نده خۆشده‌وی به‌ د‌ل‌نیایی له‌ د‌وای هه‌واله‌ که‌م دی، هه‌والیکی
 بۆ ره‌وانه‌ کرد و دایکه شیریه که‌ی که‌ زانی عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیکه و وا دی لێ میوان
 ده‌بی کوره شیریه که‌ی خۆیه‌تی ماوه‌یه که‌ نه‌یینیوه به‌ هه‌ندیك قه‌سپه‌وه هاته پیشوازی و
 بینی چوار که‌سی تریشی له‌ گه‌لدایه، عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک د‌ل‌نیابوو له‌ دایکی که‌وا
 راستگۆیه له‌ گه‌لی دایکه شیریه که‌ی وه‌ ده‌شیزانی دایکه شیریه که‌ی له‌ جوله‌کانه‌یه که‌
 زۆر رقی له‌ ئەبو رافیعی سه‌ره‌رشتیاری قه‌لای خه‌ییه‌ره له‌به‌ر ئەوه که‌یفی پێ نایه و
 هه‌زی لێه له‌ناو بچی، جا له‌به‌ر ئەوه هه‌واله که‌ی راسته‌وراست پینگوت، گوتی ئەه‌ی دایه‌ی
 شیریم من هاتوم له‌ گه‌ل ئەو چوار که‌سانه ئەبو رافیعتان له‌ کۆل که‌مه‌وه له‌ کۆل ئەو
 جوله‌کانه‌یش که‌ رقیان لێ ده‌بیته‌وه، ئەویش د‌لی زۆر خۆشبوو گوتی کوری شیریم
 راسته‌وا ده‌لێ به‌لام ئاسان نیه ئەبو رافیع ئەو هه‌موو پاسه‌وانه‌ی هه‌یه وه‌لاهی د‌لم پیت
 ده‌سوتی و پیم ناخۆشه کوره شیریه که‌م بکوژری هیچیشی پێ نه‌کری له‌لایه کیش پیم
 خۆشه ئەبو رافیع بکوژری نازانم چیت پێ بلیم، ئەویش گوتی دایه‌ من یه‌ک داوام له‌ تۆ
 هه‌یه داواکه‌م ئەوه‌یه نه‌گه‌رپیه‌وه ئیستا هه‌تا به‌ره‌و تاریکایی مه‌غریب و شه‌و ده‌چی
 ئەوکات تۆ ئافره‌تیکی جوله‌که‌ی من عیبریش ده‌زانم پیکه‌وه ئەو نه‌فه‌رانه‌ش له‌ گه‌ل خۆمان
 به‌ عیبری قسه‌ ده‌که‌ین له‌ گه‌ل پاسه‌وانه‌کان و تیبگه‌ن هه‌مومان جوله‌که‌ین و بیینه‌ ناو
 قه‌لاکه‌ خه‌می کوری خۆت نه‌بی ئەوکاته من ده‌زانم چۆن شمشیر ده‌وه‌شینم له‌ عه‌بدو‌لایان
 له‌ سه‌لامی کوری ئەبی حوقه‌یق ئەبو رافیع، ده‌لی گوتی باشه‌ رۆله‌ی شیریم، کاتی به‌ره‌و
 مه‌غریب داهاات و تاریکایی هاته‌ سه‌ر زه‌وی ئەو ئافره‌ته جوله‌که‌ به‌پیشیان که‌وت و پینج
 که‌سه‌که‌ی تر له‌ د‌وای رۆیشتن له‌ ده‌رگای پاسه‌وانه‌که‌ گوتیه ئافره‌ته جوله‌که‌که‌ به‌ره‌و
 کوئ؟ گوتی من خه‌لکی ئیره‌م ده‌چمه‌وه م‌الی خۆم ئەوانه‌ش میوانی منن، جا یه‌کسه‌ر

عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیکیش به عیبریه‌وه هاته گفتوگو و قسه‌کردن پاسه‌وانه‌که دلی داکه‌وت گوتی دیاره هه‌مویان جوله‌که‌ن و فهرمون برۆنه ژوره‌وه و ئینجا ده‌رگا‌که‌ی داخست، هه‌رکه چوه ژوره‌وه چه‌ند رۆژ و ماوه‌یه‌ک مانه‌وه له مالی ئه‌و ئافره‌ته دایکی شیرێ عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک له‌ویوه رۆژانه چاودێرییه‌کی چر و پری سه‌ر ئه‌بو رافیع‌یان ده‌کرد چۆن هه‌لده‌ستی و چۆن داده‌نیشی و پاسه‌وانه‌کانی چیده‌که‌ن و له شه‌ودا چۆن ده‌خه‌وی هه‌تا مه‌علوماتی ته‌واوی به‌ده‌سته‌ینا عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک ئامیر مه‌فره‌زه‌که، ئینجا رۆژیکیان گوتی وهرن کو‌بنه‌وه ئه‌مشه‌و ناوی اللهی لیده‌هینین و ده‌چین به پشتیوانی خوای رب العالمین عه‌بدو‌لایان سه‌لامی کوری ئه‌بی حوقه‌یق ده‌کوژین، ده‌لی یه‌کسه‌ر که‌وای پی‌گوتن دلیان خوشبوو کاتی نزیک کاتی نو‌یژی مه‌غریب بوو که‌وا تاریکایی بکه‌ویته سه‌ر زه‌وی ئینجا له‌وکاته‌وه هه‌ر پینجیان رۆیشتن به‌ره‌و قه‌لا و قه‌سه‌که‌ی سه‌لامی کوری ئه‌بی حوقه‌یق، ده‌لی له‌ نزیک قه‌سه‌که‌ی ته‌ماشای کرد عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک فهرمانی پیدان فهرموی عه‌بدو‌لای کوری ئونه‌یس با له‌گه‌ل من بیته ژوره‌وه و ئیمه هه‌ردو‌که‌مان ده‌چین ده‌یکوژین ئیوه سیانه‌که‌ی تر ئه‌ی سه‌حابه‌کان برۆن له‌ ده‌ره‌وه‌ی قه‌لا‌که‌ هه‌تا ده‌رگای قه‌لا پیوه نه‌دراوه چاوه‌روانه‌مان له‌لای فلان کانی و ئاو، به‌لکو ئیمه ئه‌گه‌ر هاتین و هه‌لاتین و قوتارمان بوو ئیوه دوربه‌دوری تیر هاو‌یژی بکه‌ن له‌وانه ئه‌گه‌ر به‌ شو‌ینمان که‌وتبون و هه‌تا قوتارمان بی، گوتیان باشه‌.

ئینجا گوتیه عه‌بدو‌لای کوری ئونه‌یسیش گوتی با سه‌رنج بده‌ین بزانی‌ن رییه‌ک نادۆزینه‌وه بچینه‌ناو قه‌سه‌که‌ و پاسه‌وانه‌کان هیچمان له‌گه‌ل نه‌لین به‌ عیبری ئه‌گه‌ر قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م، بینی کو‌مه‌لیک له‌ پیاوانی قه‌لا‌که‌ پیاوانی ئه‌بو رافیع هاتنه‌ ده‌ره‌وه و ده‌گه‌ران به‌ عیبری ئه‌و گو‌یی لی‌بوو و لی‌یان تی‌گه‌یشت گوتیان گو‌یدریژ و که‌ری ئه‌بو رافیع بزربوه به‌دوایدا ده‌گه‌رین و ده‌بینینه‌وه، عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک گوتی عه‌بدو‌لای کوری

ئونه‌یس فرسه‌ته و هه‌له بۆمان هه‌لکه‌وتوه برۆ خۆت وه‌گه‌ل ئه‌و پیاوانه‌ بخه‌ و هه‌یج قسه‌یان له‌گه‌ل مه‌که‌ ئه‌وانه‌ زۆرن له‌گه‌ل ئه‌وان بگه‌رێ به‌دوای گویدریژه‌که‌ که‌ ئه‌وان چونه‌وه ژوره‌وه‌ خۆت له‌گه‌ل ئه‌وان ببه‌ ژوره‌وه‌ و واده‌زانن تۆش هه‌ر له‌ پیاوانی ئه‌بو رافه‌یی، گوته‌ی زۆر باشه‌، گوته‌ی ئه‌ینجا بچم له‌وێ له‌کوی چاوه‌رێ بکه‌م؟ گوته‌ی له‌کوی ئه‌گه‌ر که‌ره‌که‌یان دۆزیه‌وه‌ به‌ستیانه‌وه‌ له‌و ده‌وره‌به‌ره‌ چاوه‌روانم بکه‌ ئه‌گه‌رنا له‌ نزیک ده‌رگای قه‌سه‌که‌ی ئه‌بو رافه‌ی چاوه‌روانم بکه‌ و من پیت ده‌گه‌م، ده‌لێ کاتییک گویدریژه‌که‌یان دۆزیه‌وه‌ و هه‌مویان ریکه‌وتن و چونه‌وه‌ ژوره‌وه‌ عه‌بدوڵای کورێ عه‌تیکیش دور به‌دوری له‌به‌ر چاوی پاسه‌وانه‌کان عابا که‌ی له‌ خۆی ئالاند و کردیه‌ په‌نا دانیشته‌ به‌ چیچکان وای نیشاندا که‌وا قه‌ضای حاجه‌ت ده‌کا و ئه‌ینجا له‌ دوره‌وه‌ پاسه‌وانه‌کان پیاوان گوت به‌ عه‌بریه‌وه‌ تۆ ئه‌گه‌ر جوله‌که‌ی و هه‌ی قه‌لای ئیمه‌ وا ده‌رگا که‌ داده‌خه‌ین ده‌ خه‌را که‌ زوبه‌ قه‌ضای حاجه‌ که‌ت بکه‌ و وه‌ره‌ ژوره‌وه‌ هه‌تا ده‌رگا که‌مان دانه‌خستوه‌، ئه‌ویش به‌ عه‌بریه‌وه‌ وه‌لامی دانه‌وه‌ چاوه‌روانم بن ئه‌وه‌ هاتم.

نه‌خشه‌ سازیه‌که‌ی عه‌بدوڵای کورێ عه‌تیک لێزانی پالنه‌وان سه‌ریگرت، ئه‌ویش چوه ژوره‌وه‌ گویدریژه‌که‌ش دۆزرا بویه‌وه‌ و له‌لای و لاخ و گویدریژه‌کان عه‌بدوڵای کورێ ئونه‌یس چاوه‌روانی عه‌بدوڵای کورێ عه‌تیک ده‌کرد له‌وێ به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌وه‌، گوته‌ی وه‌ره‌ با خۆمان بخافلێنین و خه‌لکیکی زۆر لێره‌یه‌ واده‌زانن ئیمه‌ش خه‌لکی ناو قه‌لای نزیک قه‌سه‌که‌ین و پیاوی ئه‌بو رافه‌یین تۆ قسه‌ نه‌که‌ی عه‌بدوڵای کورێ ئونه‌یس هه‌ر من به‌ عه‌بری قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌که‌م با سه‌ریان لێ بشیوی، گوته‌ی باشه‌، له‌ چاوه‌روانیدا بون پێشتریش ئه‌وه‌ی زانیبوو که‌ هه‌موو شه‌وی هه‌تا نیوه‌ی شه‌و چهند پیاویکی قه‌لا که‌ له‌ جوله‌که‌کان له‌ کۆشک و له‌ تابقی دوه‌می سه‌ربانه‌که‌ی قه‌سری ئه‌بو رافه‌یی له‌گه‌ل ئه‌بو رافه‌ی داده‌نیشتن و ئه‌ینجا له‌ دوای نیوه‌ شه‌و هه‌موو په‌رت ده‌بون و هه‌یلاک ده‌بون و

ده‌خه‌وتن، ئینجا عه‌بدو‌لای کورپی عه‌تیک که نیوه شه‌و داهات جوان جوانیش ته‌ماشای کردبوو کلیلی ده‌رگا‌کان له کویدا هه‌لده‌واسن له‌ناو قه‌سره‌که‌ی پاسه‌وانه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌ویش له‌ناو ژوره‌که‌یدا بوو شوینی کلیله‌کانیشی پی زانیبوو ئه‌و مه‌علوماتانه‌ی هه‌موو وه‌رگرتبوو، که نیوه شه‌و داهات خه‌لکه‌که‌ی پهرته‌یکرد و ئه‌بو رافیع چوو بخه‌وی له‌تابقی دوه‌می ماله‌که‌ی، ئه‌ویش چوو عه‌بدو‌لای کورپی عه‌تیک عیبری ده‌زانی گوتی ئه‌گر به‌ قسه‌ هاتن ده‌لیم منیش یه‌کیکم له‌ پاسه‌وانه‌کان به‌ عیبری قسه‌ ده‌که‌م شه‌و تاریکه‌، کلیلیکی هی‌نا و ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و له‌پاش خوی له‌ودیوه‌وه ده‌رگا‌که‌ی کلیدا بو ئه‌وه‌ی پاسه‌وانه‌کان نه‌توانن لی بی‌نه ژوره‌وه چهند ده‌رگا‌یه‌ک بوو ئاوا کردیه‌وه و کلیلی دایه‌وه له‌ دوا‌ی خوی هه‌تا گه‌یشته‌نزی‌ک ژوره‌که‌ی ئه‌بو رافیع تییدا خه‌وتبوو، عه‌بدو‌لای کورپی ئونه‌سیشی له‌گه‌ل‌دایه‌، ئه‌و دوو پاله‌وانه‌ پر ئیمانه به‌ فهرمانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌یان‌ه‌وی دوژمنی‌کی الله و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و چرکه‌ ساته‌دا له‌ناو جی‌گا‌یه‌که‌ی له‌ خوینی وه‌رده‌ن و گیانی وه‌به‌ر نه‌هی‌لن الله‌ش یارمه‌تیا‌ن ده‌دات و شه‌و تاریکه‌، کاتی که‌وا چونه‌ ژوره‌وه بینیا‌ن ئه‌بو رافیع زور هیلا‌که‌ و خه‌وی‌کی ته‌وا‌وی لی‌که‌وتوه و پشم و هورپه‌تی هی خه‌و و پینا‌چی هه‌لبستی به‌ ئاسانی به‌لام ژنه‌که‌ی جولاً، کاتی‌ک عه‌بدو‌لای کورپی ئونه‌یس بینی ژنه‌که‌ی وا ده‌جولئ و هه‌ستاوه به‌ خشیه‌ خشی ئه‌وان هه‌ستی‌کی کرده‌وه عه‌بدو‌لای کورپی ئونه‌یس هه‌لی‌کی‌شا شمشیر و پشته‌ ملی ژنه‌که‌ی گرت به‌لام به‌بیری هاته‌وه که‌ پیغه‌مبه‌ر فهرموبوی (ﷺ) هه‌تا بو‌تان ده‌کرئ ئافره‌تان مه‌ کوژن مندا‌لان مه‌ کوژن پیره‌ په‌ که‌وته‌کان مه‌ کوژن ئه‌وه ئه‌خلاق‌ی پیغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) ئیلا ئه‌وه‌ی موسته‌حیقی کوشتنه‌ که‌ وازنا‌هینی و دل ره‌قه‌ دژی ئیسلام و مو‌سلما‌نه‌ الله‌ ری‌گای پی‌دا‌وم بی‌کوژین و له‌ خویندا بی‌گه‌وزینین، ده‌لئ عه‌بدو‌لای کورپی ئونه‌یس ده‌لئ هه‌رکه‌ ئه‌وه‌م به‌بیر هاته‌وه شمشیره‌ که‌م له‌جیی خوی دانا‌وه و به‌س پشته‌ ملم گرت له‌بن گو‌یچکه‌ی به‌ ئیشاره‌تیش پی‌مگوت ده‌نگت لی نه‌یه‌ته ده‌ره‌وه، ده‌لئ بردم له‌ شوینی‌کی ژوره‌که‌ی من را‌وه‌ستام له‌سه‌ر سه‌ری ئافره‌ته‌که‌ بو ئه‌وه‌ی

قسه نه کا ژوره کهش ته‌واو تاریکه، عه‌بدو‌لای کورپی عه‌تیکیش هه‌لیکیشا شمشیره‌که‌ی نه‌یزانی بزه‌بت له‌ کوییه‌ ته‌بو‌ رافیع به‌لام به‌ عیبرانی قسه‌یه‌ کی کرد و ته‌بو‌ رافیع هه‌ر له‌ناو خه‌وه‌وه‌ ئاگای ته‌واو له‌خوی نه‌بوو که قسه‌یه‌ ک و ده‌نگیکی لیوه‌هات رایکرده‌ سه‌ری و به‌ شمشیر چهند شمشیریکی لیدا، ئینجا هاواریکی لی هه‌ستا، ئینجا ده‌نگه‌ ده‌نگ په‌یدا بوو پیده‌چوو پاسه‌وانه‌کانیش به‌خو‌ هاتبنه‌وه‌ و هه‌ستابن، ته‌بو‌ رافیع هیشتا ته‌واو نه‌بوو به‌لام عه‌بدو‌لای کورپی عه‌تیک ته‌وه‌نده‌ لیزان و به‌جورئه‌ته‌ خوی نه‌شیواند له‌و ژوره‌ تاریکه‌ نازانی بزه‌بت ئیستا عه‌بدو‌لا له‌کوییه‌ به‌ زمانی عیبریه‌وه‌ له‌پاش چهند ده‌قه‌یه‌ ک ته‌بو‌ رافیعی دواند بو‌ ته‌وه‌ی ته‌بو‌ رافیع وا هه‌ست بکا‌یه‌ کیکه‌ له‌ پاسه‌وانه‌کانی هاتوه‌ته‌ هانای، به‌ عیبری پییگوت ته‌ی ته‌بو‌ رافیع ته‌وه‌ چیبوه‌ و چی قه‌وماوه‌ و ته‌و هاواره‌ت له‌چیبوو؟ ته‌بو‌ رافیعیش به‌ ده‌نگ و گریانه‌وه‌ پییگوت وه‌لا ته‌وه‌ له‌ناو خوینیان سور کردوم نازانم کییه‌، وا له‌سه‌ر جیگام ناتوانم هه‌لبست، هه‌رکه‌ گوئی له‌ ده‌نگی بوو عه‌بدو‌لای کورپی ئونه‌سیش خوی پی‌ رانه‌گیرا بو‌ ته‌وه‌ی ته‌و خیر و بیرهی پی‌ بگا به‌ ده‌ستی ته‌ویش ته‌بو‌ رافیع بکوژری هه‌ر به‌ ده‌ستی عه‌بدو‌لای کورپی عه‌تیک نه‌بی، ژنه‌که‌ی به‌جیه‌یشت و رایکرد به‌دوای ده‌نگه‌که‌ی، عه‌بدو‌لای کورپی ئونه‌یس ده‌لی شمشیرم له‌لای کو‌له‌که‌ی سینگ له‌سه‌ر مه‌عیده‌که‌ی دانا و خو‌م به‌سه‌ردا داو بردمه‌ خواره‌وه‌ هه‌تا سه‌ر زه‌که‌ریم هه‌ل‌زپاند، ئینجا ده‌لی شمشیره‌که‌م ده‌ره‌ینایه‌وه‌ و له‌ کالانمان دانایه‌وه‌ و گوتم عه‌بدو‌لای کورپی عه‌تیک و ابزانم ته‌واو با برۆین، ده‌لی ده‌نگه‌ ده‌نگ بوو ده‌رگا‌کان داخرا‌بون له‌دواوه‌ کلله‌کانی پی‌ ده‌زانی عه‌بدو‌لای کورپی عه‌تیک به‌ کلل ته‌و ده‌رگایانه‌ی کرده‌وه‌ که ده‌نگه‌ ده‌نگی زۆر له‌دواوه‌ نه‌ده‌هات یه‌ک به‌ یه‌ک ده‌رگا‌کانی کرده‌وه‌ و رایکرد، جوله‌که‌کان له‌ مشه‌وه‌شیدا و پاسه‌وانه‌کان که‌سیان نه‌بینی هه‌موی هه‌ر را‌کردن بوو بو‌ ژوره‌که‌ی ته‌بو‌ رافیع و ئینجا عه‌بدو‌لای کورپی ئونه‌یس به‌خیراتر له‌پیش عه‌بدو‌لای کورپی عه‌تیک له‌ قادرمه‌کان هاته‌ خواره‌وه‌ و رۆیشت به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ به‌لام عه‌بدو‌لای کورپی عه‌تیک له‌ کو‌تا

قادرمه کان که ههنگاوی هاویش وایزانی کۆتایه هیشتا قادرمهیه ک مابوو تهقدیری الله وابوو پیی ههلهلی و رۆیی یه ک له قاچه کانی شکا، بهلام پارچهیه ک له مهندیه کیه خۆی که لهسهری بوو لیی کردهوه و له قاچی خۆی پیچا و قاچه کیه له دواي خۆی راکیشا و ئهویش گهیشتهوه سی پالهوانه کیه تر، وه عهبدو لای کوری ئونه یسیش و له دهو روبه ری ئاو یک باریان خستبوو ئاویان خوارد هوه و سوجه دی شوکریان بو الله برد.

تا ئیره سهر که وتیان به دهست هیناوه به لام ته ماشای پالهوانیتی موسلمانان بکه ته ماشای پالهوانیتی سه حابه کان بکه له بهر ئه وه کافره کان خۆیان له بهر نه ده گرتن خاوه ن ئیمان بون بو الله یان ده کرد ئیلا به شی قیامه تیان ده ویست و دونیا یان نه ده ویست، ته ماشا بکه عهبدو لای کوری ئونه یس ده لی کوره کورینه وه لاهی قه وسه کیه که وانه که م که وانه کیه تیرم پیی ده هاویش له و جیی گویدر ئیره کیه یان لی به سته وه له بیرم چوو له خوشیان عهبدو لای کوری عه تیک که تو به من گه یشتی و بچین ئه بو رافیع بکوژین، گوتیان ئینجا چی ده لیی؟ گوتی وه لا ده چم ده یه ئیمه وه چون ده بی که وانی من بو جوله کیه ک بی به یانی بی شه ری موسلمانانی پییکا؟ کوره کاکه راوه سته ئاخر وه زعه که هی ئه وه نیه ئیستا جوله که هه موو کو بونه ته وه ئه بو رافیع ماوه نه ماوه داخو چی بو، گوتی وه لاهی غیره تم قبول ناکا، چون به شه رمه زاری بچمه وه خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) بللی عهبدو لای کوری ئونه یس کوا که وانه که ت؟ پیی بلیم به جیم هیشت بو جوله که کان بین دواي شه ری ئیمه ی پییکه ن؟ وه لاهی ئه وه نا که م ئه گه ر بشکوژریم به س تو ئه میرمانی ئه ی عهبدو لای کوری عه تیک مۆله تم پییده داوات لیده که م رجات لیده که م، ئه ویش فهرموی وه لاهی ئه گه ر تو غیره تت وایه ئیمه خه می تو مانه ده برۆ به پشتیوانی خواي رب العالمین به لکو الله رزگاریشت بکا، ده لی ده نگه ده نگ بوو هاوار هاوار بوو جوله که هه لده هاتن و خۆیان کو ده کرده وه به ره و قه لا کیه قه سره کیه ئه بو رافیع ئه ویش له گه ل ئه و قه ره بالغیه دا چوو که س ئاگای له ئه و

نه بوو له لای گویدریژه که ی که وانه که ی دانرابوو دهستی دایه و له ملی خۆیکرد و له گه‌ل
 هه‌رس و جوله که کان هاته‌وه ده‌ره‌وه و خۆی نه‌شیواند، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئاوا تیک شله‌ژابون
 و خه‌میان هه‌بوو سه‌ریان لی شیوابوو نه‌یانده‌زانی چیبکه‌ن جوله که کان، ده‌لی هاته‌وه
 ده‌ره‌وه گوتی ئه‌وه‌تا که وانه که م هینایه‌وه نه‌مگوت خۆم شه‌رمه‌زاری الله و پیغه‌مبه‌ر نا که م
 (ﷺ)، ئینجا عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک فهرموی کورینه‌ چۆنه‌ ئیمه‌ بچینه‌وه؟ ئایه‌ کوژراوه
 ئه‌بو رافیع یان نه‌ کوژراوه بچینه‌وه به‌ پیغه‌مبه‌ر چی بلیین (ﷺ)؟ برا ئه‌وسیه‌ کانمانتان بین
 که‌وا ئه‌وان به‌ ته‌واوه‌تی هه‌والیان هینایه‌وه و له‌ ریواتیک ده‌لی گوتی سه‌ری که‌عی
 کوری ئه‌شه‌رفیان هینایه‌وه بو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)؟ ئیستا ئیمه‌ بچینه‌وه بلیین وه‌لا لیماندا به‌س
 نازانین مردبوو یان نا؟ گوتیان وه‌لاهی قسه‌ی تویه‌ عه‌بدو‌لای کوری عه‌تیک، چیبکه‌ین
 باشه‌؟ ئه‌سوه‌دی کوری خوزاعی گوتی من بو ئه‌و کاره‌ باشم، ده‌ی من بنیرن ده‌چمه‌ ناویان
 ده‌چمه‌ سه‌ری له‌ گه‌ل جوله که کان بزانه‌ کوژراوه یان نا هه‌والی یه‌قینتان بو ده‌هینمه‌وه
 ئه‌گه‌ر منیش کوژرام دۆعام بو بکه‌ن الله به‌ شه‌هیدی قبول کردیم، گوتیان ئیمه‌ رازین
 ده‌برۆ، ئه‌ویش خۆی پیچایه‌وه و خۆی خزانه‌ ناو جوله که کان قه‌ره‌بالغیه‌کی زۆر بوو نزیک
 کۆشکه‌ که بویه‌وه بین و خیزانه‌ که ی ئه‌بو رافیع له‌خۆی ده‌دات و هاوار ده‌کا ده‌لی ئه‌وه‌تا
 من گه‌یشتمه‌ سه‌ری ئه‌بو رافیع سویندی بو ئه‌وان خوارد، له‌ هاواریدا ژنه‌ که هیشتا ئه‌بو
 ئه‌سوه‌دی خوزاعی ته‌واو نه‌گه‌شتبوه سه‌ر سه‌ری ئه‌بو رافیع له‌ گه‌ل جوله که کان گوتی
 ئه‌وه‌ من وا له‌سه‌ر جه‌نازه‌ی پیاوه‌که‌م سویند به‌ خوای موسا نه‌ماوه و مردوه‌، ئه‌بو
 ئه‌سوه‌دی خوزاعی گوتی الحمدلله‌ خوایه‌ بو تو له‌ نیوه‌ی ریگا منت گه‌رانده‌وه و هه‌والم
 ده‌ستکه‌وت هاته‌وه‌ ناو سه‌حابه‌کان و له‌ویوه‌ خۆیان کۆکرده‌وه و به‌ره‌و شاری مه‌دینه‌
 گه‌رانده‌وه.

جا جوله که کان به یانی ته و او به خۆیان که وتن که بگه پین به دواياندا و که سیان نه دۆزیه وه و که هاتنه وه خزمهت پیغه مبهەر (ﷺ) هه وائه که یان بو پیغه مبهیری پیشه وایه یانیه وه (ﷺ) پیغه مبهەر پیشوازی لیکردن (ﷺ) فهرموی دهستان خوش شیره کورانی ئیسلام هاتنه وه هه وائی چیتان پییه موژدهم پییده ن؟ گوتیان سویند به الله (ﷺ) کوشتان، فهرموی بیهینن با ئاسه واره که ی بینم کامتان کوشتان؟ عه بدولای کورپی عه تیک گوتی من کوشتم پیغه مبهیری الله (ﷺ)، عه بدولای کورپی ئونه یس گوتی نه وه لا من ته و او م کرد پیغه مبهیری الله (ﷺ)، فهرموی وهرن مهرده کورانی ئیسلام شمشیرتان هه لکیشن با بیینم بزنام کامتان کوشتوتانه، ده لئ له بهر چاوی سه حابه کان و پیغه مبهەر (ﷺ) عه بدولای کورپی عه تیک شمشیری هه لکیشا هه موی خوین بوو ئاسه واری پیوه مابوو، فهرموی به لئ تو کوشتوته، عه بدولای کورپی ئونه یسیش شمشیره که ی دهره ینا هه ندیک له خواردنه کانی ناو مه عیده ی ئه بو رافیع چونکه له سه ر مه عیده ی دانابوو وه هه ندیک پارچه گوشته کانی مه عیده شی پیوه مابوو، جا پیغه مبهەر فهرموی (ﷺ) به لئ هه ردوکتان کوشتوتانه دهستان خوشبی، فهرموی ئه وه قاچت بو به ستر او ته وه ئه ی عه بدولای کورپی عه تیک؟ فهرموی ئه ی پیغه مبهیری الله له کو تاییه که ی که هاتمه خواره وه له قادر مه پیم رۆیی ئه و قاچه م شکا، فهرموی بینی بو ئیره و لیمی نزیک بکه وه، پیغه مبهەر دهستی پیدا هینا (ﷺ) فهرموی خواجه شیفای عه بدولای کورپی عه تیک بده ی، له ویوه شیفای بو هات و به ته و او ته ی چاک بو وه پیغه مبهەر (ﷺ) دوعای خیری بو کردن و فهرموی مه وعیدمان ان شاء الله تعالی جاری کی تر له گه ل جوله که کان واده بی ئاوا سه ره کانیا ن له ناو ده به ی ن له ناو جیگا و بالینگانی خۆیان ئه گه ر دوژمنایه تی الله و پیغه مبهیری الله بکه ن (ﷺ).

جائه وه یان له سه حیحی بوخاری وهرمان گرتوه، له کتابی (مغازی) الواقدي و (السيرة النبوية) ابن هشام و (تاریخ الرسل والملوک) الطبري و (دلائل النبوة) للبيهقي و (البداية

والنهایة) ابن کثیر و (قادة النبي (ﷺ)) محمود شیت خطاب و وه پهرتوکه نایابه که ی دکتور صلاح عبد الفتاح الخالدي که له رابردوو باسماں کرد.

ئایه ههر جوله که کانی وا ده کوشت پیغه مبهەر (ﷺ) یان موشریکه کانیش؟ نه خیر موشریکه کانیشی وا لیده کرد ئه وه تا سوفیانی کوری خالیدی هوذه لی له بوچونی په سه ند و راجیح له لای ئیامی به یههقی واقیدی که ناوی سوفیانی کوری خالیدی هوذه لی بوه یه کییک بوه له سه رکرده گه وره کانی موشریک و بتپه رسته کان له لای ابن کثیر و ابن ئیسحاقیش ده لی به لکو ناوی خالیدی کوری سوفیان بوه نه ک سوفیانی کوری خالید دکتور صلاح خالیدیش ده فهرمویت سوفیانی کوری خالید راستره، ئه وه خه لکی زور کو کرده وه عه ره به کانی هاندا موشریکه کانی هاندا به نو خوزاعه ی هاندا چه ندین هه زار که سی کو کرده وه هه وال به پیغه مبهەر گه یشت (ﷺ) له نیوان مه که و مه دینه داده نیشت له نزیک عه ره فات له شوینییک که پیی ده گوترا نه خله ئه و پیاوه ئه و هه موو کافر و موشریکانه ی کو کرده وه و هانیدان شاعیر بوو زمانزان بوو ده وله مه ند بوو گوتی ده چم هیرش ده که مه سه ر مه دینه و موحه مه د ناهیلم (ﷺ)، که پیغه مبهەر هه وال که ی زانی زور دلی ته نگ بوو به وه ی ئه و کافر و موشریکه کانه بتوان له نا کاو به سه ر مه دینه دا بده ن، ئه وه ی به ده سته وه مابوو پیغه مبهەر (ﷺ) بانگی عه بدولای کوری ئونه یسی کرد ئه وه ی که وا به ته وا وه تی شمشیره که ی له مه عیده ی ئه بو رافیع دابوو چونکه عه بدولای کوری ئونه یس نمونه ی نه بوو له ناو سه حابه کان له روی پاله وانیتی و ئازایه تی ترس به لاشهیدا نه ده هات قهت قهت نهیده زانی ترس چیه، دهستی گرت پیغه مبهەر (ﷺ) فهرموی کاریکی زور گرنگم پیته ئه ی عه بدولای کوری ئونه یس ئه گه ر ئه وه م بو بکه ی ئوخشنی دلم دی، فهرموی یا رسول الله له بهر ئه مرت راوه ستاوم، فهرموی وه لاهی سوفیانی کوری خالیدی هوذه لی موشریک خه لکیکی زوری کو کرده وه ده یه وی له نا کاو هیرش بکاته سه ر

مه دینه چاره م ئه وه له دهست ماوه ئه گهر بچی وه کو پیاوان مه ردبی بو الله بچی له ناو خیمه که ی خۆیدا بیکوژی و ئیغتیاالی بکه ی، گوتی به سه رچاو و سه ر پیغه مبه ری الله (ﷺ)، به لام من ئه و پیاوه ی نه بینیه چۆن بیناسمه وه؟ گوتی ئاگادار به له شکر یکی زۆری کو کردوه ته وه زۆر به هه زهر و هیواشی ده بی بچی ئه و پیاوه ش وه سفت بو ده که م، وه سفیکی سه یری بو کرد، گوتی پیاویکی به هه یکه له وه هه رکه ده شیبینی سام و هه یبه تی هه یه سویند به الله شه یتانه ترست ده هیئته دل هه رکه بینیت به ناو ئاو و ئاره قه ده که وی تو عه بدولای کوری ئونه یس، گوتی باشه پیغه مبه ری الله (ﷺ) برۆم و جیه جیی که م؟ فهرموی به لی، چوه وه ماله وه و شمشیری هیئا، وابون سه حابه کان نه ک بلی مندالم ورده خیزانم بیوه ژن ده بی تازه خانوه که م کریوه ئه ی چیبکه م؟ له پاش من کی مال و مندالم بژیئ؟ پیغه مبه ری الله که سی تر نیه بینیری هه ر من؟ یان فلانم له گه ل بنیره ئه وانه نه بوو، له بهر ئه وه سه حابه کان سه رده که وتن له بهر ئه وه دوژمنانی ئیسلام و کافره کانیش چوکیان ده شکا کاتیکی هه والی ئه وه یان پیده گه یشته سه حابه یه کی پاله وان هیرش ده کاته سه ریان، ئه ویش به ری که وت رویشته، به س گوتی ئه ی پیغه مبه ری الله (ﷺ) له وی ئه گه ر قسه به توش بلیم با گونا حبار نه بم دو عام بو بکه بو ئه وه ی پی بگه م و فیلیکی لی بکه م هه تا ده یکوژم، گوتی هه رچی گوتت بیلی له ریگایش وا بلاو بکه وه و له لای ئه ویش بلی من پیاویکم له به نو خوزاعه چونکه خوزاعیه کان زۆرن هه مویان یه کتر ناسنه وه ئه وانیش پالپشتی سوفیانی خالیدی هوذه لی ده که ن، گوتی زۆر باشه، له ریگادا گه یشته به نو خوزاعیه کان گوتی من یه کیکم له ئیوه ئه وه چیده که ن خوزاعیه کان ئیوه لی ره؟ بو منتان نه هیئاوه بو شه ر؟ ئه وانی وا هه لّخه له تاند و گوتیان وه ره برا خوزاعیه که مان توش هاتی؟ گوتی به لی، گوتی به لام من ناگه ری مبه وه من شیعر ده زانم ئه وه نده ئازام ئه وه نده شه رم کردوه ئیلا ده بی بگه مه لای سه رکرده ی ئه و له شکره ئه ویش سوفیانی کوری خالیدی هوذه لیه، گوتیان وه لا ئه و لی ره دوره ئه ها له و خیانه ی ئه وسه ر داده نیشتی پاسه وانی تایبه تی هه یه و ئه و له ئیمه هه موان

گه‌وره‌تره و ئه‌و ئیمه‌ی کۆکردوه‌ته‌وه، گوتی قه‌یناکه، ئه‌وانی به‌جیه‌یشت و نوێژی نیوه‌روانی کرد گوتی با نوێژم نه‌چی و که‌س نه‌ی بینی کافره‌کان ئینجا بۆ دوای نوێژی عه‌سر گه‌یشته لای خیمه‌نزیکه‌کانی سوفیانی کورپی خالیدی هه‌ژده‌لی، فیه‌له‌ن پیاویکی بینی خه‌لکیک به‌ ده‌ورو به‌ریوه بون پاسه‌وانی بون چه‌ند ئافره‌تیکیش له‌ گه‌لیدا ده‌رۆیشتن و کۆیده‌کردنه‌وه پیاویکی به‌ سام و هه‌یه‌ت بوو عه‌بدو لای کورپی ئونه‌یس ده‌ستی کرد به‌ ئاره‌قه‌ کردن که‌وته ژێر ئاو و ئاره‌ق ترسیک له‌ دلی نیشته، ئینجا قسه‌که‌ی پیه‌مه‌ری به‌بیر هاته‌وه (ﷺ) شه‌یتانی به‌ له‌عنه‌ت کرد و (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) ی گوت زانی شه‌یتانه ترسه‌ خستویه‌تیه دلی عه‌بدو لای کورپی ئونه‌یس زانی ئه‌و پیاوه‌ش ئه‌وه چونکه‌ عه‌بدو لا نیشانه‌کانی بۆ ده‌رکه‌وت، ئینجا عه‌بدو لای کورپی ئونه‌یس لیی چوه‌ پیش و چاک و چۆنی له‌ گه‌ل کرد گوتی من یه‌کیکم له‌ به‌نو خوزاعه‌ برۆ لیشیان بپرسه‌ ئه‌وان له‌بیریان چوبوو من ئاگادار بکه‌نه‌وه و به‌یه‌ینن بۆ جه‌نگ کردن له‌ گه‌ل موحه‌مه‌د (ﷺ)، جا به‌شزانه هه‌ندیک شیعرته بۆ ده‌خوینمه‌وه به‌زانه دلت ده‌یگرێ ئه‌ی سوفیانی کورپی خالیدی هه‌ژده‌لی؟ ده‌ستی به‌ شیعر خویندنه‌وه کرد چونکه‌ شاعیر بوو عه‌بدو لای کورپی ئونه‌یس، ئه‌ویش شیعره‌کان زۆر له‌ لای جیگای سه‌رسوهرمان بوو ده‌ستی توند گرت و گوتی وه‌ره له‌ گه‌ل بۆ بن خیمه‌که ئه‌ی برا خوزاعیه ئازایه‌ که ئه‌ی شاعیره لاوه‌که، له‌ گه‌ل خۆی برديه ژێر خیمه‌ی خۆی، به‌لام نه‌یزانی چیبکاته ده‌لی خه‌می نوێژی عه‌سری بوو پیش ئه‌وه‌ی بگاته ژێر خیمه‌که زانی که‌وا سه‌لاتی خه‌وف ده‌کری گوتی بۆ ئه‌وه‌ی نوێژه که‌م نه‌چی و ناتوانم له‌ لای ئه‌ویش نوێژ بکه‌م له‌ رێگادا نه‌یه‌تی ئه‌وه‌ی هینا نوێژی عه‌سر ده‌کا به‌ره‌و خیمه‌که ده‌رۆیشت و فاتیه‌ و ئه‌وانه‌ی خویند و ئه‌وه‌ سه‌لاتی خه‌وفه له‌ کاتی تیکه‌لبوونی کافر و موشریکه‌کان له‌ موهممه‌ی وا گه‌وره‌دا ئه‌ گهر روی له‌ قیبه‌له‌ش نه‌بی له‌ سه‌ر بۆچونی په‌سه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه نوێژه که‌ی قبوله‌ و به‌لگه‌ی سه‌حیحی له‌ سه‌ره و الله ئه‌و مۆله‌ته‌ی داوه -جل شئه‌- نوێژه که‌ی خوشی نه‌چواند، هه‌رکه‌ رۆیشتنه‌ ژێر خیمه‌ و دانیشتن

مه‌غریب داهاات خواردنیا بۆ هینان تهنه‌ئا فرته‌کان و ئه‌وانه‌ی پاسه‌وانه‌ تاییه‌ته‌کان بون له‌ ده‌وروبه‌ری خیمه‌که‌ مانه‌وه‌، ئه‌ویش هه‌ر شیع‌ر بۆ ده‌گوت هه‌تا گێژی کرد له‌ گه‌ڵ شیع‌ر گوتن هه‌ر قسه‌ی خو‌شی بۆ ده‌کرد و مه‌دحی ده‌کرد هه‌تا هو‌شی له‌خو‌ی برا ئه‌و پیاوه‌ طاغوته‌ کافره‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ طاغوت و کافره‌کان چه‌زیا‌ن لێیه‌ له‌ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کان پیا‌ن هه‌لبه‌دی ده‌خه‌له‌تین به‌وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ درو‌ش بێ هه‌ر رازین به‌خشیشته‌ ده‌ده‌نی هه‌ندی‌ک جار چونکه‌ هیچ و پوچن هیچ نین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌لی لێی چه‌ ژوره‌وه‌ و له‌بن خیمه‌که‌ شان به‌ شانی ئه‌و کاتی که‌وا بین‌ی وا ده‌بۆرژێ و خه‌وی دیت سو‌فیانی کو‌ری خالیدی هو‌ذه‌لی، گو‌تی وه‌لا من زۆرم خه‌و دی، ئه‌ویش گو‌تی وه‌لا من جارێ خه‌وم نایه‌ من وا راهاتوم له‌ هه‌موو شه‌ره‌کان که‌م ده‌خه‌وم، گو‌تی ده‌ تو‌ که‌یفی خو‌ته‌ من لێره‌ پال ده‌ده‌مه‌وه‌ و ده‌خه‌وم برا خوزاعیه‌ که‌م، گو‌تی ده‌ بنوو، ئوخ‌شنی دلی هات که‌ ئه‌و که‌وته‌ خه‌و ژنه‌ کانیش خه‌ویان لێکه‌وت هه‌رکه‌س له‌ لایه‌ک ته‌ماشای کرد پاسه‌وانه‌ کانیش خه‌ویان لێکه‌وت، گو‌تی هه‌لیکی زی‌رینه‌ هه‌لیکیشا شمشیره‌ که‌ی و ترس له‌ دلیدا نه‌ما‌بوو (بسم الله، الله اکبر)ی کرد له‌جیات‌ی له‌ هه‌ر شو‌ینێکی بدا گو‌تی با‌شترین فوره‌سه‌ت و نیشه‌نه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌ریمه‌وه‌ لای پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) بزانی کو‌شتومه‌ سه‌ره‌ که‌یه‌تی له‌ گه‌ڵ خو‌م بیبه‌م شمشیری له‌ مل نا به‌ (بسم الله، الله اکبر)ه‌وه‌ سه‌ره‌ که‌ی لێکرده‌وه‌ پرچه‌ که‌ی گرت و له‌دوای خو‌ی رایکیشا له‌بن خیمه‌که‌ ده‌رپه‌ری به‌و تاریکه‌ شه‌وه‌ رایکرد بۆلای شاخه‌کانی ده‌وروبه‌ری نه‌خه‌ له‌ویوه‌ چوو به‌سه‌ر شاخێک که‌وت و ئه‌شکه‌وتی‌کی بچوکی لیبوو خو‌ی له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌ چه‌شاردا، کاتی که‌وا ئافره‌ته‌کان هه‌ستانه‌وه‌ وا خو‌ین ده‌روا قیره‌ بری کردوه‌ سه‌رکرده‌ که‌یان به‌بێ سه‌ر له‌وێ ماوه‌ لاشه‌یه‌ که‌ و خو‌ینی له‌به‌ر ده‌روا پاسه‌وانه‌کانیا‌ن ئاگادار کردوه‌ و ئاگریان هه‌لکردن و هه‌رچی هات به‌بێ سه‌ر سو‌فیانی کو‌ری خالیدی هو‌ذه‌لی بین‌ی خو‌یا‌ن رێکخه‌ست و به‌ره‌و شاخه‌کان به‌ره‌و هه‌موو رێگا‌کان، عه‌بدو‌لای کو‌ری ئونه‌یس ده‌لی سو‌یند به‌ الله ئه‌شکه‌وته‌که‌ بچوک بوو سه‌ره‌ که‌م ئه‌وه‌نده‌ مه‌راق بوو هه‌ر له‌ناو ده‌ست‌مدا

بوو له باوهشی خۆم نابوو بۆ ئهوهی سه ره که م له ده ست نه چی خۆم به بنی ئه شکه وته که
 هه شار دابوو ده لئ یه ک له کافره کان هاته لای ئه شکه وته که منی لیبوم ده یگوته ئه وانی
 تر ئه وه چاو ده گێرم و که س نابینم، ده لئ به لام ئه وه نده م تینوو بوو ری می مه دینه ش هه ندیک
 دور بوو بینیم ئاو یکی زۆر چاکی له لایه ئه و کافره هه ندیک خواردنیشی له گه ل خوی
 هی ناوه، ده لئ وام هه سته کرد خوی رب العالمین یارمه تیدام کافره کانی تر شو رپونه وه بچه
 خواره وه ئه وه گو تی من به دواتاندا دیم به س لی ره وا ده مه وی قه زای حاجه بکه م و می زی ک
 بکه م، ده لئ ئاو و خواردنه که ی له بهر ده رگای ئه شکه وته که دانا و تو زی ک چوه خوار تر می ز
 بکا ئه مری خوی رب العالمین وابوو ده لئ من سه ره که م توره که یه کم پی بوو له ناو دانا و له
 پشتی خۆم هه لدا خواردن و ئاوه که شم ده ستدایه تی رم له ئاوه که خواره وه هه ندیک
 خواردنیشم له گه ل خۆم برد و راست رامکرد و به ودیوی شاخه که ی هاتمه خواره وه، ده لئ
 ئینجا هاتمه وه گه ی شتمه وه خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ)، ده لئ پیغه مبه ر پیشوازی لی کردم (ﷺ)
 فهرموی یاخوا به خیر بی ته وه ئه ی عه بدولای کوری ئونه یس موژده ت به ده م و چاوه وه
 دیاره، ده لئ گو تم به لئ پیغه مبه ری الله نیشانه شم بۆ هی نای که وا فهرمانه که م سه د له سه د
 جی به جی کردوه، گو تی نیشانه که ده بی چی بی؟ ده لئ توره که که م کرده وه و سه ری سو فیانی
 کوری خالیدی هو ذه لیم له پیش پیغه مبه ر دانا (ﷺ)، ده لئ پیغه مبه ر ئه وه نده دلخوش بوو
 توند ده ستی گرتم دوعای خهیری زۆر بۆ کردم ئینجا فهرموی ئه ی عه بدولای کوری
 ئونه یس ها من ئه و هه یزاران و گو پاله ت ده ده می له ده ستدای بی له سه ری ده روی له ناو
 به هه شتدا له وی بتناسمه وه، ئه وه چیت کردوه بۆ الله و پیغه مبه ر (ﷺ)؟ ده لئ منیش
 گو چانه که م له ده ست گرت و مه وت و شو جاعه ی پیغه مبه ری (ﷺ) وه رگرت پاله وانی
 ئیسلام، ده لئ له سه ری ده رۆیشتم نه مده زانی ئه و گو چانه تی نه گه ی شتم پیغه مبه ر بۆ
 داویه تی ه من (ﷺ) له خوشیان و له دوعایه خیره کانی بۆ منی کرد، ده لئ سه حابه کان لییان
 پرسیم ئه و گو چانه چی بوو پیغه مبه ر دایه تو (ﷺ)؟ ده لئ چومه وه لای گو تم باو کم و دایکم

فیداتبی یا رسول الله (ﷺ) ئەو گۆچانەت بۆ دایە من؟ فهرموی لە بەهەشتدا کەم کەسیک هەن گۆچان بە دەست بن ئەوان تایبەتن لەناو بەهەشتدا پێی دەسورپێنەو وە بەدوڵای کوری ئونەیس ئەو گۆچانە نیشانەبی لەنیوان من و تۆ لە بەهەشتدا کە پێی بسورپێتەو و خۆتی بەسەردا بەدی لەوی هەتا بتناساوە تۆ ئەو شێرە کورەیی ئیسلام بوی سەری سوفیانی خالیدی هۆزەلێت بۆمن هینا گیان و دلی ئیمەت مورتاح کرد ئەو لەشکر کیشیەیی کافرانت شکاند ئەو پالەوان کە دەیانویست بێنە سەر مەدینە، دەلی ئینجا بەدوڵای کوری ئونەیس کاتیک پێش وەفات دەکا وەسیەت دەکا دەلی ئەو گۆچانە لەناو کفە کەم لەگەڵ من بێشارنەو و پێغەمبەر بەبەلاشی وا نەگوتووە (ﷺ) بەلکو لە بەهەشتدا پێی بسورپێمەو و هاتا بمناسیتەو.

خەلکیک وا دەزانێ پێغەمبەر (ﷺ) تەنها لە مزگەوتدا عیبادەتی کردووە و ئیلا دڵ نەرم بووە و ئەگەر کافر و موشریکیش ویستیان غەدر لە موسلمانان و ئیسلام بکەن یان لە پێغەمبەر بکەن گوتویەتی قەیناکە و بەزوترین کات هەموو جاری عەفوی کردووە هەموو جاریک وا نەبووە، ڕون بویەو پێغەمبەر (ﷺ) بە دەستی خۆی لەپێناو الله خەلکیشی کوشتووە وەکو ئوبەیی کوری خەلەفی کوشت وە فەرمانیشی داوە کافر و موشریکەکان لەناو جیگای خوشیان بکوژرێن لەو کاتانەیی دەبنە مەترسی لەسەر دەوڵەتی ئیسلام و پێغەمبەر (ﷺ) و موسلمانان ئینجا زۆر دڵ نەرمیش بووە و لە داها توودا بۆتان ڕوندەبێتەو دڵ نەرمیەکانی لە شوینی خۆی بە کار هیناوە عەفووەکان وە ڕق لیبۆنەو و تورەبۆنەکانیشی لەپێناو الله و ئەمر و فەرمانی کوشتنی کافرەکانیشی لە شوینی خۆی بە کار هیناوە چونکە لەوپەڕی حیکمەت حیکمەتی هەبوو هیچ ئیشیکی پێغەمبەر بی حیکمەت نەبوو (ﷺ).

جهنگی خهندهق (ئه حزاب) له گهڵ به نو قورهبیظه

که پیغه مبهری پیشهوا (ﷺ) له مانگی شهوال بوو هیچ ئیختیلافیک له سهر مانگه که نیه به لام ئایه سالی چوارهم بوو یان پینجهم بوو؟ دوو بۆچون ههیه له لای زانایان، هه ندیکیان ده لێن له سالی چوارهمی کوچی که ئهوه بۆچونی موسای کوری عوقبهیه و وه ابن حزمیش ئهوهی راجیح و په سه ند کردوه که هه ندیکى تریش له زانایان، وه هه ندیکى زۆریش جمهورى عوله ما ده فهرمون له وانه ابن ئیسحاق و وه ابن سه عد و ابن حه جهرى عه سقه لانی و ئه بو عوبه يد و وه ابن القیم الجوزیه و ئیمامی به یه ه قیش وه ابن که سیریش بۆچونی وایه که جمهورى زانایان ده فهرمون له سالی پینجهمی کوچی رویدا جهنگی خهندهق، جهنگی خهندهق به وه دهستی پیکرد که جوله که کان ئه بو رافیعی سه لامی کوری ئه بی حوقه یق کاتییک له گهڵ هه ندیک له سه رکرده کانی تری جوله که کان غه طه فانیان هاندا قورهبشیه کانیان هاندا له وهی بێن هیرش بکه نه سه ر شاری پیغه مبهر (ﷺ)، ئه وه بوو ده هه زار که س کو بونه وه له جهنگی ئه حزاب له کافر و موشریک و بیدینه کان هاتن ده وری مه دینه بگرن، که پیغه مبهریش ئه وهی زانی (ﷺ) یه کییک له هاوه له به ریزه کانی که له سه ر هه ندیک بۆچونه کان ده لێ سه لمانی فارسی بوه له سه ر زۆریکیش ناوی دیار نیه پیشنیاری ئه وهی کرد که خهندهق لیبدن خهندهقییک لیبدن له ده وری مه دینه هه تا کافره کان نه توانن به رنه وه، ئه وه بوو پیغه مبهر (ﷺ) ئه و فه رمانه ی جیبه جی کرد، رۆژانه هاوه له به ریزه کان ده هاتن ئه نساریه کان شه و و رۆژیان لییک به ستابویه وه له گهڵ موهاجیره کان که خهندهقیان لیده دا و حه فریان ده کرد بۆ ئه وهی که وا کافره کان نه توانن لیی به رنه وه پیغه مبهریش له گهڵ ئه وان به شداری ده کرد (ﷺ)، که لیی گیردراویه پیغه مبهر (ﷺ) ئه نه س ده گیریته وه و ده فهرموی جاریکیان پیغه مبهر هات (ﷺ) ئه نساریه کان و موهاجیره کان حه فری خهندهقیان ده کرد و قۆرته که یان لیده دا ده لێ پیغه مبهر (ﷺ) که بینى ئه وانه وا ماندو و شه که تن ئاره قه ده ریژن برسیتیان یه کسه ر فه رموی:

(اللَّهُمَّ إِنَّ الْعَيْشَ عَيْشُ الْآخِرَةِ)

فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ)

فهرموی خوایه به دُنیاویه وه ههمومان دهزانین کهوا ژیان ژیانی دواروژه له دونیادا ههر ماندوبونه و ناخوشیه به لّام خوْشبه خوای رب العالمین ببوره له ئەنساریه کان و خه لکی مه دینه وه له موهاجیره کانی که له مه ککه وه هاتون.

جائنه وه ههموو دلیان خوْشبوو له وه لامیدا گوتیان:

(نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا)

عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا)

گوتیان ئیمهین به لّین و په یانمان داوه ته موحه مه د (ﷺ) بهردهوام بهردهوام ببین له سهه جهنگ و جیهاد و تیکوْشان هه تا گیانمان مابی.

جاریکتر پیغه مبهه (ﷺ) بوخوْشی به شداری کرد و له یه کییک له جاره کان له ریوایه تیک هاتوه کهوا دهفه رمون سه حابه کان به ردیکی گه وره هاته سهه ریگامان ئا ئه وه بهرده نه مان توانی بیشکینین و ده ری بینین به لّام بانگی پیغه مبهه مان کرد (ﷺ)، ده لّی ئه ویش دهستی دایه ئه وه کهل و پهل و ئامرازه ی کهوا زه ویان پی قوْرت ده کرد پیغه مبهه (ﷺ) به (بسم الله، الله اکبر) وه ئه وه بهرده گه وره ی شکاند (ﷺ) به لّام زوْر ماندو بوو چه ندین موژده یشی پیغه مبهه (ﷺ) دایه سه حابه کان، فهرموی «بسم الله، فُضِرَ ضَرْبَةً فَكُسِرَ ثُلْثُهَا» پیغه مبهه (ﷺ) گوتی به ناوی الله ئه وه ی له دهستی بوو وه شاندى له بهرده که و سییه کی بهرده که ی شکاند و لّی کرده وه ئینجا فهرموی «اللَّهُ أَكْبَرُ أُعْطِيتُ مَفَاتِيحَ الشَّامِ» فهرموی گه وره یی بو الله الله له ههموو شت و که سیکی گه وره تر و مه زنتره کلله کانی شامم پیدرا واته سهه رکه وتوو ده بم و شام ده که ویته ژیر حوکمی ئیسلام فه تحی ده کهین

ئیمه‌ی موسلمانان، ئا له‌و ته‌نگه‌به‌ریه‌وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و موژدانه‌یدا هه‌موشیان موعجیزه‌ بون هاتنه‌جی له‌ کو‌تایه‌که‌یدا و خوای رب‌ العالمین پی‌ نیشاندا ئه‌وها وره‌ی سه‌حابه‌کان و خو‌ی به‌رز کرده‌وه قه‌ت بی‌ وره‌ نه‌بوه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وه له‌ جاری دوهم فهرموی «والله‌ انی لأبصرُ قصورها الحمر الساعة» فهرموی وه‌لاهی من وا ئیستا که‌ئه‌نه‌هو له‌به‌رچاومه‌ ده‌بینم قه‌سره‌ سوره‌کانی شام ده‌که‌ویته‌ به‌رده‌ستی ئیمه‌، له‌ پاشان ئه‌و ئامرازه‌ی بلند کرد که‌ له‌ ده‌ستیدا بوو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دوباره‌ فهرموی (بسم الله، الله اکبر) ئه‌مجاره‌ سییه‌کی‌ تر له‌وه‌ی مابووه‌ له‌به‌رده‌که‌ لی‌ کرده‌وه واته‌ ته‌نها سییه‌کی‌ مایه‌وه له‌به‌رده‌که‌ و شکاندی، فهرموی «الله اکبر، أُعْطِيتُ مَفَاتِيحَ فَارِسٍ» فهرموی گه‌وره‌یی بو‌ الله الله له‌ هه‌موو شت و که‌سی‌ک گه‌وره‌تر و مه‌زنتره‌ کیلی‌ فارسه‌کانیشم پیدرا «والله‌ انی لأبصرُ قصر المدائن ابيض» فهرموی ئیستا وا له‌به‌رچاومه‌ قه‌سر و کو‌شکی کیسرا له‌ مه‌دائین واته‌ له‌ سه‌لمان پاکی ئیستای عی‌راق که‌ قه‌سر و کو‌شکی سپی ئه‌وکاته‌ی کیسرا له‌وی بوو فهرموی ئه‌وه له‌به‌ر چاوم دیاره‌ قه‌سر و کو‌شکه‌ سپیه‌که‌ی مه‌دائین که‌ پیمان ده‌دری و ده‌که‌ویته‌ به‌رده‌ستی موسلمانان، له‌ پاشان فهرموی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سییه‌م جار دوباره‌ ئامرازه‌که‌ی بلند کرد و له‌به‌رده‌که‌یدا و (بسم الله) فهرموو ئینجا به‌رده‌که‌ی ورد و خاشکرد و هیچی نه‌ما، فهرموی «الله اکبر أُعْطِيتُ مَفَاتِيحَ الْيَمَنِ» گه‌وره‌یی بو‌ الله الله له‌ هه‌موو که‌سی‌ک گه‌وره‌تره‌ پیم به‌خشا کیله‌کانی ولاتی یه‌مه‌ن یه‌مه‌نیش ده‌که‌ویته‌ به‌رده‌ستی موسلمانان، فهرموی «والله‌ انی لأبصرُ أبواب صنعاء من مکاني هذا الساعة»^[۱] فهرموی سویند به‌ الله راستان له‌ گه‌ل ده‌لیم وا له‌به‌رچاومه‌ قه‌سر و کو‌شک و ده‌رگا‌کانی شاری سه‌نعائی یه‌مه‌نم له‌به‌رچاوه‌ و وا ئیستا ده‌بینم و الله پی‌ نیشاندام -جل شئه‌-

[۱] أخرجه النسائي في ((السنن الكبرى)) (٨٨٥٨)، والرويان في ((المسند)) (٤١٠)، والبيهقي في ((دلائل النبوة))

پیغه مبهەر لهو ماندوبون و شه که تیه دا بوو جابر بۆمان ده گیریتته وه ده فهرموئ وه لاهی
 ههر که پیغه مبههرم بینى (ﷺ) هه موو لاشه و جهسته ی ئاره قه بوو وه بینیم له سکی خۆیدا
 بهردی به ستابوو واته برسی بوو وه هاوه له بهر یزه کانیش ماوه یه کی زۆربوو ئه وه حه فره یان
 لیده دا هیچ نه بوو بخۆن و بخۆنه وه، ده لئ له بهر ئه وه دلم به پیغه مبههر سوتا (ﷺ) نه مزانی
 چی بۆبکه م، ههر ئه وه ندهم پیکرا چومه وه ماله وه بلیم چیمان هه یه؟ هاوسهر و خیزانه که م
 گوتی ها ئه وه ئاز له مان هه یه بهر خیک بوه یان بزنیکی بوه وا تازه پیده گا و ته واویش قه له وه
 نه بوه له گه ل هه ندیک ئاردی جۆمان هه یه و یان ئاردی گه نمان هه یه له ماله وه که میکی
 که مه، فهرموئ ده ئه وه ئاز له سه رده برین و ئارده کهش بکه نان پیغه مبههر بانگ ده که م (ﷺ)
 زۆر ماندو بوه ئاره قه ی رشتوه برسیه تی، تهویش گوتی برۆ بانگیکه، ده لئ چومه خزمه ت
 پیغه مبههر (ﷺ) ههر که به پیغه مبههری الله م گوت (ﷺ) له بن گوئی به هیمنی و به له سه ر
 خۆیه وه چونکه سه حابه کان زۆربون هه زار کهس ده بون ده لئ زانیم من نانی ئه وانهم
 هه موو پئ نادری باس بۆ پیغه مبههرم ئاماده کردوه (ﷺ) گوتم له مالی ئیمه نانت بۆ ئاماده
 کراوه ئه ی پیغه مبههر (ﷺ)، ده لئ پیغه مبههریش یه که سه ر له هه لایدا و ئاشکرای کرد گوتی
 هاوه له بهر یزه کان ئیمه له مالی جابر ده عوه تین، جابر ده لئ زۆر به سه ر خۆمدا شکامه وه
 زۆریش ترسام ئی ئه وه نده نانه چۆن باشی ئه وان ده کا؟ ده لئ به خیرایی چومه وه ماله وه
 گوتم ئه ی ئافره ت شتیکی زۆر هه له مان کرد ههر ته نها ئه وه نده خواردنه یه وا هه مانه؟ هه زار
 که سی له گه لدا یه پیغه مبههر (ﷺ) به هه موانی گوت ده عوه تین، ده لئ ئافره ته که گوتی
 سه برت هه بی پیغه مبههر به به لاش وا نافه رموئ (ﷺ)، ده لئ ئاخیری که پیغه مبههر هات
 (ﷺ) ئافره ته که بینى گوتی ماده م خۆی هاتوه و به پیشیان که وتوه وه تۆش پیت گوتوه
 هه رتۆ ده عوه تی ئیلا پیغه مبههر (ﷺ) نیازی شتیکی هه یه، ده لئ ههر که هاته مالمان
 پیغه مبههر فهرموئ (ﷺ) هه ویره که بینن ئارده که بینن له یه ک له ریوا یه ته کان که له
 سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه تفی پیغه مبههر موباره ک بوه (ﷺ) عیلم و خه لکی

ئییستا و بییدینان هر چیمان پی بلین ئیمه تفه که مان پی به ره که ت بوه و موباره ک بوه و
 ئه مری الله وابوه له یه ک له ریوایه ته سه حیه کان ده لی تفه که ی خوی پیغه مبه ر (ﷺ) له
 ئارده که ی هه لسی و له هه ویره که ی هه لسی ئینجا له پاشان (بسم الله) لیکرد و ئینجا له
 پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموی چه لاو و گوشته که ش بیننه به رده ستی من، هر که هینایان
 (بسم الله) لیکرد جابر ده فهرموی سویند به الله هر هزار سه حابه که وه مالی ئیمه ش وه
 پیغه مبه ری الله ش (ﷺ) لیان خوارد خواردنه که هیشتا هندیک مابوو بوهر و
 دراوسیکان رهوانه ی بکهین، ئه وه موعجیزه ی پیغه مبه ره (ﷺ) ئیمه حه قمان به قسه ی
 که سدا نیه پیغه مبه ری الله پیغه مبه ری الله بوه (ﷺ) ئه وه عه قیده ی ئه هلی سونه و
 جه ماعه یه هر ریوایه تیکی سه حیح جیگیر بوبی ئیمه به عه قل بیرى لی ناکهینه وه سه ره تا
 وه ریده گرین و ئینجا عه قلی سه لیم له گه لی ده گونجی و ته سلیمی ده بین و بروای پیده هینین
 و بلاویشی ده کهینه وه.

ئینجا کافره کان هاتن سهریان سوپما ته ماشایان کرد نه یان بینبوو هیچ کاتیک ئه وه نه وعه
 نه خشه سازیه نه بوو که خنده ق لیبری له جهنگه کان، هاتن و نه یانتوانی که وا بپه رنه وه
 ته ماشایان کرد و سهریان سوپما له ولاشه وه حویه ی کوری ئه خطه ب که باسمانکرد باوکی
 سه فیه ی هاو سه ری پیغه مبه ر (ﷺ) که سه رکرده ی جوله که کان بوو له دوای که عبی کوری
 ئه شرف وه به ته نسیق له گه ل سه لامی کوری ئه بی حوقه یق ئه وانه چوبون قوره یظی
 کانیا ن هاندا بوو له جوله که کان له ناو مه دینه په شیانیان کردبونه وه له به لینه که یان له گه ل
 پیغه مبه ر (ﷺ)، جوله که ش هر ئاوا هه موو سه رده مه کان خیانه تکار بونه و به لین شکین
 بونه الله وا باسیان ده کا و وه بکوژی پیغه مبه ران بونه (عليهم الصلاة والسلام)، ئینجا ده لی
 به نو قوره یظه ش حویه ی کوری ئه خطه ب له ناویان مایه وه و هانی ده دان و به وه ی ئه گه ر
 بیو قوره یشیه کان و عه ره به کان و غه طه فان و موشریکه کان سه رکه وتن به ده ست بین

داخیل بینه ناو شاری مه دینه قوره یظه کانیش له پشته وه له موسلمانان کان بدهن و تهواو موسلمانان کان نه هیلن و پاکیان بکهنه وه له مه دینه به لام هه یهاته هه یهات که سیک که اللهی له گه لدابی -جل شئه- الله پشتگیری بکا و پیغه مبهری اللهبی (ﷺ) ئه و پیلانه نگرسانه چون سهرده گری به سهر موسلمانان وه؟ هه تا موسلمانان کان راسته ترسی زوریان گه یشتی له یه ک له ریوایه ته کان و بوچونه کان ده لی موسلمانان کان بیست شه و و رۆژ له ویدا مانه وه جوله که کان له پشته وه و وه موشریکه کان و ئه حزابیش له ده و روبه ری مه دینه و له و دیوی خهنده که که ئابلوقه یان دابون هه ندیکیش ده لین بیست و چوار رۆژ بو و وه هه ندیکیش ده لین مانگیک بو که مانگه که بوچونی قه تادهیه و وه بیست رۆژه کهش بوچونی موسای کوری عوقبهیه.

جا موسلمانان کان زه حمه تی زوریان به سهردا هات ئه وه تا خوی رب العالمین ده گیریتته وه و ده فهرموی له قورئانی پیروز سورته تی (الأحزاب) ئایه تی (۱۰) که ئه و سورته به ناوی ئه و جهنگه دابه زیی و هاته خواره وه ئه حزاب واته حیزبه کافره کان کومه له کافره کان تا قمه کافره کان که کوبوبونه وه و هاوده نگ بون له سهر ئه وه ی هی رشی سهر مه دینه بکهن و موسلمانان له ناو بیهن الله ده فهرموی: ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾ [الأحزاب: ۱۰] ده فهرمویت ئه و کات و ابو موسلمانان کان زور زه حمه تیان به سهردا هات ئه و کاته بو که له سهر وه بو تان هاتبون له ژیره وه و له پشته وهش ناپاکیان له گه ل کرابو ئا ئه و کاته چاوه کانتان ئه بلق بوو بوو وه دله کانتان ده له رزی پیتان و ابو کهوا رزگارتان نابی ئه ی موسلمانان کان له چرکه ساتی کو تایدای خوی رب العالمین داوا ده کات و ئه و کاته به سهریاندای زال ده بن موسلمانان کان ئیستا ده یگه ینی و بو تان ده گیرینه وه، هه ندیک له زانیان ده فهرمون: ﴿مِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ ده فهرمون مه به ستی

پێ ئەبو سوفیانی کۆری هەرب بوو بە سەرکردایەتی کافر و موشریکە قورەیشیەکان لەولاوه بۆیان هاتبون.

لە یەکیەک لە ریوایەتەکان ابن سەعد و ابن ئیسحاق ریوایەتیان کردووە بەس بە سەنەدی وەکو هەدیس دەست موسلمانان نەکەوتووە کە ئەوە دەگیردرێتەوێ گواهی پێنج لە موشریکەکان توانیان بپەرێنەوێ لە خەندەق و هەفرە کە بەلام لەولاوه عەلی کۆری ئەبو تالب چوو یەکیەکیانی کوشت کە بەناوی عمرو بن عبد ود بوو وە لە پاشان نەوفەلی مەخزومیش زووبیری کۆری عەوام کوشتی و سیانە کە ی تریش کشانەوێ و هەلھاتن، بەلام ئەوە هیچ سەنەدیکی نەتەنھا ئەهلی مەغازی ابن سەعد و ابن ئیسحاق گیراویتیانەوێ.

ئینجا لە پاشان وایان بەسەرھات موسلمانەکان نوێژی عەسریان پێ نەکرا هیشتا باسی (صلاة الخوف) و نوێژی ترسی ناو جەنگ و جیھادیش دانەبەزیوو لەسەر بۆچونی پەسەندی زانایان لەبەر ئەوەبوو نوێژی عەسری موسلمانەکان چوو نەیان دەتوانی لە شوینی خۆیان سی هەزار موسلمان بون بەرامبەر بە دەهەزار لە موشریکەکان و پشتیشیان بەنو قورەیشیەکان ئامادە کردبوو ئینجا موسلمانەکان نەیان توانی نوێژی عەسری بکەن لەپاش مەغریب لەگەڵ پیغمبەر (ﷺ) کە تاریکی داھات توانیان کەوا بچن دەستنوێژ بگرن و لەوێ نوێژە کە ی خۆیان هی عەسریش بگێرنەوێ (والله أعلم بالصواب).

وێ لەو ریوایەتەش کە دەلی نوعەیمی کۆری مەسعودی کۆری عامر موسلمان بوو لەناو لەشکری موشریکەکان هاتە لای پیغمبەر (ﷺ) و پیغمبەری الله (ﷺ) پیگوت تۆ تەنھای پیویستە تۆ برۆی و دوربکەویتەوێ بچیەوێ ناو کافرەکان پەرتەوازەیی بخەیتە نیوانیان و بەنو قورەیشیەکانیش پەشیان بکەیتەوێ لەوێ کەوا برۆا بین بە قورەیشیەکان ئەوێ پێ ئەنجامدا و چوو کردی، ئەوێشیان هیچ سەنەدیکی سەحیح نە کە زانایان دەفەرمون بەلکو بۆچونی پەسەند لەسەر ئەوێ خۆی رب العالمین ئەحزابی

تیّک شکاند به وهی که ده فهرمویت: ﴿رِيحًا وَجُنُودًا﴾ [الأحزاب: ۹] واته به بایه کی زور به هیزی ساردی هه لکرد خوی رب العالمین وه سهربازی خوی نارد بو ئه وهی که وا موشریکه کان تیّک بشکینن و جهنگی ئه حزاب کوّتایی پی بیت.

موسلمانان نزیکه یه ک مانگ لهو حه ساره دا بون له سهر ئیختیلافی ریوایه ته کان یان بیست و چوار رۆژ بوه یان یه ک مانگ بوه لهو زهحمه تی و ناخوشیه دا بون که نه یانده توانی ده گیرنه وه زانا کان له ریوایه تدا سه حابه کان ده لّین نه مانده توانی بچین قه زای حاجه ت بکهین ههر له شوینی خۆمان هه ستاباینه وه تیر باران ده کران کافره کانیش ویستبایان بیته پیش له شوینی خۆمان قایم کردبوو تیر بارانمان ده کردن ده کشانه وه پاش، لهو زهحمه تی و ناخوشیه دا بوو کاتیّک مونا فاق و ده غه ل و دوروه کان ئه وانیه بو دنیا به گه ل که وتبون ئه گهر موسلمانان سهر که ون مه به ستی دونیایان هه بوو نه ک قیامه ت مونا فاق بون ده غه ل بون دورو بون ئا ئه وکاته هه ستان له ناو موسلمانانه کان ده یانگوت ئا ئه وه وه عده کانی موحه مه ده ئه وه موحه مه د ئه و ئامرازه ی ده وه شانده له به رده که پی ده که نین به پیکه نینه وه ده یانگوت گوتویه تی کللی شامم دراوه تی و کللی له ولایه فارسیم دراوه تی و یه مه نم دراوه تی و له گه ل ئه وه دا ئیمه ئیستا باری ئه وانه وا نابهین وا ناتوانین له شوینی خۆمان هه لبستینه وه بچین قه زای حاجه ت بکهین ئا ئه وه وه عده کانی موحه مه ده به ئیستی هزا و گه مه کردنه وه وایانده گوت، خوی رب العالمین له کوّتایی ئه وانی سهر شوّر کرد و ئه مر و فهرمانی خوی نارد خوی رب العالمین به وهی که ده فهرمویت: ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا﴾ [الأحزاب: ۲۵] الله بریاریدا به سه شه ر و کوشتن و زهحمه تی و ناخوشی جهنگی خنده ق به سه خوی رب العالمین ده فهرمویت کوّتایی پی هینا خوی رب العالمین به هیز و زاله به سه هه موو شته کان.

به وهی خوی رب العالمین کاتیگ نارد بۆ موسلمانان کان و هه لیکرده بایه کی یه کجار سارد
 ئه و بایه ده لئی خیمه ی قورهیشیه کانی له بنه وه ئه و ئه ستوندانه ی که وای قایمیان کردبوو
 خیمه کانیان پی به ستبوه وه له عهرز دهرده هات نه یانده زانی چیبکه ن وه نه یانده توانی ته وای
 برۆن له شوینی خوشیان ته وای دابنیشن، خوی رب العالمین ئه و کاته بوو که پیغه مبه ر
 (ﷺ) که الله وایلیکردن فهرموی کی هه یه ده چی ده نگوباسی قورهیشیه کانم بۆ بیئی؟
 حوزه یفه ی کوری یه مان ده فهرموی سویند به الله ئیمه هیچمان جورئه تمان نه کرد وه لام
 بدهینه وه له سه رمایی ئه و شه وه دا ئه وه نده سارد بوو وه ئه وه نده ش زه حمه ت بوو چونه ناو
 قورهیشیه کان، ده لئی جاری دوهم فهرموی و جاری سییه میش فهرموی، ده لئی له سییه م جار
 که کهس وه لامی نه دایه وه فهرموی ههسته حوزه یفه فرمانی پیدام و ناوی هینام گوتی برۆ
 ناو قورهیشیه کان هه وای و خه به ر بیینه بهس له منیان ئاگادار مه که وه ده ست نه وه شیئی و
 هیچ نه که ی هه ر بزانه چیده که ن و بریاریان چیه، حوزه یفه ده لئی هه ستامه وه زۆر زۆر
 سه رمام بوو ده له رزیم له سه رمان وه له ساردییان وه له بیه یزیان به لام پیغه مبه ر ده ستی
 له سه ر پشتم دانام و دۆعای بۆکردم ده لئی وه لاهی وای دهرچوم وه کو کوتر له شه قه ی بالان
 ده دا و ده فری هیچ له رزیم نه ما زه حمه تیم به سه ردا نه ما رۆیشتم به ره و ناو قورهیشیه کان،
 ده لئی له ناو قورهیشیه کان که وای دابه رزیم ده لئی ئه و کاته ئه بو سوفیانم بینی پشتی له مندابوو
 ویستم تیریکی تیگرم لئی بده م و بیکوژم به لام قسه که ی پیغه مبه رم به بیر هاته وه (ﷺ)
 ده لئی گوتم نا لئی ناده م و به ئاگیان ناهینم، ده لئی چوم له ویدا هه وایه که تیگه یشتم که
 موشریکه کان زۆر شیرزه بونه به و بایه ی خوی رب العالمین ناردویه تی ده لئی یه کسه ر
 که رامه وه لای پیغه مبه ر (ﷺ)، که گه یشتمه وه خزمه تی و هه وایه که م بۆ گیرایه وه دوباره
 له رزه که منی گرته وه ده لئی شتیکی له لابوو پیغه مبه ر پیدام (ﷺ)، ده لئی هه تا به یانی
 خه وم لیکه وت به یانی پیغه مبه ر (ﷺ) په نجه ی ده یگه یاندمی و ده یگوت ئه و خه وه هه موی

چیوو؟ حوزه یفه ههسته وه به سه ئیسراحت نه کرد؟ ده لّی له ناکاو به خه بهر هاتم و گه یستمه وه سه حابه کان.

پیغه مبه ر (ﷺ) لهو جهنگه دا دایکه عایشه بۆمان ده گیریتته وه ده فهرموئ شوینیکی شوره ی هه بو وه کو باخ بوو من چومه ناو ئه و شوینه له گه لّ موسلمانان کان ده رچوبوم لهو جهنگه ده لّی بینیم پیاویکی به هه یکه لّ خۆی به ستابوو ئا ئه و پیاوه به هه یکه له بینیم عومه ری کوری خه تاب بوو تیر و شمشیری پیبوو ده لّی عومه ر هه رکه منی بینی سه رزه مشتی کردم، گوتی ئای ئه وه لی ره چی ده که ی؟ راسته تو به غیره تی ئه ی عایشه ئه وه بو هاتی هه ئی ره؟ ئی ره زۆر تر سنا که له هه موو شوینه کان نزیک تره له دوژمنانی ئیسلام، ده لّی منیش گوتم بو ئه وه هاتوم بزنام موسلمانان کان و سه حابه کان چیده که ن؟ ده لّی ئه وه نده ی سه رزه نشت کردم له دوایی که وا یه ک له سه حابه کان به وه لام هات گوتی وازی لی بی نه به لکو دایکه عایشه هاتوه ته ئی ره ئیمه دلّمان پیی به هی زتر بوه وه چاکتر لنگ ده چه قینین، ده لّی ئینجا له ناکاو بینیم تیری ک هات له لای کافره کانه وه به سه عدی کوری موعاز که وت گه وره ی ئه وسیه کان، سه عد له وی وه بریندار بوو ده لّی له پاشان که وا سه عدیان هی نایه وه لهو جهنگه ی که سه عد سه روکی ئه وسیه کانی ئه نساریه کان بریندار بوو، پیاویکی یه کجار به جور ئه ت بوو سه عد پیاویکی به مه وقیف بوو به غیره ت بوو، ده لّی پیغه مبه ر (ﷺ) هی نایانه وه مالّه وه سه عدی کوری موعاز و جهنگه که به وه کو تایی پی هات که وا کافره کان کشانه وه به نو قوره یظه ش ترسیان لی نیشته و موسلمانان کان قوتاریان بوو خوای رب العالمین سه رکه وتنی بو ناردن وه مونا فقه و ده غه لّ و دو رو ه کانیش قسه پرو پوچه که یان به به تالّ چوو و پرو رهشیان بو مایه وه.

ئینجا دایکه عایشه بۆمان ده گیریتته وه ده فهرموئ پیغه مبه ری پیشه وا (ﷺ) هاته وه مالّه وه و خۆی شو رد زۆر ماندو و شه که ت بوو ئاره قه یه کی زۆری کرد بوو ده لّی من پیغه مبه رم

بینی (ﷺ) که له ماله وه جوپرائیل هاته لای، ده لئی جوپرائیل فهرموی دایکه عائیشه له و ریوایه ته ده فهرموی «كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى الْغُبَارِ سَاطِعًا فِي زُقَاقِ بَنِي غَنَمٍ مَّوَكِبَ جَبْرِيلَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ حِينَ سَارَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ^[۱]» ده لئی جوپرائیل هاته ماله وه گوته پیغه مبه ر (ﷺ) یا رسول الله ته وه چه کت له خۆت کردوه ته وه و له ماله وه دانیشتوی؟ ده لئی ته ویش فهرموی به لئی ته ی جوپرائیل، فهرموی ده نا ئیمه ی فریشته و مه لائیکه ته کان چه کمان له خۆمان نه کردوه ته وه و دانه نیشتوین، فهرموی به ره و کوی یا جوپرائیل؟ فهرموی ته مر و فهرمانی اللهیه به ره و ناپاکه کانی جولله که کان به ره و به نو قوره یظه نابی ته وه یان به سه ر بچی الله فهرمانی کردوه ده بی تو له ی ته وه یان لی بستیندریته وه که له پشته وه ناپاکیان نواند که به لئینان دابوو به قوره یشیه کان له پشته وه له موسلمانان بدهن، ده لئی پیغه مبه ر که وته خوی (ﷺ) چه کی له خوی به ست گیانمان فیدای بی، ده لئی بانگی سه حابه کانی کرد و دایکه عائیشه -رضی الله عنها- ده فهرموی سویند به الله من ته ماشام ده کرد له شکره که ی جوپرائیل و بینی تو ز و غوباری پهیدا کردبوه له به نی غنم که ده رویشته به ره و به نو قوره یظه له خزمهت پیغه مبه ر (ﷺ).

جا پیغه مبه ر (ﷺ) رویکرده سه حابه کان و فهرموی «لَا يُصَلِّينَ أَحَدٌ الْعَصْرَ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ^[۲]» فهرموی هیچی که له ئیوه نابی نویژی عه سر دوابخا ئیلا ده بی له به نو قوره یظه نویژه که ی بکا، جا هه ندیک له له شکره موسلمانان خیرایان کرد و بو نویژی عه سر گه یشتنه قه لای ده و روبه ری به نو قوره یظه له ویدا نویژه که یان کرد و هه ندیکیش گوتیان ئیمه نویژ ناکه ین هه تا ده گهینه ته وی پیغه مبه ر و فهرمانی کردوه ته وه بوو نویژه که یان چوو دواپی کردیان، پیغه مبه ر هی هه ردوو لایانی به راست و دروست دانا.

[۱] صحیح البخاری (۴۱۱۸) (۳۲۱۴)، مسند أحمد (۱۳۲۲۹).

[۲] صحیح البخاری (۹۴۶) (۴۱۱۹).

ئینجا ئیمامی عه لی له پێش پێشهوهی له شکری موسلمانان بوو ئالاکه به دهستی ئیمامی عه لی بوو پێغه مبه ریش له دواي ئالاکه ده رۆیی (ﷺ) سه حابه و موسلمانان کانی به دواي ئه وانه وه بون، له پاشان موسلمانان چون ده وره ی جوله که کانی به نی قوره یظه یان گرت، ئا له و یوه ئه بو لوبابه که دایکه عایشه بۆمان ده گیرێته وه ده فهرموی نزیکه ی بیست و پینج شه و موسلمانان ده وره ی به نی قوره یظه یان گرت و له ویدا مانه وه و به نی قوره یظه ته نگیان پێ هه لچنرا و له و کاته وه بوو ئه بو لوبابه کاتی که که و ئه بو لوبابه ی کوری عه بدو مونذیر کاتی که جوله که کان پێی ده لێن ئه گه ر ئیمه ته سلیم بین ده بی موحه مه د چیمان لیبکا؟ ئه و سه حابه به ریزه ش ئامازه یه کی وا ده کا له دهستی ده رده چی ده ست له سه ر ملی داده نی واته سه رتان ده بری و یان ده تانکوژی، ئا ئه وانیش ترسی زۆریان لی ده نیشی به لام ئه بو لوبابه له وه ی خۆی خوشنابی ده چی به خۆی خۆی عقوبه ده دا ده لی ئه و نه یینه ی پێغه مبه رم ئاشکرا کرد وه نه مزانی نه ده بوا وابلیم، ئینجا له و یوه موسلمانان کان که ده وره یان لیدان جوله که کانی به نی قوره یظه ترسی کی زۆریان لی نیشت به لام هیچیان به دهسته وه نه ما له کو تایه کهیدا گوتیان ئیمه رازین ئه ی موحه مه د (ﷺ) سه عدی کوری مه عاز ئه وه ی بریندار بوو بوو گه وره ی ئه وسیه کان چونکه پێشان براده رمان بوو و به لێنمان له گه ل ئه وسیه کان هه بوه ئه و بیته حه که م هه ر بریار یکیدا ئیمه ش پێی رازی ده بین، جا پێغه مبه ریش فهرموی (ﷺ) برۆن به چوار دهسته چونکه بریندار بوو سه عد سه عدم بۆ بیننه ئیره، سه عدیان له سه ر پشتی و لاخی که به چوار دهسته هی نا ئینجا که گه یشته ئه وی پێغه مبه ر فهرموی (ﷺ) «قَوْمُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ» هه ستنه وه برۆن به یینه خواره وه به ره و پیلی گه وره که تان برۆن که سه عدی کوری مو عازه، سه عدی کوری مو عازیان به چوار دهسته هی نایه خواره وه سه حابه کان ئه گه ر بریندار بوبان و ئیشیشیان هه با ئه مر و فه رمانی پێغه مبه ری الله یان نه ده شکاند (ﷺ) به گیان و به مال له خزمه ت الله و پێغه مبه ردا بون (ﷺ)، جا پێغه مبه ر فهرموی ئه وه به نی قوره یظه به حوکه می تو رازین ئه ی سه عدی کوری مو عاز بزانه تو ش چیده که ی، سه عدی

کورپی موعازیش فهرموی پیغه مبهری الله (ﷺ) ئه وهی من بۆی ده چم ئه وانه ناپاک بون، ئه وانهی چه ک به ده ستبن و توانای چه ک هه لگرتیان هه بوبی و وه توانای شهر و جهنگیان هه بوبی له نیو به نی قوره یظه فهرمان و ئه مرم وایه له سهریان دهین و بیانکوژین، وه ئه وانهی کهوا مندال و ژنه کانیاان بیانگرین، وه ئه وانهی تریش مال و سهروهت و سامانه کانیشیان به غه نیمهت بی بۆ موسلمانان، ده لئ پیغه مبهر روی تیکرد و فهرموی «قَضَيْتَ يَا سَعْدُ بِحُكْمِ اللَّهِ^[۱]» یان «بِحُكْمِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)» فهرموی ئه ی سه عد تو حوکمت کرد به حوکمی خوی رب العالمین یان به حوکمی پیغه مبهری پیشهوا (ﷺ)، ئینجا جوله که کانیاان ده رهینا ئه وانهی پیگه یشتبون و بالغوبون و توانای چه ک هه لگرتیان هه بوو خویان به ستابوو بۆ شهرپی موسلمانان به غدر و خیانهت و ناپاکی ئه گهر قوره یشیه کان سه رکه وتبان ئه وانهیان هیئا و موسلمانان له سهریانان و ئه وانهیان کوشتن، له ریوایه تیک ده لئ سی سه د بون و یه ک ده لئ چوار سه د به لام ئه وهیان زیاتر له سه حیح نزیکتره زانایان ده فهرمون له نیوان حهوت سه د و هه شت سه د که سدا بون کاتی کهوا پیغه مبهر (ﷺ) فهرمانی کرد له سه ر حوکمه که ی سه عدی کورپی موعاز له سهریان بدری.

کاتی که سه عدی کورپی موعازیان هیئا یه وه پیغه مبهر (ﷺ) خیمه و خیهو تیکی له نزیک مزگهوت بۆ هه لدا هه ر له ویدا بمینیته وه و هه والی له نزیکه وه بزانی سه عد چی به سه ر دی، ئه وه کوئا حوکم و بریاری سه عد بوو چونکه له یه ک له ریوایه ته کان ده لین سه عدی کورپی موعاز کاتی کهوا بریندار بوو داوای له الله کرد و پارایه وه گوتی ئه ی خوی رب العالمین من ته مه نم هه ر بایی ئه وهنده ده وی ئه گهر له پیناو تو شه هید ده بم به هیله وه هه تا بینم موسلمانان له جهنگی ئه حزاب سه رده کهون و وه به نو قوره یظهش تو له یان لی

[۱] صحیح البخاری (۴۱۲۱) (۳۰۴۳) (۳۸۰۴)، صحیح مسلم (۱۷۶۸)، سنن أبی داود (۵۲۱۵).

بستیندریتهوه به بهر چاوی خۆم من بیبینم ئەهی خوای رب العالمین، الله ئەوهنده عومری سه عدی درێژ کردهوه و به برینداری مایهوه دایکه عائیشه دهگیریتتهوه ده فهرموی ئەبو به کری باوکم له گهڵ عومهری کورپی خه تباب له سه رینگانی سه عد دانیشتبون به فهرمانی پیغه مبه ر (ﷺ)، ده لئی من گوئیست بوم کاتیک له هارژنی گریانیا ندا دهنگی ئەبو به کری باوکم جیا ده کردهوه له دهنگی عومهری به لام ههردوکیان ده گریان زانیان کهوا سه عد گیانی له ده ستداوه و وهفاتی کردوه، ده لئین دایکه عائیشه ئەهی پیغه مبه ر چیده کرد؟ ده لئی پیغه مبه ر وانه بوو (ﷺ) به ئاسان نه ده گریا ئە گه ر خه میکی زۆری هه با ریشه کهی خۆی ده گرت به دهستی راسته و سه ری خۆی توژیک نزم ده کردهوه و داده ما پیغه مبه ر (ﷺ)، ئەوه غه مه هه ره گه وه کهی بوو که دایده گرت ده لئی هی سه عدیشمان بینی وایکرد پیغه مبه ر (ﷺ) له پاشان فهرموی «اهْتَزَّ عَرْشُ الرَّحْمَنِ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ^[۱]» فهرموی باره گای الله له رزی له گه ل گیان ده رچوونی سه عد، واته سه عد ئەوهنده به ریز بوه له لای خوای رب العالمین، به لئی سه عد ئەو که له پیاوه بوو وه به نو قورپه یظه ش ئاوا کو تاییان پیهات ئە سه دی کورپی که عبی سه ر کرده ی به نی قورپه یظه کان وه له گه ل حویه ی کورپی ئە خطه بی باوکی سه فیه ی سه ر کرده ی به نو نه زیریه کان و وه سه ر کرده ی جوله که کانی تریش له پاش که عبی کورپی ئە شرف له ناو گیراوه کاندا بون و له وی ئەوانیش له سه ریان درا و کو تاییان پیهات و موسلمانان سه رکه وتن به سه ر خیانه تی جوله که کان و وه به سه ر پیلانی موشریک و کافره کان و موسلمانان کان حه سانه وه، ئەوکات بوو پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) ته واو له مرۆوه سه حابه کان بزانی ئیمه سه رکه وتوین جاریکی تر قورپه ی شیه کان و کافر و جوله که کان ناتوانن هیرش بکه نه سه ر مه دینه له مه ودوا ئیمه ریگامان پیدراوه و پی ده دری هیرشیان بکهینه سه ر.

[۱] صحیح البخاری (۳۸۰۳).

جهنگی بهنی موسته لّیق

جهنگی المریسیعیشی پئی ده گوتری له بهر ئه وهی ئاوّیک هه بوو که موسلمانان گه یشتنه سه ر ئاوهی هی بهنی موسته لّیق بوو ئه وه ئاوه پئی ده گوترا مورّه یسیع هه ر دوو ناوه که ی هه یه، وه چه ند ر وداو یکی گرینگ له و جهنگه و له دوا ی ئه و جهنگه ر ویدا پئیو یستی به باسکردنه یه ک له وان بوختانکردن به ناموسی پیغه مبه ر (ﷺ) به دایکه عائیشه، وه له دوایدا عه سه بیه ت و ده مارگیرایه تی بۆ هۆز و تیرایه تی له به نی موسلمانان کانی موهاجیرین و ئه نسار، له پاشان رۆلی مونا فیق و ده غه ل و دوروه کان له ر وداوه کاندایه، ده مانه وئی ئه وانه تان هه موو بخهینه بهر گو یچکه به کورتی و پوختی.

به نو موسته لّیق تیره یه ک بون له تیره کانی خوزاعیه کان که خوزاعیه کانیش به شییک بون له عه رب له سه ر بۆچونی په سه ندی میژو نوسه کان قه حتانی یه مه نی بونه، ئینجا ئه و جهنگه له چ سالییک دهستی پیکرد؟ جیاوازی هه یه له نیوان زانایان، سی بۆچون هه یه:

یه که میان ده لّی له سالی شه شه می کوچی بوو ابن ئیسحاق و خه لیفه ی کوپی خیاط و ابن جه ریری ته به ری و وه له پاشان ابن حه زمی ئه نده لوسی و وه ابن عبد البر و ابن العربی و وه ابن الاثیر و ابن خلدون ئه وانه ئه وه بۆچونیانه.

بۆچونی دوهم ده لّی له سالی چواره می کوچی بوو ئه وه ش المسعودی له گه لّ ابن العربی المالکی ئه وه بۆچونیانه و هه ندیکی تریش.

بۆچونی سییه م که ئه وه یان په سه ند و سه حیحه ده لّی له سالی پینجه می کوچی بوو به لام له هه ر سی بۆچونه کان له مانگی شه عبان بوه به لام بۆچونی سییه م ده لّی له سالی پینجه می کوچی بوو که موسای کوپی عوقبه و وه ابن سعد و ابن قتیبه و وه له پاشان ئیمامی الذهبی و ابن القیم الجوزیه و ابن کثیر و ابن حجر العسقلانی وه له سه رده میه کانیش محمد الغزالی و بو طی و أبو شه به و ساعاتی و محمد أبو زه رة و سید قطب و محمد علی الصابونی

و جگه له وانیش ئه‌وه بۆچونیانه که سالی پینجه‌می هيجری بوه ئه‌و جهنگه پرویدا له مانگی شه‌عبان.

له‌به‌رچی ئه‌و بۆچونه‌مان په‌سه‌ند کرد و ئیمه‌ش پیمان وابوو ئه‌وه راجیح و په‌سه‌نده؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی زانا و میژو نوسه‌کانی که ئه‌هلی ته‌حقیق بونه که ناومان هینا هی هه‌ندیکیان له سه‌رده‌میه‌کان و کۆن ئه‌وه بۆچونیان بوه، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ش له ریوایه‌تی سه‌حیحا هاتوه که سه‌عدی کوری موعاز ئه‌وه‌ی له رابردو باسه‌انکرد که گه‌وره‌ی ئه‌وسیه‌کان بوو که له جهنگی به‌نو قوره‌یظه له‌پاش ئه‌وه وه‌فاتی کرد سه‌عد هه‌بوه کاتی که‌وا بوختان به‌دایکه‌ عایشه‌ کرا و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر میمبه‌ره‌که‌ی مه‌دینه‌ پاکانه‌ی کرد و وه بۆچونه‌ ته‌واو و ئه‌وه‌ی ناو دلی خوی گوت که‌وا چه‌ند ئه‌زیه‌تی ده‌ده‌ن ده‌رباره‌ی ناموسی و هاوسه‌ره‌که‌ی و ئینجا له‌پاشان سه‌عد هه‌لده‌ستیته‌وه ده‌لی ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه‌ پیاویک له‌ ئیمه‌ واده‌کا له‌ ئه‌وسیه‌کانه‌ هه‌تا به‌ ده‌ستی خۆم بیکوژم ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر له‌ خه‌زهره‌جیه‌کانه‌ و له‌ که‌سی تریشه‌ هه‌ر فه‌رمانی‌که‌مان پێکه‌ی جیه‌جیی ده‌که‌ین، که‌واته‌ سه‌عد له‌ ژياندا بوه له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌وه ئه‌وه راجیح ده‌کات که‌وا جهنگی به‌نو موسته‌لیق له‌پیش جهنگی به‌نی قوره‌یظه‌دا پرویداوه و بوه که ئه‌وه له‌ ریوایه‌تی سه‌حیحا هاتوه، وه جهنگی به‌دریش له‌ مانگی شه‌عبانی به‌دری دوه‌م له‌ مانگی شه‌عبانی سالی چواره‌می کۆچی بوه ئا ئه‌و بۆچونانه‌ هه‌موی ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که‌وا به‌لی جهنگی به‌نی قوره‌یظه له‌سه‌ر قه‌ولی راجیح له‌ مانگی (ذو القعدة)ی سالی پینجه‌می هيجری بوو، که‌واته به‌لی جهنگی به‌نی موسته‌لیق مور‌ه‌یسع له‌ مانگی شه‌عبانی سالی پینجه‌می کۆچی بوه ئه‌و بۆچونه‌ په‌سه‌ند و راجیحه‌.

هۆکاری ئه‌و جهنگه ئه‌وه‌بوو که به‌نی موسته‌لیقیه‌کان له‌ خوزاعیه‌کان بون خوزاعیه‌کانیش تیره‌یه‌کی گه‌وره‌ بون له‌نیو عه‌ره‌به‌کان و زۆر شه‌راوی بون ئینجا یه‌ک

بون له گه‌ل قورپه‌شیه کان له دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وه له پاشان ئه‌وان ده‌ستیان گرتبوو به‌سه‌ر هیل و ریگایه سه‌ره‌کیه‌کی نیوان مه‌ککه و مه‌دینه کاتی که موسلمان ئه‌گه‌ر بیانویستبا ده‌عوه و نفوظیان برّوا به‌ره‌و مه‌ککه له‌وی ریگری هه‌بوو به‌نی موسته‌لیق وایانده‌کرد و ده‌ستیان به‌سه‌ر ئه‌و ریگایه‌دا گرتبوو، وه هۆکاری سه‌ره‌کیش ئه‌وه‌بوو که‌وا به‌نی موسته‌لیق خۆیان کۆکرده‌وه خه‌لکیکی تریش له‌گه‌ل خۆیان له‌ناکاو هیرش بکه‌نه سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و وه شاری مه‌دینه، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستپیشخه‌ری کرد که ئه‌و هه‌واله‌ی زانی هاوه‌له به‌ریزه‌کانی کۆکرده‌وه ژماره‌ی موسلمانانه‌کان (۷۰۰) چه‌کدار بون له‌گه‌ل (۳۰) سوار به‌گه‌ل یه‌ک که‌وتن و له‌پۆژیک له‌پۆژه‌کان که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆی دیاریکردبون پۆژی دوشه‌مه‌بوو وه دوو شه‌و پۆیشتبوو له‌مانگی شه‌عبان سالی پینجه‌می کۆچی پیغه‌مبه‌ر به‌ریکه‌وت (ﷺ) به‌ره‌و هیرش کردن بۆسه‌ر به‌نی موسته‌لیق، ئیامی بوخاری و موسلیم بۆمان ده‌گیرنه‌وه و فهرموده که سه‌حیحه که ده‌فهرمون «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَغَارَ عَلَيْهِمْ، وَهُمْ غَارُونَ» پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ل هاوه‌له به‌ریز و چه‌کداره‌کانی هیرشی کرده سه‌ر به‌نی موسته‌لیق له‌ناکاودا ده‌ستپیشخه‌ری کرد و وه به‌شه‌و چوه سه‌ریان و ئه‌وان ئاگیان له‌خۆیان نه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه زانیانی فیه‌قی به‌و به‌لگه‌یه‌وه چه‌ندین به‌لگه‌ی تریش ده‌فهرمون دروسته موسلمانان وه ئه‌میری موسلمانان کاتیک بزانی دوژمنه‌کانیان هیرشیان بۆ ده‌که‌ن یان ترسناکیان هه‌یه له‌سه‌ر موسلمانان له‌ناکاو و شه‌و به‌سه‌ریاندا بده‌ن پیغه‌مبه‌ر وایکرد (ﷺ)، وه له‌و ریوایه‌ته هاتوه ده‌فهرموی «وَأَنعَامُهُمْ تُسْقَى عَلَى الْمَاءِ» ئه‌وان مه‌ره‌کانی خۆیان و حوشتره‌کانی خۆیان ئا و ده‌دا له‌سه‌ر ئاوی مورپه‌سیع و ئاوه‌کانی هه‌یان بوو له‌ناکاو بوو نه‌یانزانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌سه‌ریاندا ده‌دا له‌به‌ر ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر به‌و له‌و ناکاویه‌ی که به‌سه‌ریدا دان سه‌رکه‌وتوو بوو «فَقَتَلَ مَقَاتِلَهُمْ، وَسَبَى ذَرَارِيَهُمْ، وَأَصَابَ يَوْمَئِذٍ جُوَيْرِي بِنْتُ الْحَارِثِ بْنِ أَبِي ضَرَارٍ»^[۱] پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

[۱] صحیح البخاری (۲۵۴۱)، صحیح مسلم (۱۷۳۰)، سنن أبي داود (۲۶۳۳).

چه کداره کانی ئەوهی له سەر ئەویدا بون و پاسهوان بون گرتنی و کوشتنی له پاشان مندا له کانی هینا و وه عائیل و ئافره ته کانی گرت به جاریه له گه‌ل خۆی هیناینیه وه، له پاشان هەر له و جه‌نگه‌دا بوو جوهیرییه‌ی کچی حاریث که‌وا سه‌ر کرده و گه‌وره‌ی به‌نی موسته‌لیق بوو ئەو ئافره‌ته‌ بوو هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هاوسه‌رایه‌تی له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ئاوا رویدا (ﷺ)، جا پیغه‌مبه‌ر به‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م و کورت سه‌ر که‌وتوو بوو گه‌رایه‌وه، جوهیرییه‌ که‌وتبوو به‌شی ثابتی کۆری قه‌یسی کۆری شه‌ماس یان کۆره‌ مامه‌ که‌ی ئەو وه‌ کو جاریایه‌تی و به‌ش به‌ نسیبی ئەوان بوو به‌ لام جوهیرییه‌ ئافره‌تیک بوو کچه‌ سه‌ر کرده بوو زۆر به‌رچاویش بوو زۆریش خاتون بوو له‌ به‌ر ئەوه‌ بریاریدا گوتی خۆم ده‌ کرمه‌ وه‌ به‌ چه‌ندی داده‌نن بۆ ئەوه‌ی له‌ کۆیلایه‌تی رزگارم بێ و به‌ جاریه‌ نه‌مینه‌ وه‌؟ ئەوانیش ئەوه‌یان بۆ دیاریکرد به‌و مه‌به‌سته‌ جوهیرییه‌ چوه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، گوتی ئە‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) هاتومه‌ ده‌رگات من جوهیرییه‌ی کچی حاریثم سه‌ر کرده‌ی به‌نو موسته‌لیق هاتوم ئە‌ گه‌ر یارمه‌تیم بده‌ی ده‌مه‌وئ خۆم بکرمه‌ وه‌ و نه‌بمه‌ جاریه‌، جا پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) پێی فهرموو هه‌رچیت ده‌وئ بۆت ده‌که‌ین یارمه‌تیت ده‌ده‌ین به‌ لام شتیکی له‌وه‌ باشت‌رت ئە‌ گه‌ر بۆ پێشنیار بکه‌م پێوه‌ی رزگاریش ده‌بی له‌ دنیا و له‌ قیامه‌ت ده‌ته‌وئ؟ ئەویش گوتی چیه‌؟ گوتی ئە‌ گه‌ر ریزی ئە‌وه‌ت لێبنیم بته‌که‌مه‌ هاوسه‌ری خۆم ئە‌ گه‌ر تۆ رازی بی هه‌م ئازاد ده‌بی له‌ جاریایه‌تی وه‌ هه‌م له‌ قیامه‌تیش کاتیک ده‌بیته‌ موسلمان به‌ دنیاییه‌ وه‌ سه‌رفراز ده‌بی و داوات لێده‌که‌م ببیته‌ موسلمان و ببیته‌ هاوسه‌رم، ده‌لئ جوهیرییه‌ ده‌لئ دلم زۆر زۆر خوشبوو سه‌نگ و گه‌ورایه‌تی پیغه‌مبه‌رم بۆ به‌ دیار که‌وت (ﷺ) خۆ ئە‌وه‌ ئە‌ گه‌ر باوکه‌م با هه‌ر سه‌ر کرده‌یه‌کی تر با به‌رامبه‌ر به‌ دوژمنه‌ که‌ی قه‌ت ئە‌و ریزی لێنه‌ده‌نا و قبولی نه‌ده‌ کرد ئابرووی ده‌برد که‌ ناموسی که‌وتبا به‌رده‌ستی زانیم ئە‌و پیاوه‌ پیاویکی عاده‌تی نیه‌ زۆر به‌ ره‌وشت و ئە‌خلاقه‌ زۆر سه‌نگین و گه‌وره‌یه‌ و لێبۆرده‌یه‌، ده‌لئ زۆر به‌ دل خوشیه‌ وه‌ و دلم زۆر موپرتاح بوو گوتم رازیم هه‌زار جار ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) ده‌لئ روم تیکرد

و پیم گوت (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أنك رسول الله) بوه موسلمان، پیغه مبه ر ماره یکرد (ﷺ)، بزائن ئه وانیه دوژمنانی ئیسلامن بوختان به پیغه مبه ر هه لده به ستن (ﷺ) وه کو له سه ره تاش باسمان کرد ئایه پیغه مبه ر (ﷺ) مه به ستنی رابواردن و شه هوه ت دامرکانه وه بوه؟ نه خیر حاشا لایلا، به لکو تنها هه ر هاوسه رایه تیه کی کردبی له گه ل هاوسه ره کانی ئیلا هه ر هاوسه رگیرایه تیه کی به ستابی له پیناو چه ندین حیکمه ت و کاروباری خه یر بوه بو ئیسلام و ئومه ته که ی، ده لئ جوه یرییه کاتییک ده بیته هاوسه ری پیغه مبه ر (ﷺ) بلاو ده بیته وه به ناو موسلمانان ده لئ پیغه مبه ر جوه یرییه ماره کرد (ﷺ) هاوه له به ریزه کانی پیغه مبه ریان زور خو شده ویست -رضی الله عنهم- (ﷺ) وه دل سو زبون بو ی وه زور ریزیان لیده نا، گوتیان باشه چون ده بی خزم و که سه کانی ماله خه زورانی پیغه مبه ر (ﷺ) له لای ئیمه جاریه بن یان کو یله بن؟ برؤن ئه ی هاوه له به ریزه کان هه مومان به یه ک ده نگ هه موو جاریه کان وه هه موو کو یله کان رزگار ده که ین و ئه وه ئازادمان کردن، هیچ ئافره تییک نه بوه خه یری به نیو چاوانه وه بو بی میژونوسان ده فه رمون وه کو جوه یرییه خه یری به نیو چاوانه وه بوو بو گه ل و هو ز و قه بیله که ی، سه د که س له به نو الحاریث و به نو موسته لیق ئازاد کران، ئینجا حاریسی باوکی جوه یرییه که هه لهابوو له جه نگ و شه ره که به به ر ده ستنی موسلمانان نه که وتبوو ئه ویش ئه وه ی بیستوو هاته وه خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) گوتی ئه وه ی تو کردوته ئه ی موحه مه د هیچ که له پیاویک له میژودا نه یکرده ئیمه ئه وه نده بی ریز بوین له گه لت دوژمن بوین له گه لت ده مانویست له نا کاو هه رچی خراپه به سه رت بینین تو ریزم لیده نیی و که چه که ی من ده که یته هاوسه ری خو ت و هه موو شتت که وتوه ته به رده ست ئینجا کو یله کان و جاریه کان هاوه له به ریزه کانت ئازادیان ده که ن، ئه وه چیه تو هی ناوته له لای الله؟ ئه ویش گوتی ئیسلامه وه ره تو موسلمان به ئه ی حاریث، حاریثیش ده ست به جی ده فه رموی (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أنك رسول

الله) موسلمان بون، له میژوی ئیسلامدا هیچ تیره و قه‌بیلەیه ک به یه که‌وه و به یه که‌ستی جه‌ماوهره که‌یه‌وه موسلمان نه‌بوه وه کو به‌نو موسته‌لیق موسلمان بون.

بابیین ئەلێره‌وه ئەو پرووداوانه باسکه‌ین که لهو جه‌نگه‌ رویدا و په‌یوه‌ستی هه‌لۆیسته له‌سه‌ر کردنه:

یه که‌م لهو پروداوانه که جیگای په‌ند و وانه‌یه ده‌بی لێی تی‌بگه‌ین و حال‌یی‌بین مونا‌فیک و ده‌غه‌ل و دور‌وه‌کان وه جاسوسه‌کان له‌نیوان موسلمانان ئە‌گه‌ر له‌سه‌ره‌وه موسلمان‌یتی نیشان ده‌ده‌ن له د‌ل‌دا د‌ل‌ بۆ‌گه‌ن و پ‌زی‌ون هه‌رده‌م له هه‌ل‌یک ده‌گه‌ر‌ین یه ک قسه‌ یه ک په‌له له‌نیو موسلمانان دروست بی‌ ئەوان بی‌ق‌وزنه‌وه و زیاتری له‌سه‌ر داب‌نین ئە‌گه‌ر په‌ره‌موچه‌یه ک ئا‌گر ب‌گر‌ی ئەوان فوی ل‌یده‌که‌ن ئا‌گره‌که خ‌وش بی‌ فیتنه و ئاشوبه‌که هه‌موو موسلمانان ب‌گر‌یته‌وه و ئیسلام و موسلمانان شکست بی‌ن به‌لام هه‌ی هاته هه‌ی هات د‌ینی‌ک که خ‌وای رب العالمین نارد‌یی‌تی پی‌غه‌مبه‌ری‌ک (ﷺ) که الله پشت‌گیری کاری‌بی وه له هه‌موو مه‌خلوقات و به‌دی‌ه‌ینراوه‌کان سه‌نگینتری کرد‌بی له‌لای خ‌وی و به‌پ‌یز‌تری، چ‌ون فوو به ئا‌گر کرد‌نی مونا‌فیک و ده‌غه‌ل و دور‌وه‌کان سه‌رده‌گر‌ی؟ به‌ل‌ی لهو جه‌نگه‌ بوو کات‌ی که‌وا ب‌ۆ‌مان ده‌گیر‌نه‌وه سه‌حابه به‌پ‌یزه‌کان که ابن حه‌ج‌ه‌ریش له (فتح الباری) دا ده‌فه‌رم‌وی ابن ئیسحاق فه‌رم‌وی ئەو غه‌زوه و جه‌نگه‌ی که له سه‌حیحی بوخاری هاتوه و وه له هه‌ندی‌ک ریوایه‌تی ت‌ریش هاتوه که‌وا عه‌بدو‌ل‌لای ک‌وری ئوبه‌ی ک‌وری سه‌لول کات‌یک ده‌نگی لیوه‌هات لهو پروداوه‌ی که ئیستا ب‌ۆ‌تان ده‌گیر‌ینه‌وه گو‌تی: ﴿لَنْ رَّجَعَنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [المنافقون: ۸] سه‌رو‌کی مونا‌فیکه‌کان عه‌بدو‌ل‌لای ک‌وری ئوبه‌ی ک‌وری سه‌لول کات‌یک موهاجیر‌یک له‌گه‌ل ئە‌نسارییه ک «ف‌ک‌سه‌» له ریوایه‌ته‌که هاتوه واته به پ‌ی‌لاقه پ‌ییه‌کی له پاشه‌ری ئە‌و‌یت‌ردا، ئە‌و‌یش گو‌تی ب‌ۆ وام ل‌یده‌که‌ی من ئە‌نسارم ت‌ۆ موهاجیری؟

ئەنساریه که گوتی «یا لِّلْأَنْصَارِ» ئەو ئەنساریه کان له هانام وەرن موهاجیره لییدام شهیتان ئەو فیله‌ی لیکرد، کۆمه‌لیکی زۆر له مونا‌فیق و ده‌غه‌ل و دوروه کان له و جه‌نگه‌ی له گه‌لدا بون عه‌بدو‌لای کور‌ی ئوبه‌ی کور‌ی سه‌لولیش که سه‌رکرده‌یان بوو ئەویش له گه‌لدا بوو، ده‌لی موهاجیره که‌ش هاواری کرد گوتی «یا لِّلْمُهَاجِرِینَ» ئەو موهاجیر و کۆچکه‌ره کان ئەوه ئەنساریه و بانگی ئەنساریه کان ده‌کا تۆله‌م لی بستینه‌وه، ده‌لی له‌وه ده‌مه قالی په‌یدا‌بوو له‌نیوان ئەو دوو هاوه‌لانه، عه‌بدو‌لای کور‌ی ئوبه‌ی کور‌ی سه‌لول که گو‌ییست بوو پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) له وه‌لامی هاوه‌له‌کان که هه‌والی پی‌گه‌یشت فهرموی ئەوه‌ی ئیوه هاواری لی‌ده‌که‌ن «دَعُوها فَإِنَّهَا مُنْتَنَّةٌ» که تۆ ده‌لیی ئەنساریه کان بی‌نه هانام من ئەنساریمه و ئەوه ده‌لی موهاجیره کان بی‌ن من موهاجیرینم، ئەوه وازلی‌بینن ئەوه گه‌نده‌ل و بو‌گه‌نه ئەو ده‌مارگیریه ئەو ته‌عه‌سوبه بو‌عه‌شیره‌ت و هۆزی خۆت سه‌رتبخا ئیوه هه‌موتان موس‌لمانن موس‌لمان له‌گه‌ل موس‌لمان براه نابی پشت به‌عه‌شیره‌ته‌که‌ی به‌ستی و ته‌عه‌سوب و ده‌مارگیریه‌ت بی‌گری چون‌که ده‌مارگیریه‌ت شتیکی گه‌نده‌ل و بو‌گه‌نه پی‌غه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ)، جا عه‌بدو‌لای کور‌ی ئوبه‌ی کور‌ی سه‌لول له‌ریوایه‌ته‌کان هاتوه که‌وا یه‌کسه‌ر وای‌گوت که گو‌ییستی پی‌غه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) گوتی ئە‌گه‌ر ئیمه‌ بگه‌رینه‌وه شاری مه‌دینه ئە‌وانه‌هیچ نه‌بون موهاجیره‌کان ئیستا هاتونه و لی‌ره‌خۆیان زۆر کردوه و به‌سه‌ر سه‌ری ئیمه‌ ئە‌نساره‌وه قسه‌ی زل و گه‌وره‌ش ده‌که‌ن، ئە‌گه‌ر بچینه‌وه شاری مه‌دینه ئە‌وکات ده‌بینن خه‌لکه‌به‌عیزه‌ته‌کان خه‌لکه‌زه‌لیل و ژیر ده‌سته‌کان ده‌رده‌کا مه‌به‌ستی پی‌غه‌مبه‌ر و (ﷺ) موهاجیرین بوو.

کاتی‌ک ئەو روداو‌ه‌ پرویدا بزانه‌ هه‌لو‌یسته‌کانی که‌سی موس‌لمان ئە‌گه‌ر ئیمانی له‌ دل‌دابی لی‌ره‌وه‌لاء و به‌راء ده‌رده‌که‌وی لی‌ره‌ئه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی ئە‌گه‌ر که‌سی‌ک له‌قه‌وم و نه‌ته‌وه‌ و گه‌ل و هۆزی خۆشتدا‌بوو ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر باوکیشته‌بوو قسه‌ی گوت به‌ ئیسلام و به‌

پێغه مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وکاته‌ی تۆ ئیمانداری راسته‌قینه‌ی قبولی نه‌که‌ی هه‌لۆیستیکی مه‌ردانه‌ت هه‌بێ وه‌کو عه‌بدوڵای کۆری عه‌بدوڵای کۆری ئوبه‌ی کۆری سه‌لول هه‌لۆیستی نواند که‌ کۆره‌که‌ی که‌سیکی ئیمانداری راسته‌قینه‌ بوو، چوه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموی ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری الله بیستومه‌ چونکه‌ زه‌یدی کۆری ئه‌رقه‌م که‌ گوئی له‌و قسه‌بوو هات بۆ پێغه‌مبه‌ری گێرایه‌وه‌ (ﷺ) گوئی عه‌بدوڵای کۆری ئوبه‌ی کۆری سه‌لول پێغه‌مبه‌ری الله وایگوت کاتیکی تۆ وت واز بێن ئه‌وه‌ شتیکی گه‌نده‌ل و بۆگه‌نه‌ ته‌عه‌سویه‌ت بۆ هۆز و عه‌شیره‌ت گوئی بگه‌رپینه‌وه‌ مه‌دینه‌ ده‌زانن به‌ عیزه‌ته‌کان زه‌لیله‌کان ده‌رده‌که‌ن مه‌به‌ستی تۆ بوو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، جا زه‌ید که‌ وایگوت پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بانگی عه‌بدوڵای کۆری ئوبه‌ی کۆری سه‌لولی کرد له‌ناو خه‌لکه‌ که‌ گوئی قسه‌ی وات کردوه‌ عه‌بدوڵا؟ مونا‌فک و ده‌غه‌ل و جاسوسه‌کان درۆ له‌لایان زۆر ئاسانه‌ به‌لام بێئاگان له‌وه‌ی خوای رب العالمین راست و درۆیه‌کان له‌ پاشان هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه‌ و هه‌موی به‌دیار ده‌خا، عه‌بدوڵای کۆری ئوبه‌ی سه‌د سویندی خوارد بۆ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) گوئی قسه‌ی وا له‌ زمانێ من ده‌رنه‌چوه‌ شتی وام نه‌گوتوه‌، زه‌یدی کۆری ئه‌رقه‌م ده‌لی زۆر به‌سه‌ر خۆمدا شکامه‌وه‌ سویند به‌ الله گویم لیبوو ئه‌و وایگوت ده‌لی من خه‌تابار ده‌ره‌اتم و چومه‌وه‌ ژیر خیه‌ته‌که‌ی خۆم به‌لام پێغه‌مبه‌ر پاش ماوه‌یه‌ک بانگی زه‌یدی کرد (ﷺ) فهرموی وه‌ره‌ ئه‌ی زه‌ید «إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَّقَكَ يَا زَيْدٌ»^[۱] فهرموی خوای رب العالمین بێگومان تۆی به‌راست دانا ئه‌ی زه‌ید ئه‌و درۆیکرد سوپه‌تی (الْمُنَافِقُونَ)م به‌سه‌ردا دابه‌زی سوپه‌تی (الْمُنَافِقُونَ) ئه‌وه‌ سه‌به‌ب نزولی بوو که‌ الله تعالی فهرموی: ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ ئه‌گه‌ر مونا‌فک و ده‌غه‌ل و دوپوه‌کان بێن ده‌لێن شایه‌تی ده‌ده‌ین تۆ په‌وانه‌ کراو و پێغه‌مبه‌ری اللهی: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ جا الله ده‌زانێ به‌ چاکی ئه‌و ئه‌و بریاره‌ی داوه‌ تۆ پێغه‌مبه‌ری ئه‌وی و په‌وانه‌ کراوی ئه‌وی (ﷺ) به‌س: ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ

[۱] صحيح البخاري (٤٩٠٠) (٤٩٠١) (٤٩٠٣)، صحيح مسلم (٢٧٧٢)، سنن الترمذي (٣٣١٢) (٣٣١٤).

لَكُذِبُونَ ﴿١﴾ [المنافقون: ١] به لَام الله شاهیدی ئه وهش ده دا منافق و ده غه ل و دوروه کان راست له گه ل نالین ئه وان درۆزنن، ئینجا ئیهامی عومه ر هه لیکیشا شمشیر فهرموی «يَا رَسُولَ اللَّهِ، دَعْنِي أَقْتُلْ هَذَا الْكَافِرَ وَالْمُنَافِقَ» فهرموی لیم گه ری با بچم سه ری بپه ریتم هی عه بدولای کوری ئوبه ی کوری سه لول ئه و منافقه کافره ئه وه بو وه ده لی و وا ده کا؟ پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) «عَلَى رِسْلِكَ عَلَى رِسْلِكَ يَا عُمَرُ» له سه رخۆبه له سه رخۆبه عومه ر، ناکری دوايه بلا و بیته وه له ناو خه لکی خه لک نازانن ئه وه چ منافقیکه بلین موحه مه د هاوه لی خوی ده کوژی (ﷺ) بو پاراستنی ئه و سومعه ئه وه حیکمه ته که وا نه یکوژین و لییگه ری، ئا ئه و کاته به لی دیاره غیره تیان ده جو لی سه حابه کانی ئه نساریش له وانه کوری عه بدولای کوری ئوبه ی کوری سه لول که ناویشی عه بدولا بوو دیته خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) ده لی بیستومه ئایه ت دابه زیوه ئه ی ره سول الله وه زانیویشمه باو کم چی به تو وتوه سویند به الله یه ک داوام هه یه داواکه م ئه وه یه حه زناکه م که سیک باو کم بکوژی چونکه باو کمه نه وه ک ئه و موسلمانه دوا یی من غیره تم بجو لی رقم لی بیته وه وه لاهی ئه مر بکه ده زانم ئه وه منافقه و قسه کانی زور نا ریگه سویند به الله ئه گه ر به ئه مری تو بی ئیستا باو کم ده کوژم له کو ل تو ی ده که مه وه، ئه وه مه وقیف و هه لو یستی ئینسانی ئیمانداره خاوه ن وه لاء و به رایی راسته قینه ئه وه ی قیامه تی که وی و دونیای له لا هیچ نیه، پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) نه خیر ئه ی عه بدولا به لکو ئه وه م له تو داوايه له گه لی چاکه چونکه باو کته با له سه ری قهرزار نه بیته وه بو قیامه ت له گه لی چاکه عومریکی ماوه با ئه و عومه له گه لمان بژی و لی ده گه ریین قهینا که هه رچی ده کا با بیکات ئاوام پی چاکتره، ئینجا ده لی له شکره که کاتییک ده گه ریته وه به ره و مه دینه عه بدولای کوری عه بدولای کوری ئوبه ی کوری سه لول پاله وانه موسلمانه که کوری سه رو کی منافقه کان له ده رگای مه دینه شمشیر هه لده کیشی ده چیته پیش باو کی ده لی سویند به الله باو که تو ش ده زانی که من سویندم خوارد په شیمان بونه وه ی نیه ئا لیره دا ده بی بیسه لمینی ئایه تو زه ليله که ی ده چیه وه ناو

مه‌دینه و پیغه‌مبەر به عیزه‌ته ئه‌گەر ئه‌وه نه‌لێی به‌و شمشیره له‌ سه‌رت ده‌ده‌م و زه‌لیل‌ترت ده‌که‌م، ده‌لێ به‌ ده‌نگ وابلێ با خه‌لک گوێیان لێی، عه‌بدوڵای کۆری ئوبه‌ی کۆری سه‌لول به‌ ده‌نگ ده‌لێ کاکه‌ من زه‌لیلیم ئه‌و قسه‌ ئه‌گەر له‌ ده‌میشم ده‌رچوه‌ مه‌به‌ستم بوو ئیمه‌ی زه‌لیل به‌عیزه‌ته‌کان ده‌رمان ده‌که‌ن که‌ موحه‌مه‌د و سه‌حابه‌کانن (ﷺ)، ئینجا عه‌بدوڵای پال‌هوانی کۆری سه‌روکی مونا‌فیکه‌کان گوتی ئیستا بۆت هه‌یه‌ بچیته‌ ناو مه‌دینه پیغه‌مبەر به‌عیزه‌ته‌ (ﷺ)، ئه‌وه‌ هه‌لو‌یستی ئیمانانه‌یه‌.

ئینجا روداوێکی تر به‌رپێزان له‌ دوای ئه‌و جه‌نگه‌ و له‌نیۆ ئه‌و جه‌نگه‌ که‌وا رویدا زۆر مه‌شهور و به‌ناو بانگه‌ زۆرجار گو‌ی‌یستی بوینه‌ که‌ جابر بۆمان ده‌گیرێته‌وه‌ ده‌فه‌رموی پیغه‌مبهری پێشه‌وا (ﷺ) «غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)» ئیمه‌ له‌ جه‌نگێکدا بوین له‌ گه‌ل پیغه‌مبەر (ﷺ)، که‌ میژونوسان ده‌فه‌رمون جه‌نگی به‌نو موسته‌لیق بوو، ده‌لێ له‌ گه‌رانه‌وه‌ که‌ی «فَلَمَّا أَدْرَكَتْهُ الْقَائِلَةُ وَهُوَ فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعِضَاهِ» ده‌لێ که‌ گه‌شتینه‌ دو‌لێکی ناوی قائیله‌ بوو له‌و‌ید داری زۆر لێبوو سیبه‌ری هه‌بوو ده‌لێ پیغه‌مبەر دابه‌زی (ﷺ) له‌ ژێر سیبه‌ری داریک ئاره‌قه‌ی کردبوو بۆ ئه‌وه‌ی پشوو بدا و وه‌ سه‌رخه‌ویک بشکینێ، ده‌لێ ئیمه‌ی هاوه‌لانی‌ش په‌رت و بلاو بوین به‌ده‌و‌روبه‌ری ئه‌و‌یدا و پیغه‌مبهرمان جیه‌یشت (ﷺ) ده‌لێ پیغه‌مبهری پێشه‌وا (ﷺ) شمشیره‌ که‌ی به‌ لکی داریکه‌وه‌ کردبوو ده‌لێ کاتی‌ک ئیمه‌ له‌ناو هه‌ر چوین ئه‌وه‌نده‌مان بینێ که‌سیکی ئه‌ع‌رابی ده‌شته‌کی له‌ کافر و موشریکه‌کان له‌به‌ر ده‌ستی پیغه‌مبەر ده‌له‌رزی و دانیشتبوو (ﷺ)، ده‌لێ پیغه‌مبەر فه‌رموی «إِنَّ هَذَا أَتَانِي وَأَنَا نَائِمٌ» فه‌رموی من خه‌وتبوم هاوه‌له‌ به‌رپێزه‌کان ئیوه‌ش لێره‌ نه‌بون ئه‌وه‌ هاتو شمشیره‌ که‌ی منی ده‌ستدابه‌یه‌ و هه‌لێکی‌ش‌ابوو له‌ کالانه‌ که‌ی له‌سه‌ر سه‌رم وه‌ستابوو پێی گوتم ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) «مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟» کێ له‌ ده‌ستی من تازه‌ قوتارت ده‌کا موحه‌مه‌د؟ هه‌له‌ بۆم هه‌لکه‌وتوه‌ و ده‌تکوژم، پیغه‌مبهریش ده‌فه‌رموی (ﷺ)، پیغه‌مبەر

ئیمانداره پره له غیرهت و له حیکمهت و له ئیمان پشتی به الله بههیزه ئینسانی موسلمان ته گهر تاکه که سیش بی له بهرامبهه هه موو کافر و بی پرواکان وه له زیندانیش بی له بهر دهستی تهوانیش بی وه تفهنگی بهرامبهه راگرن یان شمشیر ئیمانه که ی پالی پیوه دهنیو تهوه کول ده کاته سهه الله اللهی خوئی ناسیوه دهزانی الله دهتوانی قوتاری بکا، ته گهر ئه مری اللهش تهوه بی شه هیدبی تهوهشیان هه سهه کهوتنه له بهر تهوه موسلمان قهت بیعیزهت نابی به عیزه تهوه پیغه مبهه فەرموی (ﷺ) ئه ی جابر و سههابه کان ئا تهوه که سه بوو وای به من گوت، دهلی منیش له وه لامیدا من له سهه پشت خهوتبوم من راکشابوم تهویش شمشیری روتی منی به دهسته وهیه و له سهه سهه ری راگرتومه دهلی «مَنْ يَمْنَعُكَ مَنِّي؟» کئی له دهستی من قوتارت ده کا؟ دهلی منیش به یه ک دهنگم پیم گوت الله الله، دهلی له رزی کافره که له بهرامبهه رم و شمشیره که کهوته خواره وه له دهستی، له بهر تهوه له هه موو جهنگیک وابوه له میژوی ئیسلامه تیدا چه کی گه وهی موسلمانان ته کبیر و (الله اکبر) ته گهر پشتیان به الله بهست و ناوی اللهیان هیئا کافر و موشریکه کان هه چه کی قورس و زۆریشیان پیی ئیلا ده له رزن هیچیان پی ناگری دهسته وسان ده بن له بهرامبهه موسلمانان کان میژوو شاهیده، جا پیغه مبهه ده فەرموی (ﷺ) چۆکی شکا تهوه کافره من دهستمدایه شمشیره که ی له یه ک له ریوایه ته کانی تر دهلی گوتم «مَنْ يَمْنَعُكَ مَنِّي أَيُّهَا الْكَافِرُ؟»^[۱] ئه ی تۆی کافر کئی له بهر دهستی منت قوتار ده کا؟ تهوه من الله قوتاری کردم، دهلی تهویش زۆر زانبوو گوتی رهحم و بهزهیی و سۆزی تۆ ئه ی موحه مهه (ﷺ) گه وهیی و پیاوه تی تۆ ئه ی موحه مهه (ﷺ).

ئینجا تهوه ده رده که وی لهو ریوایه تهش که الله فەرموی به پیغه مبهه (ﷺ): ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ [المائدة: ۶۷] الله ده تپاریزی پاسه وانه کانت بنیره وه ماله وه له مه دینه،

[۱] صحیح البخاری (۲۹۱۰) (۲۹۱۳) (۴۱۳۴)، صحیح مسلم (۸۴۳)، مسند أحمد (۱۴۳۵) (۱۴۹۲۸) (۱۵۱۹۰).

به لئی الله هه موو جارێک پێغه مبهری خۆی ئاوا پاراست (ﷺ)، وه ئیمان به هیزی پێغه مبهر ده رده خا (ﷺ) وه ته وه کولی له سه ر خوای رب العالمین، جا ئیمه ش ده بێ چاوی لیبکه ین له هه موو ته نگانه و ناخۆشیه کان مه له رزه که سی موسلمان هه رچیت پیده لئی کافر و بی دین ئه و کاته ڕوه و ڕوی بوهسته بلێ من پشتم به الله به ستوه الله له هانام دئی الله ئه گه ر ئه مری وابی له ده ست قوتارم ده بێ به لکو خوای رب العالمین قوتارت بکا.

کو تا ڕوداو له و جهنگه دا بوختانه که ی به ناموسی پێغه مبهر کرا (ﷺ) ئه و بوختانه ی که واکافر و مونا فیق و دو ڕوه کان ب لاویان کرده وه له دژی پێغه مبهر (ﷺ) که گوایه دایکی ئیمانداران (په نا به خوای رب العالمین) که واک زینای کرده و خراپه ی کرده، کاتی که واکه واکه جهنگه بوو دایکه عائیشه بو مان ده گیریته وه -رضی الله عنها- زانایان ده فهرمون له و جهنگه بوو که پێغه مبهر (ﷺ) دایکه عائیشه ی له گه لدا بوو، کاتی که واکه بارگه یان تی کنا موسلمانه کان و پێغه مبهری الله (ﷺ) که واکه بگه رینه وه دایکه عائیشه ده فهرمو ی ملوانکه یه کم هه بوو «عَقْدٌ لِي مِنْ جَزَعٍ أَظْفَارٍ قَدْ انْقَطَعَ» ده فهرمو ی ت من ملوانکه یه کم هه بوو که واکه واکه ملوانکه یه له مو رو دا بون مو رو هکانی ره ش و سپی تی که ل یه ک بون ئه وه مه شهو ره و ده لئی له یه مه ن زو ر به نرخ بوه و به ناو بانگ بوه که له یه ک له ڕیوا یه ته کان هاتوه نه جاشی داویه تیه خوشکی دایکه عائیشه له حه به شه وه ئه ویش کرد بویه هه دیه بو دایکه عائیشه ده لئی زو ر له لام به نرخ و به قیمه ت بوو، کاتی که واکه ئه وه م لئ و ن بوو بوو چوم قه زای حاجه ت بکه م به دوایدا گه رام هاتمه وه نزیک خیه ته که ی خو م موسلمانه کان بیئا گابون له وه ی من له ناو هه وده جه که دا نیم، ئه وه ی له سه ر پشتی حو شتر داده نری و په رده ی پیدا دیته خواره وه و ئافره تان له ناویدا سو ار ده بن، ده لئی من ئه و کاته گه نجیش بوم ئه وه نده گوشتن نه بوم و قه له و نه بوو بوم که به سو کیش حو شتره که هه ستا وه و هه وده جه کان هه لیان گرتبوو سه حابه کان هه ستیان به وه نه کرد که واکه بو ئه وه نده سو که هه ر

وایانده زانی منی تیدایه و رۆیشتبون و به‌رێکه‌وتبون، ده‌لێ هاتمه‌وه لای خێوه‌ته‌که بینیم موسلمانان کان له‌وی نه‌ماون ده‌لێ گوتم ئیشیکێ خراپ رویدا به‌لام با لێره چاره‌روان بکه‌م به‌لکو موسلمانان کان ده‌که‌رینه‌وه ئه‌گه‌ر هه‌ر هه‌ست بکه‌ن من له‌ناو هه‌وده‌جه‌که‌دا نیم، ده‌لێ یه‌که‌سه‌ر پالم دایه‌وه و له‌خه‌م و خه‌فته‌تان بۆرژانیکم به‌سه‌ردا هات و خه‌وتم دایکه‌عائیشه ده‌فه‌رموئ -رضي الله عنها-، ده‌لێ له‌ناکاو بینیم به‌وه به‌خه‌به‌ر هاتم که‌سه‌فوانی کورێ موعه‌ظه‌لی سوله‌می که‌یه‌کیک بوو له‌سه‌حابه‌به‌رێزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) شاهیدی خه‌ریه‌تی بۆ داوه ده‌فه‌رموئ ئه‌و پیاوه به‌رێزه‌کاتیک ئه‌ویش مابۆوه بینێ تارماییه‌ک هه‌یه و هاتبوه‌نزیك من ئه‌و خێوه‌ته‌که‌هی ئیمه‌بوو، ده‌لێ منی ناسیه‌وه له‌پیش ئه‌وه‌ی پیچه و حجاب دابه‌زیت به‌سه‌رمان له‌لای خوای رب العالمین منی بینیبوو زانی من دایکه‌عائیشه‌ی دایکی ئیماندارانم ده‌لێ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م گوئ لیبوو له‌ده‌نگی ئه‌و به‌خه‌به‌ر هاتم گوتم (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) دیاربوو زۆر خه‌می خوارد هیچ قسه‌یه‌کی تری له‌گه‌ل من نه‌کرد، خوشتره‌که‌ی خۆی هینا و له‌به‌ر ده‌رگای ئه‌و شوینه‌ی که‌من لیبوم و خه‌وتبوم هیخی کرد و به‌ئاماژه‌پیی گوتم ئه‌ی دایکی به‌رێزم وه‌ره‌سه‌ر پشتی خوشتره‌که‌، و ده‌لێ ئه‌ویش جله‌وی خوشتره‌که‌ی گرت و رۆیشته‌وه به‌ره‌و ناو موسلمانان، له‌دوره‌وه‌مونا‌فیک و ده‌غه‌ل و دوروه‌کان ئه‌له‌و کاته‌وه هه‌لیان بۆ هه‌لکه‌وت به‌حیسابی خۆیان دوباره‌دی‌عایه‌یان بلاو کرده‌وه گوتیان عائیشه له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه له‌و عا‌قاره‌چی ده‌کرد و بۆ مابۆوه؟ گومانیان له‌سه‌ر دروستکرد هی‌واش هی‌واش ئا‌وایان خه‌لک تی‌گه‌یاند مونا‌فیک و ده‌غه‌ل و دوروه‌کان که‌وا دایکه‌عائیشه (په‌نا به‌خوای رب العالمین) بۆ کاری خراپ مابۆوه له‌وی له‌گه‌ل ئه‌و سه‌حابیه‌به‌رێزه‌حاشاکێ دایکه‌عائیشه -رضي الله عنها-.

به‌لێ لێره‌دا ده‌مه‌وئ هه‌لسوکه‌وت له‌سه‌ر ئه‌وه‌بکه‌ین که‌موسلمانان کان بونه‌چه‌ند به‌ش له‌و روداوه‌دا زانیان ده‌فه‌رمون، موسلمانان کان له‌و روداوه‌دا بونه‌چوار به‌شی سه‌ره‌کی

خه لکه که به تیگرا به کافر و مونا فیک و موسلمانانه وه، هه ندیکیان له موسلمانانه کان ئه و پرو و داوه یان که بیست نه به چاک نه به خراپ قسه یان لینه کرد وه دایانده پوشت و گوئیان لی رانه ده گرت حه زیان به و شوینانه نه بوو که ئه و دهنگوباسه ی لیوو، وه به شی دوه م له موسلمانانه کان ره تیان کرده وه و گوئیان ئیمه سه دا هه زارین دایکه عایشه کاری وای نه کرده و ئه و سه حابه به ریزه ئیمه لی ئه مینین له وانه أبو ایوب الأنصاري و أم ایوب الأنصارية ئاویان فهرموو، وه به شی سییه میان له موسلمانانه کان هه ر ئاوا پروایان نه کردبوو سه دا سه د به س قسه ی مونا فیک و ده غه ل و دوروه کانیا ن بیستبوو جارو بار له ناو خو یان ده یانگوتته وه، وه به شی کو تایی له خه لکه که مونا فیک و ده غه ل و دووروو بی پروا کان بون ئا ئه وانه برهویان پیده دا و ئاگریان خوش ده کرد و بلاویان ده کرده وه و دلی پیغه مبه ری الله یان توند ده کرد (ﷺ).

جا دایکه عایشه ده فهرموئ -رضي الله عنها- ده فهرموئ سویند به الله من ئاگاداری هیچ نه بوم هه رکه هاتمه وه له و جهنگه نه خوش که وتم، نه مده زانی چ دهنگوباسه به لام هه ر ئه وه نده م ده زانی پیغه مبه ر وه کو جارن خو ی تینه ده گه یاندم (ﷺ) سوعبه ت و قسه ی خوشم له گه ل بکا، هه ر ده هات و ده یفه رموو «كَيْفَ تَيْكُم؟» ئیوه چونن؟ هه ر ئه وه ی ده گوت جارن ناوی ده هی نام و ده هاته لام و داده نیشته و قسه ی خوشی له گه ل ده کردم و له پاشان ده لی ده رویشته و به جیی ده هی شتم، ده لی له وه وه دلم توند بوو هه ستیشم به هیچ نه ده کرد دهنگوباسه که م بو نه هاتبوو، ده لی هه تا روژیکیان دایکی میس طه حی کوری ئوساسه که دایکی میس طه ح ده لی کچی ئه بو روهمی کوری عه بدومه ناف بوو دایکی میس طه ح له گه ل دایکی ئیامی ئه بو به کر خوشک بون ده لی میس طه حیش سه حابه یه کی هه ژار بوو ئیامی ئه بو به کر یارمه تی مانگانه ی بو بریوه وه و یارمه تی ده دا ئینجا خزمیشی بوو کوره پلکی بوو، له پاشان ده لی دایکی میس طه ح له گه ل من ده هات بو ئه و شوینانه ی ده چوم بو قه زای

حاجه‌ت ئه‌و کات ده‌فه‌رموی له‌لای خۆمان وه‌کو ئیستا ئاوده‌ستی پی ده‌لین کونوف له‌ زمانێ عه‌ره‌بیدا دایکه‌ عایشه‌ ده‌فه‌رموی «وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ نَتَّخِذَ الْكُنْفَ» پیشی ئه‌وه‌ی له‌ نزیک ماله‌کانی خۆمان و له‌ هه‌وشه‌کانی خۆمان شوینی قه‌زای حاجه‌ت دابین بکه‌ین له‌ دور به‌ دوری وه‌کو عه‌ره‌به‌کان ده‌چوین له‌ دوری ماله‌وه‌ قه‌زای حاجه‌تمان ده‌کرد، ده‌لێ دایکی میس‌طه‌ح من نه‌خۆش‌بوم له‌ گه‌لم ده‌هات هه‌موو جار ده‌لێ ئه‌مجاره‌ له‌ گه‌لمدا هات و ساتمه‌یه‌کی کرد له‌ ساتمه‌که‌یدا یه‌کسه‌ر گوتی «تَعِسَ مِسْطَحٌ» ئه‌ی به‌ هیلاک چی میس‌طه‌حی کورم، ده‌لێ منیش گوتم ئای ئای دایکی میس‌طه‌ح به‌ سه‌حابه‌یه‌ک وا ده‌لێی که‌ جه‌نگی به‌دری بینوه؟ چونکه‌ له‌ جه‌نگی به‌در خوای رب العالمین فه‌رموی ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) برۆ ئه‌وانه‌ی جه‌نگی به‌دریان بینی پیاوان بلێ «اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ» هه‌رچی ده‌که‌ن بکه‌ن به‌ که‌یفی خۆتان الله‌ تازه‌ له‌ ئیوه‌ خۆش‌بوه، مانای وانیه‌ سه‌حابه‌کانی به‌دریش خراپه‌یان کردبێ مانای ئه‌وه‌یه‌ پله‌ و پایه‌ و نه‌وت و مه‌دالیایه‌کی گه‌وره‌یه‌ الله‌ تعالی به‌وانی به‌خشیوه، ده‌لێ یه‌کسه‌ر دایکی میس‌طه‌ح پوی تی‌کردم و گوتی «يَا هَنْتَاهُ» له‌ زمانێ عه‌ره‌بیدا به‌ مه‌عنای ئه‌وه‌ دی ئه‌ی بیئاگا ئه‌وه‌ تو ئاگات له‌ چیه‌ عایشه‌؟ ئاگات لی نیه‌ هه‌والی چی بلاو بوه‌ته‌وه‌؟ گوتم نه‌وه‌لا هیچم نه‌زانیوه، ده‌لێ گوتی هه‌وال بلاو بوه‌ته‌وه‌ که‌وا تو خراپه‌ت کردوه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ مابویه‌وه‌ و تاخیربوی له‌ له‌شکره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ده‌لێ نه‌خۆشیه‌که‌م زیادیکرد و په‌نگم تی‌ک چوو یه‌که‌م جار بوو ئه‌و هه‌واله‌ بزانی، ده‌لێ ئینجا له‌ پاشان گوتی میس‌طه‌حیش گوئیستی ئه‌و قسه‌ بوو و گوتویه‌تیوه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ من وام به‌ میس‌طه‌حی کوری خۆشم گوت، ده‌لێ له‌ پاشان هه‌ستمکرد و زانییم ده‌لێ ده‌گریام شه‌و و رۆژ هیچم پی نه‌ده‌کرا مۆله‌تم خواست له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌حیش تاخیر بوو نه‌هات، گوتی خوای رب العالمین پیغه‌مبه‌ری وا تاقیکرده‌وه‌ (ﷺ)، ده‌لێ گوتم ده‌چمه‌ مالی باوکم ئه‌گه‌ر مۆله‌تم بده‌ی؟ ده‌لێ پیغه‌مبه‌ر مۆله‌تیدام (ﷺ)، ده‌لێ له‌ پاشان چومه‌وه‌ به‌ دایکم گوت به‌ گریان وه‌ گوتم دایکی خۆشه‌ویستم ئه‌وه‌ له‌ من ده‌وه‌شیته‌وه‌؟ ئه‌وه‌ چیه‌ به‌سه‌ر من

هاتوه؟ ده‌لێ دایکیشم گوتی ئەو کچی خۆشه‌ویستم هیچ کچیەک نیه وەکو تۆ جوان و بەرچاوبێ هەویەشی هەبێ ئیلا قسە ی زیادی لەسەر دەکری و عەیب و عاری لێ دەبینرێتەوه، ده‌لێ من نەمتوانی تەحەمول بکەم هەر دەگریام خواردنم پێ نەدەخورا ئا لەو کاتە بوو پێغەمبەری پێشەواش (ﷺ) هیچی بە دەستەوه نەما بانگی عەلی کۆری ئەبو تالیبی کرد لەگەڵ ئوسامە ی کۆری زەید گوتی وەرن پرس و راتان پێبکەم لەو ڕوداو، ئوسامە گوتی وەلاهی لە خەیر زیاتر من لە دایکە عائیشەم نەبیستوه و نەبینیوه ئەو پێغەمبەری الله (ﷺ) قەت قەت ئەو قسە باوەر ناکەم، ئیمامی عەلیش فەرموی ئەو پێغەمبەری الله سەبر و ئارامت هەبێ با ئەو لە مالی باوکی بێ ئەو کاتە ئافرەت زۆرن بۆ تۆ ئەگەر وا دەرچوو ئەگەر واش دەرناچوو ئەو کاتە عائیشە هاوسەرته و خێزانتە و بابێتەوه، ئینجا پێغەمبەر (ﷺ) ئەو کاتە بوو کە چوو بەسەر میمبەر کەوت فەرموی «یا معشر المسلمین» دلی زۆر توند بوو پێغەمبەر (ﷺ)، چونکە پێغەمبەر دەفەرموی وەلاهی دەمزانی عائیشە بەرێتە بەس نەمدەزانی چ بەلگە یە ک بێنمەوه و بیسەلمینم بۆ موسڵمانان؟ لەبەر ئەوه دیعایە خەتەرناکە ترسناکە کاتیەک مونا فیقیک عەلمانیە ک بیدینیەک کافرێک لە دژی موسڵمانان دیعایە بۆ دەکاتەوه خەتەرناکە موسڵمانەکان نابێ ئاسان گوێی لێ رابگرن و وە نابێ بە ئاسانی هەلبخەلەتین و بیلێنەوه لەبەر ئەوه ی دلی موسڵمانانی پێ توند دەبێ ئەو کاتە زەرەر دەکەن موسڵمانەکان، لەو پێناو دا پێغەمبەر (ﷺ) بە دل توندی بەسەر میمبەر کەوت گوتی ئەو موسڵمانان ئەو گەلی موسڵمانان «مَنْ يَعْذِرُنِي مِنْ رَجُلٍ قَدْ بَلَغَنِي عَنْهُ أَذَاهُ فِي أَهْلِي؟» کێ هەیه ئیستا پشتیوانیم بکا؟ بە تەواو تە عوزرم تەواو بێنیتەوه بۆ ئەوه ی پیاویک هەیه کەوا ئازاری مال و منداڵە کە ی منیشی داوه تەداخولی ناموسی منیشی کردوه پێغەمبەر فەرموی (ﷺ) «فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا خَيْرًا» سویند بە الله هەتا ئەو چرکەش لە خێر زیاتر هیچی ترم لە ئەهلی خۆم و عائیشە نەبینیوه «وَلَقَدْ ذَكَرُوا رَجُلًا الْأَنْصَارِي فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ» هەندێک دەلێن پیاویکی ئەنساری هەستایەوه گوتی

«مَا عَلِمْتُ عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا، وَمَا كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَهْلِي إِلَّا مَعِي» گوتی به لئی پیغه مبهری الله (ﷺ)، هه ندیک ده لێن سه فوانی کوری موعه طه لی مه به ست بوو پیغه مبهر (ﷺ)، گوتی ده رباره ی پیاویکی نه ساریش قسه کراوه من وه لاهی له خهیر زیاتر له و پیاوه شم نه بینیه قهت باوه ر ناکه م شتی هه له ی کردبێ ئه وه ئه گهر هه ر جارێک هاتبێته مالی من له گه ل من هاتوه و قهت به ته نه ا نه چوه ته مالی من پیغه مبهر فەرموی (ﷺ)، ئینجا سه عدی کوری موعاز هه ستایه وه و فەرموی ئه ی پیغه مبهر (ﷺ) «يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا أَعَذِرُكَ، مِنْهُ إِنْ كَانَ مِنَ الْأَوْسِ ضَرَبْتُ عُنُقَهُ» فەرموی من گه وره ی ئه وسیه کانه ئه گهر له ئه وسیه کانه بۆم دیاریکه ئه و پیاوه ی وا تۆی عه زیهت داوه و قسه ده رباره ی ناموسی تۆ ده کا سویند به الله من له سه ری ده ده م «وَإِنْ كَانَ مِنْ إِخْوَانِنَا مِنَ الْخَزَرَجِ» ئه گهر له خه زره جیه کانی شه ئیمه ته نه ا «أَمَرْتَنَا فَفَعَلْنَا أَمْرَكَ» ئه گهر چیان پێ ئه مر بکه ی ئه وه جیبه جی ده که یین، له و لاشه وه دیاره گه وره ی خه زره جیه کان هه ستایه وه و شه ی تان، ئا ئه و فیتانه ی لی دروست ده بی دیعایه کان ئه وه ی موسلمانان و ئیمان لاوازه نابێ گوی بگری له کافر و مونا فیک و جاسوسه کان چونکه دیعایه سه ره تا راسته ئاسانه که ده کری و بلاو ده بیته وه به لام که که وتیته ناوی ئاسان نیه لی ده رچونی ئه و کاته تۆ له ت لی ده ستی نریته وه هه م له لای الله وه هه ندیک جار فیتنه و ئاژاوه و ئاشوبی گه وره ی لی ده که ویته وه وه کو له و یوه ئه وس و خه زره جیه کان لیک بلند بون، ده لئی پیغه مبهر دانیشته له سه ر میمه ره که ی (ﷺ) هه ر دۆعای ئه وه ی کرد خوین نه رژی، موسلمانان وایان لی هات هه موو لیک بدن له سه ر پیغه مبهر (ﷺ) وه له سه ر اهل البیت پیغه مبهر (ﷺ) به دیعایه ی مونا فیکه کان، موسلمان ده بی هۆشیار و ئاگاداری، سه عدی کوری عوباده ش سه روکی خه زره جیه کان هه ستایه وه و پیگوت ئه ی سه عدی کوری موعاز تۆ به رپرسی له ئه وسیه کان ناتوانی ده ست بگه یه نیته خه زره جیه کان، ئا له و یوه فیتنه که ویستی گه وره بی و پیغه مبهر (ﷺ) دۆعای کرد و وه دایکه عایشه ش ده فەرموی فیتنه که له وی کوژایه وه و به لام من له ماله وه هیچ

خه‌وم لئى نه‌ده‌كه‌وت، ده‌لئى وه‌لاهی چهند شه‌و و رۆژان له‌سه‌ر یه‌كتر نه‌خه‌وتم هه‌تا پیغه‌مبه‌ر هات (ﷺ)، یه‌ك مانگ خوای رب العالمین وه‌حی تاخیر کرد و نه‌ینارد بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، دایكه‌ عایشه ده‌لئى پیغه‌مبه‌ر روى تێکردم و فهرموى ئه‌ی عایشه سویند به‌ الله من هه‌ر خیرم له‌ تۆ بینویه وه‌ هیچ شه‌رم له‌ تۆ نه‌زانویه ئه‌وه‌ی رۆیداوه زۆر ناخۆشه ئه‌گه‌ر شتێك هه‌یه و رۆیداوه وه‌ له‌یه‌ك كێ كرده‌ داوای لێبوردن له‌ الله بکه و ته‌وبه‌ بکه و بگه‌رپویه لای خوای رب العالمین ئه‌و عهد و به‌نده‌یه‌ی دانه‌نئى به‌ گوناچه‌کانى و ته‌وبه‌ ده‌كات هیچى له‌سه‌ر نامینئى، ئه‌گه‌ر هیچیشت نه‌كرده‌ به‌ دنیایى خوای رب العالمین به‌رئه‌تت راده‌گه‌یه‌نئى، دایكه‌ ده‌لئى گریام و هیچم پئى نه‌گوترا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م گوت ئه‌ی دایكه‌ ئه‌ی باوكه‌ ئه‌وانیش له‌ كۆر و مه‌جلیسه‌ كه‌ بون من چى بلیم و هیچم نیه «فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ» وه‌كو یه‌عقوبى باوكى یوسف ده‌لئى ئارامیه‌كى جوان ده‌گرم له‌سه‌ر خۆ ده‌بم هه‌ر ته‌نها الله پشتیوانمه‌ له‌و هه‌له‌ و كه‌م و كورتیانیه‌ی به‌ منیان هه‌لبه‌ستاوه و دیعایه‌کانى به‌ منیان كرده‌ و له‌ داوای منیان كرده‌، ده‌لئى ئینجا چوم له‌سه‌ر جیگای خۆم پالم دایه‌وه وه‌لاهی بیرم ده‌كرده‌وه ده‌مزانی خوای رب العالمین یارمه‌تیم ده‌دا به‌لام ده‌لئى خۆم ئه‌وه‌نده‌ پئى به‌رز و گه‌وره‌ نه‌بوو خوای رب العالمین له‌ قورئاندا ناوم بینئى و به‌رئه‌ته‌كه‌م رابگه‌یه‌نئى ده‌لئى پیم وابوو پیغه‌مبه‌ر ره‌نگه‌ خه‌ونیك بینئى (ﷺ) به‌رئه‌تم بۆ بئى، ده‌لئى هه‌ر له‌و كۆر و مه‌جلیسه‌دا بوین كاتیك پیغه‌مبه‌ر هه‌ستم کرد ده‌موچاوى گۆرا قورس بوو لاشه‌كه‌ی كاتیك وه‌حی به‌سه‌ر داده‌به‌زى وای لێده‌هات ده‌فهرموى «فَأَخَذَهُ مَا كَانَ يَأْخُذُهُ مِنَ الْبُرْحَاءِ» به‌وه‌ی كه‌ وه‌حی بۆ ده‌هات چى به‌سه‌ر ده‌هات وای لێهات «حَتَّى إِنَّهُ لَيَتَحَدَّرُ مِنْهُ مِنَ الْعَرَقِ» ئاره‌قه‌ وه‌كو لوتلوو و مه‌رجان له‌سه‌ر ده‌موچاو و لاشه‌ی پیغه‌مبه‌ر په‌یدا ده‌بوو دلۆپه‌كانى كاتیك وه‌حی به‌سه‌ر داده‌به‌زى و له‌ قورسایه‌تى وه‌حی، ده‌لئى ئینجا پیغه‌مبه‌ر روى تێکردم ده‌ستى کرد به‌ پێكه‌نین فهرموى ئه‌ی عایشه ئه‌وه‌ جوهرائیل بوو هات ئایه‌تى دابه‌زاند له‌ سوپه‌تى النور ئایه‌تى (۱۱-۲۰)

فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ﴾ خوای رب العالمین فهرموی ئا ئهوانه‌ی بوختانیان کرد به عایشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبهر (ﷺ) تا قم و کۆمه‌لیک بون له‌گه‌ل ئیوه‌دا بون مونا فیک و ده‌غه‌ل و دوروه‌کان بون: ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) و ا تیه‌گه‌ بۆ تو خراپه‌ بی که تیه‌ وه‌حیشان نه‌ده‌نارد: ﴿بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُم﴾ به‌لکو ئه‌وه‌ چاکه‌ بوو ئینتیحان و تاقیکردنه‌وه‌ بوو بۆ دایکه‌ عایشه‌ و بۆ تو ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) بۆ تی‌کرای موسلمانان کان: ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ که‌سیش با خوی پاک ده‌رنه‌هینی هه‌ریه‌ک له‌ موسلمان و مونا فیکه‌کان به‌شی خویان که‌ به‌شدارییان کردوه‌ له‌ دیعایه‌ و گوناچه‌ که‌ تو له‌یان لی ده‌ستیندریته‌وه‌ و گوناچه‌ که‌یان له‌سه‌ره‌: ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ به‌لام ئه‌وه‌ی خوی به‌ زل ده‌زانئ و سه‌ری هه‌موو دیعایه‌ و بی دینیه‌کان بوو عه‌بدو لای کوری ئوبه‌ی کوری سه‌لول ئا ئه‌وه‌ عه‌زاییکی زۆر مه‌زنی بۆ هه‌یه‌ له‌لای خوای رب العالمین.

ئینجا خوای رب العالمین له‌ ئاخیری که‌یدا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وه‌ی له‌گه‌لت کرا ئه‌ی دایکه‌ عایشه‌ و ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) خوای رب العالمین پیا‌ن ده‌فه‌رموی هه‌موو فه‌زل و به‌خششی خوای رب العالمین بوو وه‌ ره‌حم و به‌زه‌یی الله‌ بوو وه‌ بزانی به‌ دنیاییه‌وه‌ خوای رب العالمین ره‌ئوف و ره‌حیمه‌، ئینجا پیغه‌مبهر به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ فهرموی ئه‌ی عایشه‌ی هاوسه‌رم سویند به‌ الله‌ ده‌مزانی به‌ریئی ئه‌وه‌ الله‌ به‌رئه‌تی له‌ ئاسمانه‌کان نارد خواره‌وه‌ ده‌لئ یه‌کسه‌ر دایکم و باو کم پیا‌ن گوتم ئه‌ی عایشه‌ را که‌ باوه‌شی پیغه‌مبهر (ﷺ) چیت‌ر دلئ توند مه‌ که‌ برۆ با دلئ پیغه‌مبهر مور‌تاح و خوشبی (ﷺ) برۆ لای عایشه‌، عایشه‌ ده‌فه‌رموی من زۆر غه‌مگین بوم و زۆریش توره‌ بوو بوم له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌ قسه‌ی دایکم و باو کم نه‌کرد ده‌لئ گوتم من ئیستا هیچ ناکه‌م و نالیم ئه‌وه‌ی من ده‌یکه‌م و ده‌یلیم به‌س سوپاسی الله‌ ده‌که‌م که‌ به‌رئه‌تی بۆ ناردم، ده‌لئ

پروی خۆم لهولا کرد و پشتم لهوان کرد لهسهر جیگا که له خۆشیان گریام لهپیناو خوای رب العالمین.

دهلێ بهلام لهولاشهوه دایکه عائیشه دهفهرموئ زهینهبی کچی جهحش ئافرهتی ئیماندار دهبی وابی ئه گهر ههویهش بی له گهڵ ئافرهته کهی تر ئه گهر دیعایهیی له شوین کرا و قسهی له شوین ههلبهسترا ههلوئستی دهبی وه کو دایکه زهینهبی کچی جهحش بی، عائیشه دهفهرموئ پیغه مبهه چوو بوو له دایکه زهینهبی پرسیبوو تو له گهڵ عائیشه دهژیای ههویهی ئه و بوی کچه پوری منی چیت له عائیشه بینیه له ههلهکانی؟ دهلێ زهینهبیش رویکرده پیغه مبهه (ﷺ) گوئی «أَحْمِي سَمْعِي وَبَصْرِي، وَمَا عَلِمْتُ إِلَّا خَيْرًا^[۱]» سویند به الله ههویمه غیره لیڕه دا نابی کارم تیبکا وهلاهی زمانم و چاوم و گویم دهپاریزم له گوناح و تاوان و زیاده روی وهلاهی له خهیر زیاتر له عائیشه نه بینیه ئه ی موحه مه د ئه ی پیغه مبهه ری الله (ﷺ)، دهلێ له کاتهکانی تر زهینهب له ههمویان زیاتر غیره ی له گهڵ ده کردم و وه غیره ی ههویایه تی له گهڵم به کارده هیئا و دهجولا بهس لهوی برديه وه لهپیناو خوای رب العالمین و ئیماندار بوو، بهلام ههمنه ی کچی جهحش که خوشکی زهینهب بوو ئهویان تیوه گلا له موسلمانان کان به زمان دیعایه کهی گوتهوو وه بلاوی کردبووه وه یه ک لهوان ههسانی کوری ثابتیش ئهوهی لهسهر بوو وه میسطة حیش کوری ئوثاته ئه و سه حابه بهرپزانهش ئهوهیان کهوته سهر ئینجا مونا فیه کانش له گهڵ، خوای رب العالمین ئایه تی قهذفی له و ئایه تانه دابه زاند که دهبی تو له ی بوختانیان لی بکریته وه و ههشتا جهلدهیان لی بدری ههریه که تهنها پیغه مبهه له عهبدو لای کوری ئوبه ی کوری سهلولی نه دا ئیامی قورتوبی که له تهفسیره کهی دهیهینیته وه و دهلێ ئه وه بوچونی راجیح و په سهنده بو ئه وه ی پیغه مبهه (ﷺ) عهزابه کهی لهسهر کهم نه کاته وه الله فهرمو ی بوخۆمان عهزابیکی

[۱] صحیح البخاری (۴۷۵۰) (۲۶۳۷) (۲۶۶۱)، صحیح مسلم (۲۳۳۳) (۲۷۷۰)، سنن أبی داود (۴۷۳۵).

گه وره ی ئه و که سه ده دهین که عه بدولای کوپری ئوبه ی کوپری سه لوله بو ئه وه ی فیتنه شی لی دروست نه بی.

ئینجا له کوتایدا په ند و وانه ی ئه وه ی ده بی لی وهر بگرین ئیمه ئاگاداری خو مان بین که موسلمان بین ریازی الله و پیغه مبه ر بگرینه بهر ماده م دیعایه له دوا ی پیغه مبه ری الله کرا (ﷺ) له دوا ی هه ر موسلمانیکه تریش ئه گه ری هه یه بکری چه ند تو سه رکرده ی موسلمانن بی قدوه بی ماموستا بی داعی بی زیاتر ئه وه ت پی هه لده به ستری و ده گوتری به س گرینگ ئه وه یه تو لای الله به رنه ده ی پشت به الله به هیزی بی -جل شئه- وه له ری یازه راسته قینه که ی پیغه مبه ر لانه ده ی (ﷺ) له کوتای الله به پرائه ت ده نیری وه ئه وانه ی له موسلمانان به نه زانی کردویانه تو له له وانیش ده سینیتته وه وه له مونا فیک و ده غه ل و کافره کانیش به هه مان شیوه ده بی سه بر و ئارامیت هه بی، بزنان زانایانی به ری ز چی ده فه رمون له سه ر ئه وه ی که میسطه ح ئیمای ئه بو به کر مه عاشه که ی لیبری گوتی قسه ی له سه ر ناموسی من کردوه به لام که الله ئایه تی نارد ه خواره وه جار یکتیر ئیمای ئه بو به کر دلی نه رم بو ه وه و وه مه عاشه که ی دایه وه.

به لام لی ره ده مانه وی ئه وه تان پی رابگه یه نین زانایان یه کده نگن له سه ر ئه وه ی هه ر یه کی ک قسه به هاوسه رانی پیغه مبه ر بلی (ﷺ) ئه و کاته ئه و که سه بو چونی راجیح و په سه ند ته می ده کری ته عزیر ده کری لی ده دری گه وره ی موسلمانان بریاری له سه ر ده دا به لام هه ر که سی ک به پرائه تی دایکه عایشه رانه گه یه نی بلیت دایکه عایشه شتی ک هه بو ه و رویدا وه (په نا به خوا ی رب العالمین) به ئیجماعی زانایان ئیمای قور توبی ئیمای نه وه ویش له شه رحی موسلیمدا هی ناویه تیه وه ده فه رمون ئیجماعی موسلمانان له سه ر ئه وه یه که سه که کافر ده بی له ئیسلام ده چی ته ده ره وه وه بو چونی په سه ندی ئه هلی سونه و جه ماعه ش (یقتلوا) ئه گه ر ئه وه ش بکا هدی ئه وه یه له ئیسلامدا ده کوژریت ئه و که سه ی که وا بلی

دایکه عایشه بهری نه بوه له بهر نه وهی عینادی و بهر بهر کانیهی قورئانی کردوه و ئایه تی قورئان دابه زی به بهر ائه تی دایکه عایشه -رضی الله عنها-.

(صلح الحديبية) و روداوه کانی

باسی (صلح الحديبية) ده کهین که پله و پایه یه کی گرنگی هه یه له میژوی ئیسلامدا و له سیره و ژياننامه ی پیغه مبه ر (ﷺ) که ناوی ده بردری به (الفتح المبين) واته رزگار کردنیکی رون و ئاشکرا و ئازادیکردن وه ئازادیکردنی مه ککه شی به دوا دا هات، زانایان یه ک دهنگن له سه ر نه وهی که رۆژی دوو شه مه بوو یه که م رۆژی (ذو القعدة) سالی شه شه می هیجری بوو که پیغه مبه ر (ﷺ) شه و خه ونی بینی له و خه وه دا وایزانی چوه ته ناو مه ککه و عومره ده کا له گه ل سه حابه کان، ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) نه وهی بو گپرانه وه و هانیدان و ئاماده ی کردن فهرموی با برۆین به ره و شاری مه ککه و (کعبة الله) له ویوه عومره به عه مه لی و کرداری جیبه جی بکهین، نه وه بوو پیغه مبه ر (ﷺ) له پیش خویدا بشری کوری سوفیانی خوزاعی نارد وه کو چاودیریک بزانی قوره شیه کان چی ده لئین و چی ده کهن وه ریگایه که چونه و چۆن نیه که وا پیدایا بر و به ره و مه ککه، وه له پاشان کو مه لیک له خه لکی نارد له سه حابه کانی که نه وانه نزیکه ی (۲۰) کهس بون له نه ساریه کان و له موهاجیره کان به سه رۆکایه تی و سه رکردایه تی عوبادی کوری بشر نه و کاته رۆیشتن بو نه وهی نه گه ر له ریگادا که مینیک هه بی و شتیک هه بی له پیغه مبه ر (ﷺ) و له موسلمانان کان ریگا خوش بکهن و وه له کاتی ناکاودا هه ر شتیک بیته سه ر ریگا لی نه گه رین ئازار و نه زیه تی پیغه مبه ر (ﷺ) و سه حابه کانی لی بکه ویته وه، ئینجا ده چن له (ذو الحلیفه) داده به زن له ویوه هه رکه ده گه نه نه وی ئیمای عومه ر ده فهرمویته پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموئی باشه چۆن بچینه ناو نه و قوره شیه و موشریکانه ی که دوژمنان نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) چ نه من و نه مانه تیک هه یه بو نه وهی بپاریزین ئیمه به بی چه ک بچین و هیچ چه کیکی وامان له لا

نه بئی بهرگری پئی له خۆمان و له موسلمانان بکهین؟ له ویوه پیغه مبهه قسه که ی ئیامی عومه به هه ند وهرده گری و ده نیریته مه دینه و ده فهرموی با بین چه ندین چه کدار به چه که وه بین له گه لماندا بن و برۆن خویان بهستن نه وه ک له وی توشی شتیکی نه خوازیاربین، ئینجا پیغه مبهه ده گاته عوسفان (ﷺ) له ویوه بشری کوری سوفیان هه والده داته پیغه مبهه (ﷺ) که پیغه مبهه له پیش خوی ئه وی نارد بوو هه والی بو بینیته وه و ده لئی ئه ی پیغه مبهه ری الله (ﷺ) قوره یشیه کان ده نگوباسی تو یان زانیوه که وا له گه ل هاوه له بهر یزه کانت روه و مه که بهر یکه وتی له بهر ئه وه ئه وان که وتونه ته خویان له شکریان ئاماده کردوه و ئه گه ری ئه وه ی هه یه ریگات پئی بگرن و وام بیستوه ده لئین ئه گه ر موحه مه د بیه وی (ﷺ) به شهر بیته ناو مه ککه لی ناگه ریین و کوشتاری له گه ل ده کهین و ریگای پئی ده گرین، جا پیغه مبهه فهرموی (ﷺ) «یا ویح قریش» ئه وه قوره یشیه کان چیان ده وی به هیلاک چونیان ده وی شهر و شوهره کان نیوه ی ئه وان ی خوارد هه موو جاری هه ر ده دوران، له کو تایه که یش رویکرده سه حابه کان فهرموی «فما تظن قریش؟ واللہ انی لا ازال اجاهدھم علی الذی بعثنی اللہ له» فهرموی وه لاهی چیان ده وی و گومانی چیان هه یه قوره یشیه کان؟ جا من سویند به خوی رب العالمین به بهرده وامی جهنگ و جیهاد و بهر به ره کان ییان ده کهم شهر یان له گه ل ده کهم ئه گه ر شهر یان بویت له پیناو ئه وه ی خوی رب العالمین منی پیوه ناردوه که په یامه که مه وه فهرموی هه تاوه کو یان که سیان نامینئ و یان وازیبن باشه، له ویوه پیغه مبهه (ﷺ) وه کو پیشه جوانه که ی هه میشه یی خوی مه شوهره تی کرد و پرسیکرد به سه حابه بهر یزه کان فهرموی ئیوه بوچوونتان چیه و قوره یشیه کان خویان بهستوه و ئاماده کردوه؟ هاوه له بهر یزه کانیش هه ندیک فهرمو یان با ئیمه بچین ئه حابیشه کان له سه ر ریگان و ئاسانترن به سه ر یاندا بدهین مندا ل و ژنه کان یان بگرین و سام و هه یبه تییک ده بئی بو سه ر قوره یشیه کان و ده گه ریینه وه به ده سکه وتی چاک، وه هه ندیکیش بوچونیان ئه وه بوو نه گه ریینه وه و ریگای خوشیان نه گوړن به ره و مه ککه برۆن

ئه گهر قوره‌یشیه کانیاں بینی له سهر رینگادا بیانکوژن، به لام پیشه‌وا ئه‌بو به کری سدیق - رضی الله عنه- فهرموی ئیمه ده‌روین له رینگای خومان پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) ئیمه ده‌ستپیشخه‌ری شهر و جه‌نگ و کوشتار نابین به لام هه‌رکه‌سیک هاته سهر رینگامان ویستی بمانکوژی و رینگامان پی بگری و ده‌ستی کرد به خوین رشتن و شهرکردن ئیمه‌ش روه و روی ده‌وه‌ستینه‌وه و جه‌نگی له گه‌ل ده‌ست پیده‌که‌ین، پیغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ) ئه‌وه‌یان باشه، جا له پاشان له شکری قوره‌یشیه کانیش هاتنه ده‌ره‌وه له مه‌که‌ه و نزیک بونه‌وه له هاوه‌له به‌ریزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و -رضی الله عنهم- وه له پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ)، ئینجا پیغه‌مبه‌ر له عوسفان بوو که (صلاة الخوف) ی بو کردن واته نویژی ترس به‌و شیوازه‌ی که خوی رب العالمین فی‌ری کردبوو له قورئان مؤله‌تی بو دابوو که له گه‌ل جه‌نگ و جیهاد و روبه‌رو بونه‌وه‌کان (صلاة الخوف) هه‌یه کاتییک ئه‌گهر نه‌که‌ونه ناو یه‌ک و شهر ده‌ستی پینه‌کردبی به لام له ئاماده‌باشی و له ئینزاردابن روبه‌روی یه‌کبن ئه‌وکاته پیشه‌وا و ئیهامیک ده‌چی راده‌وه‌ستی پیش نویژیان بو بکا له‌وی پیغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ)، ئینجا چه‌کداره‌کانیش ده‌بنه‌دوو سه‌ف سه‌فیکی یه‌که‌میان له گه‌ل پیشه‌وا و ئیهامه‌که‌ی ده‌چیته‌رکوع و وه سه‌فه‌که‌ی دواتر چاودی‌ر ده‌بی و ناچیته‌رکوع ده‌مینیتته‌وه هه‌تا ئیهام و سه‌فی یه‌که‌م له سوجدده و کرنۆش هه‌لده‌ستنه‌وه بو رکا‌عه‌تی دوهم ئینجا ئه‌وانه‌ی پشتته‌وه رکا‌عه‌تی یه‌که‌میان ته‌واو ده‌که‌ن و ئینجا ده‌گه‌رینه‌وه شوینی خویان هه‌تا نویژه‌که‌ه کو‌تایی پیدی ئه‌وه (صلاة الخوف) ه، وه جو‌ریکی تریش له (صلاة الخوف) کاتییک کافر و موشریکه‌کان له گه‌ل موسلمانان ئه‌گهر بکه‌ونه ناو یه‌ک گرم و هو‌ری شهر بیته جه‌نگ ده‌ست پی‌بکا ئه‌وکاته ئاگایان له‌وه ناتوانن بمینی به جه‌ماعه‌ت نویژه‌کانیاں بکه‌ن هه‌ر ئه‌وه‌یان بو ده‌بیته‌رگا و رینگا له‌ناو شهر و جه‌نگه‌که‌ه ئه‌گهر رویان له‌روگه‌ه و قیبله‌ش نه‌بی نویژه‌کانیاں بکه‌ن لی‌یان قبول ده‌بی ئه‌وه مؤله‌ت و روخسه‌تی خوی رب العالمین بوو بو موسلمانان، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که له نویژه‌که‌ی بویه‌وه فهرموی با بچین رینگامان بگو‌رین، رینگای

خویانیان گۆری، زانایان ده فهرمون پیغه مبهەر له ترسدا نه بوو (ﷺ) به لکو محمود شیت خطاب که به خۆشی سه رکرده یه کی سه ربازی بوه و نوسه ریکی موسلمان و داعیه ده فهرموی له کیتاب و په رتوکه که ی باشتترین خوته ی پیغه مبهەر بوو (ﷺ) بو ئه وه ی که وا ریگا که ی گۆری وه باشتترین به لگه ش له سه ر ئه وه ی پیغه مبهەر نه ترسا (ﷺ) چونکه که ریگای گۆری خۆ به دور نه که و ته وه به لکو ریگایه کی تری ئه مینتری گرته بهر تا زیاتر نزیکتر بیته وه له قوره شیه کان چوو له حوده ییبه پیغه مبهەر (ﷺ) باری خستوو له ویدا مایه وه، هۆکاری بارخستنه که ی پیغه مبه ریش ئه وه بوو (ﷺ) پیغه مبه ر حوشتره که ی خوی قه سوائی پیبوو حوشتریک بوو له حوشتره کانی پیغه مبه ر (ﷺ)، کاتیکی که چونه حوده ییبه له وی حوشتره که ی پیغه مبه ر سه ربه خۆ هیخ بوو (ﷺ)، ئا ئه و کاته ی که وا هیخ بوو سه حابه کان گوتیان «**ما خلعت ما خلأت القصواء وما ذاک لها بخلق**» پیغه مبه ر له وه لامی ئه وان فهرموی کاتیکی گوتیان «**خلأت القصواء**» واته سه ربه خۆ به بی ئه وه ی هیچ عه یبیکه ی هه بی ئه وه بو هیخ بوو حوشتره که ی پیغه مبه ر (ﷺ)؟ پیغه مبه ریش گوتی ئه وه له قه سوائی حوشتره که ی من ناوه شیته وه سه ربه خۆ هیخ بی به لام له وه لامتاندا پیتان ده لیم «**ولکن حبسها حابس الفیل**» به لکو ئه وه ی فیله کانی ئه بره هه ی حه بس کرد و نه یه یشت به ره و پیش بچن که خوی رب العالمین ئه ویشه فهرمانی کردوه به حوشتره که ی من لیڤه هیخ بی حیکمه تی تیدایه واته، پیغه مبه ر (ﷺ) له وی مایه وه ئاویکی لیبوو بیره که ئاوه که ی یه کجار که م بوو هاوه له به ریژه کان چونه سه ر ئاوه که ی ئاوه که به شی نه ده کردن هاتنه وه خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ)، گوتیان پیغه مبه ری الله هیچ ئاویکی ئه و تو ی تیدا نیه ئه و بیره چۆن باری لیڤه بخه یین؟ ده ست نو یژ به چی بشو یین؟ له چی بخو یینه وه؟ شو یینیکی باش نیه، له دوو ریوایه ت و بو چون ها تو ه که ابن حه جره ی عه سقه لانی له سه ر ریوایه ته که ی ئیهامی واقیدی و وه ریوایه تیکی تریش هه یه جه مع و ته و فیک ده کا له به ینی دوو ریوایه ته که که له ریوایه تیکیان پیغه مبه ر ده فهرموی (ﷺ) تیریکی هه لکیشا له تیره کانی

له گه‌ل خۆی هه‌لیگرتبون که خۆی پێ به‌ستبوو ئه‌و تیره‌ی دایه‌ موسلمانیک فهرموی به (بسم الله) ئه‌و تیره به‌اوێژه ناوبیره که به‌لکو ئاوه که به‌ته‌قیته‌وه و پر بێ، له یه‌ک له ریواته‌کانی تریش ده‌لی پێغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ) ئه‌و دۆلکه‌یه بێن که‌وا ئاوی پێ هه‌لده‌چن له بیر که هه‌ندی‌ک بۆم بێنه پێش، ده‌لی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئاوه که‌ی له دۆلکه که دابوو له بیر که ده‌ریان هێنا‌بوو له ده‌می خۆی وه‌رکرد له گه‌ل تفی خۆی تیکه‌لی کرد و هاوێشتیه‌وه ناو دۆلکه که و له پاشان فهرموی به (بسم الله) بیرژینه‌وه ناو بیر که، سه‌حابه‌کان ده‌فه‌رمون سویند به الله هه‌ر که دۆلکه ئاوه که تفی پێغه‌مبه‌ری له گه‌ل تیکه‌ل بوو بوو (ﷺ) به (بسم الله) له‌ناو بیر که‌مان کرد هه‌ر بینیمان بیر که پر ئاو بوو، ده‌لی ئینجا چوین ئاومان به تیری لی هینا هه‌م لی‌مان ده‌خوارد‌وه، ئه‌وه موعجیزه‌یه‌ک بوو له موعجیزه‌کانی که له (صلح الح‌دیبه) رویدا بۆ پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ)، هه‌ر له‌و جه‌نگه‌ش بوو کاتی که‌وا ئاویان لی ده‌بریت بۆ ده‌ست‌نوێژ جاریکی تر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) (بسم الله) ده‌کا و په‌نجه‌کانی ده‌خاته ناو ئاوه که‌ی هینا‌ویانه بۆ ده‌ست‌نوێژ که ده‌ستی خۆی به‌رز ده‌کاته‌وه له به‌ینی په‌نجه موباره‌که‌کانی وه‌کو به‌لۆعه ئاوی لی دیته‌ خوار و هاوه‌له به‌ریزه‌کان لی سودمه‌ند ده‌بن و ده‌ست‌نوێژی پێ ده‌شۆن و وه لی ده‌خۆنه‌وه و به‌کاری ده‌هینن، ئه‌وانه بۆ پێغه‌مبه‌ر ئاسانه (ﷺ) ئه‌و پێغه‌مبه‌ری اللهیه موعجیزه‌ی هه‌یه موعجیزه‌ش واته ئه‌و شتانه‌ی که (خارق العاده)یه به ئینسانی روه عاده‌تی نا‌کری و وه له عاده‌ت به‌ده‌ر ده‌بی هی پێغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) فهرقی له گه‌ل که‌رامه‌ت ئه‌وه‌یه ده‌توانن ته‌حه‌داشی پێکه‌ن ئه‌و کاته‌ی ویستیان داوا له الله بکه‌ن موعجیزه که روده‌دا به‌لام هی وه‌لیه‌کان ئه‌گه‌ر که‌رامه‌تیشیان هه‌بی ناتوانن ته‌حه‌دای پێکه‌ن وه ناشتوانن ئه‌وکاته داوای بکه‌ن خوای رب العالمین پێیان بدا له‌نا‌کاو وه‌لیه‌کان هه‌ندی‌ک جار وایه ئه‌وه پێی ده‌لین که‌رامه‌ت (خارق العاده) شتیک له ده‌ستیان هی‌جاد ده‌بی و روده‌دا.

جا قورەیشیه کان زانیان کار له کار ترازاوە پیغەمبەر (ﷺ) تازە وازناهیئێ و لهویدا باری خستوه ههستان بهوهی که نوینهریان بنێرن بۆلای پیغەمبەر (ﷺ)، یه کهم نوینهر که ناردیان بودهیلی کوری وهرقائی خوزاعی بوو که بودهیلی کوری وهرقائی خوزاعی له بهنو خوزاعیه کان بوو زۆر به قسه زانا بون وه خهڵکی چه کدار و شهڕکهریان ههبوو له گهڵ هه ندیک له خهڵکه کهی خۆی چوه لای پیغەمبەر (ﷺ)، پیغەمبەریش به خیری هیئا و ریزی لینا گفتوگۆی له گهڵ کرد تیئ گه یاند کهوا ئه ی بودهیل ئیمه نه هاتوین شهڕی مه که بکهین شهڕی قورەیشی و کافره کان بکهین ته نها هاتوین زیاره تی (کعبه الله) بکهین بچین لهویدا کهوا له خزمهت (کعبه الله) عومره بکهین و ئه نجامی بدهین، جا پیغەمبەر (ﷺ) که ئه وهی خواست و داوای کرد بودهیلش قه ناعه تی دلّی هات و گه راپه وه، له پاشان قورەیشیه کان به وه نه وهستان دلّیان ئاوی نه خوارده وه به قسه ی بودهیل به لکو عروه ی کوری مه سعودی ته قه فیان نارد بۆلای پیغەمبەر (ﷺ) که که سیکی قسه زان بوو لای کيسرا و سه رکرده کانی ئه و سه رده مه ی دونیای بینبوو زۆر زۆر زان بوو له قسه کردندا ئه ویش کاتی که ده چیه لای پیغەمبەریش پێشه وا (ﷺ)، هه لویسته یه کی له سه ر ده کهین بزانی چی رویدا کاتی کهوا ده چیه لای پیغەمبەر (ﷺ) عروه ی کوری مه سعودی ته قه فی و پیغەمبەر پێشوازی لیده کا (ﷺ)، روده کاته پیغەمبەر به قسه کانی به به لاغه ته وه پێی ده لّی ئه ی موحه مه د (ﷺ) ئه و هه والّهی تو قورەیشیه کان زانیویه ئیزنت نادهن بچیه ناو مه که که مه گه ر به سه ر لاشه و مه رگیاندا برۆی بکوژرین و بمرن ره نگه شهڕیکی گه وره دروست ببی پیم وایه ئه وانه ی له ده وروبهری تو شن ئه ی موحه مه د چه ند چاو ده گێرم خه لکیکی ئاوانین جیگای پشت پی بهستان بن له گه لّت بین بۆ ناو مه که که ئه گه ر شهڕ و شوڕ و ناخو شیت توش بوو به لکو خه لکیکن جیی چاوانیان تیدا نیه ره نگه په رت بین و وازت لی بینن و به ته نها لی ره به ئیلنه وه، به و زمانه لوسه ی ویستی سه حابه کان سارد بکاته وه و پیغەمبەریش (ﷺ) قه ناعه تی دلّی بی و بگه رپته وه، به لام له و لا وه ئه بو به کری

سَدِیق هه ستایه وه سهر پئی ږوه و عړوه هات و پئیگوت ئه ی عوړوه ئه وه تو چی ده لئی؟
 «امْصُصْ بَظْرَ اللَّاتِ! اُنْحِنِ نَفْرٌ عَنْهُ وَنَدَعُهُ؟!» لیره دا زانایان ده فهرمون له کاتی
 ږوبه ږوبونه وه و توندیدا ئه گهر موسلمانیک کافریک ویستی بیان شکینیته وه ئه گهر
 قسه یه کیشی له زمان دهرچوو قسه که وه کو جوینیش دهرهات به کافره کان بدا بو شکستی
 کافره که که قسه که له جیی خویی وه کو ئیمای ئه بو به کر کردی دروسته و ږیگا پیدراوه
 له مهیدانی جهنگ و جیهاد و ږوبه ږوبونه ودا، له بهر ئه وه یه ئیمای ئه بو به کر که فهرموی
 «امْصُصْ بَظْرَ اللَّاتِ! بَظْرَ اللَّاتِ!» (بَظْرَ) به وه ده گوتری له زمانی عهره بیدا بو ږونکردنه وه ی
 شهرع و وانه کان شهرم له دیندا نیه ئه و پارچه گوشته ی له دامینی ئافره تان دهردری
 له کاتی سونهت کردندا که فږه دهردریت ئا له و کاته ئه وه پئی ده گوتری (بَظْرَ)، جا ئیمای
 ئه بو به کر ږویکرده عړوه و گوتی تو بخوی و بمژی ئه و پارچه گوشته ی لات که ئیوه
 ده پهرستن وه کو بت، یه کسهر عړوه له جیی خوی سارد بویه وه و نه یزانی چی بلیت و ږوی
 تی کرد نه یزانی ئه وه ئه بو به کر سدیقه گوتی ئه وه کییه پیم ده لی؟ ئینجا ئیمای ئه بو به کر
 گوتی وات داناوه ئیمه ږابکه یین و هه لیبین و موحه مه د لیره به جی بیلین (ﷺ) سویند به
 الله ههریه ک له ئیمه گیانمان به خت ده که یین ئه گهر هه مومان بوینه جه نازه ئینجا ئه گهر
 دهستان بگاته موحه مه د (ﷺ) ږو قسه که ی خوت بخووه عړوه، عړوه ش به سهر سامیه وه
 و به سهر خوشیدا شکایه وه گوتی ئه وه کییه ئاوا ده مدوینی؟ گوتیان ئه بو به کر سدیقه
 گوتی سویند ده خوم عړوه ئه گهر له ناو ئیمه و ئیوه شتیکمان له به یین نه با و قهرزارتان
 نه بوینایه ئه ی ئه بو به کر هی تیره که ی ئیوه ئیستا قسه یه کی ترم ده بوو له وه لامتدا، له ولاوه
 عړوه ی کوری مه سعود نزیک بویه وه له پیغه مبهری پیشه و (ﷺ) عادهت و ابو و ئه وکات
 ئه گهر دوژمنیک دوژمنیکی بینایه بیویستبا ته و او تی بگه یه نی ریشی ده گرت و
 ده یگوت جوان گویم لی ږابگره قسه کان به که لکه و که ده تدوینم و قسه ت له گهل ده که م،
 جا عړوه ی نا موباره ک له و کاته وه له پاشانه که موباره ک ده بی که ده بیته موسلمان عړوه

دیت و ریشی پیغه مبهەر ده گری (ﷺ) پیی ده لئی ئەی موحه مه د من بو تۆمه و وات پیده لیم به لام له پشت پیغه مبهەر (ﷺ) موغیره ی کوری شوعبه که برازای عروه یه تازه بوه ته موسلمان و زوریش خوین گهرمه خوی پیچاوه و شمشیره که ی له شانه وه ده موچاوی خوی پیچاوه و بهس کونی چاوی دیاره ئەو پاسه وانه تایبه ته ی پیغه مبهەر (ﷺ) ریک له پشت پیغه مبهەر وه ستاوه کاتیک عروه دیت و دهست ده گه یه نیته ریشی پیغه مبهەر (ﷺ)، له ویوه موغیره ی کوری شوعبه هه لده کیشیته شمشیر و نوکی شمشیره که ی له سهر سنگی داده نی ده لئی بکشویه پاش بکشویه پاش ئە گهر ده ته وی ئەو شمشیره نه تبری جاریکی تر دهست نه ده ی له ریشی پیغه مبهەر (ﷺ)، ئە گهر ده شته وی شمشیره که له تتکات و بتبری فهرموو ئازابه دهست بگه یه نه وه ریشی پیغه مبهەر (ﷺ)، پیغه مبهری الله زور دلی خوشبوو ئاوری سورانه وه ئەوه موغیره ی کوری شوعبه یه و چهند رۆژیکه موسلمان بوه ئەوه ی که وا هاتوه ته پیشیش له پیغه مبهەر و موغیره شمشیری له سهر داناوه و وای پیی ده لئی مامی موغیره یه عوروه ی کوری مه سعوده، پیکه نینی هات به زهرده خه نه وه و عروه ش گوتی ئەوه کییه له پشتت راوه ستاوه ئەی موحه مه د (ﷺ)؟ پیغه مبهەر به زهرده خه نه وه فهرموی (ﷺ) عروه نه تزانیوه ئەوه برازا که ته موغیره ی کوری شوعبه ئەوه ئەوه وا له پشتم راوه ستاوه پالنه وانه و موسلمان نه مپۆ، ده لئی ئەویش به ربوه جویندان و قسه پینگوتنی گوتی ههر تۆ نه بوی دزیت ده کرد له ناو ئیمه؟ چهند جار من شهری تۆم کوژاندوه ته وه؟ ئیستا راتکردوه و خۆت کردوه ته پالنه وان و موسلمان شمشیر له سهر من داده نیی له سهر موحه مه د؟ ئەویش خوی نه جولاند و هیچ قسه یه کی نه کرد، پیغه مبهەر فهرموی (ﷺ) ئەوه ی رابردوو ههر گوناخیکی هه بی الله لیخوشبوه ئیلا مه گهر پاره و پولی خه لکی له لابی ئەو حه قه ش ده داته وه که وا موسلمان، و ئینجا ده لئی له ویوه زانی کار له کار ترازاه و هیچی پیی له گه ل موسلمانان ناکری ئەوه نه ده پیغه مبهریان خوشده وی (ﷺ)، زانایان ده فهرمون ئەوه ش وه لاء و به رایی ته واه که مامی خوی نرخنی نابیی له لای که ئەزیه تی پیغه مبهەر بدا (ﷺ) ته هیدی

ده کا به کوشتن، ئینجا عروهش گه پرایه وه ناو قورهیشیه کان سویندی بو خواردن گوتی به هه رچی پیم پروا ده کهن با وابکهین موحه مه د به ئاشته وایی بیته ناومان وه لاهی ئه وهی من له وم بینو له ده وروبهره کهی له گه لیدابون ئا ئه و پیاوانه زور موحه مه دیان خوشده وئ (ﷺ) هه موو گیانیان فیدایه بو پیغه مبه ر (ﷺ) پیویست ناکا به هیچ نه وعیک و هیچ جوړیک ئیمه شتیکی وابکهین که واهه ر بی و خوین برژی، ئه ویش به قسه ی عروهشیان نه کرد و ئه مجاره حوله یسی کوری عه لقمه یان نارد قورهیشیه کان، وه له پاشانه که میکره زی کوری حه فصیان نارد که دور به دوری پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) ئه وه پیاویکی تاوانکاری خراپه هات له ناو قسه کردندا بوو له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) ئینجا سوهه یلی کوری عه مر ناردیان قورهیشیه کان که پیاویکی قسه زان بوو به نوینه رایه تی قورهیشیه کان چوو بۆلای پیغه مبه ر (ﷺ) قسه ی به میکره زی قورهیشی و کافر بری گوتی من هاتوم له گه لت یه کلا بکه مه وه ئه ی موحه مه د (ﷺ)، جا پیغه مبه ریش له ولاره (ﷺ) دلی ئاوی نه خواره وه به قسه ی نوینه ری قورهیشیه کان که چونه وه ناو قورهیشیه کان و هه ر نوینه ر له دوا ی نوینه ر ده نیرن له به ر ئه وه فهرموی منیش نوینه ری خوم ده نیرم بوناو قورهیشیه کان خیراشی کوری ئومه یه ی خوزاعی نارد پیغه مبه ر (ﷺ)، به لام قورهیشیه کان له ده رگای شاری مه ککه که چوه ژوره وه ریگیان پیگرت و ویستیان بیکوژن به لام ئه حابیشه کان نه یانه یشت و قوتاریانکرد و گه راوه لای پیغه مبه ر (ﷺ)، و ئینجا پیغه مبه ر فهرموی عومه ری کوری خه تاب تو دیاریده که م برۆ به نوینه رایه تی من بۆلای قورهیشیه کان تو ئازا و پاله وانی، ئیمامی عومه ریش عوزری هینایه وه و بیانوی شهرعی هینایه وه فهرموی من هیچم له هیچ نه هیشتوه ته وه له گه ل قورهیشیه کان ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) سویند به الله من بچمه ناویان گوئیستی قسه کانم نابن ده بیته شهر له گه لیان چونکه من کاتی خوی توند بومه له ناویان کهس نیه پشتگیری کارم بی هه ر بو ئه وه شمه من نه چم تا قسه کانی تو ئه وان گوئیست بن و نه فه وتی، گوتی ئه ی کی بنیرم باشه؟ فهرموی عوسمانی کوری

عه فان بنیره ئەو پالپشتی ههیه لهوئ نهرم و نیاں بوه کاتی خوئی وه کو من نیه به لکو قسه کانت بگهیه نیته قورپه شیه کان، جا پیغه مبهەر (ﷺ) عوسمانی کوری عه فانی نارد، عوسمانیش دیاره له ریگادا -رضی الله عنه- ئەبانی کوری سه عیدی کوری عاص پیی ده گات و په نای ده دا له په نای خوئی ده بیات به ره و شاری مه ککه له وئوه عوسمانی کوری عه فان دیاره هه واله کهی پیغه مبهەر (ﷺ) و پیان ده گهیه نی و وه نوینه رایه تیه کهی به جوانی جیبه جی ده کا، قورپه شیه کان ده لئین عوسمان فهرموو ریگا ده دهین تو ته وافی (کعبه الله) بکهی، عوسمانیش ده فهرموئ نه خیر من نایکه م مه گهر پیغه مبهری الله بی بیکا (ﷺ) من به پیش ئەو ناکه وم له ته وافی (کعبه الله) لهوئ قه دهغه ده بی و نایکا، به لام هه وال بلاو ده بیته وه که وا گوايه قورپه شیه کان ئیامی عوسمانیان شهید کردوه، له بهر ئەوهیه پیغه مبهەر (ﷺ) بریاری ئەوه ده دا وهرن به لئین و په یان به ستری به لئین و په یان له سهر ئەوهی تۆلهی عوسمانی کوری عه فان بکهینه وه، ئا ئەو به یعت و په یانه بوو له ژیر داره که که خوای رب العالمین له قورئاندا باسیده کا پیان هه لده دا ئەوانه ی به یعتیان دایه پیغه مبهەر (ﷺ)، وه پیغه مبهریش رویان تیده کا ئەویش به هه مان شیوه ده فهرموئ «أَنْتُمْ خَيْرُ أَهْلِ الْأَرْضِ»^[۱] ده فهرموئ ئەی ئەوانه ی به یعتتان داوه من له ژیر داره که که (۱۴۰۰) سه حابه بون جابر ده گیریته وه یه ک به یه ک به یعتیان دایه پیغه مبهەر (ﷺ)، یه که م پیاوئیک که به یعت ته کهی ده ست پیکرد ئەبو سینانی عه بدولای کوری وه هه بی ئەسه دی بوو جا له پاشان سه له مه ی کوری ئەکوه عیش سی جار به یعتی دایه پیغه مبهەر (ﷺ)، له سه ره تا و ناوه راست و کو تابه کهیدا پیغه مبهەر دهستی خوئی له ناو دهستی خوئنا فهرموئ ئەو دهسته ی راسته م دهستی عوسمانی کوری عه فانه به لئین و په یانی خو شمی پیده ده م ئیوهش وهرن به لئین و په یان بدن هه تا ئیمه مابین ئیلا ده بی تۆله ی عوسمانی کوری عه فان بستینینه وه یان ههر هه مومان ده کوژرین و شهید ده بین له پیناو خوای رب العالمین، جا خوای رب

[۱] صحيح البخاري (۴۱۵۴) صحيح مسلم (۱۸۵۶)، مسند أحمد (۱۴۳۱۳).

العالمین ئایه تی دابه زاند: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِنْ أَجْرٍ أَعْظِيمٍ﴾ [الفتح: ۱۰]

خوای رب العالمین ده فهرموی به راستی و بیگومان نه وانهی به یعت و به لئن و په یانیان پیدای له ژیر داره که نهی موحه مه د (ﷺ) ئا ئاوانه به یعت و به لئن و په یانیان داوه ته خوای رب العالمین دهستی الله به وهی له الله ده وه شیته وه نه هلی سونه و جه ماعه فهرمویانه (یلیق بجلاله وعظمته) له سهر دهستی نه وانه وهیه له به یعت ته که واته رازیمه به به یعت ته که ی که دایان نه وهی به یعت ته که ش بشکینئ و یان پاشگه زیته وه و جیه جئی نه کا نه وه به دنیاییه وه خوای رب العالمین لئی وهرناگری و تولهی لی دهستینیه وه نه وه ش که وا به و عه د و به لئنه ی داویه تیه خوای رب العالمین بیگه یه نیته جئ خوای رب العالمین له داهاتودا و له قیامه تیش نه جر و پاداشتیکی مه زنی ده داته وه.

وه هه روه ها الله تعالی فهرموی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الله تعالی بیگومان و به دنیاییه وه رازیوو سه دا سه د له وانه ی که وا به یعتیان به تودا له پرواداره کان نهی موحه مه د (ﷺ): ﴿إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ [الفتح: ۱۸] الله زانی چیان له دلدایه له ئیمان و له ئیسلام له ژیر داره که که به یعتیان به تودا نهی پیغه مبه ر (ﷺ).

با بزاین سوهه یل له گه ل پیغه مبه ر گه یشته چی (ﷺ)، ئیامی عوسمان هه والها ت که قوره یشیه کان زانیان وا پیغه مبه ر به یعتی به ستاوه (ﷺ) به زوترین کات ئاماده بن بو نه وهی که وا سوهه یلیشیان نارد و که پیک بین له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) شهر پرونه دا، هه والیش گه یشته وه که ئیامی عوسمان سه لامه ته و نه کوژراوه، جا پیغه مبه ر (ﷺ) سوهه یل هه رکه هاته لای کوتی قوره یشیه کان داویان نه وهیه تو نه یه یته ناو مه که

ئه مسال ئه ی موحه مه د (ﷺ) سالیکی تر بۆت هه بی بیته ناو مه ککه و عومره که ی خۆت بکه ی، له کۆتایه کهیدا له سه ر ئه و به ندانه ریککه وت له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ):

یه که مجار پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) بنوسن که ئه و نو سراویکه له نیوان (محمد رسول الله) به لام ئه وان رازی نه بون (ﷺ) قوره شیه کان و نوینه ری ئه وان سو هه یل گوتی ئیمه تۆمان پی (رسول الله) نه بوه پیمان وایه ئه و ره شبکریته وه شتیکی تر بنوسری به لکو نویان (بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ).

ئینجا له پاشان خالی دوهم نویان ئه وه ئاشته وایه له نیوان موحه مه دی کوری عه بدولا (ﷺ) له گه ل سو هه یلی کوری عه مرو.

ئینجا خالیکی تر له سه ر ئه وه بوو شه ر و جهنگ کۆتایی پیی له نیوان موشریک و قوره شیه کان له گه ل پیغه مبه ر و موسلمانان کان (ﷺ) تا ده سالان شه ری یه کتر نه که ی.

ئینجا له پاشان گوتیان هه رکه سیکی له ئیوه هه لگه رایه وه بوه وه کافر و هاته وه مه ککه ئه و کاته به دلناییه وه ئیمه نایگێرینه وه بۆتان هه رکه سیکی له ئیمه بوه موسلمان و هاته مه دینه نابی تۆ قبولی بکه ی ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ).

وه له پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) ریککه وت له سه ر ئه وه ی که موسلمانان کانیش بچن له وی حه جی مالی الله بکه ن و عومره ش بکه ن قوره شیه کان لیان بگه رین.

ئینجا گه یشتنه سه ر ئه و به ندانه که سو هه یلی کوری عه مر ئه و هه موو خالانه ی برده وه بۆ قوره شیه کان و رازیون، موسلمانان ئه وه یان که وته نیوان له به ر ئه وه موسلمانان کان هه ندیکیان پیان وابوو ئه وه زه لیلیه و زۆریان پی ناخۆشبوو له وانه عومه ری کوری خه تاب کاتیکی ده هات و ده چوو له به ر ده رگای خیه ته که ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه بو به کری سدیق ده لی عومه ر پییده گوتم ئه وه چیه و چی روده دا؟ ئیمه چه کمان له دهسته موسلمانین هاتوین بۆ ئه وه ی زیاره تی (کعبه الله) بکه یین بۆچی بگه ریینه وه به زه لیلی و زه بونی؟

پیغه مبهەر (ﷺ) ئیامی ئەبو بە کریش بە ئیامی عومەری فەرموو ئەو پیغه مبهەری اللەیه (ﷺ) لە کوتایدا پیغه مبهەر پێی راگەیاندن (ﷺ) ئەو هی من کردومه شتیکی راست و ڕهوا و دروسته، پێویسته لێره هه‌دیەکانی خۆمان سه‌ربهرین بگه‌رێنه‌وه خاوه‌نی عه‌هد و به‌لێنه‌کانمان بین له‌ گه‌ڵ قورەیشیه‌کان الله به‌وه له‌ ئیمه‌ رازییه‌ -جل شئنه‌- به‌لام دیاره هه‌ندیکی له‌ سه‌حابه‌کان چه‌ندیکی پیغه مبهەر فەرموی (ﷺ) که‌س نه‌چوو هه‌دیەکانیان سه‌ربهری له‌ یه‌کیکی له‌ ریوایه‌ته‌کان ده‌لی ئوم سه‌له‌مه‌ی دایکی دایکی ئیمانداران له‌و جه‌نگه‌ و له‌و ڕۆیشتنه‌ی به‌ره‌و عومره‌ و مه‌که‌ که‌ (صلح الح‌دییه‌) ی لیکه‌وته‌وه له‌ خزمه‌ت پیغه مبه‌ردا بوو (ﷺ)، پیغه مبهەر چوه‌وه لای (ﷺ) گوته‌ی دایکی ئیمانداران پێگوت ئەه‌ی پیغه مبه‌ری الله (ﷺ) ئەو به‌وچی ئاوا ره‌نگت تی‌که‌چوه‌ و به‌وچی غه‌مگینی؟ فەرموی وه‌لاهی له‌وه ده‌ترسیم خ‌وای رب العالمین عه‌زاب بنیری بۆ سه‌ر ئومه‌ته‌که‌م و سه‌حابه‌کان له‌به‌ر ئەوه‌ی ه‌یچ که‌سیک نیه‌ له‌ ئومه‌ته‌کان سه‌رپێچی فەرمانی پیغه مبه‌ره‌که‌ی الله‌یان کردبێ (ﷺ) ئیلا خ‌وای رب العالمین عه‌زابی داو، منیش پێیان ده‌لیم هه‌دیە کانتان سه‌ربهرن (ئاژه‌له‌ کانتان) لێره‌وه خ‌وای رب العالمین به‌ عومره‌ بۆتان قبول ده‌کا و بگه‌رێنه‌وه ئەوان سه‌رپێچی ده‌که‌ن و ه‌یچیان نه‌چونه هه‌دیە که‌یان سه‌ربهرن، جا ئومه‌ سه‌له‌مه‌ فەرموی ئەه‌ی پیغه مبه‌ری الله (ﷺ) من ئەو به‌وچونه‌ت بۆ ده‌رده‌برم تۆ برۆ به‌ کرداری ئاژه‌له‌ که‌ سه‌ربهره‌ به‌ د‌ل‌ن‌ی‌ایه‌وه ئەوان قسه‌ی تۆ ناشکینن و شوینی تۆ ده‌که‌ون به‌لام دیاره ئەوان پێیان وایه ه‌یشتا مه‌جالی تیدا ماوه له‌به‌ر ئەوه‌یه خ‌ویان ئاوا دوا‌ده‌خه‌ن و به‌ قسه‌ ناچن حه‌یوان و ئاژه‌له‌ که‌یان سه‌ربهرن، که‌ پیغه مبه‌ر وایکرد (ﷺ) یه‌ک به‌د‌و‌ای یه‌ک سه‌حابه‌کان هه‌ر هه‌مویان چون ئیقتیدایان کرد به‌ پیغه مبه‌ری پێشه‌وا و (ﷺ) ئاژه‌ل و حه‌یوانه‌کانیان سه‌ربهری، جا لێره‌وه خ‌وای رب العالمین ڕی خوشکردن بوو بۆ ئەوه‌ی فه‌تحی‌کی گه‌وره‌ ڕوبدا ئەویش فه‌تحی مه‌که‌ بوو.

نازادکردنی مه‌ککه و پێشه‌کیه‌کانی

له دواى (صلح الحديبية) ئەو خێر و بێره هات بۆ پێغه‌مبەر (ﷺ) که نامه‌ی نوسی بۆ سەرکرده‌کانی جیهان بۆ زله‌یژه‌کان و ئیقلیمیه‌کانی ده‌ورووبه‌ری، به‌بێ ترس پێغه‌مبەر (ﷺ) می‌ژونوسان ده‌لێن ئەوه خاڵیکی زۆر گرینگه له سەرکرده و قاعیده‌کان بێته‌جی قائیدی موسڵمانان پێغه‌مبەر (ﷺ) ئە‌گەر خه‌ڵکیکی ترسنۆک له ده‌ورووبه‌ریا ئەو کاته ره‌نگه ده‌یانگوت ئەو نامانه چیه؟ بۆ خۆت و ئاشکرا ده‌که‌ی؟ هێشتا تۆ هیزت ئەوه‌نده زۆر نیه بۆچی نامه ده‌نوسی بۆ هه‌ریقه‌لی گه‌وره‌ی رۆمه‌کان نامه بۆ گه‌وره‌ی فارسه‌کان که وه‌کو رۆسیا و ئەمریکا ئیستا و به‌هیزتریش بون؟ ئینجا بۆچی نامه ده‌نوسی بۆ دیمه‌شق و بۆ به‌حرین و بۆ ولات و شوینه‌کانی تر داوايان لیده‌که‌ی به‌ ئاشکرا ئەوان دینیان هه‌له‌یه و ببنه موسڵمان؟ پێغه‌مبەر (ﷺ) به‌ جورئه‌ته‌وه نامه‌کانی نوسی له‌وانه بۆ هه‌ریقه‌لی گه‌وره‌ی رۆمه‌کان که ده‌حیه‌ی که‌لبی که جوهرائیل داده‌به‌زی هه‌ندی‌ک جار له‌سەر وینه‌ی ئەو که خۆی ده‌هینایه‌ سەر وینه‌ی مرو‌وف و به‌نو ئاده‌مه‌کان ئەو سه‌حابه به‌رپژه‌بۆی برد، وه‌لامی‌کی زۆر خراپی نه‌بوو تی‌فکری هه‌ریقه‌ل به‌لام نه‌بوو موسڵمانیش، بۆ کيسرای گه‌وره‌ی فارسه‌کانیشی نارد به‌ عه‌بدو‌لای کورپی حوزافه‌ی سه‌هه‌می کاتی‌ک کيسرا نامه‌که‌ی پێغه‌مبهری دراند (ﷺ) پێغه‌مبهریش دۆ‌عای لێ‌کرد که مو‌لک و ده‌سه‌لاته‌که‌ی پارچه پارچه‌بێ به‌ فعلی پارچه پارچه بوو الله له‌ناوی برد، نامه‌ی نارد بۆ نه‌جاشی پاشای حه‌به‌شه به‌ عه‌مری کورپی ئومه‌یه‌ی زه‌مری، وه‌ نامه‌ی نارد بۆ موقه‌وقیسی حاکمی میسری ئه‌وکات، وه‌ نامه‌شی نارد بۆ المنذر بن حارث که‌وا سهرپه‌رشتی دیمه‌شقی ده‌کرد به‌ شوجاعی کورپی وه‌هه‌ب، وه‌ نامه‌شی نارد بۆ المنزی کورپی ساوی عه‌بدی که ئەمیری به‌حرین بوو له‌وکات به‌ ئەبو العلائى حه‌زهره‌می، وه‌ چه‌ندین نامه‌ی تری‌شی نارد پێغه‌مبەر (ﷺ)، له‌وانه هه‌ندی‌ک وه‌لامی باشیان هه‌بوو به‌رپژه‌وه ئە‌گەر نه‌بوونه موسڵمانیش، هه‌ندی‌کیش وه‌کو باس‌مان کرد وه‌کو کيسرای گه‌وره‌ی فارسه‌کان به‌بێ ئە‌ده‌بانه وه‌لامی پێغه‌مبهریان دایه‌وه (ﷺ)، ئینجا

موقه و قیسیش هه ندیک دیاری و نامه ی نارد له سه ر بۆچونی په سه ندی ریوايه ته کان بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) هه رچه نده نه بوه موسلمانیش.

وه روداوێکی تر له سالی هه وته می کۆچی له نیوان (صلح الحديبية) و وه فه تحى مه ککه ی ئه وه بوو پیغه مبه ر (ﷺ) چوو عومره ی کرد له گه ل سه حابه به ریزه کانی که پیغه مبه ر (ﷺ) جگه له منداله کان وه جگه له ئافره ته کان دوو هه زار موسلمانى له گه لدا بوو، چه کی ته وایان له خویان به ستبوو نه وه ک قوره شیه کان خیانه تیان لیبکه ن به لام ته نها به مه به ستی عومره کردن به ره و مه ککه ی پیغه مبه ر (ﷺ) که وته ری که له میژودا ناوده بریت به (عمرة القضاء)، ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) پیش ئه وه ی بگاته ناو مه ککه میکره س هاته لای قوره شیه کان ناردیان له گه ل هه ندیک خه لک گوتیان تۆ به لئنت له گه ل ئیمه هه یه به چه کیکی وا زۆر نه یه یته ناو مه ککه مه به ستت خوین رشتنه؟ فهرموی نا ته نها مه به ستم عومره کردنه چه که کانم لیڤه به جی ديلم به لام ته نها دوو سه د سوارچاکی پاسه وانی تایبه ت پیغه مبه ر (ﷺ) فه وجیکی تایبه تی له دوو سه د که س پیکهاتبوو به سه رکردایه تی و ئامیر فه وجایه تی موحه مه دی کوری مه سه له مه پیغه مبه ر ئه وانی هه ر له گه ل خویرد (ﷺ) چونکه له پیشتر خیانه تی زۆر له گه ل کرابوو ئه و دوو سه د که سه پاسه وانی تایبه تی پیغه مبه ر و که ژاوه که ی پیغه مبه ر یان ده کرد (ﷺ) هه تا داغلی مه ککه بون، ئینجا خیر و بیڤی ئه وه ی پیوه بوو ئه و عومره ی پیغه مبه ر کردی (ﷺ) کچی ئیامی حمزه که به کافرایه تی مابوو و له وئ له به ر ده ستیشیان بوو موسلمان بوو، ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) که ئیامی عه لی پیی ده فهرموی بۆچی ناخوازی ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بیته هاوسه رت؟ پیغه مبه ریش روی تیده کا ده فهرموی «إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ»^[۱] ده فهرموی ناشی و ناگونجی بۆمن چونکه حمزه برام بوو له شیرى ئه وه ده کاته کچی برامه له شیرى، ئینجا له پاشان هه ر له و نیوانه دا

[۱] صحيح البخاري (۴۲۵۱) (۱۸۴۴) (۲۶۹۸)، صحيح مسلم (۱۷۸۳)، سنن أبي داود (۱۸۳۲).

بوو پیشی فه تحى مه ککه که موسلمانان ئه وها بئیران ئه وهنده زۆرن به حه ماسه ته وه ته لبیه و (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ده لَین ئه و هه موو سوار چا کانه ی پاسه وانه تایبه تیه کانی پیغه مبه ر بئیران (ﷺ) له وپه ری ئازایه تی و سینگ کردنه وه له پیناو خوی رب العالمین که منه تی هیچ که سیان نه ده زانی پشتیان به الله به ستبوو له کوشتن نه ده ترسان خالیدی کوری وه لید له ناو مه ککه ئه وانی بینى و سه رنجی زۆر راکیشرا به ره و ئیسلام، ئینجا له ولاشه وه به ریزان عه مرى کوری عاس که گالته نه بوو عه مرى کوری عاس پیاویکی زیره ک و دانا و وه زۆریش ئازابوو، ئینجا عوسمانی کوری ته لحه ش، ئه و سى پاله وانه له دواى ئه و عومره یه وه ئیسلامیان که وته دل و هاتن له مه ککه موسلمان بون و به گه ل له شکری موسلمانان که وتن.

له پاشان پیغه مبه ری پیشه و (ﷺ) فه تحى خه بیه ر رویدا و وه سریه یه کی موئته ی نارد که سى سه رکرده که ی له و جهنگی سریه ی موئته دا که یه که میان زهیدی کوری حاریسه و عه بدولای کوری ره و اح و جه عفه ری کوری ئه بو تالیب بوو، پیغه مبه ر له ویوه موعجیزه یه کی لى به دیار که وت (ﷺ) که ناردی دیانه کان له دیمه شق و شامه وه ئه وانی بیزه نتیان هیئابون وه خه لکه کانی رۆمه کان و دیانه کانیا ن سه رنج جولاند بون دژایه تی موسلمانان و ئیسلامیان ده کرد له شکریان کوکرده وه دوو سه د هه زار که س پیغه مبه ر (ﷺ) سى هه زار سه حابه ی به سه رکرده تی ئه و سى سه رکرده نارد ریگیان پى بگرن له سالى هه شته می هیجری و کوچی بوو، ئینجا له ویوه ئه و سه حابه به ریزانه موعجیزه که به وه به دیار که وت پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) با له سه ره تادا زهیدی کوری حاریسه سه رکرده تان بى ئه گه ر ئه و ئالای له ده ست ده که وته خواره وه و شه هید ده بوو با جه عفه ری کوری ئه بو تالیبی مام له جیی بیته سه رکرده ئه گه ر ئه ویش شه هید کرا با عه بدولای کوری ره و احه بیته سه رکرده، به و ته رتیب و ناوانه پیغه مبه ر هیئای (ﷺ) یه ک له دواى یه ک ئه وانه

شههید بون پیغه مبهەر (ﷺ) وه کو موعجیزه یه ک ئه وهی زانیبوو ئه وه وهواله نهینهی پی درابوو، ئینجا خالیدی کوری وه لید به لیزانی و سه رکرایه تی خوی موسلمانانه کانی قوتار کرد و لوتی دوو سه دهزار له جهیش و له شکری کافره کانی شکاند، به وهی هندیکی جودا کردنه وه به شهوی تاریک که رۆمه کان ههستیان پینه کرد گوتی ئیوه زۆر دور که ونه وه ئیمهش به یانی لیان دهچینه دهست و ئیشیان له گه ل ده کین و شهر له گه لیان به رپا ده کین له دوره وه ئیوه له پاش ماوه یه ک وهرن و تۆز بکه ن تۆزیکی زۆر ههتا وایزان له شکر له هانامان هاتوه و پشتگیریان ده کا به لکو رابکه ن و برۆن رۆمه کان، ئه وه نه خشه سازیهی خالیدی کوری وه لیدی پاله وان سه ریگرت و ئه وه بوو موسلمانانه کان به لی گه رانه وه مه ککه هندیکی شه هیدیان پیبوو له وانه سی سه رکرده که و وه موسلمانان له وی ئاوا سه رکه وتن و رۆمه کان دۆراندیان.

له فه تحی خه یبه ریش ده مانه وی ئه وه تان بو باسکه ین که قه لای خه یبه ری جوله که کان پیغه مبهەر ویستی (ﷺ) جوله که ئه وه نده ناپاک و خائین بون ته سفیه یان بکات له ده ور به ری مه دینه و نه یان هیلی ئینجا چوه سه ر خه یبه ر و له وی دا ئالا که ی دایه ده ست ئیمامی عه لی به و ریوایه ته ی که ده گیرد ریته وه ئیمامی عه لی چاوی ئیشا و فهرموی به یانی پیغه مبهەر (ﷺ) چونکه سونه تی وابوو به شه و گه یشته نزیک خه یبه ر سونه تی پیغه مبه ریش وابوو به شه و هی رشی نه ده کرد به یانی نوێژه که ی ده کرد دوا ی نوێژی به یانی ئینجا هی رشی ده کرد، پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) به یانی پیاویک که الله و پیغه مبه ری اللهی خوشده وی و ئه وانیش خوشیان ده وی ئالا که ده ده مه دهستی و فه تحی خه یبه ری پیده بی، ئه وه بوو ئیمامی عه لی هات و فهرموی عه لی له کو ییه؟ گوتیان چاوی دیشی، فهرموی عه لیم بو بانگ که ن و پیغه مبه ر تفی کرده ناو چاوی ئیمامی عه لی به تفه به

به ره که ته که یه وه خوای رب العالمین شیفای چاوی ئیامی عه لیدا و ئالا که ی هه لگرت و چوو فه تحی خه یبه ری کرد.

فه تحی خه یبه ر له سه ری ناوه ستین بو ئه وه ی پیرا بگه یین به لام روداو یکی گرنگی فیهی له وی پرویدا که ئیستاش له ناو ئیمه باس و خواس ده یئریته گور له لایه ن ئه و که سانه ی دوژمنن به ئیسلام و شوبهه دروست ده که ن و ره خنه ش ده گرن یان ئه وانه ی که لایانداوه له ریبازه راسته قینه که ی الله و پیغه مبه ری پیشه و (ﷺ) شیعه و رافیزه کان ئه ویش حوکمی موعه یه، ئافره تیک بیی به کاتی و له گه لی رابوویری ناوی لیبنیی زه واجی شه رعی، ئا ئه وه یان حه رامی موله قه، ئه وه تا زانایان ده فهرمون له جهنگی خه یبه ر به ته واره تی خوای رب العالمین فهرمانیدا به پیغه مبه ر (ﷺ) که له پیشتردا به لی ریگا درابوو له دوایدا خوای رب العالمین حه رامی کرد و نه یه یشت ئه و حوکمه بمینیتته وه، جمهوری زانایان له مالیکیه کان و شافیعیه کان و حه مبه لیه کان وه زویریکی تر له زانایانی ئه هلی ته حقیق له هه موو مه زه به به کان فهرمو یانه حه رame نیکاح و هاوسه رگیرایه تی موعه به نیکاحیکی شه رعی دانانریت و حه رامی کولییه و له جهنگی خه یبه ردا به ته واره تی حه رامکرا، ئه و ریوایه ته ش که ریوایه ت ده کری گوایه ابن عه باس و هه ندیک له زانایان پییان دروست بوه دوایه که ئه وه ش هه لده وه شینریتته وه به وه ی ئیامی عه لی ره خنه ده گری له ابن عه باس ابن عه باسیش تیده گه یه نی به وه ی که و حه رame و تاوانه و نابی بکری و ئه نجام بدری، ئه وه تا پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ): «يا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنِّي قَدْ كُنْتُ أَذِنْتُ لَكُمْ فِي الاسْتِمْتَاعِ مِنَ النِّسَاءِ» ئه ی خه لکینه من له پیشتردا ریگام به ئیوه دابوو نیکاحی موعه هه بی به لام ئیستا پیغه مبه ر فهرموی «وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ» به لام الله فهرمانی پیکردم هه ر له ئیستاوه له دوا ی جهنگی خه یبه ر هیشتا نه گه رابونه وه موسلمان ه کان فهرموی الله ئه مری پیکردم پیغه مبه ر (ﷺ) ئا ئه و کار و هاوسه رگیرایه تی و موعه حه رامکرا له سه رتان هه تا

رؤژی قیامت «فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَلْيُخْلُ سَبِيلَهُ» ئە گەر هەریەک لە ئیوه ئافرهتییکی بە هاوسەرگیرایەتی مۆتە لە لایە و هەر دەستبەجێ و ئیستا دەستی لێ هەلبگرێ و وازی لیبینی «وَلَا تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا^[۱]» هیچیشیان لێ وەرەگرە وە لەوەی پیتان داوان لە بەرامبەر ئەوەی کە بە کاتی شویان بە ئیوه کردووە و نیکاحی مۆتەیان لە گەڵ ئیوه هەبوە.

ئینجا ئەو زانایانە دەلێن بەو ئایەتانەش نیکاحی مۆتە حەرەمە کە ئیستا نوێکراوەتە وە بە داخە وە شیعەکان شیعە ئیمامیەکان بە تاییەتی برۆیان پێی هەیه لە ئێران و لە نەجەف و لە زۆریک لە شوێنەکان شیعە ئیمامیەکان ئیستاش دەیکەن وە لە پاشان هەوالمان زانیوە لێرە و لەوێ لە ناو ئیمەیی میلەتی کوردیش جێی داخ و نیکەرانیه ئەو شتانە هەولی بۆ دراوە هەندیک سەرنجی گەنجەکانی کە ئاگادارن لە دین و عەقیدە و بیروبروایان لە شەریعەتی ئیسلام پێیوه رابکێشین رافیزە و شیعەکان بیانبەن بەو ناوەیه وە بۆ ئەوەی ببەن شیعەیان ببەن رافیزەیان لایەنی کەم ئەخلاق و پەروشت لە دەست بدەن و ئیلتیزام نەکەن بە ئیسلام و شەریعەتی ئیسلام خەتەرناکە کە خۆی رب العالمین دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾ ئیماندارە راستەقینە سەرفرازەکان ئەوانەن کە وادامینیان دەپاریزن: ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ ئیلا تەنھا لە گەڵ هاوسەرەکانیان کە بە مەرجە شەریعەکان هاوسەرگیرایەتیان لە گەڵ دەکەن بە کاری دەهێنن یان لە گەڵ ئەو سەراریانەیی کە جارییه ئە گەر جەمە بوی لە گەڵی پێی دەلێن سەراری یان لە گەڵ ئەوانە وە جەمە دەبن ئەو کاتە هیچ لۆمە و سەرزەشتییکیان لە سەرنیه تەنھا ئەو دوو رێگایە هەیه بۆ ئەوەی ئەوانە لە رێگای شەریعە وە جەمە بین: ﴿فَمَنْ أَبْغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ [المؤمنون: ۵-۷] هەریەک جگە لەو دوو رێگایە خۆی رب العالمین دەفەرموێ

[۱] صحیح مسلم (۱۴۰۶) (۱۴۰۶)، سنن أبي داود (۲۰۷۲) (۲۰۷۳)، سنن النسائي (۳۳۶۸).

شه‌هوه‌تی خۆی دابمرکیئته‌وه و جه‌مع بیی و کۆبیئته‌وه له‌گه‌ڵ ئافره‌تیک ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ زانایان ده‌فهرمون به‌ ده‌ستی خۆشی شه‌هوه‌تی دابمرکیئتی و ئاوی خۆی بیئته‌وه ئه‌و ئایه‌ته‌ هه‌ر ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌ ئه‌و زانایانه‌ش خۆی رب‌ العالمین ده‌فهرموی ئا ئه‌وانه‌ سه‌رپیچیان کردوه و ته‌جاوزیان کردوه و به‌ گوناح له‌سه‌ریان حیسابه‌، که‌واته‌ ده‌بی ئاگاداربین ئه‌و جوهره‌ نیکاحه‌ حه‌رامکراوه‌ جائیز نیه‌ دروست نیه‌ نابیی بکری له‌ناومان.

له‌ پاشان دینه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) فه‌تحی مه‌که‌که‌ ده‌کا، پیغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) ناوی اللهی لی هیئا و مؤله‌ت هات له‌لای خۆی رب‌ العالمین به‌ غه‌در و خیانه‌تی کافر و موشریکه‌کان بوو راسته‌ پیغه‌مبه‌ر عه‌هد و به‌لینی هه‌بوو (ﷺ) له‌گه‌ڵ قوره‌یشیه‌کان له‌ (صلح‌ الحدیبه‌) وه‌ که‌ شه‌ر نه‌کا به‌لام له‌ولاوه‌ به‌نو به‌کر کاتیکی که‌وا ته‌حالفی هه‌بوو له‌گه‌ڵ قوره‌یشیه‌کان ئاواش به‌لین بوو به‌ندیکی له‌ به‌نده‌کانی (صلح‌ الحدیبه‌) ئه‌گه‌ر هه‌ر تیره‌یه‌ک هه‌ر هاوپه‌یمانیه‌ک به‌ستی له‌گه‌ڵ قوره‌یشیه‌کان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پاله‌په‌ستویان نه‌خاته‌ سه‌ر وه‌ هه‌ر تیره‌یه‌کیش له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و موسلمانان هاوپه‌یمانیی به‌ستی قوره‌یشیه‌کان پاله‌په‌ستوی نه‌خه‌نه‌ سه‌ر، ئه‌وه‌بوو به‌نو خوزاعه‌ له‌گه‌ڵ موسلمانان و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاوپه‌یمانییان به‌ستبوو، له‌ولاشه‌وه‌ به‌نو به‌کر هاوپه‌یمانییان له‌گه‌ڵ قوره‌یشیه‌کان به‌ستبوو، به‌لام موشریکه‌کان خیانه‌تیان کرد وه‌ کافره‌کانیش وه‌ به‌نو به‌کریش، کاتی که‌وا هی‌رش ده‌که‌نه‌ سه‌ر خوزاعیه‌کان بو ئه‌وه‌ی هه‌ندیکیان لی بکوژن و به‌ حیسابی خۆیان هه‌ندیکی مه‌رامی دونیای خۆیان به‌ ده‌ست بینن، که‌ پیغه‌مبه‌ر ئه‌و هه‌واله‌ی زانی ئه‌و هاوپه‌یمانیه‌تیه‌ی هه‌بوو زۆر توهره‌بوو له‌ کافر و له‌ موشریکه‌کان گوته‌ به‌لینیان شکاندوه، خۆی ئاماده‌کرد له‌گه‌ڵ له‌شکری موسلمانان به‌ره‌و رزگارکردنی ته‌واوی یه‌که‌جاره‌کی مه‌که‌که‌ و حیجاز، به‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌و هه‌واله‌ی به‌ که‌س نه‌گوت نه‌یگوت به‌ره‌و کوی ده‌چین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوه‌ میژونوسان ده‌فهرمون هه‌تا

هه وائ نه گاته قورەیشیه کان، ئە گەر قورەیشیه کان ئەوه بزانی ئە گەری ئەوه ههیه خۆیان ته وائ ناماده بکهن شه‌ری زۆر قورس و خوینی زۆر برژیت له‌ناو مه‌ککه و حیجاز ئەوهی پێ خوش نه‌بوو پێغه‌مبەر (ﷺ)، فهرموی له‌ ناماده‌باشیدابن هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانم جه‌نگیکی گرنه‌گ هه‌یه و ده‌رۆین، هه‌مویان به‌گه‌لی که‌وتن و له‌ خزمه‌تیدا بون کاتیکی پێغه‌مبەر (ﷺ) رۆیشتنه‌که‌ی به‌ره‌و مه‌ککه‌ بوو، له‌وێه‌یه‌ک له‌ سه‌حابه‌ به‌ریزه‌کان حاته‌بی کوری ئە‌بی به‌لته‌عه‌ نامه‌یه‌کی نوسی بۆ قورەیشیه‌کان که‌ پێغه‌مبەر نیازیکی وای هه‌یه (ﷺ) جا هه‌رکه‌ نامه‌که‌ له‌ رێگا بوو هیشتا به‌ قورەیشیه‌کان نه‌گه‌یشتبوو خوای رب العالمین هه‌وائی به‌ پێغه‌مبەر (ﷺ) له‌لای یه‌ک له‌ سه‌حابه‌کان نامه‌یه‌ک ره‌وانه‌ کراوه‌ زوو مه‌فره‌زه‌یه‌ک بنێره و پێرا بگه‌ و نامه‌که‌ بینه‌وه‌ با نه‌گاته‌ ده‌ستی قورەیشیه‌کان، به‌سه‌ره‌رشته‌ی ئیمامی عه‌لی پێغه‌مبەر (ﷺ) چه‌ند سه‌حابه‌یه‌کی نارد وه‌ پێغه‌مبەر فهرموی له‌لای ئافره‌تیکه‌ له‌ رێگا ده‌روا به‌ره‌و قورەیشیه‌کان، ئیمامی عه‌لی به‌راییی له‌و ئافره‌ته‌ گرت له‌ گه‌ل سه‌حابه‌کانی تر پێیان گوت نامه‌که‌مان بدی که‌ له‌ یه‌کیکی له‌ سه‌حابه‌کان دراوه‌ته‌ تۆ به‌ره‌و قورەیشیه‌کان بیه‌ی، ئە‌ویش گوتی نامه‌م له‌لای نه‌، ئیمامی عه‌لی فهرموی سویند به‌ الله ئە‌مری الله و پێغه‌مبەر (ﷺ) پێمان ده‌ده‌ی پێمان ده‌ پێمان ناده‌ی ده‌تپشکنین هه‌تا نامه‌که‌ ده‌به‌ین دنیاین نامه‌ت له‌لایه‌ و پێغه‌مبەر فهرمویه‌تی (ﷺ)، دوايه‌ ده‌ریان هینا له‌ هه‌ندیکی له‌ ریوايه‌ته‌کان ده‌لی له‌ گه‌ل که‌زی خۆی لولی دابوو وه‌کو که‌زی لی‌کرد بوو ده‌ریان هینا نامه‌که‌ له‌و سه‌حابه‌ به‌ریزه‌وه‌ بوو کاتی گه‌راندیان‌وه‌ له‌ی پێغه‌مبەر (ﷺ)، حاته‌ب هات پێغه‌مبەر پێی فهرموو (ﷺ) بۆ واتکردوه‌ حاته‌ب؟ فهرموی ئە‌ی پێغه‌مبهری الله (ﷺ) من که‌سم نه‌ پشتیوانی مال و مندال و سه‌روه‌ت و سامانم بوبی له‌ناو قورەیشیه‌کان گوتم به‌لکو ئە‌وه‌ ده‌رفه‌تی ئە‌وه‌م بۆ به‌ره‌خسینی ئە‌وان دلیان پیم بسوتی ئیشیکی وا بکه‌م شته‌کانم بده‌نه‌وه‌ و مال و مندال و خه‌لکی من عه‌زیه‌ت نه‌ده‌ن ئیوه‌ پشتیوانیتان هه‌یه‌ سه‌حابه‌کانی تر له‌ناو ئە‌وان، پێغه‌مبەر رازی نه‌بوو (ﷺ) به‌وه‌ به‌لام

ئیمامی عومهریش له لای هه لیکیشا شمشیر فهرموی ئه ی پیغه مبهری الله لیم گهری با له سه ریده م ئه وه نیفاقی تیدایه، پیغه مبهر فهرموی (ﷺ) ئای ئای ئه وه چی ده لئی عومهر؟ ئه وه له جهنگی به در به شداری کردبوو نازانی خوای رب العالمین به وانیه جهنگی به دری گوتوه «اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ» ئیوه ههرچی ده تانه وی بیکه ن «فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ»^[۱] من له ئیوه خوشبوم خوای رب العالمین فهرموی، فهرموی ئه وه هه لیه که کردویه تی حاته ب و لئی خوش ده بین، پیغه مبهر لئی خوشبوو (ﷺ)، ئا ئه وه ئه وه ش ده گه یه نی زانایان ده فهرمون حاته ب به خیانه ته وه نه یکردبوو ئیجتهادی کرد ئیجتهادیکی هه له بوو راسته خوای رب العالمین لئی ئاگادار کرده وه هه م پیغه مبهر و (ﷺ) هه م خاوه نی نامه که.

ئینجا پیغه مبهری پیشه وا (ﷺ) ده رۆژ رۆیشتبوو له مانگی ره مه زان که به ریگا کهوت بو ئه وه ی بچیته ناو مه که که پیغه مبهر (ﷺ) دیاره له ریگادا له (مر الظهران) که شوینی که پیغه مبهر (ﷺ) گه یشته دوو پیاوان بۆیان ده ستگیر کرد ئه بو سوفیان بوو ئه و دوو پیاوه پیغه مبهر (ﷺ) له گه ل پیاویکی تر بوو له قوریه شییه کان هه ردوکیان هیئایه لای پیغه مبهر (ﷺ)، ئه بو سوفیان که هاته لای پیغه مبهر (ﷺ) دلی نه رم بوو بوو له بهر ئه وه ی ئه و هه موو له شکره ی بینی و ئه و هه موو وه زعه ی بینی و ئه و هه موو به ره ره کانیه ی کرد باری موسلمانان و پیغه مبهری نه برد (ﷺ) پیغه مبهر که داوای لیده کا بیته موسلمان ئه بو سوفیان له ویدا ده بیته موسلمان ئه وه رای په سه ند و ته واوه، وه ئیمامی عه باسی مامی پیغه مبهریش (ﷺ) به خوی و عائیه که ی هه مویان هاتبونه ده ر و پیشوازی پیغه مبهر (ﷺ) ئه ویش له ریگادا موسلمان بوو وه به گه ل پیغه مبهر کهوت (ﷺ) پیغه مبهر دلی یه کجار یه کجار خوشبوو، ئینجا پیغه مبهر په یمانی ئه وه ی به ست له گه ل ئه بو سوفیان هه ر که سی که بچیته مالی تو ئه بو سوفیان من نایکوژم، وه هه ر که سی که بچیته مالی خوی و ده رگا له سه ر

[۱] صحیح البخاری (۳۰۰۷) (۳۰۸۱) (۳۹۸۳)، صحیح مسلم (۲۴۹۴)، سنن أبي داود (۲۶۵۰).

خۆی دابخا نهیه ته ده ر دوباره نایکوژین و ئەمین بێ له دهستی ئیمه، وه هه ر که سیکیش دهچێته مائی الله و مزگهوت و (کعبه الله) ئا ئه وهیشیان ئەمینه و ئیمه نایکوژین و هیچی لی ناکهین، هه ندیک لهولاوه زۆر ترسان له بهر ئه وهی زۆر ئازاری پیغه مبه ر و موسلمانان دابوو (ﷺ) له وانه عه بدول عوزای کورپی خه طه ل عه بدولای کورپی سه عدی کورپی ئه بی سه رح وه عی کریمه ی کورپی ئه بو جه هل وه الحویرث بن نقیذ وه میقیه سی کورپی صوبابه و هه باری کورپی ئه سوهد و وه له پاشان دوو کۆیله کانی وه جاریه کانی ئه بی ئه خطه ل که یه کیان ناوی فه رطه نا بوو وه ئه ویترا ناوی قورهبه بوو هه موو جار ئه وانه گۆرانیان ده گوت به جویندان به پیغه مبه ر (ﷺ) ئینجا له پاشان سارای مه ولاتی عبد المطلب و حارث بن طولات الخزاعي و که عب بن زهیر و وحشی بن حرب که ئیمامی حه مزه ی شه هید کردبوو وه هیندی کچی عوتبه ئا ئه وانه فه رمان ده رچوو له لای پیغه مبه ر (ﷺ) خراپه ی زۆریان کردبوو پیغه مبه ر فه رموی ئه وانه عه فویان بۆ نیه، فه رموی سویند به الله ئه گه ر بچنه په نای په رده ی که عبه و به که عبه یش خۆیان هه لّواسن هه ر له سه ریان ده ده م، ئا ئه وانه هه لّه اتن و رایانکرد هه ندیک له وانه، له وانه عی کریمه و هه ندیکی تر رایانکرد به ره و یه مه ن به لّام هاوسه ری عی کریمه موسلمان بوو ئوم حه کیم ئا ئه و نارديه وه به دوای عی کریمه و مۆله تی خواست له خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) که عه فوی بکات ئه مانه تی بداتی دیته وه ده بیته وه موسلمان، ئه ویان بوه موسلمان و هه ندیکی تر له وانه هیندیش هاته خزمه ت پیغه مبه ر (ﷺ) ده بیته موسلمان و پیغه مبه ر عه فوی ده کا وه وه حشیش به هه مان شیوه ده بیته موسلمان و به لّام هه ندیکیان به کافری مردن و کوژران نه بونه موسلمان وه هه ندیکیشیان بونه موسلمانی زۆر چاک ئه وانه ی ناومان هینان.

جا له پاشان پیغه مبه ر چوه ناو مه ککه به و هیزه زۆره وه هه ندیک له له شکره که ی په رت کرد پیغه مبه ر (ﷺ) به ده ور به ری مه ککه ریگا و بانه کانیان هه موو گرت جا پیغه مبه ر

که پئی نایه ناو مه ککه پیځه مبه‌ری پیشه‌وايه (ﷺ) له هه‌موو عه‌بدان زیاتر عه‌بدایه‌تی بۆ الله ئه‌نجام داوه و کردویه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه پیځه مبه‌ر ئه‌وه نه‌بێ و هه‌کو هیچ سه‌رکرده‌یه کی تر ئه‌وه هه‌موو له‌شکره زۆره‌ی له‌گه‌ڵه‌ ئه‌وه قوره‌یشیه‌ی ده‌یخوری و ده‌یبری هه‌مویان سه‌رشۆرن کافره‌کان وه زۆربه‌شیان ئه‌وانه‌ی تر بونه موسلمان، پیځه مبه‌ر ده‌چیته خزمه‌ت (کعبه الله) زانایان ده‌فهرمون ده‌زانن پیځه مبه‌ر چۆن چوه ناو مه ککه؟ ده‌لێ سه‌ری خۆی نه‌وی کرد و شه‌رمیکرد له‌ خوای رب العالمین که خوای رب العالمین ئه‌وه هه‌موو فه‌زل و که‌ره‌مه‌ی له‌گه‌ڵ کردوه ئه‌وه هه‌موو ریز و پله و پایه‌ی لێناوه ده‌فهرمون سویند به‌ الله پیځه مبه‌رمان بینێ دور به‌ دوری عیامه و مه‌ندیلیکی ره‌شی له‌سه‌ر بوو پیځه مبه‌ر (ﷺ) له‌ناو ئه‌وه ره‌شایه‌تیه و جل و به‌رگه‌ی ده‌موچاوی ده‌دره‌وشایه‌وه زۆر جوانتر له‌ مانگی چوارده ئینجا پیځه مبه‌ر (ﷺ) سه‌ری خۆی له‌سه‌ر و لاخه‌که ئه‌وه‌نده نزم کردبوو ریشی که‌وتبوه سه‌ر پشتی و لاخه‌که‌ی سه‌ری به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه ئایه‌ته‌کانی قورئانی ده‌خوینده‌وه حه‌مد و سوپاس و سه‌نای خوای رب العالمین ی ده‌کرد، هه‌تا گه‌یشه‌ ناو مه ککه بۆ ئه‌وه‌ی خوای رب العالمین ئه‌وه جه‌نگ و جیهاد و هه‌ول و تیکۆشان و عیباده‌تانه‌ی لێ قبول بکات و به‌ عه‌بدی زه‌لیلی خۆی قبولی بکات، به‌لێ پیځه مبه‌ر خۆی زۆر زه‌لیل کردوه بۆ الله به‌لام لێره‌وه ئه‌وه‌ش راده‌گه‌یه‌نین نابێ ئیمه‌ی داعی یان ماموستایان یان که‌سیک ئه‌وه رووداوانه ده‌گیریته‌وه بلێ ئیمه پیځه مبه‌ر زه‌لیل بکه‌ین بۆ الله، که‌س له‌ ده‌سه‌لاتی نیه پیځه مبه‌ر زه‌لیلی بکا به‌ هیچ نه‌وعیک به‌لام پیځه مبه‌ر بۆخۆی زۆر عابید بوه بۆ خوای رب العالمین عیباده‌ت یه‌عنی خۆ زه‌لیل کردن له‌وپه‌ری خۆ زه‌لیل کردن بۆخۆی پیځه مبه‌ر (ﷺ) خۆی زه‌لیل کردوه بۆ خوای رب العالمین که‌سی تر نابێ ئه‌وه قسه‌ی پێ بلێ و وه ئه‌وه قسه‌ی بۆ بلێ ته‌نها له‌وه‌وه بگیردریته‌وه و ئاساییه و دروسته، که پیځه مبه‌ر خۆی خۆی زه‌لیل کردوه بۆ خوای رب العالمین که عه‌بدی خوای رب العالمین بوه، جا پیځه مبه‌ر (ﷺ) چوه ناو مه ککه له‌ویوه دلی موسلمانان داکه‌وت، بیلالی حه‌به‌شی هی‌نا ئه‌وه مه‌دالیای پێ به‌خشی فهرموی

برۆ سه‌ر (کعبه الله) ئه‌ی بیلال، بیلال که‌سیکی له‌ شیوه و شکل زۆر به‌رچاو نه‌بوه به‌لام
 پرپوه له‌ ئیمان جیی متمانه‌ی پیغه‌مبه‌ره (ﷺ) به‌رپرسی مالیه‌ی تایبه‌تی پیغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ)
 ئیش و کاره‌کانی بازار له‌ کرین له‌ فرۆشتنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بیلال به‌رپرس بوو بۆی ده‌کرد،
 ئه‌و بیلاله‌ی به‌ ره‌نگ ره‌شه به‌لام له‌ ئیماندا زۆر گه‌وره و سپی و ته‌واوه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)
 له‌ ئیسلامدا بۆ ئه‌وه‌ی بیسه‌لمینێ هیچ جیاوازی نیه له‌نیوان ره‌ش و سپیدا به‌ ئیمان
 هه‌لسه‌نگاندن ده‌کریت بۆ مرو‌ف و به‌نو ئاده‌مه‌کان مه‌دالیای زۆر گه‌وره‌ی به‌ بیلال
 به‌خشی فهرموی به‌و قاچ و پییانه‌ت بیلال به‌سه‌ر (کعبه الله) بکه‌وه، بۆیه که‌م جار ده‌نگ
 هه‌لبیره بیلال گه‌وره‌یی و پاک و بیگه‌ردی الله رابگه‌یه‌نه‌یه‌ک به‌ ده‌نگت له‌سه‌ر (کعبه
 الله) بلی (الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، أشهد أن لا إله إلا الله، أشهد أن لا إله
 إلا الله، أشهد أن محمدا رسول الله، أشهد أن محمدا رسول الله، حي على الصلاة، حي على
 الصلاة، حي على الفلاح، الله أكبر، الله أكبر، لا إله إلا الله) بیلال به‌و
 ده‌نگه‌ی رایگه‌یاند و مه‌که‌هه‌موی له‌رزى، مه‌که‌هه‌موی له‌گه‌ل ناوی گه‌وره‌ی خواى
 رب العالمین تاسا ئه‌وه‌ی موسلمانه له‌ هارژنی گریانیدا به‌ دلخۆشى به‌ سه‌رکه‌وته‌نه‌که‌یان
 به‌وه‌ی که‌ (کعبه الله) مالى اللهیه و بوه‌هی موسلمانان و چیتربتی له‌ناو نامینێ، موسلمانان
 ته‌واو سه‌رکه‌وتن له‌وئ، پیغه‌مبه‌ری الله ماندو بوو (ﷺ)، ئه‌و هه‌موو هه‌ول و کۆششه‌ی
 کردوه ئاره‌قه‌ی کردوه پیویستی به‌ پشودانیکی که‌مه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌چیته‌ مالى
 ئوم هانی، له‌ مالى ئوم هانی، میوان ده‌بی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، کاتییک ده‌بینی ئوم هانی، دوو
 پیاو له‌ خزمانی خه‌زورانی خۆی په‌ناداوه له‌ کافر و موشریکه‌کان، گوتی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری
 الله (ﷺ) ئه‌و دوو پیاوه‌ خۆیان له‌ مالى من ناوه من ئه‌مانه‌تم پێ به‌خشین توو چی ده‌لێی؟
 پیغه‌مبه‌ر فهرموی «قد أجرتنا من أجرتي يا أم هاني» ئه‌وه‌ی توو په‌نات دابی ئیمه‌ش په‌ناماندا
 ئه‌ی ئوم هانی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ زانایانی فیه‌قی ده‌فهرمون ئه‌گه‌ر ئافره‌تیش له‌نیو موسلماناندا
 که‌ موسلمان بوو په‌نای که‌سیکی دا و که‌سیکی کافر په‌نای بۆ هینا ئافره‌ته‌که‌ په‌نایدا

جیگای په نادان بوو موسلمانان و سهرکرده کان پیویسته په ناکه‌ی قبول بکه‌ن و وهر بگرن به مه‌رجه شهرعیه کانه‌وه، ئینجا پیغهمبه‌ر (ﷺ) هاته‌ده‌ر له مائی ئوم هانیء چوه سهر کیوی سه‌فا پیغهمبه‌ر (ﷺ)، له‌ویوه هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی پیغهمبه‌ر وه‌ئه‌وانه‌ی نویش بون یه‌ک به یه‌ک به‌ئافره‌ت و به‌پیاوانه‌وه‌هاتن به‌یعه‌ت له‌گه‌ل پیغهمبه‌ر به‌ستن (ﷺ)، به‌یعه‌تیان به‌ست له‌گه‌ل پیغهمبه‌ر به‌لام پیغهمبه‌ر بو‌یه‌ک جاریش ده‌ستی نه‌نایه‌ناو ده‌ستی ئافره‌ته‌نامه‌حره‌مه‌کان ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل بکا و به‌یعه‌تیان له‌گه‌ل به‌ستی به‌س له‌گه‌ل پیاوه‌کان ده‌ستی ده‌نایه‌ناو ده‌ستیان ئا‌ئه‌وه‌و چهن‌دین به‌لگه‌ی تریش هه‌یه‌ه‌رامه‌تاوانه‌گوناحه‌ئافره‌تانی نامه‌حره‌م له‌گه‌ل پیاوانی نامه‌حره‌م ده‌ستیان له‌ناو ده‌ستی یه‌کتر دابننن ئه‌گه‌ر به‌هیچ نیازیکی خراپیش نه‌بی ته‌وقه‌بکه‌ن که‌س ئه‌وه‌نده‌ی پیغهمبه‌ر (ﷺ) پاک و به‌ریز و دیندار نه‌بوه‌ده‌ستی خو‌ی نه‌نایه‌ناو ده‌ستی ئه‌و ئافره‌تانه‌ی که‌وا نامه‌حره‌م بون له‌گه‌لی، خو‌ای رب‌العالمین به‌لینه‌که‌ی بو‌ پیغهمبه‌ر (ﷺ) هینایه‌جی، مه‌ککه‌ته‌واو فه‌تح بوو موسلمانان به‌فه‌تحی مه‌ککه‌وه‌و ئازادکردنی بونه‌ده‌سه‌لاتیکی ره‌قه‌م له‌مه‌نتیقه‌که‌هه‌موو هیزه‌کانی دونیا حیسابیان بو‌کرد، ئینجا پیغهمبه‌ر (ﷺ) رویکرده‌موسلمانان کان نه‌سیحه‌ت و ئاموژگاری کردن یه‌ک به‌یه‌ک به‌ته‌کانیان شکاند به‌تپه‌رستی نه‌ما له‌ناو مه‌ککه‌دا مه‌ککه‌بوه‌وه‌جیگای به‌ته‌نها الله‌په‌رستی -جل شئه‌- وه‌کو له‌سهرده‌می ئیبراهیم (ﷺ) هه‌ر ته‌نها الله‌لی ده‌په‌رست ئیبراهیم و ئیسماعیل و دایکه‌ها‌جهره‌هه‌ر ئاوا موسلمانان له‌ویشدا ته‌نها الله‌یان په‌رست له‌ناو مه‌ککه‌دا.

سهرکه‌وتنی گه‌وره‌پراگه‌یندرا و وه‌له‌پاشان پیغهمبه‌ر (ﷺ) جه‌نگی حونه‌ینیش ده‌کا وه‌له‌پاشان غه‌زوه‌ی ته‌بوکیش ده‌کا پیغهمبه‌ر (ﷺ) زو‌ر به‌کورتی باسیده‌که‌ین، ئینجا (عام‌ال‌أفد) دی له‌پاش فه‌تحی مه‌ککه‌وه‌فده‌کان کو‌مه‌ل به‌کو‌مه‌ل دینه‌لای پیغهمبه‌ر (ﷺ) هه‌موو کاتیک وابوه‌، زو‌ر که‌س هه‌یه‌ده‌لی باشه‌ئه‌گه‌ر هیزی کافران زل هیز بن گه‌وره‌بن

چۆن ده بی موسلمانان ئە گەر هیزیکی وه کو ئەوان هیزی زل هیزی نه بی بویریت ئیعلانی ئەوه بکات حوکمی ئیسلام ده کا؟ یان موسلمانە که چۆن ده بی بویریت بلی من ههم له مهیداندا؟ پیغه مبهەر وابوو (ﷺ) ئە گەر موسلمانە کان راست بکهن له گهڵ الله له ریازی پیغه مبهەر لانه دهن (ﷺ) الله پشتگیریان لیده کا، له ههموو سهرده میکیش وایه ئە گەر تو بویته ره قهه و ناو وه پیت چه قاند ئە گەر له پیناو خوای رب العالمین بی الله پشتگیری لئ ده کا و وه هیزه کانی دونیاش ته عامولت له گهڵ ده کهن حیسابت بو ده کهن وه کو له گهڵ پیغه مبهریان کرد (ﷺ) وه فده کانیان ده هات بو ئەوهی دهنگوباسه کان بزائن و وه زوریان بونه موسلمان و موسلمانان هیزیان زیادیکرد و ئینجا (حجة الوداع) دی.

جهنگی حونهین و ته بوك و بهراوردی کوژراوه کانی جهنگه کانی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم)

ئەوهی ده مانه وی باسی بکهین له دواي فته تحی مه کهه چهند پروداویکی گرنه ئه وه تان بو باس ده کهین، زور به کورتی و پوختی جهنگی حونهین و جهنگی ته بوك و هه تا ده گهینه سهر عام الوفود، وه ئەو بهراوردیش ده کهین ئەمرۆ له نیوان ئەو کوشتارانە ی له سهرده می پیغه مبهەر (ﷺ) پرویدا و وه له گهڵ جهنگی جیهانی دوهم کاتی کهوا پرویدا که جهنگی سهرده می حیسابه و وه به سهر کردایه تی زل هیزه کانی دنیا و کافر و بی پروا کان بوو، ئایه بزاین کامه جهنگ تینوو بون به خوین و چهن دین کهسی تیدا کوژرا هی پیغه مبهەر (ﷺ) بوو یانی هی کافر و بی پروا کان؟

جهنگی حونهین له دهی شه والی سالی هه شته می کوچی که له کو تا جهنگه کانی نیوان پیغه مبهەر (ﷺ) و وه موشریکه کان حیساب ده کری، که هه وازینه کان و ته قیف له دواي ئەوهی پیغه مبهەر (ﷺ) مه کهه ته و او ئازاد کرد له خو یان ترسان گوتیان له پاش مه کهه هیرش ده کاته سهر ئیمه ش ته سفیه ده کات و حیسابمان بو ده کا، خو یان کو کرده وه بو ئەوهی هیرش بکه نه سهر پیغه مبهەر (ﷺ) وه سهر موسلمانان، به لام پیغه مبهەر (ﷺ)

خه لکی وه گه لّ خویدا موسلمانان نوپیه کانیش له مه ککه و له شکری رپیکخت و ئه و چوه بهرامبهریان، ئه وه بوو له دۆلی حونهین له ویوه کهوته بهرامبهر کافر و موشریکه کانی ههوازین و تهقیف ئه وهی له گه لیاندا بون، که سه رکردهی ئه وان گه نجیکی سی سالی بوو به ناوی مالیکی کوری عه وف وه پیغه مبه ریش (ﷺ) سه رکردهی له شکری موسلمانان بوو، له وی که روبه روی یه ک بونه وه ئه وه بوو موسلمانان کان ژماره یان زۆربوو له یه ک له ریوایه ته کان ده لّی دوازه هه زار که س بون له پیشترا ژماره ی ئه وهنده زۆریان به خووه نه بینبوو وه له چه ک و تفاقیش زۆر تریان پیبوو له جهنگه کانی تر کاتیک له وی به زوترین کات له سه ره تای جهنگه که وه بوه بای موسلمانان کان و کافره کان ئه وه یان لی به دیار که وت هیواش هیواش ده شکین، ئه وه بوو موسلمانان کان غاری ئه وه یاندا غه نیمه کان کۆبکه نه وه و نازیان به خو یانه وه کرد به شانازییه وه ده یانگوت ئه مپرو ئیمه له شکریکین زۆرین له ژماره دا چه ک و تفاقی باشیشان پییه ئه گهر دوینی نه ده شکاین له جهنگه کانی تری رابردو له وه جهنگه رهنگه ههر نه شکین، خوی رب العالمین ئه وهی پی باش نه بو ئه وه نه وه شانازییه ئینسان به شان و شه و که تی خویدا هه لّلی پیی باشتربوو وه ئه وه ته و او تر بوو بیانگوتبا سه رکه وتنه کان هه موی له لای الله بوه ئه گهر چه ک و تفاقیان باش بوبی و ژماره مان زۆر بوبی یان که م بوبی، جا له بهر ئه وه بوو موسلمانان کان له پاش ئه وهی که وا غه نیمه و شتیان کو کرده وه شکستیان به سه ردا هات، ته نها پیغه مبه ر نه بی (ﷺ) خوی و چه ندین چه کداری له موهاجیرین و ئه نسار له ده و روبه رییه وه ته باتیان هه بوو له ناو جهنگه که مانه وه، کاتیک بلاو بوه وه که پیغه مبه ر کوژرا وه (ﷺ) به لام کافره کان هه ندیک که وا زیاتر ها تنه پیش و موسلمانان کان ئه وهی غه نیمه و یان چه ک و شت هه لیان گرتبوو ئه وانه شیان فره دا و رویان کرده پاشه کشی، خوی رب العالمین ده فره موی ئه وه تاقیکردنه وه یه کی من بوو، ئینجا ده فره موی له سو ره تی (التوبه) خوی رب العالمین ئایه تی دابه زاند و فره موی: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ

تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئاً وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ الله تعالى ده فهرموی له زۆر شوینان ئه ی موحه مه د (ﷺ) ئه ی موسلمانان کان ئیوه مان سه رخست به سه ر دوژمنانتان وه بزنان سه رکه وتن واته تنها له لای خوی رب العالمین بوه وه له جهنگی حونهینه وه کاتیکی ئیوه شانازیتان به خۆتان وه کرد و موعه جب بون به خۆتان جیگای سه رسورمان بوو له لای خۆتان ئه و هه موو چه ک و تفاق و خه لکه زۆره تان له گه له موغه سیرین ده فهرمون مه به ستی پیغه مبه ر نیه (ﷺ) مه به ستی پیی موسلمانان کان هه ندیک وا بیران کرده وه ئینجا خوی رب العالمین ده فهرموی ئه و زۆریه ی ئه و پۆژه هه تان بوو له هاناتان نه هات سه رتان بخا کاتیکی شکستیتان بۆهات زه ویتان له سه ر ته نگ کرایه وه ئه و کاته ی ده فهرموی ئیوه پشتتان کرد له کافره کان و ویستتان رابکه ن ئه ی موسلمانان کانئوا بیرتان ده کرده وه: ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ﴾ جا له پاشان خوی رب العالمین دل ئارامی به سه ر پیغه مبه ره که ی موحه مه د دابه زاند (ﷺ) جیگیری کرد: ﴿وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ له سه ر ئه و پرواداران هه ش که له به رامبه ر کافره کان مانه وه و لنگیان چه قاند: ﴿وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ [التوبة: ۲۵-۲۷] خوی رب العالمین ده فهرموی هه ندیک سه ربازیشان نارد واته له فریشته کان و ئه وان هه نادیاربون به به رچاوی ئیوه دیار نه بون کافره کانمان عه زابدا به تو له یه ک که له کافره کان بوه شیته وه خوی رب العالمین هه موچار که عه زابی پیداون.

کاتیکی پیغه مبه ر (ﷺ) لنگی چه قاند و فهرموی «أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبُ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ»^[۱] یه ک به دهنگی خوی ده یفه رموو (ﷺ) ئا ئه من پیغه مبه رم و درۆ ناکه م و نه مکروه وه من له نه وه ی عه بدو لموته لیبم و ماوم له ناوتانه وه ئینجا موسلمانان کان به هۆش خویان هاتنه وه و سه رکه وتنی کو تایی له و جهنگه بۆ موسلمانان بوو، ته نانه ت خوی رب العالمین له

[۱] صحیح البخاری (۲۸۶۴) (۲۸۷۴) (۲۹۳۰)، صحیح مسلم (۱۷۷۶)، سنن الترمذی (۱۶۸۸).

سه حابه کانیشی قبول نه کردوه ئە گەر تۆزیک موعجەب بو بن به خۆیان نه ک غروریه تیش بگرن که واته موسلمان ده بی هۆشیار و ئاگاداری به چه ک و تفاق وه به هیز و خه لکی ده ور به ری یان به پاره و پول و مه نسەب و ده سه لات نابی شانازی به خۆیه وه بکا ده بی هه موی له الله وه بزانی و پشت به الله بهستی و هه موو فه زل و نيعمه ته کان خوی رب العالمین له گه ل موسلمانانی کردوه و ده یکا.

ئینجا جهنگی عوسره دی که وا جهنگی ته بوکی پی ده گوتری کاتییک که وا ئە و جهنگی رۆمیه کان که زانیان له دوی جهنگی حونهین ته وا و کافره کان هیچیان به سه ر یه که وه نه ما له عه ره به کان نه یانتوانی جاریکی تر بیریش له وه بکه نه وه له شکر کۆبکه نه وه بۆ دژایه تی پیغه مبه ر (ﷺ)، به لام رۆمه کان وه دیانه کان رۆمه کان ئە وانه ی واته ئە و رو پای ئیستا که وا هاتبون هه ندیک له شامیان له به ر ده ست بوو و لات هه کانی عه ره بی ئیستا له به ر ده ستی ئە وان بوو وه دیانه کانی ئە ویش کۆبونه وه بۆ ئە وه ی له شکر کیشیه کی ته وا و بکه ن، هه ر یقه ل له وه تر سا که پیغه مبه ر (ﷺ) زیاتر په ره بسینیت ده و له ته که ی و وه موسلمان ه کان زیاتر بن و هیرشیان بکاته سه ر، ئە وه بوو له شکر یکی زۆری ریکخست و هات له دژایه تی پیغه مبه ر (ﷺ) بجه نگن، جا پیغه مبه ر (ﷺ) له شکر ی کۆ کرده وه، بۆ ناوی لێنا جهنگی عوسره؟ له به ر ئە وه ناوی لێنا باریکی قورسی هه بوو له سه ر موسلمانان هه م کاته که ی کاتیکی وابوو مانگی ره جه بی سالی نۆیه می کۆچی بوو کاتیکی زۆر گه رما بوو خه لک نه ده ده واه وه له ده ری له و کاته ی له شکر به رد ریته عاقاری بارقورسیان بۆ دروست ده کا، وه به یتول مال پاره و پولیکی ئە و تۆی تیدا نه بوو له شکر سازه که ی به جوانی به چه ک و تفاق یکی ته وا و به گویره ی کافره کان که وا هاتونه ئاماده بن، له به ر ئە وه بوو پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموی «مَنْ جَهَّزَ جَيْشَ الْعُسْرَةِ فَلَهُ الْجَنَّةُ» ئە ی موسلمانان هه ر یه ک ئاماده بی له ده و له مه نه ده کان له شکر ی جهنگی ته بوک و عوسره م بۆ ریکبخوا پاره بینن و

بیه خشی له پیناو خوای رب العالمین موژدهی پی دهدهم بههشت بو ئهوبی، له بهر ئهوه بوو عوسمانی کوری عهفان پالنهوانی موسلمانان له روی بهخشین و وه له روی حهیا و شهرمه وه ئه و پیاوه بهرز و بهریزه دهلی ههزار دیناری هیئا و پیشکەشی کرد به و له شکره و تا ئه و له شکره ی پی ریکهسترا و له پاش ئه وه پیغه مبه ر فهرموی (ﷺ) « ما ضرَّ عثمانُ ما عمل بعدَ اليومِ مرتین^[۱] » له پاش ئه و له شکر ریکهستنه ی جهنگی عوسره و ته بوک که عوسمان کردی و ههزار دیناریدا عوسمان هه رچی بکات تازه هیچ زهره ر و زیانی پی ناگات و خوای رب العالمین لی وهرگرت و لی قبول کرد.

به ریزان و خو شه ویستان ئه وه بوو که وا کافر و موشریکه کان کۆبونه وه و خربونه وه هاتن پیغه مبه ریش (ﷺ) له شکره که ی خوی ئاماده کرد، که له شکری موسلمانان ئا ئه و کاته سی ههزار کهس کۆبونه وه هیچ جار ئه و ژماره زۆره کۆ نه بو بونه وه به سه رکرا یه تی پیغه مبه ر (ﷺ) که ده ههزار له ئه سپ و ولاخی به رزه یان پیبوو موسلمانان ئه وه یان به خو یانه وه نه بینبوو هه تا هاتنه ته بوک ئا له ویدا بیست رۆژ مانه وه له به رامبه ر رۆمه کان به لام فهرمانی خوای رب العالمین وابوو که وا جهنگ رونه دا شه ر رونه دا له پاش ئه و بیست رۆژه موسلمانان کان ئه و هه موو ته نگه به ری و ناخو شی و گه رماییه یان بینی ئینجا گه رانه وه.

به لام ئه و رووداوانه ی گرنگه باسی بکه ین کاتی که موسلمانان کان گه رانه وه ئه وه یه، له ریکادا پیغه مبه ری پیشه وا (ﷺ) فهرمان ده کا که مزگه وتی (ضرار) که هی مونا فقه کانه و له سه ر ئه ساسی نیفاق و ته فره قه له به ینی موسلمانان بنیات نرابوو تیک بدری و بسوتیندری، ئیستا دیین بو چونی زانایانتان بو ده لیین ابن القیم الجوزیه چون ده فهرموی، هه ندیک شوین هه یه ئه گه ر به ناوی عیباده تیش وه به ناوی شوینی باشیش و عینوانی باشیشی لی بدری ماده م ئه وه ی بنیاتیان ناوه و نیه ته که ته فره قه یه له به ینی موسلمانان وه

[۱] سنن الترمذی (۳۷۰۱)، مسند أحمد (۲۰۶۳۰).

کیشه دروست ده‌بی و پهرته‌وازه‌یی لی ده‌که‌وئته‌وه مونا فقه‌کان له‌سه‌ر ئه‌ساسی نیفاق دروستی بکه‌ن ئه‌و کاته ئه‌میری موسلمانان وه‌کو ئه‌و کاته‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌میری موسلمانان بوو بریاریدا به‌روخاندن و سوتاندنی، ئه‌وه‌بوو سه‌حابه‌کان چون و هم‌روخاندیان و هم‌سوتاندیان بو ئه‌وه‌ی ئه‌و ته‌فره‌قه و پهرته‌وازه‌یه‌یه‌ له‌ناو موسلمانان نه‌میینته‌وه، وه‌ ئه‌و سی سه‌حابه به‌ریزه‌ش که‌وا گه‌رانه‌وه له‌و جه‌نگه به‌بی عوزر راست‌گوییان ده‌ربری بو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ کو‌تاخوای رب‌ العالمین راست‌گویییه‌که‌ی ده‌رخستن و وه‌ لیان خو‌شبوو، جا ابن‌ القیم‌ الجوزیه‌ ده‌فرموی ئا له‌و جه‌نگه‌ش بوه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ گه‌ل موسلمانان گه‌رانه‌وه:

(طلع البدر علینا

من ثنات الوداع

وجب الشکر علینا

ما دعا لله داع)

وه‌کو سرودی‌ک و منداله‌کان و هه‌ندی‌ک له‌ گه‌نجه‌کانی شاری مه‌دینه بو پیغه‌مبه‌ریان گوت (ﷺ) نه‌ک له‌و کاته‌ی که‌وا هیجره‌تی کردبی چونکه‌ ئه‌و کاته بوو (ثنیات الوداع) که‌ شوینی‌که له‌ به‌ینی شام و مه‌دینه له‌و ده‌رگا و ریگا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌وه‌ ناو مه‌دینه. ابن‌ القیم‌ الجوزیه‌ ده‌فرموی چه‌ندین په‌ند و وانه ئا له‌و جه‌نگه و وه‌ له‌ روخانی مزگه‌وتی (ضرار) وه‌رده‌گیری:

یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر ئیامی موسلمانان سه‌رکرده‌ی ته‌واوی موسلمانان هه‌بوو ئیستینفاری کرد و گوتی یه‌لا هه‌موتان وه‌رن بو شهر و جه‌نگ، واجب ده‌بی ده‌بیته (فرض

العین) له سهر هه موو موسلمانان به دهنگی ئیپامه که یان و پێشه واکه یان و سه رکرده که یانه وه بچن، کاتییک پیغه مبهه رای فهرموو و وایکرد (ﷺ) هه مویان به دهنگیه وه چون، سی هه زار له شکر کو بویه وه و وه ده هه زار سوارچاکی چاک.

ئینجا له پاشان ده فهرموو ئه گهر رۆیشتی به شوینیکدا ئه و شوینه پێشتر گوناح و تاوان و زوڵمی لیکرابوو وه کو پیغه مبهه (ﷺ) له رۆیشتنی بو ئه و جهنگه له و شوینانه ی که زوڵم و تاوان و بتههرستی پێشتر لیکرابوو خیرا لئی ده رۆیشت، سونه ته بو ئیمهیش به لای ههر قهسر و به لای ههر بینایه ک و به لای ههر شوینیکدا برۆین پێشتر زالم و سته مکار هه یان بوبی زوڵم و سته میان له ناو ئه نجام دابی تاوان و گوناحی تیدا کرابی یان شیرک و هاوبه شی تیدا کرابی ئیمه خیرا برۆین چونکه ئه و نه وعه شوینه شوینی غهزه به ئه گهری ئه وهی هه یه له ناکاودا الله غهزه بی له شوینه کهش گرتبی غهزه بی خوی دابه زینی.

ئینجا له پاشان ئه وهی لی وهرده گیری که پیغه مبهه (ﷺ) ابن القیم ده فهرموو (تحریق أمکنه المعصیه التي یُعصى الله ورسوله فیها وهدمها، كما حرق رسول الله ﷺ مسجد الضرار) ده فهرموو ئه وه ئه وهی لی وهرده گیری وه کو په ند و وانه ئه و شوینانه ی گوناح و تاوانی تیدا ده کری ئه گهر سه رکرده ی موسلمانان فهرمانیدا به سوتاندنی یان روخاندنی یان له ناو بردنی به ههر شیوازییک چونکه مزگه وتی (ضرار) مزگه وتیش بوو چونکه مونا فقه کان بنیاتیان نابوو بو ته فریقه و په رته وازی بوو په رته وازه کردنی موسلمانان بوو پیغه مبهه فهرمانیدا به روخاندن و سوتاندنی ئا ئه وهش ئه وهی لی وهرده گیری.

ئینجا له پاشان دینه سهر ئه وهی بزانی پیغه مبهه (ﷺ) تامه زرووی خوین رشتن بوه یان خه لکه کانی تر تامه زرووی خوین رشتن؟ ته ماشا بکه ن سه رنج بده ن له و هه موو جهنگانه ی رابردوو باسما ن کرد وه هه ندیکی تریش که هه ن ههر هه مویان زانایان ده فهرمون تیپه رناکا له (۶۳) جهنگ له سه رده می پیغه مبهه (ﷺ) که رویدابی، یان غهزه بوه (۲۵)

هه تا (٢٧) له سه ر ئیختیلافی ریویات غه زوه بوه و پیغه مبه ر (ﷺ) به خوی گیانمان فیدای بی به شداری کردوه، ئه وانی تریش هه مویان سه رییه بوه پیغه مبه ر ره وانه ی کردون (ﷺ) به س خوی به شداری نه کردوه، جا له و شه ست و سی جهنگه ی که واره ویدا پیغه مبه ر (ﷺ) هه موو جاریک له پیشتردا فهرمانی ده دا به له شکره که ی چ به خوی له که بیا یان له که لی نه با ده ی فهرموو «اغزوا باسم الله» برۆن به ناوی الله شهر بکه ن و غه زا بکه ن «في سبيل الله» له پیناو خوی رب العالمین «قاتلوا من كفر بالله، اغزوا ولا تغلوا، ولا تغدروا، ولا تمثلوا، ولا تقتلوا وليدا» ده ی فهرموو برۆن شهر بکه ن و بیانکوژن ئه وانه ی کافرن برویان به الله نیه و به ره ره کانیی موسلمانان ده که ن به لام ئاگاداربن کاتی غه نیمه کو ده کریتته وه دزی لی مه که ن و به بی ئیهام و موسلمانان کان مه بیهن بو خوتان غه در و خیانه ت نه که ن له که ل کافره کانیش کاتییک لاشه و جهسته ی ئه وانتان ده که ویتته بهر ده ست هه تکیان مه که ن وه منداله کان مه کوژن «أو امرأة» ئافره تانیان مه کوژن «ولا کبیراً فانیاً» پیره میرده کانیان که به ته مه ندا چونه مه یانکوژن «ولا منعزلاً بصومعة^[۱]» هه رییه ک له وانیش ئه گهر ئه هلی کیتاب بون له شوینیکی دیاریکراو شوینی پهرستن بوو بو خویانیان دانابوو که نار گیر بوو بون به حیسابی خویان الله یان ده په رست ئا ئه وانیش مه کوژن.

پیغه مبه ر (ﷺ) ئه وه فهرمانه کانی بوو بو جهنگه کان ئایه که زی به خوین رشتن بوه؟ نه خیر کافره کان که زیان پیبوو به لام پیغه مبه ر (ﷺ) ئه مری الله ی پیبوو ته وحید و (لا اله الا الله) رابگه یه نی ئه وه ی کو سپ بوبی له ژیر ته وحید و ریگای راگه یاندنی (لا اله الا الله) ئا ئه وانه ی بانگ کردوه و ده عوه ی له که ل کردون ئه گهر به ره و بانگه وازی ئیسلام نه هاتبن ئینجا کوشتاری له که ل ئه نجام داوون ئه گهر (أهل الكتاب) یش بوبن جزیه یشی قبول بوه ئه گهر به کافری بمیننه وه له ژیر چه تری ده وله تی ئیسلامی.

[۱] صحیح مسلم (۱۷۳۱)، سنن أبي داود (۲۶۱۲) (۲۶۱۳)، سنن الترمذی (۱۴۰۸) (۱۶۱۷).

له بهر ئه وه ابن القيم الجوزية تهئیدی لی ده کاته وه له (زاد المعاد) ده فهرموی یه کهم ئیشه کانی پیغه مبه‌ر (ﷺ) له هه موو جه‌نگه کان له گه‌ل خیانه‌ت و خراپه کاری کافر و موشریک و جوله که و دیانه کانیش له گه‌لی ده‌عوه و بانگه‌وازی بوه به‌ره‌و (لا إله إلا الله) وه پرونکردنه وهی ئیسلام بۆیان داوای لیکردون بینه موسلمان ته‌گه‌ر موسلمان نه‌بوین ته‌هلی کیتاب بوین جزیه‌ی له‌سه‌ر داناوون له ژیر چه‌تری ده‌وله‌تی ئیسلام بژین به‌حوریه‌تی خۆیان وه پارێزکاریشیان لیکری له مالیان له ناموسیان له خوینیان، وه ته‌گه‌ر کافر و موشریکه کانی تریش بوبان یان ده‌با بینه موسلمان یان ده‌با ده‌عوه‌ی ئیسلامی قبول بکه‌ن.

وه عه‌بدو‌لای کوری زه‌ید ده‌فه‌رموی «نَهَى النَّبِيُّ (ﷺ) عَنِ النَّهْبِ وَالْمُثَلَّةِ^[۱]» ده‌فه‌رموی پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی ئیمه‌ی ده‌کرد که بۆ جه‌نگه‌کانی ده‌ناردین که ئیمه‌ زیده‌ره‌وی بکه‌ین وه هه‌تکی جه‌نازه و مه‌یتی کافره‌کان بکه‌ین، کافره‌کان بون هه‌تکی جه‌نازه‌ی موسلمانان ده‌کرد که حه‌مه‌ی کوری عه‌بدو‌لموته‌لیب مامی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه برای شیری له جه‌نگی ئوحد سینه‌ی هه‌لدرا و جه‌رگی ده‌ره‌ات و وه هه‌تکیان کردبوو ته‌و کافر و موشریکه کان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌ی کرد له موسلمانان کاتی که کافره‌که ده‌مری لیکه‌رین و به‌لکو له ئیسلامدا ده‌فه‌رموی بیانشارنه‌وه و ژیر خاکیان بکه‌ن با جه‌نازه‌یان له سه‌ر زه‌وی نه‌که‌وی.

وه پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) «أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ قَتَلَ نَبِيًّا» له هه‌موو که‌سی له قیامه‌تدا عه‌زابی قورستر و توند و تیژتر بۆ ته‌و که‌سانه‌یه که که‌سیک پیغه‌مبه‌ریک بیکوژی، چونکه پیغه‌مبه‌ران به‌حه‌ق خه‌لک ده‌کوژن پیغه‌مبه‌ران دڵ نه‌رم‌ن به‌ره‌من به‌لام کاتی که‌وا کار له کار ده‌ترای سهدا سهد کافر و موشریکه که‌عیناده له‌و کاتانه‌وه ده‌یانکوژن به‌حه‌ق له‌به‌ر ته‌وه هه‌ر که‌سیک پیغه‌مبه‌ر بیکوژی ته‌وه عه‌زابی

[۱] صحيح البخاري (۲۴۷۴) (۵۵۱۶)، مسند أحمد (۱۸۷۴۰) (۱۸۷۴۲).

قورستره له کافره کانی تر و له خه‌لکه کانی تر له قیامه‌ت وه هه‌ر که‌سی‌کیش پی‌غه‌مبه‌ریک بکوژی که جوله‌که‌کان ناویان ده‌رکردوه به‌گویره‌ی موسته‌له‌حی قورئانی به (قَتَلْتُ الْأَنْبِيَاءَ) بکوژانی پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به‌سه‌دان و هه‌زاران پی‌غه‌مبه‌ران میژوو شاهیده و قورئانیش ته‌وه‌ی سه‌لماندوه زانایان یه‌کده‌نگن له‌سه‌ری کوشتویانه جوله‌که‌کان له پی‌غه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام)، ئینجا ده‌فهرموئ «وإِمَامٌ ضَلَالَةٍ وَمِمثْلٌ مِنَ الْمُثْلِينَ»^[۱] ده‌فهرموئ وه ته‌و که‌سانه‌ش که‌وا پی‌شه‌وایه‌تی گو‌مراه‌تی ده‌کا و خه‌لکی گو‌مراه‌تی ده‌کا وه له پاشان ته‌گه‌ر که‌سیک جه‌نازه‌یه‌ک هه‌تک بکا له‌پاش مردنه‌که‌ی ئا ته‌وه‌ش عه‌زابی زۆر توند و تیژه له قیامه‌تدا له خه‌لکه‌که‌ی تر عه‌زابی توند و تیژتره.

ئینجا ته‌بو هورپه‌یره ده‌فهرموئ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرموئ رۆژیکیان ئیمه‌ بو جه‌نگیک ره‌وانه ده‌کرد له‌گه‌ل قورپه‌یشیه‌کان فهرموئ فلان و فلان له قورپه‌یشیه‌کان ته‌گه‌ر پی‌یان گه‌یشتن بیانسوتینن، ده‌لئ ئیمه‌ش فهرمانی پی‌غه‌مبه‌ره (ﷺ) ویستمان به‌ریکه‌وین خو‌مان ری‌کخست ته‌گه‌ر ته‌و دوو که‌سه‌ه‌ بینین بیان سوتینن ده‌لئ یه‌کسه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر خیرا هاته‌وه‌ لامان (ﷺ) فهرموئ «إِنِّي كُنْتُ أَمَرْتُكُمْ أَنْ تَحْرِقُوا فَلَانًا وَفَلَانًا بِالنَّارِ» من له‌پیشتر فهرمانم به‌ ئیوه‌دا به‌ ئاگر فلان و فلان بسوتینن له‌ دژایه‌تی کردن و عینادی کردن و قیزه‌ونی ئیش و کار و شیوازه‌کانیان به‌رامبه‌ر به‌ ئیسلام و موسلمانان «وإِنَّ النَّارَ لَا يُعَذَّبُ بِهَا إِلَّا اللَّهُ»^[۲] به‌لام ئاگر ناتوانی که‌سیک که‌سیکی پی‌ عه‌زاب بدا ئیلا خوی رب العالمین ده‌توانی به‌ ئاگر خه‌لکه‌کان عه‌زاب بدا «فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ»^[۳] په‌شیمان بومه‌وه‌ له‌و قسه‌ی بلیم بیانسوتینن ته‌گه‌ر پی‌یان گه‌یشتن ته‌نها بیانکوژن.

[۱] أحمد شاکر، تخريج المسند لشاکر (۳۳۳/۵)، إسناده صحيح، أخرجه البزار (۱۷۲۸) مختصراً، والطحاوي في (شرح مشکل الآثار) (۶)، والطبراني (۲۶۰/۱۰) (۱۰۴۹۷) باختلاف يسير.

[۲] تبييني: بگه‌رينه‌وه‌ سه‌ر سه‌حیحی بوخاری کتاب الجهاد والسير | باب: إذا حرق المشرك المسلم، هل يحرق؟

[۳] صحيح البخاري (۲۹۵۴) (۳۰۱۶)، سنن أبي داود (۲۶۷۳)، سنن الترمذي (۱۵۷۱).

که واته ئەوانه مان بۆ ئەوه خسته پروو بزانی پێغه مبه‌ر (ﷺ) چاوی له کوشتن و خراپه قه‌تاو قه‌ت نه‌بوه به‌لام کافره‌کان رێگای ئەوه‌یان ده‌گرت که‌وا رێگای سولح و ئاشته‌وایی و موسلمان بونایه‌تی نه‌می‌نی ده‌عوه و بانگه‌وازی ته‌واو رێگای لێبگیری ئەوه‌ش به‌فرمانی الله‌وه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) قیتال و کوشتاری له‌و پیناوه و به‌و یاسا و ضه‌وابیتانه‌وه بۆی دابه‌زی و جیه‌جیی کرد، له‌به‌ر ئەوه‌ ده‌رده‌که‌وی ئەوه‌ی ئیمه‌ وه‌رمانگرتوه له‌ کتابی (أخلاق الحرب) وه له‌ پاشان شیخ مه‌حمود میسری له‌ کیتابه‌که‌ی له‌سه‌ر سیره‌ نویسیویه‌تی ئەویش کورت و پوختتری کردوه‌ته‌وه و ئەویش هه‌ر له‌و په‌رتوکه‌ وه‌ریگرتوه که‌ خاوه‌نی ئەو په‌رتوکه‌ ده‌لی له‌ کیتابه‌کانی سه‌حیحی بوخاری و موسلیم وه له‌ سونه‌نه‌کان وه له‌ مه‌سانیده‌کان له‌سه‌ر ئیختیلافی ریوایه‌ت له‌ کیتابه‌کانی سیره‌ ده‌لی ته‌حقیقم کردوه و به‌دوادا چونم بۆ کردوه و کۆم کردوه‌ته‌وه ده‌رئه‌نجام ئەوه‌م بۆ ده‌رکه‌وتوه له‌ جه‌نگه‌کانی نیوان موسلمانان و وه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ گه‌ل کافر و موشریکه‌کان له‌ موسلمانان ته‌نها (٢٦٢) که‌س شه‌هید بوه له‌ هه‌موو جه‌نگه‌کان وه له‌ کافره‌کان (١٠٢٢) که‌سیان کوژراون، کۆی هه‌ر هه‌موو کوژراوه‌کان به‌ موسلمانانه‌کان و به‌ کافره‌کان ده‌کاته (١٢٨٤) کوژراو له (٦٣) جه‌نگدا که‌ ئە‌گه‌ر نسه‌به‌کان حیساب بکه‌ی ده‌لی حیسابم کردوه له‌ هه‌ر جه‌نگیک چه‌ند کافر به‌شداری کردوه و چه‌ند موسلمان به‌شداری کردوه به‌رێژه‌ی سه‌دا یه‌ک له‌ موسلمانان کوژراون، له‌ سه‌دا یه‌کیان کوژراوه که‌ رێژه‌یه‌کی یه‌کجار که‌مه‌ له‌ کافره‌کان له‌به‌ر زۆر بونیان زیاتر بونه له‌ ژماره‌ له‌ سه‌دا دویان کوژراون، ئینجا ده‌لی له‌ نیوان ئەو دوو نسه‌به‌یه‌ وه‌کو موعاده‌لاتیکی ریازاتی ده‌ریبێنین سه‌دا یه‌ک و نیو له‌ جه‌نگه‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) کوژراو هه‌بوه که‌ ناکاته هیچ، به‌لام سه‌رنج بده‌ن و ته‌ماشای بکه‌ن ته‌نها له‌ جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م له‌ کاتی‌که‌دا ناچینه‌وه سه‌ر میژوی دور ئە‌گه‌ر بچینه‌وه سه‌ر میژوی دور سه‌رنج بده‌ین له‌ تاریخی کۆن بۆمان ده‌رده‌که‌وی ته‌نها دیانه‌کان له‌ دژی دیانه‌کان کاتۆلیک له‌ دژی پروتستانت و وه کاتۆلیک له‌ دژی آرثوذكس وه ئەوانه‌ش له‌ دژی

ئه‌وانه‌ی تر مه‌دره‌سه و که‌نیه‌کانی له‌یه‌کتر جودا بون به‌هه‌زاران خه‌لکیان له‌یه‌کتر کوشت به‌قیژه‌ونترین شیوازی کوشتن، هه‌تا می‌هره‌قه‌یان هه‌بوو می‌هره‌قه‌ مه‌شه‌وره له‌میژوی دیانه‌کان و کافره‌کان می‌هره‌قه‌ ئه‌وه‌بوو مه‌نجه‌لیکی زۆر گه‌وره و زه‌به‌لاحیان دروست کردبوو به‌ده‌یه‌ها خه‌لک و سه‌ده‌ها خه‌لکی ده‌چوه‌ ناو ئینجا ئاویان زۆر زۆر گهرم ده‌کرد ئاگریشیان له‌بن هه‌لده‌کرد له‌پله‌ی زۆر گهرمیدا یه‌کتریان ده‌هاویشه‌ ناو به‌سه‌دان که‌س، تاریخ و میژوی ئه‌وروپا زۆر سپی نیه‌هی کافره‌کان میژویان بخوینه‌وه هه‌ر له‌مه‌سده‌ره‌کانی خۆیان ده‌یسه‌لمینه‌ی له‌ناموسدا ئه‌وه‌نده‌ بی‌ناموس بونه‌ ده‌لی ئه‌گه‌ر ژنه‌کانی خۆیانیاں برا له‌برا ئه‌مین نه‌بوه به‌جیاں نه‌ده‌هیشه‌ ئاخیری وایان کردبوو له‌هه‌ندی‌ک له‌روداوه‌کان ده‌گیژنه‌وه ده‌لی ئه‌و شمه‌که‌ی ژیره‌وه‌ی ئافره‌تان ئیستا له‌به‌ری ده‌که‌ن له‌شیوازی ئه‌و له‌ئاسنیاں دروست کردبوو کونیکی زۆر بچوکی تیدابوو به‌قوفل قوفلیان ده‌دا هه‌تا ده‌چونه‌ جه‌نگه‌کان و ده‌هاتنه‌وه بو ئه‌وه‌ی براه‌یه‌کانیاں ده‌ورو به‌ره‌کانیاں زینایان له‌گه‌ل نه‌که‌ن، ئه‌خلاق و ره‌ه‌شتی ئه‌وان وابوو ئافره‌تانیش یان وا ئه‌زیه‌ت ده‌دا ناموس چون له‌ناو ئه‌وان شتیکی ئاسایی بوو ته‌نها دینی ئیسلام پاکه‌ و میژوی ئیسلام پاکه‌، سه‌رنج بده‌ن و ته‌ماشای بکه‌ن نالیین له‌میژوی کۆن جه‌نگی جیهانی کۆن که‌ ئه‌مریکا تیدا به‌شدار بوه به‌ریتانیای ئیستا شانازی به‌دیموکراتیه‌ته‌که‌ی خۆی ده‌کا تیدا به‌شدار بوه فه‌ره‌نسا که‌ خۆی به‌دایکی دیموکراسیه‌ت و شو‌رشی نوێ داده‌نی له‌سه‌ر روی زه‌وی عه‌لمانیه‌تیه‌کی زۆر توند‌ره‌وی تیدا هه‌یه‌ ئه‌ویش به‌شدار بوه ئیتیحادی سو‌فیه‌تی پیشان به‌شدار بوو سینیش له‌گه‌لیدا بوو ئه‌له‌مانیاش له‌گه‌لیدا بوو ئیتالیا و یابانی‌ش، بزائن له‌نیوان ئه‌و ده‌وله‌تانه‌ چهند که‌س کوژرا؟ له‌شکره‌کانیاں چهند بون؟ به‌ماوه‌یه‌کی یه‌کجار یه‌کجار که‌م، سه‌رنج بده‌ن و ته‌ماشای بکه‌ن هه‌ر خه‌یالیش قبولی ناکا به‌ئاسانی له‌سه‌دا سی‌سه‌د و په‌نجاو یه‌ک که‌س کوژرا یه‌عنی سی‌جار سی‌جاری زیادی بکه‌ به‌سه‌ر جه‌یش و له‌شکره‌کان به‌شداریان کرد چونکه‌ له‌مه‌ده‌نی له‌ژن و پیاو و مندالیشیان گوئی پێ نه‌دا کوشتیان ئا

ئەوێندە خەڵکە کوژرا، پازدە ملیۆن و شەش سەد هەزار کەس لە سەربازەکان بەشداری ئەو جەنگەیان کرد هی هەموو ولاتەکان بەلام دەزانن چەند کەس کوژرا؟ پەنجە و چوار ملیۆن و هەشت سەد هەزار کەس کوژرا لە ماوێیەکی کەم و کورتی جەنگی جیهانی دوهم، لە پێناو چی؟ لە پێناو مەرامە گلاوەکانی زل هیزەکان، یان قایدیک شتیکی نەگەشتووەتە دڵ قومبەلەیهکی دەهینا بە شارێکیدا دەدا وەکو هیرو شیمای یابان و وە ئەو شار و شوینەکانی تر کە ئەمریکا لییدابوو تەفر و تونای کردن، بەلێ جەنگەکان ئەوێندە شاهیدی ئەوێندە دەدەن، ئەمریکا ئەوێندە پاک نیە کاتیکی هاتە عێراق ئیستاش خەڵک و جەماوەری فەلوجەیی قور بەسەر پزیشکەکانی ئێرەش دەزانن بەو یۆرانیۆم و چەکە کیمیایانەیی قەدەغەکراوی دنیا کە بە دیکۆر ئومەمی مۆتەحیدە بونی هەیه و داکۆکی لە مافەکانی مەرووف دەکا هەموو درۆ و دەلەسەیه حیری سەر کاغەزە لەبەر ئەوێندە هات لەوێ لییدان، وە ئیستا و لایەزال جیی نیگەرانی و گریانە بەراستی ئیمە چوینە لای پزیشکیکی ئافرەت لەگەڵ یەکیکی لە هاوسەرەکانمان هەرکە هاتە دەرەوێ دەگریا، گوتم لەبەرچی؟ تەنها مانگیکی پێش رەمەزانی ئەمسال (واتە رەمەزانی ۲۰۱۴-۷-۲۴) گوتم لەبەر ئەوێندە عایلەیهکی فەلوجە لە ژۆرەوێ بون گوتمان ئیمە هەلەتین و وا ئیستا لە هەولێر دەژین دکتۆرە بەژنەکەیی گوت ئەو مندالەیی لە سکتدایە مشەوێ تەواو لەوێ دنیابە بە گوێرەیی فەحسەکان دەرکەوتووە هەتا مندالت ببی هەمویان مشەوێن، هەموو لەبەر ئەو کیمیاباران و یۆرانیۆمەیی ئەمریکای مۆجریم و کافرەکان، لە عێراق بە ملیۆنەها کەس کوژرا لەپێناو حەز و ئارەزوێهکی جۆرج دهبلیۆ بۆش کە فعلەن بۆشە، لەپێناو ئارەزوێهکی بردنی نەوت و خاک و ولاتی موسڵمانان، ئەگەرنا راستیان نەکرد خو دەیان توانی ئەگەر سەدام زالمە ئەو زولم و ستەمە بە پالە پەستۆ و ریکەوتنی تریان بە لییدانی ئەو و دەورووبەرەکەیی کۆتاییان پێ هینابا، ئەو بۆ دەهاتن ئەوێندە دەکرد بە ملیۆنەها کەسی کوشتووە ئەمریکا ئیستا؟ دەستی ئەمریکا سۆرە بە خوینی هەموو موسڵمانانی هەموو ولاتەکان هەرکەسیک

له شوینیک بکوژری بزانه فیتیکی ئەمریکای له گەلدايه، پیغه مبهەر تینو بوو به خوینی خەلک و ڕشتنی یان ئەمریکا و ئەوروپای ئیستا و کافره کان؟ پیغه مبهەر (ﷺ) دهوله تی به تهواوه تی دامه زراند وه خەلکی به تهواوه تی ههسانده وه دهستی به سه ریدا دههینان له گەل ئەوه دا ئەو ڕیژه که مهی له سه دا یه ک و نیو کوژران به موسلمان و کافره کان له هه موو جهنگه کانی که شهست و سی جهنگ بوو له ماوهی بیست و سی سالی پیغه مبهرایه تی (ﷺ)، کافر و موشریکه کان له ماوهیه کی کهم و کورتدا له سه دا سی سه د و په نجاو یه ک سی جارن هیندهی له شکر و جهیشه کانی خویان به مه دهنی و مندال و ژنه وه کوشتیان، ئەوهی عه قلی هه بی تیده گا و ده زانی کی خوین ڕیژه، کی تینوه به خوین؟ ئایه پیغه مبهەر (ﷺ) کاتیک ده چوو ڕیزی ده نا له منداله کانیان؟ ڕیزی ده نا له ئافره ته کانیان که دهیگرتن هی موشریک و کافره کان؟ له ڕوداو و جهنگه کانی ڕا بردودا به تهواوه تی سه لماندمان کاتیک که وا هاو سه رگیرایه تی له گەل ئافره ته بهرز و به ڕیژه کانی کافر و موشریکه کان ده کرد به و هویه وه ئەخلاق و ڕه وشتی جوانی پیغه مبهریان ده بینی (ﷺ) هه مویان ده بونه موسلمان و دل نه رم ده بون و ده یانزانی که سیکی ساده و ئاسایی نیه، ئەوانه ی ئەو تۆمه تانه به پیغه مبهری پیشه وا (ﷺ) هه لده به ستن ئەوانه دوژمنانی ئیسلامن که ده لین موسلمانان هه زیان به خوین ڕشتنه موسلمانان هه زیان به توند و تیژییه موسلمانان هه زیان به مندال و ئافره ت کوشتنه ئەوانه هه مویان درۆ و ده له سه یه ڕیکخستن و قسه کانی ئیعلام و ڕاگه یاندنه کانه، که ئیعلام و ڕاگه یاندنی هه موو دونیا زۆربه ی هه ره زۆری له سه دا نه وه ت و نو و هه ندیکی که میکی زۆر که میان نه بی له پیناو خزمه تی بهرژه وه ندیه کانی جوله که و وه زل هیژه کافره کانی جیهان و دونیادان.

ئهی بو نالین به ستالین ستالین که وا جهیشی سوری هه بوو که سه روکی ئیتیحادی سو فیه تی بوو وه له پاش لینن هاته سه ر حوکم پیاویکی دل ره قی خوین ڕیژ که ئەو ستالینه

ده یگوت ئه گهر هه موو دونیا مه شهوره و لئی ده گێرنه وه به شانازییه وه ده یگوت ئه گهر ههر هه موو دونیا بکه مه پینج بهش یه ک بهشی بکه مه شوعی و چوار بهشی قه تل و عام بکه م و بکوژم ئینجا ئوغشنی دلم دی، ستالین خوین ریژه، لینین خوین ریژ بوو، وه ئه وروپا و ئه مریکا و کافره کان خوین ریژن، تینونه به خوینی خه لکی له سهر بهرژه و هندیه کی بچوکی خویان به حساب له ئومه می ماته حیده و یان له له قته کان ده یانگرن که زور جیگای نیگه رانیه موسلمان و داعیه کانیش هه ندیک جار له ئنته رنیت و ئه وانه هه لده فریوین شتیکی ئه وروپی ده هیئنه وه به نمونه بو خه لکی ئا ئه و پشیله چۆن ده ست به سهر دا ده هیئنی ئه و سه گه چی لیده کا، ئه وان خه ریکن به پشیله و سه گه وه به درۆ و ده له سه وه ئه گهر که سییک ره حمی له دلدا نه بی مندالی ناو لانک بکوژی هه تا جیلی ده هاتوش له شوینیکی وه کو عیراق وای لیبکات منداله کانیا هه مویان بکوژرین و مشه وه هبن مندالی راست و دروست نه میئنی به لیدانی یۆرانیۆم و چه که قور سه کان، ئا ئه وه چ نمونه یه که ده ست به سهر پشیله یه کدا ده هیئنی و سه گیکی له فلان جی رزگار کرد و فیساریک له فلان جی؟ ئه وه هه موی درۆ و ده له سه یه، فهرمووده که ی پیغه مبه ر هاتوه ته جی (ﷺ) که ده فه رموی گه وره ی رۆمه کان ده بینن یه کیکه له نیشانه کانی قیامه ت له گه ل خه لکی خویان تا راده یه ک داد په روه رن مافیان ده دن به س له گه ل دژ به خویان زور دل ره قن خوین ریژن، ئیستا وایه به ریتانیا له گه ل جه ماوه ری خوی هه ندیک جار هه ندیک مافی بو دابین کردون فه ره نسا به هه مان شیوه وه سوید وه ئه لمانیا وه ئه مریکا به لام کاتییک هیرش ده که نه سهر ههر ولاتیکی غه یری خویان له پیناو ته ماح و دونیا و بهرژه و هندیه ته سکه کانی خویان قه تل و عامیان ده که ن زور بی و یژدانن، که واته بو تان رۆن بویه وه و پیغه مبه رمان با خوش بوی (ﷺ)، ئه و پیاوه به رز و به ریژه هه رچی کردویه تی فه رمانی الله بوه به گویره ی عه قل و مه نتیقیشه وه هه رچی کردویه تی له شوین و جیگای خوی بوه که سییک بوه: ﴿رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الأنبياء: ۱۰۷] بوه ته نانه ت شه ر و جه نگه کانیشی ره حمه ت بوه بو ئه وه ی

خه‌لک له مانای (لا إله إلا الله) تیڭگا و عه‌دالته و دادپه‌روه‌ری له پاشان بی به‌ریا بوه و وه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌گه‌ر دل ره‌قبا‌قته عی‌کرمه‌می کوری ته‌بو جه‌هلی عه‌فوو نه‌ده‌کرد که باوکی فیرعه‌ونی ئومه‌ت بوو بو‌خو‌شی هه‌تا فه‌ت‌حی مه‌ککه‌ دژایه‌تی موس‌لمانانی له‌وپه‌ری دژایه‌تی کرد به‌لام کاتی‌ک هاوسه‌ره‌که‌ی هانا ده‌هین‌یته به‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌کو باس‌مان کرد پیغه‌مبه‌ر عه‌فوی ده‌کا و لی‌ی ده‌بورئ و ده‌بیته موس‌لمان، وه‌حش که بکوژی مامی پیغه‌مبه‌ر بوو (ﷺ) حه‌مزه که چه‌ندی خو‌ش ده‌ویست ماده‌م ده‌بیته موس‌لمان پیغه‌مبه‌ر لی‌ی ده‌بورئ (ﷺ) وه لی‌ی قبول ده‌کا، جا پی‌ویسته که‌واته به‌درو و ده‌له‌سه‌ی را‌گه‌یاندنه‌کان و وه‌نوس‌راوی کافر و موشریکه‌کان نه‌خه‌له‌تیین بۆمان پون بویه‌وه که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) تینوو نه‌بوه به‌خوینی هیچ که‌سی‌ک به‌لکو ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی بوه بو‌ه‌موو خه‌لکی وه‌ئیمه‌ گیان‌مان ده‌بی فیدای بکه‌ین و به‌رگری له‌فه‌رموده و وه‌له‌حه‌دیسه‌کانی بکه‌ین هه‌تا ماوین له‌سه‌ر زه‌وی.

هه‌ئسوکه‌وتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ل هه‌وسه‌ر و منداله‌کانی

پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) له‌دوای ئه‌وه‌ی له‌جه‌نگی ته‌بوک به‌ته‌واوه‌تی لوتی رۆمه‌کانی شکاند له‌شکر و سه‌ربازیکی زۆری له‌گه‌لدابوو که خه‌لکی ته‌واوچه‌ی جه‌زیره‌ی عه‌ره‌ب وه‌ده‌وروبه‌ره‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی بۆیان ده‌رکه‌وت که گوت‌مان نزیکه‌ی سی هه‌زار چه‌کدار له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا بون (ﷺ) زانیان تازه‌جاریکی تر هیچ له‌شکرێک له‌شکری وای پی‌کو نابیته‌وه و ناتوانن به‌رامبه‌ر له‌شکره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر بوه‌ستن (ﷺ)، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو زانیان ده‌فه‌رمون هی‌واش هی‌واش وه‌فده‌کان ده‌هاتنه‌لای پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بو‌له‌ئیس‌لام گه‌یشتن و وه‌زۆربه‌شیان موس‌لمان ده‌بون هه‌تا ته‌و ساله‌ناوی لی‌نرا سالی وه‌فده‌کان واته‌ وه‌فد و نوینه‌ری خه‌لکه‌کان و تیره‌کان و عه‌ره‌به‌کان ده‌هاتنه‌لای پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ)، وه‌دیانه‌کانیش نه‌سپ‌رانیه‌کانیش ژماره‌یان زۆر نه‌بوو هه‌م له‌حی‌جاز و ده‌وروبه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌

ناویان زۆر ناهێندری جاروباریک نهبی تهنها جوله که کان ژمارهیان زۆر بوو له ناو مه دینه بون له دهره وه بون وه کو باسهانکرد پیغه مبه ر چۆن (ﷺ) هه لسوکه وتی له گه ل کردن له پاش ئه وهی که ناپاکیش بون و خیانه تیان کرد له گه ل پیغه مبه ر (ﷺ) دهرئه نجامی خیانه ته که یان تام کرد و به سه ریان هات.

بزانین ئه و پیغه مبه ره پیشه وایه (ﷺ) ئایه چۆن ژیاوه له گه ل ده ور وه ری هه لسوکه وت و ره وشته به رزه کانی له گه ل ده ور وه ری چۆن بوه؟ چه ند نمونه یه کی لی بێنینه وه.

سه ره تا پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل هاوسه ره کانی ئه و زاته به ریزه باشتترین هاوسه ر بوو له جیهاندا نمونه ی نه بوه له روی باشی و ره وشته به رزی وه هه لسوکه وت کردنی له گه ل هاوسه ر و خیزانه کانی ئایه ته کانی قورئانی سه د له سه د جیه جی کردبوو له به ر ئه وه بوو هه ر ئه وه ی به سه ر زماندا ده هات و روی ده کرده موسلمانه کان ده یفه رموو «اتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ»^[۱] له الله بترسین ده رباره ی هاوسه ر و وه ئافره ته کان به گشتی هه لسوکه وتی جوانیان له گه ل بکه ن، یان ده یفه رموو «وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا»^[۲] من وه سیه تتان ده که م ئاگاداربم له گه ل ئافره ته کان باشبن، یان له پاشان ده ی فه رموو «إِنِّي أُخْرِجُ عَلَيْكُمْ حَقَّ الضَّعِيفِينَ: الْيَتِيمَ، وَالْمَرْأَةَ»^[۳] من ئیوه بار قورس ده که م ئیحرارجتان ده که م به حه ق و مافی دوو لاوازه بی که سه که که ئه ویش هه تیوی بی باوکه وه له گه ل ئافره تان که بی ده سه لاتن ئه ی پیاوه کان واته مافیان مه خۆن حه قیان مه خۆن مه لێن لاوازن زه عیفن بی ده سه لاتن، ئینجا بوخۆی گیانمان فیدای بی (ﷺ) باشتترین ره حم و به زه یی و سوژی هه بوو له گه ل هاوسه ره کانی ته ماشا بکه ن پیغه مبه ر (ﷺ) یه کیک له جاره کان کاتی که وا یه ک له هاوسه ره کانی پیغه مبه ر (ﷺ) ناوی زهینه بی کچی جه حشه له مالی پیغه مبه ر (ﷺ) له

^[۱] سنن أبي داود (۱۹۰۵).^[۲] صحيح البخاري (۵۱۸۵).^[۳] الجامع الصغير (۲۶۳۶).

ژوره که‌ی دایکه عائیشه میوان ده‌بی دوا‌ی نویژی مه‌غریب کاتی که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چرا و‌روناکیه کیان له ماله‌وه هه‌لکراوه له دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و شه‌و س‌ره‌ی دایکه عائیشه بوه ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتی‌ک تاریک دادی و چراکه ده‌کوژیته‌وه، ئه‌وه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه مالی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زور له ژیانیکی خوشی ره‌فاهییه‌تی دونیادا نه‌ژیاون، ئینجا له پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتی که‌وا دایکه عائیشه له‌پالی دانیشتبوو له‌و تاریکه‌یه‌دا ژوری خویه‌تی و مالی خویه‌تی دایکه عائیشه هه‌لده‌ستی و زه‌ینه‌ب دیته جیگایه که‌ی داده‌نیشی و پیغه‌مبه‌ر هه‌ستی پی‌ناکا (ﷺ)، پیغه‌مبه‌ریش بو‌دل خوشکردنی دایکه عائیشه له‌نیوان ژن و می‌رده‌کان پیویسته ئه‌و بابه‌ته ده‌سته گه‌مه و دل خوشکردنانه هه‌بی نابی دل ره‌قبن له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌بی ئیقتیدا بکه‌ن به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زانی تاریکه و که‌س چاوی پییوه دیار نیه بو‌ ئه‌وه‌ی غیره‌یان بجولئ هه‌ویه‌یه‌کانی تر ده‌ستی‌کی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و ئافره‌ته‌ی دانا له‌ته‌نیشتی بوو وایزانی هه‌ر عائیشه‌یه و له‌وی ماوه، دایکه زه‌ینه‌بیش -رضی الله عنها- که‌ عائیشه نه‌بوو دایکه زه‌ینه‌ب بوو له‌ خوشیان که‌ پیغه‌مبه‌ر ئه‌و حیسابه‌ی بو‌ کردوه ئه‌ویش له‌ هه‌لایدا و ئاشکرای کرد، کاتی‌ک دایکه عائیشه پیی زانی و توره‌بوو غیره‌ی هه‌ویایه‌تی هه‌ستا هاواری کرد به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) گوتی ئای ئای ئه‌وه له‌ ماله‌ که‌ی منه‌ خو‌س‌ره‌ی ئه‌ویش نیه؟ پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ئاگادار نه‌بوو ئه‌وه دایکه عائیشه نیه، دایکه عائیشه نه‌ییرانده‌وه و به‌ ده‌نگی به‌رزه‌وه قسه‌ی به‌رزی کرد به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، پیغه‌مبه‌ر زانی شته‌که هه‌له‌یه و‌رویداوه خو‌ی بیده‌نگ کرد (ﷺ)، له‌وه نه‌رم و نیانتر چی؟ ئینجا ده‌نگی دایکه عائیشه چوه ده‌ره‌وه‌ی حو‌جره‌که‌ی، ئیهامی ئه‌بو به‌کر له‌ مال ده‌هات بو‌ نویژی عی‌شا بیته‌ مزگه‌وته‌که‌ی مالی الله گو‌یی له‌ ده‌نگی دایکه عائیشه بوو له‌ ده‌رگای ژوره‌که‌ی دایکه عائیشه‌یدا مو‌له‌تی خواست، که‌ پیغه‌مبه‌ر دلی زور خوشبوو ئه‌بو به‌کری خه‌زوری له‌و ده‌مه‌هات و گه‌یشته ئه‌وی کیشه و گیر و گرفته‌که‌ی له‌ کو‌ل ده‌بیته‌وه و به‌ ته‌واوه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) زانی دایکه عائیشه ئینجا بیده‌نگ ده‌بی، ئیهامی ئه‌بو به‌کر به‌

دهنگیکی بهرز فهرموی سویند به الله پیغهمبهری الله (ﷺ) گوییست بوم عائیشه دهنگی بهرز کردبووه لهسهرت دههاتم بو مزگهوتی مالی الله، فهرموی ئهی عائیشه با بوټ بمینی، ئیستا وهره پیغهمبهری الله له خزمهتتدا با بچینه مزگهوت بیینهوه من دهزانم چی له عائیشه ده کهم، دهلی دایکه عائیشه ته مهنیشی بچوک بوو له رزی له شوینی خوی خوی به باوهشی دایکه زاینه بیدا دا، گوتی زهینه ب چیم لی ده کهی؟ ئه بو به کری سدیقی باوکه سویند به الله دهیناسم چهند پیغهمبهری خوشدهوی (ﷺ) ئه گهر له بهر خاتری الله تورهبی و لهسهر پیغهمبهر نازانم چیم لی ده کا، دهبی نه مکوژی؟ دهلی دایکه زهینه بیش ساردی کردهوه و دهستی بهسهردا هیئا و فهرموی ئهی عائیشه دل تهنگ مهبه پیغهمبهری الله لی ناگه ری هیچت لیکا (ﷺ)، ئه وه نه رم و نیانی پیغهمبهره (ﷺ) له گهل هاوسه ره کانی، ئه وه حیکمه تی پیغهمبهر بوو (ﷺ) بو فیتنه و ئاژاوه کهم کردنه وه و بچوک کردنه وه له مال و له گهل ده ور و به ره کانی بو ئه وه ی ئیمه ش چاوی لیکه یین.

جاریکی تر که له سونه نی ئه بو داود هاتوه ههر له مالی دایکه عائیشه -رضی الله عنها- یه ک له ئافره ته کانی هاوسه رانی پیغهمبهر (ﷺ) (والله أعلم) هندیک دهلین دایکه سه فیه بوه که دهستاوی شیو لینانی خوشبو، هندیک دهلین دایکه زهینه بیش ههر وا بو، کاتی که وا خواردنیکی ئاماده کردبوو پی خوش و چاک بوو به دیاری له ماعونیکی بو پیغهمبهر نارد (ﷺ)، کاتی که وا دایکه عائیشه ده رگای کردهوه به یه کیک له جاریه کان ناردبوی دایکه عائیشه خواردنه که ی بینی گوتی ئه وه کی ناردویه تی؟ گوتی بو نمونه دایکه سه فیه بو پیغهمبهری ناردوه (ﷺ)، گوتی دیاره ئه و حیساب بو من ناکا ئهی منیش ژن نیم لی ره دا پیغهمبهر له من میوانه من نانی بو حازر ده کهم، یه کسه ر قاپه که ی وهرگرت و به عهرزیدا دا و شکا، شیوه که رژا دهنگه دهنگ پهیدا بوو پیغهمبهر هاته دهره وه (ﷺ) فهرموی ئه وه چی رویداوه؟ جاریه که گوتی ئهی پیغهمبهری الله (ﷺ) دایکه سه فیه ئه و خواردنه ی

رهوانه کردبوو بۆ تۆ، دایکه عائیشهش بریدایه وه و شکاندی ههم قاپه که ههم خواردنه کهش
 رژا و خهسار بوو، پیغه مبهه ر فهرموی (ﷺ) یه ک دهقه بوهسته ئه ی جاریه، چوه ژوره وه
 دیاره بۆ ههر ههمویان گیانمان فیدای بی ئه وه عه دالت و دادپهروه ری پیغه مبهه ر بوه (ﷺ)
 له گه ل هاوسه ره کانی بۆ ههر ههمویان له وه فهرموده ده رده کهوی قاپی له یه ک رهنگ کپیوه
 قاپه که ی دایکه عائیشه ی هینا به خاوینی دایه وه جاریه که، گوتی داوات لیده که م نه لیه
 دایکه سه فیه ت دایکه عائیشه ئه و قاپه ی شکاند و شیوه که ت رژا ته نها سه لامی منی پی
 بگه یه نه و بلای پیغه مبهه ری الله فهرموی الله پاداشتی بداته وه ئیشییکی چاکی کرد،
 جاریه کهش فهرمانی پیغه مبهه ری جیه جی کرد (ﷺ)، که دایکه عائیشه یش هاته وه ژوره وه
 پیغه مبهه ر فهرموی له تۆله ی ئه وه ی رقیکت هه ستا و رق و غیره کهشت شه رعی نه بوو
 قاپیکت خهسار کرد و شکاندت شیوه کهشت رژاند ئه وه قاپه که ت له ده ستدا عائیشه
 جاریکی تر ئه و قاپه له مالی تۆ نیه و قاپه که ی تۆم داوه دایکه سه فیه و دایکه عائیشه یش
 په شیمان بویه وه، ئه و ئافره تانه ی پیغه مبهه ر (ﷺ) باشی و ته واویان له وه دا بوو له ئیمان وه
 ئه گه ر غیره شیان ده جولاً چند چرکه یه ک بوو زوو به سه ر خویاندا ده چونه وه له هه له کان
 ده گه رانه وه به س مه به ستمان له وه یه گه وره یی پیغه مبهه ر (ﷺ) هه لسوکه وتی له گه ل مال و
 مندال و عایله که ی.

پیغه مبهه ر (ﷺ) ئه وهنده موته وازیع بوه له گه ل هاوسه ره کانی ئه وه تا ابن عه باس بۆمان
 ده گیریته وه ده فهرموی پیغه مبهه ر (ﷺ) «إِذَا صَلَّى الصُّبْحَ جَلَسَ فِي مُصَلَّاهُ وَجَلَسَ النَّاسُ
 حَوْلَهُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ ثُمَّ يَدْخُلُ إِلَى نِسَائِهِ إِمْرَأَةً إِمْرَأَةً يَسْلُمُ عَلَيْهِنَّ»^[۱] پیغه مبهه ر ئه گه ر
 نوژی به یانی ده کرد له گه ل سه حابه کان ابن عه باس ده فهرموی -رضی الله عنهما- (ﷺ)
 ده فهرموی له پاشان ده مایه وه هه تا رۆژ هه لده هات له مزگه وت له گه ل هاوه له به ریزه کانی

[۱] مجمع الزوائد (۱۱/۵).

له یه ک له ریوایه ته کان هاتوه ده لّی لّی ده پرسین، پیی ده گوتن ئایه هه ریه ک له ئیوه خه ونیکی بینیه هه تا بۆی ته عبیر بکه م؟ ئه گهر که سیک خه ونی بینیا له سه حابه کان بۆیان ده گوت و ئه و بۆی لیک ده دانه وه، یان ئه گهر شتیکی گرنه هه با پیی راده گه یاندن، ئه گهر بۆخۆشی خه ونی بینیا وه کو خه ونه دور و درێژه که ی دیمه نه کانی ژیا نی به رزه خی که له بوخاریدا هاتوه تییدا باس ده کا پیغه مبه ر (ﷺ) یه ک له جاره کانی دوا ی نوێژی به یانی بوه بۆ هاوه له کانی گێراوه ته وه، ئینجا ابن عه باس ده فهرمو ی -رضي الله عنهما- که رۆژ هه لده هات له لای ئیمه ده رۆشت پیغه مبه ر (ﷺ) یه ک به یه ک له ده رگای مالی هاوسه ره کانی ده دا له حوجره و ژوره کانیان سه لامی لیده کردن ئینجا ده چوه وه ئه و شوینه ی که مه به ستی بوو یان ئه و شوینه ی که وا سره ی ئه و ئافره ته بوو له لای ئه و ده مایه وه ئاوابوو پیغه مبه ر (ﷺ) وه دۆعای خه یری بۆ ده کردن وه له ئه حوالی ده پرسین.

وه له پاشان ئه گهر چوبا بۆ جهنگ و سه فهریک پیغه مبه ر (ﷺ) قورعه ی له نیوان ئافره ته کانی ده کرد ناوی کامه یان ده رچوبا ئه وه ی له گه ل خۆی ده برد، ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) نمونه ی یه کجار زۆرن به س ئه وه ی که وا بمانه و ی شتیکی تر باسکه یین له گه ل هاوسه ره کانی که خۆشی خستوه ته دلّیان پیغه مبه ر (ﷺ) هه ندیک جار هه بوو قسه ی خۆشی ده کرد وه قبولی بوو گالته ی شه رعی له بازنه ی سنوری شه رعیدا له هاوسه ره کانی قبول بکا له گه ل یه کتر ئه نجامی بدن به به ر چاوی ئه و، ئه وه تا یه ک له جاره کان ده فهرمو ی چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمو ی «خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ» باشتیری ئیوه باشتیرینه نه له گه ل هاوسه ر و مال و منداله که ی خۆی باشی «وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي»^[۱] منیش له ئیوه هه موتان باشترم بۆ هاوسه ر و مال و منداله که ی خۆم.

[۱] سنن الترمذی (۳۸۹۵).

ئه‌وه‌تا گێردراوه‌یه له پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) وه له سیره مه‌وجوده و هاتوه که ئه‌بو یه‌علا به ژماره (٤٤٩) که فهرموده‌ناسان ده‌فهرمون سه‌نه‌دی سه‌نه‌، دایکه عائیشه بۆمان ده‌گێرێته‌وه ده‌فهرموێ پیغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) جارێکیان له‌لای من میوان بوو وه هه‌ویه‌یه که شم دایکی ئیمانداران سه‌وده‌ی کچی زه‌مه‌ش له‌لامان میوان بوو له‌یه‌ک ژور دانیشتبوین، ده‌لێ من خواردنم دروست ده‌کرد ئه‌و پۆژه، ده‌لێ ئه‌و پۆژه‌ی که خواردنم دروست ده‌کرد چ خواردنێک ده‌فهرموێ ئه‌و خواردنم دروست ده‌کرد که‌وا خه‌زیره‌یان پیده‌گوت، ده‌فهرمویت بۆ پیغه‌مبه‌رم هینا و له‌پیش سه‌وده‌شم دانا (ﷺ)، که ئه‌وه خواردنێک بوه ده‌لێ گوشتمان ورد ده‌کرد ئه‌و گوشته‌ی که ده‌مان کرده قیمه و وردمان ده‌کرد هه‌ندیک ئاومان تیده‌کرد چه‌لای لی په‌یدا ده‌بوو که پیرا ده‌گه‌شت ده‌لێ هه‌ندیکمان له‌ئاردی هه‌با ئاردی هه‌ر شتیکی با تیده‌کرد تو‌زیک له‌گه‌لی ده‌کول و چه‌لاوه‌که‌ی تیرتر ده‌کرد ئه‌و خواردنه خه‌زیره‌ی پیده‌گوترا هینامانه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر و (ﷺ) وه له‌گه‌ل سه‌وده‌ی دایکی ئیمانداران بخوا، ده‌لێ منیش روم کرده سه‌وده و پیمگوت پیغه‌مبه‌ر له به‌ینی من و دایکه سه‌وده دانیشتبوو دایکه عائیشه ده‌فهرموێ -رضی الله عنهن- وه پیغه‌مبه‌ریش (ﷺ) ده‌لێ منیش گوتمه سه‌وده ده‌بخۆ ئه‌وه خواردنێکی چاکه بۆم هیناوی ده‌لێ سه‌وده‌ش وا هه‌ستم کرد هه‌زی پێ نه‌بوو بخوا «فَأَبْتَ فقلت طبختها له، فقلت لسودة والنبي بيني وبينها: كلي. فأَبْتَ» ده‌لێ من لیم نابوو ئه‌و خواردنه بۆ پیغه‌مبه‌ر و دایکه سه‌وده (ﷺ) -رضی الله عنها- به‌س دایکه سه‌وده ده‌سی نه‌گه‌یاندی و نه‌یخوارد، ده‌لێ منیش گوتم تو‌ یان ده‌یخوی یان ده‌موچاوت پێ سواخ ده‌ده‌م، ئه‌ی بۆ منتان ئه‌وه‌نده ماندو کردوه ئه‌و خواردنم بۆ هینای؟ ده‌لێ پیغه‌مبه‌ریش وا دانیشتوه (ﷺ)، ده‌لێ دایکه سه‌وده دوباره ده‌ستی بۆ درێژ نه‌کرد و نه‌یخوارد، ده‌لێ له‌پاشان منیش ویستم قسه‌که‌ی خۆم بێنمه‌جی ده‌ستم له‌ناو شیوه‌که نا هه‌ندیک سارد بوو بوه‌وه ناو له‌پم هه‌موو به‌شیوه‌که بوو به‌ده‌موچاوی سه‌وده‌مدا هینا هه‌ردوکیان هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌رن (ﷺ)، ده‌لێ بێنیم پیغه‌مبه‌ر

توره نه‌بوو (ﷺ) به زه‌رده‌خه‌نه‌وه فرموی سه‌وده له‌پیش من تۆش تۆله‌ی خۆت بکه‌وه
 ئازابه عائیشه وای له تۆ کرد تۆش وه‌کو ئه‌و ئازابه هه‌موو ده‌موچاوی سواخ بده به
 خواردنه‌که، ده‌لّی بینیم پیغه‌مبه‌ر ده‌ستی سه‌وده‌ی گرت و له‌ناو خواردنه‌که‌ی هه‌له‌ینا
 فرموی ده‌ی تۆله‌ی خۆتی لی‌بکه‌وه، ده‌لّی سه‌وده‌ش منی گرت و به‌ده‌موچاوی منیدا هینا،
 ده‌لّی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) سونه‌تیانه گیانمان فیدای ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین و له‌دیارمان
 پیکه‌نی و دلی خوش بوو دلی ئیمه‌شی یه‌کجار یه‌کجار خوش کرد به‌و پیکه‌نینه‌ی خۆی
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ).

پیغه‌مبه‌ر ئاوا موته‌وازیع و خاکی بوو له‌گه‌ل هاوسه‌ر و عائيله‌که‌یدا له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا پله‌ و
 پایه‌ی ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو پیغه‌مبه‌ری الله بوو (ﷺ) له‌هه‌موو مه‌خلوقات و
 به‌دییه‌نراوه‌کان له‌لای خوای رب العالمین له‌سه‌ر بۆچونی په‌سه‌ندی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه
 پیغه‌مبه‌ر به‌رز و به‌رپزتره (ﷺ) ته‌نانه‌ت له‌عه‌رشی خوای رب العالمین یش پیغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) به‌رز و به‌رپزتر و گه‌وره‌تره وه‌له‌هه‌موو فریشه‌ و مه‌لائیکه‌ته‌کان له‌سه‌ر بۆچونی
 راجیحی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌رز و به‌رپزتر و گه‌وره‌تره له‌لای خوای
 رب العالمین، کو‌تای قسان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هیچ که‌س و شتی‌ک نایگاتی جگه‌له‌خوای رب
 العالمین -جل شئنه- له‌مه‌خلوقات و به‌دییه‌نراوه‌کان له‌هه‌مویان به‌رزتر و گه‌وره‌تر و
 به‌رپزتر و خوشه‌ویستتره له‌لای خوای رب العالمین، ئینجا له‌دونیا‌ش گه‌وره‌ی ده‌وله‌تیکی
 یه‌کجار گه‌وره‌بوو که‌هه‌موو سام و هه‌یه‌تیان لی‌نیشتبوو کافر و موشریکه‌کان
 ئه‌وروپای ئه‌و کات و وه‌فارسه‌کان و کیس‌پاش هه‌موو ده‌له‌رزین له‌به‌ر له‌شکره‌کانی
 پیغه‌مبه‌ر له‌کو‌تایی ژیانی (ﷺ)، ئینجا ئاوا خاکیش بوو له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کانی و له‌گه‌ل
 مال و مندالی، خه‌لکی‌ک وا ده‌زانی دینداری کاتی‌ک ده‌یکا بۆ خه‌لکی ده‌یکا (په‌نا به‌خوای
 رب العالمین) ئه‌گه‌ر به‌رۆژو ده‌بی‌ی یان نو‌یژیکی زیاد ده‌کا یان زی‌کری‌ک ده‌کا یان

جه ماعت ده کا یان خیرییک ده کا یان ماموستایه یان شتییک له دین فیربوه لوتی بهرز ده بیته وه له گه‌ل مال و مندالی و ده زانی دینداری له وه دایه زه رده خه نه یه کیان له گه‌ل نه کا و سوعبه تیکیان له گه‌ل نه کا و ریژیکیان لی نه نییت و ژیانیکی تهر فیهی شهر عیان بو ئاماده نه کا، پیغه مبه‌ر هه‌ندییک جار هه‌بوه (ﷺ) رای کردوه له گه‌ل دایکه عائیشه، دایکه عائیشه ده‌فهرموی یه ک له جار هه‌کان پیغه مبه‌ر (ﷺ) هاوه‌له‌کانی له گه‌ل‌مان بوو بو ده‌رچونییک به پیشی خستن فهرموی وه‌ره عائیشه ئه‌گه‌ر حه‌ز ده‌که‌ی با پیش برکیی راکردن بکه‌ین که‌سمان لی دیار نیه و سه‌حابه‌کانیشمان له‌پیش خو‌مان ره‌وان کرد، دایکه عائیشه ده‌لی دلم زور پیی خوشبوو پیشبرکیان کرد، کاتییک من به‌پیش پیغه مبه‌ر که‌وتمه‌وه (ﷺ) من تازه پی راده‌گه‌یشتم هیشتا گوشتن نه‌بو بوم قه‌له‌و نه‌بو بوم، ده‌لی چه‌ند ماوه‌یه‌کی پیچوو دواپی من گوشتن بوم و قه‌له‌وتر بوو بوم و ته‌مه‌نم گه‌وره‌تر بوو بوو ئه‌مجاره له ده‌رچونیکی تر پیغه مبه‌ر ئاوا ی له گه‌ل کردم (ﷺ) پیغه مبه‌ری الله له‌سه‌ر شنگ و قوه‌تی خوی مابوو ده‌لی لیی بردمه‌وه، فهرموی عائیشه دلت هیچ نه‌کا ئه‌وجاره لییت بردمه‌وه ئه‌م جاره‌ش من بردمه‌وه جارییک به‌جارییک و که‌سمان له‌که‌س عائیشه، ئاوا دلی هاوسه‌ره‌کانی خوی خوش ده‌کرد (ﷺ).

له‌پاشان ئه‌نه‌س ده‌گیریتته‌وه ده‌فهرموی سویند به‌الله پیغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌سال له‌خزمه‌تی بوم و له‌گه‌لی ژيام یه‌کجاریش نه‌بیندرا پیغه مبه‌ر له‌هاوسه‌ره‌کانی بدا وه له‌خزمه‌تکاره‌کانی بدا یان قسه‌ی دل ته‌نگی و ناخوشی و زه‌حمه‌تی یان به‌سه‌ر بیئی و یان دلیان توند بکا، پیغه مبه‌ر ئاوا بوو (ﷺ).

پیغه مبه‌ر هه‌ندییک جار گوئی له‌قسه‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی راگرتوه بو‌مان گیرانه‌وه پیغه مبه‌ر (ﷺ) کاتی که‌وا له‌سولحی حوده‌یبیه ئوم سه‌له‌مه -رضی الله عنها- کاتییک پیغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌چی پیان ده‌لی به‌هاوه‌له‌کان حه‌یوان و ئاژه‌له‌کانتان لی‌ره‌سه‌ر بېرن که‌س به‌قسه‌ی

ناکا، جیبه جیی ناکهن به کردار، دلی توند ده بی و ده چیتته وه ژیر ئه و خپوه ته ی که ئوم سه له مه ی هاوسه ری له وییه، ئینجا ئوم سه له مه -رضی الله عنها- ده بینئ پیغه مبه ر (ﷺ) غه مگینه و که بۆ ئوم سه له مه ی ده گیریتته وه ئوم سه له مه -رضی الله عنها- ڕوو ده کاته پیغه مبه ر ده فهرموئ ئه گهر قسه یه ک هه یه لیم وهر بگری ئه ی پیغه مبه ری الله (ﷺ) پیم وایه تۆ برۆ دلی خۆت توند مه که هاوه له کان به قسه ت ده کهن فەرمانت جیبه جی ده کهن به لام پیمان وایه هیشتا مه جال قسه کردنی تیدا ماوه له بهر ئه وه برۆ به کردار و عه مه لی تۆ حه یوان و ئازله که ی خۆت له بهر چاوی ئه وان سه ربهر به دنیاییه وه ئه وکات ده زانن هیچی تیدا نه ماوه ته وه به قسه ت ده کهن و ئیقتیدات پی ده کهن و ئازله کانیاں سه رده برن، ده لی پیغه مبه ر (ﷺ) نه یگوت من قائیدم من پیام کچی تۆ چی؟ بۆ ته داخولی ئیشی پیاوان ده که ی؟ ئا ئه و نه وعه پیاوانه به دنیاییه وه له ئیسلام نه گه یشتون ئه گهر موسلمانیشبن، ئافره تیش بۆی هه یه قسه بکا بۆی هه یه گویشی لی رابگری ئه گهر قسه که ی موافق بوو له گه ل شه ریه تی ئیسلام وه ده چوه عه قلت به عه قلی سه لیم ئه گهر جیبه جیت کرد هیچ که م و هیچایه تی تیدا نیه بۆ پیاوه که ی، وه کو پیغه مبه ری پیشه و (ﷺ) له و ریوایه ته که هاتوه له سه حیحی بوخاری به ژماره (۲۷۳۲) که بۆمان گیرانه وه به قسه ی ئوم سه له مه ی کرد -رضی الله عنها- چوو ئازله که ی خۆی سه ربری و سه حابه کان یه ک له دوا ی یه ک چون ئازله کانیاں سه ربری له دوا ی پیغه مبه ر (ﷺ).

پیغه مبه ری پیشه و (ﷺ) خۆی زۆر جوان هه لدیخست خۆی بۆن خوش ده کرد خۆی پاک و خاوین ده کرد بۆ هاوسه ره کانی وه وه هاشی پیشان ده دا به خه لکه که ده بی موسلمان وابی ئاوا مافی ده دان پیغه مبه ر (ﷺ)، وه له پاشان پیغه مبه ر حه دیسی سه حیحه فهرمویه تی خه لکی خۆ چلکن کردن خۆت چلکن که ی به خۆت یان بۆن ئاره قه ت لیبی به خۆت یان پرچت تییک بئالی و به شیوازیکی جوان و بهرچاو و دلگر نه یه یه بهرچاوی خه لکه کان و

هاوسهره کانت خه لکیک واده زانی دینداری له وه دایه له میژوی ئیسلامدا کاتیک تا قمییک پیدابون به ناوی دنیا نه ویستیه وه شمه ک و جل و بهرگی وایان له بهر ده کرد وایان هه لسوکه وت ده کرد ئیسلام به وه رازی نیه پیغه مبه ر به وه رازی نه بوو (ﷺ) له هه موو خه لکی سهر روی زهوی بۆن خوشتر بوو، له هه موو شتیکی له دنیای ئیمه دا پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموئ «حُبَّتْ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ ثَلَاثَةٌ» ده فهرموئ سی شت له دنیای ئیوه له لای من خوشه ویسته و دلم پیی خوشه، یه که میان فهرموئ «الطَّيِّبُ»^[۱] بۆنی خوش پیغه مبه ر، له بهر ئه وه بۆنی زۆر له خوی ده دا هه تا له یه ک له ریوایه ته کان هاتوه له وه سفی پیغه مبه ر بۆمان باسکردن (ﷺ) هه ندیک لکه موه کانی پیغه مبه ر له بهر بۆن زۆر به کارهینان و لیدان سهر هه لگه رابوو ره شایه تیه که ی نه ما بوو سپیش نه بوو بوو چونکه بۆنی زۆر به کار ده هینا و لییده دا، ئه وه سونه تی پیغه مبه ره (ﷺ) هه رده م بۆن خوش بوو و بۆنی خوشی به کار هیناوه، ئینجا ده بینن ئیمای شافیعی له بهر ئه وه یه و هه ندیک له زانایانی تر ده فهرمون هه ر چه ندیک پاره به بۆن بده ی بۆنی خۆتی پی خوش بکه ی ئیسرافی تیدا نیه وه کو شته کانی تر که وا ده یگری بۆ ئه وه ی موسلمانان و هاوسهره که ت و وه مال و مندالت هه رده م بۆنی خوشت لی بکه ن وه کو پیغه مبه ر بۆنی خوشی ده کرد (ﷺ)، دوه م شت له و سی شتانه ده فهرموئ ئافره تان، ئافره ت جیگای دل خوشیه له ژیاندا نه ک جیگای بیزاری لیکردن بی ئیلا ئه و ئافره ته ی ریچکه ی شهیتان ده گری ئه وان نا ئه گه رنا پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموئ ئافره تانیش جیی دل خوشین، به س دوایه که ش فهرموئ من بیلبله ی چاوم له نویره کانه، واته دلم به نویریش زۆر خوش ده بی له دنیادا که نویر کردن هیه، ئینجا ده فهرموئ «إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْتِيَ الْجُمُعَةَ فَلْيَغْتَسِلْ»^[۲] ئه مرت پیده کا پیغه مبه ر (ﷺ) له بهر ئه وه هه ندیک له زانایانی فیهی ده فهرمون غوسلی جومعه واجبه ده لین چونکه ئه و

[۱] العراقي، تخریج الإحياء للعراقي (۴۰/۲)، إسناده جيد، أخرجه النسائي (۳۹۳۹)، وأحمد (۱۴۰۶۹) بنحوه.

[۲] صحيح البخاري (۸۷۷).

حه‌دیسه پیغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ) هه‌ریه‌ک له ئیوه‌دێته‌ مزگه‌وت بۆ نوێژی هه‌ینی با خۆی بشوا «فَلْيَغْتَسِلْ» لامه‌ که لامی ئه‌مره‌ چوه‌ته‌ سه‌ر (فعل مضارع) (يَغْتَسِلْ) مه‌جزومی کردوه‌، لامی ئه‌مریش ئه‌گه‌ر چوه‌ سه‌ر (فعل مضارع) و مه‌جزومی کرد قهرینه‌یه‌ک نه‌بوو لای بدات له ئه‌مریه‌ته‌ که‌ی واجب ده‌بی ئیشه‌ که جیبه‌جی بکه‌ی له‌ لای هه‌ندی‌ک له‌ زانایان، هه‌ندی‌کی تریش ده‌فهرمون بۆ هاندانه‌ و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) مه‌به‌ستی له‌وه‌ بوه‌ سونه‌ته‌، که‌واته‌ هه‌ردوو بۆچونه‌ که‌ هه‌یه‌ گرنه‌گ ئه‌وه‌یه‌ موسلمان ده‌بی خۆی بشوا و خۆی به‌ پاک و خاوینی رابگری‌ت و بۆن ئاره‌قه‌ی لی نه‌یه‌ و بۆن خۆشی لی‌بگری‌ت وه‌ جوان بیته‌ به‌رچاو و ده‌له‌کان.

ئینجا پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) ئه‌وه‌تا جاری‌ک دایکه‌ عائیشه‌ بۆمان ده‌گری‌ته‌وه‌ ده‌فهرموی «وَكَانَ يَوْمٌ عِيدٌ يَلْعَبُ فِيهِ السُّودَانُ بِالْدَّرَقِ وَالْحِرَابِ، فِيمَا سَأَلْتُ النَّبِيَّ (ﷺ)، وَإِمَّا قَالَ: تَشْتَهِينَ تَنْظُرِينَ؟^[۱]» ده‌لی یان من بوم پرسیارم له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ته‌واو به‌ بیرم نه‌ماوه‌ ده‌فهرموی دایکه‌ عائیشه‌ یان پیغه‌مبه‌ر خۆی به‌ منی گوت هه‌ز و ئاره‌زوت به‌وه‌یه‌ دایکه‌ عائیشه‌، ده‌لی منداله‌کان گه‌مه‌یان ده‌کرد به‌ شتی گه‌مه‌ی شه‌ره‌ شمشیرانی و وه‌ ئه‌وه‌ی له‌ قه‌لغانه‌کان ده‌یده‌نه‌ به‌ر شمشیر له‌ گه‌ل یه‌ کتر منداله‌کانی هه‌به‌شی گه‌مه‌یان ده‌کرد هی سودانی و هه‌به‌شی گه‌مه‌یان ده‌کرد له‌و شوینه‌ی که‌وا مالی خوای رب العالمین و مزگه‌وت بوو ئه‌وها ریگای پی‌ ده‌دان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) منداله‌کان په‌روه‌رده‌بن به‌س گه‌مه‌که‌یان فائیده‌ی هه‌بوو بۆ گه‌وره‌ بونیان به‌ شمشیر گه‌مه‌یان ده‌کرد تا لی‌ی رابین، مندالی موسلمانانیش ئاوا ده‌بی په‌روه‌رده‌ بکری‌ چونکه‌ موسلمان خۆی ده‌بی پاله‌وان بی‌ منداله‌کانیشی پاله‌وان بن هه‌ر له‌ بچوکیه‌وه‌ هه‌زی ئه‌وه‌یان بی‌ که‌وا چاونه‌ترس بن به‌ پاله‌وانیتی و به‌غیره‌ت گه‌وره‌ بین، ده‌لی به‌ منی گوت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دایکه‌ عائیشه‌ ده‌فهرموی ئه‌گه‌ر هه‌ز ده‌که‌ی عائیشه‌ با بچین ته‌ماشایان بکه‌ین، ده‌لی چوین له‌وی

[۱] صحیح البخاری (۹۵۰).

پیغمبەر (ﷺ) دیواریک لهوئ بوو دهسته کانی خوئی لهسەر یه کتر دانا چه ناگهی خوئی لهسەر دانابوو، دهلئ منیش له پشته وه دهستم خستبوه سەر شانی پیغمبەر (ﷺ) چه ناگهی خووم لهسەر دانابوو ته ماشامان ده کرد و دلئ خوش کردم پیغمبەر (ﷺ)، مادهم وایه مانع نیه موسلمان ئه گهر خیزان و هاوسهری خوئی به مهرجی شهرعی بگهرینئ و بیاته دیار شتییک ئه گهر مندالیک گهمه ی ده کا یان بو سه فره و سیاحه تییک مهرجه شهرعیه کانی تیدابی و گوناح و تاوانی تیدا ئه نجام نه دریت له پیغمبهره وه (ﷺ) وهرگیراوه.

وه له پاشان پیغمبەر (ﷺ) ئافرهت زور حزی به وهیه گوئی لی بگیری زوربه ی کیشه کانی ئیستا زانایان ده فهرمون به تایبهت زانایانی (علم النفس) یش و راده گه یه نن زانایانی موسلمانانیش له نیوان ژن و میرد ئه وهیه که وایاوه کان نازان ته حامولی چاک که ژن پیوستیه تی و مافیه تی له گهل ژنه کان بیکه ن وه ژنه کانیش به هه مان شیوه، پیاو له گهل پیوان ژیاوه ته حامولیکی پیوانه له گهل ژنی ده کا له بهر ئه وه ژن ئه و نه وعه ته حاموله ی قبول نیه ژن حزی لییه ته حامولییک له ژنان بوه شیته وه له گه لی بکه ی، بو نمونه له و سه رده مانه ش گوتراوه کیشه کان له وه دایه زورجار ژن حزی لییه به دور و دریژی ههر هه والیکی زانیوه بو میردی خوئی بگیریته وه پییوایه نزیکترین که سیتی ههر کیشه و گیر و گرفتیکت هه بی گرنگ نیه له لای ئه و ئه گهر تو چویه وه مال ئه و هه والیکی زانیبی و له لای خوئی گرنگ بی با له لای تو گرنگیش نه بی حزی لییه پیت به پیت حه رف به حه رف وشه به وشه بو ت بگیریته وه، جا پیاو که ش ره نگه خوئی پی ماندوبی و ساحیب حه ق بی و گوئی لی راناگری و له ده می ده داته وه ئه وه چیه حیکایه تی تو ههر ته واه نه بوو؟ ههر جاریک دیمه وه نابینی من ئاره قم کردوه ماندوم ئیستا کاتی ئه وهیه قسان ده گیریته وه؟ ئا ئه وانه هه لسوکه وتی پیوانه ی شهرعی نیه پیغمبەر وانه بوه (ﷺ)، چند ده قه یه ک گوئی لی رابگره ته واه دلئ داده که وی ئافره ته که ت هه ست ده کا تو به سوژی دل سوژی

بۆی خۆشت دهوێ ئه‌ویش مه‌راقی دڵی داده‌که‌وێ، پێغه‌مبه‌ر گوێی راگرتوه (ﷺ) ده‌ ته‌ماشای بکه‌ن جارێکیان دایکه‌ عایشه‌ ده‌فهرموێ پێغه‌مبه‌ری الله له‌لای من دانیشتبوو (ﷺ) ده‌لێ منیش سه‌رگوزشته‌ی یازده‌ ئافره‌تی پێشانم بۆ گێڕایه‌وه‌ له‌ گه‌ڵ می‌رده‌کانیان که‌ فەرموده‌یه‌کی دور و درێژه‌ به‌ فەرموده‌ی (أم زرع) مه‌شه‌وره‌ مامۆستایان و خوێنده‌واران خوێندویه‌وه‌ له‌ زۆریک له‌ کتێبه‌کانی سونه‌ن و حه‌دیس ڕیوايه‌ت کراوه‌ و هاته‌وه‌ و هه‌ندین په‌ند و وانه‌شی لێ ده‌رهاته‌وه‌ و لێی وه‌رگیراوه‌ هه‌ندیک له‌ موحه‌دیس و فەرموده‌ ناسان به‌ ته‌نهایی کیتابیان له‌سه‌ر داناوه‌، باسی یازده‌ ژنی له‌ گه‌ڵ یازده‌ می‌ردی هه‌لسوکه‌وتیان چۆن بوه‌؟ وه‌سفیان چۆن بوه‌؟ هه‌ندیان لاپه‌ره‌ی کاغه‌زه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی داگیر کردوه‌ ئه‌و فەرموده‌، دایکه‌ عایشه‌ هه‌موو بۆ پێغه‌مبه‌ر گێراوه‌ (ﷺ) گیانمان فیدای بێ ده‌فهرموێ هیچ هه‌ستم نه‌کرد پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دڵی خۆی توند بکایان بلی و هه‌ختم نیه‌ عایشه‌ ئه‌و قسه‌ دور و درێژه‌ چیه‌ ده‌یگێڕیته‌وه‌؟ یان بلی ئه‌و چیه‌ تۆ بۆمن ده‌ییلی؟ سودی نیه‌ من پێغه‌مبه‌ری الله با من قسه‌ت بۆ بکه‌م، ئینجا له‌ کو‌تاییه‌که‌ی ده‌لێ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی هێنام پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ده‌لێ چونکه‌ له‌ فەرموده‌ و گێڕانه‌وه‌ که‌ وایه‌ که‌ ئه‌بو زه‌رع پیاویکی باشه‌ له‌ گه‌ڵ ئوم زه‌رع، ئینجا له‌ کو‌تاییه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر پێی ده‌فهرموێ (ﷺ) ئه‌ی عایشه‌ ئه‌وه‌ی تۆ گێراته‌وه‌ راسته‌ ده‌رباره‌ی ئوم زه‌رع و ئه‌بو زه‌رع که‌وا گێراته‌وه‌ ئه‌ی عایشه‌ به‌لام گوێ له‌ من ڕاگره‌ من ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌بو زه‌رع که‌ بۆ ئوم زه‌رعی باش بوه‌ بۆ تۆ باشم، وایه‌ یان نا عایشه‌؟ ده‌لێ عایشه‌ فەرموی -رضي الله عنها- ده‌لێ گوتم به‌لێ پێغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) تۆ له‌ویش باشتري و ده‌لێ فەرموی به‌لام ئه‌بو زه‌رع ئوم زه‌رعی ته‌لاقدا و من ته‌لاقیشته‌ ناده‌م، که‌واته‌ باشترم هێشتا له‌ ئه‌بو زه‌رع بۆت ئاوا دڵی هاوسه‌ره‌که‌ی خۆی خوشکرد و پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئاوا بوه‌.

پیغمبەر (ﷺ) له گه‌ڵ منداله‌ کانی‌ش له‌ گه‌ڵ نه‌وه‌ کانی‌شی زۆر به‌ ره‌حم و به‌زه‌یی بو‌ه ته‌نانه‌ت ده‌گیرنه‌وه‌ فاتیمه‌ی کچی هه‌ر جاریک هاتبێته‌وه‌ مالی پیغمبەر (ﷺ) که‌ مالی لێی نزیک بو‌ه و له‌ مه‌دینه‌ بو‌ه و هاوسه‌ری ئیهامی عه‌لی بو‌ه هه‌موو جار ئه‌گه‌ر له‌ ساعاتیکی دووجار هاتبا مالی پیغمبەر (ﷺ) پیغمبەر خوشی ده‌ویست ده‌یفه‌رموو «فَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي»^[۱] فاتیمه‌ پارچه‌یه‌ که‌ له‌ من، دایکه‌ عایشه‌ ده‌فه‌رموی وه‌لاهی هه‌ندی‌ک جار هه‌بو‌ه پیغمبهرم بینوه‌ (ﷺ) فاتیمه‌ی کچی لێی هاتوه‌ته‌ ژوره‌وه‌ وه‌کو میوانی‌کی زۆر به‌ریزی سه‌نگین له‌به‌ری هه‌ستاوه‌ته‌وه‌ یه‌ک پێ پیغمبەر (ﷺ) به‌پیری‌ه‌وه‌ چوه‌ له‌ باوه‌شی خوی گرتوه‌ ئینجا فاتیمه‌ بۆ ئیشیک چوه‌ته‌ ده‌ری ژوره‌که‌ی جاریکی تر هاتوه‌ته‌وه‌ ژوره‌وه‌ دوباره‌ پیغمبەر له‌به‌ری هه‌ستاوه‌ (ﷺ) توند له‌ باوه‌شی خوی گرتوه‌ ئه‌وه‌ سو‌زی پیغمبەر بو‌و (ﷺ) بۆ منداله‌ کانی‌شی.

وه‌ له‌ پاشان پیغمبەر (ﷺ) ته‌ماشای بکه‌ن و سه‌رنج بده‌ن جاریکیان ئومامه‌، ئومامه‌ که‌ کچی زه‌ینه‌ب بو‌ه کچیش بو‌ه کوریش نه‌بو‌ه زۆرکه‌س ئیستا ئه‌گه‌ر کچی‌کی زۆر بچوکی خوی له‌گه‌ڵی بێته‌ مزگه‌وت یان له‌پاش ئه‌و بێته‌ مزگه‌وت داخوا چ ده‌قه‌وموی چ شه‌ر هه‌ری‌ک ده‌قه‌وموی له‌و مالی پیاوه‌که‌ که‌ بچیته‌وه‌؟ داخوا چۆن سه‌رزه‌نشتیان ده‌کا؟ پیغمبەر له‌ نوێژ بو‌ه (ﷺ) ئیهام بو‌ه یه‌ک له‌ سه‌حابه‌کان بۆمان ده‌گیریته‌وه‌ ده‌فه‌رموی پیغمبەر چوه‌ سو‌جده‌ و کړنۆش بردن ده‌لێ چه‌ندین ده‌قه‌ی پێچوو پیغمبەر سه‌ری بلند نه‌کرد (ﷺ)، ده‌لێ له‌ دلی خۆمان گوتمان پیغمبەر قه‌ت ئه‌و سو‌جده‌ی ئه‌وه‌نده‌ درێژ نه‌کردوه‌ته‌وه‌ وه‌لاهی ئیلا پیغمبهری الله وه‌فاتی کردوه‌ له‌ناو سو‌جده‌، ده‌لێ دلمان زۆر پێیوه‌بو‌و هه‌مان بو‌و ویستان سه‌رمان بلندکه‌ین ده‌بینین وا ئومامه‌ی کچی زه‌ینه‌ب منداله‌ بچوکه‌ هاتوه‌ته‌ ناو مزگه‌وت به‌ هه‌ردوو لاقی ئاوا له‌سه‌ر ملی پیغمبەر دانیشته‌وه‌ (ﷺ)،

^[۱] صحیح البخاری (۳۷۱۴).

دایک و باوکمان و خۆمان فیدای پیغه مبه‌ر بین (ﷺ) هه‌رکه سه‌ری بڵند کرد پیغه مبه‌ر فهرموی ده‌زانن چی بوو بۆ سوجه‌ده‌که‌م وا تاخیر کرد؟ گوتیان نه‌خیر، فهرموی وه‌لاهی دڵم نه‌هات ئومامه‌ی نه‌وه‌م بوو هاتبوو دوو لینگانی له‌سه‌ر مالمدا هینابوو بچوکه‌ و مندالّه، دڵم نه‌هات لای بده‌م و دلی بشکینم گوتم ئه‌وه‌نده‌ی زیکره‌کانم زیاد ده‌که‌م له‌ کړنۆش و سوجه‌ بردنه‌که‌، له‌ هه‌ندی‌ک له‌ ریوایه‌ته‌کانی تر ده‌لین هه‌سه‌ن و حوسینیش ئاویان کردوه له‌ گه‌ڵ پیغه مبه‌ر (ﷺ)، وه‌ له‌ ریوایه‌تی تر هه‌یه‌ پیغه مبه‌ر (ﷺ) پۆژی هه‌ینی بوه له‌سه‌ر میمه‌به‌ر بوه هه‌سه‌ن یان حوسین به‌دیارکه‌وتوه له‌ مزگه‌وت رای کردوه بۆلای باپیره‌ی که‌ پیغه مبه‌ری اللهیه‌ (ﷺ) به‌ناو خه‌ڵکیدا هاتوه به‌ره‌و میمه‌به‌ره‌که‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ)، پیغه مبه‌ر خۆی لی‌ توپه‌ نه‌کردن، نه‌یگوت فاتیمه‌ی کچم ئه‌وه وه‌خته ناردوته؟ من پیغه مبه‌ری الله‌م گه‌وره‌ی هه‌موو موسلمانه‌کانم الله‌ ئه‌وه‌نده‌ پیزی لێناوم، موته‌وازیعانه‌ قادرمه‌ به‌ قادرمه‌ که‌ سی‌ پایه‌ بوه میمه‌به‌ره‌که‌ی هاتوته‌ خواره‌وه له‌ به‌رچاوی خه‌ڵکه‌که‌ هه‌سه‌ن یان حوسین له‌سه‌ر ئیختیلافی ریوایه‌ته‌کان هه‌لی گرتوه له‌سه‌ر ملی خۆی داناوه و چوه‌ته‌وه سه‌ر میمه‌به‌ری ده‌ستی به‌ خوتبه‌ کردوه‌ته‌وه، ئاوا بوو هه‌لسوکه‌وتی پیغه مبه‌ر (ﷺ) له‌ گه‌ڵ مندالّه‌کان و له‌ گه‌ڵ ده‌ورو به‌ری پیغه مبه‌ر (ﷺ).

له‌ سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه‌یه‌ کی‌ک له‌ ده‌شته‌کیه‌کان دیته‌ خزمه‌ت پیغه مبه‌ر (ﷺ) که‌ ده‌بینی پیغه مبه‌ر (ﷺ) باوه‌ش به‌ مندالّه‌کان وه‌رده‌هینی سه‌حابه‌کان ده‌بینی مندالّه‌کان ماچ ده‌که‌ن، ده‌لێت ئه‌وه‌ چیه‌ پیغه مبه‌ری الله‌ (ﷺ) ئیوه‌ مندالانیش ماچ ده‌که‌ن؟ ئه‌و عه‌ره‌بیه‌ ده‌شته‌کیه‌ی ئه‌وکات، پیغه مبه‌ر ده‌فه‌رموی (ﷺ) به‌لی له‌ باوه‌شیان ده‌گرین وه‌ ماچیشیان ده‌که‌ین، ده‌لی من له‌ ژیانم یه‌ک مندالی خۆم ماچ نه‌کردوه، پیغه مبه‌ر پوی تیده‌کا و ده‌فه‌رموی (ﷺ) «أَوْ أَمْلِكُ لَكَ أَنْ نَزَعَ اللَّهُ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ؟»^[۱] جا من چیبکه‌م

[۱] صحیح البخاری (۵۹۹۸)، صحیح مسلم (۲۳۱۷)، سنن ابن ماجه (۳۶۶۵).

ئه گهر الله رهحم و سۆز و بهزهیی له دلی تو ده رهینابی؟ واته ئهوهی مندال له باوهش ده گری و ماچی ده کا پی ناشکیتهوه پیغه مبهه وایکردوه (ﷺ) له گهل سه حابه کان ئهوه نیشانهی رهحم و بهزهیه تی به منداله کان و له گهل منداله کان.

له کوتایه کهیدا ده لئین پیغه مبهه جار وابوه (ﷺ) به لای برای ئه نه سدا رۆیشتوه و ناوی ئه بو عومهیر بوه کاتییک گه مهی کردوه له گهل بالندهیه ک وه کو بولبولی هه بوه ئینجا پیغه مبهه به لایدا چوه (ﷺ) پیگوتوه «يَا أَبَا عُمَيْرٍ، مَا فَعَلَ النُّغَيْرُ؟»^[۱] به پیکه نین و خوشیه وه دهستی بو رهوان کردوه باوکی عومهیر وه کو زه لامیکی گه وره دواندویه تی له کۆلان بینویه تی ئه و بالنده و تهیره ی له گه له گه مهی له گهل ده کا گوتی ئه وه چی ده کا بالنده و تهیره که ی تو؟ دهیدوینی و قسه ی له گهل ده که ی؟ ئینجا ته ماشا بکه ن ئه وه ته وازو عی پیغه مبهه بوو (ﷺ) له کۆلانه کان هه ر مندالیکی بینایه سه لامی لیده کرد نه ک منداله کان بشکینیه وه و یان خوانه خواسته له مزگه وتدا ده ریان بکا.

به ریزان با ئیمهش ئاوا باوهش بکهینه وه بو منداله کان فی ره ته ربیت و ئه خلاقیان بکهین هه م له مال و وه هه م له مزگه وته کان و وه مامۆستایه کانیش سینه مان فراوان بی به لکو منداله کانمان له مزگه وت و عیبادت و ئه خلاق رابین و ئه و کاته دایک و باوکه کانیش له سه ر یانه به لام سنور شکینی مزگه وته کان نه که ن ئادابه شه رعیه کان تیک نه دهن مندالی وابنیرن که ته میزی هه بیت و وه یان نه سیحته و ئامۆژگاری کرابی بتوانی له ناو مزگه وتدا ئادابه کانی مزگه وت بپاریزی ئا ئه و کاته خیرمان ده گاتی.

حه جی مال ئاواپی و نه خوشی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم)

ئه وه ی بۆتان باس ده کهین راسته غه میکی زۆری پیوهیه و به لام موسلمان ده بی ته سلیمی قهزا و قهدهری خوای رب العالمین بی که کوتا ژیاپی پیغه مبهه (ﷺ).

[۱] صحیح البخاری (۶۱۲۹) (۶۲۰۳)، صحیح مسلم (۲۱۵۰)، سنن أبی داود (۴۹۶۹).

پێغه مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) یه‌ك حه‌جی له‌ ژيانیدا كرده‌و بۆ مائی خوای رب العالمین ئه‌ویش پێی ده‌گوتری (حجة الوداع) واته‌ حه‌جی مأل ئاواپی، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و حه‌جه‌دا ئه‌وه‌ی زۆر گرنه‌ به‌ كورت و پوختی بۆتان باسكه‌ین ئه‌وه‌یه‌ ژماره‌یه‌ كی یه‌كجار زۆری موسلمانان له‌ هه‌موو شوینه‌كان ئه‌وانه‌ی به‌ره‌م و واته‌ دروینه‌ی ده‌عوه‌ و بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌ره‌ (ﷺ) له‌و رۆژه‌ ده‌ركه‌وت، كه‌ سه‌د هه‌زار موسلمان و سه‌حابی رۆیان كرده‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ره‌و شاری مه‌كه‌ حه‌جی مألئاواپیان له‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر كرد (ﷺ)، ئه‌و ژماره‌ هه‌ره‌ زۆره‌ و وه‌ ئه‌و به‌ره‌مه‌ پر خێر و به‌ره‌كه‌ته‌ دلی پێغه‌مبه‌ری زۆر خوشكرد (ﷺ)، جا خالیکی تر له‌ (حجة الوداع) كه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) زۆر به‌ رێك و پێکی حه‌جه‌كه‌ی كرد به‌ به‌رچاوی خه‌لكه‌كه‌وه‌ وه‌ فهرموی ئه‌وه‌ی رێ و شوینی حه‌جه‌ له‌ عیباده‌ت و په‌رستشه‌كان له‌ عه‌مه‌ل و كاره‌كان ته‌ماشام بكه‌ن و لێمی وه‌ربگرن و ئێوه‌ش له‌ ژيانتان و بۆ حه‌جه‌كانتان دوباره‌ی بكه‌نه‌وه‌، ئینجا فهرموده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) كه‌ چه‌ند فهرموده‌یه‌ كی یه‌كجار گرنه‌ له‌ وتاره‌كه‌ی (حجة الوداع) ده‌رده‌كه‌وی كه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌وی و تاريکی خوینده‌وه‌، كه‌ زانایانی ئیسلام و میژوونوسان ده‌فه‌رمون هه‌ر (طالب العلم) كه‌ وه‌ هه‌ر مامۆستا و داعیه‌كه‌ وه‌ هه‌ر سه‌ركرده‌یه‌ كی موسلمان پێویسته‌ له‌سه‌ری خوته‌ به‌ و وتاره‌كه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) جوان بخوینیته‌وه‌ و لێی تیبگا و هه‌رده‌م له‌به‌ری بی و ده‌رخ‌ی بی و وه‌ كار و ئیشی پێكا، مه‌بادیئی زۆر گه‌وره‌ی باسكرد پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بۆ به‌رپوه‌بردنی ده‌وله‌ت و وه‌ عه‌قیده‌ و بیروبروای موسلمانان و وه‌ موسلمانان هه‌لسوكه‌وتیان چۆن بكه‌ن و چیبكه‌ن؟ ئیمه‌ هه‌ندێك له‌قه‌تات و دیمه‌ن وه‌رده‌گرین له‌ وتاره‌كه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێغه‌مبه‌ر ده‌ستی كرد به‌ وتار خویندنه‌وه‌ له‌ وتاره‌كه‌یدا فهرموی «إِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ حَرَامٌ عَلَيْكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا» پێغه‌مبه‌ر فهرموی (ﷺ) بزانی به‌راستی و به‌بی گومان خوینتان له‌سه‌ر یه‌كتر حه‌رامه‌ مالتان له‌سه‌ر یه‌كتر حه‌رامه‌ له‌ یه‌كتری به‌ن و بستینن وه‌كو ئه‌م‌رۆ كه‌وا له‌سه‌رتان حه‌رامه‌ خوینی تیدا برژینن و له‌

ژیر ئیحرامدان وه وه کو ئه و مانگه که مانگی (ذو الحجة) یه خوین رشتنی تیدا حه‌رامه و چه‌ند خالی‌ک هه‌یه له‌سه‌رتان حه‌رام کراوه و نابیی له‌و مانگه‌دا بیکه‌ن به‌تایبه‌ت که له‌ مالی خوای رب العالمین ن، ئینجا له‌ پاشان فهرموی وه‌ کو ئه و ولاته‌ی که‌وا مه‌ککه‌یه و که‌عبه‌یه و حه‌ره‌مه که له‌سه‌رتان حه‌رام کراوه به‌تایبه‌ت که له‌ ژیر ئیحرامدان راوی تیدا بکه‌ن و یان کوشتار و شه‌ری تیدا ئه‌نجا بدری ئا ئه‌وهاش له‌سه‌رتان حه‌رامه خوینی یه‌کتر برژین، له‌سه‌رتان حه‌رامه پاره له‌یه‌کتر به‌ناحق بستین و ببه‌ن وه‌ به‌ حه‌رام بیخون، ئینجا فهرموی «أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ تَحْتَ قَدَمِي مَوْضُوعٌ» فهرموی بزمانن له‌مرووه ئه‌وه‌ی نه‌فامیه‌ت و نه‌زانین بوو له‌ یاساکانی نه‌فامیه‌ت و نه‌زانین و جه‌هاله‌ت هی کوفر و شیرک که له‌ پیشتردا هه‌بوو له‌ مه‌ککه‌ حوکی پی ده‌کرا و یان له‌ مه‌دینه‌یان له‌هر ولاتیکی تر ئه‌وه من هه‌موم کو کرده‌وه و له‌بن پیلاو و پیی خوم دانا، به‌و ئسلوبه‌ پیغه‌مبه‌ر فی‌ری ئیمه‌ی کرد (ﷺ) واته‌ ئیمه‌ش که موسلمانین ده‌بی پهنده‌ و وانه‌ی ئه‌وه‌ی لی وهر‌بگرین یه‌کتر نه‌کوژین به‌ناحق خوینمان له‌سه‌ر یه‌ک حه‌رامه، مالی یه‌کتر نه‌خوین به‌ناحق له‌سه‌ر یه‌کتر حه‌رامه مالی یه‌کتر بخوا، وه‌ له‌ پاشان بزانی هه‌موو یاسایه‌ ده‌ستکرده‌کان و نه‌فامیه‌ت له‌هر سه‌رده‌میکی یاساکانی نه‌فامیه‌تی جه‌هاله‌تی ئه‌بو جه‌هلی نوی بکریته‌وه ئیمه‌ش ده‌بی ئاشکرا به‌بی ترس وه‌ کو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بلین یاسا ده‌ستکرده‌ نه‌فامیه‌کانی ئه‌بو جه‌هلی هه‌موو له‌ژیر پیلاومانه‌ و قه‌ت کار و ئیشی پی ناکه‌ین و پیغه‌مبه‌رمان وای فهرموو (ﷺ)، ئینجا له‌ پاشان پیغه‌مبه‌ر فهرموی «وَدِمَاءُ الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعَةٌ» وه‌ خوینه‌کانی له‌ سه‌رده‌می نه‌فامی رژاون و له‌سه‌ر یه‌کتر هه‌تانه‌ ئا ئه‌وه‌شم نایه‌ ژیر پیم و پیلاومه‌وه واته‌ دامنا و نابیی له‌سه‌ر یه‌کتر هیچ حساب بکه‌ن که له‌پیشتر دانرا‌بوو هه‌بوو، ئینجا یه‌ک یه‌ک پیدا‌هاته‌ خوار خوینی ئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌یان ئه‌وه‌ریبای له‌سه‌ر فلانه‌ ئا ئه‌وانه‌ بزانی موسلمانان هیچیان نه‌ما و هه‌لم وه‌شاندوه‌ و هه‌موم له‌ ژیر پیم دانا و نابیی چیت‌ر ئیشی پی بکری، ئینجا فهرموی «فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ» له‌ الله‌ بترسین ده‌رباره‌ی ژنه‌کان

هه ندیک جار ژن بهسته زمانن بئی دهسه لاتن «فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ» له بهر ئه وهی ئیوه ژنه کان هاوسه رتانه و هیناوتانه به به لئینیک له گه ل خوی رب العالمین له سه ر وشه کانی خوی رب العالمین «وَاسْتَحَلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ» بۆتان چه لال بوه له گه لیان جوت بین لاشه و جسمیان بۆ ئیوه چه لال بوه به وشه و وته و فهرمانی خوی رب العالمین «وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فُرُوشَكُمْ أَحَدًا تَكَرَّهُوْنَهُ» جا ئیوه ش له سه ر ئه وان ئه وه تان بۆ هه یه که ئه وان که سییک نه هیننه سه ر جیگای ئیوه و مالی ئیوه که ئیوه پیتان خوش نه بئی و رقتان لئی بئی «فَإِنْ فَعَلْنَ ذَلِكَ فَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرَحٍ» ئه گهر له فهرمانتان ده رچون له دوای ئه وهی زانایان ده فهرمون ریگای نه سیحه ت و ئاموژگاریت له گه ل گرتنه بهر ئینجا پشت تیکردن له سه ر جیکردن له گه لیان هه ر رازی نه بون و سه ریچی ئه مره کانی ئیوه یان کرد پیغه مبه ر ده فهرموی (ﷺ) لیاندهن به لام لیدانیک ئاسه واری پیوه دیار نه بئی ته نها لوتبه رزیه که ی ئافره ته که ی پیوه بشکی و بزانی زور به ده سه لات نیه و پیاو ده سه لات ی زیاتره له سه رییه وه لیدانیک نه بئی شین و موری له شوینی خوی به جی بیلی لیدانیک نه بئی له ده موچاو و شوینیکی وابی زانایان له کوی فهرموده کانی الله و پیغه مبه ر وه ریانگرتوه (ﷺ) شوینیکی بشکینی و یان ئازار و ئه زیه تیکی وابی له پاشان هه ر له سه ری و له گه لی بمینیته وه «وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ» وه له سه رتانه پیاوه کان جل و به رگی شه رعیانه بکرن بۆ خیزانه کانتان وه له سه رتانه رزق و رۆزیان بۆ دابین بکه ن و نه فه قه یان بکیشن، له پاشان پیغه مبه ر ده فهرموی (ﷺ) «وَقَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ إِنْ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ؛ كِتَابُ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَسْأَلُونَ عَنِّي، فَمَا أَنْتُمْ قَائِلُونَ؟» فهرموی دوو شتیشم بۆ به جی هیشتن له پاش خۆم بۆم به جی هیشتون ئه گهر ئیوه ته واه دهستی پیوه بگرن قه تاوقه ت گومرا نابن له سه ری برۆن سه رفراز ده بن یه کیان په رتوکی الله که قورئانه وه ئه و پرسیارانه ی له منیش ده یکه ن وه لامتان ده ده مه وه واته فهرموده کانی پیغه مبه ر (ﷺ)، له کو تاییه که ی پیغه مبه ر ده فهرموی ئه ی خوی رب العالمین ئه وه ی له سه رم بوو له نه سیحه ت و ئاموژگاری من

گه یاندم به ئومه ته کهم ئه وهی پیت گوتیم پیغه مبه‌ر (ﷺ) په نجه‌ی شه هاده‌ی بۆ ئاسمان به‌رز کرده‌وه و فرموی یا الله ئه وهی به منت ږاگه یاندوه من به ئومه ته کهی خۆم ږاگه یاند ئاره‌قه‌م له پیناو ږشت هه‌ندی‌ک جار خوینیشم لی‌هات له پیناو ئازاریشم بینى هیچ باکیشم نه‌بوو به ږیک و ږه‌وانی هه‌ر هه‌موم تی‌گه‌یاندن ئه‌ی خوی رب العالمین «اللَّهُمَّ فَاشْهَدْ، اللَّهُمَّ فَاشْهَدْ»^[۱] سی‌جار فرموی خوی ده تۆش بۆم ببه شاهیدی له‌سه‌ر ئه‌و ږاگه یاندنم به ئومه ته کهم که هیچم تیدا نه‌هیشته‌وه ته‌وه و هه‌ر هه‌موو شتی‌کم پی ږاگه یاندون.

که ئه‌و حه‌جی مال‌ئاوایی ته‌واو ده‌بی به‌راستی کاتی‌ک دادی ئیمه دل‌مان ته‌نگ و ناخۆش ده‌بی چونکه کاتی‌که که پیغه مبه‌ر (ﷺ) ئاماژه ده‌کا (ﷺ) به‌وه‌ی که‌وا نه‌خۆشی بۆ دی، له‌سه‌ره‌تادا بزاین چۆن پیغه مبه‌ر (ﷺ) ئه‌رکی ده‌عوه و بانگه‌وازی ته‌واو پیغه مبه‌ر ژیا‌نی دویای خۆشتر ناوی له‌ ژیا‌نی قیامه‌تی و له‌ خزمه‌ت خوی رب العالمین له‌به‌ر ئه‌وه چه‌ندین نیشانه په‌یدا‌بون که پیغه مبه‌ر له (حجة الوداع) گه‌ږایه‌وه که پیغه مبه‌ر ده‌یه‌وی مال‌ئاوایی ته‌واو له‌ ژیا‌ن و له‌ ئومه ته کهی بکا بگه‌ږیته‌وه لای خۆشه‌ویست‌رین زات له‌لای که الله‌یه -جل شنه- وه به هه‌میشه‌یی بکه‌ویته خۆشیا‌ن هیچ ته‌نگه‌به‌ری و ناخۆشیه‌که‌ی بۆ نه‌می‌نیته‌وه، لی‌ره‌وه ده‌ست پی‌ده‌که‌ین به‌ږیزان و خۆشه‌ویستان راسته زه‌حمه‌ت و ناخۆشه باسی له‌ناو‌چون و مردن و وه‌فاتی که‌سی‌ک که‌وا له‌ گیا‌نی خۆت خۆشتر بوی باسی بکه‌ی زه‌حمه‌ته قورسه به‌لام هه‌موو قورسی و زه‌حمه‌تیه‌کان له‌ دیدگای قورئان و فرموده الله له‌لات ئاسانی ده‌کا ده‌بی به‌قه‌زا و قه‌ده‌ری الله تعالی ږازی بین، به‌لئ پیغه مبه‌ری پی‌شه‌وا (ﷺ) له فرموده‌ی سه‌حی‌حدا هاتوه که ئه‌لبانی‌ش به‌حه‌سه‌نی داناوه پیغه مبه‌ر (ﷺ) ږوژیکیا‌ن ده‌ستی موعازی کوری جه‌به‌لی گرت موعازی خۆش ده‌ویست له‌ ده‌رگای مزگه‌وته که‌ی چوه ده‌ر ده‌ستی گوشه‌ی ږه‌وانه‌ی ده‌کرد به‌ره‌و یه‌مه‌ن فرموی «يَا مُعَاذُ، إِنَّكَ

[۱] صحيح البخاري (۱۵۶۸) (۱۵۷۰)، صحيح مسلم (۱۲۱۸) (۱۲۱۳) (۱۲۱۶)، سنن أبي داود (۱۷۸۵) (۱۷۸۷) (۱۷۸۸).

عَسَى أَنْ لَا تَلْقَانِي بَعْدَ عَامِي هَذَا» له یه ک له ریوایه ته کانیش ده فەرمون گوته موعاز شتیکت فیر ده کهم تو بیلویه له پاش هه موو نویره کان ئه وهش ئه و زیکر و یادی خوای رب العالمین بوو که ئه ی موعاز تو بیلویه له پاشان زیکره که ی فیرکرد و دهستی توند گرت فهرموی رهنگه موعاز ئه وه ئه مجاره رهوانهت ده کهم بو یه مهن رهنگه سالیکی تر یان ماوهیه کی تر ئه گهر هاتیه وه به رهو مه دینه ئه م جاره نه گه یه وه خزمهت پیغه مبهری پیشه واه (ﷺ) «أَوْ لَعَلَّكَ أَنْ تَمَّرَ بِمَسْجِدِي هَذَا وَقَبْرِي»^[۱] فهرموی رهنگه موعاز جاریکی تر تو بیته وه ناو شاری مه دینه که دهست له من بهر ده دهی و ئیستا ده پۆی بو سه فهری یه مهن به لام پیغه مبهری الله به زیندویه تی نه مابیته وه له ناو شاری مه دینه رهنگه ههر به لای مزگه وته کهمدا بیته وه و وه به لای گوپ و قه بره کهمدا بیی، موعاز له هارژنی گریانیدا زور گریا پیغه مبهر ده فهرموی (ﷺ) راویه کان هه ندیکان له هه ندیک له ریوایه ته کان ده فهرمون ئا ئه وه نده موعاز گریا پیغه مبهر دلی پی سوتا (ﷺ) فهرموی به سه به سه موعاز، ده لی موعاز سه ری له باوهشی پیغه مبهرنا (ﷺ) ئینجا له پاشان پیغه مبهر (ﷺ) که وای به موعاز گوت موعاز زانی پیغه مبهری پیشه واه نزیک بوه ته وه وه فات بکا و بگه ریته وه بولای خوای رب العالمین، وه ههر له (حجة الوداع) که یشدا پیغه مبهر ئاماژه یدا فهرموی «خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ، لَعَلِّي لَا أَلْقَاكُمْ بَعْدَ عَامِي هَذَا»^[۲] فهرموی ئه ی موسلمان و ئومه ته کهم موسلمانان له من وهرگرن حه جه که ی مالی الله چۆن ده کری و ئه نجام ده دری رهنگه من سالیکی تر و جاریکی تر نه توانم بتان بینمه وه و وه بمبیننه وه، ئه و رۆژه بوو که واه ته واه دینی خوای رب العالمین چه سپی له سه ر روی زهوی کار و ئیشی نه ما پیغه مبهر (ﷺ) له بهر ئه وه یه جاریکیان هاته سه ر میمبهر و له پاش (حجة الوداع) روی کرده خه لکه که له

^[۱] مسند أحمد (۲۲۰۵۲) (۲۲۰۵۳) (۲۲۰۵۴).^[۲] القيسراني، ذخيرة الحفاظ (۱۲۶۷/۳)، [فيه] أحمد بن بديل الأيامي ضعيف، أخرجه النسائي (۳۰۶۲)، والطحاوي في ((أحكام القرآن)) (۱۳۵۹)، وابن عدي في ((الكامل في الضعفاء)) (۱۸۶/۱) باختلاف يسير.

مه‌دینه پیغه‌مبەر (ﷺ) فهرموی «إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ» خوی رب العالمین به‌نده‌یه کی خوی سه‌رپشک کرد له‌نیوان ئه‌وه‌ی به‌جیته‌وه لای خوی رب العالمین یان له‌دونیادا بمینیته‌وه «فَاخْتَارَ ذَلِكَ الْعَبْدُ مَا عِنْدَ اللَّهِ»^[۱] من پیتان ده‌لیم ئومه‌ته‌که‌م ئه‌و عه‌بد و به‌نده‌ی الله لای الله‌ی هه‌لبژارد و ده‌روا، ئیمامی ئه‌بو به‌کر هه‌رکه‌ ئه‌و قسه‌ی کرد پیغه‌مبەر له‌هارژنی گریانیدا (ﷺ) ئیمامی ئه‌بو به‌کر -رضی الله عنه-، سه‌حابه‌کان ده‌لین سه‌رمان سوڤما چونکه‌ ئیمه‌ وه‌ کو ئه‌بو به‌کر تیغه‌گه‌یشتین له‌ قسه‌که‌ی ئیمامی ئه‌بو به‌کر فهرموی ده‌زانن بو گریام ئه‌ی هاوه‌له‌کان؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ گریام وه‌لاهی ئه‌و عه‌بد و به‌نده‌ی خوی رب العالمین سه‌رپشکی کردبوو دلنیام موحه‌مه‌د و پیغه‌مبهره (ﷺ)، به‌س نایه‌وی راشکاوانه‌ پیمان بلی پیغه‌مبەر (ﷺ) ئه‌ویش لای الله‌ی هه‌لبژاردوه و دیاره‌ ئیمه‌ی ناوی چیت و ده‌گه‌رپته‌وه لای خوی رب العالمین و دویا به‌جی دیلی، ئینجا ده‌فه‌رمون سه‌حابه‌کان زانیان ئه‌بو به‌کر سدیق فه‌م و تیگه‌یشتنی له‌ نه‌ص ده‌قه‌کان له‌ هه‌ر هه‌مومان زیاتره‌ و ریک و پیک تیغه‌گا پیغه‌مبەر چی ده‌ویتی و چی ده‌فه‌رموی (ﷺ)، ته‌ماشای بکه‌ن و سه‌رنج به‌دن له‌ یه‌ک له‌ ریوایه‌ته‌کانی تریش هاتوه‌ که له‌ سه‌حیح (سیره‌ الرسول) یان (النبي) (ﷺ) که‌ ئیبراهیم عه‌لی هیناویه‌تیه‌وه و ته‌قویه‌ی ده‌کا به‌ چه‌ندین به‌لگه‌ و ریکایه‌کانی تر ده‌لی و هه‌رگیراوه‌، یه‌کیک له‌ مه‌ولاکانی پیغه‌مبەر (ﷺ) ئه‌و کاته‌ی پیغه‌مبەر ده‌فه‌رموی شه‌ویکیان وه‌ره‌ با له‌گه‌لم به‌چینه‌ سه‌ر قه‌برستانی به‌قیع فه‌رمانی خوی رب العالمین م پیکراوه‌، ده‌لی تاریکه‌ شه‌وه‌ چوینه‌ سه‌ر گوڤرستانی به‌قیع له‌ ناوه‌راست راوه‌ستا پیغه‌مبەر (ﷺ) دوعای بو کردن بو مردوه‌کانی قه‌برستانی به‌قیعی موسلمانان فهرموی خوایه‌ لیان ببوره‌ و لیان خو‌شبه‌ و ئا ئه‌وانه‌ موسلمان بون هاوه‌له‌کانی من بون، ده‌لی له‌ پاشان روی تی‌کردم ئه‌و مه‌ولایه‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) ده‌لی پیغه‌مبەر فهرموی خوی رب العالمین هه‌لبژاردنی دایه‌ ده‌ستی من بگه‌ریمه‌وه لای الله‌ و به‌چمه‌

[۱] صحیح البخاری (۳۶۵۴) (۴۶۶) (۳۹۰۴)، صحیح مسلم (۲۳۸۲)، سنن الترمذی (۳۶۶۰).

به‌هه‌شت یان عومرم هه‌ندیکی تر دریژکا له دنیا و کلیله‌کانی خه‌زینه‌ی دونیام بداتی؟ ده‌لی ئه‌و مه‌ولایه‌ش من دلم خوشبوو گوتم ده‌ی پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) داواکه‌ی ئه‌و جیبه‌جیکه له دنیا بمینیته‌وه و کلیله‌کانت پی بدری، فهرموی نه‌خیر من ئه‌وهم هه‌ل‌بژارد بگه‌ریمه‌وه لای خوای رب العالمین و وه زوو بچمه به‌هه‌شته‌که‌ی به‌سه له دنیا چیت نه‌ژیم، ئینجا دایکه عائشه‌یش بۆمان ده‌گیریته‌وه ده‌فهرموی سه‌حابه‌کان گوتیان دایکه عائشه پیغه‌مبه‌ری الله سه‌ره‌تا نه‌خوشیه‌که‌ی چۆن ده‌ستی پیکرد؟ دایکه عائشه ده‌فهرموی وه‌لاهی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جاریکیان له گه‌ل جه‌نازه‌یه‌ک چوه سه‌ر قه‌برستانی به‌قیع له پاشان گه‌رایه‌وه ماله‌وه بینی که‌وا من سه‌رم دیشی، ده‌لی منیش له‌و سه‌ر ئیشه‌گوتم «وَأَرْسَاهُ» ئه‌ی سه‌رم چه‌ند دیشی، پیغه‌مبه‌ریش فهرموی (ﷺ) «بَلْ أَنَا عَائِشَةُ وَأَرْسَاهُ» منیش ئه‌ی عائشه سه‌رم دیشی وه‌کو تو به‌زیاتریشه‌وه، ده‌لی له پاشان فهرموی «مَا ضَرَّكَ لَوْ مِتَّ قَبْلِي فَغَسَّلْتُكَ، وَكَفَّنْتُكَ، وَصَلَّيْتُ عَلَيْكَ، وَدَفَنْتُكَ؟» ده‌لی گوتی عائشه تو چیت له چیدایه با هه‌ر سه‌رت بیشی هیچ زهره‌ر و زیانت پی ناگه‌یه‌نی بۆ تو چاکه‌یه ئه‌گه‌ر تو له‌پیش من مردی من ده‌تشۆم، ئه‌وه به‌لگه‌ی سه‌حیحه له‌لای ئه‌و زانایانه‌ی که ده‌لین ژن و می‌رد ده‌توانن یه‌کتر بشۆن کاتیک وه‌فات ده‌که‌ن چونکه‌ه‌دیسه‌که سه‌حیحه، هه‌ندیکی له زانایانیش ده‌لین ئه‌گه‌ر ناچاری بوو ئه‌گه‌رنا با ئه‌وه نه‌کری و به‌ناپه‌سه‌ندی داده‌نی، ئینجا له پاشانه‌که ده‌فهرموی ده‌تشۆم و من و کفنیشت ده‌که‌م ئه‌ی عائشه ئه‌گه‌ر تو له‌پیش من مردی نو‌یژیشت له‌سه‌ر ده‌که‌م به‌ده‌ستی خوشم ده‌تشارمه‌وه، دایکه عائشه ده‌فهرموی «فَقُلْتُ: كَأَنِّي بِكَ وَاللَّهِ لَوْ فَعَلْتَ ذَلِكَ لَرَجَعْتَ إِلَى بَيْتِي، فَأَعْرَسْتُ فِيهِ بِبَعْضِ نِسَائِكَ»^[۱] ده‌لی منیش ژنانه وه‌لامم دایه‌وه گوتم ئا پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ) هیچ عه‌یبی نیه برۆ بمشو و کفنیشم بکه و بیشم شاره‌وه که له‌سه‌ر قه‌برانیش هاتیته‌وه وه‌ره له مال و ژوره‌که‌ی من

[۱] سنن الدارمی (۸۱)، سنن ابن ماجه (۱۴۶۵)، مسند أحمد (۲۵۱۱۳) (۲۵۸۴۱) (۲۵۹۰۸).

ژنیکی تر بیینه ئەوی و له گه‌لت بیته هاوسەر و خیزانت، ده‌لی پیغه‌مبەر به‌و سه‌رئیشه‌شیه‌وه ده‌ستی به‌ پیکه‌نین کرد (ﷺ).

ئینجا پیغه‌مبەری پیشه‌وا (ﷺ) که ئەو ئاماژانه‌یدا حافیز ابن ره‌جه‌بی حه‌نبه‌لی ده‌فه‌رموی سه‌ره‌تای نه‌خۆشیه‌که‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌ مانگی سه‌فه‌ردا، بوو وه‌ له‌ پاشان کاتی نه‌خۆشیه‌که‌ی پیغه‌مبەر (ﷺ) سی‌زده‌ رۆژ بوو، وه‌ له‌ پاشان ابن حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی‌ش ده‌فه‌رموی ئیمامی خه‌تابی فه‌رمویه‌تی رۆژی دوشه‌م بوو نه‌خۆشیه‌که‌ی پیغه‌مبەر ده‌ستی پیکرد (ﷺ)، وه‌ قیلیکیش ده‌لی رۆژی شه‌مه‌مه‌ بوو، به‌لام وه‌فاتی پیغه‌مبەر به‌بی ئیختیلاف و جیاوازی ئیمامی خه‌طابی و ابن حه‌جه‌ر و ئەوان فه‌رمویانه‌ له‌ مانگی ره‌بیعی یه‌که‌مدا بوو وه‌ له‌ پاشان رۆژی شه‌مه‌مه‌ بوو، جا ئەوه‌ نیمچه‌ ئیجماعیکی له‌سه‌ره‌ که‌ پیغه‌مبەری‌ش (ﷺ) ئیجماعی ته‌واوی له‌سه‌ره‌ ته‌مه‌نی له‌و کاته‌ شه‌ست و سی‌ سأل بوو، ئینجا پیغه‌مبەر (ﷺ) کاتی‌ک سه‌ره‌تای نه‌خۆشیه‌که‌یه‌تی چه‌ندین وته‌ و قسه‌ ده‌کا که‌ په‌ند و وان‌ه‌ی زۆر که‌وره‌ی لی وه‌رده‌گیری، یه‌ک له‌وان پیغه‌مبەر له‌ناو نه‌خۆشیه‌که‌یدا (ﷺ) فه‌رموی «لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ، وَالنَّصَارَى؛ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ»^[۱] فه‌رموی له‌عه‌تی الله‌ یان هه‌وال و خه‌به‌ره‌ واته‌ له‌عه‌تی الله‌ له‌سه‌ر ئەوانه‌ بوه‌ که‌وا جوله‌که‌نه‌ و دیانه‌کانن له‌به‌ر ئەوه‌ی گۆری پیغه‌مبەر‌ه‌کانیان مزگه‌وتیان له‌سه‌ر کردوه‌، وه‌ هه‌ندی‌ک له‌ زانایانی‌ش ده‌فه‌رمون به‌لکو دۆعا بوه‌ پیغه‌مبەر کردویه‌تی وشه‌که‌ ئینشائه‌ و یه‌عنی ئە‌ی خ‌وای رب‌ العالمین له‌عه‌ت بکه‌ له‌ جوله‌که‌ و دیانه‌کان ئەوانه‌ی گۆری پیغه‌مبەر‌ه‌کانیان مه‌رقه‌دی له‌سه‌ر ده‌که‌ن و وه‌ له‌ پاشانه‌که‌ مزگه‌وتیان له‌سه‌ر کردوه‌، دایکه‌ عایشه‌ ده‌فه‌رموی ئە‌وه‌ له‌به‌ر ئە‌وه‌ بوو پیغه‌مبەر فه‌رموی واته‌ ئاگادارب‌ن ئە‌وه‌ شتیکی دروست نیه‌ مزگه‌وته‌کان له‌سه‌ر قه‌بری پیغه‌مبەرای‌ش بکری (عليهم الصلاة والسلام)، وه‌ له‌ پاشانه‌که‌ ئیمام ابن حجر

^[۱] صحیح البخاری (۴۳۶).

العسقلانی ده‌فهرموی ئه‌وه ئه‌وه‌ی لی وهرده‌گیری پیغه‌مبه‌ر هه‌ستی کرد ده‌روا و وه‌فات ده‌کا نه‌وه‌ک ئومه‌ته‌که‌ی وا بیر بکه‌نه‌وه‌ مزگه‌وت له‌سه‌ر گو‌ری پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن (ﷺ)، ئیستاش که‌ گو‌ری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌وتوه‌ته‌ ناو مزگه‌وت ئه‌وه‌ به‌ ناچاری بوو کاتی‌ک مزگه‌وت گه‌وره‌ کرا زانایه‌کان فهرمویان ئه‌وه‌ تایبه‌ته‌ ئیمه‌ بۆمان نیه‌ گو‌ری پیغه‌مبه‌ر هه‌لکه‌نین له‌ویدا وه‌ مزگه‌وتیش ناچارین ده‌بی گه‌وره‌ بکری له‌ سه‌رده‌می یه‌کی‌ک له‌ خه‌لیفه‌کانی موسلمانان، وایانکرد که‌وا گو‌ره‌که‌ بکه‌ویته‌ ناو مزگه‌وت به‌لام پارێزراوبی له‌و بیدعه‌ و خورافیاتانه‌ی که‌ گهل و نه‌ته‌وه‌کانی جوله‌که‌کان و دیانه‌کان به‌رامبه‌ر گو‌ری پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌یانکرد و به‌ ده‌وریدا ده‌سورانه‌وه‌ و ته‌وافیان ده‌کرد، ئا ئه‌وانه‌ ئیمامی نه‌وه‌وی ده‌فهرموی هه‌موی حه‌رامه‌ تاوانه‌ هه‌ندی‌ک جار سه‌ریش ده‌کیشی بۆ شیرک و کوفر.

ئینجا پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) دایکه‌ عایشه‌ ده‌فهرموی هی‌واش هی‌واش رۆژ به‌ رۆژ نه‌خۆشتر ده‌که‌وت سه‌ری زیاتر ده‌ئیشا تای قورس و گرانت‌ری ده‌گرت، ده‌لی هه‌تا رۆژی‌کیان عه‌بدوره‌حمانی برام هاته‌ ژوره‌وه‌ کو‌ری ئه‌بو به‌کری سدیق سیواکی‌کی له‌ ده‌ستدا بوو ده‌لی منیش بوو بومه‌ پشتیوان و ئه‌ستونده‌ بۆ پیغه‌مبه‌ر له‌ باوه‌شی خۆم گرتبوو له‌ پشتی دانیشتبوم پیغه‌مبه‌ر هیلاک بوو زه‌حمه‌تی به‌سه‌ردا هاتبوو ده‌لی بینیم که‌ ته‌ماشای عه‌بدوره‌حمانی کرد سیواکه‌که‌ی له‌ ده‌سته‌ و له‌ ده‌مه‌ و به‌کاری ده‌هینی، بینیم وای ته‌ماشای کرد وا هه‌ستم کرد پیغه‌مبه‌ر حه‌زی لییه‌ سیواک له‌ ده‌می دابنیت، ده‌لی گوتم تۆش سیواکت ده‌وی ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری الله (ﷺ)؟ ده‌لی به‌ سه‌ر ئاماژه‌ی بۆ کردم و فهرموی به‌لی ئه‌ی عایشه‌ منیش سیواکم ده‌وی، ده‌لی سیواکه‌که‌م هی‌نا و به‌ ده‌می خۆم بۆم ته‌ر کرده‌وه‌ و ئینجا له‌ ده‌می موباره‌کی پیغه‌مبه‌رم دانا (ﷺ)، پیغه‌مبه‌ر هه‌ر سیواکه‌که‌ی له‌ ده‌مدا بوو

به کاری ده‌هینا هه‌تا ئه‌وکاته‌ی که‌وا گیانی له‌ده‌ستدا و وه‌فاتی کرد سیواکه‌کی هه‌ر له‌ ده‌ستدا بوو هه‌ر به‌ کاری ده‌هینا^[۱]، ئه‌وه‌ گرنگی سیواکه‌.

ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتێ که‌وا (ملك الموت) لێی میوان ده‌بی کۆتا وشه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وه‌ ده‌بی هه‌ر ده‌یگوت «اللَّهُمَّ الرَّفِيقَ الْأَعْلَى، اللَّهُمَّ الرَّفِيقَ الْأَعْلَى^[۲]» واته‌ ئه‌ی خوای په‌روه‌ردگارم بمگه‌یه‌نه‌ به‌ هاوه‌لانی به‌رز به‌ هاوه‌لانی به‌رز واته‌ بی‌مه‌ ئاسانه‌کان و خزمه‌ت تو ئه‌ی خوای رب العالمین، ئه‌نه‌س بۆمان ده‌گیریته‌وه‌ و ده‌فه‌رموی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وای لی‌هات له‌ کۆتایه‌ که‌یدا ماوه‌ ماوه‌ له‌ هۆش خۆی ده‌چوو هه‌رکه‌ به‌ هۆش خۆشی ده‌هاته‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بینی فاتیمه‌ی کچی هاته‌ سه‌ری فه‌رموی «وَا كَرَبَّ اَبْتَاه» ئه‌ی هاوار بو ئه‌و قورسی و زه‌حمه‌تیه‌ له‌سه‌ر باوکی خوشه‌ویستم، پیغه‌مبه‌ریش فه‌رموی (ﷺ) ئه‌ی فاتیمه‌ دل له‌ دل مه‌ده «لَيْسَ عَلَيَّ اَبِيكَ كَرَبٌّ بَعْدَ الْيَوْمِ» هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ زه‌حمه‌تی و ناخۆشیه‌م ماوه‌ هه‌تا گیانم ده‌رده‌چی له‌وه‌ دلنیا به‌ له‌م‌پ‌رووه‌ هیچ زه‌حمه‌تی و ناخۆشی و بار قورسیه‌ک له‌سه‌ر باوکت نه‌ما ئه‌ی فاتیمه‌، له‌ پاشانه‌ که‌ ده‌فه‌رموی «يَا اَبْتَاه^[۳]» که‌ پیغه‌مبه‌ر وه‌فات ده‌کا (ﷺ)، وه‌ له‌ ریوایه‌تیکیشدا ده‌لێ دایکه‌ عائیشه -رضي الله عنها- ده‌فه‌رموی بینیم فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جاریکیان پیغه‌مبه‌ر سه‌ری له‌بن گوێچکه‌ی دانا هه‌ندی‌ک قسه‌ی بو کرد ئینجا فاتیمه‌ تیر تیر گریا و له‌ هارژنی گریانیدا ده‌لێ له‌ پاشانه‌ که‌ چه‌ند چرکه‌یه‌کی پیچوو هه‌ندی‌ک قسه‌ی تری له‌بن گوێچکه‌ی کرد فاتیمه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی هاتی و پی‌که‌نی، ده‌لێ له‌ پاشان پیم گوت فاتیمه‌ پیم بلێ، فه‌رموی نه‌ینی پیغه‌مبه‌ری الله ئاشکرا ناکه‌م دایکه‌ عائیشه، ده‌لێ له‌پاش وه‌فاتی کرد پیی گوتم وه‌لاهی تازه‌ پیغه‌مبه‌ر نه‌ماوه‌ نه‌ینیا به‌تی نه‌ماوه‌ ئه‌ی عائیشه‌ی دایکم جاری یه‌که‌م پیغه‌مبه‌ر سه‌ری له‌بن گوێچکه‌ی

[۱] صحیح البخاری (۴۴۴۹).

[۲] صحیح البخاری، باب دعاء النبی صلی الله علیه وسلم: "اللهم الرفیق الاعلی".

[۳] صحیح البخاری (۴۴۶۲) سنن النسائي (۱۸۴۴)، سنن ابن ماجه (۱۶۲۹) (۱۶۳۰).

نام (ﷺ) فهرموی ئەهی فاتیمه له‌وه دَنیابه که‌وا نزیک بو‌ه‌ته‌وه باوکت ده‌گه‌ریت‌ه‌وه لای خوای رب العالمین و به‌جیتان ده‌هیلّی، ده‌لّی منیش له‌هارژنی گریانمدا باوکه‌چۆن به‌جیمان ده‌هیلّی؟ ده‌لّی له‌پاشانه‌که‌سه‌ری له‌بن گو‌یچکه‌ی نام جاری دوهم فهرموی دَل ته‌نگ مه‌به‌فاتیمه‌نزیکیترین که‌س و منداله‌کانم له‌ئه‌هلی به‌یتی من که‌به‌زوترین کات به‌من بگهن له‌قیامه‌تدا له‌پاش من بمرم تو‌ی ئەهی فاتیمه، ده‌لّی به‌وه‌ش دَلَم زۆر خو‌شبوو فهرموی تو‌گه‌وره‌ی ئافره‌تانی به‌هه‌شتیشی ئەهی فاتیمه، ده‌لّی به‌وه‌ش دَلَم زۆر خو‌شبوو ده‌ستم کرد به‌پیکه‌نین، به‌لّی می‌ژوو نوسان ده‌فهرمون شه‌ش مانگ له‌پاش وه‌فاتی پی‌غه‌مبه‌ر فاتیمه - رضي الله عنها- پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) وه‌فاتیکرد و گه‌رايه‌وه لای خوای رب العالمین.

ئینجا ئەنه‌س ده‌فهرموی ئەو پ‌ۆژه‌زۆر ته‌نگ بوو ده‌فهرموی ئەو پ‌ۆژه‌زۆر ته‌نگ بوو که پی‌غه‌مبه‌ر تییدا وه‌فاتیکرد و وه‌نه‌خو‌شبوو، ئەنه‌س ده‌فهرموی «لَمَّا كَانَ الْيَوْمُ الَّذِي دَخَلَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْمَدِينَةَ؛ أَضَاءَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ» ئەو پ‌ۆژه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر هه‌نگاوی نایه‌ناو شاری یه‌ثریب و مه‌دینه‌روناک بو‌ه‌وه‌پ‌رشنگدار بوو هه‌موو شو‌ینه‌کانی مه‌دینه‌و هه‌موو شته‌کان‌روناک بو‌نه‌وه‌به‌لام ئەو پ‌ۆژه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌وا پ‌ۆژی نه‌خو‌شی بوو کو‌تای ژیا‌نی بوو «فَلَمَّا كَانَ الْيَوْمُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ؛ أَظْلَمَ مِنْهَا كُلُّ شَيْءٍ»^[۱] مه‌دینه‌ئه‌و پ‌ۆژه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر تییدا هه‌نگاوی هه‌لگرت و بگه‌ریت‌ه‌وه لای الله و وه‌فات بکا تاریک بوو خامو‌ش بوو غه‌مگین بوو مه‌دینه‌ئه‌نه‌س ده‌فهرموی، ئینجا ئەنه‌س ده‌فهرموی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) (ملك الموت) لئی میوان ده‌بی له‌چه‌ندین ریوايه‌ت هاتوه‌و کو‌تا وشه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ئەوه‌ده‌بی (ﷺ) «فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى»^[۲] ده‌چم به‌ره‌و لو‌تکه‌به‌رزه‌کانی ئاسمانه‌کان له‌ناو فریشه‌کان و نزیک‌بونه‌وه له‌اللهی ره‌حمان، به‌لّی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) (ملك الموت) دی‌بو کو‌تا جار که‌پیمان ده‌لّی: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ [الزمر: ۳۰] خوای رب العالمین

^[۱] سنن الترمذي (۳۶۱۸)، حسن ابن ماجه (۱۶۳۱)، سنن الدارمي (۸۹).^[۲] صحيح البخاري، باب دعاء النبي صلى الله عليه وسلم: "اللهم الرفيق الأعلى".

براندیه وه له قورئاندا تۆش دهمری ئه ی موحه مه د (ﷺ) کافر و موشریکه کان و وه موسلمانه کانیش دهمرن دونیا بۆ کهس هه تا سه ر نیه، له بهر ئه وه شاعیری عه ره ب ده لئ:

(لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَبْقَا لِأَحَدٍ)

(لَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ فِيهَا مُخْلَدًا)^[۱]

ئه گه ر دونیا بۆ کهس بمابا وه تا سه ر ده با پیغه مبه ری پیشه وا تییدا هه میشه یی با و قه ت نه مردبا.

وه فاتی پیغه مبه ر (ﷺ) و ئه رکی ئه و له سه ر ئیمه

ئینجا پیغه مبه ر (ﷺ) گیانی له ده ست ده دا و وه فات ده کا دایکه عائیشه ده فهرموئ وه لاهی قورسایه تی که وته سه ر سینگم که پیغه مبه ر (ﷺ) گیانی له ده ستدا، کاتییک سه حابه کان هه واییان پیگه یشته هه موو چۆکیان شکا زانایان ده گیرنه وه و ده فهرمون به ریوایه تی جوړاو جوړ هه موو یه ک ده نگن له سه ر ئه وه ی ئیامی ئه بو به کر له و کاته له خزمه ت پیغه مبه ر نه بوه (ﷺ) به لکو له به رزاییه کان بوه و له مال و شوینی خوی بوه، هه رکه هه والی پیده گا خیرا خیرا سواری ئه سپیک ده بی و دی به ره و مالی پیغه مبه ر (ﷺ)، ده بینئ هاوه له به ریژه کان ئه وه ی هه والی پیگه یشته و زوو گه یشته ئیامه کان و راویه کان ده فهرمون هه یان بوو ده مان بینئ له سه حابه کان چۆکی شکابوو، چه ند ده مانگوت به رز به وه پیشتەر پالّه وان بوو به رز ده بوه وه و چۆکا و چۆک ده که وته عه رز، هه مان بوو ده ماندواند ئه وه چیبوه و چی قه و ماوه؟ هیچ قسه یه کی نه بوو هه ر ده گریا، هه مان بوو که وا ده ستی خوی توند گرتبوو دامابوو سه دماوی گرتبوو، به لئ قورسه و زه حمه ته وه زوړیش ناخۆشه زاتییک له خۆت خۆشتەر بوئ سه حابه کان که راستگۆبون له گه ل ئیمان به پیغه مبه ر (ﷺ) به ئیسلام له گیانی خۆیانیا ن خۆشتەر ده ویست له بهر ده ستت برّوا و به جیّت

[۱] مجموعة القصائد الزهدیات [عبد العزيز السلمان] ج: ۱ ص: ۴۴۷.

بیللی ئەو ڕوناکیە ی سەر ڕوی زهوی ڕوناک کەردبوو و ئیستا دەیه‌وی بگه‌ڕێته‌وه لای خوای رب العالمین، له پاشان پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (ﷺ) دایکه‌ عایشه -رضی الله عنها- ده‌فهرموی که پێغه‌مبه‌ر وه‌فاتیکرد (ﷺ) ئیمامی ئەبو به‌کر هاته‌ ژور، نه‌چوه‌ لای هیچیک له‌ سه‌حابه‌ کان هاته‌ سەر سهری پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، ئەوه‌ی پێماندا بوو ده‌موچاویشمان پێ داپۆشیبوو هه‌لی گرت له‌ پاشان پێغه‌مبه‌ری ماچکرد (ﷺ) فهرموی «بَابِي أَنْتَ وَأُمِّي، طُبْتُ حَيًّا وَمَيِّتًا، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يُدِيقُكَ اللَّهُ الْمَوْتَيْنِ أَبَدًا» دایکم و باوکم به‌قوربانت بێ پێغه‌مبه‌ری الله به‌فیدات بم وه‌لاهی له‌ ژياندا بۆن خۆشبووی له‌ کاتی له‌ ژياندا ڕوو گه‌ش بوی به‌لام مردن و وه‌فاتیش بۆنت هه‌ر خۆشه‌ ڕوت هه‌ر گه‌شه‌ ئە ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) دلنایام سویند به‌و خوایه‌ی نه‌فسی منی به‌ ده‌سته‌ ئیمامی ئەبو به‌کر فهرمو ی دوو مردن و زه‌حمه‌تی و ناخۆشیت بۆ نابێ تازه‌ تۆ ده‌رچوی له‌ دونیا ئە ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وه‌ که‌وتیه‌ خۆشیه‌ کان، جورئه‌تی ئەبو به‌کر له‌ وه‌دا بوو له‌ به‌ر ئە وه‌ که‌سیک له‌ سه‌حابه‌ کان پێی نه‌ده‌ گه‌یشتن وه‌ حیکمه‌ت و لی‌زانینه‌ که‌شی هاته‌ وه‌ ناو سه‌حابه‌ کان چۆک و قه‌ده‌می خۆی نه‌شکاند ڕاسته‌ له‌ هه‌مویان به‌ دلنایایی غه‌مگینتر بوه‌ ئیمانی به‌رزتر بوه‌ به‌س ئە وه‌ ئە وه‌ ناگه‌یه‌نێ پیاوی زۆر مه‌رد و گه‌وره‌ ئە وانه‌ی خاوه‌ن حیکمه‌تن کار ده‌بی به‌ ڕیوه‌ ببه‌ن نابێ چۆک و قه‌ده‌می خۆیان بشکێنن له‌ کاتی به‌لاو موسیبه‌ته‌ زۆر گه‌وره‌ کانیش، هاته‌ ده‌ر به‌ چاوی فرمیسکاویه‌ وه‌ ڕویکرده‌ سه‌حابه‌ کان و فهرمو ی لیم کۆبینه‌ وه‌، ئیمامی عومه‌ریش له‌ ولاوه‌ ده‌رۆیش و ده‌هات و ده‌چوو وه‌ کو که‌سیک که‌وا عه‌قلی له‌ ده‌ست دابی ده‌یگوت ئە وه‌ی بلێ موحه‌مه‌د مردوه‌ لیی قبول ناکه‌م وه‌لاهی موحه‌مه‌د نه‌مردوه‌ و هه‌ر له‌ ژياندا یه‌، ئیمامی ئەبو به‌کر دلێ پێی سوتا و ده‌ستی له‌ ملکرد سه‌حابه‌ کان ده‌وره‌یان لی‌دا و ئیمامی ئەبو به‌کر پێی گوتن «وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ» ئە ی موسلمانان ئە گه‌ر ئیوه‌ الله‌تان ده‌په‌رست خوای رب العالمین هه‌میشه‌ زیندوه‌ و قه‌ت مردنی به‌سه‌ردا نایه‌ «وَمَنْ كَانَ يَعْبُدُ مُحَمَّدًا (ﷺ) فَإِنَّ مُحَمَّدًا قَدْ مَاتَ» ئە وه‌ی هاتبوو موحه‌مه‌دیشی ده‌په‌رست بزانه‌ن موحه‌مه‌د

مرۆڤیکه و وهفاتیکرد و گه‌پایه‌وه لای خوای رب العالمین ئینجا ئه‌و ئایه‌ته‌ی بۆ خویندنه‌وه:

﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ شَيْئًا﴾ فەرمو‌ی ئه‌ی هاوه‌له به‌پ‌یزه‌کان له‌وه د‌ل‌نیاتان ده‌که‌مه‌وه ئه‌وه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ری ده‌په‌رست پ‌ی‌غه‌مبه‌ر وه‌فاتی کرد و گه‌پایه‌وه لای الله ئه‌وه‌ی الله‌یش ده‌په‌رستی خوای رب العالمین هه‌ر له ژیاندا‌یه و هه‌میشه‌یه و قه‌ت ک‌وتایی به‌سه‌ردا نایه ئینجا بزانی الله فەرمو‌یه‌تی موحه‌مه‌د ته‌نها ره‌وانه‌کرا‌وی منه خوای رب العالمین ده‌فه‌رمو‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ری منه له‌پ‌یش ئه‌و پ‌ی‌غه‌مبه‌ران هاتن و وه‌فاتیان کرد و ر‌و‌یش‌ت‌یش‌ن جا ئه‌وه‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌گه‌ر مرد الله ده‌فه‌رمو‌ی یان کوژرا له‌ناوتان گه‌پایه‌وه لای من ئایه ئیوه پشت ده‌که‌ن له ئاینی ئیسلام و ر‌ی‌بازه‌که‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ): ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ﴾ هه‌ریه‌ک له ئیوه ئه‌گه‌ر پشت بکا له د‌ینی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ه‌ی‌چ زیان ناگه‌یه‌نی به‌ خوای رب العالمین الله خوا‌یه‌تی خ‌و‌ی هه‌ر ده‌کا: ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ [آل عمران: ١٤٤] خوای رب العالمین ته‌وانه‌ش شوکرانه‌ ب‌ژ‌یرن و له‌سه‌ر ر‌ی‌بازی الله و پ‌ی‌غه‌مبه‌ر لانا‌ده‌ن (ﷺ) پادا‌شتیان ده‌داته‌وه پادا‌شتی شوکرانه‌ ب‌ژ‌یران.

جا له پاشان دایکه عایشه ده‌فه‌رمو‌ی جه‌نازه‌که‌ی پ‌ی‌غه‌مبه‌ر له ژوره‌که‌ی من بوو (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌ی هه‌رکه هاوه‌له به‌پ‌یزه‌کان هاتنه‌وه سه‌ر خ‌و‌یان و یستیان که‌وا پ‌ی‌غه‌مبه‌ر بش‌و‌ن (ﷺ) سه‌ریان سو‌ر‌ما له‌وه‌ی ئایه شمه‌ک و جل و به‌رگی له‌به‌ر بکه‌نه‌وه یان هه‌ر به‌ شمه‌ک و جل و به‌رگ بیش‌و‌ن ز‌و‌ر شه‌رمیان ده‌کرد له پ‌ی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، ده‌ل‌ی له‌و کاته من ته‌وانم ده‌بینی و ته‌ماشام ده‌کردن، که له ر‌ی‌وا‌یه‌تیکی حه‌سه‌ن هاتوه له موسنه‌دی ئی‌مامی ته‌حمه‌د له سونه‌نی ته‌بو داود وه زانایان ده‌فه‌رمون سه‌نه‌ده‌که‌ی به‌ه‌یزه و قبول‌کراوه ته‌لبانی‌ش له (أحكام الجنائز) به حه‌سه‌نی داناوه، دایکه عایشه ده‌فه‌رمو‌ی گو‌یم له ده‌نگه ده‌نگی

[١] صحیح البخاری (١٢٤٢).

سه حابه کان بوو که له بهینی خویان دهیانگوت ئایه جل و بهرگی له بهر بکهینه وه له بهر پیغه مبهه (ﷺ) یانه نا؟ دهلی کاتیک بینیم خهویان به سهردا هات له نا کاو له و قسانه دا بون بینیم ههریه که یان چه ناکه و ریشه که ی که وته سهر سینگ ی ههر به پیوه و دانیشن ههریه که یان خهویکی چهند چرکه ییان به سهردا هات، دهلی له و خه وه دا من گوئیست بوم دهنگیک هات له دهره وه ی ژوره که به ههر هه مویانی گوت و فهرمانی پیکردن نه مانزانی نه و دهنگه هی کییه و کی بو، دهلی فهرموی نه و دهنگه نا نه کهن جل و بهرگ له بهر پیغه مبهه بکه نه وه (ﷺ) نابی عه وره تی پیغه مبهه به دیار که وی (ﷺ) ئا ئاوا به شمه ک و جل و بهرگه که ی بیشون، دهلی ئینجا هاوه له کان که به خه بهر هاتن ئا له و خه وه دا که چهند چرکه یه ک بوو دهلی ئینجا دهستیان کرد به شوردنی پیغه مبهه (ﷺ) گیانمان فیدای بی، ده فهرموی به شمه که وه شوشتیان ئا نه وانه ی شوشتیان ئیامی عه لی کوری نه بو تالیب بوو ئیامی عه باس بوو له بهر نه وه سونه ته ئیستاش تا قیامه تی خه لکه نزیکه میراتگره کان مردوه که ی خویان بشون نه ولاتر و باشتر و سونه تی تره نه گهر نه وان نه یانده زانی و نه بون ئینجا خه لکی تر بابی بیشوا له بهر نه وه پیغه مبهه (ﷺ) ئیامی عه باس و دوو کوری ئیامی عه باس فه ضل و قه ثم وه له پاشانه که ئیامی عه لی و وه ئوسامه ی کوری زهید که نه وانه خه لکی نزیکه پیغه مبهه بون (ﷺ) گیانمان فیدای پیغه مبهه ربی پیغه مبهه ریان شوش (ﷺ)، هه لگی و وه رگی ریان کرد و به جوانیان شوش جا له پاشان کفنیان هیئا به سی کفن کفنیان کرد، دایکه عائیشه ده فهرموی له پاشان من پرسیم چونتان پیغه مبهه کفن کرد (ﷺ)؟ ده لین سی پارچه شمه کهان هیئا و تیما و وه رگرت و له پاشان نه وه بوته سونه تیک تا قیامه ت سی پارچه کفن بیی و له مردویه وه بئالینی، دهلی به بی نه وه ی قه میسی بو بکه یین و عیامه ی بو بکه یین و هیچیک له وانه که نه وانه زیاد کراون نه سلنه سونه تی ته واه نه وه یه که واه ئینسان سی پارچه شمه ک پیغه مبهه (ﷺ) تییدا وه رگی راوه و ته واه له سهری هه تا بنی پیی شاراهه بوه به و شمه ک و جل و بهرگانه.

پێغه‌مبەر ته‌مه‌نی شه‌ست و سێ س‌ا‌ل بوو بیست و سێ س‌ا‌لی له‌ پێغه‌مبهرایه‌تی به‌رپ‌کردبوو وه‌ چ‌ل س‌ا‌لیش پ‌یش پ‌یغه‌مبهرایه‌تی، س‌ی س‌زده س‌ا‌ل چه‌ند مانگی‌ک که‌م له‌ مه‌که‌که‌ بوو ده‌عوه‌ و بانگه‌وازی ده‌کرد پ‌یغه‌مبەر (ﷺ) جیل و نه‌وه‌یه‌کی خاوه‌ن عه‌قیده‌ و بیرو‌بروای پ‌یگه‌یاند، له‌ پ‌اشان پ‌یغه‌مبەر (ﷺ) ده‌ س‌ا‌لیش له‌ مه‌دینه‌ که‌ کۆی هه‌موو پ‌یغه‌مبهرایه‌تی بیست و سێ س‌ا‌ل بوو ژیا له‌و‌ینده‌ر‌یش به‌ ده‌عوه‌ و بانگه‌وازی و جه‌نگ و جیهاد کردن و کوشتار له‌ پ‌یناو خ‌وای رب‌ العالمین هه‌موو ژیا‌نی خ‌وی برده‌ سه‌ر، له‌ دونیادا هه‌سانه‌وه‌ی نه‌بوو هه‌موی هه‌ل‌گرت‌بوو بۆ قیامه‌ت و خ‌زمه‌ت خ‌وای رب‌ العالمین ئا له‌و‌یوه‌ پ‌ی‌یوه‌ هه‌سایه‌وه‌ سو‌پاس بۆ خ‌وای رب‌ العالمین.

ئایه‌ ئه‌رکی پ‌یغه‌مبەر له‌ سه‌ر شانی ئ‌یمه‌ (ﷺ) ئ‌یمه‌ ئا‌وا با‌سم‌ان‌کرد به‌ کور‌تی و پ‌وختی س‌ۆز و خ‌ۆشه‌و‌یستی‌مان ز‌ۆر ب‌ۆی هه‌یه‌ و وه‌ ب‌ۆی زیاده‌ کا‌ کات‌ی که‌وا با‌سی ده‌که‌ین به‌لام ئه‌رکی سه‌ر شانی ئ‌یمه‌ به‌رام‌به‌ر ئه‌و زاته‌ به‌رز و به‌ر‌پ‌ژه‌ بۆ ئه‌وه‌ی الله‌ ل‌ی‌مان ر‌ازی ب‌ی‌ چیه‌؟

یه‌ که‌میان پ‌یش هه‌موو شتی‌ک ده‌ب‌ی ئ‌یمه‌ ئ‌ی‌مان‌یک‌ی ته‌وا‌ومان پ‌ی ه‌ی‌ناب‌ی به‌ب‌ی شه‌ک و گومان، ئه‌وه‌ی گومان ب‌ی ناب‌ی له‌ د‌لت‌دا هه‌ب‌ی که‌ ئه‌و پ‌یغه‌مبهری الله‌یه‌ (ﷺ) وه‌ ک‌و‌ت‌ای پ‌یغه‌مبهرانه‌ وه‌ پ‌یغه‌مبەر له‌ هه‌موو مه‌خلوقات و ب‌ونه‌وه‌ره‌کان به‌رز و به‌ر‌پ‌ز‌تره‌ له‌ ل‌ای خ‌وای رب‌ العالمین له‌ سه‌ر ب‌ۆ‌چونی په‌سه‌ندی ئه‌ه‌لی س‌ونه‌ و جه‌ماعه‌، وه‌ پ‌یت ر‌است‌ب‌ی ئه‌وه‌ی پ‌یغه‌مبەر فەر‌مو‌یه‌تی سه‌دا سه‌د وه‌ری‌گری و قب‌و‌لی ب‌که‌ی شو‌ین‌که‌وت‌وی بی ئ‌ی‌مان‌یک‌ی واب‌ی، که‌ خ‌وای رب‌ العالمین ده‌فه‌رم‌و‌ی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ب‌ل‌ی خه‌ل‌که‌ که‌ (ﷺ) ئه‌ی مه‌رد‌وم و خه‌ل‌کینه‌ من ر‌ه‌وانه‌ ک‌را‌وی الله‌م ب‌و‌ل‌ای ئ‌ی‌وه‌ هه‌م‌وتان و به‌ ت‌ی‌ک‌را به‌ب‌ی جیا‌وازی: ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌و خ‌وا‌یه‌ی که‌ خاوه‌نی ر‌استه‌قینه‌ی ئاس‌مانه‌کان و زه‌وییه‌: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ پ‌یان ب‌ل‌ی ه‌یچ په‌ر‌ست‌را‌وی‌کی حه‌ق و ر‌ه‌وا نییه‌ جگه‌ له‌ الله‌ هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌ژ‌ین‌ی و

ده‌مرینن جا ئیوه ئیمان و بروا بینن به الله وه به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی الله: ﴿النَّبِيُّ الْأُمِّيُّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَأَتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ [الأعراف: ۱۵۸] خوای رب العالمین ده‌فهرموئ پیان بلن ئیمان بینن به الله و به پیغه‌مبه‌ری الله ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی که نه‌خوینده‌وار بوه له‌وپه‌ری زانیاریش زانستی له‌لابوه ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی بروای هه‌بوه به الله به وشه و ده‌ربرینه‌کانی خوای رب العالمین و که‌لیماتی الله وه شوینی بکه‌ون به‌لکو رینوینیتان بی، له‌فهرموده‌ی سه‌حیح‌شدا پیغه‌مبه‌ر ده‌فهرموئ (ﷺ) «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ أَوْ نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ، وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ»^[۱] پیغه‌مبه‌ر فهرموئ (ﷺ) سویند به‌و خوایه‌ی که نه‌فس و گیانی منی به ده‌سته هیچ که‌سیک نه‌گوئیستی من بوبی و هه‌والی منی پی گه‌یشتبی جا ئه‌و که‌سه له‌ئومه‌ته‌کان جوله‌که‌بی یان دیان و نه‌سرانیش بی بمریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که بروا به من نه‌هینن ئا ئه‌و که‌سه ئیلا ده‌چیته‌دۆزه‌خه‌وه و وه هه‌میشه‌یی ده‌بی له‌ئاگری جه‌هه‌ننهم و دۆزه‌خ، واته هه‌مویان ده‌بی بروا بینن به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئیمه‌ش ده‌بی ئه‌و برواییه‌مان به پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) هه‌بی.

له‌پاش ئه‌وه‌ی که بروامان وا پیهینا ده‌بی ئیمه‌خۆشان بوئ به خۆشو‌یستنی‌ک نه‌زیاده‌ره‌وی تیدابی و نه‌که‌مت‌ه‌ر خه‌می ئیسلام وه‌سه‌تیه‌ته‌نه پیغه‌مبه‌ر وا لی‌بکه‌ین بیهینینه ئاستی خوای رب العالمین له‌به‌ر ئه‌وه‌یه زانایان ده‌فهرمون خۆشو‌یستنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خه‌ته‌رناکه‌ترسناکه‌ئه‌گه‌ر لی‌نه‌زانی و لی‌ورد نه‌بیته‌وه، هه‌یه ئه‌وه‌نده‌ی خۆشده‌وی و تیپه‌ر ده‌کا له‌خۆشه‌ویستی‌ه‌که‌ی ده‌یباته‌ئاستی الله ئه‌وه‌شیرکه‌و کوفره‌په‌نا به‌خوای رب العالمین هه‌ر به‌خوی پیغه‌مبه‌ر فهرمویه‌تی (ﷺ) «لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ»^[۲] فهرموئ زی‌ده‌ره‌وی مه‌که‌ن له‌خۆشو‌یستنی من و یان بمپه‌رستن و بمکه‌نه‌کوری

^[۱] صحیح مسلم (۱۵۳)، مسند أحمد (۸۲۰۳) (۸۶۰۹).^[۲] صحیح البخاری (۳۴۴۵) (۶۸۳۰)، سنن الدارمی (۲۸۲۶)، مسند أحمد (۱۵۴) (۱۶۴) (۳۳۱).

الله وه کو ئه وهی نه سرانیه کان عیسای کوری مهربه میان وا لیکرد به لکو من ته‌ن‌ها به‌ندهی
اللهم و ره‌سول و ره‌وانه کراوی خوی رب العالمین م، له پاشان نابیی که‌مته‌ر خه‌میشت هه‌بی
له خوشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، له پاش ئه‌وهی اللهت سه‌د له سه‌د خوشه‌ویستی دلی
هه‌موو پر کردیه‌وه له‌به‌ر خاتری الله پله‌یه‌ک نزمتر له خوشه‌ویستی الله ده‌بی بۆ
پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وابیی (ﷺ) ئه‌گه‌رنا ئیمان قبول نابیی وه ئیمانه‌که‌ت خه‌له‌لی تی ده‌که‌وی
وه کو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فهرمویه‌تی «لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ،
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ»^[۱] گوتی ئیوه‌ پرواتان نیه و یان ته‌واو نیه هه‌تا منتان خوشتر نه‌وی له
هه‌موو خه‌لکی ته‌نانه‌ت له دایک و باوکتان و له منداله‌کان و له هه‌ر هه‌موو مه‌ردوم و
خه‌لکی ده‌بی منتان خوشتر بوی، جا زانایان ده‌فهرمون ده‌بی تیکه‌ل بی له‌گه‌ل ئه‌و
خوشه‌ویستیه ئه‌وه‌ش نیشانه‌یه بۆ ئه‌وهی خۆت تاقی بکه‌یته‌وه ئایه پیغه‌مبه‌رت (ﷺ) له
دایک و باوکت و له خۆت خوشتر ویستوه و له خه‌لکیت خوشتر ویستوه؟ ئه‌گه‌ر بی
رێزییه‌ک له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر کرا (ﷺ) به‌وه‌لام هاتی به‌پیی توانات یان به‌ده‌ست یان به
زمان یان له‌ده‌وه‌ پیت ناخوشتر بوو له‌وهی بی رێزییه‌ک به‌دایک و باوکت ده‌کری له‌سه‌ر
پیغه‌مبه‌ر به‌جوابتر بوی له‌وهی له‌سه‌ر دایک و باوکت یان له‌سه‌ر خۆت یان له‌سه‌ر خه‌لکی
و لایه‌نه‌که‌ت ئا ئه‌وه نیشانه‌یه ئه‌و کاته پیغه‌مبه‌رت خوشتر ویستوه (ﷺ) له‌وانه، به‌لام
ئه‌گه‌ر قسه‌ به‌باوک و دایکت گوترا به‌وه‌لام هاتی ئه‌گه‌ر قسه‌ به‌خۆت گوترا ته‌حه‌مولت
نه‌کرد به‌لایه‌نه‌که‌ت گوترا و به‌خه‌لکی گوترا ته‌حه‌مولت نه‌کرد به‌لام هی پیغه‌مبه‌ر
ته‌حه‌مولت کرد و گوت هیچم له‌ده‌ست نایه، به‌دنیاییه‌وه زانایان ده‌فهرمون بزانه تو
پیغه‌مبه‌رت خوشتر نه‌ویستوه له‌و شتانه‌ی ناومان هی‌نان که‌ئه‌وانت به‌پیش خست بۆ
ئه‌وهی که‌له‌سه‌ریان به‌وه‌لام هاتی، پیغه‌مبه‌ر ئه‌و زاته‌بوو (ﷺ) هه‌موو سه‌حابه‌کان له

[۱] صحیح البخاری (۱۵)، صحیح مسلم (۴۴)، سنن النسائي (۵۰۱۳) (۵۰۱۴).

گیانی خۆیان خۆشتریان دهوێست ته نانه ت شاخی ئو خود و چیا به کانی ش خۆشیان دهوێست
 فهرموی «أَحَدٌ جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ»^[۱].

ئینجا گه لیک زۆرن ئه و شتانه ی که واه به به لگه بهیهینه وه بۆ خۆشه و یستی سه حابه کان
 بۆ پیغه مبه ر (ﷺ) به س هه ر ئه وهنده به سه ئه وهنده تان پی ده لیین که واه ئیامی عه لی له و
 ته مه نه کچکو که ی خۆیدا خۆی گیان فیدای پیغه مبه ر کرد (ﷺ) له به ر ئیمانی به پیغه مبه ر
 و خۆشو یستی بۆ ئه و، کاتی که له هیجره تی پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ر جیگا که ی ئه و خه وت،
 وه له پاشان نه سیبه ی که عبی ئه نساری له جهنگی ئو خود دا بۆمان گیرانه وه که دوا زده
 برینی تی بوو برینی کی گه وره ی له ملیش بوو بوو خۆی و هاو سه ره که ی و دوو کوره که ی
 که واه به عائیله وه چ پاسه وانیه گیان له پیغه مبه ر کرد (ﷺ)، ئا ئه وانه هه موی خۆشه و یستی
 پیغه مبه ره (ﷺ) له لای ها وه له به ریژه کانی، سه رنج به دن کاتی که واه هه ر یقه ل ده پرسیت له
 ئه بو سوفیان که ها وه له کانی موحه مه دیان خۆشه و ی و خه لکه که ی له ده ورو به رین، گو تی
 به لی خۆشه و یستی که ی واه که س که سی ئا واه خۆش نه و یستوه وه ئا واه ئه بو سوفیان چوبوه
 ناو می شکی و ده یگیرا وه وه نوینه ره کانی قوره ی شیش له سولحی حوده ییبه بۆمان باسکردن
 ئه وه یان گو ت.

ئینجا خۆشه و یستی پیغه مبه ر (ﷺ) به وه ده سه لمی ندری کاتی که تو ئه وه ی ئه و فهرمانی
 پی کردوه ئه و جیبه جی بکه ی، که واته ئه رکیکی تری پیغه مبه ر (ﷺ) (طاعته فی کل ما أمر)
 ئه وه ی پیغه مبه ر فهرمانی پیدای ده ست به جی به بی ئا واه بۆ ماده م حه دیسه که سه حیح
 بی ئیجماعی زانایانی له سه ربی ده بی جیبه جی بکه ی به بی ئه وه ی ره تی بکه یته وه، هه موو
 شته کانی تر ئه گه ر دژ بون له گه ل فهرموده که و دا وای پیغه مبه ر (ﷺ) وه لایینی ته نها
 پیغه مبه رت (ﷺ) له هه موو که س و شته کان خۆشتر بو ی و ئیطاعه ی بکه ی و ئه مره کانی

[۱] صحیح البخاری (۱۴۸۱) (۱۸۷۲) (۳۷۹۱)، صحیح مسلم (۱۳۹۲)، سنن أبی داود (۳۰۷۹).

جیبه جی بکهی، الله تعالی فەرمویه تی -جل شئه- له قورئانی پیرۆزدا ئه مر و فەرمانی ئه وه ئه وه نه بی شتیکی سونه تی بی که ده فەرمویت خوی رب العالمین: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ﴾ [النساء: ۵۹] گوپرایه لی فەرمانه کانی الله و پیغه مبه ری الله بکه ن واته له دوی گوپرایه لی فەرمانی الله الله ناوی پیغه مبه ری هیئا (ﷺ) وه پیغه مبه ریش فەرمو ی «مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى»^[۱] هه ریه ک گوپرایه لی فەرمانه کانی من بکا ده چیته به هه شت ئه وه ی که وا گوپرایه لی نه کا پشتی کردوه به خوی له به هه شت ناچیته به هه شت، یان فەرمو ی «مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ»^[۲] ئه وه ی گوپرایه لی ئه مر و فەرمانه کانی منی کرد ئه وه به دلنیا ییه وه فەرمانی اللهی جیبه جی کردوه ئه وه ی سه ریچی فەرمانه کانی منی کرد سه ریچی فەرمانه کانی الله تعالی ی کردوه.

له پاشان ده بی ئیمه شوینی سونه ته کانی بکه وین سونه ته کانی زیندو کهینه وه ئه وه نیشانه ی خوشوستن و ئیمان هه بونه به پیغه مبه ر (ﷺ)، به بی شهرم و ترس ئه و کاته پیغه مبه ر هه رچی کردوه له ژیانیدا بو ئیمه سونه ته، له به ر ئه وه ی سونه ت پیناسه که ی ئه وه یه (ما أضيف إلى النبي ﷺ من قول أو فعل أو تقرير أو صفة) یان (ما صدر عن النبي ﷺ) هه ردوکیان هه ریه ک مانایه، ئه وه ی پال بدریته لای پیغه مبه ر (ﷺ) یان له پیغه مبه ره وه ده رچوبی له قسه و گوتن له فیعل و کردار یان له دان پیداهینانی پیغه مبه ر (ﷺ) یان له خه سلته و سیفه ته کانی ئه وانه هه مو یان سونه ته بو ئیمه جیبه جی بکه یین و وه پیغه مبه ر (ﷺ) سونه ت و ئه مره کانی له پیشتر بی له هه موو شته کانی تر له لای ئیمه.

وه له پاشان پیغه مبه رمان (ﷺ) له لا زۆر گه وره و مه زن بی ئه خلاق و ره وشته کانی وان له گه ل ده وره به رمان مال و مندال و هاوسه رمان ده ر و دراوسی و جیرانمان وه خه لکی و

^[۱] صحيح البخاري (۷۲۸۰)، مسند أحمد (۸۷۲۸).^[۲] صحيح البخاري (۲۹۵۷) (۷۱۳۷)، صحيح مسلم (۱۸۳۵) (۱۸۴۱)، سنن أبي داود (۲۷۵۷).

بازار له هه‌موو شوینه‌کان وه‌کو ئه‌و هه‌لسوکه‌وت بکه‌ین ئه‌و کاته به‌راستی ئه‌رکی سه‌رشانمان به‌رامبه‌ر به‌پیغه‌مبه‌ر ئه‌نجام داوه (ﷺ).

وه له پاشان ده‌عوه و بانگه‌وازیه که بگه‌یه‌نین که‌متەر خه‌می نه‌که‌ین، بۆچی ئه‌گه‌ر شتی‌ک بێ‌حه‌ز و ئاره‌زوی دونیات بێ‌یان تو‌لایه‌نی‌ک بی‌یان تیجاره‌ت و پاره و پول بێ‌دیعا‌یه‌ی بۆ ده‌که‌ی له مه‌جلیسه‌کان قسه‌ی بۆ ده‌که‌ی؟ ئه‌وه زۆر گه‌وره‌تره و ئه‌وکات ئیمان و خۆشه‌ویستیت بۆ پیغه‌مبه‌ر ده‌رده‌که‌وی (ﷺ)، که له کو‌ر و مه‌جلیسه‌کان هه‌رده‌م ناوی ئه‌و بی‌نی تا سه‌لاواتی له‌سه‌ر لی‌بدری وه له پاشان هه‌رده‌م سونه‌ته‌کانی ئه‌و به‌خه‌لکی بلییه‌وه شه‌رمی لی نه‌که‌ی حه‌دیه‌سه‌کانی بگێڕیته‌وه هه‌ر شتی‌کت ده‌رباره‌ی زانی به‌خه‌لکی بگه‌یه‌نی.

له کو‌تایدا به‌رپ‌یزان و خۆشه‌ویستان حه‌زمان لی‌یه ئه‌وه‌تان بۆ باس بکه‌ین به‌رگری هاوه‌له به‌رپ‌یزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و وه‌موس‌ل‌مانان کاتی که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ناخۆشی به‌سه‌ر هاتوه و یان به‌سه‌ری دیت له هه‌ر شوین و جی‌گایه‌ک وه ئیستاش له پاش وه‌فاتی خۆی و سونه‌ته‌که‌ی ئه‌رکی ئی‌مه‌چی و ده‌بی چیبکه‌ین بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)؟ سه‌ره‌تا ئه‌وه ده‌لیین له ئه‌وه‌له‌وه پیمان راگه‌یاندن وه‌بو‌تان ده‌رکه‌وت دو‌ژم‌نانی ئیسلام رق له دله‌کان له کو‌نه‌وه دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ریان کردوه (ﷺ) جوله‌که‌کان دیانه‌کان کافره‌کان موشریکه‌کان ئازار و ئەزیه‌تیان داوه به‌لام هاوه‌له به‌رپ‌یزه‌کان ئه‌رکی سه‌رشانی خۆیان به‌ته‌واوه‌تی ئه‌دا ده‌کرد به‌وه‌ی که‌وا ئه‌گه‌ر شمشیر تیری‌ک رمیک هه‌رچی وه‌شێنرا‌با و هاتبا به‌ره‌و روی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وان گیانی خۆیان به‌کردار فیدای پیغه‌مبه‌ر کردبوو و ده‌کرد ده‌یاندا‌یه به‌ری و باس پیغه‌مبه‌ر ئازار و ئەزیه‌ت نه‌بینی (ﷺ)، به‌لگه‌کان زۆرن به‌لام به‌کو‌رتی ئی‌مه‌کو‌رتی ده‌که‌ینه‌وه له‌و چه‌ند خاله‌دا.

یه کهم الله تعالی ده‌فرموی: ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ [التوبة: ٤٠] ئی‌مه منهت نه کهین کاتی‌ک یه کی‌ک ئه‌گەر سو‌کایه‌تی به پی‌غه‌م‌بەر کرد (ﷺ) ئی‌مه به وه‌لام هاتین دوو قسه‌مان له‌سەر کرد یان له پی‌ناو خوای رب العالمین هه‌ندی‌ک جار بۆ‌کس و ده‌ستمان وه‌شاند له‌و که‌سانه‌ی که‌وا سو‌کایه‌تی به الله و پی‌غه‌م‌بەر ده‌که‌ن (ﷺ) خو ئه‌گەر ئی‌مه‌ش پی‌غه‌م‌بەر سه‌ر نه‌خه‌ین به د‌ل‌نیا‌یه‌وه الله پی‌غه‌م‌بهری سه‌رخستوه (ﷺ) هه‌ی‌چ‌یک له‌و که‌م ناب‌یت‌ه‌وه به‌لام بۆ ئی‌مه قازانجه ئه‌رکی سه‌ر شانمانه ئه‌دای ده‌که‌ین بۆ ئه‌وه‌ی روو سوربین له مه‌یدانی حه‌شر و حه‌سابدا به‌رام‌بەر خوای رب العالمین.

ئینجا چه‌ند نمونه‌یه‌کتان بۆ ده‌ه‌ینینه‌وه له‌و نمونه‌ی که به‌رگری‌کردن له پی‌غه‌م‌بەر (ﷺ) ته‌ماشای بکه‌ن پی‌غه‌م‌بهری پ‌یشه‌وا (ﷺ)، ده‌گیر‌یت‌ه‌وه ده‌ل‌ی عوت‌به‌ی کور‌ی ئه‌بو له‌هه‌ب کات‌ی که‌وا یه‌ک له‌ کچه‌کان‌ی پی‌غه‌م‌بەر (ﷺ) ل‌یی ماره‌ کرابوو ئینجا د‌یت‌ه‌ لای پی‌غه‌م‌بەر (ﷺ) قسه‌ی ناشیاو و ناشرینی پ‌ی ده‌ل‌ی له‌سه‌ر پ‌یشنیا‌ره‌که‌ و داوا کرد‌نی ئه‌بو له‌هه‌بی باو‌کی ئینجا له‌ناو خه‌ل‌ک‌دا ده‌ل‌ی کچه‌که‌ی تو‌م ناو‌ی مو‌حه‌مه‌د ئا‌ئه‌وه ته‌لاق‌م دا له‌ هه‌ندی‌ک ر‌یوا‌یه‌ت ده‌ل‌ین ت‌فی کرد له پی‌غه‌م‌بەر (ﷺ)، پی‌غه‌م‌بەر فەر‌موی «اللهم سلط علیه کلبا من کلابک» پی‌غه‌م‌بەر تو‌ره‌ بوو (ﷺ) به‌سه‌ر خو‌یدا شکایه‌وه گیان‌مان فیدای ب‌ی فەر‌موی خوا‌یه له‌به‌رت ده‌پار‌یم‌ه‌وه سه‌گ‌یک له‌ سه‌گه‌کان‌ی خو‌ت زالب‌که‌ی به‌سه‌ر عوت‌به‌، تو‌له‌ی من‌ی ل‌ی بست‌ین‌یت‌ه‌وه که‌ ئاوا ئازار‌م ده‌دا له پی‌ناو تو‌ ئه‌ی خوای رب العالمین، بزانی و کات‌ی که‌وا عور‌وه‌ی کور‌ی زوب‌یر ده‌گیر‌یت‌ه‌وه ده‌فر‌موی ئه‌بو له‌هه‌ب له‌مال‌ه‌وه حه‌جمان‌ی نه‌ما هه‌ر‌که زانی مو‌حه‌مه‌د ئه‌و د‌و‌عایه‌ی کرد‌وه له عوت‌به‌ی کور‌ی، جار‌یک له‌ جاره‌کان کات‌ی که‌وا ده‌رو‌ن به‌ره‌و یه‌ک له سه‌فه‌ره‌کان ئه‌بو له‌هه‌ب ده‌ل‌ی تخوا ئا‌گاتان له عوت‌به‌ی کور‌م ب‌ی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مو‌حه‌مه‌د د‌و‌عای ل‌یک‌رد‌وه، له‌نی‌و خه‌ل‌که‌که‌دا عوت‌به‌ ده‌نو‌ینن شه‌وی‌ک له‌ شه‌وه تاری‌که‌کان خوای رب العالمین د‌و‌عا‌که‌ی پی‌غه‌م‌بەر ده‌ه‌ین‌یت‌ه‌ج‌ی (ﷺ)، له‌یه‌ک له

ریوایه ته کان ده‌لێ شیریکی برسی هات گه‌را به‌ناو هه‌موو ئه‌وانه‌ی نوستبون ئه‌وانه‌ی به ئاگاشبون لێی ترسان و کشانه‌وه پاش هه‌موی بۆن ده‌کردن هه‌تا گه‌یشته سه‌ر عوتبه ده‌ستی له‌وان نه‌دا عوتبه‌ی گرت به‌دهمه گه‌وره‌که‌ی و نه‌راندی له‌سه‌ر سه‌ری ئینجا گرتی و پارچه پارچه‌ی کرد که‌س نه‌یتوانی عوتبه له‌به‌ر ده‌ستی ئه‌و شیره‌ ده‌ربینی، شیره‌که‌ی جوندی و سه‌ربازی ونی اللهیه ئه‌وه‌ی دۆعاشی کردوه پی‌غه‌مبه‌ری پیشه‌وايه (ﷺ) دۆعاکه‌ی گیرابوو له‌ دوژمنی الله عوتبه‌ی کورپی ئه‌بو له‌هه‌ب له‌نیو ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌دا الله وا به‌رگری و دیفاعی لێکرد و خوای رب العالمین ئه‌وی پرسوا کرد.

وه له‌ پاشان به‌رپێزان و خۆشه‌ویستان سه‌رنج بده‌ن و ته‌ماشای بکه‌ن له‌ زۆریک له‌ سه‌رده‌مه‌کان ئه‌گه‌ر سوکایه‌تی کرابێ به‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ)، پی‌غه‌مبه‌ری پیشه‌وا خوای رب العالمین به‌رگری خۆی لێ ده‌کا به‌لام ئه‌وه مانای ئه‌وه نیه ئیمه‌ی موسلمانان ئه‌رکی سه‌رشانمان سوک بێی ئیمه‌ بلێین ته‌واو ده‌ستمان هێنا و له‌ چۆکمان وه‌ر بێنین و هه‌یچمان پێ ناکرێ و یان ئه‌گه‌ر پیشمان بکرێ ئه‌وه ته‌واو الله به‌رگری لێ ده‌کا و کردی، ئه‌رکی ئیمه ئه‌وه‌یه ده‌بێ به‌پێی توانا ئه‌وه بۆچونی زانایانی ئه‌هلی سونه و جه‌ماعه‌یه هه‌رکه‌سیک سوکایه‌تی کرد به‌ پی‌غه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ) نابێ به‌ هه‌یچ شیوازیک ئیمه‌ لێی قبول بکه‌ین به‌پێی توانامان ده‌بێ تۆله‌ی لێ بستینینه‌وه، ئه‌گه‌ر له‌ تواناتدا هه‌بوو جورئه‌ت نواند له‌ هه‌ر کور و مه‌جلیسێک له‌ هه‌ر بازار و رێگایه‌ک له‌ هه‌ر شوێنێک ئه‌گه‌ر زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ئه‌ویش بێ برۆا بون که‌سیک سوکایه‌تی کرد به‌ الله و پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌یچ بێ حه‌یکمه‌تی نیه ئه‌گه‌ر جورئه‌ت له‌پێناو الله هه‌لبستی هه‌تا بۆکس و مست ده‌گرێ له‌ ده‌می ئه‌و که‌سه‌ی بده‌ی وه‌له‌و کانه‌ ددانه‌کانیشی هه‌ر هه‌موو بشکی‌نی، ئه‌وه‌ غیره‌ته‌ و ئیمانه ئه‌گه‌ر هه‌تبی له‌پێناو خوای رب العالمین ئا ئه‌و کاته وه‌کو ئیمامی ئه‌بو به‌کر له‌ فینحاسی کرد کاتیک جوله‌که‌ بوو که‌ له‌ ده‌میدا و پی‌غه‌مبه‌ر تۆله‌ی لێ نه‌ستانده‌وه (ﷺ)،

وه وه کو یه کییک لهو سه حابانه‌ی نابینا بوو که هاوسه‌ره که‌ی خو‌ی له شه‌ودا به حه‌ربه کوشت چونکه سوکایه‌تی و جوینی به پیغه‌مبه‌ر ده‌دا (ﷺ) وه پیی ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ر فهرموی خوینی ئەو ئافره‌ته هه‌ده‌ره تو‌له‌ی له سه‌حابه‌که نه‌ستانده‌وه، ده‌بی ئیمه‌ وابین ئە‌گه‌ر پی‌ت بکری هیچ بی حکمه‌تی نیه به د‌ل‌یا الله پشت‌گیریت لی ده‌کا ئە‌وه بو‌چونی سه‌واب و ته‌واوه مه‌لی وه‌لا ئاخ‌ر موس‌لمانان زه‌ره‌ر ده‌که‌ن من زه‌ره‌ر ده‌که‌م ده‌گیریم ده‌م‌کوژن ئە‌وانه هی‌چیان نه‌لیی غیره‌ت ته‌واوه، ئە‌گه‌ر پی‌ت کراو زانیت که‌سه‌که بی ئە‌ده‌به‌وه قسه‌یه‌ک به پیغه‌مبه‌ری پی‌شه‌وا ده‌لی (ﷺ) هه‌تا مست ده‌یگری له ده‌می بده و یان به هه‌ر شتیکی پی‌ت بوو ده‌توانی لیی بده‌ی تو‌له‌ی الله و پیغه‌مبه‌ری لی بستینیته‌وه (ﷺ) ئە‌وه غیره‌تیکی سه‌حابیانت هه‌یه و ئیمانه‌که‌ت لی‌ت قبول ده‌بی‌ت و به د‌ل‌نیا‌یه‌وه‌ش الله پشت‌گیریت ده‌کا هیچ که‌سیک نه‌بوه له‌وانه‌ی به‌رگریان له پیغه‌مبه‌ر کردبی (ﷺ) خ‌وای رب العالمین ئە‌وی دابیته ده‌ست دوژمنان و بتوانن هیچی به‌سه‌ر بی‌نن، ئە‌گه‌ر به ده‌ست پی‌ت نه‌کرا به زمان به وه‌لام وه‌ره ئە‌گه‌ر به زمان پی‌ت نه‌کرا نه‌که‌ی ئە‌مان له‌و مه‌جلیس و کو‌ر و له‌لای ئە‌و که‌سانه بمینیته‌وه که سوکایه‌تی و بی‌پ‌ریزی به‌رامبه‌ر به الله و پیغه‌مبه‌ری الله ده‌که‌ن (ﷺ) به زوترین کات کو‌ر و مه‌جلیسه‌که به‌جی بی‌له و د‌لت هه‌ل بقرچی و له‌به‌ر خ‌وای خ‌وت بیاری‌وه، ئینجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) وایان بو کردوه.

دوو نمونه‌ی بچوک و له‌به‌ر ئە‌وه‌ی کاتمان که‌م به ده‌ست ماوه:

ته‌ماش‌ا بکه‌ن با‌پیره سه‌لاحه‌دینی ئە‌یوبی با‌پیره‌ی کورده‌کان که جی‌ی شانازییه سه‌رکرده‌یه‌ک بوه جی‌گای ئە‌وه‌یه خ‌ومانی پی هه‌ل‌ده‌ینه‌وه وه‌کو ئە‌و سه‌رکرده و که‌سانی تری می‌ژوو نه‌بوه پی‌ت شه‌رمبی ناویان بی‌نی زولم و سته‌میان کردبی له‌و کاته‌ی سه‌رکرده بونه یان ری‌باز و ری‌گای پیغه‌مبه‌ریان به‌ردابی (ﷺ) به‌د‌وای هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زو و کو‌فر و شیرک که‌وتبن، سه‌لاحه‌دینی ئە‌یوبی نه‌خ‌وشه و له‌ناو جی‌گادا که‌وتوه سه‌رکرده‌ی

موسلمانان ابن کثیر له (البداية والنهاية) هیناویتی میژوو نوسه‌کانی تریش ئەو روداو ه روداوکی زهق و ئاشکرای ژیا نی سه‌لاحه‌دینی ئەیوبیه، که سه‌لاحه‌دینی ئەیوبی خۆی گیان فیدا کردبوو بۆ ئایینی ئیسلام و گه‌رانه‌وه‌ی حوکمی ئیسلام و وه له پاشان روخاندنی فاتیمه‌کانی شیعە‌ی رافیزه له پاشان رزگار کردنی (بیت المقدس) بۆ جاری دوهم ئیمامی عومەر له میژوی ئیسلامه‌وه ئەو مه‌دالیای پی به‌خشا و به‌دهستی هینا ئینجا گیانی خوشی فیدا کردبوو بۆ پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ)، له‌ناو جیگادا که‌وتوه هه‌والیان بۆ هینا گوتیان ئە‌ی سه‌لاحه‌دین ئە‌رنات که‌یه کی‌که له‌دیانه کافره‌کان زۆر پیسه و خوین ریزه‌ دل ره‌قه به‌رامبه‌ر به‌موسلمانان له‌کاروانی حاجیه‌کانی میسر کاتی‌ک رویشتونه و هی هه‌ندی‌ک شوینی تریش زۆرجاری تر که‌به‌ره‌و مه‌که‌که ده‌چن ری‌گیان پی ده‌گری کاتی‌ک چه‌ک و شتی‌کی وایان له‌لایه‌یه سه‌ری بریون و ده‌یانکوژی به‌لام ئە‌مجاره له‌هه‌موو جاران جیا‌وازتره، گوتی چی‌بوه سه‌لاحه‌دین؟ گوتی ئە‌رنات حاجیه‌کانی هینا گوتی ده‌چنه مائی الله؟ ئیوه شوینکه‌وته‌ی محمد المصطفیٰ ن (ﷺ)؟ به‌گه‌مه پی‌کردنه‌وه، پیی گوتن ئە‌وه من لی‌ره شمشیرم ده‌ره‌یناوه ئە‌رنات ئە‌گه‌ر ده‌تانه‌وی با موحه‌مه‌د ماده‌م شوینکه‌وته‌ی ئە‌ون بی لی‌ره رزگارتان کا له‌به‌ر ده‌ستی من به‌پی‌که‌نینه‌وه یه‌ک یه‌ک له‌سه‌ری ده‌دان و سوکایه‌تی کرد به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، با‌پیره سه‌لاحه‌دین له‌ناو تاو له‌رزدا بوو هه‌ستاوه له‌سه‌ر جی‌گاکه‌ی خۆی ئاره‌قه‌ی کردبوو زۆر شه‌رمی کرد له‌خوای رب‌العالمین ئە‌و یه‌کی‌که له‌سه‌رکرده‌کانی موسلمانان له‌پاشان هاواری کرد سه‌لاحه‌دینی ئە‌یوبی گوتی ئە‌ی خوای رب‌العالمین به‌گریانه‌وه یا الله یا ذا‌الجلال والإ‌کرام نه‌زربی له‌سه‌ر سه‌لاحه‌دینی ئە‌یوبی ئە‌گه‌ر چاکم بکه‌یته‌وه له‌وه نه‌خوشیه‌م من له‌شکر کی‌شی بکه‌م وه‌عدت پی‌ده‌ده‌م خودایه ئە‌گه‌ر چاکبومه‌وه و نه‌زربی له‌سه‌رم بچم ده‌وره‌ی ئە‌رنات بگرم به‌دهستی خۆم بی‌گرم تو‌له‌ی الله و پیغه‌مبه‌ری الله لی‌بستینه‌وه له‌سه‌ری بده‌م و عه‌فوی نه‌که‌م، با‌پیره سه‌لاحه‌دین نه‌زریکی وایکرد خوای رب‌العالمین ده‌ست به‌جی شیفای بۆ نارد چونکه ئە‌و مه‌ردبوو

راستگۆبوو له نهزهره کهیدا، ههیه نهزر ده کا پاش ئهوهی ئیشه کهی لی دیته جی پهشیان ده بیته وه، سه لاهه دین له وه که سانه نه بوو ئه گهر گیانیشی له دهست دابا له شکری ریکخست پیش فەتحکردنی قودس کاتیک ئه پرناتی ده که ویتته دهست له جهنگه گه وره کهی پیشی ئه وهی کهوا قودس رزگار بکا ده فەرمویتته برازا کهی و وه سهر له شکره کانی تر وه قاید قوا ته کانی خوی ده فەرموئی من نه زرم کردوه له بهر الله ده مهوئی ههول بدهن ئه ی سهر بازه چاکه کان ئه پرناتم به دهست بو بگرن و بیهینه به رامبهرم، ئه وانیش سه لاهه دینیان زور خوش ده ویست چونکه سه لاهه دین وه نه بی پاره ی دا کردبی له ماله وه وه بخوا و گهنده لی بکات و رۆله و کوره کانی خه لکی به کوشه بدات و به خوشی له ماله وه لی دانیشته بی جاروباریک بیت ته سهریخیک بدا، نا ئاوا نه بوو سه لاهه دین بوخوی له پیشه وهی جهنگه کان بوو کوره کهی خوی که تازه پیرا گه یشتبوو میرد منداله بوو خوده ی له سهر نابوو شمشیری پی به ستابوو قایدی ههره شه ره تهنگه کان و شه ره کانی قورس بوو برازا کانی خوی ده نارد ه پیشه وه ده یگوت ئیوه با بکوژرین سهر فرازییه سهر که وتنه پیشی خه لکه کهی تر، سه لاهه دین ئه و پیاوه بهرز و به ریزه هه موو خوشیان ده ویست فەرمو ی ئه ی سولتانی موسلمانان سویندبی به الله هه موومان هه ولی ئه وه ت بو ده دهین نه زره که ت له دهست نه چی ئه پرنات به دهست بو بگرن، فەرمانی الله وابوو ئه پرناتی گیلی نه فامی نه زانی رق له دل ئه وه ی سوکایه تی کرد به پیغه مبه ری پیشه وا (ﷺ) که وته دهستی موسلمانان به دیل گیرا هیئایانه پیش سه لاهه دینی ئه یوبی، سالی پار له ژیاننامه و چیرۆکی سه له هه دینی ئه یوبی به دریزی بۆمان باسکردن ئه م سالیش ئیستا ده یلینه وه به کورتی کاتیک سه لاهه دین چه ند سهر کرده و پاشایه کیشیان هی نه سرانیه کان گیران داوای ئاویان کرد و له میژ بوو ئاویان نه گه شتویه، ههر که ئاویان هیئا یه ک له سهر کرده و پاشاکان ئاوی به سهر ده می خویه وه کرد سه لاهه دین هه تا ئاوری سو پرانده وه ئاوه که ی دایه ئه پرناتیش کاتیک سه لاهه دین چاوی که وت به وه ی ئه پرنات ئه وه ی نه زری کردوه له پیناو الله بیکوژی و سوکایه تی به پیغه مبه ر

کردوه (ﷺ) ئاوی موسلمانان له سه‌ر ده‌میستی ده‌یه‌وی بیخواته‌وه‌ی روی کرده پاشاکه‌ی گوتی ئه‌و ئاوه‌ت بۆچی دایه‌ی ئه‌رنات؟ من ته‌نها بۆ تۆ ئاوه‌که‌م هینابوو ئه‌رنات هیچ عه‌د و به‌لینیکی له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا نیه‌ی ئه‌رنات به‌ جه‌نگاوه‌ر حساب نیه‌ی ئه‌رنات ئه‌و پیاوه‌یه‌ سوکایه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا کردوه (ﷺ) بۆم وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌رنات، ده‌لی ئه‌رنات ره‌نگی سپی هه‌لگه‌را ئیره‌ی گرت سه‌لاحه‌دین و دووجار رای هه‌ژاند پیتی گوت ده‌ بلی (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا رسول الله) هه‌ر ئه‌وه‌ قوتارت ده‌ کا ئه‌ گه‌ر ئه‌وه‌ش نالیی من حسابیکی ترت له‌گه‌ڵ ده‌که‌م، ئه‌رنات عینادی کرد و ئه‌وه‌ی نه‌گوت، سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی به‌غیره‌تی باپیره‌ی کوردان سینگ‌ی را هه‌ژاند و پییگوت ئه‌رنات ئه‌و کاته‌ی تۆ سه‌ی بی غیره‌ت بوی هیچ نه‌بوی که‌ سه‌ری ئه‌وانه‌ی ده‌چونه‌ی حه‌ج و حاجیه‌ کانت ده‌بری له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان بی چه‌ک بون له‌شکر نه‌بون کاتی که‌ ده‌تگوت موحه‌مه‌د له‌ کوپیه‌ با بی رزگارتانکا؟ ئه‌وا من نوینه‌ره‌که‌ی موحه‌مه‌دم منی نارد ئه‌رنات، ئیستا بینن به‌ به‌رچاوی ئه‌و خه‌لکه‌یه‌وه‌ هه‌لیکی‌شا شمشیری سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی فهرموی (بسم الله، الله أكبر) خوایه‌ ئه‌وه‌ تۆله‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت له‌ ئه‌رنات ده‌که‌مه‌وه‌ له‌ سه‌ریدا، سه‌ری ئه‌رنات په‌ری له‌به‌ر چاوی هه‌ر هه‌موو خه‌لکه‌که‌، فهرموی ئه‌وه‌نده‌ش به‌س نیه‌ سه‌لاحه‌دین نامه‌یه‌کی نویسه‌یه‌ ده‌سته‌به‌جی هه‌ر له‌وی سه‌ری ئه‌رناتی لولدا له‌ناو نامه‌که‌ بۆ هه‌موو ئه‌وانی تری نارد له‌ کافر و موشریکه‌کانی ده‌وروبه‌ری ولاتی موسلمانان گوتی بیخوینه‌وه‌ هه‌رکه‌سیک بی ریزی و سوکایه‌تی به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌مان بکا (ﷺ) ئه‌وه‌ حاڵی ده‌بی وه‌کو سه‌ری ئه‌رنات ده‌بی سه‌ری له‌ لاشه‌ی جیا بکریته‌وه‌، کورد ئه‌وها به‌غیره‌ت بون پیشان ئه‌وها به‌ شوجاعه‌ت بون کورد ئه‌وها ریک و پیک بون و پیغه‌مبه‌ریان خوش ده‌ویست مالی قورس و هاوار بۆ خۆمان ئه‌مرو بۆ وامان لیها توه‌ که‌وا له‌ ریبازه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر لاده‌ده‌ین (ﷺ)؟ باپیره‌ سه‌لاحه‌دین جیگای شانازییه‌.

له کۆتایدا هی دوه م به کورتی ته ته ر و مه غۆله کان خۆ هه ئه وه نیه پیاو و مروقه کان بهرگریان له پیغه مبه ر کردبێ (ﷺ) پیغه مبه ر که سیکی ئاسایی نه بوه، خوای رب العالمین له هه موو که س خۆشتری و یستوه، چۆن پشتی بهرده دا خوای رب العالمین؟ بۆ ئیمه شه ره ف و پله و پایه یه له سه ر پیغه مبه ری الله ئه گه ر به وه لام بیین لیان بدری بیشکوژرین سجنیش بکریین هه رچیان به سه ربی هیشتا هه ر که مه، پیغه مبه ری که الله تعالی ئه وه نده ی خۆش و یستبێ -جل شنه-، له سه رده می ته ته ر و مه غۆله کان مه علومی به ریزتانه ته ته ر و مه غۆل که ولاتی موسلمانان گرت هه ندیکان بونه موسلمان وه هه ندیکان به کافری مانه وه و هه ندیک دیان بون و هه ندیک جوله که بون وه ده ستوره که ی جه نگیز خان نوسی وه کو یاسا ده ستکرده کانی ئیستا و ده ستوره کانی ئیستا تیکه لی کردبوو وه کو شۆربای ده رویش هه ندیکی هی نابوو له جوله کایه تی هه ندیک له دیانایه تی هه ندیک له کوفر و شیرک هه ندیک له هه واو ئاره زوی خۆی هه ندیکی له ئیسلام وه گه ل یه کیدابوو ده یگوت ئه وه یاسا و ده ستورتانه حوکمی ولاته کانی پی بکه ن وه کو یاسا و ده ستکرده کانی ئیستا که ابن کثیر هی ناویه تیه وه -رحمه الله- ده فه رموی ناوی یاسیق بوو ده ستوره که ی جه نگیز خان، ئه و کاته ابن کثیر ده فه رموی ئه وه ی ئیش و کار بکا به یاسیقی وه کو هی جه نگیزخان وه یان برواشی پی هه بی یان ئیش و کاری پی بکا له ئیسلام ده رده چی و کافر ده بی چ ئه و که سه قازی و حاکم بی چ مه حکوم و ژیر ده سته بی، نابی یاسا کانی ئاوا ئیشیان پی بکری و ده بی پشتیان تی بکری چونکه کوفره و له ئیسلام ده رچونه، ئینجا ده لی یه کی که له دیانه کان و له وانیه هه لگه رابونه وه له ئیسلام کۆبو بونه وه ته ته ر و مه غۆله کان له شوینیکی ولاتانی شه رقی لای خوراسان و ئه ولا سه گیکیشیان به سته بویه وه له و شوینه ی که ئه وان لی کۆبو بونه وه ابن حجر هی ناویه تیه وه -رحمه الله- ئه و رودا وه له میژوو ده گیریتیه وه ابن حه جهری عه سقه لانی وه ئه ویش له هه ندیک میژو نوسی تری وه رگرتوه، ده لی کاتی که کۆبو بونه وه هه ندیک له قه شه کان وه هه ندیک له دیانه کان ته ته ر و

مه‌غۆله‌کانیان هاندا سوکایه‌تی به پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن (ﷺ)، ده‌لّی له‌وی وه‌ستابون یه‌کیک له‌وان هاواری کرد گوتی موحه‌مه‌د درۆزنه‌ په‌نا به‌ خوای رب‌ العالمین گوتی یه‌ک له‌ درۆکانی ئه‌وه‌یه، یه‌کیان وایگوت یه‌کیان وایگوت یه‌کیکیشیان هه‌ر وایگوت و جویئیکی پیسی به‌ پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ)، ده‌لّی سه‌گه‌ که‌ کاتیکی لّی مور‌ بوه‌وه‌ و چاوی سور‌ کرده‌وه‌، ده‌لّی گوتیان باشه‌ ئه‌وه‌ له‌ به‌رچی ئه‌و سه‌گه‌ وا ده‌کا؟ گوتیان ئه‌وه‌ هیچ‌ نیه‌ سه‌گیکی دره‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی تو‌ ده‌ستت به‌رز کرده‌وه‌ که‌ قسه‌ت به‌ موحه‌مه‌د گوت (ﷺ) له‌ به‌ر ئه‌وه‌ ئیشاره‌تی بینی وایزانی له‌ گه‌لّ سه‌گه‌ که‌ ته‌، گوتی ده‌ باشه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر وایی هه‌ندیکیش گوتیان ناوه‌لا ده‌مت تیکی بنّی قسه‌ به‌ موحه‌مه‌د مه‌لّی به‌خوای با سه‌گه‌ که‌ش به‌ جواب نه‌یه، جاری دوه‌م و سییه‌م وازی نه‌هینا ئه‌و بیدینه، کاتیکی سه‌گه‌ که‌ به‌سترابۆوه‌ ئه‌و زانایانه‌ ده‌فه‌رمون سه‌گه‌ که‌ مه‌راندی په‌ته‌که‌ی خۆی پساند خۆی هاویشته‌ وه‌ کو به‌چه‌ شیریک‌ نه‌ک سه‌گ له‌ پیناو خوای رب‌ العالمین خۆی له‌ قرتۆکی ئه‌و که‌سه‌ی کرد جویئیی به‌ پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) خستیه‌ سه‌ر پشت ئینجا نینۆکه‌کانی لّی گیر کرد هه‌موو گه‌رو و قرتۆکی ده‌رهینا، هه‌موو ئه‌وانی تر‌ رایانکرد و هه‌له‌هاتن، گوتیان پیمانگوت پیمانگوت قسه‌ به‌ موحه‌مه‌د مه‌لّی به‌ خوای سه‌گیش له‌ سه‌ر موحه‌مه‌د به‌ جوابه‌ و به‌ وه‌لامه‌، خوای رب‌ العالمین ئه‌گه‌ر ئیمه‌ ئه‌و ئه‌رکه‌ پیی هه‌له‌نه‌ستین هه‌موو جار دیفاع له‌ پیغه‌مبه‌ر بکه‌ین (ﷺ) له‌لای الله‌ ئاسانه‌ زۆر شت سه‌ربازی وئی خوای رب‌ العالمین ه‌، سه‌گیکی وا لّیده‌ کا به‌رگری بکا له‌ پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (ﷺ).

گیانمان فیدای پیغه‌مبه‌ربنّی (ﷺ) ناخۆشه‌ به‌جیی دیلّین به‌لام ژیان هه‌ر وایه‌ به‌رێزان و خۆشه‌ویستان بیر له‌وه‌ بکه‌ینه‌وه‌ که‌وا هه‌موومان کۆتایی دئی به‌ ژیانمان ئاوا وه‌ کو سه‌ره‌تای ره‌مه‌زان هاتین له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر بوین (ﷺ) الله‌ ته‌مه‌نی باقی کردین هه‌تا ئه‌مه‌رۆ (٢٩) ره‌مه‌زان به‌لام دلّیابن هه‌موو ژیانی دونیاشمان وایه‌ رۆژیک‌ دادی ئاوا مالئاوایی ده‌که‌ین

ههروه کو له وتاره کان دهیکهین له دهربارهی پیغمبهر (ﷺ)، جا لیڤه دا دابران له پیغمبهر
زۆر قورس و ناخۆشه بهلام سونه تی خوایه ههه کهسیک و شتییک چهندییک خۆشت بوی
و لهلاشت بهریزیی ههه دهبی لیی دابریی و له کو تایه کهیدا دهبی بمرین و بگه ریینه وه
لای خوی رب العالمین.